

3 1761 07969428 7

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

200KAVOTZ

AL RITA TRAI BIAL

SOPHOCLES

TRAGEDIAE SEPTIM

ANNA DVERNON

SAMUELIS MURRAYI M.D.

ACADEMIA

THESE VARIANTE LAE TITULUM DETERMINAT

SOPHOCLES FRAGMENTA

DE FRAGMENTIS SEPTIMAE

MURRAY

INDEX VERRORUM

200KAVOTZ

200KAVOTZ

200KAVOTZ

200KAVOTZ

LGr
5712 Mu

Thomas Astor

A

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙ ΕΠΤΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

SOPHOCLIS

TRAGÆDIÆ SEPTEM.

CUM

ANIMADVERSIONIBUS

SAMUELIS MUSGRAVII, M. D.

ACCEDUNT,

PRÆTER VARIANTES LECTT. EDITIONUM OPTIMARUM,

SOPHOCLIS FRAGMENTA

EX EDITIONE BRUNCKIANA.

NECNON

INDEX VERBORUM.

TOMUS II.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCIX.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΤΑΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ, γυναικῶν Τραχινίων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Προλογίζει δὲ ἡ Δηϊάνειρα.

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΕΚ

ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ παραγεγνημένος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο· καὶ Λαπαλαίσας ὑπὲρ τῶ γάμων αὐτῆς πρὸς τὸ Ἀχελῷον ἀπεικαδέειλα ταύρῳ, περιέκλασε τὸ ἀριστερὸν τῶ κεράτων αὐτῆ. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμῆϊ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῷος λαμβάνει, δὲς αὐτὴ τότε τὸ τῷ Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίᾳ θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τὸτο δὲ (ὡς Φερεκύδης φησὶ) δύναμιν εἶχε τριαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ ἂν εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄφθοιόν τε καὶ ἄποτον. Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτῆς· καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφيران, ἣς ἱερασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τότε θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. Γενομένων δὲ τούτων, εὐωχόμενος παρὰ Οἰνεῖ, κοινῶν παίσας ἀνείλεν Εὐνομον, τὸν Ἀρχιήλεις παῖδα, κατὰ χειρῶν δίδόντα· συγγενὴς δὲ αὐτὸς ἦν Οἰνέως· ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῷ παιδὶ, ἀκυσίᾳ γενομένη τῷ συμβεβηκότος, συνεγνωμότει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸ νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἰδελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήκυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι· ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ πόλιμον Εὐνον ἤλθει· ἐν ᾧ καθιζόμενος Νέσσος ὁ κένταυρος, τὰς παριόντας διεπόρθευε, μισθὸν λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. Καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Ἡρακλῆς τὸν πόλιμον διέστη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ Λακομήσει· ὁ δὲ διαπορθεύων αὐτήν, ἐπεχείρει βιάζεσθαι· τῷ δὲ ἀνακραζούσης αἰδοόμενος Ἡρακλῆς, ἐξελθούῃα Νέσσον ἐτόξευεν εἰς τὴν καρδίαν· ὁ δὲ μέλων τελευτᾷ, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβῆσαν ἐν κόχλῳ, εἰ δέλοι φίληρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν· τὸν τε ἰὼν ἀφῆκε κατὰ τὴν κόχλην, καὶ τὸ ἔν ἐν τῷ τραύματι τῷ ἀκίδος αἷμα συμμίξας, δέδωκεν· ἡ δὲ, λαβῆσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. Διελθὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τρυφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατῆντος, τὸ ἕτερον τῶ ταύρων σφάξας εὐωχέσασατο· ὡς δὲ ἤκειν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήκυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτῷ, Δρύοπας κατεπολέμησεν. Αὐτῷσι ἐκείθεν ὀρηκθεὶς, Αἰγυμῖω βασιλεῖ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίδαμ γὰρ περὶ γῆς ὕψων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμει, Κορώνῃ γραττηγῆντος· ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρεϊ τῇ γῆς. Βοηθήσας δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀπένειπε Κορώνῳ μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἑλευθέραν ἐποίησεν· ἀπένειπε δὲ καὶ Ἀλλαγόραν μετὰ τῶ τέκνων αὐτῷ, βασιλεία Δρυόπων, ἐν Ἀπόλ-

λαίως τεμένει δαινύμενον, ὑδρὶ γὴν ὄντα καὶ Λαπιδῶν σύμμαχον. Παριόντα δὲ
 Ἴτωνα, εἰς μοιομαχίαν προκαλεῖται αὐτὸν Κύκνος, ὃ Ἄρεος καὶ Πελοπίας·
 συγὰς δὲ, καὶ τῷτον ἀπέκτεινεν. Ὡς δὲ εἰς Ὀρχομενὸν [1. Ὀρμένιον] ἦκεν, Ἀ-
 μύνων αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ὅπλων ἐκ εἵασε διέρχεσθαι· κωλυόμενος ᾗ παρ-
 ελθεῖν, καὶ τῷτον ἀπέκτεινεν. Ἀφικόμενος ᾗ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχα-
 λίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων
 αὐτῷ, καὶ Μηλίων τ' οὐ Τραχίνοις, καὶ Λοκρῶν τ' Ἐπικνημιδίων, κλείνας μετὰ
 τῷ παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν· καὶ δάψας τ' σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων
 τὲς ἀποθανόντας, Ἰππασὸν τε τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τὲς Λι-
 κυνίης παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἤγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. Καὶ
 προσομιθεῖς Κηναίῳ τ' Εὐδοίᾳς ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κηναίῃ ἱερὸν ἰδρύσασθαι μέλ-
 λων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τραχίνα τ' Λίχαν ἐπεμφε, λαμπρὰν ἐδῆτα οἶσόντα·
 παρὰ δὲ τέτα τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δείσασα μὴ ἐκεί-
 νην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρων εἶναι τὸ ζυὲν αἷμα
 Νέεσσαν, τούτῳ τ' χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν· ὡς δὲ, θερμαν-
 θέντος τ' χιτῶνος, ὃ τ' Ὑδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπε, τ' μὲν Λίχαν τ' ποδῶν
 ἀγράμενος, κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας· τ' ᾗ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυ-
 κότα πρὸ σώματι· σὺναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτῷ. Ταιαύτῃ δὲ συμ-
 φορᾷ καλαχεθεῖς εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεὺς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰδομένη τὸ
 γεγονός, ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ
 Δηϊάνειρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε-
 νον εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὅρος Τραχίνοις, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβὰς
 ὑφάπτειν· μηδενὸς δὲ τῷτο πρᾶττεν ἐδέλοντος, Ποίᾳς παριὼν κατὰ ζήτησιν
 ποιμνίων, ὑφάψας, ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. Καιομένης δὲ τῆς
 πυρᾶς λέγεται νέφος ὥσπερ ἀνὰ μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι·
 ἐνθα τυχὼν ἀθανασίας, καὶ ἀφ' ἁλλοαγείας Ἡρᾶ, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥθην
 ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ, ΤΑΛΟΣ.

Ἰαμβοί.

Δη. ΛΟΓΟΣ μὲν ἐς' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 "Ὡς ἐκ ἀν αἰῶν' ἐκμάθοι βροτῶν πρὶν ἂν
 "Θάνοι τις, ἔτ' εἰ χρηστὸς, ἔτ' εἰ τῷ κακός·
 Ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν, καὶ πρὶν εἰς ἄδ' αὖ μολεῖν,
 Ἐξοιδ' ἔχουσα δυσυχῇ τε καὶ βαρύν. 5
 Ἦτις πατὴρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 Ναῖεσ' ἐνὶ Πλευρῶνι, νυμφείων ὄκνον
 Ἀλγιστον ἔαχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 Μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, (Ἀχελῷον λέγω)
 Ὅς μ' ἐν τρεῖσιν μορφαῖσιν ἐξήτει πατὴρὸς, 10
 Φοιτῶν ἐναργῆς τῷρος, ἄλλοτ' αἰόλος

2. ἐκμάθοι] ἐκμάθοις Br. e cod. T.

10. τρεῖσιν] τρεῖσι Ald.

3. Θάνοι] Θάνη F. 2.

1. λόγος—ἀρχαῖος, *dictum antiquum*. Respicit quod de Solone prodidit Herodotus, i. 32. neque tamen prout ab ipso proditum est, exhibet. Dixerat enim Solon neminem, felicitatis ergo, ante mortem prædicandum esse: non e contra, neminem ante mortem infelicem vocari posse.

7. ὄκνον. Alios ὄκλον scripsisse testatur Scholiaſtes, quod Stephanum probare miror. Loquitur enim Deianeira de ægritudine, quam in paternis ædibus agens ob nuptias futuras perpeſſa erat, quæ νυμφείων ὄκνος, *nuptiarum metus*, proprie erat. Contra, quæ ob nuptias peractas in calamitatem incidunt, νυμφεῖαν ὄκλον proprie pati dicuntur.

Δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
 Βέπρωρος· ἐκ δὲ δασκίῃς γυναιάδος
 Κρενοὶ διερράιγοντο κρῖναίς ποτῶ.
 Τοῖόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 Δύσηνος, αἰεὶ κατθανεῖν ἐπὶ χόμην
 Πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 Χρόνῳ δ' ἐν ὑτέρῳ μὲν, ἀσμένη δέ μοι,
 Ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς.
 Ὅς εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεσὼν μάχης,
 Ἐκλύεταί με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 Οὐκ ἂν δειπνοίμ', (οὐ γὰρ οἶδ') ἀλλ' ὅστις ἴω
 Θακῶν ἀταρξῆς τῆς θέας, ὅδ' ἂν λέγοι.
 Ἐγὼ γ' ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
 Μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ.
 Τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς Ἀγώνιος καλῶς,

12. κύτει Βέπρωρος] τύτῳ Βέκρωρος Ald. Turneb.

12, 13. ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει Βέπρωρος. Ita optime restituit Casaubonus ex Strabone, lib. x. p. 458. *Corpore humano, vultu bovino*. Hesychius, κύτος, σῶμα. Vulgo, ἀνδρείῳ τύτῳ Βέκρωρος, ubi vox ultima neminem, credo, offenderet, nisi aliud elegantius suppeditaret Strabo.

14. διερράιγοντο, *difflebant*. Enallage est constructionis: nam proprie *ραίνοσθαι* dicitur id in quod humor dispersus cadit. Similis enallage occurrit v. 794. Aliarum vocum exempla vide ad Aj. 376. Cœd. Col. 1532.

15. προσδεδεγμένη, *adapta, parata*, ut bene Heathius. Vertit interpretes, quasi esset *προσδοκῶσα*.

18. ἀσμένη δέ μοι—ἦλθε. Notissima phrasis. Vide ad Eurip. Phœniss. 1075.

Εἰ δὴ καλῶς· λέχος γδ' Ἡρακλεῖ κριτὸν
 Ξυσῆς, αἰεὶ τιν' ὅκ φόβος φόβον τρέφω,
 Κεῖνος περ κηραίνεσθαι· νῦξ γδ' εἰσάγει,
 Καὶ νῦξ ἀπαθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 Καφύσαμεν δὴ παῖδας, ὅς κεῖνός ποτε,
 Γήτης ὅπως ἄρρεθ' ἐκτόπον λαβὼν,
 Σπείρων μόνον προσεῖδε καλῶν ἀπαῖξ.
 Τοῖστος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 Αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τω. 35
 Νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφυ,
 Ἐνταῦθα δὴ μάλιστ' ἐπεβόησ' ἔχω.
 Ἐξ ἧ γὰρ ἔκτα κεῖνος Ἰφίτης βίαν,
 Ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάσσει
 Ξένω παρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κεῖνος δ' ἔπα 40

31. καφύσαμεν] καφυσάμεν Turneb. Br.

40. ἔπει] ὅποι Br.

34. εἰς δόμους τε καὶ δόμων] ἐκ δόμων τε καὶ δόμους Br. c cod. B.

27. λέχος—κριτὸν, *conjunx victoriae jure addicta*. Infra habes κτήμα κριτὸν, v. 249. quod interpretes satis bene vertit, *mancipia electa*.

29. Constructio videtur esse, νῦξ γδ' εἰσάγει [πόνον] καὶ νῦξ ἀπαθεῖ πόνον, διαδεδεγμένη, i. e. si una novis miseriam meam amoverit, proxime sequens reducit: διαδεδεγμένη interpretor alternans.

35. λατρεύοντά τω, *servientem alicui*. Emendabam λατρεύοντ' ἀγῶ, *servientem regi*, i. e. Eurystheo. Sed neque vulgatam damno. Præter Eurysthea enim, et Augeæ operam suam vendiderat et Laomedonti.

36. ὑπερτελής. Extat vox Æschyl. Agam. 294. [in edd. Ald. et Turn.] Eurip. Ion. 1571.

38. Ἰφίτης βίαν. De Iphiti cæde vid. v. 274. &c. Diodor. iv. 31.

39. ἀνάσσει, *domo pulsi, exsules*, a Tirynthe sc. Peloponnesi urbe, ubi prius habitaverant. Vide v. 274.

40. ξένω παρ' ἀνδρὶ. Ceyci, Trachinis regi: vid. Diodor. iv. 36. 57.

Βέβηκεν, ὅδεῖς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
᾽Ωδῖνας αὐτ᾽ προσβαλὼν ἀποίχεται.

Σχεδὸν δὲ ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.

Χρόνον γὰρ ἔχῃ βαῖον, ἀλλ' ἤδη δέκα

Μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ', ἀκήρυκτος μένει. 45

Κᾶσιν τι δαινὸν πῆμα· τοιαύτῳ ἐμοὶ

Δέλτον λιπὼν ἔσειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ

Θεοῖς δρᾶμαι πημονῆς ἄτερ λάβεῖν.

Θε. Δέσποινα Διϊάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ

Κατεῖδον ἤδη παιδάκρυτ' ὀδύρματα 50

Τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένῳ.

Νῦν δὲ, εἰ δίκαιον τὰς ἐλπίδας φρενῶν

Γινώμαισι δέλαις, καμὲ χρὴ φράσαι τόσον,

Πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πλεθύνεις, ἀτὰρ

Ἄνδρὸς κατὰ ζήτησιν ἔπεμψεις τινά· 55

Μάλιστε δὲ, ὅνπερ εἰκὸς, ὕλλον, εἰ πατρὸς

Νέμοι τίν' ὄραν τ᾽ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;

Ἐγγὺς δὲ ὅδ' αὐτὸς δρετίπης θρώσκει δόμους,

49. Διϊάνειρα] Διάνειρα Br. Ita in sequentibus.

49. πολλὰ—ὀδύρματα. Usitatus esset πολλοῖς ὀδύρμασι. Sed sic Noster, Antig. 1217. ἢ μὲν—λοιόμεναι ἀγὼν λατρίῃ. Herodotus, vii. 233. τὰς δὲ πλεῦνας αὐτῶν—ἔτιζον σίγματα βασιλῆα.

57. Legendum cum Heathio:

Νέμειν τίν' ὄραν, ἢ καλῶς πράσσειν, δοκεῖ.

Nisi malis νεμαῖν infinitivo. Si videtur de patre sollicitus esse, prospera cum fortuna uti.

58. ἀρετίπης. Hesychius: ἀρετίπης, ἄξιος τοῖς ποσὶν, ἐγνόπης. Non sine causa commemoratur pedum robur in illo, qui ad Herculem quaerendum mittendus erat. Vid. Herod. iv. 161.

ὦς, εἴτι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐνέπειν δοκῶ,
Πάρεστι χρῆσθαι παῖδες, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις.

50

Δη. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, “ καὶ ἀγενήτων ἄρα
“ Μῦθοι καλῶς ἀπῆλθον· ἦδε γὰρ γυνὴ
Δέλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

Υλ. Ποῖον; διδάξον, μήτερ, εἰ διδακτά μοι.

Δη. Σὲ, πατὴρ οὕτω δαδὸν ἐξεναιμένε,
Τὸ μὴ πυθέσθαι πᾶ' ἔστιν, αἰσχύνῃ φέρεαι.

65

Υλ. Ἄλλ' αἶδα, μύθοις εἴτι πιστεύειν χρεάν.

Δη. Καὶ πᾶ κλύεις νῦν, τέκνον, ἰδοῦσθαι χιθονός;

Υλ. Τὸν μὲν παρελθόντ' ἄριστον, ἐν μήκει χρόνος,
Λυδῇ γυναικὶ Φασί νῦν λάττειν πονεῖν.

70

Δη. Πᾶν τοῖνον, εἰ καὶ τῷτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

Υλ. Ἄλλ' ἐξαφεῖται τῷδε γ', ὥς ἐγὼ κλύω.

Δη. Παῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;

Υλ. Εὐβοῖδα χώρει Φασὶν, Εὐρύτῃ πόλιν,

65. σέ] σοὶ Br.

66. φέρει] φέρειν Br. ex Valckenario.

67. μύθοις] μύθοις γ' Ald. Br.

73. θανὼν] θανὼν γ' Br.

61. ἀγενήτων. Hesychius: ἀγενήτων; δυσγένων.

65. σέ. Emendat Valckenaerius ad Phoeniss. 394. σοί, quod licet elegantius, tueri tamen se poterit vulgata.

66. φέρει. Valckenaerius, ubi supra, reponi vult φέρειν, ut pendeat ab εἴρηκεν.

69. ἐν μήκει χρόνος. Conf. Aeschyl. Agam. 619.

71. εἰ καὶ τῷτ' ἔτλη. Queritur potest, cur tantopere Deianira indignetur Omphalæ Herculem servire, qui antea per tot annos Eurythæo servilem operam præstiterat. Mihi videntur duæ hujus indignationis causæ fuisse, prima, quod fœminæ, altera vero quod Lydæ, i. e. barbaræ in servitutem addictus fuerat.

Ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι.

75

Δη. Ἄρ' οἶδα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι

Μαιτεῖα πικρὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;

Υλ. Τὰ ποῖα, μήτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

Δη. Ὡς ἡ τελευτὴν τῷ βίῳ μέλλει τελεῖν,

Ἡ τῷτον ἄρας ἄθλον, εἰς τὸν ὕστερον

80

Τὸν λοιπὸν ἤδη βίον εὐαίων ἔχειν.

Ἐν ὅν ῥοπῇ τοιαῦδε κειμένῳ, τέκνον,

Οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα,

Κεῖνε βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα,

Καὶ πίπλομεν, σὺ πατρὸς ἐξολωλότες;

85

Υλ. Ἄλλ' εἰμι, μήτερ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγώ

Βάξιν κατήδειν τῶνδε, καὶν πάλαι παρῆν.

85. καί] ἢ Ald. Turneb. transponunt autem hunc et præcedentem v.

80. εἰς τὸν ὕστερον. Invenustum pleonasmum efficit, sequente τὸν λοιπὸν. Legendum forte; εἰς τὸ νόσιμον, quod verti potest, ita ut *fratres inde evadat*. Hesychius enim νόσιμον ἡμᾶρ interpretatur τὸ σωτήριον ἢ ἀνακομιστικόν. Potest et νόσιμον, *dulce, suave* significare, ut Plut. Sympoſ. v. 9. Theophrast. de Causis Plant. iv. 14. Si hanc notionem sequamur, εἰς τὸ νόσιμον valebit καὶ τὸ ἡδὺ, *secundum vota*. Conf. Marc. Antonin. lib. ii. sect. 15. Clem. Alex. p. 121.

Vel lege εἰς τὸ σύμφερον. Denique τὸ ὕστερον potest ellipsis esse pro τὸν ὕστερον χρόνον. Vid. ad Electr. 1081.

83.

————— ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα,

Κεῖνε βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα,

Καὶ πίπλομεν, σὺ πατρὸς ἐξολωλότες.

Emendatio est Canteri, optima et certissima. MSS. mendosissime:

————— ἡνίκ' ἢ σεσώσμεθα,

Ἡ πίπλομεν, σὺ πατρὸς ἐξολωλότες,

Κεῖνε βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα.

87. κατήδειν. Ex Dawesii placitis legendum foret κατήδη. Vid. Miscell. Crit. p. 232.

Νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος ἐκ ἐᾷ πατρὸς
Ἡμᾶς προτάρβειν ἐδὲ δαιμαίνειν ἄγαν.

Νῦν δ', ὡς ξυνήμ', ἐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ 90
Πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

Δη. Χώραι νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑσέρω τό γ' εὖ
Πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στρεφὴ δ'.

Χο. Ὅν αἰόλα νῦξ ἐναριζόμενα
Τίκτει, κατευνάζει τε, φλογιζόμενον 95
Ἄλιον, ἄλιον αἰτῶ

38. νῦν δ'] ἀλλ' Br. postponit porro hos 90. τὸ μὴ] τὸ μὴ οὐ Br.
duos vff. duobus sequentibus.

92. καὶ γὰρ ὑσέρω. Locus haudquaquam perspicuus. Si Heathium audimus, sententia erit; *Prosperæ fortunæ nuncius, diu dilatus, gratior tandem advenit.* Verum neque ea interpretatio facile ex verbis fluit, nec Deianiræ fatis conveniret adversa omnia metuenti. Mihi magis placeret, hoc modo interpretari: *Bene agere, postea, cum audiverit aliquis, lucrum afferet*: i. e. licet nullum ex bene actis fructum statim consequaris, postea tamen in commodum cedit, quamprimum resciverint ii, quorum gratia feceris. Ad animum certe Hylo addendum nihil accommodatius dicere potuit; nec quidquam obstat nisi quod εὖ πράσσειν Græcis plerumque significat *prospera fortuna uti*, non quod interpretatio nostra postulat, *bene facere*. Conf. de hoc Eurip. Hippol. 1032. Suppl. 256. Æschyl. Choeph. 1044.

Τῆτο, καρύζαι τὸν Ἀλκμή-
 νας, πόθι μοι πόθι παῖς
 Ναίει ποτ', ὦ λαμ-
 πρᾶ τερροπᾶ φλεγέθων,
 Ἡ ποντίης ἀλῶνας, ἥ
 Διοσαῖς ἀπείροις κλιθεῖς,
 Εἶπ', ὦ κραλιστεύων κατ' ὄμμα.

100

Ἀντιπροφῇ α'.

Ποθυμένα γδ φρενὶ πυνθάνομαι

97. τῆτο] τέτω Ald.

98. πόθι 2¹⁰] πόθι μοι Ald.

102. δισσαῖς ἀπείροις] δισσαῖσιν ἀπείροις
 Ald.

97. τοῦτο. Regi potest vel ab αἰτῶ vel a καρύζαι. Sed prius malim.

Ibid. καρύζαι τὸν Ἀλκμήνας. Audacius paullo Æschylus, Agam. 626. Μενελάων δὲ πύθομαι. Eurip. Orest. 1449. ἤκουσα—τὴν ἐμὴν ξυνάρετον. Pindar. Olymp. xiv. stroph. 2. εὐὸν εἴπη.

101. ἀλῶνας. Potest ἀλῶν de fretο accipi: et sic Dionysius Periegetes, v. 136. ὅθεν γαῖα; ἔρχεται ἀλῶν. Æschyl. Prometh. 730. αἰλῶνα—Μαιμακτικόν. Lycophron, v. 388. ubi Schol. τ δὲ γαῖαν τόπον, ἀλῶνα καλεῖ.

102. δισσαῖς ἀπείροις. Parum accurate dicitur. Non enim in duabus continentibus eodem tempore veriari potuit. Sed nimis severi sumus, nec tanta loquendi subtilitas a Poeta exigenda.

Ibid. κλιθεῖς, τίσιν. Sic Homerus, Iliad. E. 709. Λίμνη κεκλημένος Κηφισοῖ. O. 740. πόθι κεκλημένοι. Vid. et Eurip. Troad. 803.

103. ὦ κραλιστεύων κατ' ὄμμα, O tu, qui videndi facultate omnes antecellis. Sic malim interpretari quam qui lucis splendore antecellis.

104. ποθυμένα. Sensu activo adhibitum nuspium participium hoc inveni. An legendum ποιμένα, turbata, turcata? Sic ποιημένος ἀλλήλοισι ὀδυῖσι infra, v. 1002. τ ποιέμενοι ἀκτίζοντο, Thucyd. ii. 51.

Τὰν ἀμφινεικῇ Διϊάνειραν ἀεὶ, 105
 Οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν,
 Οὔ ποτ' εὐνάζειν ἀδακρύ-
 των βλεφάρων πόθον, ἀλ-
 λ' εὐμνασον ἀνδρὸς
 Δεῖμα φέρεσαν ὁδοῦ, 110
 Ἐνδυμίους εὐναῖς τ' ἀναν-
 δρώτοις τρύχεσσι, κακὰν
 Δύσανον ἐλπίζσαν αἶσαν.

Στροφή β'.

Πολλὰ γὰρ ὥς' ἀνάμαντος
 Ἡ νότ' ἢ βορέα τις 115
 Κύματα εὐρεῖ πόντῳ

110. φέρεσαν] τρέφεσαν Br. ex Casauboni emendatione.

Ibid. ἀνανδρώτοις] ἀνανδρώτοις Ald.

111. εὐναῖς τ'] εὐναῖς Ald. Br.

116. κύματα εὐρεῖ] κύματ' εὐρεῖ Ald.
 εὐρεῖ κύματα Br.

107. ἀδακρύτων βλεφάρων. Subaudiendum ὄντων ut sit genitivus absolute positus. Nisi malis ἀδακρύτῳ βλεφάρῳ, palpebra sicca, lacrymarum experti.

Scholiastes ἀδακρύτων exponit πολυδακρύτων. Et sic Homerus, Iliad. Λ. 155. ἀξέλω ὕλη. Hesychius: ἄβιος, πλέσιος. Conf. ad Aj. 1225. ubi plura.

109. Distinguendum forte:

Εὐμνασον ἀνδρὸς
 Δεῖμα φέρεσαν, ὁδοῦ
 Ἐνδυμίους, εὐναῖς τ' ἀναν-
 δρώτοις τρύχεσσι.

Sed alentem intus formidinem viri memorem, macerari viæ terroribus, et cubili viduo.

De voce ἐνδύμιον vid. ad Nostri CEd. Tyr. 758.

116. κύματα εὐρεῖ πόντῳ. Ed. Ald. κύματ' εὐρεῖ πόντῳ. Neutrum

Βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι,
 Ούτω δὲ τὸν Καδμογενῆ
 Τρέφει· τὸ δ' αὖξαι βίους
 Πολύπονον, ὥσπερ πέλαιγος 120
 Κρήσιον· ἀλλὰ τις Θεῶν
 Αἰὲν ἀμπλάκητον αἶδα
 Σφε δόμων ἐρύκει.

118. Post Καδμογενῆ habet τὸ μὲν F. 2.

122. ἀμπλάκητον] ἀπλάκητον Br. ex

120. ὥσπερ] ὥς Turneb.

Abreschii emendatione.

metro convenit. Legendum forte, κύματ' ἀν' εὐρεῖ πόντῳ, *fluctus in lato pelago*. Sic χρυσέαις ἀν' ἵπποις, *in aureo curru*, Pind. Olymp. i. antist. 2. An εὐρεῖ ab εὐρεῖς? Vid. Eurip. Hecub. 650.

118. οὕτω δέ. Reponi vult Heathius οὕτω δῆ. Non deterius, credo, foret ἔτω γε.

119. τρέφει. Tuentur quæ citavi ad Eurip. Hippol. 372. Utrum cum βίος subaudito concordet, quæ sententia est Heathii, non dixerim: quanquam talem ellipsin, nisi exemplis firmetur, vix admittendam putem. Potest etiam cum κύματα, quanquam plurali, conjungi. Vel lege, Αἶσ' ὥδ' ἐ τὸν—. Sic τὸν αἶσ' ἄπλαστος ἔχει, Aj. 256. Conf. Apollon. Rhod. iii. 261. 328.

Ibid. αὖξαι pro αὖξεται. Vid. ad CEd. Tyr. 1112.

120. ὥσπερ πέλαιγος. Ita ed. Ald. Vulgo, ὥς πέλαιγος, quod metro minus convenit.

121. πέλαιγος Κρήσιον. Horatius, *in mare Creticum*, lib. i. od. 26.

122. ἀμπλάκητον. Quod reponit Heathius ἀπλάκητον, solus veterum præbet Hesychius. Contra nota satis sunt ἡμπλακον, *ρροσανι*, ἀμπλακία, ἀμπλάκημα. Sententia hic postulat vocem, cujus vis fuerit ἀναμάρτητος, *sine lapsu, lapsus expertem*. Talem efficit negativa particula vulgatæ lectioni addita. Legendum:

Αἰὲν ἀναμπλάκητον αἶδα.

In antistrophe autem, præeunte Aldina,

Πᾶσιν κυκλῶσιν, οἷον Ἄρκτε.

Ἀντιπροφῇ β'.

Ὦν ὀππρμεμφομένα σ', α-
 δεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω. 125
 Φαμί γδ' ἐκ ἀποτρύειν
 Ἑλπίδα τὰν ἀγαθὰν
 Χρῆναί σ'· ἀνάλγητα γδ' ἐ-
 δ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς
 Ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας. 130
 Ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
 Πᾶσι κυκλῶσιν, οἷον ἄρκυς
 Στροφάδες κέλδουσι.

129. πάντα] πάντων Turneb.

132. κυκλῶσιν] κυκλῶσ' Turneb. Br.

130. ἐπέβαλε] ἐπέβαλλε Ald.

124. ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω. Legendum, ni fallor: αἰδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω, *reverentia plena, sed tamen sensibus ejus contraria affectum*. Αἰδεῖα ἔπη habet Æschylus, Supp. 203. Nec spreverim, αἰδιμα, *intrepida, licet menti tuæ adversa*, i. e. non metuum etiam tibi adversa proferre. Et sic fere Heathius, αἰδεῖα tamen legens, ab αἰδῆς.

129. ὁ πάντα κραίνων. Ita ed. Ald. Vulgo, ὁ πάντων κραίνων, quod metro minus convenit. Cum Aldina stat Suidas, v. ἀποτρύειν.

132. πᾶσι κυκλῶσιν. Ita ed. Ald. Vulgo, πᾶσι κυκλῶσ', in quibus metrum emendatæ strophes lectioni haudquaquam convenit.

Ibid. ἄρκυς Στροφάδες κέλδουσι. Iterum, ἄρκυς στροφᾶς commemorat in fragmento Palamedis apud Achillem Tatium Ifagog. in Aratum. Vide etiam Homeri Iliad. Σ. 488. Odyss. E. 274. Eurip. Ion. 1173. Theocrit. Idyll. xxiv. 11. Anacr. od. iii. Juvenal. sat. v. 23. Ursæ præ cæteris conversiones ideo a poetis commemorari credibile est, quod omni anni tempestate contemplandas sese præberent.

ΕΠΩΔΟΣ.

Μένει γὰρ ἔτ' αἰόλα νύξ
 Βροτοῖσιν, ἔτε κῆρες, 135
 Οὔτε πλεῖστος, ἀλλ' ἄφαρ
 Βέβηκε· τῷ δ' ἐπέρχεται
 Χαίρειν τε καὶ σέρεαθ.
 Ἄ καί σε τὰν ἀναοσάν
 Ἐλπίσιν λέγω 140
 Τάδ' αἰὲν ἴοχεν· ἐπεὶ
 Τίς ᾧδε τέκνοισι
 Ζῆν' ἄβελον εἶδεν;

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΧΟΡΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἰαμβοί.

Δη. Πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, πᾶρει,
 Πάθημα τέμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορᾷ, 145
 Μήτ' ἐκμάθοις παρῆστα· νῦν δ' ἄπειρος εἶ.

137. βίβηκε] βίβανε Ald. Br.

146. παρῆστα] παθῆσα Turneb. Br.

137. Legendum forte: — πρὸ δ' ἐπέρχεται

Χαίροντι καὶ σέρεσθαι.

Nonnemini autem accidit, ut in medio gaudio exoidat fortunæ suis.

139. ᾧ. Pro δ' ᾧ, ut vere Mudgius et Heathius. Vid. ad Eurip. Phœniss. 274. et supra ad CEd. Col. 1356. Alioqui in promptu est ᾧ, quāto breui.

142. ᾧδε, adeo, tantopere; quantum tu sc. in animo fingis.

146. μήτ' ἐκμάθοις παρῆστα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ. Posterius comma parum commodè præcedentibus annectitur. Legendum putem:

Μήτ' ἐκμάθοις παρῆσ' αἶ, ᾧδ' ἄπειρος εἶ.

Neque præsens cognoscere potueris, adeo inexperta et rudis es. Ne do-

Τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
Χώροιςιν αὐτῷ· καὶ νιν ἔ θάλλπος θεῷ,

loris sui magnitudinem recte animo conciperent, obstabat, secundum Deianiram, juvenilis ætas. Id autem quomodo obstare poterit, in sequentibus exponere pergit. Ad finem statuit, eos recte mala sua intellecturos, quicumque similem vitæ conditionem nacti, ad suas ærumnas respexerint: v. 154, 5. Commode hic ratiocinium ab initio ad finem usque procedit; non item, si cum ed. Steph. παθοῦσα, reliquis manentibus, legamus. Nam si verbum ἐκμάθοις potentialiter accipimus, parum sibi constabit Deianira, utpote infra dicens mala sua ab iis intelligi posse, qui similia perpessi sint: 154. Contra si optative cum Heathio interpretamur, negotium facesset particula μήτε, locum non suum obtinens. Dicendum enim erat μὴ vel μήποτε. Vel si hic scrupulus exemptus esset, periret saltem connectionis gratia, quæ in altera lectione conservatur; quam propterea Deianiræ placida, quanquam mœstia, oratione utenti, haud paullo melius convenire arbitror.

147. 148. ἐν τοιοῖσδε βόσκει· Χώροιςιν αὐτῷ· καὶ νιν. Nec αὐτῷ hic sententiam commodam habet, nec καί. Mihi legendum videbatur:

—— ἐν τοιοῖσδε βόσκεται

Χώροις, ἵν' αὐτῷ χλῆνιν ἔ θάλλπος θεῷ,

Οὐδ' ὁμῆρος——.

Metaphora ab arboribus novellis defumi videtur, quæ, quantum fieri potest, a solis, imbrium, et ventorum vi, teneras frondes haud parum alioquin læsura, muniri et defendi solent.

Vocem χλῆνις solus forte veterum conservavit Æschylus, Eumen. 187. qui locus sic legendus:

—— σπέρματος τ' ἀποφθοῖα

Παίδων κακῆται χλοῦνις.——

Ubi viridis ætas puerorum læditur feminis abolitione, i. e. ubi pueri castrantur. Χλῆνι extat Hom. Iliad. I. 535. ubi ego quidem ἄρσιν ἐπὶ χλοῦνι malim legi, i. e. in frumenti viridem herbam insignavit.

Legi potest et, ἵν' αὐτῷ παίδων, vel denique ἵν' ἔ ψύχη νιν.

De virginum vita conferendi Sophocles in fragmento Terei apud Stobæum, ferm. lxvi. Catullus in Epithalamio, v. 38. et seq.

Οὐδ' ὄμμερος, ἐδὲ πανθράτων ἐδὲν κλονεῖ,
 Ἄλλ' ἡδοναῖς ἀμοχθον ἐξαίρει βίον 150
 Ἐς τῷθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνή
 Κληθεῖ, λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος,
 Ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβεμένη.
 Τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τῷ αὐτῷ σκοπῶν
 Πράξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι. 155
 Πάθη μὲν ἔν δὴ πόλλ' ἐγὼγ' ἐκλαυσάμην,
 Ἐν δ', οἷον ἔπω πρὸσθεν, αὐτὶκ' ἐξερεῶ.
 Ὅδον γὰρ ἦμος τὴν τελευταίαν ἀναξ
 Ὀρμαῖτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
 Λείπη παλαιὰν δέλτον ἐγχεραμμένῃ 160
 Ξυνθήμαθ' αἰμοὶ πρὸσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ,
 Πολλὰς ἀγῶνας ἐξιών, οὕτω φρέσσι.
 Ἄλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε, καὶ θανέμενος.
 Νῦν δ' ὥς ἐγ' ἐκ ὧν, εἶπε μὲν λέχθης ὅτι
 Χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτήσιν· εἶπε δ' ἡ τέκνοις 165

161. ξυνθήμαθ', αἰμοὶ] ξυνθήμαθ' αἰμοὶ Ald.
 ξυνθήματα, αἰμοὶ Turneb.

163. τί] τις Ald.

165. χρεῖη] χρεῖ' ἢ Ald. Turneb.

152. ἐν νυκτὶ φροντίδων. Hoc utique est quod miseros a reliquo hominum genere discriminat. Nemo penitus curarum expertus est; miseri tantum curarum magnitudo nocturnæ quietis solatium adimit.

161. ξυνθήμαθ', i. e. ξυνθήματα. Vide supra ad v. 49.

164. ὅτι. Malim ὅ, τι. Dixit quid me ut bonum dotale habere oporteret: ἐλέσθαι, consequi, adipisci.

164. 165. λέχθης—ἡσυχίας fuerit forte id quod uxori, tanquam dotis compensatio, oppignerabatur. De quo more vide Harpocration. v. ἀποτιμηταί. Demosthenes in Euergum et Mnesibulum: ἀπαγορεύσης τῇ γυναικὶ μὴ ἀπιδεῖν αὐτῶν [sc. τῶν σκευῶν] καὶ λεγούσης ὡς αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικῇ τετιμημένα, p. 1156. ed. Reisk.

165. χρεῖη. Extat apud Plat. p. 1292. C. Conf. ad CEd. Tyr. 810.

Μοῖραν πατρώας γῆς Δαιρετὸν νέμοι,
 Χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον, ἥνικ' ἂν
 Χώρας ἀπὴν, καὶνιαύσιος βεβῶς,
 Τότ' ἢ θανεῖν χρεῖη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἢ τῷδε ὑπεκδραμόντα τῷ χρόνῳ τέλος,
 Τολοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπτήν βίω.
 Τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα

170

166. νέμοι] μένειν Ald.

Ibid. καὶνιαύσιος] καὶνιαύσιον Br.

168. ἀπὴν] ἀπείη Br. e cod. B.

168. ἀπὴν. Inventum esse ἀπείη testatur Stephanus, ipse etiam vulgatæ anteponeus. Mihi R. Dawesius vere coniecisse videtur ἀπείη, Miscell. Crit. p. 333. Quamquam neque ille loci, perquam sane salebrofi, ullam interpretationem protulit, ut, hoc mendo sublato, non multo facilius, quam ante, sit. Mihi legendum et distinguendum videtur :

Χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἥνικ' ἂν

Χώρας ἀπείη καὶνιαύσιον βεβῶς.

Tempus præstituens ut quando profectus [βεβῶς] regione abesset [χώρας ἀπείη] trimestre et annum. Tempus nimirum ab Hercule præfinitum nec trimestre erat nec annum, sed trimestre cum annuo, i. e. quindecim menses. Id omne spatium jam post Herculis abitum elapsum erat, teste Deianira ipsa, v. 45. Minus accurate Chorus annui tantum spatii meminit infra, v. 837. et seq. Verum neque odorum indoles magnam ἀκρίβειαν postulat, neque de ea cogitare patitur vehemens quæcunque animi commotio. Abfuisse a Deianira spatium annuo longius, vel inde certissime colligas, quod Omphalæ serviens ἐνιαυτὸν ἐξέπλησσε, annum integrum explevit, teste Licha, v. 257.

172. Constructio loci parum sane expediti sic fortasse instituenda est : τοιαῦτα ἐκτελεσάμεν ἔφραζε, talia [vel tali modo] terminari dixit, πρὸς θεῶν εἰμαρμένα, quæ a diis decreta erant, ἢ Ἡρακλείων πόνων, de laboribus Herculeis. Pro τοιαῦτ' non nolim τοιάδ'. Quamquam ut quæque insolentior contractio est, Sophocleum characterem magis refert.

- Τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾷσθαι πόνων,
 ὧς τὴν παλαιὰν Φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
 Δαδῶνι δισῶν ἐκ πελειάδων ἔφη. 175
 Καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνῳ
 Τῷ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεῶν.
 Ὡς ἡδέως εὔδισαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ
 Φόβῳ, Φίλῳ, παρῆσταν, εἰ με χρεὶ μένειν
 Πάντων δρῖστῃ φωτὸς ἐξεργμένην. 180
 Χο. Εὐφημίαν νῦν ἰχ' ἐπεὶ κατὰσεφῇ
 Στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
 Αγ. Δέσποινα Δηϊάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
 Ὅκνῃ σὲ λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 Καὶ ζῶντ' ἐπίσω, καὶ κρατύντα, καὶ μάχης 185
 Ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.
 Δη. Τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδ' ἐμοὶ λόγον;
 Αγ. Τάχ' ἐς δόμους σὺς τὸν πολὺζήλον πόσιν

182. χαρὰν] χάριν Br.

175. δισῶν καὶ πελειάδων. De hac fabula videndus Herodotus, lib. ii. 55. et seq. Quod ibi ait Ægyptias mulieres ob sermonem peregrinum avium nomen adeptas esse, firmari videtur ab Æschylo, Agam. 1059. Conf. et Nonnum in Dionysf. iii. 286.

176. ναμέρτεια. Valet, puto, ἀκρίβεια.

Ibid. χρόνῳ. Subaudiendum forte ἐπὶ, ut in exemplis citatis ad Electr. 906. Συμβαίνει ἐπὶ χρόνῳ τῷ νῦν, cadit in tempus præsens. Confer tamen annotata ad CEd. Col. 410.

181. εὐφημίαν—ἰχ', bene ominata loquere. Quasi castigatio est Deianiræ, cujus orationem male ominata verba terminaverunt.

182. πρὸς χαρὰν λόγων, prae lætitia nuntii, vel simpliciter lætitia nuntii. Sic πρὸς ὄργαν, πρὸς φθόνον, et similia.

186. θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις, diis, huius terræ tutelam habentibus.

Ἦξαν, Φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.

Δη. Καὶ τῷ τόδ' ἄσῶν, ἢ ξένων μαθὼν λέγεις ; 190

Αγ. Ἐν βεβηρεῖ λαιμῶνι πρὸς πολὺν θροεῖ
Λίχας ὁ κήρυξ παῦτα· τῷδ' ἐγὼ κλύων,
Ἀπῆλξ, ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας ταδε,
Πρὸς σὺ τι κερδάναιμι, καὶ κτώμεν χάριν.

Δη. Αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεις, εἴπερ εὐτυχεῖ ; 195

Αγ. Οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναμ.
Κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεῶς
Κρίνει πρὸς αἵας, ὅδ' ἔχει βῆναμ πρὸς σω·
Τὸ γὰρ ποθεῖν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
Οὐκ ἂν μεθεῖτο πρὶν κατ' ἡδονὴν κλύειν. 200
Οὕτως ἐκείνος ἔχ' ἐκὼν, ἐκῶσι δὲ
Ξύνεστιν· ὅψαι δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ.

Δη. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὅς λαιμῶν ἔχεις,
Ἐδωκας ἡμῖν (ἀλλὰ σὺν χροῖνῳ) χαράν.
Φωνήσατ', ὧ γυναικες, αἱ τ' εἰσω σέγγης, 205
Αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἀελπίον ὅμμ' ἐμοὶ

190. τῷ τῷδ'] τῷτο δ' Ald. Turneb. 193. τοῖ] σοὶ Br.

198. κρίνει, *interrogat* : ut infra, v. 318. et 392. Conf. Aj. 587.

199. τὸ ποθεῖν. Græcorum more pro τὸν ποθεῖν. Vid. ad Œd. Col. 1284.

203. ἄτομον, *false intactum*, i. e. consecratum. Vide ad Eurip. Hippol. 76.

205. αἱ τ' εἰσω σέγγης, αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς. Recte Valckenaerio ad Ammonium synonyma σέγγης et αὐλῆς displicebant, tautologiam quippe inveniunt facientia. Legendum putem : αἱ τ' εἰσω σέγγην, Αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς. Εἰσω σέγγην ut Ἴλιον εἰσω apud Homerum, Iliad. Σ. 439. Στέγγην αὐλῆς ut μελάρθρων σέγγην, Eurip. Alcest. 23.

206. Post particulam ὡς subungere amant Græci genitivum

Φήμης ἀναχὸν τῆσδε νῦν καρπέμεθα.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Ἀνολόλυξον δόμοις
Ἐφεσίους ἀλαλαγαῖς,
Ὁ μελλόνυμφος· ἐν δὲ

210

208. ἀνολόλυξον δόμοις] ἀνολολύξετε δόμοις 209. ἀλαλαγαῖς] ἀλαλαῖς Ald.
Ald. ἀνολολύξατε δόμοι Br.

vel nominativum absolute positum. Sic, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πέ-
λις, CEd. Tyr. 101. Hinc mihi nata est suspicio, idem hic quoque
obtinere, legendumque adeo : τ' γε νῦν καρπέμεθα. *Utpote luce inspec-*
tata exoriente ex sermone quem nunc consequimur.

*Οἶμα, lux, plane ut cognatum φάος, *spem*, nonnunquam signi-
ficat. Vid. hujus fab. 1036.

208. Vere monet Heathius Monostrophica, non Epodica esse.

Ibid. δόμοις, *intus in domo*. Alloquitur fœminas quæ intus tum
agebant ; αἱ ἔσω σέγγιν, ut loquitur Deianira supra, v. 205. Pro
ἀνολόλυξον editio Colinæi (ad Aldinæ fidem, ni fallor, expressa) ha-
bet ἀνολολύξετε.

209. ἐφεῖςιναι ἀλαλαγαῖ fuerint *clamores læti circa focum*. De his
vide Libanium, vol. ii. p. 162. ubi sic : γυναικῶν, κατὰ τ' αὐτῶν νόμον,
οἰκοδὲν ἐκάστης εὐσπεμπέσης εὐφημίαν. Scholiastes Pindari ad Olymp.
vii. epod. 2. ἡ ἀλαλαγὴ κυρίως ἐπὶ τ' τ' πολεμίων συμβολῆς γίνεται.

210. ὁ μελλόνυμφος. Malim ὁ μελλόνυμφος, qua voce designari
puto non Deianiram, quæ Heathii suspicio est, neque virginem
ullam desponsatam, sed virginem quamcunque nubilem, vel po-
tius (quoniam singularis hic pro plurali ponitur) omnes ex Deia-
niræ domo virgines. Singularem vocem adhiberi non est quod
miremur ; rem quippe a veteribus et alibi, et in præceptis quoque
dandis frequentatam. Horatius de Arte Poet. v. 119.

*Aut famam sequere, aut sibi convenientiâ finge,
Scriptor.*

Κοινὸς δ' ἑσέων ἵτω
 Κλαγὰ· τὸν εὐφάρετσαν
 Ἀπόλλωνα προσάτειν,
 Ὀμῆ δὲ καὶ Παιᾶνα, Παιᾶνα
 Ἀνάγει, ὦ παρθένος·
 Βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον
 Ἀρτεμιν Ὀρτυγίαν,
 Ἐλαφεβόλον, ἀμφίπυ-

215

214. δι καὶ] δι Ald. Br.
 Ibid. Παιᾶνα 2do] Παιᾶν Br.

Ibid. In fine versus plene distinguit Turn.
 218. ἐλαφεβόλον] ἐλαφεβόλον Ald.

Sed neque exemplo caret nominativus cum verbo imperativo conjunctus. Virgil. Æneid. xi. 464.

— equitem, Messapus, in armis,
 Et cum fratre Coras, latis diffundite campis.

213. προσάται. Apollinem προσάτειν commemorat Hesychius, eundem haud dubie quem Noster hic προσάται vocat.

215. ἀνάγει. Eurip. Phœniss. 1388. ἀνάγει, ἀναγετε κορυτόν. Idem, Electr. 126. ἀναγε πολέδακρον ἀηδόνι, ex emendatione Sopingii. Herc. Fur. 1336. Τίμω ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλιν. Vid. ejusdem Troad. 330. Callimach. in Delum, 279. Lasum apud Athenæum, xiv. cap. 5. Nondum inveni qui dixerit ἀνάγειν δεῖν pro ὑμῶν δεῖν. Quanquam ut ubique insolentiora amat Sophocles, ita et hic non incredibile est ultra aliorum poetarum licentiam processisse.

216. Malim, asyndeti vitandi causa,

Βοᾶτε, τὰν ὁμόσπορόν τ'
 Ἀρτεμιν——.

217. Ὀρτυγίαν. Alibi nomen loci est Ὀρτυγία, de qua vide Spanhemium ad Callimach. Apoll. 59, 60. Suspicetur aliquis inde legendum esse Ὀρτυγίας, ut ὁ Θήβας Βαρχεῖος, Antig. 159.

218. ἀμφίπυρον, tædam utraque manu gestantem. Λαμπάδας Ἀρτέμιδος memorat Philippus, Anthol. p. 333. addendus locis citatis Spanhemio ad Callimach. Dian. 11. Conf. ad Œd. Tyr. 217.

ρον, γείτονας τε νύμφας.

Ἀείρομαι, εἰδὲ ἀπώσομαι

220

Τὸν αὐλὸν, ὃ τύραν' ἐμᾶς φρενός.

Ἴδ' μὲ ἀνατράσσει

Εὐοῖ μὲ ὁ κισσός, ἄρτι βακχείαν

Ὑποσρέφων ἀμίλλαν.

221. τύραν'] τύραννι τῆς Ald. Br.

223. βακχείαν] βακχίαν Br.

219. γείτονας τε νύμφας. Litus vicinum Dianæ sacrum fuisse docebimus infra ad v. 647. Hujus Dianæ comites sunt, quas γείτονας νύμφας vocat.

221. τὸν αὐλόν. Cum nulla in reliquo cantico tibiæ mentio sit, legendum forte τὸ σαυλόν, i. e. τὸ κῆφον. Hesychius, σαυλά, κούφα, σαυλόν, αἶφρον, κῆφον. Euripides, Cyclop. 40. αἰοδαῖς βαρβύτων σαυλόμενοι. Sententia est: attollor, elevor, nec detrectabo motum saltatorium.

Ibid. ὃ τύραν' ἐμᾶς φρενός. Ed. Colin. ὃ τύραννι τῆς ἐμᾶς φρενός. Utrumlibet valet, *O amata, O dilecta*. Solenniter enim amati reges et tyranni amantium audiunt. Anacreon, v. 141. ἀπάντων κραῖνεντα καὶ τύραννον. Regnum Cynaræ habet Horatius, lib. iv. od. 1. Dominus prætoris mei bis legitur apud Symmachum, lib. vii. epist. 104. lib. viii. epist. 29.

222. Distinguendum forte:

Ἴδ' μὲ ἀνατράσσει

Εὐοῖ μὲ ὁ κισσός.

223. Εὐοῖ. Heathio verbum est, cujus tamen nullum auctorem citat, nec facile, credo, citasset. Præstat igitur ut vocem Baccho acclamata accipere, quales sunt in sacris scripturis Hosanna et Halleluia, in profanis ἐλελεῦ.

Ibid. ὁ κισσός, i. e. thyrsus, ab Euripide κισσὸν βέλος vocatus, Bacch. 25. Thyrsi attactus quia animum entusiasmo implere credebatur, inde solenni metaphora *thyrso percussus* valet *extra se raptus*. Lucretius, i. 922.

Percussit thyrso laudis spes magna meum cor.

224. ὑποσρέφων, *reducens, renovans*. Chorum ex innuptis puellis

Ἰὼ, ἰὼ παιῶν,

225

Ἰδε, ἴδ', ὦ Φίλα γύναι·

Τάδ' ἀντίπεωρα δὴ σοι

Βλέπειν πάρες' ἐναργῇ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΛΙΧΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Δη. Ὅρῳ, Φίλα γυναικες, ἔδέ μ' ὄμματος
Φρερὰ παρῆλθ' ἐς τόνδε μὴ λεύσσειν φόλον. 230

Χαίρειν δὲ τὸν κήρυκά πρὸνέπω χρόνῳ

Πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴπι καὶ φέρει.

Λι. Ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ περσφανεμέμεθα,
Γύναι, κατ' ἔργα κτῆσιν· “ ἄνδρα γὰρ καλῶς

226. ἴδε] ἴδ' Br.

227. δὴ] δῆτα Br.

230. παρῆλθ' ἐς] παρῆλθε Ald. Br.

231. πρὸνέπω] πρὸνέπω Ald.

constare liquet ex v. 146. Verum has, ea ætate, nihil prohibet Bacchi mytheriis antea initiatas esse. Sic Bacchanalium agmen Euripidi constituunt Νέαι, παλαιαί, παρθένοι τ' ἐπ' ἀξίῃς, Bacch. 694. Sic et Cybeles orgia concelebrabat Aristodice quædam, de qua sic Leonidas apud Reiskium, Epigr. 499.

— πολλά χρόνῳ καὶ παρὰ βιωμῷ

Παρθενικὴν εἰτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην.

227. Hefychius : ἀντίπεωρα, ἀντιπρόσωπα· περὶ καὶ τὸ πρόσωπον καὶ ἀνδρόπεωρα, ἀνδρόπρῶσωπον. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. Æschyl. Agam.

244. σώματος τε καλλιπρόωρον.

230. φρερὰ παρῆλθ'. Malim, φρερὰν παρῆλθ'. Nec oculorum mihi custodiam fefellit, vel præteriiit.

232. χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρει, modo aliquam letandi materiem apponit. Subtimide loquitur, velut metuens, ne prior ille nuncius falsus evadat.

234. κτῆσιν. Malim κμῆσιν, i. e. πόλιν. Hefychius : κμητὰ, πε-

- “ Πράσσοντ' ἀνάγκη χρῆσθαι κερδαίνειν ἔπη. 235
- Δη. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πεῶθ', ἀ πεῶτα βέλομαι,
Δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι.
- Λι. Ἐγώ γέ τοι σφ' ἔλεπον ἰσχύοντά τε,
Καὶ ζῶντα, καὶ θάλλοντα, καὶ νόσω βαρύν.
- Δη. Πῶ γῆς πατρώας, εἴτε βαρβάρου, λέγε. 240
- Λι. Ἀκτὴ τις ἐστ' Εὐβοίῃς, ἐνθ' ὀρίζεται
Βωμῆς, τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.
- Δη. Εὐκταῖα φαίνων, ἢ πὸ μαντείας πνός;
- Λι. Εὐκταῖ, ὅθ' ἤρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ
Χώραν γυναικῶν, ὧν ὄρας ἐν ὄμμασιν. 245
- Δη. Αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τῶ ποτ' εἰσὶ, καὶ τίνες;
Οἴκτρα γὰρ γῶ, εἰ μὴ θυμφορὰ κλέπῃσσί με.

242. τίλη] τελει Ald. Br.

ποιημένα, πεποιημένα. Vulgata si cui placuerit, κατ' ἔργου κτῆσιν interpretari potest, κατὰ τῆτο, ὃ τὸ ἔργον κέκτηται.

237. προσδέξομαι. Dubitabam aliquando annon praestaret προσδέξομαι.

242. βωμῆς, τέλη τ' ἔγκαρπα. Valckenaerius vir clariss. Diatrib. in fragm. Eurip. p. 144. emendat βωμούς θ' ἔλη τ' ἔγκαρπα, ut per ἔλη designetur *lucus*. Non displicet ἔλη, modo ne quis *paludes* interpretetur, sed cum Hesychio σύμφυτον τόπον, vel χεῖλος ποταμοῦ. Malim tamen sic sublata copula, βωμοὺς, ἔλη τ' ἔγκαρπα, *aras, et agros frugiferos*. Si de *luco* hic loquitur auctor, satis commodum foret θάλη τ' ἔγκαρπα, *et frondes pomiferas*. Conf. v. 767.

Τέλη ἔγκαρπα ex Scholiastis interpretatione foret *δυοσίας ἐγκάρπες*, quæ hic non videntur convenire, quando Hercules non frugibus tantum aut libis litavit, sed bobus duodecim, præter alias pecudes, v. 775. De voce τέλη vide ad Antig. 147. Nec absurdum foret τέλη interpretari *προσόδους, proventus annuos*. Vide Harpocration. v. ἀπὸ μισθωμάτων.

- Λι. Ταύτας ἐκείνος, Εὐρύτῃ πέρσας πόλιν,
Ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν.
- Δη. Ἡ καὶ πὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον 250
Χρόνον βεβῶς ἑὴ ἡμερῶν ἀνήμερον;
- Λι. Οὐκ· ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
Κατείχεθ', ὡς Φησ' αὐτός, ἐκ ἐλεύθερος,
'Αλλ' ἐμποληθεῖς· “ τῷ λόγῳ δὲ ἔχρησθ' ὀφείλον,
“ Γύναι, περσεῖναι, Ζεὺς ὅτι πρᾶκτωρ Φανή. 255
Κεῖνος δὲ πρῶτος Ὀμφάλῃ τῇ βασιλάρῳ
Ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
Χ' ἔτις ἐδήχθη τῷ τένεδος λαβῶν,
“ Ὡθ' ὅρκον αὐτῷ περσευαλὼν διώμοσεν,
Ἡ μὲν τὸν ἀγχιστῆρα τῷδε τῷ πάτρῃ 260
ἔνναι παισὶ καὶ γυναικὶ δαλῶσαι ἐπὶ.
Κούχ' ἡλίωσε τῷδε· ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
Στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν, ἔρχεται πάλιν
Τὴν Εὐρυτείαν· τόνδε γὰρ μετρίσιον

261. παισὶ] παιδὶ Ald.

249. κτῆμα—κριτόν. Supra habes λέχος κριτόν, v. 27.

251. ἡμερῶν. Regi potest ab ἀνήμεροι, ut ἀναισθητος δεύων, Electr.

254. Vel a χρόνῳ pendere. Nec spernendum esset ἡμερῶν ἀνήμερων.

254. φθόνον. Hesychius interpretatur πᾶσις ἐπὶ τῇ ῥ' πείρας εὐπραγία. Hic tamen simpliciter molestiam significare videtur. Non debet molestia adesse voci cuius Jupiter auctor fuerit, i. e. non debet molestie ferri talis vox.

260. ἀγχιστῆρα. Nuspiam alibi vocem hanc invenio. Radix fuerit ἀγχιστῆς, proximus, unde comparet aliquis culpa proximum, Phædri lib. i. fab. 10. Non spernendum esset ἀρτιστῆρα ab ἀρτίζω, utpote quod ex analogiæ saltem regulis recte formatum esset.

Μόνον βροτῶν ἔφασκε τῷδ' εἶναι πάθος· 265
 Ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' εἰς δόμους ἐφῆπιν,
 Ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 Ἐπερρώθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ Φρενί,
 Λέγων, χερσὶν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη,
 Τῶν ὧν τέκνων λείποιο πρὸς τόξῃ κρῖσιν· 270
 Φανεῖ δὲ δῶλος ἀνδρὸς ὡς ἐλαυτέρῃ
 Ῥαίοιτο· δειπνοῖς δ' ἡνίκ' ἠὲ οἴνωμένος,
 Ἐρρίψεν ἐκτὸς αὐτόν· ὧν ἔχων χόλον,
 Ὡς ἴκετ' αὖθις Ἰφίτος Τιτυνθίαν
 Πρὸς κλιτὺν, ἵππῃς νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν, 275
 Τότ' ἄλλος' αὐτὸν ὄμμα, θατέρῃ δὲ νῦν
 Ἐχοντ', ἀπ' ἀκρας ἦκε πυργώδους πηλακός.
 Ἔργῃ δ' ἑκατὶ τῷδε μινώϊσας ἀναξ
 Ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ δ' Ἀλὺμπιος,

276. θῆτις] θήτις Br. θήτις Ald. 279. Ἀλὺμπιος] ἀλὺμπιος Ald. Turn. Br.

267. 268. πολλὰ μὲν λόγοις Ἐπερρώθησε. Facile intelligerem nisi oppositum haberet πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί. Nam si ἐπιρρώδειν λόγοις interpretaris, (ut interpretari necesse est) *dicteris inesse*, quid erit, quaeso, ἀτηρᾷ φρενί ἐπιρρώδειν? An ἀτηρᾷ φρενί ablativus erit causae incitantis, ut si dicas Latine, *pro amentia*? At nulla tum inter duo commata oppositio erit, nec ullus adeo locus particulis καὶ et δέ. Nam et dicteria ista, aequè credo ac alia quævis Euryti facta, a mente furiosa profecta sunt. At quid multa? Legendum:

πολλὰ μὲν λόγοις

Ἐπερρώθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί.

Multa quidem ob labores et ærummas illiuit, (vel exprobravit) multa autem ob mentis furem, tum sc. cum Megaram liberosque ex ea susceptos interemit.

271. 272. ἀνδρὸς ὡς ἐλαυτέρῃ Ῥαίοιτο, quod ab homine libero, i. e. Eurytheo, mulcetur, i. e. vexaretur.

Πρατόν νιν ἐξέπεμψεν, ἔδλ' ἠνέχετο, 280

ἽΟθ' ἔνεκ' αὐτὸν μῆνον ἀνθρώπων δόλῳ

Ἐκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,

Ζεὺς τ' ἂν πωέγνω ξὺν δίκῃ χειρὸν μένω.

“ἽΘεν γὰρ ἔσέργασιν ἔδδ' δαίμονες.

Κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς, 285

Αὐτοὶ μὲν ἄδδ' πάντες εἰς οἰκήτορες,

Πόλις δὲ δέλη· τίςδε δλ', ἅσπερ εἰσορᾷς,

Ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐρῆσαι βίον,

Χωρῆσι πῶς σέ· τιῦτα γὰρ πῶσις τε σὺς

Ἐφεῖτ'· ἐγὼ δὲ, πῖτος ἂν κείνω, τελαῶ. 290

Αὐτὸν δλ' ὀκείνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα

Ῥέξῃ πατρῴῳ Ζῳῇ τῆς ἀλώσεως,

Φρόνει νιν ὡς ἥζοντα· τῆτο γὰρ λόγῳ

Πολλῶ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.

Χο. Ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμπαύσας κυρεῖ, 295

Τῶν μὲν παρόντων, τῶν δὲ πεπυσμένη λογῶ.

Δη. Πῶς δλ' οὐκ ἐγὼ χαίροίμ' ἂν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ

Κλύεσσα πρᾶξιν τήνδε, παιδίκῳ Φρενί;

289. τε σὺς] γ' ὁ σὺς Br.

296. πεπυσμένη] πεπυσμένη voluit Br.

285. Interpungendum cum Heathio:

Κεῖνοι δ' ὑπερχλιδῶντες, ἐκ γλώσσης κακῆς Αὐτοὶ μὲν—

291. ἀγνὰ θύματα. Non hic cogitandum de hostiis καθαράς. Hercules quippe, ante expeditionem susceptam, a caede Iphiti purus erat, v. 262. Intelligo igitur sacrificia perfecta, quibus nihil ad puritatem deerat, sive in victimis, sive in igne, sive in ritibus. Aeschyl. Pers. 613. θεός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὴν εὐπατιν γάλα. Alia sunt Platonis ἀγνὰ θύματα, p. 875. C. Idem: ἐπεὶ σὶ τε καὶ ἱερταῖς ἐγχειρίζτω τὰ θύματα, οἷς ἀγνεία τέτων ἐπιμελής, p. 961. B.

298. Ponenda distinctio minima post τῆδε, ut παιδίκῳ Φρενὶ cum χαίροίμιν cohæreat.

Πολλὴ δὲ ἀνάγκη τῇδε τῷτο σωτρεύειν.
 Ὅμως δὲ ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπυμένοις 300
 Ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτέ.
 Ἐμοὶ γὰρ οἴκτος δεινὸς εἰσέβη, Φίλαι,
 Ταύτας ὁρώσῃ δυαπότμους, ἐπὶ ξένης
 Χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας.
 Αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλδιδέρων ἴσως 305
 Ἀνδρῶν, ταῦν δὲ δῆλον ἴχουσιν βίον.
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
 Πρὸς τῶνδ' ἔτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 Μηδὲ, εἴ τι δράσεις, τῇσδ' ἐγὼ ζώσῃς ἔπι.
 Οὕτως ἐγὼ δέδοικα, τίσδ' ὀρωμένη. 310
 ὦ δυστέλαινα, τίς ποτ' εἶ νεανίδων;
 Ἄναιδρος, ἢ τεκνῶσα; πρὸς μὲν γὰρ Φύσιν,
 Πάντων ἄπειρος τῶνδε, γυναιὶά δέ τις.
 Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἢ ξένη βροτῶν;
 Τίς δὲ ἢ τεκῶσα, τίς δὲ ὁ Φιτύσας πατήρ, 315
 Ἐξείπ'· ἐπεὶ νῦν τῶνδε πλείεσσιν ὤκτισα

299. πολλή δ'] πολλή' στ' Ald. Br. qui
et πολλή' τ' invenit.

312. τεκνῶσα] τεκῶσα Turneb. τεκ-
νῶσα Br.

301. ταρβεῖν ἢ εὖ πράσσειν. Verbum ταρβεῖν pariter accusativum adseiscit, Eurip. Supp. 330. Comparandum etiam χαίρειν cum accusativo ad Antig. 640.

312. τεκνῶσα. Ita ed. Ald. quod ego quidem interpreter *liberis operam dans*, i. e. matrimonio juncta: ut Hom. Odyss. Z. 63. αἱ δὲ ὁπύοντες, i. e. mariti. Ed. Steph. τεκῶσα, quod esset τέλοκυῖα, quae jam peperit. Hesychius τεκνῶσα interpretatur τέκνον ἐμμενον ἔχουσα, i. e. gravida. Sed neutra quaestio commodam oppositionem cum ἀναιδρος efficit, nec ratio apparet cur Deianirae in mentem veniret de utrolibet quaerere.

Βλέπῃς, ὅσω περ καὶ Φρονεῖν εἶδεν μοιη.

Λι. Τί δ' εἶδ' ἐγώ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνῃς; ἴσως
Γέννημα τῶν ἐκείθεν ἐκ ἐν ὑστάτοις.

Δη. Μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτη σπορά τις ἦν; 320

Λι. Οὐκ εἶδα· καὶ γὰρ ἐδ' ἀνίσταρεν μακρὰν.

Δη. Οὐδ' ὄνομα πῶς τς τῶν ζυγεμπόρων ἔχεις;

Λι. Ἕκιστος· σιγῇ τὰ μὲν ἔργον ἦνυτον.

Δη. Εἶπ', ὦ πάλαι, ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ
καὶ ζυγοφόρα τις μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦπς εἶ. 325

Λι. Οὐ τ' ἄρα τῷ γε πῶς ἔθεν ἐξίστα
Χρόνῳ διόισαι γλῶσσαν, ἥ τις ἐδαμᾶ
Πρῆφηνεν ἔτε μείζον', ἔτ' ἐλάσσονα·
Ἄλλ' αἰὲν ὠδίνεστα συμφορᾶς βάρος,
Δακρυρροῖα δύσητος, ἐξόστ' πάτρων 330
Διήνεμον λείλοιπεν· ἡ δέ τοι τύχη
Κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμῳ ἔχει.

Δη. Ἦδ' ἐν εἰσάδῳ, καὶ πορεύεσθω σέγας

320. τῶν τυράννων—σπορά τις ἦν] τὰ τυ- 325. τίς] τοὶ Ald.
ραννύμενος—σπορά Br.

317. Φρονεῖν εἶδεν μοιη. Quod prudentiæ specimen ediderit Iole, ex contextu non patet; liberaque adeo conjectura lectori relinquitur, utrum Iole ymis præsentis mali sensum testata sit, an vultu sereno et placido animi magnitudinem ostenderit.

320. Distinguendum :

Μὴ τῶν τυράννων, Εὐρύτη σπορά, τίς ἦν;

i. e. μὴ τῶν τυράννων τίς ἦν, Εὐρύτη σπορά;

327. διόισαι γλῶσσαν, edet vel dilet vocem. Hesychius: γλῶσσαι, φωναί. Conf. Antig. 974.

331. διήνεμον, gentis profectam, i. e. desertam, ut bene interpretatur Scholiastes.

Οὕτως ὅπως ἤδιστε, μηδὲ πρὸς κακοῖς
 Τοῖς ἔσι λύπην πρὸς γ' ἐμῷ λύπης λάβοι· 335
 Ἄλις γὰρ ἡ παρῆστα· πρὸς δὲ δώματα
 Χαρῶμεν ἤδη πάντες· ὥς σύ θ' οἱ θέλεις
 Σπεύδης, ἐγὼ τε τάνδον ἐξαρκῆ πιθῶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ, ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

- Αγ. Αὐτῷ γε πρῶτον βαῖον ἀμμείνας, ὅπως
 Μάθης ἀνδρῶν τῶνδ', ἔς τινάς γ' ἄγεις ἔσω, 340
 Ὦν τ' ἐδὲν εἰσήκυσσας, ἐκμάθης αὖ δεῖ.
 Τέτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
 Δη. Τί δ' ἐστὶ τῷ με τήνδ' ἐφίεσσαι βάσιν;
 Αγ. Στρεφεῖσ' ἄκυσσον· καὶ γὰρ ἐδὲ τὸν πάρος
 Μῦθον μάτῳ ἤκυσσας, ἐδὲ νῦν δοκῶ. 345
 Δη. Πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖτις πάλιν
 Καλῶμεν, ἢ μοι ταῖσδέ τ' ἐξαιπὲν θέλεις;
 Αγ. Σοὶ ταῖσδέ τ' ἐδὲν εἰργεταί· τέττας δ' ἔα.
 Δη. Καὶ δὴ βεβᾶσι, χ' ὅς μοι λόγος σημαίνεται.

337. σύ θ'] σύ γ' Br.

338. ἐγὼ τε] ἐγὼ δὲ Ald. Br.

339. ἀμμείνας] ἐμμείνας Ald. Br.

341. ἐκμάθης] ἐκμάθης γ' Ald. Br.

335. λύπην—λύπης. Comparari possit κακὰ κακῶν, CEd. Col. 1302. ubi aliud. Verum hic λύπην λύπης interpreter potius *agritudinem agritudini superinductum*.

342. ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην. Vide ad CEd. Col. 1212.

343. τῷ. Subaudiendum χάριν vel ἔνεκα. Vid. ad Philoct. 198.

Ibid. ἐφίεσσαι, sensu activo, ut ἐξίεσμαι, Antig. 1117. De duplici accusativo (μὲ et βάσιν) conf. notata supra ad v. 49. Quibus adde Pindari illud οἰδὲ μιν φέροις—ἐπαισιν ἀλυσὶν φρεσὶν, Nem. iii. epod. 2. Βάσις est Deianiræ ipsius incessus, quem ἐφίετο inbibuit hic Trachinis incola.

- Αγ. Ἀνὴρ ὅδ' ἔδ' ἐν, ὧν ἔλεξεν ῥητίως, 350
 Φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν· ἀλλ' ἢ νῦν κακός,
 Ἦ πρῶτον δ' δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
- Δη. Τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
 Ἄ μὲν γὰρ ἐξείρηκας, ἄγνοιά μ' ἔχει.
- Αγ. Τέτ' εἰπὼν τὸνδ' εἰσῆκ' ἐγὼ, 355
 Πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
 Ταύτης ἑκατὶ κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι,
 Τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν· Ἐρως δέ νιν
 Μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσας τάδε·
 Οὐ τὰπὶ Λυδοῖς, οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων 360
 Λατρεύματ', οὐδ' ὁ ρίπτος Ἰφίτ' εὖ μύρος·
 Ὅν νῦν παρώσας αὐτός, ἔμπαλιν λέγει.
 Ἀλλ' ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν Φυτοσπόρον
 Τὴν παῖδα δῆναι, κρύφιον ὡς ἔχει λέχος,
 Ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' εἰσιμάσας, 365
 Ἐπιτρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης· ἐν ᾗ

351. φωνεῖ] φωνῇ F. I.

351. δίκης ἐς ὀρθόν, *secundum rectum* (i. e. *restitutinē*) *probitatis*.
 Ἐς pro κατὰ, ut in exemplis citatis ad Eurip. Iph. Taur. 1483.
 Helen. 913. Ὀρθὸν δίκης, ut κατὰ χειμῶνος, Aj. 1163.

359. αἰχμάσας. Hesychius: αἰχμάζει, πολεμεῖ· αἰχμάσας, πολε-
 μίας. Αἰχμάσας τάδε fuerit ergo bellum hoc gerere.

360. πόνων λατρεύματ', *laborum servitutem*, i. e. *ferviles labores*.

362. παρώσας, *repudians, rejiciens*. Nondum tamen satis perspi-
 cua est oratio, nisi simul appareat *quando* vel *ubi* hanc de Euryto
 narrationem rejecerit. Legendum forte,

Ὅν νῦν, παρώσας αὐτόν, ἔμπαλιν λέγει.

Αὐτόν, *illuc*, in foro sc. Trachiniorum.

- Τὸν Εὐρυτον τῶνδ' εἶπε δεσπότην θρόνων·
 Κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε, καὶ πόλιν
 Ἔπερσε· καὶ νῦν (ὡς ὀρέῃς) ἤκει δόμους
 Ὡς ταύσδε πέμπων, ὅκ' ἀφροντίσως, γυῖαι, 370
 Οὐδ' ὥς δ' ἄλλω· μηδὲ πρὸς δόκα τάδε.
 Οὐδ' εἰκὸς, εἴπερ ἐντεθέρμανται πῶτα.
 Ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σε δηλῶσαι τὸ πᾶν,
 Δέσποιν', ὃ τῆδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
 Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων 375
 Ἀγορᾷ συνεζήκον ὡσαύτως ἐμοὶ,
 Ὡς ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω Φίλα,
 Οὐχ ἥδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως.
 Δη. Οἱ μοι τάλαινα, πῶ ποτ' ἐμὶ πρᾶγματος;
 Τίν' εἰσδέδεγμα πημονὴν ὑπόσεγον, 380
 Λαθραῖον; ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
 Πέφυκεν, ὥπερ οὐ πάγων διώμνυτο;
 Ἥ καὶ τὰ λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν;

367. τὸν Εὐρυτον τῶνδ'] τῶν Εὐρυτον τῶνδ'
 Ald. τὸν Εὐρυτον τόνδ' Br. e cod. B.

369. νῦν] νῦν Br.

370. ὡς τᾶσδε] ὡς τᾶσδε Turneb. ἐς τᾶσ-
 δε Br.

371. τάδε] τίςδε Ald.

383. ἡ καὶ τὰ] ἡ κάρτα Br. ex Can-
 teri emendatione. Ἀγγέλῳ
 autem hunc v. tribuit Ald.

367. τὸν Εὐρυτον τῶνδ'. Lego τὸν Εὐρυτον τόνδ', huncce Eurytum, i. e. hunc a Licha decantatum.

377. ὥς' ἐξελέγχειν, adeo ut indagando veritatem assequaris.

383. ἡ καὶ τὰ λαμπρὰ. Hunc versum Nuncio assignat Scholiastes, sed ut intelligas eum libros veteres non habuisse suffragantes. Effetque sane ineptum Ioles ὄμμα, i. e. pulchritudinem a tali homine coram Deianira commemorari. Sed vel ex ejus responso videas, nihil ei ab initio avulsum esse. Canterus pro καὶ τὰ emendat κάρτα, versumque a Choro enunciari facit, sed categorice, non

- Αγ. Πατὴρς μὲν ἔστα γένεσιν Εὐρύτῃ ποτὲ
 Ἰόλῃ καλεῖτο· τῆς ἑκείνος οὐδαμᾶ 385
 Βλάσας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἰσορῶν.
- Χο. Ὅλοιντο μὴ τοι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
 Λαθραῖ ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέπονθ' αὐτῷ κακά.
- Δη. Τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὥς ἐγὼ λόγοις
 Τοῖς νῦν παρῆσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ. 390
- Χο. Πεύθῃ μολῶσα τάνδρής· ὡς πᾶχ' ἂν σαφῇ
 Λέξαιεν, εἰ μιν πρὸς βίαν κλίνειν θέλοις.
- Δη. Ἀλλ' εἰμι καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
- Χο. Ἡμεῖς δὲ πρῶσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν;

387. μὴ τοι] μὴ τι Ald. Br. Hunc et
 verf. seq. Ἀγγέλω tribuit Turn.
 388. πρέπονθ' αὐτῷ] πρέποντ' αὐτῷ
 Ald. Turneb. Br.

392. μὴν] νῦν Br.
 394. Deianiræ hunc v. tribuit Ald.
 Choro duo seqq.

interrogative. *Omnino eximia est et forma et indole.* Neque hæc exclamatio, coram Deianira edita, fatis decora mihi videtur. Sed neque φύσιν hoc in loco *indolem* interpreter, sed *genus, profapiam*; quoniam de hoc agebatur, non de indole. Agamemnon apud Nostrum, Aj. 1276. Teucro τοδείαν exprobrans:

ἔ μαδὼν ὅς εἰ φύσιν

Ἄλλον τίς ἄξεισ ἀνδρα διῦρ' ἐλεύθερον;

Rem acu tetigisse videtur vetus quidam in Scholiis grammaticus, qui sic interpretatur, ἀντὶ τοῦ, ἄρα τῇ θείᾳ καὶ τὸ γένει ἐφάμιλλον, *nisi formæ ejus claritudo generis respondet?* Sed hic sensus ut efficiatur, legendum interrogative;

Ἦ πάντα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν;

Λαμπρὰ, clara, insignis, nominativo singulari.

386. ἰσορῶν. Lego ἰσορεῖν. Non enim tacuerat tantum de natalibus ejus Lichas, quæ vulgatæ vis est, sed nihil se scire affirmaverat.

393. ἀπὸ γνώμης, absque prudentia, imprudenter. Sic ἀπὸ τρόπου valet *maligne*. Thucyd. i. 76. ἀπὸ τῶ ἀνθρωπείῳ τρόπῳ.

- Δη. Μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ, ἐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, 395
 Ἄλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.

ΛΙΧΑΣ, ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- Λι. Τί χρεῖ, γυναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν,
 Δίδαζον· ὡς ἔρποντος εἰσορᾶς ἐμῷ.
 Δη. Ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδὲ μολὼν
 Αἴσεις, πρὶν ἡμᾶς καὶ νεώσασθαι λόγους. 400
 Λι. Ἄλλ' εἴτι χρεῖζεις ἰσορεῖν, πάρεμι ἐγώ.
 Δη. Ἡ καὶ τὸ πρὶν τῆς ἀληθείας νέμεις;
 Λι. Ἴσω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
 Δη. Τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστίν, ἧς ἡκεῖς ἄγων;
 Λι. Εὐβοίης· ὦν δ' ἐβλάσεν, ἐκ ἔχω λέγειν. 405
 Δη. Οὗτος, βλέφ' ὧδε· πῶς τίν' ἐνέπειν δοκεῖς;
 Λι. Σὺ δ' εἰς τί δή με τῷτ' ἐρωτήσας ἔχεις;

395. ὅδ' ἀνὴρ] ἀνὴρ ὅδ' Br.

397. μολόντα] μολόντα Ald.

399. ταχείας] σφαλαχίας Ald. Turneb.

400. αἴσεις] αἴσεις Br.

Ibid. καὶ νεώσασθαι] ἀνανεώσασθαι Br.
 ex Canteri emendatione.

406. Quae Deianirae per totum hunc
 dialogum tribuuntur usque ad
 illud Ὅς σε παρὼν, Ἀγγέλω tri-
 buit Br. ex Tyrwhitti emenda-
 tione.

407. ἐρωτήσας] ἐρωτήσας Br.

398. ἔρποντος εἰσορᾶς ἐμοῦ. Homerus, Iliad. Δ. 357. ὡς γὰρ χω-
 μένιοι. Aratus, Phaenomena. 108. οὕτω λευγαλέα τότε νείκεος ἠπείσαντο.
 Idem, Dioscori. 2. ἀεζομένιοι διδάσκει μνηός. Vide infra, v. 945. Ho-
 meri Iliad. P. 427. Eurip. Phoenissae. 1380.

399. ἐκ ταχείας. Ita haud dubie legendum cum H. Steph. Est-
 que pro ἐκ ταχέος. Vide annotata ad Antig. 1006. quibus adde ἐξ
 ἐκασίας hujus fab. 740.

400. καὶ νεώσασθαι. Emphasin quam hic habet καὶ nemo non
 videret verbis sic collocatis, πρὶν καὶ ἡμᾶς νεώσασθαι λόγους, etiam an-
 tequam sermones renovare potuimus. Nihil igitur mutandum, sed
 hyperbaton tantum animadvertendum.

- Δη. Τόλμησον εἰπεῖν, εἰ Φρονεῖς, ἃ σ' ἰσορῶ.
 Λι. Πρὸς τὴν κρατῆσαν Δηϊάνειραν, Οἰνέως
 Κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλῆες, (εἰ μὴ κυρῶ 410
 Λεύσων μάταια) δεσπότην τε τὴν ἐμήν.
 Δη. Τῷτ' αὐτ' ἔχρηζον τῷτό σε μαθεῖν· λέγεις
 Δέσποιναν εἶναι τῷδε σὴν ;
 Λι. Λίκαα γάρ.
 Δη. Τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δῶναί δίκην, 415
 ἥν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ᾶν ;
 Λι. Πῶς μὴ δίκαιος ; τί ποτε ποικίλας ἔχεις ;
 Δη. Οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τῷτο δρῶν κυρεῖς.
 Λι. Ἄπειμι· μαῶρος δ' ἔγω πάλα κλύων σέθεν.
 Δη. Οὐ· πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἰσορέμενος βραχύ. 420
 Λι. Λέγ', εἴ τι χρήσεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
 Δη. Τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
 Κάτοισθα δῆπρ ;
 Λι. Φημί· πρὸς τί δ' ἰσορεῖς ;
 Δη. Οὐκ ἐν σὺ ταύτην, ἧν ὑπ' ἀγνοίας ἔρας, 425
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτῃ σπορὰν ἄγειν ;
 Λι. Ποίοις ἐν ἀνθρώποισι ; τίς ποθεν μολῶν
 Σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμῷ κλύειν παρών ;

408. ἃ σ'] ἔσ' Ald. ὅ σ' Br.

417. ποικίλας'] ποικίλλας' Ald. ποι-
 κίλας Br.

417. ποικίλας' ἔχεις; *oblique et perplexe loqueris* ?

425. ἣν ὑπ' ἀγνοίας ἔρας. Pro μετ' ἀγνοίας. Xenoph. *Œconom.*
 p. 489. ἔζη ὑπὸ πολλῆς ἐπιμελείας. Euripides, *Hippol.* 1313. ὡς ὑπ'
 εὐκλείας θάτη. Ion. 1353. ὑπ' οἰωτῶν καλῶν. *Hecub.* 351. ἐλπιδὼν κα-
 λῶν ἔπο. Schol. Aristoph. in *Aves*, v. 1426. ὑπαὶ περιέργων αἰτὶ τοῦ
 μετὰ περιέργων, ubi alia.

- Δη. Πολλοῖσιν ἀτῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίῳν
 Ἄγορᾃ πολὺς σε θῶπῃ γ' εἰσῆκας ὄχλος. 430
- Λι. Ναί,
 Κλύειν γ' ἔφασκον· ταυτὸ δὲ ἔχι γίνεται,
 Δόκησιν εἰπεῖν, καὶ ξανκρεῖσθαι λόγον.
- Δη. Ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 Δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 435
- Λι. Ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φρέσον, Φίλη
 Δέσποινα, τόνδε, τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος.
- Δη. Ὅς σε πυρὸν ἤκασεν, ὡς ταύτης πόθῳ
 Πόλις δαμείῃ πᾶσα, καὶ χ' ἡ Λυδία
 Πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ Φανείς. 440
- Λι. Ἄνθρωπος, ὃ δέσποιν', ἀποσήτω· τὸ γὰρ
 Νοσῶντι ληρεῖν, ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος.
- Δη. Μὴ πρὸς σὺ τέ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νόπος

441. ἄνθρωπος] ὁ ἄνθρωπος Br.
 Ibid. ἀποσήτω] ἐπισήτω Turneb.

443. σὺ] σὲ Turneb. Br.

440. Φανείς. Lego σφαλεῖς, *frustratus*. Conf. v. 363.

441. ὃ δέσποιν', ἀποσήτω. Ita ed. Ald. et MSS. Ἐπισήτω quod Recentiores habent, recte iudicat Heathius Triclinii conjecturam esse. Παρσήτω, i. e. παρασήτω, in nonnullis libris invenerat Scholiafles. Sed multo animosius esset προσήτω, *prodeat*, quam quidem παρασήτω, *adfit* vel *adstet*. Legendum igitur, ὃ δέσποινα, προσήτω.

442. νοσῶντι. In suspicionem hoc traxit H. Stephanus, ut non fatis verecundum, nec servi personæ conveniens. Sed bene defendit Heathius, collatis v. 417. 419. 421. in quibus eadem decori violatio. Si mireris et illa servo tribui, Sophoclem non ex moribus antiquorum excusaverim, quod Heathio placet; videtur enim mihi Lichan minus observantem decori consulto fecisse, ægre utique ferentem, extorqueri sibi a Deianira arcanum, quod ipsi utilius fuisset ignorare.

Διὸς κατασφάπτοντος ὀκκλέψῃς λόγον.
 Οὐ γὰρ γυναικὶ τὰς λόγους ἐρεῖς κακῇ, 445
 Οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τὰνδρῶπων, ὅτι
 Χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ.
 Ἐρωπὶ μὲν νυν ὅστις ἀνθάνισται,
 Πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς Φρονεῖ.
 Οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει, 450
 Καμῆ γέ πως δὲ οὐ χ' αἰτέρας, οἷας γ' ἐμῆ;
 Ὡς εἴτι τῷ μῶ πάνδρι, τῇδε τῇ νόσῳ
 Ληφθέντι, μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι.
 Ἡ τῇδε τῇ γυναικὶ, τῇ μεταίτια
 Τῷ μηδὲν αἰχρῆ, μηδὲ ἐμοὶ κακῶ πνός. 455
 Οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἰ μὲν ὅκ κείνῃ ματρὶ
 Ψεύδῃ, μάθῃσιν δ' καλῶ ὀκμαιμένους.
 Εἰ δὲ αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν

452. ὡς] ὡς Br.

447. πέφυκεν. Concordat cum τὰνδρῶπων verfu superiori, nisi malis ei ἀνδρωποι pro nominativo habere. Neque enim hæc licentia veteribus ignota erat. Pindarus, Olymp. xi. v. 5.

μελιγάρυες ὕμνοι

Ἰστέων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται.

Vide et ad Eurip. Helen. 1378.

453. μεμπτός εἰμι, i. e. μέμφομαι. Sic Euripides, Rhes. 327. κατ' ἐπίμορφος εἰ φίλοις. Vid. et citata ad Antig. 798.

455. τῷ μηδὲν αἰχρῆ. Sic si legamus, affirmabit Deianira Iolen μεταίτιαν esse, sed negabit rem, cujus μεταίτια est, turpem sibi aut damnosam esse. Sin cum H. Stephano τὸ μηδὲν, idque pro μηδ' αὖ accipiamus, tum negabit universaliter Iolen causam aut participem esse ullius rei, quæ sibi turpis aut damnosa sit. Heathio prior ratio, mihi posterior magis placet.

- Θέλης γνέσθαι χρεῖστος, ὀφθήσῃ κακός.
 Ἄλλ' εἰπὲ πᾶν τεληθεῖς· ὡς ἐλδιδέρω, 460
 Ψυδεῖ καλεῖσθαι, κῆρ πρόσσεσιν ἔ καλή.
 Ὅπως δὲ λήσεις, ἔδὲ τῷ γίνεται.
 Πολλοὶ γὰρ, οἷς εἰρηκας, οἱ φράσσῃ ἐμοί.
 Κεῖ μὲν δέδοικας, ἔ καλῶς τάρβεις· ἐπεὶ
 Τὸ μὴ πυθέσθαι, τῷ μ' ἀλγυνώσεν ἄν. 465
 Τὸ δ' εἰδέναι, τί δεινόν; ἔχι χ' αἰτέρας
 Πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἐγήμε δῆ;
 Κῆπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἐμῷ λόγον κακὸν
 Ἠνέγκατ', ἐδ' ὄνειδος· ἥδε τ', ἐδ' ἂν εἰ
 Κάρτ' ἐλκεῖν τῷ Φιλεῖν· ἐπεὶ σφ' ἐγὼ 470
 Ὠκτεῖρα δὴ μάλιχα προσέλεψας, ὅτι
 Τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσε,
 Καὶ γῆν πατρώαν ἔχ' ἐκῆσα δῦσμορος
 Ἐπερσε καὶ δάλωσεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ῥεῖτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν 475
 Πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμ' ἀψύδῃν αἰεί.
 Χο. Πείθῃ λεγέσῃ χρηστὰ (κ' ἐμὴν χρόνον)
 Γυναικὶ τῇδε· καὶ π' ἐμῷ κλήσῃ χάριν.
 Λι. Ἄλλ', ὦ Φίλη δέσσιν', ἐπεὶ σε μανθάνω

472. διώλεσε] διώλεσιν Ald.

461. κῆρ, morbus: ut Philoct. 42.

469. ἡνέγκατ', ἐδ' ὄνειδος· ἥδε τ', ἐδ'. Ita distinguendum cum Aldina, probante etiam Stephano, qui et erudite monet in posteriori commate σὺν οἷσι supplendum esse: ἥδε τ' σὺν οἷσι, et haec pariter non feret.

475. ῥεῖτω κατ' οὖρον, eant, quo ventus (i. e. fors) tulerit.

Θνητὴν Φρονῆσαν θνητὰ, καὶ ἀγνώμονα, 480

Πᾶν σοι Φράσω τάληθές, ἐδὲ κρύψομαι.

Ἔσιν γὰρ ἔσταις, ὥσπερ οὗτος ἐνέπει.

Ταύτης ὁ δεινὸς ἡμέρος ποθ' Ἡρακλῆ

Διήλθε, καὶ τῆσδ' ἔνεχ' ἡ πολύφθορος

Καθηρέθη πατρῷος Οἰχαλία δορί. 485

Καὶ ταῦτα (δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνῃς λέγειν)

Οὐτ' εἶπε κρύψαι, ἔτ' ἀπηρνήθη ποτέ.

Ἀλλ' αὐτὸς, ὧ δέσποινα, δαιμαίνων τὸ σὸν

Μὴ σέρον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,

Ἦμαρτον, εἴτι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις. 490

Ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίσταται λόγον,

Κείνῃς τε καὶ σὴν ἐξίσσῃ κοινήν χάριν,

Καὶ σέρεται τὴν γυναικα, καὶ βέλεται λόγους,

Οὐς εἴπας ἐς τὴνδ', ἐμπέδωκε εἰρηκέναι.

Ὡς τᾶλλ' ἐκείνους πάντ' ἀρλεεύων χερσὶν, 495

Τοῦ τῆσδ' ἐρωτος εἰς ἅπανθ' ἦσαν ἔφυ.

Δη. Ἀλλ' ὥδε καὶ Φρονῆμεν, ὥς ταῦτα δρᾶν.

Κἄτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαίρεμεθα,

Θεοῖσι δυσμαχῶντες· ἀλλ' εἴσω σέλης

484. διήλθε, *penetravit, viscera intus pervasit*: ut Philoct. 750.

490. νέμεις, *putas, censēs*: ut Œd. Col. 931. et alibi.

498. ἐξαίρεμεθα. Interpretatur Heathius *nobis eligemus*, quod mihi locum nihilo clariorem efficit. Malim *ἐξαεῖμεθα, augebimus*, ab ἐξαίρω. Non augebimus malum extrinsecus invectum. Hanc enim vim habet ἐπακτός, ut apud Eurip. Hippol. 320.

Μὲν ἐξ ἐπακτῶ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;

Confer etiam Aj. 1313. Œd. Col. 1595. hujus fab. 263. Æschyl. Sept. Theb. 589.

Χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπισολὰς Φέρης, 500
 Ἄ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρὴ περσαρμύσαι,
 Καὶ ταῦτ' ἄγης· κενὸν γὰρ ἔ δίκαιά σε
 Χωρεῖν, περσελθάνθ' ὥδε πῶν πολλῶ σόλω.

ΧΟΡΟΣ.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Στρεφή.

Χο. Μέγα τι θένος ἄ
 Κύπρις ἐκφέρεται νίκας αἰεί. 505
 Καὶ τὰ μὲν θεῶν
 Παρέξαν· καὶ ὅπως
 Κρονίδαν ἀπάτασεν, ἔ λέγω,
 Οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἀΐδαν,
 Ἡ Ποσειδάωνα πινάκτορα γαίας. 510
 Ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν

502. κενὸν] κενὸν Ald.

510. ἦ] οὐ Br.

507. καὶ ὅπως] χ' ὅπως Br.

511. τάνδ'] τήνδ' Ald.

504. Distinguendum :

Μέγα τι θένος ἄ

Κύπρις· ἐκφέρεται νίκας αἰεί.

Μέγα θείῃ pro μέγα θείουσα. Sic παιδεργίαν pro παιδεργόν, CEd.
 Tyr. 1279. ubi alia. Lucian. Dialog. Menippi et Merc. Ἐλέη καὶ
 Λήδα καὶ ὅλως τὰ ἀεχαῖα κάλλη πάντα. Juvenal. sat. ii. 32. vitia
 ultima.

509. ἐννυχον. Vide ad CEd. Col. 1628.

511. ἐπὶ τάνδ'—ἄκοιτιν. Rara constructio. Quoties enim fieri
 aliquid dicitur spe vel conditione præmii, plerumque id per dativum

Ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων τινές·
 Πάμπληκτα παγκρόνιτά τ' ἔξ-
 ἤλθον ἄεθλ' ἀγώνων.

Ἀντιπροφή.

Ὁ μὲν ἦν ποταμὸς
 Σθένος, ὑψίκερω τετραόρυς
 Φάσμα τάρυς,
 Ἀχελῶος, ἀπ' Οἰ-
 νιαδᾶν· ὁ δὲ Βακχείας ἄπο

515

516. τετραόρυς] τετραόρον Br.

519. Βακχείας] Βακχίας Br.

enunciatur, præpositioni ἐπὶ subjunctum, ut ἐπὶ μιᾷ, ἐπὶ στεφάνῳ, ἐπὶ κέρδει, ἐπὶ λήμμασι. Euripides tamen, Electr. 618. Ἦκω 'πὶ τόνδε σέφανον. Callimach. epigr. viii. ἐπὶ κισσόν.

512. ἀμφίγυοι. De hac voce parum inter se consentiunt veteres grammatici. Mihi ἔγχη ἀμφίγυα dici videntur, quæ quis, prout usus exegerit, vel dextra, vel læva manu protruserit: homines ἀμφίγυοι, qui in palæstra adversarios nunc pede utroque, nunc manu urgent. Vid. Virgil. Æneid. v. 457. Sic etiam Phreneticus ille in epigrammate τ' ἀναίδητον παῖδ' ἔτυψε μέλας, Anthol. p. 66.

Ibid. πρὸ γάμων. Frigidissimum foret ante nuptias, nec πρὸ pro περὶ accipi finit aut versus superior, aut Græcorum usus. Πρόγαμοι (si conjunctim προγάμων legere malis) fuerint viri antea matrimonio juncti, quos in arenam puellæ causâ descendere magis fortasse mireris, quam si hoc idem adolescentes fecissent. Mihi legendum videtur πρὸ γαμῶων, coram, vel in conspectu consanguineorum. Γαμῶες proprie significare sponsi consanguineos auctor est Pollux, lib. iii. segm. 31. πενθεροῦς, sponsæ; sed hanc distinctionem non semper a poetis servatam esse. De prosodia vide ad Eurip. Phœniæ. 442.

513. ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων. Sic Liban. vol. i. p. 304. C. πόσους ἀγῶνας ἐξῆλθε. Thucyd. iii. 108. πολὺ ἔ'ρθε ἐπεξῆλθον. Idem, iv. 83. ἐπεξελεύειν τὰ δεινά. Idem, v. 100. πᾶν πρὸ ἔ' δελεῖσθαι ἐπεξελεύειν.

Ἦλθε παλίντονα Θήβας

520

Τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε πινάσων,

Παῖς Διός· οἱ τὸτ' ἀολλεῖς ἴ-

σαν ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων· μόνα δὲ

Εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις

522. ἀολλεῖς] ἀολεῖς Ald.

523. ἴσαν ἐς μέσον] ἦσαν Br. ἴσαν μέσον Turn.

520. *παλίντονα*, *elastica*, *resilientia*. Arcus enim postquam a fagittario curvatus fuit πάλιν τείνει, resilit, in priorem formam restituit se, estque ea πάλιν τάσις præcipua ejus laus. Homer. Iliad. Θ. 266. *παλίντονα τόξα τιταίνων*. Æschyl. Choeph. 1519. *παλίντονα βέλη*. Apollon. Rhod. i. 993. *παλίντονον*—τόξον.

522. ἴσαν ἐς μέσον. Cum versus mensura tres hæc voces non recipiat, dubitatur quænam earum refecandæ sint. Johnsonus delet ἐς μέσον, et pro ἴσαν legit ἰέσαι, quod esset ab ἴημι, *mitto*. Vid. Eurip. Electr. 804. nec tamen propterea rejiciendum foret, cum ἰέναι pariter intransitivum sit, Eurip. Phœniss. 1351. Sed in hac emendatione aliud vitium est. Nimirum ἀολλεῖς valet ἄθροοι, i. e. de tempore, non de loco dicitur. Si igitur ἐς μέσον deleveris, ruisse eos significabit oratio, quorsum vero ierint, aut ruerint, tacebit. Heathio contra ἐς μέσον retinere, et ἴσαν delere placet. Satis id quidem commodum esset, nisi proximus versus iterum præberet ἐν μέσῳ. Statius, Theb. vi. 844, *Petit æquor uterque Procurfu medium*. Valer. Flacc. iv. 254.

— *inconsa mente feruntur*

In medium, sanguis Jovis, et Neptunia proles.

Conf. et Philoct. 618. Mihi legendum videtur :

— ἀολλεῖς ἐς

μόθον ἰέμενοι.

524. εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις. Non intelligendum de Dea Paphia, quæ neque εὐλεκτρος dici solet, neque coram certamini interfuisse a mythologis traditur. Est igitur Κύπρις nihil aliud quam εὐνὴ, *connubium*, sive *conjux*. Totum locum sic interpreto : *sola autem puella formosa in medio assidens certamini præerat* : i. e. nullius

Ῥαβδονόμει ξυνῶσα.

525

ΕΠΩΔΟΣ.

Τότ' ἦν χερὸς, ἠὲ δὲ

Τόξων πάταγος, Ταυρείων τ'

Ἀνάμιγδα κεράτων·

Ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι

Κλίμακες· ἠὲ δὲ μετώπων ὀλόεντα

530

Πλήγματα, καὶ τόνος ἀμφοῖν.

Ἄ δ' εὐῶπις ἄβρα

Τηλαυγεί πῦρ' ὄχθῳ

Ἦσο, τὸν ὃν περσμένεσ' ἀκοίταν.

Ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·

535

525. ῤαβδονόμει] ῤαβδονομῆ Br.
526. χερὸς] χειρὸς Turneb.

529. ἦν δὲ] ἦν δ' Br.
533. τηλαυγεί] ταλαυγῆ Turneb.

βραβεύτῃ jussu, sed puellæ duntaxat amore incitati, in arenam descendebant.

525. ῤαβδονόμει. Hesychius, v. ῤαβδον—ἰ βραβεύτης ῤαβδονόμῳ. Frequentius ῤαβδονόμοι vocantur, qui gymniciis certaminibus, vel etiam musicis præerant. Vide Suidam, v. ῤαβδονόμοι, et Platonem in Protagora.

527. τόξων. Nullus arcui locus, ubi lucta res agebatur. Legendum forte ταρῶν, pedum.

530. κλίμακες. Luctæ genus. Vid. Hesychium in ἐκ κλίμακος et ἀκλιμακίας, quæque ibi citantur.

535. Ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω. Interpretatur Mudgius: Ego vero ea tantum, quæ ex matre audivi, dico. Chorum enim ex adolescentulis constare (v. 146. et seq.) neque per ætatem videre potuisse. Ut hic sensus efficiatur, constructio sic instituenda, Ἐγὼ δὲ φράζω, οἶα μὲ μάτηρ. Verum quis ferat frigidum hoc in cultissimo carmine emblemata? Mihi sane legendum videtur:

Ἐγὼ δὲ πάτηρ μιν, οἶα φράζω.

Τὸ δ' ἄμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 ἔλεεινὸν ἀμμένει.
 Καπὸ ματρὸς ἄφαρ
 Βέβακεν, ὡς πόρτις ἐρήμα.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Δη. Ἦμος, Φίλα, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ 540
 Ταῖς αἰχμαλώτοις παισιν, ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
 Τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 Τὰ μὲν, φράσσω, χερσὶν ἀ' τεχνησάμην·
 Τὰ δ' ὅα πάχῳ συγκατοικησμένη.
 Κόρην γὰρ, οἶμαι δ' ἐκέτ', ἀλλ' ἐξδουμένῳ, 545
 Παρεσδέδεγμα, φόρτον ὥσε ναυτίλος,
 Λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 Καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ

539. ὡς] ὥς Ald.

Agnovit autem cum pater (i. e. agnovit ut generum) *læta acclamans*, i. e. gratulans. Schol. alter Pindari in Olymp. vi. stroph. 5. γινῶναι ἀντὶ τοῦ γινώριμον ποιῆσαι. Idem in Olymp. vii. antistr. 5. ἔγνω αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἐδεξιόσατο αὐτὸν νενικηκότα. Isthm. ii. antistr. 2. κάρυνες ἀνίγων.

539. *Abiit, ut juvenca deserta*, i. e. triftis et mœrens.

547. λωβητὸν ἐμπόλημα. Adjectivum λωβητὸν active accipiendum. Sententia est: intus recepi fœminam hanc, ut navita mercem, qua navis postea onerata submergatur. Λωβητὸν igitur interpretandum damnosum, exitiosum, nisi malis legere λωβῆεν vel λωβῆμον. Sed et λωβητὸν vim activam habere potest, ut ἀφόβητος, Œd. Tyr. 904. Confer Philoct. 616.

Χλαίνης ὑπαγκάλισμα· τοιάδ' Ἡρακλῆς,
 Ὁ πιστὸς ἡμῖν καγαθὸς καλέμενος, 550
 Οἰκῶν' ἀντέπεμψε τῷ μακρῷ χρόνῳ.
 Ἐγὼ δὲ θυμῷ μὲν ἐκ ἐπίσταμαι
 Νοσῶντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ·
 Τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὀμῶ, τίς ἂν γυνὴ
 Δύνατο, κοινωνῆσαι τῶν αὐτῶν γάμων; 555
 Ὅρῳ γὰρ ἤβλω, τὴν μὲν ἔρπυσαν πρὸς τω,
 Τὴν δὲ φθίνεσαν· ὧν ἀφαρπάξεν Φιλεῖ
 Ὀφθαλμοὺς ἄνδρος, τῶν δ' ὑπεκτρέπειν πόδα.
 Ταῦτ' οὖν φοβῶμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς
 Ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ. 560
 Ἀλλ' οὐ γὰρ (ὥσπερ εἶπον) ὀργαίνειν καλὸν
 Γυναικα νῦν ἔχουσαν· ἥ δ' ἔχω, Φίλαι,

550. καλούμενος] τελέμενος Turneb.

550. καγαθὸς καλέμενος. Ita ed. Ald. Vulgo, καγαθὸς τελέμενος, quod nullum hic locum habere videtur.

556. τὴν μὲν ἔρπουσαν πρὸς τω, τὴν δὲ φθίνεσαν. Magis expeditum esset τῇ μὲν ἔρπουσαν—τῇ δὲ φθίνεσαν. Sed raro Sophocles expedita sectatur.

557. ὧν. Ad provectiores ætate referri vetat sententia, jubet syntaxis. Perspicua omnia reddideris legendo :

—— ζῶν δ' ἀφαρπάξεν φιλεῖ

Ὀφθαλμοὺς ἄνδρος——.

Amat oculus florem viventem (i. e. fospitem) *arripere*. Ζῶν, *saluus, integer, sospes* : ut in exemplis citatis ad Œd. Tyr. 490. quibus adde ζῶει ὁ μάκρων ὄλβος ὀπιζομένην, Pindari Iithm. iii. stroph. 1.

Lucianus, ἑρωτ. cap. 3. ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνοικεῖ μύωψ, ὅς ἅπαν κάλλος εἰς αὐτὸν ἀρπάξων. Lib. Judith. xvi. 9. τὸ σαυδάλιον αὐτῆς ἤρπασεν ὀφθαλμὸν αὐτῆ.

Λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.
 Ἦν μοι παλαιὸν δῶρον δέχαίς ποτὲ
 Θηρὸς, λέβητι χαλκῷ κεκρυμμένον, 565
 Ὅ παῖς ἔτ' ἔσα, τῷ δαसυτέρῳ παρὰ
 Νέσσῳ φθίνοντος ἐκ φόνων ἀναιλόμην.
 Ὅς τὸν βαθυρῶν ποταμὸν Εὐνὸν βροτῶς
 Μιδῶ πόρῳ χερσίν, ἔτε πομπίμοις
 Κώπαις ἐρέσων, ἔτε λαίφεςιν νεῶς. 570
 Ὅς καὶ με, τῶν πατρῶων ἡνίκα σόλων
 Ζῆν Ἡρακλεῖ τοπρῶτον εὖνις ἐσπόμεν,
 Φέρων ἐπ' ὤμοις, ἡνίκα ἔμ' ἐμέσῳ πόρῳ,
 Ψάψει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἤϊσ' ἐγώ.
 Χ' ὡ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπισρέψας, χερσὶν 575

571. πατρῶων ἡνίκα σόλων] σόλων πατρῶων ἡνίκα Br.

563. λυτήριον, *solubile*, λύεσθαι δυνάμενον. Non ignoro adjectiva huiusmodi verbalia activam plerumque potestatem habere. Verum id non perpetuum est. Noster, Polyxena (apud Etymol. M. v. ἄπειρος)

Χιτῶν σ' ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν.

Æschyl. Choeph. 6. πολόκαμον Ἰνάχω θρεπτήριον. Eodem quoque retulerim γέφυραν ζευκτηρίαν, Pers. 738.

565. Θηρὸς, *Centauri*, ut Homer. Iliad. A. 268.

571. ὦ πατρῶων—σόλων. Vitium metri sanat Canterus legendo τὸν πατρῶων σόλων. An et sententiæ satis prospexit? Εὖνις enim non interpretandum *unor*, sed *sejuncta* vel *destituta*, cum ex tota narratione pateat solo Hercule comitatam iter hoc fecisse Deianiram. Optimum igitur sensum faceret τῶν πατρῶων σόλων ab εὖνις gubernatum, nisi metrum contra staret. An igitur εὖνις accusativum quoque adsciscere potest? Mihi sane sic videtur, perinde ac *είρομαι*, Eurip. Bacch. 1371. *σερεῖς*, Helen. 95.

Ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πνεύμονας
 Στέρνων διερρόιζεν· ἐκθνήσκων δ' ὁ Θῆρ
 Τοσῶτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
 Τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν (ἐὰν πίθῃ)
 Πορθμῶν, ὅθ' ἔνεχ' ὑπάτῳ σ' ἐπεμψ' ἐγώ. 580
 Ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
 Σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἧ μελαγχόλως
 Ἔβαψεν ἰὼς θρέμμα Λεσναίας ὕδρας,
 Ἔσαυ φρενός σοι τῶτο κηλητήριον
 Τῆς Ἡρακλείας, ὥς τε μήτ' ἐσιδὼν 585
 Στέρξαι γυναικα κείνος ἀντὶ σὲ πλέον.
 Τῶτ' ἐνοήσας, ὦ φίλα, (δόμοις γὰρ ἴω,
 Κείνῃ θανόντος, ἐγκεκλησμένον καλῶς)
 Χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, περσευαλῶσ' ὅσα
 Ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρατα τάδε. 590
 Κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπιστείμην ἐγὼ,
 Μήτ' ἐκμάθοιμι, τίς τε τολμώσας συγῶ·

576. πνεύμονας] πλεύμονας Ald. Br.
 580. ὑπάτῳ σ'] ὑπάτῃν Ald.

586. στέρξαι] σίρξει Br. e codd. B. T.

582. ἧ, qua in parte. Significare videtur sanguinem Neffi, fluidum alibi, circa sagittæ tamen cuspidem, qui felle Hydri intinctus erat, in thrombos et grumos coagulatum esse.

583. θρέμμα—ὕδρας. Poetice pro ipsa Hydra. Sic δάκη θηρῶν, Eurip. Hippol. 651. ἀρνῶν τροφαί, Cyclop. 189.

586. σίρξει. Ita bene ed. Ald. Estque modi infinitivi, ne quis optativi putet. Εἰσιδὼν versu præcedenti ponitur pro εἰσιδόντα, ut φέρων pro φέροντα v. 631. Vulgo, σίρξει.

590. πεπείρατα, perfecta sunt. Commode citat Heathius Hom. Odyss. M. 37. ubi Eustathius per τετελειώνην interpretatur. Radix est πέρας sive πεῖρας, terminus.

- Φίλτροις δ' ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 Τὴν παῖδα, καὶ θέλκτροισι τοῖσδ' ἐφ' Ἡρακλεῖ,
 Μεμηχανήταί τ' ἔργον, εἴπῃ μὴ δοκῶ 595
 Πράσσειν μάστιγι· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.
- Χο. Ἄλλ' εἴπῃς ἐς τὶς πῖσις ἐν τοῖς δρωμένοις,
 Δοκεῖς παρ' ἡμῖν καὶ βεβηλευῖσθαι κακῶς.
- Δη. Οὕτως ἔχει γ' ἡ πῖσις· ὥς τὸ μὲν δοκεῖν
 Ἔνεσι, πείρα δ' οὐκ ἔσθ' ὡς πρὸς ἀλήθειαν παρ. 600
- Χο. Ἄλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν· ὥς οὐδ' εἰ δοκεῖς
 Ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ περὶ ἀνέστη.
- Δη. Ἄλλ' αὐτίκ' εἰσόμεθα· τόνδε γὰρ βλέπω
 Θυραῖον ἤδη· διὰ πάχους δ' ἐλεύσεται.
 Μόνον παρ' ὑμῶν εὔ τεγοίμεθ'· ὡς σκότω, 605
 Καὶν αἰχρὰ πρᾶσσης, οὔ ποτ' αἰχρὴν πεσῇ.

ΛΙΧΑΣ, ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

- Λι. Τί χρὴ ποιεῖν, σήμαινε, τέκνον Οἰνέως·
 Ὡς ἐσμέν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
- Δη. Ἄλλ' αὐτὰ δὴ σοὶ ταῦτα καὶ πρᾶσω, Λίχα,

594. τοῖσδ'] τοῖς Ald. Turneb. Br. 600. πῶ] πῶ Ald. Br.
 596. πεπαύσομαι] πεπαύσεται Ald. Br. 606. πρᾶσσης] πρᾶσσει Ald.

602. γνῶμα. Extat vox Æschyl. Agam. 1361. Eurip. Heraclid. 408.

608. ἐσμέν—βραδεῖς, *tardi sumus*, i. e. *tardi nobis videmur, ægre moram toleramus.*

Ibid. ἤδη πρὸ μακρῷ χρόνῳ. Abundat articulus, ut non raro apud Sophoclem. Sensus est: *longum jam temporis spatium.* Scriptor pedestris dixisset ἤδη μακρὸν χρόνον. Conf. v. 69.

609. αὐτὰ δὴ σοὶ ταῦτα καὶ πρᾶσω, *eodem prorsus modo, quo tu,*

Ἔως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις. 610

Ὅπως φέρης μοι τόνδε γ' εὐυφῇ πέπλον,
Δώρημ' ἐκείνῳ τινδρὶ τῆς ἐμῆς χειρός.
Δίδως δὲ τόνδε, φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
Κεῖνς πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ·

Μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγος ἡλίου, 615
Μήθ' ἔρκος ἱερὸν, μήτ' ἐφέσιον σέλας,
Πρὶν κείνος αὐτὸν φανερὸς ἐμφανῶς σταθεῖς
Δείξῃ θεοῖσιν ἡμέραι ταυροσφάγῳ.

Οὕτω γὰρ ἡγμην· εἴποτ' αὐτὸν ἐς δόμους
Ἰδοιμι σωθέντ', ἢ κλύοιμι, πανδίκως 620
Στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
Ουτῆρα καινῶ καινὸν ἐν πεπλώματι.

611. φέρης] Sic F. 2. Br. ex 3 codd. φέ-
ρεις Ald. Turneb.

617. ἐμφανῶς] ἐμφανής Turneb. ἐμ-
φανῇ Br.

afficta sum. Πράσσω enim hic non *actionem* significare videtur, sed *conditionem* vel *statum*, ut in phrafi εὖ περάττε, aliisque innumeris. Mecum facit Heathius. Si interpreteris, *huic ipsi rei operam do*; non satis apte cum Lichæ quæstione quadrabit, quæ generalis est, (τί χρὴ ποιεῖν) non ad certam definitamque rem directa.

610. Delenda interpunctio post ξέναις, et in versu sequenti legendum cum Heathio φέρης. Ordo sententiæ est: *Æque impatiens sum, ac tu, ut feras vestem Herculi donum.*

616. ἔρκος ἱερὸν. Voce ἔρκος significari videtur ὁ περιβολῶν, i. e. septum sive aræ sive templi.

Ibid. ἐφέσιον σέλας, *foci privati lux vel ignis.*

617. φανερός. MSS. nonnulli φανερὸν. Sed nihil mutandum. Constructio est: *φανερὸς σταθεῖς ἐμφανῶς δείξῃ.*

620. πανδίκως, i. e. παναληθῶς, omnino; ut infra, 1263. *Voveram me omnino ornaturam vel amicturam.*

621. Appianus, Bello Civili, p. 181. ἱερὰν καὶ ἐπὶ χερσὶν ἐδῆτα ὡς ἐν θυσιᾷ περικείμενος.

- Καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
 Σφραγίδος ἔρκει τῶδ' ἐπ' ὄμμα δήσεται.
 Ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πᾶντα μὲν νόμον, 625
 Τὸ μὴ 'πιθυμεῖν, πομπὸς ἂν, παρ' αἰὲς δρᾶν.
 Ἐπειδ', ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνῃς τέ σοι
 Καμῶ ξυελθῶσ', ἐξ ἀπλῆς διπλῇ Φανῇ.
 Λι. Ἀλλ', εἴπερ Ἑρμῶ τήνδε πομπεύω τέχνην
 Βέβαιον, ἔτι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε, 630
 Τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὥς ἔχει δεῖξαι φέρων,
 Λόγων τε πῶςιν, ὧν ἔχεις, ἐφαρμόσῃ.

624. σφραγίδος ἔρκει τῶδ'—δήσει[αι] σφραγίδι θέμενος τῇδ' ἐπ' ὄμμα, γνώσεται Br.

623. Locus admodum difficilis. Si ἔρκος arcam, quam Deianira Lichæ in manus tradit, ζύγασσον infra dictum v. 705. significare potuerit, constructionem sic instituerim : καὶ—ἀποίσεις σῆμα, εὐμαθὲς ἔμμα σφραγίδος, ὃ κείνος δῆσε] ἐπὶ τῶδε ἔρκει, et tecum feres signum, speciem facile cognoscendam sigilli, quam ille super arcam banc aspiciet. Θήσεια, aspiciet, a θάω vel θάομαι, non ponit a τίθημι. Hesychius : δῆσαι, θέσαι—δήσαι, ἐθαύμασαν—θάομαι, θεωρεῖν. In mentem venit et ἀδρήσεται, ab ἀδρέω.

Plerique interpretes ἔρκει cum σφραγίδος conjunxisse videntur, ut ἔρκος σφραγίδος sigillum significaverit. Nec multum refragarer, si de sigillo ipso sermo esset, quod ob circulum aureum, gemmam ambientem, non male ἔρκος nomen mereretur. Verum id fecus se habet, agiturque de specie tantum, quam sigillum impressum relinquere solet. Corpus ψυχῆς ἔρκος audit Antiphilo, Anthol. p. 53. Ἐν ἀγγείων ἔρκεσιν παμποικίλοις, Pind. Nem. x. epod. 2.

627. χάρις, benevolentia, favor, studium.

631. φέρων. Pro φέροντα. Sic Philostratus in Heroicis, p. 714. αἰμὼν τὸ κέρνυμα—ἀποδίδησκειν ὁ ἀνελόμενος καὶ θάψας. Vide etiam citata ad Eurip. Heraclid. 831. et hujus fab. 585.

632. λόγων τε πῶςιν. Non admodum intelligo, nisi πῶςιν per παρὰ interpreteris, ut videtur fecisse Hesychius, v. πῶσις. Sic ta-

- Δη. Στείχοις ἂν ἦδῃ· καὶ γὰρ ἐξέπισσαι
Τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει.
- Λι. Ἐπίστυμαί τε καὶ φράσω σεσσωμένα. 635
- Δη. Ἀλλ' οἶδα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξείνης ὀρεῶν
Προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην Φίλως.
- Λι. Ὡς ἐκπλαγῆναι τῶν ἡδονῶν κέαρ.
- Δη. Τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐνέποις; δέδοικα γὰρ
Μὴ πρὶν λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμῶ, 640
Πρὶν εἰδέναι πικεῖθεν εἰ ποθ' ἔμελλε.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφὴ α'.

- Χο. Ὡ ναύλοχα καὶ πετραῖα
Θερμὰ λαστρά, καὶ πάγας

637. αὐτὴν θ'] αὐτὴν Ald. Br.

640. πρὶν] πρῶ Ald. πρῶ Br.

men malim ἢ pro ᾧ. Elegantius enim πεῖθ' ἢ ἔχεις quam λόγων
θ' ἔχεις.

640. πόθον τὸν ἐξ ἐμῶ. Conf. ad Antig. 1068.

642. ναύλοχα—λαστρά. Pro accusativis habere oportet; non enim
loca ipsa alloquitur, sed incolas.

Ibid. ναύλοχα. Non concordat cum λατρά, sed cum ἦδῃ vel τασμά
subaudito. Nuspiam enim aliter quam ut adjectivum inveni.

643. Θερμὰ λαστρά. Harum thermarum meminere veterum scri-
ptorum non pauci: vid. Herod. vii. 176. Pisandrum apud Schol.
Aristoph. Nub. 1047. Catullus, carm. lxvi. 54.

*Quum tantum arderem, quantum Trinacria rupes,
Lymphaque in Cæcis Malia Thermopylis.*

Οἷτας πῶναιμετάοντες,

Οἱ τε μέσαν

645

Μηλίδα πὰρ λίμναν

Χρυσалаκάτῃ τ' ἀκτὰν κόρας,

Ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ

Πυλάπιδες καλέονται.

Ἀντιπροφὴ α'.

Ὁ καλλιξόας τάχ' ὑμῖν

650

644. περιαιστάοντες] παραναιστάοντες
Ald. Br.

645. μέσαν] μέσαν Ald.

646. πὰρ λίμναν] παρὰ λίμναν Ald. Br.
hic tamen in notis πὰρ praeferendum censet.

646. Μηλίδα πὰρ λίμναν. Herodotus, qui fatis accuratam Trachinis et Thermopylarum descriptionem dedit, vii. 176. et seq. 198. et seq. nullum ibi lacum novisse videtur. Λίμναν igitur cum Scholiasta interpretandum *mare*, cujus notionis satis multa exempla sunt. Λίμνα Μηλὶς fuerit sinus Maliacus, abunde ille ex Geographis notus; μέσσα autem λίμνα ejus sinus fundus.

647. χρυσалаκάτος κόρη est Diana. Homerus, Iliad. γ. 70.

Ἦρῃ δ' ἀντίστῃ χρυσηλάκατος κελαδαινῇ

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα——.

Ei sacrum habebatur omne vicinum littus. Cecinisse dicitur Orpheus, statim postquam a Pagafa solvissent Argonautæ, Apollon. Rhod. i. 571.

Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἀλὸς ἀμφιέπεισκε

Ῥυομένη κ' γαῖαν Ἰωλκίδα——.

Herodotus, vii. 176. ἐν ᾗ τῷ φεινοῦ τῆς Εἰξοίης, ἥδη τὸ Ἄρτεμίσιον ἐκδίδεται αἰγιαλὸς, ἐν δὲ, Ἄρτεμιδος ἱερόν.

648. ἀγοραὶ Πυλάτιδες, i. e. Concilium Amphictyonium. Vid. Herod. vii. 200.

649. καλέονται. Non convenit metro. Legendum forte κλέονται. Hesychius: κλεῖν, ἐπαινέει, ὑμνεῖ. Κλεῖν—λέγειν, ἐπιφημίζειν. Κλέομαι, ἐπικαλεῖμαι, εὐχομαι. Κλέουλα, Pind. Isthm. v. stroph. 2.

Αὐλὸς σὺν ἀναρσίαν
 Ἰάχων καναχὰν ἐπάναισιν,
 Ἀλλὰ θείας
 Ἀντίλυρον μέσας.
 Ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας τε κῆρος
 Σεῦται, πάσας δ' ἔρετ' αἶς
 Λάφυρ' ἔχων, ἐπ' οἴκῃς.

655

Στρεφὴ β'.

Ὀν ἀπόπῳλιν εἶχομεν,
 Πάντα δυσκαιδεκάμηνον
 Ἀρμένεσαι χρόνον,
 Πελάγιον, ἰδρὶες ἐδέν.

660

655. κῆρος] κῆρος Br. e codd. B. T.

651. σὺν ἀναρσίαν—καναχὰν. Tibiarum sonus καναχὴ pariter audit Pindaro, Pyth. x. stroph. 3. Quod dicit tibiam ipsis reverfuram non sonos inimicos et acerbos edentem, diversa tibiæ officia respicit, de quibus sic Ovidius, Fast. vi. 659.

Cantabat fanis, cantabat tibia ludis;

Cantabat mæstis tibia funeribus.

Plutarchus de Ei. Delphico ad finem :

Σύταυλα κοκυτοῖσιν, οὐ λύρα, φίλα.

Καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ἐφ' ἡ καὶ πρῶτην ἐτόλμησε φωνὴν ἐφ' ἡμερῶσιν ἀφ' ἡμερῶσιν ἀφ' ἡμερῶσιν, τὸν δὲ πρῶτον χρόνον εἴκει πρὸς τὰ πένθη. Ait igitur tibiam ipsis reverfuram non funebres sonos, velut Hercule mortuo, edentem, sed lætos, et hymnis deorum, pæanibusque concinentes. Est enim θεῶν μεῦσα carmen sacrum, deorum laudibus plenum, qualia ob victoriam cantari solent : ἁμφοῖα ἔπεια vocat acclamationes sacras Antig. 1148.

661. πελάγιον. Non convenit metro. Si legeris πελαγίζοντ', efficietur versus Paræmiacus, qualis est et ἀντίστοιχον. Hesychius : πελαγίζειν, πλεῖν πέλαιος ἁβάτοι.

Ἄ δέ οἱ φίλα δάμαρ πάλαινα,
 Δυσέλαινα καρδίαν,
 Πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο.
 Νῦν δ' Ἰ' Ἀρης οἰσηθεῖς
 Ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν.

665

Ἀντιπροφὴ β'.

Ἀφίκοιτ', ἀφίκοιτο μὴ
 Σταίη πολύκωπον ὄχημα
 Ναὸς αὐτῷ, περὶν
 Τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε,
 Νασιῶπιν ἐσίαν ἀμείψας,
 Ἐνθα κλήζεται θυτήρ.
 Ὅθεν μόλοι πανάμερος,
 Τὰς πειθεῖς παγχρίσῳ

670

664. πάγκλαυτος] πάγκλαυτος Br.

669. περὶν] πρὶν Ald. Br.

665. οἰσηθεῖς. H. Stephanus in MSS. inventum testatur οἰσηθεῖς. Non ineptum foret: νῦν δ' Ἰ' Ἀρης αὖ σεωθεῖς, at nunc iterum Mars compositus.

668. σαίη. Metro convenientius esset σαῖτο, voce media.

673. πανάμερος. Derivari potest vel ab ἡμερος, mitis, vel ab ἡμέρα, dies. Si priorem etymologiam sequaris, optabit Chorus Herculem mitem et cicurem reverti; parum profecto apposite, qui neque antea ferus aut inhumanus fuerat. Contra si πανάμερος ab ἡμέρα, dies, deducas, omittetur, quod maxime Deianiræ ejusque amicis optandum erat, ut Hercules desiderio ipsius ardens rediret. Vix igitur dubitem, quin vere Mudgius Vir clar. emendaverit πανίμερος.

674. παγχρίσῳ. Subaudiendum φαρμάκῳ. Dubito tamen annon scribendum sit παγχρήσῳ, quia in altera voce non apparet, quam vim habeat prior syllaba. Πάγχρητος extat Xenoph. Memorab. ii. p. 435. Cicero in Verrem, iii. 65. suo illo panchresto medicamento.

Συγκραθεῖς, ἐπὶ προφάσει θηρός.

675

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

- Δη. Γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περατέρω
Πεπταγμένῃ ἢ μοι πᾶνθ' ὅσ' ὀφείως ἔδρων.
Χο. Τί δ' ἐστὶ, Δηϊάνειρα, τέκνον Οἰνέως;
Δη. Οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ' εἰ φανήσμαι τάχα
Κακὸν μέγ' ἐκπεάξας ἀπ' ἐλπίδος καλῆς. 680
Χο. Οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;
Δη. Μάλιστά γ' ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
Ἄδηλον ἔργῳ τῷ παραινέσαι λαβεῖν.
Χο. Δίδαζον, εἰ διδακτὸν, ἐξ ὅτ' ὀφείλῃ.
Δη. Τοῖσ' τὸν ἐκδέεσθαι οἷον ἂν φράσω, 685
Γυναῖκες, ὑμῖν θαῦμα ἀνέλπιστον παθεῖν.
ᾧ δ' ὅτ' τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ὀφείως

686. παθεῖν] μαθεῖν Ald. Br.

675. προφάσει. *Deducendum putem a προφαίνω. Sic φάσις, lunæ asprectus, a φαίνω. Nisi malis προφράσει.*

676. περαιτέρω, *ultra quam par est. Vid. Œd. Col. 151.*

681. Οὐ δὴ τι. *Subaudiendum τοῖς. Non tu intelligis vel in animo habes?*

682. προθυμίαν ἀδῆλον ἔργον. *In voce ἀδῆλον enallage casuum est. Dicendum utique erat προθυμίαν ἀδῆλου ἔργον. Conf. Aj. 1005. Œd. Tyr. 1421. hujus fab. 830.*

687. ἐνδυτῆρα πέπλον, i. e. χιτῶνα, *tunicam, vestem interiorem. Hæ enim ἐκδύοντο, superiores (χλαῖναι sc. χλαμύδες, et hujusmodi aliæ) περιβάλλοντο.*

Ἐχρῖον, δ' ἐγὼ γὰρ οἷος εὐείρω πτόκω,
 Τοῦτ' ἠφάνισται, διάβορον πρὸς ἐδενὸς
 Τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἐδενὸν ἐξ αὐτῶ φθίνει, 690
 Καὶ ψῆ κατ' ἄκρας πιλάδος· ὥς δ' εἰδῆς ἅπαν
 Ἡ τῶτ' ἐπ' ἐλάτθην, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
 Ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με κένταυρος, πονῶν
 Πλῶραν πικρὰ γλαγχίνι, πρὸς διδάξατο,
 Παρῆκα θεσμῶν ἐδεν, ἀλλ' ἐσωζόμην 695
 Χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτε γραφῆν.
 Καί μοι πάδ' ἔω περὶ ῥήτα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων,
 Τὸ φάρμακον τῶτ' ἄπυρον, ἀκτῖνός τ' αἰεὶ
 Θερμῆς ἀθικτον ἐν μυχοῖς σάζειν ἐμὲ,
 Ἔως ἂν δ' ἐτίχελον ἀρμόσαιμί περ. 700
 Καὶ δρων τοιαῦτα· νῦν δ' ὅτ' ἔω ἐργασέον,
 Ἐχρῖσα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 Μαλῶ, σπάσασα κτησίε βοτῶ λάχνην·

688. εὐείρω] εὐείρω Br. ex Valck. emend. 697. καί μοι] καὶ μοι Br.

688. εὐείρω. Eleganter Valckenaerius εὐείρω, ad Phœniss. p. 371.

691. ψῆ. Heathius a verbo ψῆμι, mihi ignoto, deducit. Fuisse tamen talem verbum non negaverim, cui originem forte debuerit ψεκᾶς, gutta. Speciem porro huic conjecturæ dat κατέψηλαι infra, v. 711. de eadem re adhibitum. Si ψῆ vel ψῆ quidquam cum ψεκᾶς affine habuerit, per sillat, guttatim decidit reddenda erit. Hesychius: σῆ, τρέχει.

703. κτησίε βοτῶν λάχνην, ovīs lanam. Κτήσιον βοτῶν Heathius ἀγελαιῶν opponi putat, κτήσιον autem esse qui domi in cella penuria alebatur: Deianiræ enim hoc lanæ fragmentum a viva ove avulsiſſe. Ego de his omnibus aliter sentio; Deianiram velleris particula (πτόκον ipsa vocat, v. 688.) ad vestem illinendam usam esse: βοτῶν autem non a σπάσασα regi, quod Heathius existimasse

Κάθηκα συμπύζατ' ἀλαμπὲς ἡλίας
 Κόιλῳ ζυγάσσω δῶρον, ὥσπερ εἶδετε. 705
 Εἴσω δ' ἀποσεύχουσα, δέρομαι Φάτιν
 Ἄφρασον, ἀξύμωλον ἀνδρῶπων μαθεῖν.
 Τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως
 Τῆς οἴος, ᾧ περ ἔχειον, ἐς μέσην Φλόγα,
 Ἄκτιν' ἐς ἡλιάτιν· ὥς δ' ἐθάλπετο, 710
 Ρεῖ πᾶν ἄδηλον, ἧ κατέφηκται χυθὸν,
 Μορφῇ μάλισ' εἰκαστὸν, ὥς τε πρίονος
 Ἐκβρώματ' ἀν βλέφειας ἐν τομῇ ξύλῃ.
 Τοιόνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ἔθεν
 Πρᾶκειτ', ἀναζέσσι θρομβώδεις ἀφροῖ, 715
 Γλαυκῆς ὀπώρας ὥς τε πρίονος ποτ' ἔ
 Χυθέντος εἰς γῆν Βακχείας ἀπ' ἀμπέλῃ·

717. Βακχείας] Βακχίας Br. e cod. T.

videtur, sed a λάχιν: denique κήσιον βοτὸν ovem in genere significare, non quamvis præ cæteris ovium speciem. Κτησίῃ βαμῇ meminuit Æschylus, Agam. 1046.

705. κοίλῳ ζυγάσσω. Xenophon, Cyropæd. lib. vii. p. 109. ἐν ζυγάσσωις γήσαντας ἐφ' ἀμαξῶν ἐπισκηνάσαι.

706. δέρομαι Φάτιν. An legendum φάσιν a φαίνω? Vide supra ad v. 675.

708. κάταγμα—τῆς οἴος. Si vere superiora interpretati fumus (v. 703.) τῆς οἴος valebit hic *lanæ*. Et sic ἐλέφας Græcis est *ebur*, μέλισσα, *mel*. Vid. CEd. Col. 494. et Toupium in Epistola Crit. in Suidam, p. 118. Tibullus, lib. ii. eleg. iv. 28.

Et niveam Tyrio murice tingit ovem.

711. κατέφηκται. Vid. ad v. 691.

716. ὀπώρας. Rarum est nomen in genitivo tempori notando positum epithetum conjunctum habere Alioqui passim obvia sunt νεκτὸς, ἡμέρας, ἔαρος, Σέρες, χειμῶνος. Homerus etiam ἡμερίης. Quorum omnium eadem ratio est.

Ὡς ἐκ ἔχω πάλαινα ποῖ γνώμης πείσω.
 Ὅρῳ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξαιργασμένην.
 Πόθεν γὰρ ἂν ποτ', ἀντὶ τῷ θνήσκων ὁ θῆρ 720
 Ἐμοὶ παρέχ' εὖνοιαν, ἧς ἐθνηχ' ὑπέρ;
 Οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
 Χρήζων ἐθέλγέ μ'. ὦν ἐγὼ μεθύσερον,
 Ὅτ' ἐκέτ' ἄρκεϊ, τὴν μάθησιν ἄρνημα.
 Μόνη γὰρ αὐτὸν, εἴτι μὴ ψευδήσομαι 725
 Γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.
 Τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρεακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημήναντα· χῶσα περ ἂν θίγη,
 Φθείρει πὰ πάντα κνώδαλ'. ἐκ δὲ τῷδ' ἔδε
 Σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας, 730
 Πῶς ἐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γέν' ἐμῇ.
 Καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλῆσεται,
 Ταύτῃ σὺν ὀρμῇ καὶ μὲ συνθανεῖν ἅμα.
 "Ζῆν γὰρ κακῶς κλύεσσαν ἐκ ἀναχετὸν,
 "Ἡπὶς προημῶ μὴ κακὴ πεφυκέναι. 735

723. ἐθέλγέ μ'] ἐθέλγέ Ald.

728. χῶσα περ] χῶσπερ Ald. Turn.

731. δόξη γούν' ἐμῇ] Ita Br. c cod. T.

δόξει γούν' ἐμοὶ Ald. Turneb.

733. ὀρμῇ] ὀργῇ Ald.

718. ποῖ γνώμης πείσω; *quid putem*. Confer Œd. Col. 314.722. ἀποφθίσαι, *perdere*: ut hujus fab. 1060. Aj. 1046. Electr. 1438. Apollon. Rhod. iii. 460. iv. 1440.727. καὶ θεὸν Χείρωνα πημήναντα, *etiam deo Chironi noxam intulisse*. Historiam fuse enarrat Ovidius, Fast. v. 379.

729. φθείρει. Magis placeret φθεῖραι infinitivo, vel φθείρειν. Utrumvis ab οἶδα penderet.

731. δόξη γέν' ἐμῇ. Hanc lectionem H. Stephano debemus, in cujus notis commemoratur. Supplendum autem ἐλαῖ vere judicat idem Stephanus.

- Χο. Ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν ἀναγκαίως ἔχει·
Τὴν δ' ἐλπίδ' ὃ χρητὴς τῆς τύχης κρίναι πάρος.
- Δη. Οὐκ ἔστιν ἐν ταῖς μὴ καλοῖς βεβλυσμασιν
Οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προσζενεῖ.
- Χο. Ἀλλ' ἀμφοὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔξ ἐκυσίας 740
Ὅργῃ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πέπει.
- Δη. Τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν ἔχ' ὁ τῷ κακῷ
Κοινωνός, ἀλλ' ὧ μηδὲν ἐς οἴκοις βαρύν.
- Χο. Σιγαῖν ἂν ἀρμόζοι σὲ τὸν πλείω λόγον.
Εἰ μήτι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ 745
Πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς ὃς πρὶν ὄχετο.

ΤΑΛΟΣ, ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

- Τλ. ὦ μήτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
Ἡ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην
Ἀλλ' κεκλήσθαι μητέρ', ἢ λώεσθαι Φρένας
Τῶν νῦν παρυστῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν. 750
- Δη. Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πῶς γ' ἐμῷ συγέμενον;
- Τλ. Τὸν ἄνδρα τὸν σὲν ἴδρι (τὸν δ' ἐμὸν λέγω
Πατέρα) κατὰκτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

744. λέγου]- χρόνον Ald. Turneb.

749. μητέρ'] μητέρα σ' Turneb.

740. ἐξ ἐκυσίας. Vide ad v. 399. et Antig. 1006.

741. ὁργῇ πέπειρα, *ita mollis vel lenis esse solet.* Vide ad Œd. Col. 450.

744. τὸν πλείω λόγον. Ita quædam exemplaria, teste H. Stephano. Meminit et Scholiastes. Σιγαῖν λόγον ut σιγαῖν ἀμεινοί ταῖσ' ἄρα, Eurip. Troad. 388. σιγαῖν λόγος, Ion. 406. Vulgo, τὸ πλείω χρόνον.

749. μητέρ'. Ita ed. Ald. meritoque anteponit Heathius vulgatæ μητέρα σ'.

- Δη. Οἳ μοι· τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
- Υλ. Ὀν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι. “ Τὸ γὰρ 755
 “ Φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἀγέννητον ποιεῖν;
- Δη. Πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τῷ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
 Ἄζηλον ἔτως ἔργον εἰργάσασθαι με Φῆς;
- Υλ. Αὐτὸς βαρεῖαν συμφορὰν ἐν ὄμμασι
 Πατρὸς δεδορκώς, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων. 760
- Δη. Πῶ δ' ἐμπελάζεις τάνδρῃ, καὶ παρίζεσαι;
- Υλ. Εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ Φωνεῖν χρεῶν.
 Ὅθ' εἶπε κλεινὴν Εὐρύτη πέρσας πόλιν,
 Νίκης ἄγων πρόπαια κακροθήνια,
 Ἀκτὴ τις ἀμφίκλυτος Εὐβοίας ἄκρον 765
 Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρῷα Διὶ
 Βωμὸς ὀρίζει, τεμενίαν τε Φυλλάδα·
 Οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθω.
 Μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτης τεύχειν σφαγὰς,
 Κήρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκῆϊς Λίχας, 770
 Τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον.
 Ὀν κείνος ἐνδύς, ὥς σὺ πρῆξε Φίεσο,
 Ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων,
 Λείας ἀπαρχὴν, βῆς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμῶς
 Ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα. 775
 Καὶ πρῶτε μὲν δείλαιος, ἵλεω Φρενὶ,

760. καὶ] καὶ Br. e cod. B.

760. καὶ κατὰ γλῶσσαν. Sic si legeris, interpretatio erit, *et ἐν ore ejus audiens*. Sin malis καὶ κατὰ γλῶσσαν, vertendum, *non fama aut ab alio relatum audiens*. Neque spreverim, καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων.

767. τεμενίαν φυλλάδα, i. e. ἄλσος, *lucum*.

Κόσμῳ τε χαίρων καὶ σολῇ, κατηύχετο·
 Ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο
 Φλόξ αἵματηρά, καὶ πὸ πειρίρας δρυὸς,
 Ἰδρῶς ἀνίει χρωτὶ, καὶ προσπύσσετο 780
 Πλοῦραϊσιν ἀγέτικολλος, ὥς τε τέκτονος,
 Χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὑψέων
 Ὀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα Φοινίας
 Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο,
 Ἐνταῦθα δὴ ἔθηκεν τὸν δυσδαίμονα 785
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν ἄπτιον τῷ σὺ κακῷ,
 Ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον.
 Ὁ δ' ἐδὲν εἰδὼς δύσμορος, τὸ σὸν μόνης
 Δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἰὺ ἐπιλμένον·
 Κακκείνος, ὡς ἤκασε, καὶ διώδυνος 790
 Σπαραγμὸς αὐτῷ πινυμένων ἀνθήφατο,
 Μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,

780. ἀνίει] ἀνίει Br. e cod. A.

783. ὀδαγμὸς] ἀδαγμὸς Br.

Ibid. φοινίας] φοίνιος Br.

787. ἐνέγκοι] ἐνέγκαι Ald. Br.

791. πινυμένων] πλευμόνων Ald. Br.

778. σεμνῶν ὀργίων, *sacrificii* : ut Antig. 1025. Æschyl. Sept. Theb. 185.

779. δρυὸς. De quavis arbore dici solet : alioqui minus aptum epithetum erit πειρίρας.

780. ἰδρῶς ἀνίει. Emendat Stephanus ἀνίει, quod satis commodum. Sed neque deterius foret ἰδρῶτ' ἀνίει, *sudorem emittebat*.

Ibid. καί. Valet in hoc loco *tum vero* ; de qua ejus potestate dixi ad Eurip. Iph. Aul. 151.

Ibid. προσπύσσετο. Facile emendabit προσπύσσειται, si quis augmentum omitti non patitur.

781. ἀγέτικολλος, *firmè agglutinatus* : ut ἀγέτιπες supra, v. 58.

Ibid. τέκτονος, a *fabro*, vel *ope fabri*. Nisi malis ὡς' ἐκ τέκτονος.

Ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυτον ἐκ πόντος πέτραν·
 Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράίνει μέσῃ
 Κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὅμῃ. 795.
 Ἄπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 Τοῦ μὲν νοσῆντος, τῷ δὲ διαπεπεσχυμένῃ.
 Κεῖθεῖς ἐτόλμα τὰνδρὸς ἀντίον μολεῖν·
 Ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 Βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπεν πέτραν, 800
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες, Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 Ἐπεὶ δ' ἀπέϊπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 Ῥίπῃων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
 Τὸ δυσαρδύνον λέκτρων ἐνδατῆμενος

794, 5. κρατὸς δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράίνει μέσῃ,
 διασπαρέντος αἵματος, κόμης θ' ὅμῃ, Bg.

796. ἀνευφήμησεν] ἀνευφάνησεν
 Ald. Turneb.

793. ἀμφίκλυτον ἐκ πόντος, qui utrinque mari alluitur.

794. Acute et erudite conjicit Heathius fedes hic intermutasse
 κόμης et κρατὸς : legendumque adeo ;

Κρατὸς δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράίνει μέσῃ,

Κόμης διασπαρέντος, αἵματός θ' ὅμῃ.

Κόμης cum participio masculino ut καταψυχθέντος ἀκάνθης, Nicand.
 Theriac. 329. ubi Scholiastes : ἀντὶ τῷ, καταψυχθείσης καὶ ἀποσινα-
 χθείσης· κίχρηται δὲ τῷ τῷ ὀκλήματι πολλάκις. Nempe prius, v. 129.
 et 180. ubi eandem figuram notare non neglexit. Vid. et Æschyl.
 Agam. 122.

796. ἀνευφήμησεν. Ita legendum esse patet ex Hesychio, ἀνευ-
 φημήσει ex hac fabula citanti. Extat vox in Eurip. Orest. 1341.
 Philostratus, p. 738. οἰμωγῇ τῇ Θέτιδος διεφθίτα τὸν στρατὸν, ἀνευφημέ-
 σης τε καὶ τὸν υἱὸν βοώσης. Vulgo, ἀνευφώησεν.

799. ἐσπᾶτο. Non proprie motum a loco significat, quanquam
 ita adhibent poetæ, perinde ac οἰσεῖν et μαίνεσθαι. Vid. Eurip.
 Bacch. 32. 36.

804. ἐνδατῆμενος. Interpres, vituperans. H. Stephanus, pro-

Σὺ τῆς παλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον, 805
 Οἷον καθ'ακτῆσαιτο λυμαντὴν βίβ'.
 Τότ' ἐκ προσέδρξ λιγνύος διάτροφον
 Ὀφθαλμὸν ἄρας, εἰδὲ μ' ἐν πολλῶ σπατῶ
 Δακρυρρέοντα· καί με προσελέφας, καλεῖ,
 ὦ παῖ, πρόσσελθε· μὴ φύγῃς τέρμον κακὸν, 810
 Μηδ' εἰ σε χεὶ θανόντι παθανεῖν ἐμοί.
 Ἀλλ' ἄρον ἔξω· καὶ μάλισσι μὲν μέγες·
 Ἐνταῦθ' ἔπερ με μήτις ὄφεται βροτῶν.
 Εἰ δ' οἶκτον ἴχθεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
 Πέριθμοισιν ὡς πάρεται, μηδ' αὐτῷ θάινω. 815
 Τοσαῦτ' ἐπισκήψαντες, ἐν μέσῳ σκάφει
 Θέντες σφε, πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλευσamen μόλις,
 Βρυχώμενον σπασμοῖσι· καὶ νῦν αὐτίκα
 Ἡ ζῶντ' ἐσάφεαθ', ἢ τεθνηκότ' ὁρτίως.
 Τοιαῦτα, μήτηρ, πατρὶ βεβλεύσας' ἐμῷ 820
 Καί δρᾷς' ἐλήφθης, ὦν σε ποίνιμος δίκη

809. καί με]. καὶ με Br.

scindens Latinorum comparat. Mihi et hic et alibi *ingeminans* significare videtur. Vide CEd. Tyr. 214. Eurip. Herc. Fur. 217.

805. τὸν Οἰνέως γάμον. CEnei nuptiæ vel conjux quem hic locum habeat, nondum inveni. Legendum forte τὸν Οἰνέως δῶμον, *domum CEnei*.

814. ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς, *at saltem me ex hac regione*. Maxime omnium cupiebat Hercules, ut solus, nemine mortalium præfente, mortem obiret : proximum ab eo erat, ut ex Eubæa saltem ante mortem aveheretur, ne CΕchaliensibus gaudii materiem præberet, ut bene judicat Scholiastes. Hoc igitur impensius quam alterum rogat ; *At si misericordia tangeris, saltem tu me ex hac regione deportari cura.*

Τίσαι, Ἑλινύς τ'· εἰ θέμις δ', ἐπέχομαι.
 Θέμις δ', ἐπεὶ μοι πλὴν θέμιν σὺ περὶ βάλες,
 Πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 Κτείνας, ὅποῖον ἄλλον σὸν ὄψαι ποτέ.

825

Χο. Τί σιγ' ἀφέρπεις; εἰ κάτοιθ' ὅθ' ἔνεκα
 Ξωηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;

Υλ. Ἐὰτ' ἀφέρπειν· ἕρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
 Αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπύση καλός.

Ὅγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν

830

Μητρῶν, ἥτις μηδὲν ὥς τεκῆσα δρᾷ;

Ἀλλ' ἐρπέτω χαίρῃσα· τὴν δὲ τέρψιν, λυὴ
 Τῷ μῶ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. Ἴδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιζεν ἄφαρ
 Τῆς τοῦ θεοπετόπου ἡμῖν
 Τῆς παλαιφάτης περνοίας,

835

822. θέμις δ'] θέμις γ' Br.

829. καλός] καλῶς Ald.

823. προῦλαες] προῦλαες Turneb.

822. εἰ θέμις δ'. Malim, εἰ θέμις γ'.

823. προῦλαες. Ita ed. Ald. Vulgo, προῦλαες.

828. οὔρος—αὐτῇ γένοιτο, *ventus secundus ipse contingat abeundi*;
 i. e. quam citissime abeat.831. μητρῶν. Enallage casuum pro μητρώων. Conf. Aj. 1005.
 Œd. Tyr. 1293. et 1421. hujus fab. 682.836. παλαιφάτη. Inventum esse et παλαιφοῖσα testatur H. Ste-
 phanus. Vulgatæ favet Œd. Col. 467.

Ὁ, ἥ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέρῃ
 Δωδέκατος τ' ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων
 Τῷ Διὸς αὐτόπαιδι, καὶ πάδ' ὀρθῶς
 Ἐμπεδα κατερίζει.
 Πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσων,
 Ἐτι ποτ' ἐτ' ἐπίπονον ἔχοι
 Θανὼν λατρείαν;

840

837. ἔ, π'] ἔ τ' Ald. Br.

838. δωδέκατος τ'] δωδέκατος Ald. Br.

842. ποτ'] ποτὶ Ald.

Ibid. Post ἐπίπονον inferit γ' Br.

837. ἐκφέρει, exierit, excurrerit. Vid. Cœd. Col. 1489. ibique notata.

838. δωδέκατος τ' ἄροτος. Ἄροτος est annus, ut supra, v. 69. Fuerit ergo δωδέκατος ἄροτος, duodecimus annus. Verum non ante duodecim annos editum fuisse hoc vaticinium ostendere videtur v. 1181. ubi καινῶν μαντείων nomine designatur opponiturque ταῖς πάλαι. Nec in altero loco ubi commemoratur (v. 167. et seq.) ulla mentio duodecimi anni, sed unius tantum cum spatio trimestri, numerandi a tempore quo Hercules ultimam hanc expeditionem suscepit; in qua totum tempus ab oraculo præfinitum jam consumptum erat: v. 44. licet Chorus minus accurate absentiae ejus non ultra annum spatium tribuere videatur, v. 659. Hinc manifesto liquet de uno anno hic agi, non de duodecim. Legendum forte: δωδεκάπους ἄροτος, nisi malis δωδεκάπαις ἄροτος. Utrumvis designabit annum ex duodecim mensibus constantem. Cleobulus apud Stobæum, Eclog. Phys. cap. xi. de Anno:

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δώδεκα—.

Porro ἄροτος ne aliter quam de anno interpretemur, obstat Hefychius; ἄροτους, ἐνιαυτούς. Σοφοκλῆς Τραχινίαις. ubi vide notata.

840. κατερίζει, κατ' οὖρον ἔρχεται vel ῥεῖ. Confer supra, v. 475. Æschyl. Pers. 604.

Ἀντιπροφῇ α'.

Εἰ γάρ σφε κενταύρῃς Φονία νεφέλα
 Χρίει δολοποιὸς ἀνάγκη,
 Πλῦρ᾽ προστεκέντος ἰοῦ,
 Ὃν τέκετο Θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,
 Πῶς ὅδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ ταινῶν ἴδοι,
 Δεινотάτῳ μὲν ὕδρας προσετακῶς

845

844. Φονία νεφέλα] Φονία νεφέλα Ald. Φονία νεφέλα Br.

844. Φονία νεφέλα. Malim, Φονία νεφέλα, ut regatur a χρίει hac constructione: εἰ γάρ δολοποιὸς ἀνάγκη κενταύρῃς χρίει σφε Φονία νεφέλα, ubi χρίει non interpretandum *ungit*, sed *stimulat*, *excruciat*, ut οἷσθε δ' ἄρδεις χρίει με, *asperi telum me excruciat*, Æschyl. Prometh. 879. Vid. et ejusdem fab. 569. et 599. Φονία νεφέλα, *mortifera nebula*, i. e. morbo vel dolore mentem instar nebulæ obfuscante. Hom. Odys. Ω. 314. Ὡς φαστο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα. Simonides, Anthol. p. 205. πολέμῳ δεξιόμενοι νεφέλῃν. Paulus Silentiarius, ibid. p. 260. γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος. Eurip. Herc. Fur. 1143. στεναγμῶν—νέφος.

Δολοποιὸς ἀνάγκη verito *astutiarum artifex cruciatus*. Dolor (sc. ἀνάγκη) Nessi ipsi callidum hoc consilium subministravit. Ἀνάγκη, *dolor*, ut Philoct. 208. Ἔσιβον κατ' ἀνάγκην ἔρποντος.

846. πλευρᾷ προστεκέντος ἰῶ. Hæc dubites forte utrum ad Herculem, an ad Nessum, referenda sint. Mihi prior ratio placet; nam in venenum, quod Herculis lateri adhæsit, optime quadrat versus sequens:

Ὃν τέκετο Θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων.

Peperit enim illud pharmacum partim mors Nessi, partim hydra Lyrnæa. Non itidem recte ὃν τέκετο Θάνατος de felle, quo Herculis sagittæ tingitæ sunt, dicas.

849. προσετακῶς φάσματι. Quomodo Hercules, tunicam mortiferam gerens, cum φάσματι, i. e. specie, forma hydræ conglutinari dicitur? Nimirum hydra, quamdiu vivebat, δεινότατον φάσμα erat: Poeta autem audaci figura de Hercule loquitur ut cum vivæ

Φάσματι; μελαγχαίτα τ' 850
 Ἄρμιγά νιν αἰκίζει
 Νέσσα θ' ὑπο Φόινια δολόμυθα κέντρα
 Ἐπιζέσαντα.

Στροφή β'.

Ὡν ἄδ' ἃ τλάμων ἄσκον

850. τ'] δ' Br.

Ibid. κέντρα] κέντρ' Ald. Br.

852. Νέσσα θ' ὑπο Φόινια] Νέσσα γ' ὑπο
 Turneb. Νέσσα Φόινια Br.

hydræ terroribus, vivique Neffi astutiis simul conflictante. Quid enim aliud sibi vult, quod sequitur, δολόμυθα κέντρα? Non enim δολόμυθα dici, credo, poterant doloris quo Hercules cruciabatur calcaria. Statius, Thebaid. xi. 238.

— victorque furit per viscera Neffus.

852. Νέσσα θ' ὑπο Φόινια. Ita ed. Ald. nec aliter in MSS. invenisse videtur Stephanus, qui tamen, Turnebo præeunte, Φόινια delevit. Mihi, ut et Heathio, delendum potius videtur θ' ὑπο, cujus nullum vestigium in Scholiis invenias. Nec male Heathius metrum sic constituit;

Ἐτι ποτ' ἔτ' ἐπίπονόν γ' ἔχοι. Stroph.

Νέσσα Φόινια δολόμυθα κέν- Antistr.

Ibid. δολόμυθα κέντρα. Eupolis de Pericle: μόνος τῶν ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκρωμένοις, apud Scholiast. Aristophanis ad Acharn. 529. *Aculeos orationis meæ* habet Cicero pro Sylla, 16. Idem, Acad. iv. 31. *sed ut omnes istos aculeos relinquamus.*

853. ἐπιζέσαντα. Ignita vertit Interpres. Verum si δολόμυθα κέντρα versu superiore recte orationem dolosam et aculeatam reddidimus, multo convenientius erit transitivo sensu accipere pro *coquuntia*. Sic λέγειν ἐπέζεσεν, Eurip. Cyclop. 392. τοῖ δ' λειτρά περὶ ζεῖσι, Apollon. Rhod. iii. 273. τυφῶνος δέμας φλοῖμῳ ζεῖσα, Lycophron. v. 690. Conf. et Æschyl. Prometh. 370. Reiskii Epigram. 601. Oppian. Hal. ii. 528. Aristoph. Equit. v. 916.

854. ἄσκον. Interpretantur *celerem, impigram*. Mihi hæc in-

Μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν 855
 Νέων αἰσόντων γάμων,
 Τὰ μὲν ἔτι προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' ἄλλοθρόε
 Γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι ξυναλλαγαῖς,
 ἥ πῃ ὀλοὰ τένει,
 ἥ πῃ ἀδινῶν χλωρὰν 860

855. δόμοισι] δόμοις Ald.

857. προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' προσέβαλ'
 ἀπ' Br.

858. ὀλεθρίαισι] ὀλεθρίαις Ald. Br.

interpretatio duriuscula videtur, neque commoda porro quæ sic efficitur sententia. Quo enim referas relativum ὧν? Si ad Herculis infortunia, non cohærebit oratio. Si ad mala ex Ioles connubio oritura, plane præposterum erit antecedens adeo longo intervallo relativo postpositum. Legendum, ni fallor, ἄοικος, *secura*. Quorum (malorum) *infelix hæc* (Deianira) *secura*.

855. Constructionem sic instituo: προσορῶσα νέων γάμων αἰσόντων μεγάλην βλάβαν δόμοισι, *cernens novas nuptias suscitantes magnam noxam domo*. Νέων γάμων pro νέας γάμους: vide citata supra ad v. 398. Deinde αἰσόντων transitive, ut Aj. 40. ubi alia.

857. τὰ μὲν οὐτὶ προσέβαλε, *illa quidem non animadvertit*. Illa, i.e. funesta et pestifera illa quæ ab hydræ felle formidari debebant, quæque nunc Hercules patitur. Προσέβαλε subaudito ἐν. Plutarch. vol. ii. p. 149. D. ὁ δὲ Θάλης προσέβαλε τῷ νεανίσκῳ πολὺν χρόνον.

Ibid. ἄλλοθρόε, *fallaci, mendaci*: qui aliud mente celat, aliud dixerit: vel ut Homerus,

Ὅς κ' ἔτερόν μ' ἐκέυθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.

Τὰ δ' ἀπ' ἄλλοθρόου γνώμας μολόντα interpretor quæ *Nessus astute de Herculis amore phibitis conciliando commentus erat*.

Ὀλεθρίαισι ξυναλλαγαῖς, i. e. in colloquio quod moribundus cum ipsa habuit, vel, quum moribundus in gratiam cum ipsa redire vellet.

860. ἀδινῶν—δακρύων. Apollon. Rhod. lib. i. 269.

Ὡς ἔχετο κλαίειν ἀδινώτερον, ἥντε κούρη.

Et paullo post, ὥς ἀδινὸν κλαίεσκε.

Ibid. χλωρὰν—ἄχρναν. Non unum hic errorem erravit Heathi-

Τέγγει δακρύων ἄχναν
 Ἄ δ' ἐρχομένα
 Μοῖρα προφαίνει δολίαν
 Καὶ μεγάλην ἄταν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Ἐρρώγῃ παγὰ δακρύων.
 Κέχυται νόσος, ᾧ πόποι, οἷον ἀνὰρ-
 σίων ἔπω ἀγακλει-

865

us. Raro, si unquam, lanuginem significat ἄχνη. Euripidi et Sophocli valet *humor*: vid. Orest. 115. Œd. Col. 713. Χλωρὸν epithetum est cum δάκρυον plus semel a poetis conjunctum. Euripides, Med. 927. Αὐτὴ, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας; Anyta, Anthol. p. 288.—χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα. *Acerbum* ibi interpretatur Reiskius. Hesychius: χλωρὸν, ὕψρον, θαῖον, χαλεπὸν. Dioscorides in Anacreontem, Anthol. Reiskii 557.

Χλωρὸν ἐπὶ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας.

His positis, τέγγειν δακρύων ἄχναν idem plane valebit ac τέγγειν δάκρυα. Sed et illud forte nonnullis durum videbitur, cum plerumque τέγγειν dicantur res, quæ liquori immerguntur, vel eo asperguntur, non liquor ipse. Hic igitur locum habet illa, quam sæpe notavimus, constructionis enallage, cujus exempla complura dedimus, Electr. 122. Eadem usi sunt licentia, et in eodem quoque verbo, Pindarus, Nem. x. stroph. 5. ubi θερμαὶ τέγγων δάκρυα. Anacreon, v. 878. νέκταρ ἐπιτέγγας.

862. Plene distinguo post ξυναλλατῆς; et hic lego: τὰδ' ἐξορμεῖ ἄ. Gemit et lacrymatur hæc facta esse, quæ Fatum ostendit dolosa et exitiosa fuisse.

865. ἔρρωγεν. Æschyl. Pers. 433. κακῶν δὲ πύλαγος ἔρρωγεν. Conf. et Œd. Tyr. 1311.

867. Metri vitium non male transpositis ἀγακλειτὸν et Ἑρακλῆ' fanaveris, legendo sc.

— ἔπω Ἑρακλῆ'

Ἀγακλειτὸν ἐπέμολε πάθος, ᾧς οἰκτίσαι.

τὸν Ἡρακλέ' ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι.

Ἰὼ κελαινὰ λόγχῃ τῇ προμάχῃ δορὺς,

Ἄ τότε θοᾶν νύμφαν

870

Ἄγαθῃ ἀπ' αἰπεινᾶς

Τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ.

Ἄ δ' ἀμφίπολος

Κύπρις ἀναυδὸς φανερᾷ

Τῶνδ' ἐφάνη πρᾶκτωρ.

875

ΧΟΡΟΣ, ΤΡΟΦΟΣ.

Ἰαμβοί.

Χο. Πότερον ἐγὼ μάταιος, ἢ κλύω πινὸς

Οἶκτ' δ' οἴκων δρετίως ὀρμωμένῃ;

868. Ἡρακλί' ἐπέμολε] Ἡρακλῆς; ἀπέ-
μολε Ald. Ἡρακλῆα; ἐπέμολεν Br.
869. τοῦ δεεῖ Ald. Br.

876. Χο. Huic versui ut et 879, 881.
Ἡμίχρον præfigit Br.

Ὡς ante οἰκτίσαι in quibusdam exemplaribus legi testatur, qui tamen non recipiendum censet, H. Stephanus. Mihi non otiosa particula ista videtur, hac utique syntaxi: κέχυν' νόσος ὥς οἰκτίσαι, οἶον πάθος [ἀπ'] ἀναρσίῳ ἔπω ἐπέμολε ἀγακλειτὸν Ἡρακλῆα. Diffudit se vel increpuit clades ut jam plane miserescere debeamus, quale quidem malum nondum ab hostibus inclutum Herculem invasit, i. e. nondum Herculi contigit ut miserandus esset.

870. θοᾶν. Malim, θοᾶ, i. e. αἰχμᾶ, forti hasta. Sic θοὸς πολεμιστῆς, Iliad. E. 571. et O. 585. θοὸς μάχεσθαι, E. 536. θοὸν ξίφος, Anthol. p. 35. Venustam puellam qui θοᾶν diceret, nondum inveni.

873. αἰ δ' ἀμφίπολος. An legendum αἶ ἀμφίπολος, cujus [Ioles] muta ministra Venus. Veneri nempe, Iolen tacite comitanti, idem officium tribuere videtur, quod Decorī Tibullus, iv. ii. 8.

Illam quicquid agit, quoquo vestigia movit,

Componit furtim, subsequiturque Decor.

Libanius, vol. i. p. 583. αἱ Χάριτες αὐτῇ Διῳκονῶσι.

Τί Φήμί;

Ἦχῃ τις ἐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυσυχῇ

Κωκυτὸν εἶσω, καί τι κανίζει ἑέγη. 880

Ξύνες δὲ

Τήνδ', ὡς ἀήθης καὶ συναφρωμένη

Χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανῆσά τι.

Τρ. ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν ἐ σμικρῶν κακῶν
Ἦρξεν τὸ δῶρον, Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον. 885

Χο. Τί δ', ὦ γεραῖα, καινοποιήσεν λέγεις;

Τρ. Βέβηκε Δηϊάνειρα τὴν πανυσάτην
Ὀδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

Χο. Οὐ δήποθ' ὡς θανῆσα;

Τρ. Πάντ' ἀκήκοας. 890

Χο. Τέθνηκεν ἢ πάλαινα;

Τρ. Δεύτερον κλύεις.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Χο. Τάλαιν', ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε Φής;

Τρ. Σχετλιώπῃ, πρὸς γε πεῖζιν.

Χο. Εἰπέ τῷ μόρῳ, γύναι, ζωτρεχεί. 895

Τρ. Αὐτὴν διηΐτωσε.

882. συναφρωμένη] ξυναφρωμένη Br. 893. σφῖ] σφῖν Ald.

883. σημανῆσα] σημαίνεσα Ald.

880. κανίζει ἑέγη. Eurip. εὐχὰς ἐκαίνοιας, Troad. 895. vid. et Aeschyl. Choeph. 490.

888. ἐξ ἀκινήτου ποδός. Pro ἀκινήτῳ ποδί. Sic ἐξ ἐπὶ ποδός—χειρώσεται, Philoct. 92. Vid. et ad Aj. 27.

893. τάλαιν', ὀλεθρία. Sic distingo, ut ὀλεθρία adverbialiter accipiat pro ὀλεθρίως.

- Χο. Τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι ;
 Τρ. Τάνδ' αἰχμὰ βέλεος κακῶ
 Ξυνεῖλε.
 Χο. Πῶς ἐμήσατο 900
 Πρὸς θανάτῳ θάνατον
 Ἀνύσασα μόνα ;
 Τρ. Στονόεντος ἐντομᾶ σιδήρεα.
 Χο. Ἐπείδεις, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν ;
 Τρ. Ἐπείδον, ὥς δὴ πλεῖστα πρῆξά τις. 905
 Χο. Τίς λῶ ; πῶς ; Φέρ' εἰπέ.
 Τρ. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.
 Χο. Τί φωνεῖς ;
 Τρ. Σαφρῶν.
 Χο. Ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλην 910
 Ἄ νέορτος ἄδε νύμφα
 Δόμοισι τοῖσδ' ἐρμυνύν.

Ἰαμβοί.

Τρ. Ἄγαν γε· μᾶλλον δ' εἰ παρῆστα πλεῖστα

898. τάνδ'—ξυνεῖλε.] Choro hæc con-
 tinuat Ald.

Ibid. αἰχμὰ] αἰχμὰν Ald. αἰχμὰν βέ-
 λος Turneb. in marg.

903. ἐντομᾶ] ἐν τομᾶ Ald. Br.

911. Ἄ νέορτος] ἀνέορτος Ald. Turneb.
 in textu.

901. πρὸς θανάτῳ, præter cædem Herculis. Eum utique Hyllus
 ut jam moribundum nunciaverat, v. 753.

903. ἐντομᾶ. Nisi ἐντέμνειν in hujusmodi rebus alibi adhibitum
 fuerit, quod nondum comperi, non ineptum foret ἐν τομᾶ. Sic
 enim abundat præpositio ἐν in ἐν λιταῖς, Philoct. 61. ἐν δόλῳ, ibid.
 103. ἐν λόγοις, ibid. 1433. ἐν βέλει, Anthol. p. 54.

911. Ἄ νέορτος. Vulgo, ἀνέορτος, quod H. Stephano multo ele-
 gantius videtur, mihi non item. Νέορτος, ποῦς, legitur CEd. Col.
 1577.

Ἐλθσας οἱ ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκησας.

Χο. Καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι ; 915

Τρ. Δεινῶς γε· πύσῃ δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

Ἐπεὶ παρῆλθε δαμάτων εἴσω μόνη,

Καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοινὰ δέμνια

Στρωννύνθ', ὅπως ἄφορρον ἀντῇ πατρὶ,

Κρύψας' ἑαυτὴν ἐνθα μή τις εἰσίδοι, 920

Ἐβρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσίπλησ', ὅτι

Γένοιτ' ἐρήμη, κλαίει δ' ὀργάνων ὅτ' αὖ

Ψαύσειεν, οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος·

Ἄλλῃ δὲ κα' ἄλλῃ δαμάτων σρωφωμένη,

Εἶπε φίλων βλέψαιεν οἰκετῶν δέμας, 925

Ἐκλαιεν ἡ δύσηνος εἰσορωμένη,

Αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλεσμένη,

Καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τολοιπὸν ἐσίας.

914. ἔλυσσας] ἔλυσσας Ald. Br.

915. ἔτλη τις χεῖρ] ἔπλη χεῖρ Turneb.

918. κοινὰ] κοῖλα Ald. Turn. Br.

919. στρωννύνθ'] στρονύνθ' Ald. Br. στρονύνθ' Turneb.

Ibid. ἀντῇ] ἀντοίη Ald.

925. εἶπε] εἶπε Turn. in calce edit.

927. τὸν] πρὸς Ald.

Ibid. δαίμον' ἀνακαλεσμένη] δαίμονα καλεσμένη Ald.

915. ἔτλη τις χεῖρ. Ita ed. Ald. et Scholiastes. Vulgo deest τις.

918. κοινὰ δέμνια. Veterem hanc scripturam Scholiastæ debemus. Vulgo κοῖλα, quod non intelligo: κοινὰ interpretandum quæ Herculi et Deianiræ communia esse solebant. Unde non mirum, si tale spectaculum lacrymarum ipsi plenum rivum eliceret. Alioqui non male legas εἶδεν ὕλα δέμνια.

921. βωμοῖσι, aris. sc. quæ intus in ædibus erant. Euripides, Alcest. 168. πάντας δὲ βωμούς, οἱ κατ' Ἀδμήτη δόμους. Socrates οἴκοι εἶθι, Xenoph. Mem. i. in princip. Cephalus apud Platon. de Repub. i. (in initio) domi sacrificaverat.

923. οἷς ἐχρῆτο δειλαία πάρος. Puto, quibus in fatali illa tunica texenda usa fuerat. Tentaveram quoque, οἷς κέκεκτο δειλαία φάρος.

928. τὰς ἄπαιδας ἐς τολοιπὸν ἐσίας. Postremam hanc vocem ma-

Ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρῳ
 Τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμαμένῳ. 930
 Καὶ γὰρ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
 Φρέξεν· ὄρῳ δὲ τὴν γυναιῖκα δεμνίοις
 Τοῖς Ἡρακλείοις φρωτὰ βάλλουσιν Φάρη.
 Ὅπως δ' ἐτέλεσε τῆτ', ἐπενθορᾷσ' ἄνω,
 Καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνασηρίοις. 935
 Καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,
 Ἐλεξεν, ὦ λέχη τέ καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ,
 Τολοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὥς ἐμ' ἔπτε
 Δέξεοθ' ἐτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν.
 Τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνω χερὶ 940
 Λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος
 Πρᾶνκετο μασῶν περονίς· ὅκ δ' ἐλώπισε

939. εὐνήτριαν] εὐνήτριαν Ald.

lim interpretari *vitam*, quam ut Scholiaſtes, *concupitum*. Verum quem hic locum habet ἄπαιδας? An enim, interempto Hercule, Deianiram, tot liberis florentem, v. 54. omnibus continuo privari neceſſe erat? Legendum forte ἀπαυδεῖς, ab omnium colloquio ſejunctas. Qui enim piaculo inquinati erant, a nemine compellari ſinebat lex. Eurip. Oreſt. 47. et 428. Œd. Tyr. 1458. Ἀπαυδεῖς, ut ἀπότιμος pro ἄτιμος, Œd. Tyr. 223. Nec ſuſpecta eſſe debet terminatio: ſic enim ἀναυδεῖς habet (præter lexica) Epicrates apud Athenæum, p. 59. Nonnus, lib. iii. 229. ἀναυδεῖς ὀπωπαί. Vel, ἀμειδεῖς, quod illuſtrat Grævius ad Heſiod. Op. et D. 508.

935. ἐν μέσοισιν εὐνασηρίοις. Dido pariter in lecto nuptiali mortem ſibi infert, Æneid. iv. 650.

936. ῥήξασα—νάματα. Sic Dioſcorides, Anthol. p. 202. δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ'. Incertus, ibid. p. 270. ἔρρηξαν μῦσαι δάκρυα. Eurip. Troad. 757. πνεῦμ' ἀπορρήξεις. Iph. Taur. 981. βίον ἀπορρήξειν.

942. ὅκ δ' ἐλώπισε. Heſychius; ἐξελώπιſε,—ἐξεſκούλευſεν, ἐξέδουſεν.

Πλῦρὰν ἄπισαν, ὠλέην τ' εὐώνυμον.
 Κἀγὰ δρομαία βάσ' ὅσον περ ἔοθενον,
 Τῷ παιδί φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε. 945
 Κἀν ᾧ τὸ κείσε δευρό τ' ἐξορμάμεθα,
 Ὅρῳμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ
 Πλῦρὰν ὑφ' ἥπαρ κ' φρένας πεπληγμένῳ.
 Ἴδαν δ' ὁ παῖς ἄμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 Τέτρυν κατ' ἐργὴν ὡς ἐφάψεν τόδε, 950
 Ὅψ' ἐκδοιχαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον, ἔνεκα
 Ἄκυσσα πρὸς τῷ θήρὸς ἐρξαιεν τάδε.
 Κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 Ἐλείπει· ἔδεν ἀμφὶ νιν γοῶμενος,
 Οὔτ' ἀμφιπλήγων σόματιν, ἀλλὰ πλῦρόθεν 955
 Πλῦρὰν παρῆς, ἔκετο πόλλ' ἀνασένων,
 Ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ·
 Κλαίων ἔθ' ἔνεκ' ἐκ δυοῖν ἔτοιθ' ἄμα,
 Πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίβ.
 Τοιαῦτα τὰνθάδ' ἐσίν· ὥς' εἴπῃς δύο 960
 Ἡ καὶ πλέες τις ἡμέρας λογίζεταί,
 Μάταιός ἐστιν· ἔ γάρ ἐοθ' ἢ γ' αὔριον,
 Πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παρῆσαι ἡμέραν.

958. δυοῖν] δυοῖν Br. e cod. B.

961. πλέες] πλείους ed. Stephi.

960. εἴπῃς] εἴπερ Turneb. in marg.

945. τῆς τεχνωμένης. Regi putem non a παιδὶ, quod facile aliquis suspicetur, sed omnino a φράζῳ. Vide supra ad v. 398.

948. πεπληγμένῳ. Pro πεπληγυῖαν. Passivum pro activo.

950. ἐφάψεν. Pro ἐφαπτο, reprehenderit. Activum vix alibi hac potestate invenias. Sed amat insolentissima quæque Sophocles, in quibus et verba obsoleta. Vid. ad Œd. Col. 132.

957. αἰτίῃ βάλοι. Confer Œd. Tyr. 670.

ΧΟΡΟΣ.

Σύστημα.

Χο. Πότερα πότερ' ἂν ἐπισένω ;
 Πότερα τέλεα περαιτέρω,
 Δύσκριτ' ἔμοιγε δυσάνω.
 Τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις,
 Τάδε δὲ μέλλομεν ἐπ' ἐλπίσι.
 Κοινὰ δὲ ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

965

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφή.

Εἴθ' ἀνεμόεσά τις
 Γένοιτ' ἔπαρος ἐσιώπης αὔρα,

970

964. Πότερα πότερ' ἂν] πότερ' ἂν πότερα 968. ἐλπίσι] ἐλπίσιν Ald.
 Ald. πότερα πρότερ' Turneb. πότε-
 ρα πρότερ' ἂν Br.

965. τέλεα. Cum κακὸν ut epithetum conjungit Plutarchus in Craffo, p. 555. D. πάντων ὅσα συνήνεγκεν εἰς ὅλεθρον ἡ τύχη κακὰ—τελεώτατον γενόμενος. Nec absurde Mudgius a τέλος deducit, quod Suidas per πρᾶξιν exponit, Etymologus per πρᾶγμα. Si neutrum placuerit, in promptu erit legere μέλεα.

968. μέλλομεν, *cogitamus*. Vid. ad Œd. Col. 1706.

969. κοινὰ, i. e. ἴσα, *æqualia*. Vid. ad Antig. 151.

970. Εἴθ' ἀνεμόεσά τις. Similia miserorum vota pluribus in locis tragicorum invenias. Confer Æschyl. Supp. 786. Eurip. Hippol. 739. Ion. 809. denique Homeri Odyss. γ. 63.

971. ἔπαρος. Scholiastes interpretatur ἔριος, quæ quidem notio loco optime convenit ; voci an conveniat, non item constat. Contrarium suspiceris ex Clementis Alexandrini illo : μόνον δὲ ἄρα παρ' ἀληθείας πνεύματι ἔπαρος ἀρεταίς, Pædagog. lib. i. 7. p. 130. Ubi

Ἦπῃς μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
 Τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
 Μὴ παρβαλέα θάνοιμι
 Μῆνον εἰσιδῶσ' ἄφαρ.
 Ἐπεὶ ἐν δυσάπαλλάκτοις ὀδύναῖς
 Χωρεῖν πρὸ δόμων λέγασιν
 Ἀσπετόν τι θάυμα.

975

973. Ζηνὸς] Διὸς Ald.

977. πρὸ δόμων] πρὸ δῶμα Turneb. πρὸς
 δόμεν Br. ex Heathii emendatione:
 sed et πρὸς dant codices B. T.

navita, non ventus, ἔπερος dicitur. Sed turbant in similibus poetæ. Virgilius, *rigui—amnes*, licet proprie *agri*, non *amnes*, *rigui* sint. Si alias voces in οἷρες definentes conferre libuerit, vid. CEd. Tyr. 203. et ibi citata, Philoct. 701. Æschyl. Agam. 504.

Ibid. ἐσιδῶτις αἶρα, *ventus e terræ sinu editus*, quales a Theophrasto lib. de Ventis ἀπὸ γειαι αἶραι vocantur. Seneca, Natural. Quæst. lib. v. 4. *Alias terra ipsa magnam vim æris ejicit, et ex abdito spirat; alias immutatio ipsa balitus mixti in ventum vertitur.* Meminit et Apuleius de Mundo, p. 719. ed. Delph. Ἀπὸ γειαι πνεῦμα habet et Aristoteles, Meteor. lib. ii. 5.

974. θάνοιμι. Eurip. Hecub. 246. ὡς' ἐνδαιεῖν γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν.

975. μεῖνον εἰσιδῶσ', *videns duntaxat*, ut μεῖνον adverbium sit.

977. πρὸ δόμων. Interpretatur Heathius *in conspectu ædium*; deinde ut viam emendationi muniat, negat Chorum id ab Hyllō vel alio quopiam inaudivisse. Verum πρὸ non semper *in conspectu* significat, sed nonnunquam et *prope*, ut in exemplis allatis ad Antig. 1049. Herculem autem non longe ab ædibus abesse, tantum non dixerat Hyllus, v. 818. his nimirum verbis,

καί νῦν αὐτίκα

Ἦ ζῶντ' ἐσώψεδ', ἢ τεθνηκότ' ἀετίως.

Jam si de metro folliciti fumus, omnium expeditissimum fuerit legere vocibus transpositis δόμων πρὸ.

Ἀντιστροφί.

Ἄγχι δ' ἄρα καὶ μακρὰν
Ἑκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
Ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
Πᾶς δ' αὖ φορεῖ νιν, ὡς φίλῃ
Προσκηδομένην, βαρεῖαν
Ἄψοφον φέρει βάσιν.

980

980. Ἑκλαιον] προῦκλαιον Ald. Br.

Ibid. Ad finem hujusce v. addit ξένοι
Ald.

982. πᾶς] πᾶ Ald. Br.

983. προσκηδομένην] προσκηδομένα Ald.
Br.

980. Ἑκλαιον. Ed. Ald. προῦκλαιον, quod cur vulgatæ anteponatur, non video. Sed et Ἑκλαιον mihi prima persona singularis videtur, Heathio contra tertia pluralis.

Ibid. ὡς ἀηδῶν. Ed. Colin. ὡς ἀηδῶν ξένοι, servato etiam ξένων in initio versus sequentis. Sed illud additamentum non recipit metrum, etiam si pro ἀηδῶν dissyllabum αἰδῶν cum Moscho scripseris Epitaph. Bion. 9. Nec sententia tale quid postulat. Chorus enim ex lamentis satellitum Herculis recte colligere potuit, eos ξένους, i. e. peregrinos fuisse. Suidas, v. θρήνης—βαρεβαρεῖν ὃ τὸ θρηνεῖν ἐπὶ Πατρόκλῳ γῆν ἐ γίνε]. Vide etiam notata ad Eurip. Orest. 1402.

981. ἐξόμιλος. Verbum ἐξομιλεῖν Græcis valet *comitari, stipare satellitio, blande et officiose cum aliquo versari*. Plutarchus in Alcibiade, p. 193. C. ἀποκλειόμενος ὑπὸ τῷ πρὸς χάριν ἐξομιλεῖν εἰσακῆσαι τῷ νεοτεῖλος. Idem in Cimone, p. 482. A. ὑπολαμβάνων πρῶως, τὰς ἀδικημένους καὶ φιλανδρώπως ἐξομιλῶν. Idem in Præcept. Polit. p. 824. τὸ μάλλον οἴομενον ἀδικεῖσθαι μέγος ἐξομιλεῖν πρότερον καὶ συναδικεῖσθαι δοκῆναι. Euripides, Iph. Aul. 740. ἐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατῷ. Synesius, epist. 57. ad finem, τὰ δύσθηα ταῦτα ἀνδρώπια ὑπὲρ ὑμῶν ἐξομιλεῖν καὶ μεταχειρίζεσθαι. Hinc βάσις ἐξόμιλος ξένων fuerit *gressus peregrinorum Herculem ex more stipantium*.

982. πᾶς δ' αὖ φορεῖ νιν. Ed. Ald. πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν. Mihi verum videtur πᾶς δ' ὅς φορεῖ νιν, ὡς φίλῃ—*omnes autem qui ei gestando operam dant, lente, tanquam ipsi prospicientes, vestigia ponunt*.

Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ· ὅδ' ἀναυδος φέρεται.

985

Τί χεῖρ, θανόντα νιν, ἢ κα-

θ' ὕπνον ὄντα, κρῖναι;

ΤΑΛΟΣ, ΠΡΕΣΒΥΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἀνάπαιστοι.

Τλ. ὦ μοι ἐγὼ σε, πάτερ,

ὦ μοι ἐγὼ σε μέλεος.

Τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; οἶ μοι.

990

Πρ. Σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης

Ἀχρίαν ἐδιώλω πατρὸς ὠμόφρονος.

Ζῆ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακνῶν

Στόμα σόν.

985. αἶ ter Br.

985. αἶ. Si ter tantum hanc interjectionem, productam tamen, posueris, existet versus anapaesticus integer, qualis est in strophā :

Αἶ, αἶ, αἶ, ὅδ' ἀναυδος φέρεται.

988. Versus sequentes sic cum Heathio dispartendi :

ὦ μοι ἐγὼ σε, πάτερ, ὦ μοι ἐγὼ

Σε μέλεος· τί πάθω; τί δὲ μήσομαι;

Οἶ μοι.

Nisi malis in postremo οἶ μοι reduplicare.

993. προπετής, in mortem vergens. Eurip. Alcest. 931.

Ἦδη προπετής ὦ,

Βιότῃ τε πέσω.

Eodem sensu προωπής dixisse videtur, Alcest. 141.

Ibid. δακνῶν στόμα σόν. Ad cohibendum sc. luctum. Theodectes apud Stobæum de Rer. Nat. c. xi. ἀλλ', ὃ τάλαν Θυῖσα, κατεργεῖ δάκνων Ὀργῆς χάλινος.

- Τῷδ' ἀπὸ κρατὸς βλεφάρων θ' ὕπνον ;
 Υλ. Οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
 Στέρξαιμι, κακὸν τόδε λεύσων.
 Ηρ. ὦ Κηναία κρηπὶς βαμῶν 1010
 Ἱερῶν, οἶαν νῦν ἀνθ' οἶαν
 Θυμάτων ἐπὶ μοι μελέω χάριν ἡ-
 νύσω· ὦ Ζεῦ,
 Οἶαν μ' ἄρ' ἔθ' ἰώσαν, οἶαν,
 Ἦν μήποτ' ἐγὼ περσιδεῖν ὁ πάλας 1015
 Ωφελον ὅσοις, τόδ' ἀκήλητον
 Μανίας ἀνδρος κατὰδερχθῆναι.
 Τίς γὰρ αἰοῖδ' ὅς τις ὁ χειροτέχνης
 Ἱατορίας, ὅς τήνδ' ἄπλῃ
 Χωρὶς Ζηνὸς κατὰκλήσει ; 1020
 Θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμαν· ἔ, ἔ,

1007. βλεφάρων θ'] εἰ βλεφάρων Br.

1009. στερξαιμι] στερξαιμι Br. ex Valckenaerii emendatione.

1011. νῦν deest Ald. Br.

1012. θυμάτων] θυσιῶν Br.

Ibid. ἡνύσω] ἡνυσας Br.

1021. ἰδοίμαν] ἰδοίμην Ald. Br.

1007, 8. Hos versus sic fecandos arbitror :

Τῷδ' ἀπὸ κρατὸς

Βλεφάρων θ' ὕπνον. Υλ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν.

1012. θυμάτων. Vox hoc in loco subfrigida, ne dicam cum me-
 tro pugnare. Lego igitur θειασμῶν. Hesychius : θειασμῶ, εὐωχίας
 —θειασμοῖς, εὐωχίαις—Hoc autem recepto, versus sic fecandus
 erit :

Θειασμῶν ἐπὶ μοι μελέω χάριν

Ἠνύσω· ὦ Ζεῦ.

1017. μανίας ἀνδρος. Eleganter Valckenaerius ἀνίας ἀνδρος, Dia-
 trib. in fragm. Eurip. p. 179. Ad ἀνδρος conferenda quæ citavi ad
 Antig. 972.

1021. θαῦμ' ἂν. Si vera est lectio, interpretandum cum admira-

Ἐᾷτέ με δύσμορον εὐνάσαι.

Ἐᾷτέ με δύστεινον εὐνάσαι.

Πᾶ μὲ ψαύεις; ποῖ κλίνεις;

Ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. 1025

Ἀντέτροφας ὅ, τι καὶ μύσῃ.

Ἐξάμετροι.

Ἡπιά μὲ νόσος· ἥδ' αὖθ' ἔρπει· πᾶ πόθεν ἔς', ᾧ

1022. ἱᾷτέ με duplicant Ald. Br. 1027. νόσος] τοῦτό σοι Ald. Br.

1023. Hunc versum omittit Br. ex Ibid. ποῦ deest Ald. Br.
auctoritate cod. T.

tionem viderem, μέλα δαυμασμῷ ἰδοίμαν. Sed malim eodem sensu, δαύματι πόρρωθεν ἰδοίμ' ἄν. Nisi dixerunt δαύμη ut χάρη. Tum enim mallem δαύμα πόρρωθεν ἰδοίμ' ἄν. Plurima sunt huiusmodi apud Græcos: sc. ἄρμη, ἄρμα· βράμη, βρῶμα· γνώμη, γνώμα· γραμμή, γραμμα· δέσμη, δέσμα· κωλύμη, κώλυμα· λύμη, λύμα· μνήμη, μνήμα· νυγμή, νύγμα· ξυσμή, ξύσμα· πωλήμη, πωλήμα· ξύμη, ξύμα· ῥύμη, ῥύμα· τρυγήμη, τρύγμα· τρώμη, τρῶμα· τυμήμη, τύμμα· Φήμη, Φήμα· [Hesych. Φήματα, ῥήματα] χάσμη, χάσμα· χρέμη, χρεῖμα.

1022. εὐνάσαι, dormire.

1023. Versum hunc, qui præcedentis mera repetitio est, non inepte delendum censet Heathius, qui ex Camerariana legit:

Ἐᾷτε μ', ἱᾷτέ με δύσμορον εὐνάσαι.

Sed et Colinæi quoque ed. ἱᾷτέ με duplicat.

1026. ἀντέτροφας ὅ, τι καὶ μύσῃ, quod connivebat, iterum excitasti. Proprie μέιν connivere valet, quo sensu de oculis dicitur, vel de ulceribus. Quia autem conniventia plerumque tranquilla sunt, translato sensu significat etiam *quietum, indolentem esse*. Isidorus, Anthol. p. 247. ἢ πνέοντες, ἢ μεμυχότες, sc. venti.

1027. πόθεν ἔς'. Camerarius πόθεν pro πόθι, ubi, accipit, quod sic adhibitum esse negat Heathius. Mihi non displiceret πόθ' ἔς' ἔς', i. e. πόθ' ἔτι ἔς'.

Πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, ὅς δὴ
Πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων,
᾿Ωλεκόμαν ὁ τάλας; ἢ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσῶντι 1030
Οὐ πῦρ, ἐκ ἐγγυς τις ὀνήσιμον ἐκ ἀποτρέψει.

1031. ἀποτρέψει] ἐπιτρέψει Br. ἀντρέψει Turneb. in marg.

1028. πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες. *Græcorum omnium iniustissimi* deberent esse pars aliqua Græcorum, quos Hercules præ cæteris notandos censuit, ut beneficiorum immemores. An ergo unam tantum gentem, unum inter Græcos populum beneficiis obstrinxerat, quem omnis antiquitas ut universi generis humani Sospitatorum deprædicat? Imo ipse hic Hercules ea facinora commemorat, quorum utilitas ad universum genus pertinebat:

Πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων.

An legendum ideo? Πάντων Τελχίνων ἀδικώτεροι ἄνδρες—*O homines quibusvis Telchinibus iniustiores*. De Telchinibus his vide loca ab interpretibus Hesychii citata. Non repugnem tamen, si quis malit ἀδικώτατοι retinere, ut sit superlativus pro comparativo. Vide quæ dedi ad Antig. 1062. et 1349.

Pro Ἑλλάνων dubitabam quoque annon legi posset ἐλλέρων, i. e. ἐλλέρων, malorum, impiorum. *O homines omnibus impiis iniustiores*, quos ego terra marique exterminans perii. Vox ἐλλέρων extat apud Etymologum, v. ἐλλερος. Profodia est ut οἰζυρὸς, ἰχυρὸς. Vel ἐρπητῶν.

1029. πολλὰ μὲν, i. e. πολλάκις μὲν. Coniungo autem cum ὤλεκόμαν, ut sit πολλὰ ὤλεκόμαν, sæpe interibam, i. e. sæpe morti propinquus eram.

Ibid. καθαίρων. Cum ab hoc participio regatur ὅς, quos (impios, sceleratos,) oportet Græcos dixisse καθαίρειν λησῆας, ἀσεβεῖς, κακοεργούς, non minus quam καθαίρειν γῆν vel πόλιν. Vel si hoc non tulerit Græcorum consuetudo, in promptu fuerit legere mutato accentu καθαίρων. Arrianus, Indicis, p. 524. καθάρσαντα ὃ, τι περ κακὸν κινάδῳ.

1031. ἀποτρέψει. Legendum forte ἀπεξίξει, protendet, porriget, ut radix sit ἐξίγω.

Ἐ, ἐ, ἔδλ' ἀπαράξαι κρᾶτα

Βίχ θέλει μολὼν

Τῷ συγχεῖ· Φεῦ, Φεῦ.

Πρ. ὦ παῖ τῷδ' ἀνδρὸς, τῆρ' ἵκον τόδε μείζον ἀνίκη 1035

Ἡ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ γ' ἡ σύλλαβε· σοί τε γὰρ ὄμμα
Ἐμπλεον ἢ δὲ ἐμῷ σώζειν.

Υλ. Φαύω μὲν ἔγωγε.

Λαθίπονον δ' ὀδύναν ἔτ' ἐνδοθεν ἔτε θύραζ' ἐν-

εσί μοι ἐξανύσαι βίोट· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς. 1040

Ἀνάπαισοι.

Ηρ. ὦ παῖ, παῖ, πῶ ποτ' εἴ;

Τᾷδέ με, τᾷδέ με

Πρόσλαβε κςφίσας· ἐ, ἐ.

Ἰὼ, ἰὼ δαῖμον.

Θρώσκει δὲ αὖ, θρώσκει

1045

1039. θύραζ' ἐνέσι] θύραθεν, ἐσι Br. e cod. B.

1032. ἀπαράξαι κρᾶτα. Nicander, Theriac. 705. κεφαλῆς ἄπο θυ-
μὸν ἀράξαι. Synesius de Provid. p. 81. τὴν κοπίδα σπασάμενοι, ὡς
ἀπαράξων τῆς ἀνθρώπου τὴν κεφαλὴν.

1036. ὄμμα. An interpretandum *spes* ut supra, v. 206. an po-
tius *prudentia*?

1037. σώζειν. Vel *sanitatem reddere* interpretari licet, vel simpli-
citer *φυλάττειν, custodire*.

1039. λαθίπονον. Noster, Aj. 720. ὅτ' Αἴας λαθίπονος πάλιν.

Pro ὀδύναν legendum forte ὀδυᾶν genitivo plurali, et pro βίोटου,
βίωτον. Quomodo autem interpretandum sit ἐνδοθεν et θύραζε, non-
dum mihi constat. An, *nec penes me, nec alios*; vel, *nec opera pro-*
pria, nec aliena; vel, *nec intus in pectore Herculis, nec extrinsecus in*
corpore. Eligat lector.

Δειλαία διολῆσ' ἡμᾶς
 Ἀποτίβαςτος ἀρχία
 Νόσος· ἰὼ Παλλὰς,
 Τόδε μ' αὖ λωβᾶται· ἰὼ παῖ,
 Τὸν φύσαντ' οἰκτεῖρας, 1050
 Ἀνεπίφθορον εἴρυσον ἐγχος,
 Παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληίδος.
 Ἀκῆ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσε
 Σὰ μάτηρ ἄθεος,
 Ἄν ᾧδ' ἐπίδοιμι πεσῶσαν 1055
 Αὔτως, ᾧδ' αὐτως ὥς μ' ὤλεσεν.
 ὦ Διὸς αὐτῆϊμων,
 ὦ γλυκὺς Αἴδας,
 Εὐνασον, εὐνασον ὠκυπέτη μόρῳ
 Τὸν μέλεον φθίσας. 1060

Ἰαμβοί.

Χο. Κλύεσ' ἐφελξα πάσδε συμφορὰς, Φίλαι,
 Ἀνακλῶς, οἴαις οἶος ὧν ἐλαύνεται.
 Ηρ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ, καὶ λόγῳ κακὰ,

1052. κληίδος] κληῖδος Ald. Br.

1053. ἐχόλωσε] ἐχόλωσεν Br.

1059. εὐνασον γ^{μο}] εὐνασόν μ' Ald. Br.

Ibid. ὠκυπέτη] ὠκυπέτῃ Ald. Br.

1051. ἀνεπίφθορον, *minime impium aut sceleratum*. Euripides, *Hecub.* 288. ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας, *scelus est feminas interficere*. Aristides, vol. i. p. 378. ἀνεπίφθορον διαφύσασθαι. Schol. Thucyd. ad i. 75. ἀνεπίφθορον, ἀμεμπτον. Idem ad i. 82. ἀνεπίφθορον, ἄψυγον, ἀμόμυτον.

1063. θεζυμά. An *audacia*, ut Antig. 88? Præstat tamen *dura vel acerba* interpretari. Confer Æliani Var. Hist. iii. 12. vii. 8.

Γυνὴ δὲ, θῆλυς ἔσα, καὶ ἀνδρὸς φύσιν,
Μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνῃ δίχα. 1080

ὦ παῖ, γρῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
Καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πεσσεύσης πλέον.
Δός μοι, χερσὶν σαῖν αὐτὸς ἐξ αἰκῆ λαβῶν,
Εἰς χεῖρα τὴν τεκῆσαν, ὥς εἰδῶ σάφα,
Εἰ τὰ μὲν ἀλγῆς μᾶλλον ἢ κείνης, ὄρων 1085
Λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακῶμενον.

Ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτειρόν τέ με
Πολλεῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥς τε παρθένος
Βέβρυχα κλαίων· ἢ τόδ' ἔδδ' ἂν εἷς ποτὲ
Τόνδ' ἀνδρα φαίῃ πέσοι' ἰδεῖν δεδρακέτα· 1090
Ἀλλ' ἀσένακτος αἰὲν εἰσπόμεν κακοῖς.

Νῦν δ' ἐκ τοιῆς θῆλυς εὐρημῇ τάλας.
Καὶ νῦν προσελθὼν σῆθι πηλείων πατρός·
Σκέψαμ δ' ὅποιός τ' αὐτὰ συμφορᾶς ὑπο
Πέπονθα· δεῖξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων. 1095
Ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας.

Ὁρᾶτε τὸν δύσηνον, ὥς οἰκτρῶς ἔχω.

Αἶ, αἶ, ὦ τάλας, ἔ, ἔ.

Ἐθαλψεν ἄτης σπασμὸς δρετίως· ὁ δ' αὖ
Διῆξε πλοῦρων· ἔδδ' ἀγύμνασόν μ' ἔειν 1100

1079. καὶ ἀνδρὸς φύσιν, i. e. robore etiam viro inferior, multo igitur magis Fera vel Gigante.

1095. ἐκ καλυμμάτων, i. e. ἔξω καλυμμάτων. Contrario sensu habet Æschylus, Agam. 1187.

1099. ἔθαλψεν. Conf. Æschyl. Prometh. 878. Nostri Antig. 1098.

Ἔοικεν ἡ πάλαινα διάβορος νόσος.

Ω ἴναξ αἰδῶ, δέξαι μὲν ὦ Διὸς ἀκτῖς, παῖσον.

Ἐνσεισον, ὦ ἴναξ, ἐγκατάσκηψον βέλους,

Πάτερ, κεραυνῶ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν·

Ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν ὦ χέρες, χέρες· 1105

Ω νῶτα, καὶ σθέν· ὦ Φίλοι βραχίονες,

Ἵμεῖς κείνοι δὴ κατέσταθ', οἳ ποτε

Νεμέας ἐνοικον βυκόλων ἀλάστορα

Λέοντ', ἄπλατον θρέμμα καὶ προσήγορον,

Βία καταργάσαοτε, Λερναίαν θ' ὕδραν, 1110

Διφυῆ τ' ἄμικτον ἵπποδάμονα στρατὸν

Θηρῶν, ὑδροκτῆν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν·

Ἐρυμάνθειόν τε θῆρα· τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς

Ἄδρα τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,

Δεινῆς Ἐχιδνῆς θρέμμα· τὸν τε χρυσέων 1115

Δράκοντα μῆλων Φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις;

1102. δέξαι μὲν] δέξαι με Ald.

1107. ἐκείνοι] δὲ κείνοι F. 2.

1112. ὑπέροχον] ὑπείροχον Ald. Turn.

1113. τὸν θ'] τὸνδ' Ald.

1115. τὸν τε] τῶν τε Turneb.

1102. ὦ ἴναξ αἰδῶ, δέξαι μὲν. Valckenaerius, vir summus, ad Eurip. Hippol. 1378. recte iudicat ὦ ἴναξ minus hic convenire, de alio deo in sequente versu positum. Emendat igitur ὦ ἴναξ, αἰδῶ δέξαι με. Mihi non deterius videtur: ὦ ἴναξ αἰδῶ, δέξαι μὲν, O rex, O caligo Orci, recipe me.

Ibid. ὦ Διὸς ἀκτῖς, παῖσον. Idem vir doctissimus emendat παῖσον. Mihi satisfacit vulgata.

1112. ὑπέροχον. Sic legendum monet Clarkius ad Homerum; Iliad. B. 426. cui obtemperandum anapæsti vitandi causa.

1115. Ἐχιδνῆς θρέμμα. Cerberum Echidnæ sobolem fuisse tradit Hesiodus, Theogn. 310. Hyginus in proœmio: ex Typhone et Echidna Cerberus.

- Ἀλλων τε μόχθων μυρίων ἐρυσάμην,
 Κεῖδεις πρόπαι ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 Νῦν δὲ ᾧδ' ἀναρθρος καὶ κατεῖρακωμένος
 Τυφλῆς ὑπ' αἵτης ἐκπεπόρθηται πάλας, 1120
 Ὅ τῆς δ' ῥίψης μητρὸς ὠνομασμένος,
 Ὅ τ' ἔκατ' ἄσπρα Ζῴδος αὐδηθεὶς γόνος.
 Ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴξε, καὶ τὸ μηδὲν ᾧ,
 Καὶ μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 Χειρώσομαι· καὶ τῶνδε προσμύλοι μόνον, 1125
 Ἴν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν, ὅτι
 Καὶ ζῶν κακὲς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην.
 Χο. ὦ τλήμων Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ
 Ἐξοσαν, ἀνδρὸς τ' ἔδ' εἰ σφαλήσεται.
 Υλ. Ἐπεὶ παρέχες ἀνιφωνήσαι, πάτερ, 1130
 Σιγῇν ὀδραχῶν, κλυθί με, νοσῶν ὅμως.
 Αἰτήσομαι γάρ σ' ὣν δίκαια τυγχάνειν.
 Δός μοι σεαυτὸν, μὴ τοσῆτον ὡς δάκνη
 Θυμῷ δύστοργος· ἔ γ' ἂν γνοίης ἐν οἷς

1125. μόνον] μόνων Ald. distinguit autem Br. post τῶνδε.

1133. τοσῆτον] τοιοῦτον Br.

1125. Distinguendum cum H. Stephano :

Χειρώσομαι καὶ τῶνδε· προσμύλοι μόνον·

Ἴν' ἐκδιδαχθῇ——.

Idem καὶ ἐν τῶνδε optime explicat etiam hoc rerum statu, i. e. licet vires meæ jam exhaustæ sint.

1133. δός μοι σεαυτὸν, præbe mihi te mitiorem quam pro ira qua nunc ardes.

1134. ἔ γάρ ἂν γνοίης. Legendum putem : εὖ γάρ ἂν γνοίης, et in sequenti verfu ματῶν participium verbi ματάν. Bene enim noveris

- Χαίρειν προθυμῇ, καὶν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην. 1135
- Ηρ. Εἰπὼν ὃ χρέζεις, λῆζον· ὡς ἐγὼ νοσῶν,
Οὐδὲν ζυνίμ' ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαμ.
- Υλ. Τῆς μητρὸς ἤκω τῆς ἐμῆς φρέσων, ἐν οἷς
Νῦν ἔστιν, οἷς θ' ἤμαρτεν ἔχ' ἐκυσία.
- Ηρ. ὦ παγκάκισε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ 1140
Τῆς πατροφόντου μητρὸς ὡς κλύειν ἐμέ;
- Υλ. Ἐχει γὰρ ἕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
- Ηρ. Οὐ δῆτα, τοῖς γε πρῶθεν ἡμαρτημένοις;
- Υλ. Ἀλλ' ἐδὲ μὲν δὴ τοῖσδ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
- Ηρ. Λέγ'. εὐλαδῶ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς. 1145
- Υλ. Λέγω· τέθνηκεν δ' ὁρτίως νεοσφαγῆς.
- Ηρ. Πρὸς τῷ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐδέσπισας.
- Υλ. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, ἐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
- Ηρ. Οἱ μοι, πρὶν, ὡς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;
- Υλ. Καὶν σφ' γραφεῖν θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις. 1150
- Ηρ. Δαινῶ λόγῳ κατήρξας, εἰπὲ δ' ἡ νοεῖς.

1144. τοῖσδ'] τοῖς γ' Ald. Turn. Br.

1150. γραφεῖν] γραφαίν Ald.

errare te, tum in gaudio quod appetis, tum in iis quae animum tibi dilacerant.

1138. μητρὸς. An subaudiendum πατρός? Eadem certe constructio qua φωτὸς ἐξερέσομαι dixit, Philoct. 444.

1144. Interpretor: *sed et hodie dices ne ob hanc quidem tacendum esse*. Ἐφ' ἡμέραν, *hodie*, i. e. statim. Pollux, lib. i. sect. 65. τὸ δ' εἰς τὴν ἐπιούσαν μὴ μένον, ἐφήμερον.

1147. διὰ κακῶν ἐδέσπισας. Legendum: διακυκῶν. Hesychius: διακυκῶσι, διαταράττεισι. Sic ταρατῆι ἐν τοῖς λόγοις, Plato, p. 258. ubi pariter nullus accusativus. Verbum διακυκᾶν eandem fere potestatem habet apud Demosthenem de Corona, p. 263. ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν.

- Υλ. Ἄπαν τὸ χεῖρμι ἤμαρτε, χρητὰ μνωμένη.
 Ηρ. Χρής' ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα, δρᾷ;
 Υλ. Στέρηγμα γὰρ δοκῆτα πεσβαλεῖν σέθεν,
 Ἀπήμπλαχ', ὡς περσεῖδε τὰς ἔνδον γάμους. 1155
 Ηρ. Καὶ τίς τοσῶτος Φαρμακεὺς Τραχινίων;
 Υλ. Νέσος πάλαι κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
 Τοῖσδε Φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμήναι πόπον.
 Ηρ. Ἴδ', ἰδ', θύσῃνος, οἴχομαι τάλας.
 Ὅλωλ', ὅλωλα, Φέγῃος ἐκέτ' ἐσί μοι. 1160
 Οἱ μοι, Φρονῶ δὴ συμφορᾷς ἴν' ἔσμεν.
 Ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ ἐκέτ' ἐσί σοι·
 Κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὀμαιμόνων,
 Κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
 Μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμῶ 1165
 Φήμην πύθῃσθε θεσφάτων, ἔσ' οἷδ' ἐγώ.
 Υλ. Ἀλλ' ἔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία
 Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥς' ἔχειν ἔδραν.
 Παίδων δὲ τὰς μὲν ζυγλαδῶσ' αὐτὴ τρέφει,
 Τὰς δ' αὖ τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις. 1170
 Ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴτι χρῆ, πάτερ,
 Πράττειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

1172. πρᾶτ[τε]ιν] πράσσειν Br.

1152. μνωμένη. Legendum μωμένη, cupiens, petens. Vid. ad Œd. Col. 877.

1168. συμβέβηκεν. Alcmena cum in exilium ab Eurystheo acta fuerit, Diodor. Sic. iv. 33. nec nisi eo concedente redire potuerit, lubens verbum hoc interpreter, *præsum inivitum est*: ut constructio sit, *συμβέβηκεν ὥςτις ἔδραν ἔχειν ἐπακτία Τίρυνθι*.

- Ηρ. Σὺ δὲ οὐκ ἄκχε τῆργον· ἐξήκεις δὲ ἵνα
 Φανῆς ὁποῖος ὦν ἀνὴρ, ἐμὸς καλῇ.
 Ἔμοι γὰρ ὡς πρόσφαντον ἐκ πατρὸς πάλας, 1175
 Πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο,
 Ἄλλ' ὅστις ἄδῃ φθίμενος οἰκήτωρ πέλει.
 Ὅδ' ἔν' ὁ θῆρ κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ὡς
 Πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτανεν θανών.
 Φανῶ δὲ ἐγὼ τέτοισι συμβαίνοντ' ἴσα 1180
 Μαντεῖα καὶ τὰ τοῖς πάλας ξυνήγορα,
 Ἄ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσερχαίμεην
 Πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσης δρυός·
 Ἦ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν 1185
 Ἐφασκε μόχθων τῶν ἐφεσώτων ἐμοὶ
 Λύσιν τελεῖσθαι· καὶ δόκεν πρᾶξεν καλῶς.
 Τόδ' ὡς ἄρ' ἔδδ' ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.

1173. σὺ δ' οὐκ] σὺ γοῦν Br. σὺ δὲ νῦν
Turneb. in marg.

1174. φανῆς] φανείς Br.

1175. πρόσφαντον] πρόσφαντον F. 2.
Vide Schol.

1176. θανεῖν ὑπο] θανεῖν ὑπο Br.

1177. πέλει] πέλοι Br. e cod. B.

1179. ἔκτανεν] ἐκτεινέν Ald. Br.

1183. Σελλῶν ἐσελθὼν] Ἐλλῶν πρὸς
ελθὼν Turneb. in marg.

1176. Optime hic conveniret utralibet præpositio πρὸς vel ὑπὸ ; utraque an simul consistere possit, mihi non liquet. Simile certe exemplum nondum inveni : tantum pleonasmum præpositionis aliquoties vid. ad Antig. 23. Pro ὑπὸ non displiceret ποτὲ, cujus ultima syllaba si quocumque casu deleta fuerit, pronum erat libris pro πο substituere ὑπὸ.

1183. Σελλῶν. Vide interpretes Homeri ad Iliad. Π. 234.

1184. καὶ πολυγλώσσει. Legendum καὶ παλιγλώσσει. Nam παλιγλώσσει valet falsus, Pind. Nem. i. stroph. 4.

1185. ζῶντι. Vide ad Œd. Tyr. 490.

“Τοῖς γὰρ θανέσσι μόχθος ἔ' προσγίνεται.”

Ταῦτ' οὖν ἐπεὶ δὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον, 1190

Δεῖ σ' αὖ θνέσθαι τῷδε τάνδρῳ ζύμμαχον,

Καὶ μὴ ἴπιμειναι τῆμόν ὀξύναι σόμα,

Ἄλλ' αὐτὸν εἰκάθοντα συμπεράσσειν, νόμον

Κάλλιστον ἐξεδρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

Υλ. Ἄλλ' ὦ πάτερ, παρβῶ μὲν εἰς λόγῳ εἴσιν 1195

Τοιάνδρ' ἐπελθὼν, πείσομαι δ' ἂ σοι δοκεῖ.

Ηρ. Ἐμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρῶτιστά μοι.

Υλ. Ὡς πρὸς τί τίσιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;

Ηρ. Οὐ θᾶσσον οἴσῃς, μηδ' ἀπιστήσῃς ἐμοί;

Υλ. Ἰδὲ προτείνω, κἂδ' ἐν ἀντειρήσεται. 1200

Ηρ. Ὅμνυ Διὸς νῦν τῷ με φύσαντος κᾶρα.

Υλ. Ἥ μὴν τί δράσῃ; καὶ τόδ' ἐξαιρήσεται.

Ηρ. Ἥ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ὀκτελεῖν.

Υλ. Ὅμνυμ' ἐγώ γε, Ζῆν' ἔχων ἐπ' ὥμοτον.

Ηρ. Εἰ δ' ὀκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὐχῇ λαβῆν. 1205

Υλ. Οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὐχομαι δ' ὅμως.

Ηρ. Οἶδ' αὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψίστον πάγον;

Υλ. Οἶδ', ὥς θυτὴρ γε πολλὰ δὴ στείχεις ἄνω.

Ηρ. Ἐνταῦθα νῦν χρὴ τῆμόν ἐξάραντά σε

1191. ζύμμαχον] σύμμαχον Br.

1202. τόδ'] τότ' Turneb. in marg.

1192. ὀξύναι, *acre fieri*, neutraliter. Vide ad Electr. 922. Et sic etiam *πραυνεῖν*, Philoct. 659. βράδυνε, *ibid.* 1440.

1198. ἐπιστρέφεις, i. e. φροντίζεις, *curas*. Plerumque hoc sensu adhiberi solet ἐπιστρέφεται, ut si MSS. praeberent ἐπιστρέφῃ, vel ἐπιστρέφης, vulgatæ anteponendum esset.

1207. Οἴτης. Lego Οἴτη, ut Δωδώνι supra, v. 175. Vid. et R. Benteio notata ad Callimach. Lav. Pallad. 18.

- Σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρήζεις φίλων, 1210
 Πολλὴν μὲν ὕλλω τῆς βαθυρρίζου δρυὸς
 Κεῖραιτα, πολλὰν δὲ ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμῶ
 Ἄχρion ἔλαιον, σῶμα τὲ μὸν ἐμβαλεῖν.
 Καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδες σέλας,
 Πρῆσαι· γόος δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ, 1215
 Ἄλλ' ἀσένακτος καὶ δάκρυτος, εἴπερ εἴ
 Τῷδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ,
 Καὶ νέρθεν ὦν, δῖαίος εἰσαεὶ βαρὺς.
- Τλ. Οἱ μοι, πάτερ, τί μ' εἶπας; οἶά μ' ἐργασαι;
 Ηρ. Ὅποια δραςέ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατὴρ 1220
 Ἄλλ' ἄγε τῷδ' ἐμὸς κληθῆς ἐπ.
- Τλ. Οἱ μοι μάλ' αὖτις, οἶά μ' ἐκκαλῇ, πάτερ,
 Φονέα γνέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
- Ηρ. Οὐ δῆτ' ἐγώ γ'· ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
 Καὶ μένον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν. 1225
- Τλ. Καὶ πῶς ὑπαίψων σῶμ' ἀν' ἰώμην τὸ σόν;
 Ηρ. Ἄλλ' εἰ φοδῇ πρὸς τῷτο, τᾶλλα μ' ἐργασαι.
- Τλ. Φορᾷς γέ τοι φθόνησις ἐ γνήσεται.
- Ηρ. Ἥ καὶ πυρρὸς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 Τλ. Ὅσον γ' αἰ αὐτὸς μήποτε ψαύω χερσίν· 1230
 Τὰ δ' ἄλλα πράζω, καὶ καμῇ τὲ μὸν μέρος.
- Ηρ. Ἄλλ' ὄρεσσαι καὶ ταῦτα· πρόσνειμα δέ μοι

1219. τί μ'] τίν' Ald. Br.

1227. τᾶλλα μ'] τᾶλλα γ' Ald. Br.

1230. μήποτε ψαύω] μὴ ποτιψαύω
Ald. Br. mox καμῇ Br.

1227. φοδῇ πρὸς τῷτο. Vide citata ad Œd. Col. 1181. Antoninus Liberalis, c. 29. ταῖτην ἑκάτη πρὸς μεταβολὴν τῆς ὀφειγῆς ἄκτιμι.

1229. τῆς εἰρημένης, *qualem descripsi*.1230. ψαύω. Omnino legendum ψαύων, *tangens*.

Χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδᾶς.

Υλ. Εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.

Ηρ. Τὴν Εὐρυτεῖαν οἶδα δῆτα παρθένον; 1235

Υλ. Ἰόλῳ ἔλεξας, ὥς' ἐπεικάσειν ἐμέ.

Ηρ. Ἐγὼνως· τὸσδ' ὅν σ' ἐπισκήπηω, τέκνον,
Ταύτην, ἐμᾷ θανόντος, (εἴπερ εὐσεβεῖν
Βέλει) πατρῶων ὀρκίων μεμνημένος,
Πρόσθ' δάμαρτα· μηδ' ἀπιστήσης πατρί· 1240

Μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλῆθροῖς ὁμᾷ

Κλιθεῖσαν αὐτὴν, ἀντὶ σδ' λάβοι ποτέ·

Ἀλλ' αὐτὸς, ὦ παῖ, τῷτο κήδουσον λέχος.

Πείθῃ· “ τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ,
“ Σμικροῖς ἀπιστεῖν, τὴν πάρος συγχέῃ χάριν. 1245

Υλ. Οἱ μοι· τὸ μὲν νοσῶντι θυμῷ δαμ, κακόν·
Τὸ δ' ὦδ' ὄρᾳν φρονέοντα, τίς ποτ' ἂν φέροι;

Ηρ. Ὡς ἐργασείων εἰδὲν ὧν λέγω θροεῖς.

Υλ. Τίς γάρ ποθ', ἢ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνῃ
Μεταίτιος, σοὶ τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν, 1250
Τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ ἔξ ἀλαστόρων νοσοῖ,
Ἐλοιτο; κρεῖσσον καὶ μέ γ', ὦ πάτερ, θανεῖν,
ἢ τοῖσιν ἐχθρίστοισι συνναίειν ὁμᾷ.

Ηρ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς εἰκεν, εἰ νέμει γ' ἐμοὶ
Φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ 1255

1244. πείθῃ] πείθου Br.

1254. νέμει γ'] νέμεν Ald. νειμῶν Br.

1245. συγχέῃ] συγχέει Br.

1244. πιστεύσαντ', *obedientem*.

1251. ταῦτ' ἄν. Pro τὴνδ' ἄν. Vide Eurip. Alcest. 261.

1254. εἰ νέμει—μοῖραν. Aeschyl. Prometh. 291. ἐκ ἔστιν ὅτι πλείονα
μοῖραν Νείμαιμ' ἢ σοί.

Μεγῆ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Υλ. Οἵ μοι τάχ', ὡς εἰκας, ὡς νοσεῖς φρέσιν.

Ηρ. Σὺ γάρ μ' ἀπενναοθέντος ἐκκινεῖς κακῶ.

Υλ. Δεῖλαιος, ὡς ἐς πολλά γ' ἐπαπορεῖν ἔχω.

Ηρ. Οὐ γὰρ δικαιοῖς τῷ φυτεύσαντος κλύειν. 1260

Υλ. Ἀλλ' ἐκδίδαχθῶ δῆτα δυσεξεῖν, πάτερ;

Ηρ. Οὐ δυσεβεία τέρμον ἐι τέρψεις κέαρ.

Υλ. Πράσσειν ἀνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;

Ηρ. Ἐγώ γε· τέτων μάρτυρας καλῶ θεός.

Υλ. Τοιγὰρ ποιήσω, καὶ ἀπώσομαι, τὸ σὸν 1265

Θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· ἔ γάρ ἄν ποτε

Κακὸς φανείλω, σοί γε πιστεύσας, πάτερ.

Ηρ. Καλῶς τελούτῃς, καὶ πὶ τοῖσδε τὴν χάριν

Ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρῶδες· ὡς πρὶν ἐμπροσθεῖν

Σπαραγμὸν, ἢ τιν' οἶσρον, ἐς πυρᾶν με θῆς. 1270

Ἄγ', ἐγκονεῖτ', αἵρεσθε· παῦλά τοι κακῶν

Αὕτη τελούτῃ τῷδε τάνδρῳς ὑσάτη.

Υλ. Ἀλλ' ἐδὲν εἶργει σοι τελειῶσθαι τάδε,

Ἐπεὶ κελεύεις καὶ ξαναγκάζεις, πάτερ.

Ἀνάπαιστοι.

Ηρ. Ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι. 1275

1259. γ' ἐπαπορεῖν] ἀπορεῖν Ald. Br.

1259. Placet quod habet Aldina, ἐς πολλὰ ἀπορεῖν. Solet enim apud Sophoclem articulus ante infinitivos πλειοάζειν. Vid. ad Œd. Col. 48.

1272. ὑσάτη. Connecto cum παῦλα hoc modo: αὕτη τελευταῖα ὑσάτη κακῶν. τῷδε ἀνδρῶς.

1275. ἀνακινήσαι, priusquam commoverit, i. e. commoverit sc, re-

Νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος
 Λιθοκόλλητον σόμιον παρέχ-
 σ', ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
 Τελέως ἀεκέσιον ἔργον.

Υλ. Αἶρετ', ὀπιδοὶ, μεγάλην μὲν ἐμοὶ 1280

Τούτων θέμενοι συγῆνωμοσύνῳ,
 Μεγάλῃν δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 Εἰδότες ἔργων τῶν πρᾶσομένων·

Οἱ φύσαντες, καὶ κληζόμενοι

Πατέρες, τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθῃ.

1285

Τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' εἰδὲς ἐφορᾷ·

Τὰ δὲ νῦν ἐσῶτ', οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,

Αἰχρὰ δ' ἐκείνοις·

Χαλεπώτα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων,

1280—90. Herculi hæc tribuit Ald.

1289. πάντων] ἀπάντων F. 2.

1282. θεοῖς] θεῶν Ald.

surrexerit. Passivam vel reciprocam potestatem obtinere, nullis frequentius quam *movendi* verbis contingit. Exempla aliquot dedimus ad Eurip. Bacch. 585. Sed et παρακινεῖν vix alio usu occurrit.

1277. παρέχουσ'. An legendum προέχουσ', *præstendens ori*?

1278. ἀνάπαυε βοήν. Patet hinc Herculem seipsum, non alium quemvis, alloqui. Comparari potest Homericum illud τίτλαθι δὴ κραδίη, Odyss. γ. 18.

1279. ἀεκέσιον cum minime hic conveniat, vide, lector, an legendum et distinguendum sit :

—— ὡς ἐπίχαρτον,

Τελέως αὖτ' ἐκέσιον, ἔργον.

αὖτ', i. e. αὐτί.

1282. ἀγνωμοσύνην εἰδότες. Idem usus verbi in contraria phrasi χάριν εἰδότες.

Τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.

1290

Χο. Λείπῃ μὴδὲ σὺ, παρθέν', ἐπ' οἴκων,
Μεγάλῃς μὲν ἰδῆσα νέεσσ' θανάτῃς,
Πολλὰ δὲ πῆματα καινοπαθῆ.
Κἄρδ' ἐν τέττων' ὅ, τι μὴ Ζεύς.

1291. ἐπ' οἴκων] Ita Br. Turn. in marg.
ἐπ' οἴκων Ald. Turneb. in con-
textu.

1291.—ad finem Choro vel Hyllo
inscribit Ald.

1294. καὶ οὐδὲν] οὐδὲν Br. καὶ in versum
præcedentem rejecto.

1291. ἐπ' οἴκων. Omnino recipienda varietas hæc a Scholiasta
conservata. Alioqui, cum reliqui omnes ab ædibus discessuri essent,
vim suam non obtinebit particula negativa μὴδὲ.

1293. πολλά. Malim ob metrum πάμπολλα.

Ibid. καινοπαθῆ. MSS. nonnulli, teste H. Stephano, καινοπαγῆ
habent.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΕΜΠΟΡΟΣ, ἢ ἄγγελος.

ΗΡΑΚΛΗΣ ἐπιφαινόμενος.

Προλογίζει δὲ ὁ Ὀδυσσεύς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΠΑΓΩΓΗ Φιλοκλήτε ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεύς
καθ' ἑλένη μαντείαν, ὅς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμεῖς συν-
τελέντας πρὸς τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύς νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς,
δῆσμιος ἤχθη τοῖς Ἑλλησιν. Ἡ δὲ σκηνή, ἐν Λήμνῳ, ὃ δὲ χορὸς ἐκ γερῶναι
τῶν τῷ Νεοπτολέμῳ συμπληόντων. Κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰγύλην ἡ μυθοποιία.
ἐκδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππῃ· πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

ΕΝ Χρῦσῃ Ἀθηναῖς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
Ἐφ' ἔπερ Ἀχαιοῖς χρεῶν ἦν δύσται μόνοις,
Ποίαντος ἥδ' ἐκ παῖς ποδ' Ἑρακλεῖ συνῶν
Ζητῶν δὲ τοῦτον ναυάτῃ δεῖξαι σόλῳ,
Πληγεῖς ὑπ' ἔχρεως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἐλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶφ', ἀλώσεθ' Ἴλιον
Τοῖς Ἑρακλέες τόξοισι, παιδί τ' Ἀχιλλέως
Τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτῆτη μόνῳ·
Πεμφθεῖς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

Ἰαμβοί.

ΟΔ. ΑΚΤΗ μὲν ἦδε τῆς περὶ ῥύτῃ χθονὸς
 Λήμνῃ, βροτοῖς ἄσειπτος, ἐδ' οἰκημένη·
 Ἔνθ', ὃ κρατίστ' πατέρες Ἑλλήνων τραπεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
 Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε, 5
 Ταχθεὶς τόδ' ἔρδαν τῶν ἀνασσόντων ὑπο,
 Νόσῳ καταπύζοντα Διαβόρῳ πόδα.
 Ὅτ' ἔτε λειβῆς ἡμῖν, οὔτε θυμάτων
 Παρῆν ἐκήλοισ πεθοδιγείν' ἀλλ' ἀγρίαις
 Κατεῖχ' αἰεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις 10
 Βοῶν, σενάζων· ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 Λέγειν; ἀκμὴ γὰρ ἔμακρῶν ἡμῖν λόγων·
 Μὴ καὶ μάθῃ μὴ ἤκουτα, κακχέω τὸ πᾶν

2. Λήμνῃ. Appianus in Mithridat. p. 143. περὶ Λήμνον, ἐν ἐρήμῳ
 ἡσὼ καίλαβαν, ἔνθα δέικνυ βωμὸς Φιλοκτήτου, καὶ χαλκίος ἔφης καὶ πέτρα,
 — μῆνυμα τῆς ἐκείνῃ πάθης.

Ibid. ἄσειπτος, ἐδ' οἰκημένη, non calcata, nudum ut habitetur. Sic
 ἄδιπτος, ἐδ' οἰκητός, Œd. Col. 39. Tenendum porro, non universam
 insulam penitus incolis vacuam fuisse, quam utique Argonautarum
 progenies habitabat, sed duntaxat tractum hunc littoralem, ἀκτὴν
 χθονός, ut ipse vocat.

7. καταπύζοντα. Ajax pariter Nostro dicitur κάρα σάζων ἰδρῶτι καὶ
 χέραι, v. 10. ne quis putet liquorem tantum σάζειν.

12. ἀκμὴ, tempus, occasio: ut Eurip. Hecub. 1042.

- Σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσῃν δοκῶ.
 Ἄλλ' ἔργον ἤδη σὸν, τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, 15
 Σκοπεῖν θ' ὅπῃ εἴς τε ταῦτα δίτομος πέτρα
 Τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίς διπλῇ
 Πάρεσιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 Δι' ἀμφιτῆτος αὐλὶς πέμπει πνοή.
 Βαῖδ' ὅν' ἐνερθεν ἐξ ἀριστερῆς τάχ' ἂν 20
 Ἰδοῖς ποτὸν κελυαῖον, εἴπέρ ἐστι ζῶν.
 Ἄ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν', εἴτ' ἔχει
 Χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλῃ κυρεῖ.
 Ὡς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύεις,
 Ἐγὼ δὲ φράζω· κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν εἴη. 25
 Νε. Ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τῆργον εἰ μακρὰν λέγεις.
 Δοκῶ γὰρ, οἷον εἶπας, ἄντρον εἰσοραῖν.
 Οδ. Ἀνάθεν, ἢ κάτωθεν; εἰ γὰρ ἐννοῶ.
 Νε. Τόδ' ἐξυπερθε, καὶ εἶς γ' εἰδὲς τύπος.
 Οδ. Ὅρα, καθ' ὕπνον μὴ κατὰ κλιθεῖς κυρεῖ. 30
 Νε. Ὅρῳ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
 Οδ. Οὐδ' ἐνδον οἰκοποιός ἐστὶ τις τροφοή;
 Νε. Σταπὴ γὰρ φυλλὰς, ὥς ἐναυλίζοντί τῳ.

19. ἀμφιτῆτος] ἀμφιτῆτος Ald.

21. ζῶν] σῶν Ald. Turneb. Br.

24. κλύεις] κλύης Br.

25. εἴη] ἢ Br. e Schol.

32. οὐδ'] οὐκ Br.

19. ἀμφιτῆτος. Extat vox Eurip. Cyclop. 707.

21. ζῶν. Vide ad Œd. Tyr. 490.

25. ἐξ ἀμφοῖν εἴη. Malim ἐξ ἀμφοῖν ἔχει. Ἐχω pro εἶμι, sum. Nec spernendum ἢ (eant) ut videtur legisse Scholiastes.

26. εἰ μακράν. Nisi Sophoclis mos esset insolentissima quæque sectari, legerem οὐ μακρόν.

- Οδ. Τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κ' ἐδὲν ἐοδ' ὑπόσεγον ;
 Νε. Αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, Φαυλέργῃς τινὸς 35
 Τεχνήματ' ἀνδρὸς, καὶ πυρεῖ' ὁμῶς τάδε.
 Οδ. Κεῖνς τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
 Νε. Ἴδ', ἰδ' καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπειται
 Ῥάκη, βαρείας τε νοσηλείας πλέα.
 Οδ. Ἀνὴρ κατοικεῖ τέσδε τὰς τόπῃς σαφῶς. 40
 Κᾶς' ἔχ' ἐκάς πα· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
 Κῶλον παλαιᾷ κηρὶ, πρὸς βαίη μακρὰν ;
 Ἀλλ' ἢ πὶ Φορβῆς νόσον ἐξελέλυθεν,
 Ἡ φύλλον εἴτι νῶδυνον κάτοιδ' ἐπ.
 Τὸν ὃν παρόντα πέμψον εἰς καῖα σκοπὴν, 45
 Μὴ καὶ λάθῃ με πρὸς πεσών· ὥς μᾶλλον ἂν
 Ἑλοιτό μ' ἢ τὰς πάντας Ἀργεῖας λαβεῖν.
 Νε. Ἀλλ' ἔρχεται τε, καὶ φυλάσσεται εἴς τις.
 Σὺ δ', εἴτι χρήσεις, φράζε δαυτέρῳ λόγῳ.
 Οδ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλέλυθας, 50

34. ἰσθ'] ἰστ' Br.

35. φαυλέργῃς] φλαυλέργῃς Ald. φλαυ-
 εέργῃς Br.

36. τεχνήματ' ἀνδρὸς] ἀνδρὸς τέχνημα Br.

40. ἀνὴρ] ἀνὴρ Br.

47. λαβεῖν] μολεῖν Ald.

35. αὐτόξυλον, ex metro nativoque ligno. Vid. ad CEd. Col. 188.
 Extat Anthol. p. 337. in epigr. Apollonii.

36. πυρεῖα. De πυρεῖαις omnino videnda quæ dat Weffelingius
 ad Diodor. Sic. v. 67. Quod affirmat vocem hanc veteribus *ligna*
 non *silices* significare, astruit Theophrastus, Histor. Plant. v. 4. et
 de Causis Plant. i. 26. et 27. Nec obstat, quod Philoctetes se sili-
 cum attritu ignem excitasse testetur v. 299. Poetam enim in tali-
 bus constantem esse nihil necesse est. Plato, p. 641. C. τριεῖς ὅστες,
 ὥσπερ ἐκ πυρεῖων, ἐκλάμψαι ποιήσασιν τὴν δικαιοσύνην.

43. φορβῆς νόσον nihil magis quam Tourpius intelligo, lubenter-
 que assentior emendanti μαρύν. Vid. ad Suidam, v. ψέχεται.

Γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 Ἄλλ' ἦν τι κακὸν, ὧν πρὶν ἐκ ἀκήκοας,
 Κλύης, ὑπεργεῖν, ὡς ὑπηρετής πάρει.

Νε. Τί δ' ἦτ' ἀνωγας;

Οδ. Τὴν Φιλοκλήτην σε δεῖ 55

Ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψῃς λέγων·
 Ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 Λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' ἐχὶ κλεπτήον·
 Πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυλίκον
 Στρατόν μ' Ἀχαιῶν, ἔχθρος ἐχθρήρας μέγα, 60
 Οἱ σ' ἐν λιταῖς τείλαντες ἐξ οἴκου μολεῖν,
 Μόνω δ' ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 Οὐκ ἤξιωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων,
 Ἐλθόντι δ' ἔναι κυρίως αἰτεμένω,
 Ἄλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὺς παρέδωκεν· λέγων ὅς' ἂν 65
 Θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔχατ' ἐχάτων κακὰ.
 Τέτων γὰρ ἔδεν μ' ἀλγυνεῖς· εἰ δ' ἐργάσῃ
 Μὴ ταῦτα, λύπῃ πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 Εἰ γὰρ πὰρ τῶδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 Οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνειον πέδον. 70
 Ὡς δ' ἔς' ἐμοὶ μὲν ἐχὶ, σοὶ δ' ὁμιλία
 Πρὸς τόνδε πεισὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.

56. ἐκκλέψῃς] ἐκκλέψῃς Br. c. cod. B. 62. μόνην δ'] μόνην Ald. Br.
 61. οἴκου] οἴκων Ald. Turneb. Br.

53. ὡς ὑπηρετής πάρει. Malim, οἷς ὑπηρετής πάρει. Verecunda periphrasis pro mihi.

61. ἐν λιταῖς. Abundat ἐν. Vide ad Trachin. 903.

64. κυρίως. An legendum κυρίως τ'?

66. ἔχατ' ἐχάτων. Confer Œd. Col. 1302.

Σὺ μὲν πέπλοςδας, ἔτ' ἑνὸρκος ἔδενι,
 Οὐτ' ἐξ ἀνάγκης, ἔτε τῷ πρώτῃ σόλῃ.
 Ἐμοὶ δὲ τούτων ἔδεν ἔς' ὀνήσιμον. 75

ἽΩς, εἰ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθίηται,
 Ὀλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυυάν.
 Ἀλλ' αὐτὸ τῷτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεύς
 Ὅπως γρήσῃ τῶν ἀνικῆτων ὀπλῶν. 80

Ἐξοῖδα καὶ φύσῃ σε μὴ πέφυκῶτα
 Τοιαῦτα φανεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά.
 Ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν.
 Τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανέμεθαι.
 Νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 Δός μοι σεαυτόν· καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον 85
 Κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν.

Νε. Ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτιάδ παῖ, τέσδε καὶ πράσσειν συγῶ.
 Ἐφυν γὰρ ἔδεν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 Οὐτ' αὐτὸς, ἔθ' (ὥς φασιν) ἔκφυσας ἐμέ. 90
 Ἀλλ' εἴμ' ἔταιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,
 Καὶ μὴ δόλοισιν· ἔ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδός

73. ἔτ' ἑνὸρκος ἔδενι, *nemini jurejurando obstrictus*: ne Philoctetæ forte incredibile videatur eum exercitu relicto domum redire.

74. ἔτ' ἐξ ἀνάγκης, *neque vi coactus*. Tali enim homini non magis liberum fuisset expeditionem deferere, quam fuerat antea detrec-
 tare.

Ibid. οὔτε τοῦ πρώτου σόλῃ, *neque in prima classe*. Hi enim omnes Philoctetæ ob ipsum derelictum invisi esse debebant.

87. κλύων, i. e. ἀκούζομενος. Sic infra, ὁ πάντ' ἀκούων ἀνδρὰ καὶ λε-
 γόντ' ἔπη, v. 616.

92. ἐξ ἐνὸς ποδός. Conf. Aj. 27. Electr. 457. Trachin. 888.

- Ἡμᾶς τοσέσδε πρὸς βίαν χειράσεται.
 Περμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης, ὀκνῶ
 Προδότης καλεῖσθαι. “ βέλομαι δὲ, ἀναξ, καλῶς 95
 “ Δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.
- Οδ. Ἐοῦλ᾽ πατὴρ παῖ, καὺτὸς ἂν νέος ποτὲ,
 “ Γλῶσσαν μὲν δαγόν, χεῖρα δὲ εἶχον ἐργάτιν.
 “ Νῦν δὲ εἰς ἔλεγχον ἐξίῳν, ὀρῶ βροτοῖς
 “ Τὴν γλῶσσαν, ἐχὶ τάρῃα, πάνθ’ ἡγεμένην. 100
- Νε. Τί ἔν μ’ ἀναγας ἄλλο πλὴν ψευδῇ λέγειν;
 Οδ. Λέγω σ’ ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτῆτιν λαβεῖν.
 Νε. Τί δὲ ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ’ ἄγειν;
 Οδ. Οὐ μὴ πείσεται· πρὸς βίαν δὲ ἐκ ἂν λάβοις.
 Νε. Οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; 105
 Οδ. Ἴδς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας Φόνον.
 Νε. Οὐκ ἄρ’ ὀκνῶ γ’ εἰδὲ προσμύξαι θρασυ;
 Οδ. Οὐ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ’, ὥς ἐγὼ λέγω.
 Νε. Οὐκ αἰσχρὸν ἡγῇ δῆτα τὰ ψευδῇ λέγειν;
 Οδ. Οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει. 110
 Νε. Πῶς εὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσῃ λαλεῖν;
 Οδ. Ὅταν ἡ δρᾶς ἐς κέρδος, ἐκ ὀκνεῖν πέπει.
 Νε. Κέρδος δέ μοι τί τᾶτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
 Οδ. Αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα πλὴν Τροίαν μόνα.
 Νε. Οὐκ ἄρ’ ὁ πέρσων, ὥς ἐφάσκειτ’, εἴμ’ ἐγώ; 115
 Οδ. Οὐτ’ ἂν σὺ κείνων χωρὶς, εἴτ’ ὀκνεῖνα σῶ.

115. ὁ πέρσων] ὁ πέρσων γ’ Ald. Br.

96. νικᾶν κακῶς, i. e. νικᾶν, κακῶς δεῶν. Distinguendum enim post νικᾶν.

100. ἡγεμένην, regentem, gubernantem. Conf. Eurip. Supp. 228.

- Νε. Θηρατέ' ἔν γένοιτ' ἂν, εἴπερ ᾧδ' ἔχει.
 Οδ. Ὡς τῷτό γ' ἔρξας, δύο φέρη δωρήματα.
 Νε. Ποῖω; μαθὼν γὰρ ἐκ ἂν δριμύτην τὸ δρᾶν.
 Οδ. Σοφός τ' ἂν αὐτὸς καγαθὸς κεκλή' ἅμα. 120
 Νε. Ἴτω, ποιήσω πᾶσαν αἰσχύνῃ αἰφείς.
 Οδ. Ἡ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;
 Νε. Σάφ' ἴδ', ἐπεὶ περ εἰσάπαζ' ἔζηήνεσα.
 Οδ. Σὺ μὲν μένων νῦν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχσθαι
 Ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπιδιῶ πύργων, 125
 Καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποσελῶ πάλιν.
 Καὶ δεῦρ', εἰάν μοι τῷ χρόνῳ δοκῇτ' ἐπι
 Καταχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
 Τῷτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρην τρέπον
 Μορφήν δολώσας, ὥς ἂν ἀγνοίῃ περσῇ. 130

117. Θηρατέ' οὖν γένοιτ' ἂν] Θηρατία
 γίγνοιτ' ἂν Ald. Θηρατέ' οὖν
 γίγνοιτ' ἂν Br.

120. κεκλή'] κέκλησ' Ald.

123. ζηνήνεσα] συνήνεσα Ald.

127. δοκῇτ' ἔτι] δοκῇτι τι Col. Br. e
 cod. B.

129. τρέπον] τρέποις Ald.

130. ἀγνοίῃ] ἀγνοία Br.

120. κεκλή', i. e. κέκληρ. Tempus perfectum optativi modi vocis passivæ declinatur κέκλημην, κέκληρ, κέκλητο, quod moneo quia rarissime occurrit.

126. ἀποσελῶ. Lego, ἀποσεῖλαγ. Jubet Ulysses Neoptolemum ut, cum Philoctetes appropinquaverit, id sibi per nuncium mandet. Ὁ σκοπὸς est is, de quo supra, v. 45. et 48.

127. τῷ χρόνῳ. Pro χρόνῳ vel κατὰ χρόνον. Vide notata ad Œd. Col. 410. Mox pro δοκῇτ' ἔτι malim δοκῇτι τι; et sic Canterus.

130. περσῇ. Aoristus modi subjunctivi α περσόμεγ, adeoque secunda persona; quod monendum erat ne quis a πρόσσειμι deduceret. Euripides in fragm. Antig. vi.

Ὅν δ' ἂν προσῇται Κίπρις, ἥδιον λαβεῖν.

Οὐ δῆτα, τέκνον, ποικίλως ἀνδωμένε,
 Δέχεσθαι συμφέροντα τῶν αἰεὶ λόγων.
 Ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἰμι, σοὶ παρεῖς πάδε.
 Ἐρμῆς δὲ ὁ πέμπων δόλιος ἠγήσατο νῶν,
 Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιάς, ἣ σώζει μ' αἰεὶ.

135

ΧΟΡΟΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

Χο. Τί χρεῖ, τί χρεῖ με, δέσποτ', ἐν ξένα ξένον
 Στεγέειν, ἢ τί λέγην πρὸς ἀνδρ' ὑπόπτην;
 Φράζε μοι· “ τέχνα γδ'
 “ Τέχνας ἐτέρας πρᾶχει,
 “ Καὶ γνώμα, παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
 “ Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.
 Σοὶ δὲ, τέκνον, τόδ' ἐλήλυθε

140

134. ἰῶν] ἰῶν Ald. Turneb.

136. με, δέσποτ'] δέσποτά μ' Ald.

140. γνώμα] γνώμας Turneb.

141. σκῆπτρον] σκῆπτρον Ald.

142. σοὶ δὲ] σὲ δ', ὦ Ald. Br.

Hesychius : προσίεν], προσάγει]. Προσίειναι, προσφέρειναι. Προσίειναι
 —προσδέχεσθαι.

132. τῶν αἰεὶ λόγων. Ordo est : δέχεσθαι αἰεὶ τὰ συμφέροντα τῶν λόγων.

135. Νίκη τ' Ἀθηνᾶ. Vid. ad Eurip. Ion. 469.

139. πρᾶχει. Vid. notata ad CEd. Tyr. 388.

140. γνώμα. Ita ed. Ald. meritoque probat Heathius præ vulgata γνώμας.

142. τόδ'. Metro satisfeceris legendο τοῦτ', vel in antistropha
 προσπεσών : quod tamen vetare videtur v. 46. Ed. Ald. σὲ δ', ὦ τέκ-
 νον τόδ'.

Πᾶν κράτος Ὀγύγιον· τό μοι ἔννεπε
Τί σοι χρεὼν ὑπεργεῖν.

Ἀνάπαιστοι.

Νε. Νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐχθαλαῖς 145
Προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται,
Δέρκε θαρσῶν· ὅπότεν δὲ μόλη
Δεινὸς ὁδίτης τῶνδ' ὅκ μελάθρων,
Πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν,
Πειρῶ τὸ παρὸν θραπέυειν. 150

Ἀντιπροφῆ α'.

Χο. Μέλον πάλα μὲλημά μοι λέγεις, ἀνάξ,
Φραρεῖν ὅμῃ ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῷ.
Νῦν δέ μοι λέγ' αὐλὰς
Ποίας ἐνεδρος ναίει,
Καὶ χῶρον τίν' ἔχει· τὸ γάρ μοι 155
Μαθεῖν, οὐκ ἀποκαίρον,
Μή με λάθῃ πεσσεσῶν ποθεν.
Τίς τόπος; ἢ τίς ἔδρα; τίν' ἔχει εἶδος,
Ἐναυλον, ἢ θυραῖον;

Ἀνάπαιστοι.

Νε. Οἶκον μὲν ὄρα's τόνδ' ἀμφίθυρον 160

145—50. Choro hæc continuat Ald. 157. προσπισῶν] πελάσας Br.
151. Post ἀνάξ addit τὸ σὸν Ald.

143. Ὀγύγιον, antiquum. Vid. ad Œd. Col. 1853. In constructione cum ἐλήλυθε connecti debet: Ὀγύγιον ἐλήλυθε, ab antiquo venit.

146. ὅντινα κεῖται, i. e. καθ' ὅντινα κεῖται ὁ Φιλοκτῆτης. Vide citata ad Aj. 30.

Πετρίνης κοίτης.

Χο. Πῶ γδ' ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεισι;

Νε. Δῆλον ἔμοιγ' ὥς Φορβῆς χρεία
Στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας πᾶ.

Ταύτῳ γδ' ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν

165

Λόγος ἐςὶ φύσιν, θηροβολῶντα

Πτῶσις ἰοῖς συγερὸν συγερῶς.

Οὐδέ τιν' αὐτῷ

Παιῶνα κακῶν ἔπινωμᾶν.

Στροφή β'.

Χο. Οἰκτείρω νιν ἔγωγ', ὅπως

170

Μή τ' κηδομέν' βροτῶν,

Μηδ' αὖ σώτ'ροφον ὅμμι' ἔχων,

Δύσαντος μόνος αἰεὶ

Νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,

Ἄλυσ' δ' ἐπὶ παντί τῳ

175

Χρείας ἰσαμένῳ, πῶς ποτὲ, πῶς

Δύσμορος ἀντέχει.

162. ἄπεισι] ἄπεισιν Br. c cod. B.

172. μηδ' αὖ] μὴ δὲ Ald. μηδὲ Br.

167. συγερὸν συγερῶς] συμυγερὸν συμυγε-
ρῶς Br.

Ibid. σύντροφον] ξύντροφον Br.

173. αἰεὶ] αἰεὶ Ald.

164. ὀγμεύει. Scholiafles ὀδεύει interpretatur, et sic Scholiafles Nicandri ὄγμους, ἦγον ὁδὸς ad v. 371. iterumque ad 571. ὄγμος δὲ ἡ τάξις—ἰὺν δὲ ἀπλῶς τὴν ὁδόν.

175. ἐπὶ παντί—χρείας. Pro ἐπὶ πάσῃ χρεία. Vide ad Aj. 314. Antig. 1223.

176. Citat Aristides, tom. i. p. 34. in Herculis encomio.

Ibid. ἰσαμένῳ, incipiente, adveniente: ut in verfu τοῦ καὶ φθίνοντος μηνός, τὸ δ' ἰσαμένειο, Odyss. E. 162. ubi Scholiafles ἰσαμένειο, ἀραιός.

ὦ παλάμαι θνητῶν,
 ὦ δύστυχα γένη βροτῶν,
 Οἷς μὴ μέτριος αἰὼν.

180

Ἀντιπροφῇ β'.

Οὗτος πρωτογόνων ἴσως
 Οἰκῶν ἔδενος ὑστερος,
 Πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
 Κεῖται μένος ἀπ' ἄλλων,
 Σῆκτῶν ἢ λασίων μετὰ
 Θηρῶν· ἐν τ' ὀδύναις ὁμῶ
 Λιμῶ τ' οἰκτρὸς, ἀνήκεστα μερι-
 μνήματ' ἔχων· βαρεῖ-
 α δ' ἀθυρόσομος
 Ἀχὰ τηλεφανῆς πικρᾶς
 Οἰμωγᾶς ὑπόκειται.

185

190

179. δύσανα] δύσανε Ald. δυσάναι F. 2. 191. ὑπόκειται] ὑπακύνει Br.
 182. οἰκῶν] ἦκων Br. ex Suida.

lege ἄρχοντος. Hesychius : ἰσαμένοιο, ἐνεσῶτος ἢ ἀρχομένου. Oppian.
 Halieut. v. 314. χείματος ἰσαμένοιο.

182. οἰκῶν. Suidas, v. λασίοις præbet ἦκων, eleganter. Vide Aj.
 644. ibique citata. Utrumque repudians Toupus emendat ἐκ ὧν.

185. σικλῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν, i. e. cum avibus vel feris, ut in-
 geniofe interpretatur Stanleius ad Æschyl. Sept. Theb. 783. Πικρᾶ
 αὖτες multis memorantur.

189. ἀθυρόσομος. Extat ἀθυροσμία in ultimo Epigr. Anthologiæ.
 Verum cum metrum hic non optime conveniat, vide, Lector, an-
 non præstiterit ἀθυρόγλωσσος, quæ vox est Eurip. Orest. 903. ubi
 vide notata.

190, 1. πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπόκειται. Quo sensu ὑπόκειται dicatur
 Echo, non assequor. An legendum ὑπακύνει? Theocrit. Hyla, v. 59.

Ἀνάπαιστοι.

Νε. Οὐδὲν τέτων θαιμασὸν ἐμοί.
 Θεῖα γὰρ (εἴπερ καὶ γὰρ ἡ Φρονῶ)
 Καὶ τὰ παθήματ' ἐκείνα πρὸς αὐτὸν
 Τῆς ἀμόφρονος Χρύσης ἐπέβη
 Καὶ νῦν ἂν πονεῖ δίχα κηδεμόνων
 Οὐκ ἔστιν ὅπως ἔθελον μελέτη,
 Τῷ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίαν
 Τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 Πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ὃ λέγεται
 Χρήναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

195

200

Στροφὴ γ'.

Χο. Εὖστομ' ἔχε, παῖ.

Νε. Τί τόδε;

Χο. Πρὸ φάνη κτύπος Φωτὸς σύν-
 τερος ὡς τειρομένη.

205

194. παθήματ' ἐκείνα] παθήματα κί-
 να Br.

197. ἔστιν—θεῶν] ἔσθ'—θεῶν τε Ald.

198. Τροίαν] Τροίαν Ald. Br.

204, 5. Philoctetæ hæc tribuit Ald.

205. τειρομένη] τειρομένη Turneb.

τρεῖς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν. Homer. Odyss. Δ. 283. ἐνδοθεν αἰψ' ἵπα-
 κοῦσαι. Plutarch. de Oraculorum defectu, p. 419. C. τὸ δὲ τρίτον
 ὑπακούσαι πρὸς καλεῖντι. Vel, πικρὰς οἰμωγὰς ὑποχέεται, *subvenit*.

195. ἀμόφρονα quum dicat Χρυσήν, intelligi puto Minervam illam
 Chrysen, de qua copiose Valckenaerius, Diatrib. ad Eurip. fragm.
 c. xi.

198. τῷ μὴ. Subaudi ἔνεκα. Conf. v. 330. et 758.

202. εὖστομ'. Adverbialiter pro εὐστόμως. De voce εὖστομα vide in-
 terpretes Herodoti ad lib. ii. 171.

205. τειρομένη. Metrum non satis convenit. Sed Græci forte
 scripserunt τειρώ, unde τρώ, quod aliter non facili analogia a τείρω
 deducas.

Νε. Ἦ πῃ τῇδ' ἢ τῇδε τόπων ;
 Βάλλει, βάλλει μ' ἐτύμα Φθογῆά
 Τῃ, σίβον κατ' ἀνάγκαν
 Ἔρποντος· εἰδὲ με λάθῃ
 Βαρῆα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ.
 Διάσημα θροῖ γάρ.

210

Ἀντιπροφὴ γ'.

Χο. Ἀλλ' ἔχε, τέκνον—

Νε. Λέγ' ὅ, τι.

Χο. Φροντίδας νέας· ὡς ἐκ ἔξ-
 εδρος, ἀλλ' ἐντοπος ἀνὴρ·
 Οὐ μολπὰς σύρλγγος ἔχων,
 Ὡς ποιμὴν ἀγροβάτας, ἀλλ' ἦ-
 πῃ πᾶσι τῶν ὑπ' ἀνάγκας,
 Βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
 Ἦ ναὸς ἄξενον αὐγάζων ὄρμον.
 Προβοᾷ γάρ ἑ δεινόν.

215

220

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Φιλ. Ἰὼ ξένοι,

207—211. Choro hæc Ald.

207. ἐτύμα] ἐτοίμα Ald.

208. σίβον] σίβου Ald. Br.

209. με λάθει] με λήθει Ald. imi λά-
 θει Br.

211. θροῖ γάρ] γὰρ θροῖ Ald.

214. ὡς omittit Br. et mox ἀνὴρ le-
 git.

216. μολπὰς] μολπὰν Ald. Br.

217. ἀγροβάτας] ἀγροβάτης Ald. Tur-
 neb. Br.

219. τηλωπὸν] τηλωπὰν Ald.

217. ἀγροβάτας. Legi testatur (nempe in MSS.) ἀγροβάτης H. Stephanus. Idem in contextu dedit cum reliquis edd. ἀγροβάτας. Conf. Eurip. Cyclop. 54.

219. ἰωάν. Hesychius : ἰωὴ—φωὴ—κραυγή.

- Τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
 Κατέχετ', ἔτ' εὖορμον, ἔτ' οἰκζμένην;
 Ποίας πάτρας ἀν' ἢ γένεας ὑμᾶς ποτὲ 225
 Τύχοιμι' ἀν' εἰπῶν; χῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 Στολῆς ὑπάρχει περσφιλεσάτης ἐμοί·
 Φωνῆς δὲ ἀκῆσαι βέλομαι· καὶ μή μ' ὅκνω
 Δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηχειωμένον,
 Ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύσηνον, μόνον, 230
 Ἐρημον ὧδε κᾶφιλον καλῶμενον,
 Φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι περσῆκατε.
 Ἀλλ' ἀνταμείψαθ'· ἔ γὰρ εἰκὸς ἔτ' ἐμὲ
 Ὑμῶν ἀμαρτεῖν τῷτό γ', ἔθ' ὑμᾶς ἐμῶ.
 Νε. Ἀλλ', ὦ ξέν', ἴδι τῷτο πεῶτον, ἔνεκα 235
 Ἑλλῶές ἐσμεν· τῷτο γὰρ βέλει μαθεῖν.
 Φιλ. ὦ Φιλτάτον Φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
 Πρόσφθεγμα τοιῶδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῶ.
 Τίς σ', ὦ τέκνον, προσέχε; τίς προσήγαγε
 Χρεῖα; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὁ Φίλτατος; 240
 Γέγωνέ μοι πᾶν τῷθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
 Νε. Ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς πεῖρρύτῃ
 Σκύρῃ· πλεῶ δὲ ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος· οἶδ' ἤδη τὸ πᾶν.
 Φιλ. ὦ Φιλτάτῃ πατρὸς, ὦ Φίλης χθονὸς, 245

225. ὑμᾶς statim post πάτρας subji-
ciunt Ald. Br.

231. καλῶμενον] κακῶμενον Br.

232. προσήκατε] προσήκετε Ald. Br.

240. τίς 2¹⁰] τίς δ' Turneb.

244. οἶδ' ἤδη] οἶσα δὲ Br. c cod. A.

231. καλῶμενον. Haud dubie legendum κακῶμενον. Conf. CEd. Col. 265. ubi similis in plerisque editis error.

240. τίς ἀνέμων. Ita optime ed. Ald. Male recentiores τίς δ' ἀνέμων.

ὦ τῷ γέροντος θρέμμα Λυκομήδης, τίνι
Στόλῳ προσέχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

Νε. Ἐξ Ἰλίου τοι δῆτα νῦν γε ναυσολῶ.

Φιλ. Πῶς εἶπας; ἔ γδ' ἤδη σύ γ' ἦσθα ναυδάτης
Ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τῷ πρὸς Ἴλιον σόλῳ. 250

Νε. Ἡ γὰρ μετέχες καὶ σὺ τῷδε τῷ πόντῳ;

Φιλ. ὦ τέκνον, ἔ γδ' οἶδά μ', ὅτιν' εἰσοράς;

Νε. Πῶς γδ' ἀταίδη ὅν εἶδον ἔδεπώποτε;

Φιλ. Οὐδὲ ἔνομι', ἔδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
Ἦσθ' ὅτ' ἔδεν, οἷς ἐγὼ διωγλύμην; 255

Νε. Ὡς μηδὲν εἰδὸς ἴσθι μ' ὦν ἀνισαρεῖς.

Φιλ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς,
Οὐ μὴδ' ἐκληδὼν ὦδ' ἔχοντας οἴκαδε,
Μηδὲ Ἑλλάδος γῆς μηδαμῶς διήλθ' ὅπως.
Ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνελπίως ἐμὲ, 260
Γελῶσι σῖγ' ἔχοντες· ἡ δὲ ἐμὴ νόσος
Ἀεὶ τέθηλε, καὶ πῶς μείζον ἔρχεται.

247. πόθεν πλέων;] πλέων, πόθεν Turn.

253. ὅν] ὅν γ' Ald. Br.

254. οὐνομ'] ὄνομ' Ald.

259. μηθ'] μήθ' Ald.

247. τήνδε γῆν; πόθεν πλέων; Ita optime ed. Ald. ut et Suidas voce προσέχεν. Turpissime corruperunt recentiores legendo τήνδε γῆν πλέων; πόθεν;

Στόλῳ interpretor causa expeditionis. Confer Eurip. Supp. 1051. Œd. Col. 302. et 371.

257. μοχθηρὸς, infelix. Noster, Electr. 601. βροτὶ μοχθηρῷ. Ælchyl. Sept. Theb. 263. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἀνέρας ἐν ἀλφ' πόλιν. Solon apud Stobæum, ierm. xcvi.

Οὐδὲ μάκαρες ἐδὲς πέλεται βροτὸς, ἀλλὰ πόνηροι
Πάντες——.

262. τέθηλε. Vid. Trachin. 1105. et ad Antig. 972.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,
 Ὅδ' εἴμ' ἐγώ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
 Τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων, 265
 Ὅ τ' ἔσθ' Ποίαντος παῖς Φιλοκτῆτης· ὃν οἱ
 Διοσὶ στρατηγοὶ χ' ὦ Κεφαλλίων ἀναξ
 Ἐρρίψαν αἰαχρῶς ὥδ' ἔρημον, ἀρχία
 Νόσῳ καταφθίνοντα, τῆσδ' ἀνδροφθόρῳ
 Πληγέντ' ἐχίδνης ἀρχία χαράγματι. 270
 Ξὺν ἧ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε,
 Ὄρχοντ', ἔρημον, λυγρὸν ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέχον δεῦρο ναυβάτη σόλῳ.
 Τότ' ἄσμενοί μ' ὥς εἶδον ἐκ πολλῶν σάλας
 Εὐδοντ' ἐπ' ἀκλῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ, 275
 Λιπόντες ὥχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
 Ῥάκη προθέντες βαῖα, καὶ π καὶ βορᾶς
 Ἐπωφέλημα σμικρὸν οἱ αὐτοῖς τύχοι.
 Σὺ δ' ἤ, τέκνον, ποῖαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς,
 Αὐτῶν βεβώτων, ἐξ ὕπνου σῆναι τότε; 280

263. οὐξ] ἐξ Ald. Br.

269. τῆσδ'] τῆς Br.

267. Κεφαλλίωνων ἀναξ, Ulysses. Conf. v. 804. Κεφαλλῆνα pariter vocat Aristides, tom. ii. p. 405.

269. τῆσδ' ἀνδροφθόρῳ. Johanni Aurato emendanti τ' ἀνδροφθόρῳ quid animo obversatum fuerit, non assequor. Mihi legendum videtur :

Νόσῳ καταφθίνοντα τῆδ', ἀνδροφθόρῳ—.

273. Χρύσης. Insula erat Lemno vicina. Vid. Valckenaerii Diatrib. in Eurip. Fragm. c. 11.

276. φωτὶ δυσμόρῳ, homini mendico.

Ποῖ' ἐκδακρῦσαι; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
 Ὀρῶντα μὲν ναῦς, ἅς ἔχων ἐναυτόλαν,
 Πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' ἐδέν' ἐντοπον·
 Οὐχ ὅστις θῆκεσθ' ἐδ' ὅστις νόσῳ
 Κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν, 285
 Εὐρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν·
 Τάττε δὲ πολλὴν εὐμάριαν, ὦ τέκνον.
 Ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνος περβαίνει μοι,
 Κάδει τι βαιᾶ τῇδ' ὑπὸ σέγῃ μόνον
 Διακονεῖσθαι· γαστρί μὲν τὰ σύμφορα 290
 Τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, πὰς ὑποπέρης
 Βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τῷθ', ὅ μοι βάλοι
 Νειροσπαθῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἀν' ἀλάς
 Εἰλυόμεν δύσηνος ἐξέλκων πόδα·
 Πρὸς ταῦτ' ἀν', εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτόν λαβεῖν, 295
 Καί περ πάγος χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 Ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἀν' ἐξέρπων πέλας
 Ἑμμηχανώμεν· εἴτα πῦρ ἀν' ἐπαρῆν,
 Ἀλλ' ἐν πέτρῳσι πέτρῳ ἐκτερίβων, μόλις

284. νόσῳ] νόσος Ald. Br.

289. βαιᾶ] βαιῇ Ald.

294. ἐξέλκων πόδα cum sequentibus
connectit Br.

281. ποῖ' ἀποιμῶξαι. Cum H. Stephano ποῖά μ' οἰμῶξαι probanti non fecerim.

286. πλὴν ἀνιᾶσθαι. Imitatur Horatius, lib. ii. sat. v. 69.

— inveniētiue

Nil sibi legatum, præter plorare, fuisseque.

293. ἀν. Valet hic τάχα, forte, innuitque Philoctetem aliquando, ne hoc faceret, morbo impeditum fuisse. Sic mox ταῦτ' ἀν'—
Ἑμμηχανώμεν, et πῦρ ἀν' οὐ παρῆν. Mox bene Canterus δύσηνος.

296. πάγος χυθέντος. Sic κέχεται νόσος, Trachin. 866.

- Ἐφ' ἣν ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' αἰεί, 300
 Οἰκζμένη γὰρ αὖν σέγη πυρὸς μέτα
 Πάντ' ἐκπορίζει, πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 Φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσας μάθης.
 Ταύτη πελάζει ναυβάτης εἰδὲς ἐκών.
 Οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστίν, εἰδὲ ὅποι πλέων 305
 Ἐξεμπολήσῃ κέρδος, ἢ ξενώσεται.
 Οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσι βροτῶν.
 Τάχ' ἐν τις ἄκων ἔχῃ, πολλὰ γὰρ τάδε
 Ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 Οὔτοι μ' ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις 310
 Ἐλεῖσθαι μὲν, καὶ πᾶσι καὶ βορῆς μέρος
 Προσέδοσαν οἰκτεῖραντες, ἢ τινα σολήν.
 Ἐκεῖνο δὲ εἰδὲς, ἡνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει,
 Σῶσαί μ' ἐς οἴκας· ἀλλ' ἀπόλλυμαι πάλας
 Ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ 315
 Κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 Τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαι μ', ἢ τ' Ὀδυσσεὺς βία,
 ὦ παῖ, δεδράκασ'· οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ
 Δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμῷ παῖϊν.

300. ἄφαντον, quod intus in filice occultum latebat. Synesius, epist.

138. σπινθῆρα κεκρυμμένον ἢ ἀγαπῶντα λανθάνειν vocat.

307. σώφροσι, prudentibus. Hanc vocis notionem illustratam vide Eurip. Hippol. 1047.

308. ἔσχῃ, venit, appulit. Vid. ad Antig. 999. Eadem notio compositi κατέχῃτ' supra, v. 224. Herod. vi. 95. παρὰ τὴν ἡπειρον ἔχον τὰς νείας. Thucyd. ii. 25. χόντες ἐς Φειάν. ibid. 33. χόντες ἐς Κεφαλληνίαν.

319. αὐτοῖς, ipsismet. Cantero placet αὐτῖς, quod mihi minus animosum videtur.

- Χο. Ἔοικα καὶ γὰρ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα 320
Ξένοις ἐποικτεῖν σε, Ποίαντος τέκνον.
- Νε. Ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
Ὡς εἶς ἀληθεῖς οἶδα, στυγερὰν κακῶν
Ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων, τῆς τ' Ὀδυσσεύς βίας.
- Φιλ. Ἡ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις 325
Ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥς τε θυμῷ πατρῶν;
- Νε. Θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαι ποτε,
Ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν, ἡ Σπάρτη δ', ὅππῃ
Χ' ἢ Σκυῖρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφω.
- Φιλ. Εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνας γὰρ ὦδ' ἐπὶ τὸν μέγαν 330
Χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
- Νε. ὦ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ· μόλις δὲ ἐρῶ
Ἄ' ἔγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωθήην μολῶν.
Ἐπεὶ γὰρ ἔχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν—
- Φιλ. (Οἱ μοι, φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω 335
Πρῶτον τόδ', εἰ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.)
- Νε. Τέθνηκεν ἀνδρὸς ἑδενός, θεῶν δὲ ὕπο
Τοξότου, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοῖβ' ἀμαρτίας.
- Φιλ. Ἀλλ' εὐγλῆς μὲν ὁ κτεάνων τε καὶ θανόνων.

327. θυμῷ—χεῖρα] θυμῶν—χειρὶ Br.

323. κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων. Verbum στυγερὰν plerumque cum dativo construi pluribus exemplis docuit Toupus ad Suidam, v. ἐναισίμω. Unde emendat, et me quidem consentiente,

—οἶδα στυγερὰν κακοῖν

Ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων, τῆς τ' Ὀδυσσεύς βίας.

331. ἐγκαλῶν. Virum doctum mihi per literas mandasse memini, sibi emendandum videri ἐγκαλῶν, fræna laxans iræ.

334. ἐπεὶ—ἔχε μοῖρ', quando venit fors. Vide supra ad v. 308.

- Ἀμχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν 340
 Πάθῃμ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κείνον σένω.
 Νε. Οἷμα μὲν δρᾷν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ πάλας,
 Ἀλγήμαθ', ὥς μὴ τὰ τῶν πέλας σένειν.
 Φιλ. Ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαρῶν τὸ σὸν φράσον
 Αὔθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύδρισαν. 345
 Νε. Ἦλθόν με νῆϊ ποικιλοσόλῳ μέτα
 Δῖός τ' Ὀδυσσεύς, χ' ὦ τροφεὺς τᾶμ' πατὴρ,
 Λέγοντες, εἴτ' ἀληθεῖς, εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην,
 ὧς δ' ἑμὶς γένοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 Πατὴρ ἐμὸς, τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλείν. 350
 Ταῦτ', ὦ ξέν', ἔτως ἐνέποντες, δ' πολὺν
 Χρόνον μ' ἐπέσχον μή με ναυτολεῖν τυχύ·
 Μάλιστα μὲν δὴ τῷ θανόντος ἡμέρῳ,
 Ὅπως ἴδοιμ' ἄθαρπιν· δ' γὰρ εἰδόμην·
 Ἐπειτα μέντοι χ' ὦ λόγος καλὸς προσῆν, 355
 Εἰ τὰπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 Ἦν δ' ἡμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 Καὶ γὰρ πικρὸν Σίγειον ἐρίῳ πλάτῃ
 Κατηγόμην· καί μ' εὐθύς ἐν κύκλῳ στρατὸς 360
 Ἐκδάντα πᾶς ἡσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 Τὸν ἐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλεῖα πάλιν.

349. γίνουτ'] γίνουτ' Ald. γίγνουτ' Br.

352. ἐπίσχον] ἱπασχον Ald.

346. ποικιλοσόλῳ, *mixtis ex utraque gente nautis*.

352. ἐπέσχον. *Mihi non tertia pluralis est, sed prima singularis; unde ἐνέποντες nominativus absolute positus: qualis est προκόψας, Eurip. Hippol. 23.*

354. ἄθαρπιν. *Scholiastæ interpretamentum ζῶντα proximam clausulam spectare mihi videtur: οὐ γὰρ εἰδόμην ζῶντα.*

Κεῖνος μὲν οὖν ἔκαστ'· ἐγὼ δὲ ὁ δύσμορος
 Ἐπεὶ δ' ἀκρούσα κεῖνον ἔ μακρῷ χρόνῳ,
 Ἐλθὼν Ἀτρεΐδας πρὸς Φίλῃς, ὡς εἰκὸς ἦν, 365
 Τὰ θ' ἔπλ' ἀπήτην τῷ πατρὸς, τὰ τ' ἄλλ' ὅς' ἦν.
 Οἱ δὲ εἶπον (οἱ μοι) τλημονέστατον λόγον,
 ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τίλλ' α μὲν πάρεσί σοι
 Πατρῶν' ἐλέοδα· τῶν δὲ ὅπλων κείνων ἀνὴρ
 Ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαρτίς γόνος. 370
 Καὶ γὰρ δακρύσας, εὐθὺς ἐξαΐσαμα
 Ὀργῇ βαρεῖα· καὶ καταλγήσας, λέγω,
 ὦ χέτλι', ἣ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινὶ
 Δῶναί τε τεύχη πᾶμα πρὶν μαθεῖν ἐμῶ;
 Ὅ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πηυσίον γὰρ ὦν κύρει, 375
 Ναί, παῖ, δεδώκας ἐνδίκῃς οὕτοι τάδε.
 Ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα καὶ κείνον παρῶν.
 Καὶ γὰρ χολῶθεῖς εὐθὺς ἤρωςεν κακοῖς
 Τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιεῖμενος,
 Εἰ πᾶμα κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με. 380
 Ὅ δ' ἐνθάδ' ἤκων, καί περ οὐ δύσσοργος ὦν,
 Διχθεῖς πρὸς ἃ ἔζηκ' αὖτε, ὦ δὲ ἡμεῖς φάτο,

370. Λαρτίς] Λαίρτε Ald. Br.

375. ὦν κύρει] ἦν κυρῶν Br.

364. Distinguendum :

Ἐπεὶ δ' ἀκρούσα κεῖνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ

Ἐλθὼν.—

367. τλημονέστατον, *impudentissimum*. Vid. Electr. 277. et 441.

373. ὦ χέτλι', ἣ τολμήσατ'. Heathio iudice, scribendum χέτλιοι,
 ἦ, ut fiat crasis: neque enim diphthongum in fine polysyllabi eli-
 sionem pati. Satis etiam commodum foret, ὦ χέτλιοι, τολμήσατ'.

382. πρὸς ἃ. Vide notata ad Trachin. 1227.

Οὐκ ἦοθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆοθ' ἴν' ἔσ' ἔδει.
 Καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυτομῶν,
 Οὐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκυῖρον ἐκπλεύσης ἔχων. 385
 Τοιαῦτ' ἀκῶσας ἀῤζονειδιθεῖς κακὰ,
 Πλέω πρὸς οἴκας, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
 Πρὸς τῷ κακίστῃ καὶ κακῶν Ὀδυσσεύς.
 Κῆκ αἰπῶμιν κείνον, ὥς τὸς ἐν τέλει.
 Πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγεμένων, 390
 Στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμῶντες βροτῶν,
 Διδασκάλων λόγοισι γίγνοντα κακοί.
 Λόγος λέλεκτα πᾶς· ὁ δ' Ἀτρεΐδας συγῶν,
 Ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στρεφή.

Χο. Ὅρεσ' ἐρα παμβῶτι Γᾶ, 395
 Μᾶτερ αὐτῷ Διὸς,
 Ἄ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,

385. ἐκπλεύσης] ἐκπλεύσεις Bt.

385. ἐκπλεύσης. Legendum ἐκπλεύσεις ex canone Dawesiano, Miscell. Crit. p. 222.

395. Ὅρεσ' ἐρα. Epithetum est non terræ istius quam pedibus calcamus, sed deæ Cybelæ vel Rheæ, quam hic γᾶς nomine significat. De matre ὀρείᾳ vide ad Eurip. Helen. 1321.

397. Πακτωλὸν—νέμεις. Utpote quæ non minus in Lydia quam in Phrygia colebatur. Auctor de dea Syria, cap. 15. πυργοφορέει, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιεῖσι. Vide et Tragopodagr. v. 35. Νέμεις, possides, vel incolis.

Σὲ καὶ κῆϊ, μᾶτερ πό-
 τνι, ἐξηυδώμαν,
 Ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρείδαν
 ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 Ὅτε τὰ πάτρια τεύ-
 χεα παρεδίδοσαν.
 Ἰὼ μάκαιρα ταυρο-
 κτόνων λεόντων ἔφε-
 δρε, τῷ Λαερτίῳ
 Σέβας ὑπέρτατον.

400

405

Ἰαμβοί.

Φιλ. Ἐχοντες, ὡς εἴοικε, σύμβολον σαφές

399. ἐξηυδῶμαν] ἐπηυδῶμαν Ald. Br.

398, 9. Metro vide annon satisfactum foret legendo :

Καί σ' ἐκῆϊ, μᾶτερ
 Πότνι, ἐξηυδώμαν.

In antistrophā autem :

Εἰ δὲ πικρὸς, ἄ-
 ναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας.

Potest enim πότνια secundam syllabam producere ut in exemplis
 citatis ad Antig. 363. Pro ἐξηυδώμαν ed. Ald. ἐπηυδῶμαν.

401. ὕβρις πᾶσ', i. e. πᾶσα ἡ ὕβρις, omnis illa contumelia.

403. Delenda interpunctio post παρεδίδοσαν, ut σέβας appositive
 ad τεύχεα referatur, hoc fere modo :

παρεδίδοσαν
 (Ἰὼ μάκαιρα ταυρο-
 κτόνων λεόντων ἔφε-
 δρε) τῷ Λαερτίῳ
 Σέβας ὑπέρτατον.

408. σύμβολον σαφές. Græcis σύμβολον valet tessera qua amicos
 peregre euntes ξείνοις commendare solebant : Eurip. Med. 618. ibi-

- Λύπης, πρὸς ἡμᾶς, ὧ ξένοι, πεπλεύκατε,
 Καί μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν, ὅτι 410
 Ταῦτ' ἐξ Ἀτρεϊδῶν ἔργα καὶξ' Ὀδυσσεύς.
 Ἐξοίδα γάρ νιν παντὸς ἀν' λόγῃ κακῇ
 Γλώσση θιγόντα, καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 Μηδὲν δίκαιον εἰς τέλος μέλλει ποιεῖν.
 Ἀλλ' ἔτι τῆτο θαῦμ' ἐμοιγ'· ἀλλ' εἰ παρῶν 415
 Αἴας ὁ μείζων θαῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο.
 Νε. Οὐκ ἔτι ζῶν, ὧ ξέν'. εἰ γὰρ ἂν ποτε
 Ζῶντός γ' ἐκείνῃς θαῦτ' ἐσυλήθηεν ἐγώ.
 Φιλ. Πῶς εἶπας; ἀλλ' ἡ χ' ἔστος οἴχεται θανών;
 Νε. Ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν Φάει νόει. 420
 Φιλ. Οἳ μοι τέλας· ἀλλ' εἴχ' ὁ Τυδέως γόνος,
 Οὐδ' εἰμπολητὸς Σισύφῃς Λαιρτίῃς,

422. Λαιρτίῃς] Λαιρτίῃ Βι.

que Scholiastes. Hic Philoctetes injuriam, quam ab Atridis per-
 pessus erat, symboli vicem præstare ait. Aristides, Leuētrika i.
 tom. i. p. 416. ἱκανόν ἐστι πρὸς αὐτὴν, ὥσπερ ἄλλο τι σύμβολον, αἰτὸ τὸ
 χῆμα τῆς ἀτυχίας.

410. προσάδεθ', eisdem numeros, eadem modulamina accinitis.

413. ἀφ' ἧς. Sic ἀπὸ παντὸς λόγῃ, Cœd. Col. 794.

414. δίκαιον εἰς τέλος, i. e. εἰς δίκαιον τέλος: quod moneo, ne quis
 δίκαιον cum μηδὲν conjungat.

422. Σισύφῃς Λαιρτίῃς. Impeditam constructionem reddit duplex
 genitivus, ut necesse sit mendum aliquod subesse. Mihi legendum
 videtur: Οὐδ' εἰμπολητὸς Σίσυφος Λαιρτίῃς.

Ulysses, ab inimicis ut Sisyphi filium laceffitum, majoris contu-
 meliæ causa Sisyphum vocat. Ea enim antiquitus patronymicorum
 ratio erat, ut et genitor et progenies eodem nomine appellarentur;
 ut multis exemplis ostendimus ad Eurip. Supp. 715. quibus adde
 Iolaos ex Diodor. Sic. iv. 30. Sic et Sol, Hyperionis filius, poetis

Οὐ μὴ θανῶσι· τοῦσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.

Νε. Οὐ δῆτ' ἐπίσω τέτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
Θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 425

Φιλ. Τί δ' ὅς παλαιὸς καγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς,
Νέστωρ ὁ Πύλιός ἐστιν; οὗτος γὰρ τάγε
Κείνων κακ' ἐξήρυκε βελεύων σοφῶς.

Νε. Κεῖνός γε πρᾶσσει νῦν κακῶς· ἐπεὶ θανόν
Ἀντίλοχος αὐτῷ Φρεῖδος, ὥσπερ ἰὺ γόνος. 430

Φιλ. Οἱ μοι, δὴ αὐτὸς δεινὸν ἔλεξας, οἷν ἐγὼ
Ἕκτισ' ἀν' ἡθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν·
Φεῦ, Φεῦ, τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
Τεθναῖσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἐστὶν αὖ καὶ νταῦθ', ἵνα
Χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδαδᾶσθαι νεκρόν; 435

Νε. Σοφὸς παλαιότης κεῖνος· “ ἀλλὰ καὶ σοφαὶ
“ Γυνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θυμά.

Φιλ. Φέρ' εἰπέ, πρὸς θεῶν· πῶς γὰρ ἰὺ ἐνταῦθά σοι

428. σοφῶς] σαφῶς Turneb.

431. αὐτός] αὐτὸς Ald. Turneb. Br.

430. γόνος] μόνος Br. e Schol.

Hyperion dicitur. Idem mos etiamnum in Scotia obtinet. Hoc si meminissent viri eruditi, Toupianæ emendationi hujus fab. v. 1371. minus oblocuti essent.

426. Distinguendum cum Toupio:

Τί δ' ; ὅς παλαιὸς καγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς,

Νέστωρ ὁ Πύλιός ἐστιν ;—

428. ἐξήρυκε, *cobibere solebat*.

Ibid. σοφῶς. Ita ed. Ald. Male recentiores σαφῶς.

430. ὥσπερ ἦν γόνος. Ex Scholiasta constat Veterum quosdam legisse μόνος, quod si probamus, reponendum fuerit ὅς παρ' ἡμῶς. Alioqui error erit Poetæ, non dissimilis tamen iis quos indicavimus ad Antig. 953.

431. αὐτός. Omnino legendum cum Cantero αὐτῆς.

- Πάτροκλος, ὅς σοι πατὴρὸς ἴω πα Φίλπυτα ;
 Νε. Χ' οὗτος τεθνηκὼς ἴω· λόγῳ δέ σε βραχέϊ 440
 Τῷτ' ἐκδιδάξω· “ πόλεμος ἔδεν' ἀνδρ' ἐκὼν
 “ Αἶρει πονηρὸν, ἀλλὰ τὰς χρεῖστας αἰεῖ.
 Φιλ. Ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τέτό γε,
 Ἀναξίς μὲν Φωτὸς ἐξερήσομαι,
 Γλώσση δὲ δεινὴ καὶ σοφῆ, τί νῦν κυρεῖ ; 445
 Νε. Ποίς τε τέττα, πλὴν γ' Ὀδυσσεύος ἐρεῖς ;
 Φιλ. Οὐ τοῦτον εἶπον· ἀλλὰ Θερσίτης τις ἴω,
 Ὃς ἐκ' ἂν εἴλετ' εἰσάπαζ' εἰπεῖν ὅπτα
 Μηδεῖς ἐρώη· τέττον οἶδ' εἰ ζῶν κυρεῖ ;
 Νε. Οὐκ εἶδον αὐτὸν, ἠδ' ὁμίλῳ δὲ ἔτ' ὄντα νιν. 450
 Φιλ. Ἐμελλ'· ἐπεὶ ἔδέπω κακὸν γ' ἀπώλετο·
 Ἀλλ' εὖ περ εἰέλυσιν αὐτὰ δαίμονες.
 Καί πως τὰ μὲν πανῶργα καὶ παλιντριβῆ
 Χαίρῃσ' ἀνασρέφοντες ἐξ ἄδρα, τὰ δὲ
 Δίκαια καὶ τὰ χρήσ' ἀποσέλλῃσ' αἰεῖ. 455
 Πῶ χρεὶ τίθεσθαι ταῦτα, πῶ δὲ ἀνείν, ὅταν
 Τὰ θεῖ' ἐπαινῶν, τὰς θεὰς εὖρω κακοῦς ;

439. σοὶ] σοῦ Br. ex Hemsterhufii
 emendatione.

446. τὴ τούτῃ] δι' τοῦτο Br.

451. ἐπεὶ ἔδιδω] ἐπεὶ γ' ἔπω Turneb.

444. Φωτὸς, i. e. περὶ φωτός. Conf. Trachin. 1138.

448. ὅπως μηδεῖς ἐρώη. Magis placeret ὅτου μηδεῖς ἐρώη, quod nemo
 dici cuperet.

456. πῶ χρεὶ τίθεσθαι, ubi ponere oportet, i. e. quo in loco habere ?

457. κακὰς. Malim κακά, mutata etiam distinctione :

ὅταν

Τὰ θεῖ', ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς, εὖρω κακά ;

Quomodo autem laudare deos, quando decorum fata invenio ?

- Νε. Ἐγὼ μὲν, ὦ γένεθλον Οἰτῶϊς πατὴρς,
 Τολοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό, τ' Ἴλιον
 Καὶ τὰς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάσσομαι. 460
 “Ὅπως γ' ὁ χεῖρων τάγαθ' ἔμειζον δένοι,
 “Καποφθίνει τὰ χρηστὰ, χ' ὦ δεινὸς κρατεῖ,
 “Τάτῃς ἐγὼ τὰς ἀνδράς ἐσέρξω ποτέ.
 Ἀλλ' ἡ πετσαία Σκυῖρος ἐξαρκῆσά μοι
 Ἔσαμ τολοιπὸν, ὥς τε τέρπεσθαι δόμαρ. 465
 Νῦν δ' εἰμι πρὸς ναῦν, καὶ σὺ, Ποίαντος τέκνον,
 Χαῖρ' ὥς μέγιστε, χαῖρε· καί σε δαίμονες
 Νόσ' μεταστήσειαν, ὥς αὐτὸς θέλεις.
 Ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὥς ὀπηνίκ' ἂν θεὸς
 Πλὺν ἡμῖν εἴκη, τλυικαῦθ' ὀρμώμεθα. 470
 Φιλ. Ἦδη, τέκνον, σέλλεσθε;
 Νε. Καίρὸς γὰρ καλεῖ
 Πλὺν μὴ ἔξ ἀπόπλ' ἄλλων ἢ ὕγυθεν σκοπεῖν.
 Φιλ. Πρὸς νῦν σε πατὴρς, πρὸς τε μητὴρς, ὦ τέκνον,
 Πρὸς τ' εἴτι σοι κατ' οἶκόν ἐστι παρσφιλὲς, 475
 Ἰκέτης ἱκνῶμαι, μὴ λίπης μ' ἔτω μόνον
 Ἐρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷοις ὄρῃς,
 Ὅσοισί τ' ἐξήκυσσας ἐνναίοντά με·
 Ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με· δυσχέρεια μὲν
 (Ἐξοῖδα) πολλὴ τῶδε τῷ φορήματος· 480

458. γένεθλον] γένεθλιον Ald.

462. δεινός] δειλός Br.

461. ὅπως γ'] ὅπως S' Ald.

459. τηλόθεν—εἰσορῶν, *e longinquo cernens*, i. e. minime cernens.
 Conf. ad CEd. Tyr. 1304.473. σκοπεῖν, *spectare*, i. e. expectare.

Ὅμως δὲ τλήθι τοῖσι γυναικίσι τοι
 Τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 Σοὶ δὲ ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος ἔ' καλόν·
 Δράσαντι δὲ, ὦ παῖ, πλείϊστον εὐκλείας γέρας,
 Ἐὰν μόλω γὰρ ζῶν πρὸς Οἰτῶϊαν χθόνα. 485
 Ἴθ', ἡμέρας τοι μόχθες ἐχ' ὅλης μιᾶς.
 Τόλμησον, ἐμβαλᾷ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,
 Ἐς ἀντλίαν, ἐς πεῶραν, ἐς περὺμναν θ', ὅποι
 Ἦκιστα μέλλω τὲς ζωνόντας ἀλγυῖωϊν.
 Νεῦσον, πρὸς αὐτῇ Ζιῶδος ἱεσίσις, τέκνον· 490
 Πείσθῃτι· περσπιτιῶ σε γόνασι, καίπερ ὦν
 Ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χολός· ἀλλὰ μή μ' ἀφῆς
 Ἐρημον ἔτῳ χωρὶς ἀνθρώπων εἶθε·
 Ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωτόν μ' ἄγων,
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκιδόντας Εὐβοίας πατρίδα. 495

486. 79] 79 Turneb.

488. περὺμναν θ'] περὺμναν Ald. Br.

482. καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές. Non generosis puto tantum, sed et omnibus quotquot usquam sunt hominibus, τὸ χρηστὸν εὐκλεές, quod bonum est, laudem conciliat. Nihil certius quam Poetam aliquid hic posuisse, quo generosi a reliquis hominibus discerni possent. An legendum:

τοῖσι γυναικίσι τοι

Τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ πόχρη τό γ' εὐκλεές.

Generosis, inuisum est quicquid turpitudinis aliquid habet, sufficit autem quod honestum est. Conf. v. 464.

486. 18', ἡμέρας τοι. Ita optime ex Aldina restituit Heathius, conferens Œd. Tyr. 1489. Œd. Col. 252.

492. ἀκράτωρ. Vox rariuscula, cujus tamen exempla vel in Lexicis prostant, quibus adde Athen. p. 443. C.

495. Χαλκιδόντας. Rex erat Eubææ, de quo ad Eurip. Ion. 59.

Καὶ κεῖθεν ἔ μοι μακρὸς εἰς Οἶτῳ σόλος,
 Τραχινίαν τε δειράδα, καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχεῖον ἔσται, πατρὶ μ' ὡς δειζῆς Φίλω.
 Ὅν δ' ἡ παλαιὸν ἐξότ' εἰδοικ' ἐγὼ
 Μή μοι βεβήκοι· πολλὰ γὰρ τοῖς ἱκμένοις 500
 Ἐσελλον αὐτὸς ἱκεσίῃς πέμπων λιπὲς,
 Αὐτότολον πέμψαντά μ' ἐκπῶσαι δόμοις.
 Ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 Ὡς εἰκὸς, οἶμαί, τέρμεν ἐν σμικρῷ μέρος
 Ποιέμενοι, τὸν οἶκαδ' ἤπειγον σόλον. 505
 Νῦν δ' (εἰς σέ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον
 Ἦκω) σὺ σῶσον· σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 “ Ὡς πάντα δεινὰ καπικινδύνως βροτοῖς
 “ Κεῖται, παθεῖν μὲν εὔ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 “ Χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δεῖν' ὄρεᾶν 510
 “ Χ' ὥταν πῖς εὔ ζῇ, τήνικαῦτα τὸν βίον
 “ Σκοπεῖν μάλιστ' μὴ λαφύρεις λάτῃ.

Ἀντιπροφή.

Χο. Οἴκτειρ', ἀνάξ· πολλῶν δ' ἔλε-

499. παλαιόν] παλαι' ἢ Ald. Br. 513. πολλῶν δ'] πολλῶν Ald. Br.

501. αὐτὸς] αὐτὸν Ald. Br. Ibid. ἐλεξέ] ἐλεξε Ald.

504. μέγας] μέγας Br. e cod. A.

Ibid. Εἰσεσίῃς. Malim Εἰσείχ. Vide ad Trachin. 1207.

498. Σπερχεῖον. Fluvius erat in sinu Maliaco, juxta Trachinem.
 Æschyl. Perf. 486.

— Μηλιᾷ τε κόλπον, ἔ

Σπερχεῖος ἄρδεις πεδίοις εὐμενέϊ πότῳ.

505. ποιοῦμενοι. Grammatici vocant σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον.
 Concordat enim cum τὰ ἑ' λαχόντων.

510. τὰ δεῖν' ὄρεᾶν. Confer Eurip. Supp. 178. et 192.

ξεν δυσόϊστων πόνων
 Ἄθλ', ὅσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων. 515
 Εἰ δὲ πικρὰς, ἀναξ,
 Ἐχθεις Ἀτρεΐδας,
 Ἐγὼ μὲν τὸ κείνων
 Κακὸν τῷδε κέρδος
 Μέγα τιθέμενος, ἐν- 520
 θα περ ἐπιμέμονεν,
 Ἐπ' εὐτόλῃ ταχείᾳς
 Νεὼς πορεύεσμαι ἂν ἐς
 Δόμους, τὰν ἐκ θεῶν
 Νέμεσιν ἐκφυγῶν. 525

Ἰαμβοί.

Νε. Ὅρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερὴς παρῆς·
 Ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσθ' ἑωσσία,
 Τότ' ἐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τέτοις φανῆς.
 Χο. Ἦκιστ' ἔστ' ἐκ ἐθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
 Τῆναιδος ἔξεις ἐνδίκως ἐναιδίσαι. 530
 Νε. Ἀλλ' αἰχρὰ μέντοι, σὺ γέ μ' ἐνδεέστερον
 Ξένω φανῆσαι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν.
 Ἀλλ', εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάδῳ ταχύς.

520. μέγα τιθέμενος] μετατιθέμενος Br.
e Schol.

521. ἐπιμέμονεν] ἐπεὶ μέμονεν Ald.

516. De metro vide ad-strophen.

518. τὸ κείνων κακὸν, *istorum iniquitatem*; sc. injuriam, quam ipsi Neoptolemo intulisse dicebantur. Conf. v. 428.

528. τοῖς λόγοις τέτοις φανῆς. Ita ed. Ald. Ex recentioribus excidit τούτοις.

Χ' ἢ ναῦς γ' ἄξει, καὶ ἀπαρηθήσεται.

Μόνον θεοὶ σώζοιεν ἐκ γὰρ τῆσδε γῆς 535

Ἡμᾶς, ὅποι τ' ἐνθενδε βελοίμεθα πλεῖν.

Φιλ. ὦ Φίλτατον μὲν ἡμάρ, ἡδίστος δ' ἀνὴρ,

Φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς

Ἔργῳ ἡγοίμην ὥς μ' ἔθεοι προσφιλεῖ;

Ἰωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντες τὴν ἔσω 540

Ἀοικὸν εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθης

Ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.

Οἶμαι γὰρ ἐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θεῶν

Ἄλλον λαβόντα, πλὴν ἐμῷ, τλῆναι τάδε.

Ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ περμαθὼν σέγγειν τάδε. 545

Χο. Ἐπίχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γ' δὴ δύω,

Ὁ μὲν, νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλάτρου,

Χωρεῖτον, ὧν μαθόντες, αὐθις εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ,

ΧΟΡΟΣ.

Εμ. Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,

Ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοις φύλαξ, 550

Ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε πᾶς κυρῶν εἰς φράσαι,

Ἐπεὶ περ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὐ,

Τύχῃ δέ πως πρὸς ταυτὸν ὀρμιοθεὶς πέδον.

536. βελοίμεθα] βελοίμεθα Br. e cod. B.

544. πλὴν] πλὴν γ' Br.

545. τάδε] κακὰ Br. e Schol.

546. δύω] δύο Br. e cod. B.

539. προσφιλεῖ, amicum, gratum. Conf. v. 565.

540. προσκύσαντες. Vide ad v. 666.

545. σέγγειν τάδε. Legitur et σέγγειν κακὰ. H. Steph.

- Πλέων γὰρ, ὡς ναύκληρος, ἔ' πολλῶν σόλῳ
 Ἄπ' Ἰλίσ' πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν. 555
 Πεπάρεθρον, ὡς ἤκησα τὸς ναύτας, ὅτι
 Σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναισοληκότες,
 Ἐδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
 Τὸν πλεῖν ποιεῖδαι, προσύχοντι τῶν ἴσων.
 Οὐδὲν σύ πε κάτοιδα τῶν σαιτῶν πέρι, 560
 Ἄ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σ' ἕνεκα
 Βελεύματ' ἐστὶ καὶ μόνον βελεύματα,
 Ἀλλ' ἔργα δρώμεν, ἔκείτ' ἐξαργύμενα.
 Νε. Ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς περμηθείας, ζένε,
 Εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, περσφιλῆς μενεῖ. 565

555. ἀπ'] ex Ald.

561. σ' ἕνεκα] σοῦ ἕνεκα Ald. σὺ νέα Br.
ex Aurati emendatione.

554. ὡς ναύκληρος. Ita optime Aldina. Recentiores turpi errore
 ὁ ναύκληρος.

555. ἐς τὴν εὐβοτρυν Πεπάρεθρον. Ex Peparetho insula vinum vul-
 go mercatores coëmebant. Demosth. in Lacritum, p. 935.

559. προσύχοντι τ' ἴσων. Emendat Heathius :

— προσύχον τι, τῶν ἴσως

Οὐδὲν σύ πε κάτοιδα——

i. e. ipso interprete, quædam quæ mihi nota esse contigerunt, quorum
 tu forsan nihil nosti. Mihi verum videtur ἴσως, alterum non mutan-
 dum. Sic enim lego :

— μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,

Τὸν πλεῖν ποιεῖδαι, προσύχοντι, τῶν ἴσως

Οὐδὲν σύ πε κάτοιδα——

Visum est mihi quum semel incidissem (προσύχοντι) non silentio prius
 abire, quam tibi dicerem, de quibus tu nihil fortasse nosti.

561. ἀμφὶ σ' ἕνεκα. Omnino legendum cum Johanne Aurato
 ἀμφὶ σοῦ νέα. Vide mox, v. 567.

Φρέσον δὲ ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
Νεώτερον βέλδρμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις.

Εμ. Φρῆδοι δῶκοντές σε ναυτικῶν σόλῳ,
Φοῖνιξ θ' ὁ πρέσβυς, οἱ τε Θησέως κόροι.

Νε. Ὡς ἐκ βίας μ' ἄζοντες, ἢ λόγοις πάλιν; 570

Εμ. Οὐκ οἶδ'· ἀκέστας δὲ ἄγγελος πάραιμί σοι.

Νε. Ἡ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χ' οἱ ζωνναυβάται
Οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρεΐδων χάριν;

Εμ. Ὡς ταῦτ' ἐπίσω δρώμεν, ἔ μέλλοντ' ἔτι.

Νε. Πῶς ἔν' Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' ἐκ αὐτάγγελος 575
Πλεῖν ἠὲ ἔτοιμος; ἢ φόβος τις ἔργε νιν;

Εμ. Κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἀνδρ', ὁ Τυδέως τε παῖς,
Ἐσελθὼν ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἔσω.

Νε. Πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς ἔδυσσεὺς ἔπλε;

Εμ. Ἦν δὴ τις· ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον Φρέσον, 580
Τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δέ, μὴ φῶναι μέγα.

Νε. Ὅδ' ἔοθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτῆτης, ξένε.

Εμ. Μὴ νῦν μ' ἔρη πλεῖον, ἀλλ' ὅσον τάχος
Ἐκπλεῖ σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.

Φιλ. Τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ 585
Διεμπολαῖ λόγισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;

Νε. Οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν
Εἰς φῶς ὃ λέξει πρὸς σέ, καὶ μὲ, τέσδε τε.

578. ἔσω] ἐγὼ Br. e cod. B.

581. αῖν] αἶν Br.

578. ἐξανηγόμην ἔσω. Legendum cum Cantero ἐξανηγόμην ἐγώ.

583. ἔρη. Scribitur et ἔρε, teste H. Stephano.

586. διεμπολαῖ, mercatur. Vide v. 1002.

- Εμ. ὦ πάτερ μ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλλης στρατῶ,
 Λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο 590
 Δρῶν ἀντιπάχῳ χρηστὴ γ', οἱ ἀνὴρ πένης.
- Νε. Ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμενής· οὗτος δέ μοι
 Φίλος μέγιστος, ἔνεκ' Ἀτρεΐδας τυχεῖ.
 Δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα, προσφιλῇ λόγον
 Κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν ὧν ἀκήκοας. 595
- Εμ. Ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.
- Νε. Σκοπῶ καὶ γὰρ πάλα.
- Εμ. Σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον.
- Νε. Ποιῶ, λέγων.
- Εμ. Λέγω· πὶ τῆτον ἄνδρ' ἐγὼ ὥπερ κλύεις, 600
 Ὁ Τυδέως παῖς, ἢ τ' Ὀδυσσεως βία,
 Διώμοτοι πλέεσσιν, ἢ μὴν ἢ λόγῳ
 Πείσαντες ἄξιν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
 Καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκον σαφῶς
 Ὀδυσσεως λέγοντος· ἔτος γὰρ πλέον 605
 Τὸ θάρσος εἶχε πατέρ' αὖτε, δράσειν τάδε.
- Νε. Τίνος δ' Ἀτρεΐδα τούδ' ἄγαν ἔτω χρόνῳ

589. διαβάλλης] διαβάλλης Ald. Br.
 592. ἐγὼ εἰμ'] ἐγὼ μ' Turneb.

603. ποίεσσι] ποίεσσι γ' Br. e cod.
 Reg. B.

589. ἀβάλλης. Ed. Ald. ἀβάλλης. Alia exemplaria teste H. Steph. διάβαλλε.

594. Distinguendum cum H. Stephano :

Δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῇ λόγον.

Oportet te, quandoquidem mei studiosus venisti, sermonem nullum celare.

599. ποιῶ. Optime H. Stephanus a ποιῶμαι, facio, arceffit, non a ποῖος, qualis. Ponenda igitur plena distinctio post λέγων.

600. ὥπερ. Ita optime Aldina. Vulgo, ὡςπερ.

603. πρὸς ἰσχύος κράτος. Sic πρὸς βίαν, CEd. Col. 890.

Τοσῶδ' ἐπεσρέφοντο πρᾶγματος χάριν,
 Ὅν τ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες ;
 Τίς ὁ πόθος αὐτὰς ἵκετ', ἡ θεῶν βία, 610

Καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά ;

Εμ. Ἐγὼ σε τέτ' (ἴσως γὰρ ἐκ ἀκήκοας)
 Πᾶν ἐκδιδάξω· μάνησις γὰρ τις εὐχρῆς,
 Πριάμῃ μὲν υἱὸς, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
 Ἐλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος 615

Ὅ πάντ' ἀκῶν αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
 Δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἄγων,
 Ἐδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον θήραν καλήν.
 Ὅς δὴ τέ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισε,
 Καὶ τὰπὶ Τροίᾳ Πέργαμ' ὥς δ' μή ποτε 620

Πέρσκειν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
 Ἄγοιντο νῆσσι τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει ταινῶν.

Καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκασεν ὁ Λαέρτης τόκος
 Τὸν μάνηιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέαχετο
 Τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων· 625

Οἷοιτο μὲν μάλιθ' ἐκῆσιον λαβῶν·

Εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τέτων, κάρῃ
 Τέρμινεν ἐφείτο τῷ θέλοντι, μὴ τυχάν.

Ἦκασας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ πτεῦδειν δέ σοι

617. δέσμιόν τ'] δέσμιον δ' Ald.

623. ἤκουσεν δ] ἤκασ' ὁ Br.

616. ἀκῶν, i. e. ἀπειδιζόμενος. Vid. ad v. 87. Plato, p. 679. D. προσήκοντα ἀκούσιαι σοφίσματα. Aristoph. Nub. 1332. χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακῶ. Palladas, Anthol. p. 6. ματῆρ μὲν ἀκῶσιν Δύσμορος.

623. ἤκασεν ὁ Λαέρτης. Emendat H. Stephanus, anapæsti vitandi causa, ἤκασ' ὁ Λαέρτης.

626. οἷοιτο. Subaudiendum ante hoc verbum ὥς vel ὅτι.

Καὐτῷ παραινῶ, κεί τινος κήδη πέρη.

630

Φιλ. Οἷ μοι τάλας· ἢ κείνος, ἢ πῦσα βλάβη,
 Ἐμ' εἰς Ἀχαιῶς ὥμοσεν πείσας τελεῖν;
 Παιδῆσομαι γὰρ ὧδε καὶ ἄδ' Ἰανῶν
 Πρὸς Φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ εἴ κείν' πατήρ.

Εμ. Οὐκ οἶδ' ἐγὼ παῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμ' ἐπὶ 635
 Ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄρ' ἔστι συμφέροι θεός.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Φιλ. Οὐκ' ἐν τῷδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτιάδην
 Ἐμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
 Δεῖξαι νεὸς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
 Οὐ· θᾶσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ 640
 Κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' εἴθ' ἔθηκεν ὧδ' ἅπαν.
 Ἀλλ' ἐς' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ
 Τολμητὰ· καὶ νῦν οἶδ' ὅθ' ἐννεχ' ἵζεται.
 Ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν· ὥς ἡμᾶς πολὺν
 Πέλαγος ὀρίζει τῆς Ὀδυσσεύος νεώς. 645

643. ἵζεται] ἵζεται Ald. 645. ὀρίζει] ὀρίζει Br.

633. ἐξ ἄδ'. De hoc Sisyphi in lucem reditu pluscula habet Theognis, v. 702. ad 712.

634. πατήρ. Ulysses a Sisypho genitum fuisse fama ferebatur. Vid. Scholiasten supra ad v. 422. Id dedecus ipsi perpetuo ab inimicis exprobrabatur. Vide ad Eurip. Cyclop. 104.

639. νεός. Vel subaudiendum ἐπὶ, vel est genitivus pro dativo. Vide notata ad Electr. 906. et conf. hujus fab. 1247.

640. πλεῖστον ἐχθίστης. Notandus duplex superlativus.

645. ὀρίζει. Legendum, ὀρίζει. Pro νεός MSS. nonnulli βίας teste H. Stephano.

Ἴωμεν· ἦτοι καίριος ἀπὸ δῆ, πόνος
Λήξαντος, ὕπνον καὶ ἀνάπαυλιν ἤγαγην.

Νε. Οὐκ ἔν' ἐπειδὴν πνεῦμα τὸν πρῶτος ἀγῆ,
Τότε σελῶμεν· νῦν γὰρ ἀνποστῆτεϊ.

Φιλ. Ἀεὶ καλὸς πῶτος ἔσθ', ὅταν Φεύγῃς κακὰ. 650

Νε. Οὐκ· ἀλλὰ καὶ κείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

Φιλ. Οὐκ ἐστὶ ληστὴς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
Ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἀρπάσαι βία.

Νε. Ἀλλ', εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβῶν
Ὅτε σε χρεῖα καὶ πόθος μάλις' ἔχει. 655

Φιλ. Ἀλλ' ἐστὶν ὧν δεῖ, καί περ ἐκ πολλῶν ἀπο.

Νε. Τί τῶδ' ὃ μὴ νεῶς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;

Φιλ. Φύλλον τί μοι παρέστιν, ὦ μάλις' ἀεὶ
Κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πρᾶυνειν πάνυ.

Νε. Ἀλλ' ἐκφερ' αὐτό· τί γὰρ ἐστ' ἄλλ' ἐρᾶς λαβεῖν; 660

Φιλ. Εἴ μοι τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον

646. ἦτοι] ἦτοι Ald. Br.

661. εἴ μοι] οἴ μοι Turneb.

648. ἀγῆ] ἀνῆ Br. ex Pierfoni et
Valckenaerii emendatione.

Ibid. ἀπημελημένον] ἀπημελημένων Ald.

648. ἀγῆ. Recte Dorvillius observat πνεῦμα τὸν πρῶτος *ventum adversum* esse, ad Chariton. p. 115. Legendum igitur cum Pierfoni ἀνῆ, remiserit. Confert vir doctissimus v. 777. Eurip. Orest. 700. Verisim. p. 63.

657. ἐνι. Legendum conjiciebam ἐπι. Nunc tamen dubito annon genitivus pro dativo nonnunquam ponatur. Vide notata paullo ante ad v. 639.

659. πρᾶυνειν, *quiescere*, πρᾶυνεσθαι. Vide notata ad Electr. 922. Trachin. 1193.

661. Εἴ μοι τι. Ita ed. Ald. deleta interrogationis nota post παρ-
ερένηκεν. Utrumque recte. Vulgo, Οἴ μοι, τί. Non male Heathius

Παρερρύηκεν, ὡς λίπω μή τω λαβεῖν ;

Νε. Ἡ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἀ νῦν ἔχεις ;

Φιλ. Ταῦτ'· εἰ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ' ἀ βασιλεύω χερσῶν.

Νε. Ἄρ' ἐστὶν ὥστε καγγύθεν θεῶν λαβεῖν, 665

Καὶ βασιλεῦσαι με, προσκύσαι θ' ὥππερ θεόν ;

663. τόξ' α] τόξα Ald.

τόξα hic interpretatur *sagittas* : simili metonymia ἡνίαν pro ἄρμα dixit Aj. 858.

666. βασιλεῦσαι, *contrectare*. Vid. ad Eleotr. 911. Suidas : βασιλεῦσαι, οὐ τὸ ἄραι δῆλοι παρὰ τοῖς Ἀπικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι.

Ibid. προσκύσαι θ' ὥππερ θεόν. Verbum προσκύσαι occurrit Eleotr. 1392. hujus fab. 540. et 789. denique 1454. Significatio non ubique eadem est : nempe v. 789. *adorari, venerari*, sonat, v. autem 1454. *osculari*, ni fallor. Sic certe Ulysses Homericus, Odyss. E. 463.

Σχοῖνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζεῖδρον ἄρμα.

Hinc et κυσεῖ (nisi legendum κύσε) eodem sensu interpretor Odyss. Δ. 522.

Καὶ κυσεῖ ἀπλόμενος ἦν πατρίδα—.

Jam si in confesso est προσκύσαι nonnunquam *osculandi* potestatem habere, age videamus, num id in diis adorandis obtinuerit. Nec pauca extant Veterum testimonia, quibus liquido id ostenditur : Cicero in Verrem, lib. iv. 43. *Ibi est ex ære simulacrum ipsius Herculis, quo non facile quidquam dixerim me vidisse pulcrius—usque eo, judices, ut rictum ejus ac mentum paullo sit attritius, quod in precibus et gratulationibus non solum id venerari, verum etiam osculari solent.* Intelligas hinc osculari solitos Veteres, quæ majori religione colebant. Virgilius, *Æneid.* ii. 490.

Amplexæque tenent pestes, atque oscula figunt.

Tibullus, *Eleg.* i. v. 44.

Et dare sacratis oscula liminibus.

Ovidius, *Tristium* lib. i. v. 44.

Contigit extinctos ere tremante focos.

- Φιλ. Σοί γ', ὦ τέκνον, κ' τῷτο, κάλλο τῶν ἐμῶν,
 Ὅποῖον ἂν σοι ζυμφέρῃ, γνῆσεται.
- Νε. Καὶ μὴν ἐρῶ γε' τὸν δ' ἐρωθ' ἔτως ἔχω·
 Εἴ μοι θεμίς, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες. 670
- Φιλ. Ὅσιά τε φωνεῖς, ἔστι τ', ὦ τέκνον, θεμίς,
 Ὅς γ' ἡλίχ' τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος
 Μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 Ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς Φίλκς, ὅς τῶν ἐμῶν
 Ἐχθρῶν μ' ἐνερθεῖν ὄντ' ἀνέστησας πέρα. 675
 Θάρσ'· παρέσσι ταῦτά σοι κ' διγγάνειν,
 Καὶ δόντι δῆναι, κάξεπεύξασθαι βροτῶν
 Ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
 Εὐεργετῶν γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμεν.
 Οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν Φίλον. 680
 “ Ὅστις γὰρ εὖ δρᾷν εὖ παθὼν ἐπίσταιται,
 “ Παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων Φίλος.
- Νε. Χωροῖς ἂν εἴσω.
- Φιλ. Καί σε γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 Νοσῶν ποθεῖ σε ζυμπαρασάτην λαβεῖν. 685

679. καὶ αὐτὸς] αὐτὸς Ald.

680. ἰδὼν—λαβὼν] ἰδεῖν—λαβεῖν Br.

Plutarchus in Sylla, p. 471. B. λέγει] ἢ ἔχων τι χρυσὸν Ἀπόλλωνος ἀγαλμάτιον ἐκ Δελφῶν—τότε τῷτο καταφιλεῖν. Lucian. de Sacrif. cap. 12. ὁ δὲ πένης ἠλάσατο τὸν θεόν, φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ διξίαν. Adde et quæ narrantur in lib. Regum i. cap. xix. 18.

677. κ' δόντι δῆναι. Si vere προσκύσαι superiori nota interpretati sumus, non multa contentione opus erit, emendantibus, κ' εὐματι δοῦναι. Eurip. Troad. 1184. φιλέμασιν τ' ἔδωκεν. Bacch. 621. χεῖλεσιν διδὼς ὑδόντας.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Σπρόφη ἀΐ.

- Χο. Λόγω μὲν ἐξήκασ', ὅπαπα δὲ ἔ μάλα,
 Τὸν πελάταν λέκτρων
 Ποτὲ τῷ Διὸς Ἰξίονα, κατ' ἄμπυκα
 Δρομάδα δέσμιον, ὥς
 Ἔλαδ' ὁ πυγκρατῆς Κρόνυ· 690
 Ἄλλον δὲ ἔπιν' ἐγώ-
 γ' οἶδα κλύων, ἔδλ' ἐσίδον μοίρα
 Ταῦδ' ἐχθίοισι σωτυχόντα θνατῶν,
 Ὃς ἔτ' ἔρξας τίν', ἔτε νοσφίσας,
 Ἄλλ' ἴσος ἐν ἴσοις ἀνὴρ, 695
 Ὡλλυθ' ὦδ' ἀναξίως.
 Τόδε θωῦμ' ἔχει με,
 Πῶς ποτὲ, πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων

688. τοῦ Διὸς] Διὸς Ald.

690. Κρόνυ] Κρόνυ παῖς Ald. Br.

Ibid. Post κατ' ἄμπυκα addunt δὴ Ald. Br.

687. πελάταν λέκτρων. Verbum πελάτ de re amatoria adhibitum vide OEd. Tyr. 1120. Trachin. 17. Eurip. Rhes. 914.

688. κατ' ἄμπυκα. Veteres sic legite ex Heilychio, v. ἄμπυκα: constat. Sed quomodo totam ἄμπυκα significabit, quæ poena erat Ixionis? Pind. Pyth. ii. 40. Lucian. Dialog. Jov. et Junon. Scholiastes Eurip. in Phoeniss. 1220. Coniciebam ἀντιγα, licet ἀντιγῆ grammaticis sit ἢ περιφέρεια τοῦ ἄρματος, non tota. Solet tamen quamvis curvaturam significare.

694. ὃς οὐτ' ἔρξας τίν'. Lege ob metrum ὃς οὐτίν' ἔρξας.

695. ἴσος ἐν ἴσοις, i. e. δίκαιος ἐν δίκαιοις.

ῥοθίων μόνος κλύζων, πῶς

Ἄρα πανδάκρυτον ἔτω βιοτὰν κατέρχεν·

700

Ἀνπσροφὴ α'.

Ἴν' αὐτὸς ἴω πρόσθερος, ἐκ ἔχων βάσιν,

Οὐδέ τιν' ἐγχώρων,

Κακογείτονα παρ' ᾧ ὄνον ἀντίτυπον

Βαρυθρῶτ' ἀποκλαύ-

σειεν αἱματηρόν· ἔ-

705

δι' ὅς πὰν θερμοτάταν

Αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκέων

Ἐνθήρε ποδὸς ἡπίοισι φύλλοις

699. κλύζων] κλύων Br.

705. οὐδ' ὅς] ἔδι γ' ὅς Br.

699. κλύζων. Cantero emendanti κλύων assentiri jubent et metrum et sententia.

700. ἄρα πανδάκρυτον. Lege ob metrum ἄρ' ὃ πανδάκρυτον.

701. πρόσθερος. Derivata ab ἔρος alia vide ad Trachin. 971. Hic si locum habet πρόσθερος, ab ἔρεος, *ventus secundus*, flui debet. Verum quis erat *ventus secundus* homini in terra degenti? Legendum forte *πρόσανερος*, *auris expositus*.

Ibid. ὅτε ἔχων βάσιν, *non habens gressum*, i. e. incedendi potestatem. Philoctetes, supra, v. 641. ἢ μ' ἐθηκεν ᾧδ' ἄπειν.

703. κακογείτονα. Heathius de indigena (si talis in vicinia fuisset) dictum hoc putat. Mihi Poeta ὄνον, *gemitum*, Philoctetæ κακογείτονα, i. e. κακὸν γείτονα, appellasse videtur. De analogia vocis vide infra ad v. 1376.

Ibid. ἀντίτυπον. Lege ob metrum ἀντίκτυπον.

707. αἱμάδα. Alibi hanc vocem non invenio.

708. ἐνθήρε ποδός. Dicitur ut ξύλα ἑμμήρεα, *ligna quibus medulla inest*, Theophrasto. Sic et δρυμὸς ἑιθηρος, *saltus cui feræ insunt*, Eurip. Rhel. 289. Est ergo ἐνθηρος ποῦς *pes*, in quo *viperæ* latet: quod ad

Κατδυνάσειεν, εἴτις ἐμπέσοι
 Φορβάδος ἐκ γε γᾶς ἐλεῖν. 710
 Ἐρπει ἄλλοτ' ἄλλα γὰρ,
 Τότ' ἂν εἰλυόμενος,
 Παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
 Ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει
 Πόρων, ἀνίκ' ἐξανίη δακέθυμος ἄτα. 715
 Στρεφὴ β.
 Οὐ Φορβὰν ἱεῖᾶς
 Γᾶς, σπόρον ἐκ ἄλλων

709. εἴτις] εἴ τιν' Br.

710. ἐκ γε] ἐκ τε Ald. ὥς Br.

711. ἄλλοτ' ἄλλα γὰρ] γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα
Ald. Br.

715. ἐξανίη] ἐξανίησι Ald.

Æschyli imitationem dici videtur, cujus hi sunt versus emendatius scripti quam apud Valckenaer. Diatrib. in fragm. Eurip. xi.

Οὐ γδ' δακὼν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνώκισε

Δεινῶν γε τομέων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῶν.

709. εἴτις ἐμπέσοι. De incola vel vicino nulla suspicio esse potuit, quando ex tota fabula patet Philoctetam omnino solitarium vixisse: v. 283. et 702. De foliis igitur anodynis loqui eum necesse est; legendumque adeo cum Mudgio εἴτιν' ἐμπέσοι, *si quæ folia occurrerent quæ ex terra altrici carpi possunt*. Nisi malis εἴτισ' (i.e. εἴτισι) ἐμπέσοι.

712. εἰλυόμενος. Secundam syllabam corripit, ut apud Nican-drum, Alexipharm. 18.

713. παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας. Non comparat Philocteten pue-ro, cui pedes validi agilibusque jam incessus est; nihil enim diffimi-lius; sed infanti, qui nondum firmiter incedens, a nutrice, ὅθεν εὐ-μάρεια πόρων ὑπάρχει, quæ gressum ejus firmare solet, separatur.

715. ἀνίκ' ἐξανίη. Connectendum cum εἰλυόμενος. De infante enim dici, non de Philocteta, quivis videt.

717. σπόρον. MS. Harleian. in Museo Britannico memini legere πόρον. Sed placet σπόρον: fuerit enim σπόρος ἄλλων *messis ab aliis seminata*, i. e. panis, quem alii feminaverint.

Αἶρων, τῶν νεμόμε-

σθ' ἀνέρες ἀλφῆσαι·

Πλὴν ἐξ ὠκυπόλων ἔποτε τόξων

720

Περσῶν Πανόϊς ἀνύσσει γαστρί Φερβάν.

ὦ μελέα ψυχὰ,

Ὅς μῆδ' οἰνοχύτῃ πώματος ἤ-

σθη δεκέτῃ χρονον· λεύσων δ' ὅπε

Γενίῃ σατὸν εἰς ὕδωρ αἰεὶ προσενώμα.

725

Ἀντιπροφῇ β'.

Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν

Παιδὸς ὑπαντήσας,

Εὐδαίμων ἀνύσει,

Καὶ μέγας ἐκ κείνων·

Ὅς νιν ποντοπόρῳ δῆρατι, πλήθει

730

723. πώματος] πώματος Ald. Br.

725. αἰεὶ] αἰεὶ Ald.

724. ὅπε] εἴ πε Br.

729. ἐκ κείνων] ἐκείνων Ald.

719. ἀλφῆσαι. Hesychius: ἀλφῆσαι, ἀμείψαι, ἔντιμαί. Prior interpretation placet ut sit ἀλφῆσαι, commercio utentes.

724. λεύσων δ' ὅπε γενίῃ. Quam hic vim habeat λεύσων equidem non intelligo. An emendandum:

— λάψων δ' εἴπε

Γενίῃ σατὸν εἰς ὕδωρ αἰεὶ προσενώμα.

Sed ad stagnantem aquam, sicubi posset, potaturus semper accedebat. Verbi λάπτειν, potare, exempla aliquot dedit Athenæus, lib. xi. p. 485. Videtur primario sensu ferinam potationem indicare: unde et miseram Philoctetæ conditionem optime exprimit: σατὸν quoque (i. e. σάσιμον) ὕδωρ commemorat, ut minus purum limpidumque. Προσενώμα, admovebat pro ἀδμοτεbat se eadem analogia qua alia ποτιένδιν verba. Vid. ad Trachin. 1275. Sed et ναμῶν intransitive adhibet Archias, Anthol. p. 30. Nec negligenda hic verba in νεα de quibus vid. ad Trachin. 1192. nec κερύζειν infra, v. 742.

Πολλῶν μνηῶν, πατρώων ἄγει πρὸς αὐλὰν
 Μηλιάδων Νυμφῶν,
 Σπερχεῖθ τε παρ' ὅχθαις, ἵν' ὁ χάλ-
 καππὶς ἀνὴρ θεοῖς πλάθῃ πᾶσι,
 Θεῖῳ πυρὶ παμφαῆς, Οἴτας ὑπὲρ ὅχθων.

735

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ἰαμβοί.

Νε. Ἐρπ' εἰ θέλεις· τί δὴ ποθ' ᾧδ' ἐξ ἐδενός
 Λόγῃ σιωπᾶς, ἀποπλήκτως ᾧδ' ἔχει;

Φιλ. Ἄ, ᾶ, ᾶ, ᾶ.

Νε. Τί ἐστίν;

Φιλ. Οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἴθ', ᾧ τέκνον.

740

Νε. Μῶν ἄλγος ἴχετε τῆς παρεσώσεως νόσθ;

Φιλ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' ἄρτι κεφίζειν δοκῶ.

734. πᾶσι] πᾶσιν Br.

738. ᾶ quater—ter Ald. ut et v. 746.

737. ἀποπλήκτως] ἀπόπληκτος Br.

733. Σπερχεῖθ. Vid. ad v. 498.

736. εἰ θέλεις. Est qui legat εἰ σθέλεις. Alius contra θέλεις pro
 θέλεις poetice positum esse contendit, ut apud Homerum, Iliad. φ.
 366.

Οὐδ' ἔθελε προερεῖν, ἀλλ' ἵχετο——.

Plato : τὰ χωρία ἐδὲν μ' ἐθέλει διδάσκειν. Solon. Eleg. ii. 28. αὐλίσαι
 δ' ἔτ' ἵchein ἐκ ἐθέλεισι θύραι. Ego hanc licentiam, quum de rebus in-
 animatis sermo est, facile fero : nullus enim tum ambiguitati lo-
 cus. De hominibus ubi propria volendi notio obtinere potest, nun-
 quam altera illa sive catachrestica notione adhibitum inveni. Et
 quid prohibet hic proprio sensu accipere ἔρπ', εἰ θέλεις, *progrudere, fi-
 vis* : i. e. si ferio vis, si revera cupis me comitari.

742. κεφίζειν, *melius habere*. Hippocrates, Epidem. lib. ii. ægrot.

Ἰὼ Θεοί.

Νε. Τί τῶς Θεὸς ἔτῳς ἀνασένων καλεῖς ;

Φιλ. Σωτῆρας αὐτὸς ἡπίεσθ' ἡμῖν μολεῖν. 745

Ἄ, ᾶ, ᾷ, ᾶ.

Νε. Τί ποτε πέπονθας ; ἐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὥδ' ἔση
Σιγηλός ; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.

Φιλ. Ὀλωλα, τέκνον, καὶ δυνήσομαι κακὸν
Κρύψαι παρ' ὑμῖν· ἀπαταί· διέρχεται, 750
Διέρχεται, δύσηνος· ὦ πάλας ἐγώ.

Ἀπόλωλα, τέκνον, βρύχομαι, τέκνον· παπαῖ.

Παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶ, παπᾶι.

Πρὸς Θεῶν, πρὸ χειρὸν εἴτι σοι, τέκνον, πάρα
Ξίφος χερσῶν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα· 755

Ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ Φείσῃ βίβη.

Ἰθ', ὦ παῖ.

Νε. Τί δ' ἐστὶν ἔτῳ νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτε
Τοσὴνδ' ἰϋγὴν καὶ τόνον σαυτῶ ποιῆς ;

Φιλ. Οἶδ', ὦ τέκνον ; 760

Νε. Τί ἐστίν ;

Φιλ. Οἶδ', ὦ παῖ ;

Νε. Τί σοι ;

Φιλ. Οὐκ οἶδα.

Νε. Πῶς ἐκ οἶδα ; 765

749. ὀλωλα] ἀπόλωλα Ald. Br.

752. βρύχομαι] βρύκομαι Br.

753. Παπᾶ, παπᾶ] ἀπαπατᾶ, Ald.

ἀπαπαταπαῖ Br.

10. ἐκέφισεν ὀλίγω, κατενέει μᾶλλον : et mox ægrot. 13. τὰ δ' ἄλλα
διεκέφισε.

758. ὅτε. Subaudi ὅτε, et vid. ad Trachin. 343.

Φιλ. Παππὰ, παππὰ, παῖ.

Νε. Δεινόν γε τῷπίσαγμα τῷ νοσήματος.

Φιλ. Δεινόν γὰρ, ἐδὲ ῥήτόν· ἀλλ' οἴκτειρέ με.

Νε. Τί δῆτα δράσω;

Φιλ. Μὴ με ταρβήσας προσῶς.

770

Ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνον πλάνοις ἴσως

ὧς ἐξεπλήσθη· Φεῦ.

Νε. Ἰὼ δύσηνε σύ.

Δύσηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων Φανείς.

Βέλει λάθωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σε;

775

Φιλ. Μὴ δῆτα τῷτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν

τάδ' ὥσπερ ἡτοῦ μ' ἀγτίως, ἕως ἀνῆ

τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσος τὸ νῦν παρὼν,

Σῶζ' αὐτὰ, καὶ φύλαττε· λαμβάνει γὰρ ἔν

Ἵπνος μ' ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίη τόδε·

780

Κῆκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔἴην χρεῶν

Εὐκηλον εὐδεῖν· ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ

Μόλωσ' ὀκνεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι

Ἐκόντα μὴτ' ἄκοντα, μήτε τῷ τέχνῃ

Κεῖνοις μεθεῖναι ταῦτα· μὴ σαυτὸν θ' ἄμα, 785

767. τῷπίσαγμα] τῷπέισαγμα Ald.

772. φεῦ deest Ald.

773. Ἰὼ semel; bis Ald.

774. δυσ.] ἰὼ δυσ. Ald. ἰὼ ἰὼ, δυσ. Br.
e cod. A.

779. φύλαττε] φύλασσε Ald. Br.

780. ἐξίη] ἐξήη Ald. ἐξήη Br. e cod. B.

782. εὐκηλον] ἔκηλον Ald. Br.

784. μήτε] μὴ δὲ Ald. μηδὲ Br.

767. τοῦπίσαγμα. Vere sic emendavit H. Stephanus: vid. ad Antig. 4. Ed. Ald. τῷπέισαγμα.

774. δύσηνε—φανείς, qui infelix apparuit. Œd. Col. 1029. εἰ δ' αὖ φανείς; δύσηνος, ὡς ἐγὼ φάνην. Aj. 750. ἡ φάνην ἐγὼ βραδύς. v. 1039. δῶλος φανείς. Pro διὰ πόνων an legendum ἀφόρως? Vocem habet Plato in Ione, p. 362. B. in Philebo, p. 379. D.

Κἄμ', ὄντα σαυτῷ πρόσροπον, κτείνεις γένη.

Νε. Θάρσῃ· προνοίαις ἔνεκ', ἔ' δοθήσεται,

Πλὴν σοί τε καί μοι· ζῶν τύχη δὲ πρόσφερε.

Φιλ. Ἴδ' ἔδεχθ', παῖ, τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
Μή σοι γνέσθαι πολύπον' αὐτά· μηδ' ὅπως 790

Ἑμοί τε καὶ τῷ πρόθ' ἐμῷ κεκτημένῳ.

Νε. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ

Πλῆξ ἔριός τε καὶ εὐσταλὴς, ὅποι ποτὲ

Θεὸς δικαιοῖ, χ' ὦ σόλος πορσύνεται.

Φιλ. Ἀλλ' οὖν δέδοικα μή μ' ἀτελὴς εὐχὴ, τέκνον. 795

Σπάξει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθῷ

Κηκῖον αἷμα, καί τι προσδοκῶ νέον.

Παπαί, Φεῦ.

Παπαὶ μάλ'· ὦ πῶς, οἷά μ' ἐργάσῃ κακά.

Προσέρπει,

800

Προσέρχεται τόδ' ἐγγύς· οἳ μοι μοι τάλας.

* Ἐχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.

787. προνοίας] προνοίας γ' Br. e cod. B.

793. καὶ εὐσταλὴς] κεύσταλὴς Br. ex eodem cod.

795. ἀλλ' ἔν δέδοικα] ἀλλὰ δέδοικ' Ald.

Ibid. μή μ' ἀτελὴς εὐχὴ, τέκνον] ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴς εὐχὴ Ald. μή ἀτελὴς εὐχὴ, τέκνον Br.

789. φθόνον, i. e. Nemefim, iram deorum. Vid. Eurip. Iph. Aul. 1103. De verbo πρόσκυσον vid. quæ dixi supra ad v. 666.

794. πορσύνεται, conceditur vel paratur.

795. μή μ' ἀτελὴς εὐχὴ, τέκνον. Metro et sententiæ succurrit Canterus legendo, μὴ μάτην εὐχῇ. Sed tanta mutatione nihil opus. Non incommodum enim fuisset μὴ 'τέλες' εὐχῇ, i. e. μὴ ἀτέλεστα εὐχῇ. Sed neque penitus spernendum μὴ 'τελέε' εὐχῇ, subaudito ᾗ, ne irritum votum sit. Ed. Ald. mire hic variat. Habet enim: ἀλλὰ δεδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴς εὐχῇ.

802. ἔχετε τὸ πρᾶγμα. Ambiguitatem hic quævisse videtur

Ἀταταί.

ᾧ ξένη Κεφαλλήν, εἶθε σε διαμπερές
Στέρνων ἔχουσ' ἄλγησις ἥδε· Φεῦ, παπαί. 805

Παπαὶ μάλ' αὖθις· ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμῷ
Τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;

ᾧ μοι μοι.

ᾧ θάνατε, θάνατε, πῶς αἰεὶ καλέμενος 810
Οὕτω κατ' ἡμαρ, ὃ δύνῃ μολεῖν ποτέ;

ᾧ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
Τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλεμένῳ πυρὶ

803. ἀπαταί] ἀπαταῖ Ald. ἀπαταὶ Br.
804. σῶ] πῶ Ald.

813. ἀνακαλεμένῳ] ἀνακυκλῶν Br.
ex Toupilii emendatione.

Poeta. Philoctetæ mens erat: *videtis jam, tenetis quid rei sit hic morbus*. Reliquis verba eadem sonabant: *tenetis, adepti estis rem*, i. e. arcum. Confer CEd. Tyr. 947. Eurip. Helen. 1245. Ion. 422.

804. Κεφαλλήν. Vid. ad v. 267.

813. τῷ Λημνίῳ—πυρὶ. Meminit infra, v. 1012. Scholiastes Nicandri ad Theriac. 472. Μόσυχλος δὲ, τὰ ὄρη τῆς Λήμνου, ὡς Ἀντίμαχος,——

—Ἡφαίστε πυρὶ εἰκελον, ἣν ἔα τιτύσκει
Δαίμων ἀκροτάταις ὄρεος κορυφαῖσι Μοσύχλε.
καὶ Ἐρατοδείης.

Εὖ τοι ὅσοις φαίνεσκε Μοσυχλαίῃ φλογὶ ἴσον.

Attius apud Varronem de Ling. Lat. vi. ex emendatione Josephi Scaligeri:

— Qui Lemni aspera
Tifæa tuere——
Et Volcania templa sub ipsis
Collibus, in quos delatu' locos
Dicitur alto ab limine cæli

Ἐμπερησον, ὦ γηναῖε· καὶ γὰρ τοι ποτὲ
Τὸν τῷ Διὸς παῖδι, ἀντὶ τῶνδε τῶν ἔπλων 815

Ἄ νῦν σὺ σώξεις, τῷτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

Τί Φῆς, παῖ;

Τί Φῆς; τί σιγᾶς; πῶ ποτ' ἂν, τέκνον, κυρεῖς;

Νε. Ἀλγῶ πάλας δὴ τὰπὶ σοὶ εἰνῶν κακὰ.

Φιλ. Ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσῃ, ὥς ἤδε μοι 820

Ὅξεϊα φοιτᾷ, καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται·

Ἀλλ' ἀντιάζω μὴ με κατὰλίπῃς μόνον.

Ætnæa vi spirante vapor

Fervidus.—.

Statius, lib. v. 50.

Lemnos, ubi ignifera fessus respirat ab Ætna

Mulciber.—.

Idem, v. 87.

— quater antra Dei fumantis anbelos

Exeruerè apices.—.

Valer. Flaccus, ii. 336.

Ventum erat ad rupem, cujus pendentia nigris

Fumant saxa jugis, coquiturque vaporibus aër.

Substitit Æsonides, atque hic regina precari

Hortatur, causasque docens, hæc antra videtis

Vulcanique, ait, ecce domos.

Seneca, Herc. Cæt. 1360. *Quæ Lemnos ardens?* Meminit et Cic.

de Nat. Deor. iii. 22. Etymologus M. v. αἰθάλη.

Ibid. ἀνακαλεμένῳ, invocato, adorato. Eurip. Troad. 472.

ὦ θεοί· κακὰς μὲν ἀνακαλῶ τὰς συμμάχους.

Aristoph. apud Hephæstion. p. 42.

μήτε μέσας ἀνακαλεῖν ἐλικοβοσγύχους.

Invocatum vulgo fuisse Lemnium hunc ignem colligas ex loco Valerii jam citato, ubi Hypsipyle Jafonem precari hortatur.

816. ἐπηξίωσα, *sustinui.*

- Νε. Θάρσῃ· μενέμεν.
 Φιλ. Ἦ μενεῖς ;
 Νε. Σαφῶς Φρόνει. 825
 Φιλ. Οὐ μὴν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιώθ' ἰδέσθαι, τέκνον.
 Νε. Ὡς ἔθ' ἐμὸί 'στι σὲ μόλειν ἄτερ.
 Φιλ. Ἐμβάλλε χεῖρὸς πίπιν.
 Νε. Ἐμβάλλω μενεῖν.
 Φιλ. Ἐκείσε νῦν μ' ὀκείσε - 830
 Νε. Ποῖ λέγεις ;
 Φιλ. Ἄνω -
 Νε. Τί παραφρονεῖς αὖ ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον ;
 Φιλ. Μέθες, μέθες με.
 Νε. Ποῖ μεθᾶ ; 835
 Φιλ. Μέθες ποτέ.
 Νε. Οὐ Φημ' εἰάσειν.
 Φιλ. Ἀπό μ' ὀλεῖς, ἣν προσθήγης.
 Νε. Καὶ δὴ μεθήμ' σε· τί δὴ πλεόν Φρονεῖς ;
 Φιλ. ὦ γὰρ, δεῖξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω. 840
 Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ἔκέτ' ὀρθῶσθαι μ' εἶ.
 Νε. Τὸν ἀνδρ' εἴοικεν ὕπνος ἔμακρῶ χρόνῳ
 Ἐξεν· κára γὰρ ὑπνιάζεται τόδε.
 Ἰδρὼς γέ τοι νιν πᾶν κατὰζέζει δέμας,
 Μέλανά τ' ἄκρ' τις παρέρρωγχε ποδῶς 845
 Αἰμορρίαγῆς φλέψ· ἀλλ' εἰάσωμεν, Φίλοι,
 Ἐκηλον αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.

839. μεθήμ' σε] μεθήμ' Ald. Br.

Ibid. τί δὴ] τί δὲ δὴ Ald. Br.

ΕΠΩΔΙΚΑ.

Σπροφοή.

Χο. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, ὕπνε δ' ἄλγέων,

Εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,

Εὐαίων εὐαίων ἀναξ.

850

Ὅμμασι δ' ἀντέχοις

Τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν.

Ἴθι, Ἴθι μοι παιών.

ὦ τέκνον, ὅρα γε πῶς γένη,

Ποῖ δὲ βάσῃ· πῶς δέ μοι

855

Τάντεῦθεν φροντίδος ὀρεῖς,

Ἦδη πρὸς τί μενῶμεν πρᾶσσειν;

Καιρός τοι πάντων γνῶμαι ἴχων,

Πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυται.

850. εὐαίων femel Ald.

851. ὅμμασι δ' ἀντέχοις] ὅμμασιν δ' ἀντέχοις Ald. ὅμμασι δ' ἀντίσχοις Br.

854. ὅρα γε] ὅρα Ald.

856. τάντεῦθεν] τάντεῦθε Turneb.

Ibid. Post φροντίδος distinguit Br.

859. παρὰ πόδας] παρὰ πόδα Ald. Br.

851. ἀντέχοις. Videndum an ob metrum legi debeat ἀντίσχοις.

852. τάνδ' αἴγλαν, *hanc lucem*, i. e. hoc levamen, hoc solatium : quo sensu φάος adhiberi non rarum est. Vid. ad Aj. 719.

856. τάντεῦθεν. Metrum postulare videtur τάντεῦθε.

858, 9. Obscura horum versuum sententia. An legendum :

Καιρός τοι πάντων γνῶμα δ' ἴχων

Πολὺ παρὰ πόδας κράτος ἄρνυται.

Occasio omnium rerum est; at qui prudentiam habet, magnum decus ante pedes positum tollit. Julian. Imp. p. 247. A. Ἧ λεγομένων παρὰ πόδα ἢ πρὸ ἧ ὀφθαλμῶν δέικνυσιν ἐναργέστερον. Conf. et Maccab. lib. iii. iv. 8. et v. 8.

Ἐξάμετροι.

Νε. Ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει ἔδέν· ἐγὼ δ' ὀρώ ἔνεκα Θήραν 860
 Τήνδ' ἁλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τῷδε πλέοντες.
 Τῷδε γὰρ ὁ σέφανος, τῷτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
 Κομπεῖν δ' ἔς' ἀτελῇ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος.

Ἀντιστροφή.

Χο. Ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·
 Ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ σύ μ' αὖτις, 865
 Βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον,
 Πέμπτε λόγων φάμαν·
 Ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς αἰδέσθαι
 Ὑπνος αὖπνος λεύσσειν.
 Ἀλλ' ὅ, τι δύναμι μάκιστον· 870
 Κεῖνό μοι γὰρ μέγιστον·
 Λάθρ' ἐξιδῷ ὅ, τι πράξεις·

865. ἀμείβῃ σύ μ' ἀμείβῃ μ' Ald. Br. 871, 2. Br. sequitur Aldum. vide not.

863. ἀτελῇ σὺν ψεύδεσιν, *imperfectum successum, et hunc porro mendacis partum.*

865. ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ. Malim, metri causa, ὦν δ' ἀμείβῃ.

871, 2. κεῖνό μοι γὰρ μέγιστον
 Λάθρ' ἐξιδού ὅ, τι πράξεις.

Ita ed. H. Steph. In Aldina diversissima scriptura est; nempe hæc,

Κεῖνό μοι κεῖνο λάθρα,
 Ἐξιδού ὅ, τι πράξεις.

Unde si feceris, non magna mutatione,

Κεῖνό μοι, κεῖν ὦ, λάθρα
 Λάθρ' ἐξιδού τί πράξεις.

Metro satisfeceris, sententiamque simul commodam reddideris.

Οἶδ', οἶδ' ἔντιν' αὐδῶμαι, εἰ ταυτάν
 Τέτῳ γνῶμαι ἴχθεις, μάλα τοι
 Ἀπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθῃ.

875

Ε Π Ω Δ Ο Σ.

Οὐρός τοι, τέκνον, ἔρος, ἀνὴρ
 Ὀδὶ ἀνόμματος,
 Οὐδὶ ἔχων θρωγάν, ἐκτέταται νύχθις,
 Ἀλεῆς ὕπνος ἐδλός,
 Οὐ χερὸς, ἔ ποδός,
 Οὔτινος ἄρχων.
 Ἀλλ' ὥς τις αἰδοῖα παρακείμενος

880

873. οἶδ', οἶδ' ἔντιν' αὐδῶμαι, εἰ ταυτάν. Ald.
 οἶδα γὰρ ὅν γ' Br.
 Ibid. εἰ ταυτάν τῷ τῶ] ταυτάν εἰ τῷ Br.

875. πυκινοῖς] πυκνῶσιν Ald.
 876. ἀνὴρ ὅδ' ἀνὴρδ' Ald. ὠνὴρ δ'
 Br.

873. οἶδ', οἶδ' ἔντιν' αὐδῶμαι, εἰ ταυτάν. Lego, metri causa,
 οἶδ', οἶδ' ὅ, τιν' αὐδῶμ', εἰ ταυτάν.

Ὅ, τιν' ut apud Homerum. Ed. Ald. hic iterum insigniter variat.
 Habet enim οἶδα γδ ὅν αὐδῶμαι, εἰ ταυτάν.

875. Ἀπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθῃ, i. e. adeo commovebitur Philo-
 tetes, ut perturbationem ejus vir cordatus vix videre sustineat.

876. ἔρος—ὄρος. Imitari videtur clamorem nautis ingruente
 vento secundo usitatum. Theocritus, Idyll. xiii. 52.

Κεφότερ', ὦ παῖδες, ποιεῖδ' ὄπλα· πλευστικὸς ὄρος.

878. νύχθις, i. e. tenebris involutus, σκοτεινός. Vid. ad Œd. Col.
 1312.

879. ἀλεῆς ὕπνος ἐδλός. Hic versus, quocunque modo legas vel
 explices, διὰ μέσου poni debet. Hujusmodi autem parenthesis ne
 orationem, quod plerumque fit, enervet, legendum forte, cum apo-
 strophæ ad deum Somnum, jam antea in initio odæ compellatum,

(Ἀδελῆς, ὕπν', ὅς ἐδλός)

(Timoris expers est, O Somne, qui peccatus purum gerit.) Non dissimi-
 lem parenthesis vide Aj. 173.

Ὅρα, βλέπει, καίερα φθέγγει.
 Τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι, παῖ,
 Πόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.

885

Ἰαμβοί.

Νε. Σιγαῖν κελεύω, μηδ' ἀφεσάναί φρενῶν.

Κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα, κἀνάγει κᾶρα.

Φιλ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό, τ' ἐλπίδων

Ἄπιστον οἰκζήτημα τῶνδε τῶν ξένων.

Οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τῷτ' ἂν ἐξηύχης' ἐγὼ, 890

883. ὄρα] ὄρα Br.

887. ἀνὴρ] ὄνῃς Br.

Ibid. φθέγγει] φθέγγε Br.

883. ὄρα, βλέπει. Ad vitandam tautologiam legendum forte, ὄρα, βλέπει, agit, videt, loquitur, ut aliquis inferis adscriptus: i. e. nihil agit, videt, loquitur, non magis quam si mortuus esset. Usitata hæc Sophocli figura est: vid. ad CEd. Tyr. 1304. ubi pluscula attulimus exempla.

Ibid. φθέγγει. Usitatius foret φθέγγει. Sed amat verba obsoleta Sophocles: vid. ad CEd. Col. 132. Homerus hymno in Mercur. 483. Ἐργασίην φθέγγουσα δυήπαδον. [vulgo, φείγουσα.]

885. πόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος, optimus labor est, qui non terret; i. e. nec Philocteten, nec me.

886. ἀφεσάναί φρενῶν. Phrasis mihi alibi non obvia. Ἐξέστης φρενῶν de homine deliro habet Eurip. Bacch. 359. Sed aliud haud dubie ἀφεσάναί φρενῶν, nempe parum attento esse animo, ut cui Horatius peregre esse animum dixit. Conf. τ' αὐτῶν ἀμελειῶν περὶ γονίας μὴ ἀφιστῶνται, Plat. p. 976. B.

Τὸ γὰρ ἀποσῆναι χαλεπὸν

Φύσεος, ἣν ἔχει τις αἰὲς,

Aristoph. Vesp. 1448. Τοῦ βασκαίνειν ἀφίστηκα, Aristid. tom. i. p. 363. Ὡς ἀπειῖται τ' ἐν οἷς εἴη τὸν νοῦν, Synes. p. 64.

888. ἐλπίδων. Latine per dativum vel ablativum reddi debet: opinionioni meae incredibile vel opinionis mea.

Τλήναι σ' ἐλεεινῶς ᾧδε τὰμὰ πῆματα
 Μείναι παρόντα καὶ ξυνοφελῆντά μοι.
 Οὐκ ἔνι Ἀτρεΐδαι τῶτ' ἔτλησαν εὐπόρως
 Οὕτως ἐνεγκεῖν, οἱ ἄγαθοὶ στρατηλάται.
 Ἀλλ', εὐγενὴς γὰρ ἡ Φύσις, καὶ ζ' εὐγενῶν, 895
 Ὡς τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
 Ἔθ' εἰς βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
 Καὶ νῦν ἐπειδὴ τῶδε τῷ κακῷ δοκεῖ
 Λήθῃ τις εἶναι κἀνάπαυλα δῆ, τέκνον,
 Σύ μ' αὐτὸς ἄρρον, σύ με κατάρτησον, τέκνον, 900
 Ἴν' ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ,
 Ὅρμάμεθ' ἐς ναῦν, μηδ' ἐπίχωμεν τὸ πλεῖν.
 Νε. Ἀλλ' ἥδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 Ἀνώδιον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἐπὶ
 Ὡς ἐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σε 905
 Πρὸς τὰς παρῆστας ξυμφορὰς ἐφαίνετο.
 Νῦν δ' αἶρε σαρτόν· εἰ δέ σοι μάλλον φίλον,
 Οἷσθσί σ' οἶδε· τῷ πόνῳ γὰρ ἐκ ὅκνος·
 Ἐπεὶ περ ἔτα σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
 Φιλ. Αἰνῶ τάδ' ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαῖρ' ὥσπερ νοεῖς. 910
 Τότ' εἰς δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ
 Ὅσμη πρὸ τῷ δέοντος· ἐπὶ νηὶ γὰρ
 Ἄλῃς πόνος τούτοις συνναίειν ἐμοί.

891. ἐλεεινῶς] ἐλεεινῶς H. Steph. Br.

893. εὐπόρως] εὐφόρως Br.

902. ὁρμάμεθ'] ὁρμάμεσθ' Ald.

909. οὕτω] οὕτως Ald. Br.

891. ἐλεεινῶς. Pronunciandum per crafm, nisi malis ἐλεεινῶς scribere.

906. πρὸς τὰς παρῆστας ξυμφορὰς. Conf. Eurip. Hippol. 708. Helen. 329.

- Νε. Ἔσω πᾶσι· ἀλλ' ἴσω τε, καὺτὸς ἀντέχε·
 Φιλ. Θάρτει· τό τοι σύνηθες ὀρθώσῃ μ' ἔθος. 915
 Νε. Παπαί· τί δῆτα δρῶμ' ἐγὼ τ' ἐνθ' ἐνδε γε;
 Φιλ. Τί δ' ἐσίν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέξῃς λόγῳ;
 Νε. Οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τ' ἀπορον τρέπειν ἔπος.
 Φιλ. Ἀπορεῖς δὲ τῷ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.
 Νε. Ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τῷδε τῷ πάθ' ἐς κυρῷ. 920
 Φιλ. Οὐ δὴ σε δυσχέρεια τῷ νοσήματος
 Ἐπεισεν, ὥς μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔπι;
 Νε. Ἀπαντᾷ δυσχέρεια, τὴν αὐτῷ φύσιν
 Ὅταν λιπὼν τις, δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
 Φιλ. Ἀλλ' ἐδὲν ἔξω τῷ φυτεύσαντος σύ γε 925
 Δρᾷς, ἐδὲ φωνεῖς, ἐοδλὸν ἀνδρ' ἐπωφελῶν.
 Νε. Αἰσχρὸς φανῆμα· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 Φιλ. Οὐκ ἐν οἷς γε δρᾷς· ἐν οἷς δ' αὖδ' αἶς, ὀκνῶ.
 Νε. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακὸς,
 Κρύπτων θ' αἰ μὴ δεῖ, καὶ λέγων αἶχ' ἐπῶν; 930
 Φιλ. Ἀνὴρ ὅδ' εἰ μὴ γὰρ κακὸς γνώμην ἔφυν,
 Προδῶς μ' εἴοικε, καὶ κλιπῶν, τὸν πλῆν σελεῖν.
 Νε. Λιπὼν μὲν ἐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ

914. ἴσω] ἴσαι Ald. Br.

916. ἐγὼ τ' αὐτὸς ἐνδε γε] ἂν ἐκ τούτων
ἐγὼ Br.914. ἴσω, *sia, confisste*.917. ἐξέξῃς, *e via abissi, abstrassi*. Eurip. Iph. Taur. 788. ἐξέξῃ
γὰρ ἄλλοσε.925. ἔξω τοῦ φυτεύσαντος, *extra genitorum*, i. e. alienum a genito-
ris moribus. Liban. vol. i. p. 574. τοῦ τ' πόλεως ἥθους καὶ τ' ἐμῆς πολι-
τείας ἔξω τὸ πρῶγμα εἶναι δοκεῖ. Aristides, tom. i. p. 386. ἔξω τ' εἰ-
σώτων. Conf. ad Oed. Col. 1295.

Πέμπω σε μᾶλλον, τῆτ' ἀνιῶμαι πάλα.

Φιλ. Τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς εἰ μανθάνω. 935

Νε. Οὐδέν σε κρύψω· δεῖ γὰρ εἰς Τροίαν σε πλεῖν
Πρὸς τοὺς Ἀχαιῶς, καὶ τὸν Ἀτρεΐδων στόλον.

Φιλ. Οἱ μοι τί εἶπας;

Νε. Μὴ σέναζε πρὶν μάθης.

Φιλ. Ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσθαί ποτε; 940

Νε. Σῶτα κακῶ μὲν πρῶτα τῷδε, ἔπειτα δε
Ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία ποροῖσθαι μολών.

Φιλ. Καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;

Νε. Πολλὴ κρατεῖ

Τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμῷ κλύων. 945

Φιλ. Ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι· τί μ', ὦ ξένε,
Δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.

Νε. Ἀλλ' ἐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ὅν τέλει κλύειν,
Τό, τ' ἐνδίκόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.

Φιλ. ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δαῖμα, καὶ πανουργίας 950

934. πίμπω] πίμπων Ald.

937. τὸν] τῶν Ald. Turneb.

950. ὦ πῦρ σὺ. Videtur ignis veteribus audaciæ et impudentiæ
symbolum fuisse. Eurip. Hecub. 607. καυτική τ' ἀταρξία Κρείσσει
πυρός. Androm. 271. ἐχίδνης καὶ πυρός περαιτέρω. Aristoph. Equit.
381. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θεμώτερα. Lyfistrat. 1014.

Οὐδὲ πῦρ, ἐδ' ὦδ' ἀναιδὲς οὐδεμία πάρδαλις.

In gnomis, θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γῆ καὶ τρία. Hinc θεμῶς, αἰδώς·
vid. ad Antig. 88.

Ibid. καὶ πᾶν δαῖμα, et quicquid terribile est. Sic interpreter, modo
sana sit lectio, cui Valckenærius, vir summus, sufficiendum centier
παιπάλημα.

ὦ πῦρ σὺ, παιπάλημα, καὶ πανουργίας—.

Δεινῆς τέχνημ' ἔχθισον, οἷά μ' ἐργάσω,
 Οἷ' ἠπάτηκας· εἰδ' ἐπαισχύνῃ μ' ὄρων
 Τὸν προσρόπαιον, τὸν ἐκέτην, ὃ χέτλιε;
 Ἀπεσέρηκας τὸν βίον, πὰ τόζ' ἐλάν.
 Ἀπόδος, ἱκνῆμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον. 955
 Πρὸς θεῶν πατρῶων, τὸν βίον μή με φέλης.
 ὦ μοι τάλας· ἀλλ' εἰδ' ἐπεσφωνεῖ μ' ἔτι,
 Ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ' ὦδ' ὄρα πάλιν.
 ὦ λιμένες, ὃ προσελήτες, ὃ ξυνεσῖαι
 Θηρῶν ὀρείων, ὃ καταρῥῶγες πέτραι, 960
 Ὑμῖν πέδῳ· εἰ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω·
 Ἀνακλαίομαι παρῶσι τοῖς ἐωθόσιν,
 Οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν εἴξ' Ἀχιλλέως.
 Ὅμοσας ἀπάξεν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 Προθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα με 965
 Ἱερὰ λαβὼν τῷ Ζηνὶς Ἡρακλῆες ἔχει,

955. ἱκνῆμαί σ'] ἱκνῆμ' Ald.

956. μή με φέλης] μή μ' ἀφίλης Turneb.

957. προσφωνεῖ] προσφωνεῖν Ald. Turneb. προσφωνεῖς F. 2.

Vid. ad Eurip. Hippol. 406. Mihi non fatis acerbum videtur παῖ-
 πάλημα, malimque, si a vulgata lectione recedendum,

ὦ πῦρ σὺ, καὶ πᾶν δῆγμα—.

956. μή με φέλης. Ita ed. Ald. Recentiores μή μ' ἀφίλης, cui
 non male substitutas με μὴ φέλης, cum alioqui non confiet metrum.

961. εἰ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω, alium non novi, cui dicam cum spe
 se. miserationis ciendæ. Nemo enim queritur iis quos se querimo-
 niis moturum desperat. Male hinc colligit Brumoius, Chorum e
 scena abiisse, quod nunquam memini in Græcis tragædiis factum.

966. ὦ Ζηνὶς Ἡρακλῆες. Interpretantur *Herculis, Jove geniti*: recte
 an fecus nondum mihi constat. Fieri enim potest ut Hercules ipse
 Jupiter dictus fuerit, quemadmodum Ζεὺς Ἀγαμέμνων Lycophr.
 commemoratus, v. 335. ubi vid. Tzet. Sic et Latini *Jupiter Qui-*

Καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει·
 Ὡς ἀνδρ' ἐλάν μ' ἰσχυρόν, ἐκ βίας ἄγει,
 Κέκ' οἷδ' ἐναίρων νεκρόν, ἢ καπνῷ σκιάν,
 Εἶδωλον ἄλλως· εἰ γὰρ ἂν φέροντά γε 970
 Εἶλέν μ'· ἐπεὶ εἰδ' ἂν ᾧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
 Νῦν δ' ἡπάτημα δύσμορος· τί χρεῖ με δρᾶν;
 Ἀλλ' ἀπόδος· ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γῆρ.
 Τί φῆς; σιωπᾶς; εἰδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 Ὡ γήμα πέτρας δίπτυλον, αὖτις αὖ πάλιν 975
 Εἵσται πρὸς σέ φίλος, ἔχ' ἔχων τροφήν·
 Ἀλλ' ἀνανῆμα τῷδ' ἐν αὐλῇ μόνος,
 Οὐ πῆνόν ὄρνιν, εἰδὲ θῆρ' ὀρεϊβάτην
 Τόξοις ἐναίρων τοῖσδέ γ'· ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 Θανῶν, παρέξω δαῖδ' ὑφ' ᾧν ἐφερβόμην, 980
 Καί μ', οὐς ἐθήρων πρόσθε, θηράσσει νῦν.
 Φόνον φόνος δὲ ρύσιον τίσω τάλας,

968. μ' ἰσχυρόν—ἄγει] ἰσχυρόν—μ' ἄ-
 γει Br. ex cod. B.
 972. μὲ δρᾶν] ποιῖν Ald. Br.
 973. ἀλλ' ἀπόδος] ἀπόδος Ald.

Ibid. ἐν σαυτῷ] ἐν σαυτῇ Br. e cod. A.
 977. ἀνανῆμα] αὖ θανῆμαι Ald. Tur-
 neb.
 979. τοῖσδέ γ'] τοῖσιδ' Ald. Br.

rinus. Pind. Pyth. iv. antistr. 3. Νεῖλοιο Κροτιάδα. Idem, Pyth. ix. antistr. 3. θήσονται τέ νιν ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἀγνόν Ἀπόλλωνα de Aristæo. Philippus, Anthol. p. 26. φιλεῖ Ζῆνα καὶ Αἰνεάδην. Meleager, Anthol. Ined. p. 75. [vel Analect. Brunckii tom. i. p. 28.] τῷς Πειθῆς καὶ Κύπριδος Ἡλιοδώρας. Λαμίας Ἀφροδίτης apud Athenæum, p. 253. Λ. Arifides, tom. i. p. 37. Διὸς Ἀσκληπιοῦ.

977. ἀνανῆμα. Ita olim scriptum fuisse testatur Scholiastes; meritoque anteposunt H. Stephanus et Heathius vulgatæ αὖ θανῆμα. Sic ἀφίλοισι αἰανῶ βίον, Electr. 821. εἰ φθόκος αἰαίνετο, Simmias, Anthol. p. 435.

979. τοῖσδέ γ'. Ed. Ald. τοῖσιδ'.

- Πρὸς τῷ δοκῶντος ἔδεν εἰδέναι κακόν.
 "Ολοιο μήπω, πρὶν μάθοιμι, εἰ καὶ πάλιν
 Γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς. 985
- Χο. Τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἀνάξ,
 "Ἦδη 'στὶ, καὶ τοῖς τῷδε προσχωρεῖν λόγοις.
- Νε. Ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπηκέ τις
 Τῷδ' ἀνδρὸς, καὶ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλα.
- Φιλ. Ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς 990
 Σαυτὶ βροτοῖς ὄνειδος ἐκκλέψας ἐμέ.
- Νε. Οἱ μοι, τί δράσω; μήποτ' ὄφελον λιπεῖν
 Τὴν Σκῦρον· ἔγω τοῖς παρῆσιν ἄχθομαι.
- Φιλ. Οὐκ εἶ κακὸς σὺ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
 "Εἰκας ἦκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δῆς, 995
 Οἷς εἰκὸς, ἐκπλεῖ, τὰμὰ μοι μεθεῖς ὅπλα.
- Νε. Τί δρῶμεν, ἄνδρες;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ,

ΧΟΡΟΣ.

- Οδ. "Ω κάκις' ἀνδρῶν, τί δράς;
 Οὐκ εἶ μεθεῖς πὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;
- Φιλ. Οἱ μοι, τίς ἀνὴρ; ἄρ' Ὀδυσσεύς κλύω; 1000
- Οδ. Ὀδυσσεύς, σάφ' ἴδ', ἐμῷ γ', ὃν εἰσορᾷς.
- Φιλ. Οἱ μοι· πέπραγμα καὶ πόλῳλ'· ὅδ' ἔγω ἄρα
 Ὁ ξυλλαβὼν με, καὶ πονοφύσας ὅπλων.

1000. ἀνὴρ] ὠνὴρ Br.

991. σαυτοῦ, i. e. περὶ σαυτοῦ.

995. δῆς, cedens. Sic ἡδοιγὴ δούς, Eurip. Phœniç. 21. ubi plura.

- Οδ. Ἐγὼ, σάφ' ἴδ', ἐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε.
 Φιλ. Ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. 1005
 Οδ. Τοῦτο μὲν,
 Οὐδ' ἠὲ θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
 Στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βία σελᾶσί σε.
 Φιλ. Ἐμ', ὦ κακῶν κάκιζε ἢ τολμίζατε,
 Οἶδ' ἐκ βίας ἄχθσιν; 1010
 Οδ. Ἦν μὴ ῥηῆς ἐκῶν.
 Φιλ. ὦ Λημνία χθῶν, ἢ τὸ παγκρατὲς σέλας
 Ἠφαιστόδουκτον· ταῦτα δ' ἄν' ἀναρχετὰ,
 Εἴ μ' ἔτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;
 Οδ. Ζεὺς ἐδ' (ἴν' εἰδῆς) Ζεὺς ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν, 1015
 Ζεὺς, ὃ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.
 Φιλ. ὦ μῖσος, οἷα καὶξανδρίσκες λέγειν,
 Θεὸς προτείνων, τὰς θεὸς ψευδεῖς τιθεῖς;
 Οδ. Οὐκ· ἀλλ' ἀληθεῖς· ἥδ' ἰδὸς πορδύτεια.
 Φιλ. Οὐ φημ' ἐγώ γε. 1020
 Οδ. Φημί· πεισέον τάδε.
 Φιλ. Οἱ μοι τάλας· ἡμᾶς μὲν ὡς δ' ἄλλος σαφῶς
 Πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν, ἔδ' ἐλευθέρως.
 Οδ. Οὐκ· ἀλλ' ὁμοίως τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν

1007. δράσει.] δράσσει Ald. δράσεις Turn. 1018. τιθεῖς] Ita Br. e cod. B. τιθεῖς
 1009. τολμίζατε] τολμήσατε Ald. Ald. Turneb.

1007. δράσει. Ita optime ed. Ald. Vulgo, δράσεις, quod merito H. Stephanus alteri postponit.

1012. σέλας Ἠφαιστότευκτον. Confer versum Antimachi citatum ad v. 813.

1018. τιθεῖς. Ita lego ut sit a verbo τιθέω. Vid. ad Eurip. Ion. 753. Vulgo, τιθείς.

- Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, καὶ κατὰσκάψαι βία. 1025
- Φιλ. Οὐδέποτε γ' ἔδλ' ἦν χρεῖ με πᾶν παθεῖν κακόν,
 "Εως ἂν ἡ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον.
- Οδ. Τί δ' ἐργασείεις;
- Φιλ. Κρατ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
 Πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάζω πεσών. 1030
- Οδ. Ξυλλάβετε τῷτον· μὴ 'πὶ τῷδ' ἔσω πάδε.
- Φιλ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα Φίλης
 Νδυρᾶς ὑπ' ἀνδρὸς τῷδε σωθηράμεναι.
 ὦ μηδὲν ὕγιες, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
 Οἷός μ' ὑπῆλθες· ὥς μ' ἐθιγρᾶσω, λαβὼν 1035
 Πρόβλημα σαρτῶ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
 Ἀνάξιον μὲν σῶ, καπάξιον δ' ἐμῶ,
 Ὃς ἔδεν ἥδει πλὴν τὸ πρῶταχθὲν ποιεῖν.
 Δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐσιν ἀλγεινῶς φέρων
 Οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν, οἷς τ' ἐγὼ ἔπαθον. 1040
 Ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπῃς' αἰεὶ

1026. χρῆ] χρῆ Br.

1028. ἐργασείεις] ἐργασείας Turneb.

1031. τῷτον] γ' αὐτὸν Ald. Br.

1035. οἷός μ'] οἷά μ' Ald.

1038. ἥδει] ἥδη Br.

1027. βάθρον. *Suggestum* significare videtur Eurip. Electr. 711. quæ notio satis bene hic conveniret. Rupem enim excelsiorem poetico fermone *suggestum* dici nemo miretur.

1041. διὰ μυχῶν, i. e. ἐς μυχὰς vel ἐν μυχοῖς. Æschyl. Supp. 413.

Δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίῃς,

Δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν

Δεδορκὸς ὄμμα——.

Ubi constructio est, δεῖ ὄμμα μολεῖν ἐς βυθὸν φροντίδος. In Ajace idem vocatur πάνθ' ἱρών, v. 379. Philo Jud. vol. ii. p. 78. τ' αἰεὶ βλέποντα καὶ τὰ ἐν μυχοῖς τ' διανοίας. Omnino conferendus Plato, p. 695. B.

Ψυχὴ νιν ἀφύη τ' ὄντα, καὶ θέλονθ', ἕμῳς
 Εὖ περ δίδασκεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν.
 Καὶ νῦν δέ μ', ὦ δύσηνε, σιωδήσας, νοεῖς
 Ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἣ με περὶ βάλῃ 1045
 Ἀφίλον, ἔρημον, ἀπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
 Φεῦ. Ὀλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' εὐζάμην.
 Ἄλλ', ὅ γδ' ἔδεν θεοὶ νέμεσιν ἡδύ μοι,
 Σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 Τῶτ' αὖθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τύχας, 1050
 Γελῶμενος πρὸς σὲ γε καὶ τῶν Ἀτρεΐδω·
 Διπλῶν βρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 Καὶ τοί σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς,
 Ἐπλεις ἅμ' αὐτοῖς· ἐμέ δὲ τὸν πανάθλιον
 Ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπ' αὖ ναυσὶ ναυδαίην, 1055
 Ἀπμιον ἔβαλον, ὡς σὺ Φῆς· κείνοι δὲ, σέ.
 Καὶ νῦν τί μ' ἀγετε; τί μ' ἀπάγετε; τῷ χάριν;
 Ὅς ἔδεν εἰμι, καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι.
 Πῶς, ὦ θεοῖς ἐχθιστε, νῦν ἐκ εἰμί σοι
 Χωλὸς, δυσάδης; πῶς θεοῖς εὐζεσθ', ἐμῷ 1060

1044. ὅς μ'] ἕμ' Ald. Br.

1051. σὲ γε] σὲ τε Ald. Br.

1052. διπλῶν] διπλῶν Ald. Br.

1056. ἔβαλον] ἔβαλον Turneb.

1057. τί μ' ἀπάγεις] τί μ' ἀπάγεσθε
Ald. Br. τί ἀπάγεσθε Turneb.

1060. εὐξεσθ'] ἔξειθ' Br.

1046. ἀπολιν, extorrem.

1056. ἔβαλον. Ita ed. Ald. Vulgo, ἐκβαλον: fed eadem alteri notio.

1057. τί μ' ἀπάγεις. Lege metri causa τί μ' ἀπάγεσθε, nisi malis τί δὲ μ' ἀπάγετε.

1060. πῶς θεοῖς εὐζεσθ', ἐμοῦ Πλειστάχου, αἰθεῖν ἱερά; Elegantissime emendat Johannes Pierſonius, Verisim. p. 163.

Πλεύσαντες, αἶψαν ἱερά; πῶς ἀπένδειν ἔτι;

Αὕτη γὰρ ἴω σοι πρόσφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.

Κακῶς ὀλοῖσθ'· ὀλοῖσθε δὲ ἠδίκηκότες

Τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.

Ἐξοῖδα δὲ ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ ἔτ' ἂν σόλον 1065

Ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' ἐνεκ' ἄνδρὸς ἀθλίας,

Εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς, ἐμᾶ.

Ἀλλ' ὦ πατρώα γῆ, θεοὶ τ' ἐπόψιοι,

Τίσαδε, τίσαδ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ

Ζύμπαντας αὐτὰς, εἴπ' καὶ οἰκτείρετε, 1070

Ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς· εἰ δὲ ἴδοιμ' ὀλωλότας

Τέτ'ας, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόστος πεφθυγένας.

Χο. Βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος Φάτιν

Τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κἄχ' ὑπέικισαν κακοῖς.

Οδ. Πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τέδ' ἔπη, 1075

1063. ὀλοῖσθ'] ὀλοῖσθε Br.

1065. οὔτ'] οὔποτ' Ald. Br.

— πῶς θεοῖς ἔξεσ', ἐμοῦ

Κλαύσαντες, αἶψαν ἱερά;

Hic enim, inquit idem, fuerat praetextus Philoctetæ in Lemno relinquendi fœdum doloris ejus esse intolerabilem, nec licere, ipso gemente aut lacrymante, diis sacra facere vel libare. Diserte Scholiastes ad hunc versum:—Ulysses in initio Tragediæ, v. 8—12. Canterus contentus fuerat emendasse ἀρεῖσθ' pro εὔξεισθ'.

1065. ἐπεὶ οὔτ' ἂν σόλον. Canterus emendat ἐπεὶ ἂ τὸν σόλον. In ed. Ald. est ἐπεὶ οὔποτ' ἂν σόλοι, quod amplectendum, nisi malis ἐπεὶ ἄποτε σόλον. In vulgatis diphthongus ei sequente vocali brevis est, cum ex lege verius produci deberet.

1069. ἀλλά. Valet hic *saltem*: ut Trachin. 814. Eurip. Orest. 1595.

1072. τῆς νόστος πεφθυγένας. Vid. ad Electr. 628.

Εἴ μοι παρείκοι· ἦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγος.

Οὐ γὰρ τοιάτων δεῖ, τοιῦτός ἐμ' ἐγώ·

Χ' ὅπως δικάϊων καὶ γαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,

Οὐκ ἂν λάβοις με μᾶλλον ἔδεν' εὐσεβῇ.

Νικᾶν γε μέντοι πανταχῶς χρήζων ἔφυν,

1080

Πλὴν εἰς σέ· ἦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.

Ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψεύσῃτ' ἐπὶ.

Ἐάτε μῖνεν· ἔδὲ σὺ προαχρήζομεν,

Τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστί μὲν

Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,

1085

Ἐγώ τ', ὅς οἱμαι σὺ κάκιον ἔδεν' ἂν

Τέτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.

Τί δῆτα σὺ δεῖ; χαῖρε τίλῃ Λῆμνον πατῶν·

Ἡμεῖς δ' ἴωμεν· καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας

Τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν ἢν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

1090

Φιλ. Οἱ μοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς

Ὅπλοισι κοσμηθεῖς ἐν Ἀργείοις Φανῇ;

Οδ. Μὴ μ' ἀνιφώνει μηδὲν, ὡς σείχοντα δῆ.

Φιλ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, ἔδὲ σὺ Φωνῆς ἐπὶ

Γενήσομαι προσφθεγκτὸς, ἀλλ' ἔτιως ἄπει;

1095

Οδ. Χώραί σύ· μὴ πρόσλθῃς γηναῖός περ ὦν,

Ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

Φιλ. Ἡ καὶ πρὸς ὑμῶν ὥδ' ἔρημος, ὦ ξένοι,

Λαιφθήσομ' ἤδη, καὶ ἐποικτερεῖτέ με;

1077. τοιούτων. Euphemismus pro κακῶν. Vid. ad Eurip. Bacch. 970.

1080. χρήζων. Alii teste Scholiasta χρεισων.

1088. χαῖρε τὴν Λῆμον πατῶν. Non multum interesse videtur, utrum sic scribas, an cum Valckenaerio, χαῖρ' ὁ τὴν Λῆμον πατῶν.

- Χο. Ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅς' ἂν 1100
 Οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χ' ἡμεῖς Φαμέν.
 Νε. Ἀκῆσομαι μὲν, ὥς ἔφυν οἶκτε πλέως,
 Πρὸς τῷδ'· ὅμως δὲ μέιναι, εἰ τέτῳ δοκεῖ,
 Χρόνον τοσῶτον εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεῶς
 Στείλωσι ναῦται, καὶ θεοῖς εὐζώμεθα. 1103
 Χ' ἔτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τέτῳ λάβοι
 Λῶω τίν' ἡμῖν· νῶ μὲν ἔν ὀρμώμεθον·
 Ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Στροφὴ α'.

- Φιλ. ὦ κοίλας πέτραις γύαλον
 Θερμόν τε καὶ παγετῶδες, ὥς σ' 1110
 Οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
 Λείψαιν ἐδέεσθαι, ἀλλὰ μοι

1110. Θερμόν & Turneb. in v. leæ.

1112. οὐδέποτε] οὐδέποτε Ald.

1104. ἐκ νεῶς. Pro ἐν νηί. Sic ἐξ ἰδίης (νηὸς) ἔδραμεν, Hetruscus, Anthol. p. 248. Antipater, ibid. p. 215. ἐδὲ τ' ἐκ νηῶν, pro ἐν ναυσίν. Thucyd. vi. 37. στρατοπέδῳ ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι. Idem, vi. 68. ἐξ ἧς pro ἐν ἧ. Lucianus, Piscator. cap. 4. ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφὸς ἀνδρας.

1110, 11. Metro jubente hi versus sic dividendi videntur et scribendi:

2. Θερμόν καὶ παγετῶδες, ὥς σε

3. Οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας.

Quibus in antistropha respondent;

2. Καὶν μόχθῳ λαβαστὸς, ὅς ἡ-

3. δη μετ' ἐδενὸς ὕστερον.

Καὶ θνήσκοντι σωοίσῃ.

⁷ Ω μοι μοι μοι.

⁵ Ω πληρέστατον αὐλίον

1115

Λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τέλαν·

Τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἡμαρ

⁷ Ἔσα; τῷ ποτε τεύζομαι

Σιτονόμῃ μέλεος; πόθεν ἐλπίδος;

Εἴθ' αἰθέρος ἄνω

1120

Πτωκάδες ὄξυτόνῃ διὰ πνεύματος

⁷ Ἐλασί μ'· ἔ γδ' ἔτ' ἰσχύω.

Στρεφὴ β'.

Χο. Σὺ τοι, σύ τοι κατηξίω-

σας, ὧ βαρύποτμε·

Οὐκ ἄλλοθεν ἔχη τύχα

1125

Τᾷδ' ἀπὸ μείζονος·

Εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι,

Τῷ λῶονος δαίμονος

Εἶλα τὸ κάκιον εἰλεῖν.

1114. ὦ μοι] οἶμοι Ald. Br.

1117. αὖ] αἶ Br. e cod. B.

1121. πτωκάδεις] πλωάδεις Br.

1122. ἰσχύω] ἴσχω Br. ex Heathii
emendatione.

1126. τᾷδ'] τῷδ' Ald. τῷδ' Col.

1115. πληρέστατον—λύπας. Confer v. 286.

1117. τί ποτ' αὖ. Metrum postulare videtur τίποτ' αὖ.

1121. πλωκάδεις, aves timidae et fugaces, velut columbae.

1122. ἰσχύω. Penultimam produci postulat metrum: et sic Aj.

1426.

1126. ἀπὸ μείζονος, i. e. ἀπὸ δυνατωτέρου, a potentiore aliquo.

1127. παρὸν φρονῆσαι, copia deliberandi facta.

1128, 9. Hi versus sic ob metrum secandi:

Ἀντιπροφὴ α'.

- Φιλ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ, 1130
 Καὶ μόχθῳ λωβητὸς, ὃς ἤ-
 δη μετ' ἑδενὸς ὑστερον
 Ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας
 Ναίων ἐνθάδ' ὀλῆμαι,
 (Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ) 1135
 Οὐ φοβῶν ἐπὶ προσφέρων,
 Οὐ πῆνῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων
 Κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
 Ἰχθῶν· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
 Κρυπτά τ' ἐπὶ δολεραῖς ὑπέδου φρενός. 1140
 Ἰδοίμι δέ γέ νιν
 Τὸν τάδε μῆσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 Ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας τάσδε.

1141. Ἰδοίμι δέ γι] ἰδοίμαν δὲ Ald. Br. 1143. τάσδε deest Ald. Turneb. Steph.
 Br. Habent ed. Heidelb. Lecti-
 us, Turneb. in var. lect.

6. τοῦ λώουτος δαίμονος εἵ-

7. λου τὸ κάκιον ἐλεῖν.

Λώουτος primam corripit ut ζωῆς, Eurip. Hecub. 1108. δηύσας, Hera-
 clid. 998. Pro ἐλεῖν legendum forte ἔλκειν, ut ἔλκειν συμφορὰς, Eurip.
 Helen. 1463. ἐφέλκων συμφορὰς, Med. 557. μόρον εἰλκυσάμενην, Antipat.
 Anthol. p. 257. περιπλάνιον βίον ἔλκων, Leonid. apud Reisk. 764.

1131. καὶ μόχθῳ. Malim καὶ μόχθῳ λωβητὸς, cum miseria contu-
 meliam quoque passus.

Ibid. ὅς. Lego ob metrum ὅς', i. e. ὅς. Vid. ad Eurip. Hecub.
 445.

1139. ἄσκοπα. Scribi et ἄψοφα testatur H. Stephanus. Præstat
 tamen vulgata.

1143. ἀνίας τάσδε. Deest τάσδε in Aldina, nec sententia adeffe
 postulat.

Ἀντιτροφή β'.

Χο. Πότμος σε δαιμόνων τάδε,
Οὐδέ σέ γε δόλος ἔχ' ὑπὸ
Χεῖρὸς ἐμᾶς· συγερὰν
ἔχε δύσποτμον
Ἄρ' ἀν, ὄρ' ἀν ἐπ' ἄλλοις.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ τῷτο μέλει
Μὴ Φιλότητ' ἀπώσῃ. 1150

Στροφή γ.

Φιλ. Οἱ μοι μοι· καὶ πᾶς πολιάς
Πόντω θινὸς ἐφήμενος
Γελαῖ μὲ, χερὶ πάλλων
Τὰν ἐμὰν μελέεσ' τροφὰν,
Τὰν ἑδείς ποτ' ἐβόασεν. 1155
ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
Χερῶν ἐκβεβιασμένον,

1144. τάδε] τὰδ' Ald.

1156. φίλων] φίλων Ald. Turneb.

1153. χερὶ] χερὶ Ald.

1157. χερῶν] χερῶν Ald. Br.

1145, 6, 7. Hi versus sic ob metrum legendi et secandi videntur:

2. Οὐδὲν σέ γε δόλος

3. Ἐχ' ὑπὸ χερὸς ἐμᾶς· συγερ-

4. ῥ' ἀν ἔχε δύσποτμον.

1152. θινός. Lego ob metrum θινός a recto θινός. Hesychius: θινά, ψάμμοι.

1156. φίλον, ὦ φίλων. Ed. Ald. φίλων, ὦ φίλων. Vulgatam in MSS. non inveniri fatetur fere H. Stephanus.

Ἡ πᾶς ἐλεεινὸν ὄραϊς, Φρένας εἴτινας

Ἰχθεις, τὸν Ἡράκλειον

Ἀεθλον ὧδέ σοι

1160

Οὐκέτι χρῆσόμενον τὸ μεθύστερον.

Ἄλλ' ἐν μεταλλαγᾷ

Πολυμηχάνε ἀνδρὸς ἐρέσῃ,

1158. ἰλεινόν] ἰλεινὸν Br.

1159. ἰχθεις] ἰχθεις Ald.

1160. Ἀεθλον] Ἀθλον Ald. Ἀθλιν Br.

1162. μεταλλαγᾷ] μεταλλαγή Ald.

1159. ἰχθεις. Videndum an ob metrum legi debeat ἰχθεο.

1160. Ἀεθλον. Quaecunque vox hunc locum obtinuerit, designatur haud dubie Philoctetes. Ἀεθλον retinendum esse non dixerim, licet colorem ei conciliet Horatianum illud, *accedes opera agro pona Sabino*. Nec valde aliena sunt οἰκεριῶν pro οἰκερῶν, Pindar. Pyth. ix. epod. 1. Μῦθειαν τὰν Πελῖαο φίλον, Pyth. iv. epod. 11. ὁμῶνυμῃ pro ὁμῶνυμος, Anthol. Reisk. p. 8. παιδεργία, CEd. Tyr. 1279. ibique citata. Alioqui conjiciebam ἄοξον vel ἄοζον, *famulum, adjutorem*, de qua voce vide Hesychium. Fuit etiam cum legendum putarem τὸν Ἡρακλεῖ συνάεθλον vel ὁμάεθλον. Priorem vocem habet Oppianus, Cyneg. i. 195. Sed ea lectio hoc incommodi habet, quod Philoctetam Herculis comitem et in laboribus adjutorem faciat, quod nescio an Veterum quisquam tradiderit. Nihil enim aliud memorant mythologi, nisi Herculis rogum funebrem, reliquis detrectantibus, ab ipso accensum fuisse. Hyginus, fab. xxxvi. Apollodorus, lib. ii. 7. Diodorus Sic. iv. 38.

Proximo versu χρῆσόμενον valet χρῆσεσθαι, ut in Apollonidis versu κρυπτόμενον ponitur pro κρύπτεσθαι, Anthol. p. 111.

Ἀγγελίης ἤκεσεν ἀνώγει Μελέτινα

Υἱία σὺν φόρῳ κύματι κρυπτόμενον.

Sic Pindarus, Pyth. vii. epod. 1. τὸδ' ἀχνημεν, φέδον ἀμείδιμενοι τὰ καλὰ ἔργα. Conf. CEd. Tyr. 503. Sententia est: *Morsum proculduo aspicias, siquidem intelligis (vel sensum aliquem habes) illum Herculis adjutorem nunquam posse te usurum esse.*

1163. ἀνδρός. Regitur ab ἐρέσῃ, non a μεταλλαγᾷ. Similem syntaxin vide in exemplis citatis ad Eurip. Iph. Aul. 1078.

Ὅρῶν μὲν αἰχρᾶς ἀπάτας,
 Στυγὸν δὲ Φῶτ' ἐχθοδοπὸν
 Μυρί' ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλον-
 θ' ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

1165

Στρεοφὴ δ'.

Χρ. Ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν.
 Εἰπόντος δὲ μὴ, Φθονεράν
 Ἐξῶσαι γλάσας ὀδύναν·
 Κεῖνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν

1170

1166. ἀνατέλλονθ'] ἀνατέλλοντα Ald.

1171. κεῖνος δ'] κεῖνος Br.

1168. τὸ deest F. 2.

1166. ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλονθ'. Metro non videntur convenire, de quo tamen lubricum nec satis tutum iudicium est. Sed neque recte procedit sententia : ἀπ' αἰχρῶν ἀνατέλλοντα κακά. Quis ita loqui solet? Quis non potius ἀπὸ σμικρᾶς καὶ εὐτελεῖς ἀφορμῆς ἀνατέλλοντα, mala ex levi quacunque causa germinare facientem. Vide igitur an legendum :

Στυγὸν δὲ Φῶτ' ἐχθοδοποις

Μυρί' ἀπ' εὐχερῶν ἀνατέλλονθ'

Ὅσ' (vel οἷ' i. e. οἷα) ἐφ' ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεύς.

Vel lege,

—ἐχθοδοποις

Μυρί' ἐπισχέρῳ ἀνατέλλονθ'.

Tum vero retineri potest κρατύων, antistr. 1190.

1168, 9, 70. Varias horum versuum interpretationes afferunt viri eruditi. Mihi hæc inter omnes commodissima videtur : *Æquum est de viro dicere, quicquid in eo boni est : si quis autem secus dixerit, (εἰπόντος δὲ μὴ) refutare linguæ invidum virus : sc. æquum est. Estque hoc velut præmium apologiæ proximis versibus pro Ulyssæ habendæ.*

1171. κεῖνος, is, quem incessis ; Ulysses.

Ταχθεῖς, τῷδ' εὐφημοσύνα
 Κοινὰν ἤνυσεν
 Ἐς Φίλῃς δ' ἔρωγαν.

Ἄντιστροφὴ γ'.

Φιλ. ὦ Παναῖ θῆρα, χαροπῶν τ'

1175

Ἐθνη θηρῶν, οὐς ὅδ' ἔχει

Χῶρος ἔρσιβώτας,

Φυγᾶ μ' ἔκέτ' ἀπ' αὐλίων

Πελαῖτ'. ἔ γὰρ ἔχω χερσῶν

Τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν,

1180

ὦ δύσλως ἐγὼ τανῦν

Ἄλλ' ἀνέδλω ὅδε χῶρος ἐρύκεται,

Οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.

Ἐρπετε, νῦν καλὸν

1172. εὐφημοσύνα] ἐφημοσύνα Ald. Br.

1180. πρόσθεν] πρόσθε Ald.

1175. πταναί] πτηναί Turneb.

1181. δύσλως] δύσανος Ald. Br.

1176. ὅδ' omittit Br.

1172. ταχθεῖς, τῷδ'. Malim ταχθεῖς τῷτ', hoc mandatum habens. Sic τῷτο τετάγμεθα, Eurip. Alcest. 49. ἄλλο τι μείζον ἐπιταχθήσεσθε, Thucyd. i. 140.

Ibid. εὐφημοσύνα. Ed. Ald. ἐφημοσύνα. Turn. in v. l. ἐφημοσύναν. Verum videtur εὐδημοσύνα, prudenti dispositione vel administratione. Hesiod. Op. et D. 471. εὐδημοσύνη γὰρ ἀρίστη θνητοῖς ἀνθρώποις, ubi vide Grævium.

1176. ἔς ὅδ' ἔχει. Lege ob metrum ὅδ' ἔς ἔχει.

1178. μ' ἔκέτ'. Locum hic non videtur habere μ'. Legendum forte;

Φυγᾶ μηκέτ' ἀπ' αὐλίων

Ἐλαῖτ' —.

1182. ἀνέδλω — ἐρύκεται. Vide annotata ad Œd. Tyr. 1304.

1184. ἔρπετε. An legendum ob metrum ἔρποιτε?

Ἀντίφονον κορέσσαι σῶμα πρὸς χάριν 1185

Τᾷσδ' αἰόλας σαρκός.

Ἀπὸ γδ βίον αὐτίκα λείψω.

Πόθεν γδ ἔσαι βιοτά ;

Τίς ᾧδ' ἐν αὔραις τρέφεται,

Μηκέτι μηδενὸς κρατύνων 1190

Ὅσα πέμπει βιόδαρος αἶα ;

Ἀντιπροφῇ δ'.

Χο. Πρὸς θεῶν εἴτι σέβῃ, ξένον πέλασσοι

Εὐνοίᾳ πάσα πελάταν.

Ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ', ὅτι σοὶ

Κῆρα πάντδ' ἀποφεύγειν.

1195

Οἰκτρὰ γδ βόσκειν ἀδαῆς δ'

1186. τᾷσδ' αἰόλας σαρκός] ἡμᾶς σαρκὸς αἰόλας Ald. Br.

1190. μηκέτι μηδενὸς κρατύνων] μηκέτι μηκέτι κρατύνων μηδενὸς Br.

1191. βιόδαρος αἶα] γὰ βιόδαρος Br.

1195. ἀποφεύγειν] ἀποφυγεῖν Turneb.

1186. αἰόλας. An legendum αἰαιᾶς? Nisi malis cum Mudgio αἰόλας; interpretari, ex morbi virulentia maculis interstinctae.

1190. κρατύνων. An legendum ob metrum κρατύνων?

1192. Πρὸς θεῶν εἴτι σέβῃ. Latine: Per se quem deorum veneraris. Pari constructione ac supra, v. 475.

1193. πελάταν, *sextum, famulum*. Vide Suidam in voce, interpretes Hesychii ad πελάται. Male huic voci plena distinctio subjicitur; connectenda enim cum sequentibus: elliptica utique oratio est, quam, ut recte intelligatur, sic suppleri oportebit: πέλασσοι ξένον [i. e. ἐμὲ] εὐνοίᾳ πάσα πελάταν [σοὶ] ἀλλὰ γνῶθι, εὖ γνῶθι, ὅτι [πελάται] σοὶ [ᾧσε σε] ἀποφεύγειν κῆρα τάδε.

1195. ἀποφεύγειν. Ita ed. Ald. Vulgo, ἀποφυγεῖν.

1196. οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, miserabilis enim ali est, sc. κῆρ, morbus. Dicitur ut ἰδὲς ἰδεῖν, χαλεπαὶ λαθεῖν, aliaque ejusdem generis, quæ

ἔχεν μυρίον

ἄχθος ὧ̃ ζυνοικεῖ.

ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

Φιλ. Πάλιν, πάλιν παλαιὸν

ἄλγμ' ὑπέμνασάς με,

1200

ᾧ λῶσσε τῶν πρὶν ἐντόπων.

τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἰργασαι;

Χο. τί τῷτ' ἐλέξας;

Φιλ. Εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ συγερὰν

Τρωάδα γὰν ἤλπισάς μ' ἄξεν.

1205

Χο. Τόδε γὰρ νοῶ κράπσον.

Φιλ. Ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη.

Χο. Φίλα μοι, Φίλα ταῦτα

Παρήχθεις ἐκόντι τε πρᾶσσειν.

ἴωμεν, ἴωμεν ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται.

1210

Φιλ. Μὴ, πρὸς δ'ραῖς Διὸς, ἔλθης, ἱκετεύω.

Χο. Μετρίαζε.

Φιλ. ᾧ ξένοι, μέινετε, πρὸς θεῶν.

1200. μὲ deest Ald. Br.

1212. μετρίαζε] μετρίαζ' Br.

1205. γὰν ἤλπισάς μ'] γαῖάν μ' ἤλπισας Ald. Br.

vide apud Dorvillium in Charitonem, p. 534. βόσκειν κῆρα, ut βόσκων νόσον, v. 316. τρέφοιτε νόσον, v. 808.

1197. ἔχεν. Malim ἐκόν. *Imprudens, indoctus est, cui onus infinitum volenti adjungitur.* Ἐκὸν ἄχθος ut ἐκόντα κακὰ, CEd. Tyr. 1261. ἐκασταῖσιν βλάσαις, huj. fab. 1356. ἔργων ἀκούων, CEd. Col. 243. ἄκον πρᾶγμα, ibid. 1032.

1201. τῶν πρὶν ἐντόπων. Nempe eorum quos casus aut necessitas Lemnum appellere adegerat: vid. v. 308. et seq.

1210. ναός. Pro νῆς. Genitivus pro dativo: ut supra, v. 639.

- Χο. Τί θροεῖς ;
 Φιλ. Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ· δαίμων, δαίμων, 1215
 Ἀπόλωλ', ὧ πάλας.
 Ὡ πᾶς, πᾶς, τί σ' ἐτ' ἐν βίῳ
 Τεύξω τὸ μετόπιν πάλας ;
 Ὡ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὔθις.
 Χο. Τί ῥέζοντες ἀλλοκότῳ γνῶμα 1220
 Τῶν πάρος ὧν πρῆφνες ;
 Φιλ. Οὔτοι νεμεσητὸν
 Ἀλύοντα χειμερίῳ λύπῃ,
 Καὶ παρὰ νῦν θροεῖν.
 Χο. Βᾶθι νῦν, ὧ πάλαν, ὡς σε κελεύομεν. 1225
 Φιλ. Οὐδέ ποτ', ἐδέποτ' (ἴσθι τόδ' ἐμπεδόν)
 Οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὰς
 Βρονταῖς αὐταῖς μ' εἰσι φλογίζων.
 Ἐρρέτω Ἴλιον, οἷ θ' ὑπ' ἐκείνῳ

1221. πρῆφνες] πρῆφνης Br.

1227. ἀστεροπητὰς] ἀστεροπητῆς Ald. Br.

1226. Choro hunc v. tribuit Ald.

1228. βρονταῖς αὐταῖς] βροντᾶς αὐγαῖς Br.

1220. τί ῥέζοντες. Malim τί ῥέζοντος, *quid facturo te?*

1223. χειμερίῳ λύπῃ, *procelloso dolore*. Frequentant χειμάζω, *turbandi vel jaculandi sensu poetæ*. Œd. Tyr. 101. Eurip. Hippol. 317.

1228. βρονταῖς αὐταῖς. Ex Scholiaste patet libros nonnullos dedisse βροντᾶς αὐγαῖς, uti et Valckenaerius ad Ammonium, p. 76. reponendum putat. Mihi verius videtur βροντᾶς αὐγαῖς. Eurip. apud Plut. Op. Mor. p. 666. C. βροντᾶς πτεῦμ' ἀναιμον ἔλασε. Virgil. Æneid. ii. 649. *Fulminis afflavit ventis*. Statius, v. 586. *moti tamen aura cucurrit Fulminis*. Sed videndum ne *aura fulminis* sit innoxium fulminis genus minimeque adeo huic loco conveniens: deinde ne βρονταῖς αὐγαῖς sit *vero fulmine*, ipsissimo fulmine.

- Πάντες, ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμῷ ποδὶ 1230
 Ἄρθρον ἀπῶσ'· ἀλλ', ὦ ξένοι, ἐν γέ μοι
 Εὖχος ὀρέζατε.
- Χο. Ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος;
- Φιλ. Ξίφος εἶποθεν,
 Ἡ γένυν, ἡ βελέων τι, περπέμφατε. 1235
- Χο. Ὡς τίνα ῥέξειας παλάμαν ποτέ;
- Φιλ. Κρατ' ἀπὸ πάντ' ἢ ἄρθρα τεμῶ χερσί.
 Φονᾶ, Φονᾶ νόος ἤδη.
- Χο. Τί ποτε;
- Φιλ. Πατέρα ματεύων. 1240
- Χο. Ποῖ γὰρ;
- Φιλ. Εἰς ἄδ'· ἐ γάρ ἐς' ἐν Φάει γ' ἐπ.
 Ὡ πόλις, ὦ πόλις πατρία,
 Πῶς ἂν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιός γ' ἀνὴρ.
 Ὅς γε σὰν λιπῶν ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν 1245
 Δαναοῖς δ' ἄρωγός, ἐτ' ἐδέν εἰμι.
- Ἰαμβοί.
- Χο. Ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὸς ὀμῶ

1231. ἀπῶσ'] ἀπῶσαι Ald. Br.

Ibid. ξένοι] ξείνοι Br.

Ibid. ἐν γέ μοι] ἐν γ' ἐμοὶ Br.

1236. ῥέξειας] ῥέξης Ald. Br.

1237. καὶ ἄρθρα] καὶ ἄρθρα Br.

Ibid. τεμῶ] τέμω Ald. Br.

1238. νόος] νόσος Ald.

1242. εἰς] ἐς Ald. Br.

1246. εἶτ' Br. ex Heathii emendatione.

1234. εἶποθεν. Elliptice pro εἶποθεν ἔχεις, si undecunque habetis.

1236. παλάμαν, facinus, ἔργον.

1238. νόος. Ed. Ald. νόσος. Sed. præstat alterum.

1246. ἐτ' ἐδέν εἰμι. Malim εἶτ' ἐδέν εἰμι. Qui Græcis opitulator veni, et deinde nihil factus sum.

1247. νεὸς—τῆς ἐμῆς. Genitivus pro dativo: ut supra, 639. et

1210. vid. et notata ad Electr. 906.

Στείχων ἂν ἴω σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλαις
 Ὀδυσσεὰ στείχοντα, τόν τ' Ἀχιλλέως
 Γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.

1250

ΟΔΥΣΣΕΥΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ,
 ΧΟΡΟΣ.

- Οδ. Οὐκ ἂν φράσαις ἦντιν' αὖ παλίντροπος
 Κέλδυστον ἔρπεις ὦδε σὺν παρθῇ Τραχύς ;
 Νε. Λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πεῖν χρόνῳ.
 Οδ. Δεινόν γε Φωνεῖς· ἡ δ' ἁμαρτία τίς ἴω ;
 Νε. Ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ — 1255
 Οδ. Ἐπραξας ἔργον ποῖον ὧν ἔ σοι πρέπον ;
 Νε. Ἀπάτραισιν αἰχραῖς ἄνδρες καὶ δόλοισ ἐλών.
 Οδ. Τὸν ποῖον ; ὦ μοι· μῶν τι βεβλήναι νέον ;
 Νε. Νέον μὲν ἔδεν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ —
 Οδ. Τί χρῆμα δράσεις ; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος. 1260
 Νε. Παρ' ἔπερ ἐλάβον τάδε τὰ τόξ', αὐτίς πάλιν —
 Οδ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις ; ἔτι πᾶ δῶναί νοεῖς ;
 Νε. Αἰχρῶς γὰρ αὐτὰ καὶ δίκη λαβὼν ἔχω.
 Οδ. Πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε ;
 Νε. Εἰ κερτόμησίς ἐστι τάληθ' ἢ λέγειν. 1265
 Οδ. Τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ ; τίν' εἴρηκας λόγον ;
 Νε. Δὶς ταῦτά βέβηκα καὶ πρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη ;
 Οδ. Ἀρχὴν κλύειν ἂν ἔδῃ ἅπαξ ἐβελόμην.
 Νε. Εὖ νῦν ἐπίσω πάντ' ἀκηκοὺς λόγον.
 Οδ. Ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσῃ τὸ δρᾶν. 1270

1258. τὸν ποῖον] τὸ ποῖον Turneb.

1269. ἀκηκοὺς] ἀκήκοας Ald. Br.

1258. τὸν ποῖον. Ita ed. Ald. Vulgo, τὸ ποῖον.

1267. ταῦτά. Ita scribendum, non ταῦτα.

- Νε. Τί Φῆς; τίς ἔσαι μ' ἔπικαλύσων πάδε;
 Οδ. Ξύμπας Ἀχαιῶν λαός· ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.
 Νε. Σοφὸς πεφυκώς, ἔδεν ἐξαυδαῖς σοφόν.
 Οδ. Σὺ δ' ἔτε φωνεῖς, ἔτε δρασεῖς σοφόν.
 Νε. Ἄλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω πάδε. 1275
 Οδ. Καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βεβλαῖς ἐμαῖς,
 Πάλιν μεθεῖναι ταῦτα;
 Νε. Τὴν ἀμαρτίαν
 Αἰσχρὰν ἀμαρτῶν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
 Οδ. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ἐ φοβῇ πρῶσων πάδε; 1280
 Νε. Ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν ἐ Τρωῶν φόβον.
 Ἄλλ' ἔδε τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
 Οδ. Οὐτ' ἄρα Τρωσὶν, ἀλλά σοι μαχέμεθα.
 Νε. Ἔσσω τὸ μέλλον.
 Οδ. Χεῖρα δεξιὰν ὀρᾷς 1285
 Χώπης ἐπιφάνυσαν;
 Νε. Ἄλλὰ καὶ μέ τοι
 Ταῦτ' ὅσδ' ὄψαι δρῶντα, καὶ μέλλοντ' ἔτι.
 Οδ. Καί τοι σ' εἴσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
 Λέξω τάδ' ἐλθὼν, ἃς σε τιμωρήσεται. 1290
 Νε. Ἔσωφρόνησας· καὶ πὰ λοίφ' ἔτω φρονῆς,
 Ἴσως ἂν ὀκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα.
 Σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, (Φιλοκτῆτην λέγω)
 Ἐξελθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις σέγας.
 Φιλ. Τίς αὖ παρ' ἀντροῖς θόρυβος ἵσταται βοῆς; 1295
 Τί μ' ὀκκαλεῖσθε; τῷ κεχηρημένοι, ξένοι;

1274. σοφόν] σοφὰ Br.

1285. χεῖρα, &c. Neoptolemo hæc tribuit
Ald. mox quæ sequuntur ἀλλὰ &c.
Ulyss, usque ad τιμωρήσεται.

1296. κεχηρημένοι] κεχηρημένοι Ald.

- ὦ μοι· κακὸν τὸ χρῆμα· μῶν τί μοι μέγα
 Πάρεσε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν ;
- Νε. Θάρσει· λόγος δὲ ἄκαστον οὐς ἤκω φέρων.
- Φιλ. Δέδοικ' ἐγώ γε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ οὐκ λόγων 1300
 Καλῶν κακῶς ἐπείαζα, σοῖς πειθεῖς λόγοις.
- Νε. Οὐκ ἐν ἑνὶ καὶ μεταγνῶναι πάλιν ;
- Φιλ. Τοιᾶτος ἦοθα τοῖς λόγοισι, χ' ὅτε με
 Τὰ τόζ' ἐκλεπίες, πειθεῖς, ἀτηρὸς λάθρα.
- Νε. Ἄλλ' ἔτι μὴ νῦν· βέλομαι δέ σε κλύειν, 1305
 Πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν,
 ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.
- Φιλ. Παῦε, μὴ λέξης πέρα.
 Μάτην γδ', ἀ' ἢ εἴπῃς γε, πάντ' εἰρήσεται.
- Νε. Οὕτω δέδοκται ; 1310
- Φιλ. Καὶ πέρα γ' ἴδ' ἢ λέγω.
- Νε. Ἄλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πειθεῖναι λόγοις
 Ἑμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
 Κυρῶ, πέπαυμαι.
- Φιλ. Πάντα γδ' φράσεις μάτην. 1315
 Οὐ γάρ ποτ' εὖεναν τὴν ἐμὴν κτήσῃ φρένα,
 Ὅστις γ' ἐμᾶ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
 Ἀπεσέρηκας, κατὰ νεθετεῖς ἐμὲ
 Ἐλθὼν, λήϊσ' πατρὸς ἐχθιστος γεγώς.
 Ὅλοισι δ', ἀτρεῖσθαι μὲν μάλιτ', ἐπειτα δὲ 1320
 Ὁ λάρτις παῖς, καὶ σύ.
- Νε. Μὴ πεύξῃ πέρα,
 Δέχῃ δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

- Φιλ. Πῶς εἶπας; ἐκ ἄρα δεύτερον δολέμεθα;
 Νε. Ἀπόμοσ' ἀγνῶ Ζηνὸς ὕψισον σέβας. 1325
 Φιλ. ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα·
 Νε. Τῆργον παρέσαι φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
 Πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
 Οδ. Ἐγὼ δὲ ἀπαυδά γ', ὡς θεοὶ ζυνίστορες,
 Ὑπέρ τ' Ἀτρεϊδῶν, τῶ τε σύμπαντος στρατῶ. 1330
 Φιλ. Τέκνον, τίνοσ φώνημα; μῶν Ὀδυσσεὺς
 Ἐπηροδόμην;
 Οδ. Σάφ' ἴδι, καὶ πέλας γ' ὀράς,
 Ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποσελῶ βία,
 Ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς, εἴαν τε μὴ θέλῃ. 1335
 Φιλ. Ἀλλ' ἔτι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
 Νε. Ἄ, μηδαμῶς· μὴ, πρὸς θεῶν, μετῆς βέλος.
 Φιλ. Μείθεσ με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
 Νε. Οὐκ ἂν μετρίην.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- Φιλ. Φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον, 1340
 Ἐχθρόν τ' ἀφείλας μὴ κτάνειν τόξοις ἐμοῖς;
 Νε. Ἀλλ' ἔτ' ἐμοὶ τῶτ' ἔστι καλόν, ἔτε σοί.
 Φιλ. Ἀλλ' οὖν τασετόν γ' ἴδι, τὰς πρώτας στρατῶ,
 Τὰς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακὰς

1330. ὑπέρ τ'] ὑπέρ Ald.

1337. ἄ] ἄ, ἄ Ald. ἄ, ἄ Br.

1340. τί μ'] τίν' Turneb.

1342. τῶτ' ἔστι καλόν] καλόν τῶτ' ἐστίν
 Ald. καλόν τῶτ' ἐστίν Br.

1340. τί μ' ἄνδρα. Ita bene Aldina. Vulgo, τίν' vel τί δ'.

1342. καλόν. Primam producit ut infra, v. 1421. raro apud Atticos exemplo.

1344. ψευδοκήρυκας, i. e. ψευδῶν κήρυκας, qui ad falsa nuncianda ministros Achivis se praebent.

Ὀνίας πρὸς αἰχμὴν, ἐν ᾗ τοῖς λόγοις θρασεῖς. 1345

Νε. Εἶεν· πὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, καὶ ἔοθ' ὅτε

Ὀργὴν ἔχοις ἂν, εἰ δὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

Φιλ. Ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον,

Ἐξ ἧς ἔβλασες· ἐχὶ Σισύφου πατρὸς,

Ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὅς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ὦ 1350

Ἦκα' ἄριστος, νῦν τε τῶν τεθνηκότων.

Νε. Ἦδ' ὦ πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογῶντά σε,

Αὐτόν τέ μ'· ὦν δέ σε τυχεῖν ἐφίεμαι,

Ἀκκσον· “ ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν

“ Τύχας δοθείσας ἔς' ἀναγκαῖον φέρειν· 1355

“ Ὅσοι δ' ἐκασταῖσιν ἐγκαινται βλάβαις,

“ Ὡς περ σὺ, τέτοις ἔτε συγνώμην ἔχειν

“ Δικαῖόν ἐστιν, ἔτ' ἐποικτεῖρειν τινά.

Σὺ δ' ἠγρίωσαι, καὶ τε σύμβουλον δέχη·

Ἐάν τε νεθετῇ τις εὐνοία λέγων, 1360

Στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῇ θ' ἠγόμενος.

Ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ·

Καὶ ταῦτ' ἐπίσω, καὶ ρεάφου φρένων ἔσω.

Σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,

Χρύσης πελαοθεῖς Φύλακος, ὅς τὸν ἀκαλυφῇ 1365

1346. ὅτε] ὅτε Ald.

1351. ἦκα' ἦκα' F. 2.

Ibid. νῦν τε] νῦν δὲ Ald.

1356. ἐκασταῖσιν] ἐκαστοῖσιν Ald. Br.

1351. ἦκα' ἦκα'. Confer v. 87. et 616.

1352. ἦδ' ὦ—εὐλογῶντά σε. Confer citata ad Antig. 640.

1365. πελαοθεῖς φύλακος. Sic λεχέων πελαοθεῖσα, Eurip. Rhéf. 914. ubi plura. Conf. et Aj. 719.

Σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκιστῶν ὄφιν·
 Καὶ παῦλαι ἴσθι τῆσδε μήποτ' ἐντυχεῖν
 Νόσῃ βαρείᾳ, ὥς ἂν αὐτὸς ἥλιος
 Ταύτῃ μὲν αἶρῃ, τῇδε δὲ αὖ δύνῃ πάλιν,
 Πρὶν ἂν τὰ Τροίας περὶ ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς, 1370
 Καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν,
 Νόσῃ μαλαχθῆς τῆσδε· ἢ τὰ Πέργαμα
 Σὺν τοῖσδε τόχοις, ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας Φανῆς.
 Ὡς δὲ οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ', ἐγὼ φράσω.
 Ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλγῆς, 1375
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὅς λέγῃ σαφῶς
 Ὡς δεῖ γνέσθαι ταῦτα καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 Ὡς ἔς' ἀνάγκη τῷ παρεστῶτος θέρξας
 Τροίαν ἀλῶναι πῶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 Κτείνειν ἑαυτὸν, ἣν τάδε ψεύσθῃ λέγων. 1380

1368. ὥς ἂν αὐτός] ἔς τ' ἂν ἕτος Br. 1371. Ἀσκληπιδῶν] Ἀσκληπιδῶν Turn.

Ibid. τὸν ἀκαλυφτὴν σηκόν, *aram terra obrutam*, ἐπιτεχωσμένον, si Argumenti auctorem audias. Vid. Valckenaer. Diatrib. in fragm. Eurip. cap. xi. Confer ad Aj. 1225.

1369. αἶρῃ, i. e. ἀνίχῃ, *surgat*. Activum pro passivo. Confer citata ad Aj. 641. Electr. 922. Trachin. 1192.

1371. Ἀσκληπιδῶν. Ita ed. Ald. quod an defendi possit, nondum dixerim. Sed in promptu est commoda Toupii emendatio Ἀσκληπιῶν. Hanc utique antiquam Patronymicorum formam esse docui supra ad v. 422. Recentiores editi Ἀσκληπιδῶν.

1376. ἀριστόμαντις, i. e. ἀριστος μάντις. Sic enim adjectivum poetis nonnunquam cum substantivo coalescit. Nonnus αἰνογιγάντων lib. iv. versus finem pro αἰνῶν γιγάντων. Theocritus αἰνολέοντα, xxv. 168. Adde ex Anthologia; μενολέων, p. 49. αἰνέλουον, p. 250. αἰνοτόραντες, p. 401.

Ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάττοιθα, συγχώρεε θέλων.

Καλὴ γὰρ ἡ πίκτησις, Ἑλλήνων ἓνα

Κρηθέντ' ἄριστον, τῷτο μὲν Παιωνίας

Εἰς χεῖρας ἔλθειν· εἶτα τὴν πολύστονον

Τροίαν ἐλόντα, κλέος ὑπέρπαιτον λαβεῖν.

1385

Φιλ. ὦ συγγὺς αἰὼν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω

Βλέποντα, καὶ ἀφῆκας εἰς αἶδ' ἀμολεῖν;

Οἱ μοι· τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις

Τοῖς τῷδ', ὃς εὖνεσ' ἂν ἐμοὶ παρήνευσεν;

Ἄλλ' εἰκάθω δῆτ'· εἶτα πῶς ὁ δύσμορος

1390

Εἰς φῶς πάδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσηγορος;

Πῶς, ὦ πὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοὶ κύκλοι,

Ταῦτ' ἐξαναρχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρεΐως

Ἐμὲ ζυνόντα πασι, οἱ μ' ἀπώλεσαν;

Πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίδῃ;

1395

Οὐ γάρ με τάλγος τῶν παρελθόντων δάκνει·

Ἄλλ' ὅα χρὴ παθεῖν με πρὸς τέτων ἔτι

Δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν

Μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.

Καὶ σὺ δ' ἔγωγε θυμαστας ἔχω τάδε.

1400

Χρῆν γὰρ σε μήτ' αὐτὸν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,

1386. τί με, τί δῆτ'] τί με τῷδ' Tur-
neb. τί μ' ἔτι δῆτ' Br. ex Touprii
emendatione.

1392. ἐμοὶ] ἐμοῦ Ald.

1395. τεῷ] τῷ Ald.

1400. ταδε] τῷδε Ald.

1386. τί με, τί δῆτ'. Toupio placet τί μ' ἔτι δῆτ'.

1392. κύκλοι. De oculis Philoctetæ interpretatur Camerarius;
et sic κύκλοι apud Sophoclem οὐκλος significant, ut Œd. Tyr. 1301.
Apud Arifid. tom. i. 78. κύκλοι ἐφθαλμῶν. Constructio sic institu-
enda videtur: ὦ κύκλοι, ἰδόντες πάντα τὰ ἀμφὶ ἐμοί.

1399. τᾶλλα, i. e. τὰς περὶ αὐτὸν.

- Ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἷτε σε καθύβρισαν
 Γέρας πατρὸς συλῶντες, οἱ τὸν ἄθλιον
 Αἴανθ' ὅπλων σὲ πατρὸς ὕστερον δίκη
 Ὀδυσσεώς ἐκριναν· εἴτα τοῖσδε σὺ 1405
 Εἰ ζυμμάχῃσων, καί μ' ἀναγκάζεις τόδε;
 Μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἅ μοι ζωώμοσας,
 Πέμψον πρὸς οἶκον· αὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 Ἐὰ κακῶς αὐτὰς ἀπόλυσαι κακὰς.
 Χ' ἔτω διπλὴν μὲν ἐξ ἐμῆ κτήσῃ χάριν, 1410
 Διπλὴν δὲ πατρός· καὶ, κακὰς ἐπωφελῶν,
 Δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
 Νε. Λέγεις μὲν εἰκότ'· ἀλλ' ὅμως σε βέλομαι
 Θεοῖς τε πιστεύσαντα, τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις,
 Φίλῃ μετ' ἀνδρὸς τῶδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός. 1415
 Φιλ. Ἡ πρὸς τὰ Τροίας πεδία, καὶ τὸν Ἀτρεΐδαν
 Ἐχθιστον υἱὸν, τῶδε δυσήνω ποδί;
 Νε. Πρὸς τὰς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἐμπυον βάσιν
 Παύσοντας ἄλγους, ἀποσώζοντας νόσον.
 Φιλ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί Φῆς ποτε; 1420

1402. οἷτε] εἰ γε Br.

1403. γέρας πατρὸς] πατρὸς γέρας Ald.
Br.1403—1405. οἱ τὸν—ἐκριναν, ut spur-
ria omittit Br.

1406. καί μ'] καὶ μ' Br.

Ibid. τόδε] ταῦτα Ald. Br.

1419. ἀποσώζοντας] ἀποσώσαντας
Br.

1404. ὕστερον δίκη Ὀδυσσεώς. Hoc non prius commemoratum fuerat (v. 417. et seq.) negligenterque adeo Sophocles Philoctetæ cognitum facit.

1420. δεινὸν αἶνον αἰνέσας, dirum consilium dans: αἰνεῖν utique nonnunquam valet suadere, bortari. Æschyl. Choeph. 553. αἰνῶ δὲ κρύπτεν τάσδε συνθήκας. Idem, Supplic. 187. εἰν προμηθεῖαν λαβεῖν Αἰνῶ.

- Νε. Ἄ σοί τε καί μοι κάλ' ὄρῳ τελέμενα.
 Φιλ. Καὶ ταῦτα λέξας ἔ καταισχύνη θεός ;
 Νε. Πῶς γάρ τις αἰχχύνειτ' ἂν ὠφελόμενος ;
 Φιλ. Λέγεις δὲ Ἀτρεΐδαις ὄφελος, ἢ π' ἐμοὶ τάδε ;
 Νε. Σοὶ πᾶς φίλος γ' ὦν, χ' ὧ λόγος τοιόσδε μοι. 1425
 Φιλ. Πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδῆναι θέλεις ;
 Νε. ὦ τᾶν, διδάσκα μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
 Φιλ. Ὀλεῖς με, γνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 Νε. Οὐκ ἐν ἔγῳ. Φημί δ' οὐ σε μακθάνειν.
 Φιλ. Ἐγὼ γ' Ἀτρεΐδας ἐκβαλόντας οἶδά με. 1430
 Νε. Ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσῃς ὄρα.
 Φιλ. Οὐδέ ποθ' ἐκόντα γ' ὥς τε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 Νε. Τί δ' ἦτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἴ σε γ' ἐν λόγοις
 Πείσειν δυνησόμεθα μηδὲν ὦν λέγω ;
 Ὡς ῥᾶτ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σὲ δὲ 1435
 Ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῆς ἄνδρ' σωτηρίας.
 Φιλ. Ἐὰ με πάχιν ταῦθ' ἄπερ παθεῖν με δεῖ.
 Ἄ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,
 Πέμπειν πρὸς οἶκον, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον.
 Καὶ μὴ βράδυνε, μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1440
 Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

1421. ὄρῳ] ἰσορῶ Br.

1422. καταισχύνη] καταισχύνην Ald.

1424. τάδε] τοδε Br. e cod. B.

1425. τοιόσδε μοι] τοιόσδε μου Ald.

τοιόσδ' ἐμοῦ Br.

1428. γνώσκω] γινώσκω Br. e cod. A.

et in eadem fab. v. 1003. ἑμᾶς δ' ἐπαυῶ μὴ καταισχύνην ἐμέ. Adde Hesiod. Op. et D. v. 202.

1426. ἐκδῆναι, *cedere, concedere*. Vide supra ad v. 995. Supplendum etiam ἐμέ : θέλεις ἐμέ ἐκδοῦναι, *cupis, ut ipse concedam*.

1433. ἐν λόγοις. Abundat præpositio. Vide annotata ad Trachin. 903.

Τροχάιοι.

- Νε. Εἰ δοκεῖ, τείχωμεν.
 Φιλ. ὦ θνητῶν εἰρηκῶς ἔπος.
 Νε. Ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν.
 Φιλ. Εἰς ὅσον γ' ἐγὼ δένω. 1445
 Νε. Αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν Φεύξομαι;
 Φιλ. Μὴ φροντίσης.
 Νε. Τί γδ', εἴαν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν;
 Φιλ. Ἐγὼ παρὼν —
 Νε. Τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; 1450
 Φιλ. Βέλεσι τοῖς Ἡρακλείοις —
 Νε. Πῶς λέγεις;
 Φιλ. Εἰρῶ πελάζειν σῆς γε τέτρυς τῆς πάτρας.
 Νε. Εἴτε δρῶς ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾶς, εἴτε προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ, ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ, ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ,
 ΧΟΡΟΣ.

Ἀνάπαιστοι.

- Ηρ. Μήπω γε πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων 1455
 Ἀίης μύθων, παῖ Ποίαντος·
 Φάσκεν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
 Ἀκοῇ τε κλύειν, λεύσσειν τ' ὄψιν.
 Τὴν σὴν δ' ἦκα χάριν, ἐργασίας
 Ἐδρας προλιπῶν, 1460

1450. πρὸς ὠφέλησιν divisim Ald. Tur-
 neb. Br.

1451. Ἡρακλείοις] Ἡρακλέους Br.

1453. γε τέτρυς τῆς defunct Ald. Br.

1454. εἴγε] ἀλλ' εἰ Ald. ἀλλ', ἢ φίλε,
 εἴγε Br.

1454. προσκύσας χθόνα. Vide annotata supra ad v. 666.

Τὰ Διὸς φράσων βελεύματά σοι,
 Κατεργάσων θ' ὁδὸν ᾧ σέλγη.
 Σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκχσον.

Ἰαμβοί.

Καὶ πρῶτα μὲν σοὶ τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
 Ὅσας πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους, 1465
 Ἀθάνατον ἀρετὴν ἔχον, ὡς πάρεσθ' ὀρέαν.
 Καὶ σοὶ (σάφ' ἴοθι) τέτ' ἐφείλεται παθεῖν.
 Ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεῶς θέσται βίον.
 Ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν
 Πόλισμα, πρῶτον μὲν νόστρον παύσῃ λυγρᾶς, 1470
 Ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
 Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
 Τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίη,
 Πέρσης τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 Πέμφεις, ἄριστ' ἐκλαβὼν στρατεύματος, 1475
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
 Ἄ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τέτθ' ἐστ' ἐστ' ἐστ',
 Τόξων ἐμῶν μνημεῖα, πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 Κόμιζε. Καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 Παρήνεσ'· ἔτε γὰρ σὺ τέτθ' ἄτερ δένεις 1480
 Ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον, ἔθ' ἔτος σέθεν.

1461. Διὸς] Διὸς τε Br. e 3 codd.

1476. πλάκα] πλάκας Br. e cod. E.

1475. ἐκλαβὼν] ἐκβαλὼν Ald.

1461. τὰ Διός. Lege metri causa: τὰ Διός τε.

1466. ἀθάνατον ἀρετὴν, *immortale decus*. Suidas: ἀρετή. Ἀνδοκίδης καὶ Θεοκυδίδης ἀντὶ τῆς εἰδοξίας. Plato, p. 1197. E. ἐπὶ ἀρετῇ ἀθανάτα. Conf. Eurip. Orest. 807. Helen. 1170.

Ἄλλ' ὡς λέοντε σπυνόμω φυλάσσετον,
 Οὗτος σέ, καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 Πausῆρα πέμψω σῆς νόσος πρὸς Ἴλιον·
 Τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν 1485
 Τόξοις ἀλῶνα· τῷτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν
 Πορθῇτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεός.
 Ὡς τάλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
 Ζεὺς· “ ἡ γὰρ εὐσέβεια συνδνήσκει βροτοῖς·
 “ Καὶ ζῶσι, καὶ θάνασιν, ἐκ ἀπόλλυται. 1490

Ἀνάπαιστοι.

Φιλ. ὦ φθέγμα ποσειδὸν ἐμοὶ πέμψας,
 Χρόνιός τε φανείς,
 Οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
 Νε. Καὶ γὰρ γνώμη ταύτη τίθεμαι.
 Ηρ. Μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράττειν· 1495
 Καὶρὸς καὶ πλῆθος
 Ὅδ' ἐπείγῃ γὰρ κατὰ πρύμναν.
 Φιλ. Φέρε νυν σείχων, χώραν καλέσω.
 Χαῖρ', ὦ μέλαθρον ζύμφρετον ἐμοί,
 Νύμφαι τ' ἐνυδρὸι λαιμωνιάδες, 1500
 Καὶ κτύπος ἄρσιν πόντος περὶ βλῆς,

1489. ἡ γὰρ εὐσέβεια] ἡ γὰρ ἡσέβεια Br. 1495. πράττειν] πράσσειν Br.
 ex Dawesii emendatione.

1489. ἡ γὰρ εὐσέβεια. Legendum cum Dawesio, p. 241.

— οὐ γὰρ ἡσέβεια συνδνήσκει βροτοῖς.

1501. κτύπος ἄρσιν πόντος. Masculinum vocat fragorem ponti, propter soni raucedinem. Hinc et Spencerus nostras: Fairy Queen, book ii. canto 12. stanza 33.

Οὐ πολλάκι δὴ τέμνον ἐτέγχθη
 Κρατ' ἐνδόμουχον πληγῇσι νότῃς,
 Πολλὰ δὲ Φωῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἑρμαῖον ὅρος παρέπεμψεν ἐμοὶ 1505
 Στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ.
 Νῦν δὲ, ὦ κρήναι, γλύκιόν τε ποτόν,
 Λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἥδη,
 Δόξης ἔποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.
 Χαῖρ', ὦ Λήμνις πέδον ἀμφιάλον, 1510
 Καί μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως,
 Ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει,

1502. ἐτέγχθη] ἐτέγχθην Br.

1508. λείπομεν] λείπωμεν Ald.

1505. Ἑρμαῖον] Ἑρμαῖον Br.

1511. καί μ'] καὶ μ' Br.

With that the rolling sea, resounding soft

In his big base, them fitly answered.

Ibid. προβλῆς. Cum κύπος connectunt, nullo sensu. Legendum et distinguendum :

Καὶ κύπος ἄρσιν πόντος, προβλῆς θ'.

Προβλῆς, promontorium. Homerus ut adjectivum adhibet, cum ἀκλῆ, πέτρα, σκόπελος connectens. Alii contra ut substantivum : vid. v. 959. Antipater, Antholog. p. 60.

Πάλυτος εἰναλίη ποτ' ἐπὶ προβλήτῃ τανυοδείς.

Oppianus, Halieut. v. 252.

Στὰς δὲ κατὰ προβλήτος——

1502. ἐτέγχθη. Legendum forte cum Heathio: τέγχθην. Accusativus certe κρατὰ nullum alioqui locum hic habet : κρατὲς autem nominativus an in usu sit non comperi.

1507. γλύκιον. Scriptum fuisse et Λυκίον auctor est Scholiastes, fontemque in insula Lemno fuisse, Λυκίον dictum. Mihi maxime placeret γλύκιμον, modo Veteres ut κάλλιμος et κύδιμος ita γλύκιμος quoque dixerunt.

1509. δόξης—ἐπιβάντες. Vide annotata ad Œd. Tyr. 790.

Γνώμη τε Φίλων, χ' ὧ πανδαμάτωρ
Δαίμων, ὃς πᾶντ' ἐπέκρ' ἀνεν.

Χο. Χωρῶμεν νῦν πάντες ἀολλεῖς,
Νύμφαις ἀλῖαισιν ἐπ' ὄξ' ἀμενοί,
Νόσ' ἑ σωτήρας ἰκέσθαι.

1515

1515. νῦν] ἰδοὺ Ald.

Ibid. ἀολλεῖς] ἀολλεῖς Turneb.

1515. ἀολλεῖς. Ita bene ed. Ald. ut legendum quoque conjece-
rat Bentleius vir summus ad Phalarid. Epist. Vulgo, ἀολλεῖς.

1517. νόσ' ἑ σωτήρας ἰκέσθαι, ut veniant (Nymphæ sc.) *reditus* (vel
curfus nostri) *tutrices*. Σωτήρας genere masculino, licet de fœminis
fermo sit. Sic Æschylus, Agam. 673.

Τύχη δ' ἑ σωτὴρ ἰαῦν γέλασ' ἐφέζετο.

SOPHOCLIS FRAGMENTA

EX

EDITIONE BRUNCKIANA.

DEPERDITORUM

SOPHOCLIS DRAMATUM

FRAGMENTA.

. ΑΘΑΜΑΣ Α. καὶ Β.

DUAS hoc titulo fabulas edidit Sophocles. In priore, quantum conjicere licet, exhibebatur Athamas in furorem a Junone actus, filiumque Learchum interficiens, ejus casus dolore, postquam mentis compos factus est, solum vertit, exilio se ipsum multans. Vide Apollodorum i. ix. 2. (f. p. 39.) Posterioris vero hypothefin declaratam habemus ad Comici Nubes, ubi rusticus, quum a Socrate jubetur capiti coronam imponere, ait:

Ἐπὶ τί γέφανον; οἶμοι, Σώκρατες,

Ὡςπερ με τὸν Ἀδάμαντ' ὅπως μὴ δύσετε.

ad quem locum in scholiis inter alia hæc leguntur: Ἀδάμαντα δὲ ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δώσει διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσαχθεὶς οὖν γεφαιφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τῷ Διὸς σφαλισόμενος, ὑπὸ Ἡρακλῆος σίσσας· ἔτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. Alius: Ἐν Ἀδάμαντι Σοφοκλῆς ἐπὶ κεῖναι Ἀθάμας γεφαιφορῶν, ὥςπερ ἱερεῖον, δίκας εἰσπραττόμενος παρὰ Φρύξου. Tertius: Τῆτο πρὸς τὸν ἕτερον Ἀδάμαντα Σοφοκλῆς ἀπολεινόμενος λέγει· ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν Ἀδάμαντα ἐγεφαιωμένον καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τῷ Διὸς σφαγιασθόμενον· μέλλοντα δὲ ἀποσφάττειν αὐτὸν, παραγυρόμενον Ἡρακλῆα, καὶ τῷ θανάτῳ ἐνόμενον, λίγοντα ὡς σάζοντο ὁ Φρύξος, δι' οὗ ἐμελλεν ἐκείνος τεθνήσκειν. Cum istis comparentur, quæ congegit Apollolius ad Proverbium Μὴ θεῶς ἀνδρῶν, ὡς Ἀθάμας: facile quis sentiet quem ille descripsit, et Comici enarratores idem Sophoclis drama innuisse, Heathiumque nugari, quum ait Prioris Athamantis argumentum haberi apud Apollolium Prov. xiii. 46. de posterioris vero argumento videnda esse

scholia ad Aristoph. Nub. 256. Utroque in loco una eademque res narratur; recentiorque Apostolius veteres criticos pæne ad verbum exscripsit.

Vide Lexicon in Ἀγχίρης. Βρυαζούσης. Ἐπιπλά. Ἐπισίγματα. Ἐρκεσι. Ἐχρωματίσθη. Ἐψία. Καταγνώται. Λευκὴν ἡμέραν.

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

I. Stobæus, Ecl. p. 127. Theophilus ad Autolycum, lib. ii. cap. 37.

Εἰ δὲν ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.

Δίκης γὰρ ἐξέλαμψε νῦν ὅσιον φάος.

II. Idem, Floril. tit. xlviii. p. 183.

Σοφοὶ τῶν τῶν σοφῶν ξυνεσίχα.

Senarium hunc Sophoclis esse ex Ajace Locro testantur Aristides, tom. ii. p. 288. Libanius, epist. xxxiii. Zenobius, Proverb. v. 98. Agellius, xiii. 18. Platonis errorem, aliis jam antea notatum, ostendit Gatakerus, qui de hoc senario copiose agit, tom. i. p. 173. Operam perdidit Wolfius, quum eum quæreret in supersitibus Sophoclis fabulis.

III. Idem, tit. xcvi. p. 409.

Ἄνθρωπος ἐστὶ πνεῦμα καὶ σῖμα μόνον.

In edito Stobæo tributus hic senarius Sophocli, sed omisso dramatici titulo. Adscriptum in Reg. cod. lemma Σοφοκλ. Αἶαντι. Similis est sententia in Flagellifero, v. 125.

IV. Idem, tit. cxv. p. 473.

Τοὺς δ' αὖ μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ

Τοιούσδ' ἴδοις ἂν, οἷός ἐστι νῦν ὅδε,

Καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαρανέσαι

Ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν

Μάστιγ' ἐρέσῃ τῇ βίᾳ παλίντροπον,

Τὰ πολλὰ φρεῖδα καὶ καλῶς εἰρημένα.

Vetera exemplaria adscriptum habent lemma Σοφοκλ. Οἰδίποδι, falso. Manifestus error Grotium permovit, ut dramatici titulum mutaret, Oileumque sufficeret Œdipodi, e Cicerone, cujus locum mox proferemus. Sed fefellit eum conjectura. Oileum nec Sophocles docuit, nec Euripides, cujus tamen inter fragmenta hos versus retulit in quemvis lapsum proclivis Barnesius, ut et duos alios senarios, quos exhibet Stobæus initio tit. xlvi. qui sunt ex Euripidis Syleo. Hominem seduxit Grotii ipsius error in Excerptis, p. 396.

ubi hi versus designantur tanquam ex Euripidis Oïleo, quos in Florilegio tamen Sophocli adscripserat. Sobrie ista accuravit Musgravius. E Sophoclis Ajace Locro versus hos desumptos esse inter eruditos constat, quo in dramate recitabantur e Chori vel alius persona Oïleum increpantis, quod filii mortem haud ferret moderate. Hoc ostendit Cicero, Tuscul. iii. 29. "Itaque Oïleus ille" apud Sophoclem, qui Telamonem antea de Ajacis morte conso-
"latus esset, is quum audisset de sui, fractus est. De cujus com-
"mutata mente sic dicitur :

*Nec vero tanta præditus sapientia
Quisquam est, qui aliorum ærumnam dictis adlevans,
Non idem, quum fortuna mutata impetum
Convertat, clade subita frangatur sua ;
Ut illa ad alios dicta et præcepta excidant.*

V. Schol. Euripidis ad Alcestin 453. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴ-
μντι Δοκρῶ,

Καὶ πειξὰ καὶ φορμικτά.

καὶ πειξὰ δὲ τινες ἕτεροι λέγονται, αἱ ἡμέραι ὀργάνη εἰς τὰ συμπόσια
φοιτῶσι.

VI. Schol. Comici ad Aves 934. Σπολάς, διφθίρα ὀποιᾶν. Σφ.
Αἴαντι Δοκρῶ

κατασίγη κυνὸς

Σπολάς Λίδυσσα, παραληφόντων δέρος.

τὸ δὲ Σοφύκλειον ἐπὶ τῷ δέματι εἴρηται, τὸ κειμαμένον πρὸς τῇ τῷ Ἀν-
τήνορος οἰκίᾳ. Pollux, vii. 70. σπολάς δὲ, θύραξ ἐν δέματι, κατὰ τὰς
ἡμέρας ἐφαπτόμενος, ὡς Ξενοφῶν ἔφη, καὶ σπολάς ἀντὶ θύρακος. Σοφοκλῆς
δ' αὐτὴν Λίδυσσαν ὀνομάζει. Σπολάς Λίδυσσα, παραληφόντων δέρος.

VII. Vide Lexicon in Ἑλλάς.

ΑΙΓΕΥΣ.

I. Strabo, lib. ix. p. 392. D.

Πατὴρ δ' ἀπελθεῖν ἄρισ' εἰς ἀτὴν ἱμοὶ
Πρεσβεῖα νέμας τῇσδε γῆς τῇ δ' αὖ Λύκῳ
Τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμει
Νίσω δὲ τὴν ἀνόμαλον ἐξαίρει χθόνα
Σκίεωνος ἀκτῆς τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον
Ὁ σκληρὸς ἔτος καὶ γίγαντας ἐκτρέφων
Εἰληχὲ Πάλλας.

De divisione regni Attici inter Pandionis filios vide Meursium

Regni Attici ii. 15. In tertio versu νέμειν, quod *habitare, possidere* significat, pendet ab ὥρισε. Male vulgo legitur, νέμων.

II. Scholiastes Comici ad Equites 84.

Ἐμοὶ δὲ λῶσον πῶμα ταύριον πιεῖν,

Καὶ μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας.

Hos quidem versus laudat Scholiastes ex Helena Sophoclis, legitque in priore αἶμα ταύρου γ' ἐκπιεῖν. Utrumque male. Sunt ex Ægeio. Vide Casaubonum ad Athenæum, p. 234. et Hesychii interpretes ad glossam Ταύριον πόμα. Eustathius, p. 832. l. 41. ἦν δὲ καὶ ποταμὸς ὄνομα Τροϊζηνίης, Ταῦρος· ἐξ ἧ καὶ ὕδαρ Ταύριον παρὰ Σοφοκλεῖ, παρ' ᾧ, φασὶ, καὶ κρήνη τις ἴσσοσα καλεῖται. Lectionem enarratoris Comici secutus Grotius, hos versus sic reddidit :

Potare tauri sanguinem melius mihi,

Maledicta quam tot tantaque istorum pati.

Observat vetus interpres Comici e Symmacho, opinionem de epoto taurino sanguine, quo sibi mortem consciverit Themistocles, e male intellecto Sophoclis loco ortam esse. Nempe πῶμα ταύριον pro taurino sanguine acceperunt, unde αἶμα ex glossa intrusum fuisse videtur. De Themistoclis morte vide Thucydidem, p. 90. et Dukeri notam 87.

III. Pollux, x. sect. 160. καὶ κίετρα δὲ, σφύρας τινὸς εἶδος σιδηρεῶς, ὡς ἐν Αἰγεί Σοφοκλῆς·

Κίετρα σιδηρὰ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν

Πλέον' ἀλοῆσαι.

Sic legendum ; non, ut in Polluce editum est, ἀλοῆσαι πλεῖον : nec πλεῖον ἀλοῆσαι, ut Heathius.

IV. Stephanus in Χώρα—ἡ ἀπὸ τῆς χώρας χωρίτης, ὡς ἀπὸ τῆς ἔδρας ἐδρίτης, ἐσπέρα ἐσπερίτης. Σοφοκλῆς Αἰγεί·

Ἐκλύομεν· ἔκ' ἔγωγε χωρίτην σ' ὀρῶ.

καὶ ἐν Ἡρακλεῖ·

Στρέφουσι κρήνης φῦλλα χωρίτην ὄφιν.

Vide Toupil Epist. crit. p. 123.

V. Pindari Schol. ad Pyth. ii. 62. Πειρατὰς, τὰς κατὰ πείλαγος ληστὰς λέγομεν· κυρίως δὲ, τὰς ἐν ὁδῷ καυεργῶντας· παρ' ὃ δὴ καὶ ὁδερὰς αὐτὰς λέγουσιν Εὐριπίδης ἐν Ἀρχελαῷ·

Ἐπανσ' ὁδερὸς λυμεῶνας.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγεί·

Πῶς δ' ἡδ' ὁδερὸν οἷος ἐξέσθης λαθῶν ;

Vide Valckenarii Animadv. ad Ammonium, p. 194.

VI. Schol. Homeri ad Odyss. H. 106. Σοφοκλῆς ἐν Αἰγείῳ. (male vulgo ἐν Ἀργεῖ)

Ὡσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρε μακρᾶς,
Καὶ ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοῦκείνης κάρα
Κινεῖτ' ἐν αὖραις, καὶ αναφίξει πτερόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Vide Lexicon in Ἀγύθμων.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

I. Athenæus, p. 122. et ex eo partim Eustathius, p. 653.

Τοιαῦτα τοῖνυν πρὸς χάριν τε καὶ βία
Λέγω· σὺ δ' αὐτὸς, ὥσπερ οἱ σοφοί, τὰ μὲν
Δίκαι' ἐπαίνει, τοῦ δὲ κερδαίνειν ἔχῃ.

II. Photius in Lexico MS. citatus ab Albertio ad Hesychium, tom. i. col. 1472.

Ἐσφηκωμένοι, ἐσφιζμένοι· ἀπὸ τῶ σφηκῶν, οἱ κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιζμένοι·
ἐνθεν καὶ ὁ σφῆν. Σοφ. Αἰθίοψι τὲς ἐσφιζμένες μύρμηκας τῇ σαρκώσει·

Τετράπτεροι γὰρ ὧτον ἐν δισμύμασι
Σφηκοὶ κελαινόρινες.

Ultima Glossatoris verba tanquam Tragici versum exhibuit Albertius, miro errore. Eadem habet ex eodem fonte petita, sed omisso fabulæ titulo, auctor Etymol. M. pag. 385. initio. Huc pertinet Hesychii glossa: Σφηκοί, ἑ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιζμένοι.

III. Vide Lexicon in Ἀιακίῳ. Αἰδοῦσθον. Ἀπισεῖ. Ὀρθόπτερον.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ.

Genuinus hic est dramatis titulus, a librariis passim depravatus. Perperam citatur Sophocles ἐν Αἰχμαλώτοις, vel Αἰχμαλώτοιςιν, quod posterius quidem ad verum propius accedit. Argumentum e Trojana historia sumtum docet auctor hypotheseos Ajacis. Agebant in eo Trojanæ mulieres captivæ, ut in Troasîn Euripidis: sed diversa fuit tractandi ratio, quam iniit Sophocles. Quantum enim ex exiguis reliquiis conjicere licet, satyricum fuit hoc drama.

I. Harpocration in ἀπομάτιων. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι·

Στρατῆ καδαρετῆς κάπομαγμάτων ἴδρις.

καὶ πόλιν·

Δεινότετοι ἀπομακίηρα μεγάλων ξυμφορῶν.

II. Pollux, x. sect. 190. Αὐτὸ δὲ τὸ πῆλινον, ὃ περιέληφε τὰ πλασθεῖνα κέρνα, ἃ κατὰ τὴν ἔ' πρὸς προσφορὰν τέχνη, καὶ πολλὰ ἐκείνῃ τρυπήματα ἱαπολείπειναι, λίγδος καλεῖται· ἴδρις καὶ Σοφοκλῆς ἔφη ἐν Αἰχμαλωτίσιν·

Ἀσπίς μὲν ἡμῖν, λίγδος ὥς, πυκνὸν πατεῖ.

Videnda ad eum locum docta Hemsterhusii nota.

III. Schol. Comici ad Ranas 233. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατὶς ἐχρῶντο. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν·

Ὑφρέθη σε κάλαμος, ὥσπερὶ λύρας.

Pollux, iv. secst. 62. Καὶ δόνακα δὲ τινα ἰπολύριον, οἱ κωμικοὶ ἀνόμεζον, ὡς πάλαι ἀντὶ κέρατος ὑποτιθέμενον ταῖς λύραις· ὅθεν καὶ Σοφοκλῆς εἶρηκεν· Ὑφρέθη σε κάλαμος, ὥσπερὶ λύρας.

IV. Suidas in Ὑπὸ παντὶ λίδῳ—Σοφ. Αἰχμαλωτίσι·

Ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρερεῖ λίδῳ.

Laudat hunc versum Scholiaſtes quoque Nicandri ad Theriac. 19. Notissimum proverbium ad quod adludit Comicus, Theſmoph. 536.

V. Stephanus in Βωμοὶ—τὸ τοπικὸν βῶμος, καὶ καλὰ παραγωγὴν βωμιαῖος. Σοφ. Αἰχμαλωτίσι.

Καὶ βωμιαῖον ἐσχάραν λαθών.

VI. Idem in Εὐρώπῃ—λέγεται καὶ Εὐρώπεια, καὶ διὰ τοῦ ἰ Εὐρωπαϊά παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰχμαλωτίσι·

Καὶ νησιώτας, καὶ μακρὰς Εὐρωπαϊάς.

Legendum forte μακράν. *et longe ab Eurora.*

VII. Idem: Χρύση, ἡ πόλις τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγγὺς Δήμιου. Σοφ. Λημνίαις·

ὦ Λῆμτε, Χρύσης τ' ἀγχιτέρομες πάγοι.

καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσι·

Ταύτην ἐγὼ Κίλλαν τε καὶ Χρύσην.

Confudit Stephanus duas Chryſes Lemniam et Troïcam. In Lemniarum versu intelligenda Chryſe Lemni vicina: in Captivis vero Chryſe Troïca, quod ostendit adjuncta Κίλλα, urbs agri Trojani. *Salmasius.*

VIII. Vide Lexicon in Αἰχμώδετος. Ἀλιτροσίην. Ἀμφίλινα. Ἀνηκές. Ἀπειδής. Ἀσιπλον. Ἀχνην. Βαιαί. Ἐμπλεύρη. Ἐνόπαις. Ἐνσερομαλῖταις. Ἐπιμάσσειαι. Ἰαννα. Ἰερόλας. Ἰκτορεῖσομεν. Φαῦλον.

ΑΚΡΙΣΙΟΣ ἢ ΛΑΡΙΣΣΑΙΟΙ.

Duplici titulo insignita fabula, cujus argumentum fuisse videtur mors Acrisii juxta oraculum a Perſeo nepote interentii. Historiam vide in Apollodori Bibliotheca, l. ii. cap. iv. 4. (l. p. 93.)

I. Stobæus, Floril. tit. viii. p. 51.

Βοῶ τις; ὃ ἀκούετ' ἢ ὑλακτῶ μάτην;

Ἀπαντα γάρ τοι τῷ φεθεμένῳ ψοφεῖ.

II. Idem, tit. xii. p. 79.

Ἄλλ' οὐδὲν ἔρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χροῖνε.

Hunc versum huic Sophocleo dramati adscribit cod. Vindob. et sequentem Aloadis.

III. Idem, tit. lxii. p. 237.

Δούλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δραπέτης αἰὴρ
Κῶλον ποδισθεῖς, πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει.

IV. Idem, tit. lxxiv. p. 325.

Ἄλλως τε καὶ κόρη τε καὶ Ἀργεῖα γένος,
Αἷς κόσμος ἢ σιγὴ τε καὶ τὰ παῦρ ἔπη.

V. Idem, tit. lxxix. p. 339.

Ῥῆσις βραχεῖα τοῖς φρονοῦσι σώφρονα
Πρὸς τὰς τεκόντας καὶ φυτεύσαντας πρέπει.

VI. Idem, tit. cviii. p. 457.

Θάρσει, γύναι· τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν ὄναρ
Πνέσαντα νυκτὸς, ἡμέρας μαλάσσεται.

VII. Idem, tit. cxk. p. 489.

Τοῦ ζῆν γὰρ ἑοῖς ὥς-ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

VIII. Ibidem, p. 491.

Τὸ ζῆν γὰρ, ᾧ παῖ, παντὸς ἡδιστοῖ γέρας.
Θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεισι τοῖς αὐτοῖσι δῖς.

Indicem dramatis, e quo hi versus sumti, dat Regius Stobæi codex.

IX. Idem, tit. cxxvi. p. 515.

Χρὴ δὲ τῷ τεθνηκότι
Τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὥς-θανούμενον.

X. Hesychius in fine Lexici col. 1603.

Ὡς καὶ τύραννοι πᾶς ἐφίεται φυγεῖν.

XI. Athenæus, lib. x. p. 466. Ὁ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τοῖς Λαρισσαίοις
ἡς Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλείστα εἶχεν, ὡς φησιν ὁ Τραπεζικός·

Πολὺν δ' ἀγῶνα παρξένους κηρύσσειαι,
Καλκηλάτες λίσσοντας ἐκτιδεῖς φέρειν,
Καὶ κοῖλα χρυσόκολλα, καὶ πανάεργα
Ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δῖς.

XII. Stephanus in Δωτίον—ὁ πολίτης, Δωλιεύς. Σοφ. Λαρισσαίοις·

Κᾶμοι τρίτον γίπλοισι Δωτιεύς ἀνὴρ
Ἄγχοῦ προσῆψεν ἑλαφρὸς ἐν δισκήματι.

XIII. Idem. Κεῖνεια, χρεῖον Ἀμῶνικῶν· τὸ ἰδιὸν Κραινάτης,
ὡς Μαρενάτης, ὡς φησι Σοφοκλῆς Λαρισσαίοις.

XIV. Vide Lexicon in Ἀδοξα. Ἀκτίτης. Ἀλοίματα. Ἀρταίαν.
Ἀπόδεσμον. Ἀποφανδεῖς. Ἀράματα. Ἀφομος. Βίθην. Ἰλλάδας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Dramatis sincerus titulus est Ἀλέξανδρος, non, ut sæpe citatur, Ἀλέξανδρα. Argumentum erat Paris agnitus et receptus a Priamo patre, postquam in ludis omnium certaminum victor evasisset. Vide Hygini fab. xci.

- I. Stephanus in Ἀσυ—ἀπὸ τῆ ἀσὸς, τὸ ἀσίτης. Σοφ. Ἀλεξάνδρῳ
Οὐ γάρ τι δεσμὰ τοῖσιν ἀσίταις πρέπει.

καὶ

Βοτῆρα νικᾷν ἄνδρας ἀσίτας.

- II. Idem in Ἐφεσος—τὸ ἐθνικὸν, Ἐφέσιος· εὐρεῖται καὶ Ἐφέσεια διὰ διφθόγῃς· ἔτω καὶ ἐν Ἀλεξάνδρῳ Σοφοκλῆς.

III. Eustathius, p. 404. ubi de nominum in της tono agit: Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ, φασίν, ἐν Ἀλεξάνδρῳ, Στείχων ἀγρώσῃν ὄχλον, παρῶ-
νυμόν ἐστι, καὶ οὐ ῥηματικόν.

- IV. Vide Lexicon in Δύσαυλος. Θηλάστρια. Μαιεύτρια. Μνείαν.

ΑΛΗΤΗΣ.

Diversimode scriptus occurrit hujus fabulæ titulus, Ἀλείτης, Ἀλήτης. Posterius ubique observo in Stobæi codice, præterquam duobus in locis, ubi primum scriptum fuerat, Ἀλείπτη, quod ab eadem manu emendatum in Ἀλήτη. Videtur autem esse nomen proprium viri. Nam de fabulæ argumento nihil compertum habemus. Memoratur Aletes, unus ex Herculis posteris, qui post Heraclidarum in Peloponnesum reditum Corinthum obtinuit; unde Pindaro, Olymp. xiii. 17. Corinthii appellantur παῖδες Ἀλάτα. Vide Pausaniam, p. 120. Est etiam ἀλήτης nomen appellativum, πλανήτην, *erronem* significans; quo Noster utitur in CEd. Col. Inde petitum acumen dicti, quod in proverbium cessit, δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης. Vide Zenobium, iii. 22.

- I. Stobæus, Floril. tit. iii. p. 15.

Ψυχὴ γὰρ εὖνυς, καὶ φρονοῦσα τοῦνδικον,
Κρείσσων σοφιστοῦ παντός ἐστιν εὐρέτις.

- II. Idem, tit. xxxv. p. 141.

Βραχεῖ λόγῳ καὶ πολλὰ πρόσκειται σοφά.

- III. Idem, tit. xxxvi. p. 145.

Ἀνὴρ γὰρ ὅστις ἥδεται λέγων αἰεὶ,
Λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνῆσιν ὦν βαρύς.

Recte Grotius hos versus designat tanquam ex Sophoclis Alete, quod confirmat adscriptum lemma in cod. Vindob. Gefnerus eos tribuit Euripidi in Dictye.

IV. Idem, tit. lxxxviii. p. 361.

Ἄλλ' εἴπερ εἴ γενναῖος, ὥς αὐτὸς λέγεις,
Σήμαιν' ὅτε τ' εἴ καὶ πῶθεν· τὸ γὰρ καλῶς
Πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μινάμειεν λόγος.

V. Idem, tit. lxxxix. p. 363.

Ἄλλ' ἀξίως ἔλεξας, οὐδὲ μὴν πεικρῶς.
Γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιδὼν καλὸν
Εὐκλειαν ἂν κτήσαντο μᾶλλον ἢ ψόγον.

VI. Idem, tit. cv. p. 439.

Τίς δὴ ποτ' ὄλβιος ἢ μέγαν θείη βροτοῦ,
Ἥ μικρὸν, ἥτοι μηδαμῶς τιμώμενον;
Οὐ γὰρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταύτῳ μένει.

VII. Idem, tit. cvi. p. 445.

Δεινόν γε τὸς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ἅπο
Βλαστόντας, εἴτα τοῦσδε μὲν παράσσειν καλῶς·
Τὸς δ' ὄντας ἐσθλούς, ἐκ τε γενναίων ἅμα
Γεγῶτας, εἴτα δυσυχεῖς πεφυκέναι.
Οὐ χρεὴν τὰδ' ἔτω δαίμονας διητῶν πέρα
Πράσσειν· ἐχρῆν γὰρ τὸς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν
ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα·
Τὸς δ' ὄντας ἀδίκους, τοῦσδε τὴν ἐναντίαν
Δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίειν.
Κοῦδεις ἂν ἔτως εὐτόχει κακὸς γεγώς.

V. 8. elegantem codicis lectionem restitui, τοῦσδε. Vulgo, τῶνδε.
Quod autem ad sceleratos adinet, hos—Sicque legendum esse jam olim
conjecisse desideratissimum Valckenarium ex illius schedis com-
perio.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ.

I. Porphyrius, Quæst. Homer. i. Σοφ. Ἀλκμαίων.

Εἶθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν
Ἐπὶ θολὸν καλῶν σε.

II. Plutarchus de audiendis poetis, p. 35. *Αν δὲ φαίνεται τις ἐπι-
λήψεως δεόμενος, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν παθῶν ἐπιλαμβάνει, ὥσπερ ὁ
τραγικὸς Ἀδραστος, τῷ Ἀλκμαίῳ εἰπόντος πρὸς αὐτὸν,
Ἀνδροκτάνε γυναικὸς ὁμογενὲς ἔφυς.

ἀπεκρίνατο·

Σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς, ἢ σ' ἐγένεατο.

Hos versus iterum profert Plutarchus in libro de capiendâ ex ini-

micis utilitate, p. 88. E Sophoclis Alcmæone petitos esse probabiliter opinabatur Valckenarius.

III. Vide Lexicon in Αἰνῶ. Ἀρσίαις.

ΑΛΩΑΔΑΙ Σάτυροι.

Sic scribi debet dramatis hujus titulus. Vide Hemsterhusium ad Luciani Contemplantes, p. 494.

I. Stobæus, Floril. tit. ix. p. 53.

Τοῖς γὰρ δίκαιοις ἀντέχεν οὐ ῥᾶδιον.

II. Idem, tit. xii. p. 79.

Κακὸν τὸ κεύθειν, κοῦ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς.

III. Idem, tit. xiii. p. 83.

Καὶ γὰρ δικάια γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα.

IV. Idem, tit. xxxiii. p. 139.

Ὡ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλὰ.

V. Idem, tit. xxxvi. p. 143.

Τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἐσί σοι;

Τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπὴρ ἔπη.

VI. Idem, tit. xli. p. 161.

Μὴ πάντ' ἐρεῦνα· πολλὰ καὶ λαλεῖν κακόν.

VII. Idem, tit. xliii. p. 163.

Κοῦκ οἶδ' ὅ, τι χρεὶ πρὸς ταῦτα λέγειν.

Ὅταν οἱ γ' ἀγαθοὶ πρὸς ἀγεννήτων

κατανικῶνται,

Ποία πόλις αὖ τὰδ' ἐνέγκο;

Vide Valckenarium, Diatr. Eurip. p. 15.

VIII. Idem, tit. liv. p. 207.

Δοκῶ μὲν, οὐδεὶς· ἀλλ' ὅρα, μὴ κρεῖσσον ἤ

Καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν,

Ἡ δοῦλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν.

IX. Idem, tit. lxxvi. p. 331.

Παῦσαι· καταρκεῖ τοῦδε κεκλησθαι πατρὸς,

Εἴπερ πέφυκά γ'· εἰ δὲ μὴ, μείων βλάβῃ.

Τό τοι νομισθὲν τῆς ἀληθείας κρατεῖ.

Recte in Reg. cod. scriptum μείων βλάβῃ, uti et legendum esse conjecerat olim Gesnerus pro vulgato μείζων. Vide quæ observavi ad Æschyli Prometheus 1021. Grotius dedit τίς αὖ βλάβῃ; Sunt autem ista Oti vel Ephialtæ ad aliquem qui geminos illos mor-

tali fatu editos arguebat, Neptunumque patrem eorum esse negabat.

X. Idem, tit. lxxvii. p. 333.

Ὁ δὴ νόθος τοῖς γησίοις ἴσον σθένει.

Ἄπαν τὸ χρηστὸν γησίαν ἔχει φύσιν.

Horum senariorum alterum profert Clemens, Strom. vi. p. 741. sed interpolatum.

XI. Idem, tit. xcī. p. 371. et Plutarchus de audiendis poetis, p. 21.

Τὰ χρήματ' ἀνδρώποισιν εὐρίσκει φίλους,

Αὔθις δὲ τιμὰς, εἴτα τῆς ὑπερτάτης

Τυραννίδος ἐσάγουσιν ἡδίστην ἔδραν.

Κἄπειτα δ' οὐδεὶς ἐχθρὸς ἔτε φέεται

Πρὸς χρήμαδ', οἳ τε φύντες ἀρτύνται τυγεῖν.

Δεινὸς γὰρ ἔρειν πλεῖτος ἔς τε τὰ βλάτα,

Καὶ πρὸς τὰ βατὰ δὴ, χῶπόμεν πείνης ἀνὴρ

Μηδ' ἐντυχῶν δύναιτ' ἂν ὦν ἐξ ἄτυχεῖν.

Καὶ γὰρ δυσειδὲς ὄμμα καὶ δυσώνυμον,

Γλώσση σοφὸν τίθησιν, εὐμορφόν τ' ἰδεῖν.

Μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ ἰοσεῖν ἐξεσία

Πάρεστιν αὐτῷ, ἀπικρύψασθαι κακὰ.

V. 3. τυραννίδος ἐσάγουσιν. In cod. scriptum τυραννίδος τ' ἀγνοοῖν. Grotius prava conjectura dederat θανάτου. Divitiæ αὔθις εἰς ἔδραν. Librarii follemni errore exciderat compositi verbi præpositio. V. 4. cod. dat κἄπειτα. V. 7. δὴ fulciendo versui aptum inferuit Heathius. Male Grotius: καὶ πρὸς τὰ βατὰ καὶ ἔπειτ' ἂν πείνης ἀνὴρ. In Plutarchi edit. Aldina legitur καὶ ὀπίθεν: in cod. vero emendate, χῶπόμεν. V. 8. cod. μηδ' ἐντυχῶν. Vera est Plutarchi lectio ἐντυχῶν, hac sententia: καὶ πρὸς τὰ βατὰ, καὶ ἐνθα, ὀπίθεν ὁ πείνης μηδὲ ἐντυχῶν δύναιτ' ἂν ὦν ἐξ ἄτυχεῖν: et eo, quo si pervenerit pauper, non tamen efficiet, ut voto suo potiatur. Vel etiam ellipsin hoc modo supplere possis: καὶ τυγχάνει ὦν ἐξ ἄθις, ὀπίθεν ὁ πείνης μηδὲ ἐντυχῶν δύναιτ' ἂν τυχεῖν. V. 9. ὄμμα legitur in cod. Reg. Vulgo, σῶμα. V. 10. γλώσση dativus est. Ut εὐμορφον opponitur τῷ δυσώνυμον, quod rariori significato hic prave loquentem notat. Nescio quid sibi velit Heathius γλώσση casu recto legens, tanquam si de vi non divitiarum, sed eloquentiæ hic ageretur. V. ult. cod. ἀπικρύψασθαι.

XII. Ælianus de Nat. Animal. vii. 39. Ὅσοι λέγουσι θῆλον ἔχειν

Φον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τὲς τῷ ἐναντίῳ μάρτυρας· Σοφο-
κλέα μὲν εἰπόντα,

Νομὰς δὲ τις κεροῦσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων

Καθεῖπεν ἔλαφος.

καὶ πάλιν·

ἄρασα μύξας καὶ κερασφόρους

Στόρδυγγας εἶπεν ἔκκλος.

καὶ ταῦτα μὲν ὁ τοῦ Σοφίλου ἐν τοῖς Ἀλωάδαις. Penultimi versus voces invertit Heathius legens μύξας ἄρασα. Nescio an ob metrum. Sed animadvertere debebat vocem μύξας sic positam senarii secundam sedem tenere, quæ spondeo non magis quam quarta permittenda est. Equidem crediderim vocem μύξας, alioquin probam, hic a Tragico adhibitam non fuisse. Quid, si legamus :

Ἄρασα μυκτῆράς τε καὶ κερασφόρους.

XIII. Vide Lexicon in Ἐφυμνεῖς.

ΑΜΥΚΟΣ Σατυρικός.

Vide Lexicon in Λαγός. Σιαγόνος.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ Σατυρικός.

I. Schol. Comici ad Ranas 484. Ὀρακιάσαι λέγειαι τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι, ἀπὸ τῷ τὴν ὥραν αἰκίζεῖν· τῷτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ·

Τὸ δ' ὠχριάσθαι θλιβομένης τῆς καρδίας.

II. Idem ad Vespas 1501. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ·

Ὁ πιτυότηρης τῷδε μάντεως χοροῦ.

Forte scripserat Tragicus :

Ὁ πιτυότηρης τοῦδε χωρεῖ μάντεως.

III. Athenæus, lib. x. p. 454. postquam Tragicorum ῥήσεις aliquot protulit, in quibus homines rustici literarumque rudes, describentes literarum figuras, ænigmatice personarum nomina designant, Sophoclis meminit rusticum inducentis, qui literarum formas non verbis, sed schematibus et gestu saltando exprimeret : Καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ, τὰ γράμματα παράγων ὀρχούμενον.

IV. Strabo, lib. ix. p. 399. Μετὰ δὲ Μαραθῶνα Τρικόρυδος, εἶτα Ῥαμνῆς, τὸ τῆς Νεμέσεως ἱερὸν· εἶτα Ψαφίς, ἡ τῶν Ὀρωπίων· ἐνταῦθα δὲ περὶ καὶ τὸ Ἀμφιαράειον ἐστὶ τιμημένον ποτὶ μαντεῖον, ὅπερ φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεω, ὡς φησι Σοφοκλῆς,

Ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνης

Αὐτοῖς ὅπλοισι καὶ τετραρίτῳ δίφρῳ.

Ex Amphiarao hos versus esse opinatur Meursius, qui et in Alcmæone et in Eriphyla esse itidem potuerunt.

V. Ὁ ἄλιεύς πωληγὴς νῦν φύσει κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαρέῳ σατυρικῷ. Scholiastes MS. Platonis. Confer Zenobium, ii. 14.

VI. Vide Lexicon in Ἀγρίσαι. Ἀλεξαίδριον. Κατεφρόνεε. Πελόν. Τρασιά.

ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ.

Vide Scholiastam nostrum ad Œd. Col. 403. et Lexicon in Ἀμφιτέμῳ. Ἀτμητον.

ἈΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Vide Lexicon in Παρασάγγαι.

ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ Σατυρική.

I. Eratosthenes, Catasterism. 16. Τὴν Κασσιόπειαν ἴσoreῖ Σοφοκλῆς ἡ τῆς τραγωδίας ποιητὴς ἐν Ἀνδρομέδᾳ, ἐξίσασαν περὶ κάλλος ταῖς Νηησίᾳ σιν, εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπλωμα, καὶ Ποσειδῶνα διαφθεῖραι τὴν χώραν, κῆτος ἐπιπέμφαντα.—Idem, 36. Τέτο τὸ κῆτος ἐστὶν ὁ Ποσειδῶν ἐπέμψεν Κηφίῳ, διὰ τὸ Κασσιόπειαν ἐξίσαι περὶ κάλλος ταῖς Νηησίᾳ. Περσεύς δ' αὐτὸ ἀνείλε, καὶ διὰ τέτο εἰς τὰ ἄστρα ἐτέθη, ὑπόμνημα τ' ἐξέλεως αὐτοῦ ἴσoreῖ δὲ ταῦτα Σοφοκλῆς ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητὴς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ.

II. Athenæus, lib. xi. p. 482. Ὅτι δὲ καὶ πλοῦτον ἡ κύμῃ, Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ φησὶν

Ἰπποισιν, ἡ κύμβαισι ναυτολεῖς χθονά;

Profert etiam hunc senarium Eustathius in Iliad. γ. p. 1281. adjuncta interpretatione: ἱππότης ἦκει ἢ διὰ πλοῖον; Confer Valckenarium ad Herodotum, p. 498. 8.

III. Phrynichus, Ecl. nom. Att. p. 164. Πολλὴν διατριβὴν ἐποίησάμην ἐπισκοπούμενος, εἰ μόνον λέγεται πρόσφατος νεκρὸς, καὶ μὴ πρόσφατον πρᾶγμα εὐρίσκειτο δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ τιθεὶς οὕτω

Μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτως ἐπιστολάς.

IV. Schol. Theocriti ad Idyll. iv. 62. Τοὺς Σατύρους οἱ πλείονες φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶτας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ.

V. Hefychius: Κούριον. Σοφ. Ἀνδρομέδᾳ

Ἡμῖν σύ τοι κούρειον ἡρέδης πόλι.

Νέμος γάρ ἐστὶ τοῖσι βαρβάροις Κρόνον

Θνηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος.

Videndi Hesychii interpretes. Κούρειον, juxta Etymol. M. αὐτο-
rem, καλεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμενον, ἡνίκα ἐγξάφοις οἱ κῆρυ
εἰς τὰς φεάτορας. Sophocles hic aliter accepisse videtur pro hu-
mana victima Saturno offerenda. Chori videntur esse verba ad
Andromedam.

VI. Pollux, x. sect. 120. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἀνδρομέδῃ Αἰτωλίδοισι
ληκίδοις ἔφη, δηλῶν ἀλαξάτους μονολίδας. Perperam in Onomastico
legitur αἰτωχίλεις, nullo sensu: αἰτόλιδος est μονόλιδος, ut in Phi-
loct. 35. αἰτόξυλον ἔκπωμα est ποτήριον μονόξυλον. Nihil verius vi-
detur hac Hemsterhusii conjectura.

VII. Vide Lexicon in Ἀμφίλίσκει. Ἀμφίπρυμνον. Ζευξίλειος. Μάσ-
σητας. Οἰάταν. Σαλητόν.

ANTHNOPIΔAI.

I. Eustathius in Iliad. Γ. p. 307. e Strabone, p. 608. Σοφοκλῆς
ἱστορεῖ ἐν Ἀλάσει Ἰλίου παρδαλίην τῆς θύρας προτεθῆναι τοῦ Ἀντήνορος,
σύμβολον τῇ ἀπόρρητον εἰσθῆναι τὴν οἰκίαν τὸν δὲ ἅμα παρὰ μετὰ τῶν
περιγενομένων ἑνέτων εἰς Θερσίην περὶσθῆναι, καὶ κεῖθεν διεκπεσεῖν εἰς τὴν
ἐν τῷ Ἀδρίῳ ἑνετικὴν. Pertinent ista ad Antenoridae cujus dramatis
mentio initio argumenti Ajacis. Male accepta Strabonis verba Fa-
bricio aut nescio cui alii occasionem dedere Sophocli drama adfin-
gendi, quo titulo nullum umquam edidit, Ἰλίου ἄλῳσι.

II. Athenæus, lib. ix. p. 373. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις

Ὅρνιθα, καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Vide Lexicon in Ἀφειψιασάμην. Ἐκβάδαζαι.

ΑΤΡΕΥΣ ἢ ΜΥΚΗΝΑΙΑΙ.

Sic erat titulus dramatis, non Μυκῆναι, ut vulgo legitur. Poste-
rius nomen a personis, quibus constabat chorus, ut Τραχίνιαί, Φοί-
νισσαι, Σκύριαί, alia.

I. Scholiastes Euripidis ad Hippolytum 309.

Μὰ τῇ ἐκείνῃ δελίαν, ἣ βόσκειται,

Θῆλυς μὲν αὐτὸς, ἄρσενας δ' ἐχθρὸς ἔχων.

Μὰ in his versibus, negationi, quæ in amissis versibus præcedebat,
confirmandæ adhibetur, ut semper apud veteres et probatos scri-
ptores; quod divinare poterat vir doctus, qui hoc exemplo abusus
est in Miscell. Observ. vol. v. p. 281. In Platonis loco quem pro-
tulit Berglerus, legendum procul dubio καὶ νῆ Δία.

II. Vide Lexicon in Ἐπιστάσει.

ΑΧΑΙΩΝ ΣΤΑΛΟΓΟΣ ἢ ΣΥΝΔΕΙΠΝΟΝ ἢ ΣΤΥΝΔΕΙΠΝΟΙ.

Diversi sunt ejusdem dramatis tituli, quod primus animadvertit acutissimi vir ingenii Joannes Toup, Epist. crit. p. 133. Ad titulum adludit Cicero obicura sententia in epist. ad Quintum fratrem, ii. 16. *Συνδείπιες Σοφοκλῆες, quamquam a te actam fabellam video esse festivæ, nullo modo probavi.* Athenæus, lib. viii. p. 365. *Συνδειπιον εἰρηκεν ἐπὶ συμποσίῃ Λυσίας—διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλῆες δράμα κατὰ τὸ ἐδίτερον ἐπιγράψαι ἀξιοῖσι ΣΤΥΝΔΕΙΠΝΟΝ.* Fuit autem, quod liquido e fragmentis apparet, drama satyricum.

I. Stobæus, Floril. tit. xxvi. p. 119.

Λάδα

Πιερίσι γυγερὰ κἀνάρσιος·

Ἄ δὲ μνησὶς γ' εὐποτμότατος,

Θνατοῖς μελίε

Ἀνέχεσθαι βίῃ βραχὺν ἰσθμόν.

II. Athenæus, lib. i. p. 17. et ex eo Eustath. in Odyss. p. p. 642.

Ἄλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον ἐράνην

Ἐξέριψεν, ἐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ

Κατάγνυται τὸ τεῦχος ἐ μέρεσσι πνέον·

Ἐδειματούμην δ' οὐ φίλης ὁσμῆς ὕπο.

V. I. ἀμφὶ θυμῷ valet *fræ ira*, quod Casaubonum fugisse miror. Vide quæ notavi ad Apollonii Argon. ii. 96. De matularum usu in conviviis, quod Sybaritarum inventum fuisse perhibetur, vide Gatakerum, tom. i. p. 293.

III. Idem, lib. xv. p. 679.

Οὐ τοι γένειον ᾧδε χρεὶ διηλιφῆς

Φοροῦντα, κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν,

Γαστρός καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

IV. Idem, lib. xv. p. 686.

Φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχέιτω βαδὺν

Κρητῆρ'· ἀνὴρ δ' ἐδεῖς, πρὶν ἂν φάγη, καλῶς,

Ὅμοῖα, καὶ βῆς ἐργάτης, ἐργάζεσθαι.

V. Schol. Pindari ad Isthm. ii. versum penult. Τὸ γὰρ ἀπόνημον, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκη. Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ·

Σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτύχας ἔχων,

Ἀπόνημον.

καὶ πάλιν·

Νέμει τις, ἔ πάρεσι, τίς ξυτάμοσε.

Vide Toupium ad Theocriti Epithalamium Helenæ 48.

VI. Pollux, x. sect. 133. Τὰ δὲ ναυτιὰ σκευή—πληκίτρα, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συλλόγῳ·

Ὡς ναοφύλακες νυκτέρῃ ναυκληρίας

Πλήκτροις ἀπευθύουσιν ἑρίαν τρόπιν.

VII. Plutarchus, Moral. p. 74. Ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸν Ἀχιλλεῦ παροξύνων Ὀδυσσεύς, οὗ φησιν ἐργίζεσθαι διὰ τὸ δεῖπνον, ἀλλὰ φησὶν·

Ἦδη τὰ Τροίας εἰσορῶν ἰδῶλια

Δέδοικας.

καὶ πρὸς ταῦτα πάλιν τοῦ Ἀχιλλεῦς διαγατακλῖντος, καὶ ἀποπλεῖν λέγοντος·

Ἐγὼ δ' ὃ φεύγεις, ἐ τὸ μὴ κλύειν κακῶς·

Ἄλλ' ἐγγὺς ἔκτωρ ἐστίν· ἐ μένειν καλόν.

Vocem ἰδῶλια, qua utitur Noster eodem sensu in Electr. 1411. perperam accepit Grotius, qui hos versus in Excerptis, p. 150. sic vertit :

Simul atque transtra classis Iliacæ vides,

Trepidās.

Quid expavescas video, non famæ notam ;

Sed appropinquat Hector ; baud tuta est mora.

Diversam lectionem ultimi versus commendat Valckenarius ad Phœnissas, p. 272. vulgatam præfero. Est autem hoc fragmentum ex Achivorum convivio, quod acute vidit supra laudatus Toupius.

VIII. Herodianus περὶ σχημάτων in Anecd. Gr. J. B. Casp. de Villoison, tom. ii. p. 94. Ἀγείσµος δὲ ἐστὶν προσποίησις παιδανὴ τῇ μὴ λίσγειν ἢ μηχανοτείνειν ἡµῶς ἃ λέγοµεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ εἰσηνται λέγων Ὀδυσσεὺς τῷ Διομήδεϊ·

Ἐγὼ δ' ἐγὼ σοὶ δεινὸν εἶδέν, ἔθ' ὕπως

Φυγὰς πατρώας ἐξελήλασαι χθονός·

Οὐδ' ὡς ὁ Τυδεὺς ἀνδρὸς αἶµα συγγενῆς

Κτείνας, ἐν Ἀργεὶ ξείνος ὦν οἰκίζεται·

Οὐδ' ὡς πρὸ Θηβῶν ὤµεβρως ἐδάισατο

Τὸν Ἀγάκειον παῖδα, διὰ κάρη τεµών.

Sic legendi hi versus. Nota Tydei immanis feritas, qui occisus ab Amphiarao Melanippi, a quo prius ipse vulneratus fuerat, recisum caput diffidit, et cerebrum forbuit ; quare Lycophron, v. 1066. Diomedem appellat παιδα τῇ κρατοβρωτῷ ἀτρῆστῃ κάπρῃ. Vir laudatissimus rerumque bene multarum peritissimus in argumentis Sophoclearum fabularum parum versatus videtur, qui versus istos

ab alterutra fabularum desumptos opinatur, quibus ab Ulyssē nomen inditum, tamquam si heros numquam in scenam inductus fuisset aliquis nisi in cognomine dramate. In neutro Ulyssē hi versus exstare potuerunt: argumentum utriusque cognitum, actionis tempus, scenæ locus: in neutro Diomedis ullæ partes esse potuerunt. Sunt procul dubio ex Achivorum convivio.

IX. Vid. Scholiastam nostrum ad CEd. Col. 9. Aj. 191. et Lexicon in Ἀζειῶται. Βέβηλος. Ἐκκεκώπηται. Ἐπιξενούσθαι. Ἐπισειούσης. Μάσθλητας. Ξυμβόλας.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΕΡΑΣΤΑΙ Σάτυροϛ.

I. Stobæus, Floril. tit. lxiv. p. 263.

Νόσημ' ἔρωτος τῆτ', ἐφίμερον κακόν,
 Εχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι.
 "Όταν πάγῃ φανέντος αἰθρίας, χεροῖν
 Κρύφαλλον ἀρπάσῃσι παῖδες ἀσαγῇ"
 Τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἡδονὰς ποταίνιες"
 Τέλος δ' ὁ χυμὸς οὗτ' ἀφιδῆναί πῶς θέλει,
 Οὗτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν.
 Οὕτω γε τὸς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος
 Δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλαῖς προίεται.

Notum proverbium ad quod hic adluditur. Zenobius, v. 58. Ὁ παῖς τὸν κρύφαλλον ἐπὶ τῶν μήτε καλέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βυλομένων, ἢ παροιμία ἐρηται· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς. Initio fragmenti νόσημ' ἔρωτος τῆτ' e codice dedi: ἐφίμερον ex Meursii correctione. V. 5. codex liquido ποταίνιες, ut erudite conjecerat Scaliger. Sequens in libris ita depravatus est, ut nulla structuræ legitimæ forma in eo reperiatur: planus sensus, ad quem verba exegi. Hesychius: ἀφιδῆναι, ἀπολυδῆναι.

II. Scholiastes Lyrici ad Nem. iii. 60. Διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ τῇ Πηλέως, μετέβαλε τὰς μορφάς, ὅτε μὲν εἰς πῦρ, ὅτε δὲ εἰς θηρία· ὁ δὲ καρτερόσας, περιγύγονε, περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς·

Τίς γάρ με μόχθος ἐκ ἐπεσάτει; λέων,
 Δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ.

Nescio qui Grotio in mentem venerit, vocem excidisse. Locus, si quis alius, sanus et integer, nec illius, nec Heathii supplemento eget. Non autem ab alio proferri hæc verba potuerunt, quam a Peleo ipso, qui in hac fabula partes agebat, cujus scena in Thessa-

lia esse debuit. Proinde diversa est a Scyriis. Schol. Aristophanis ad Nubes 1064. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλεύῳ ἐρασαῖς φησιν, ἐπὶ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν, καταλιπεῖν αὐτόν. Quæ totidem verbis leguntur etiam in scholiis ad Apollonii Argonautica, iv. 816.

III. Idem ad Nem. vi. 90. Οὐκ ἐν παραδρομῇ δὲ ζῴκτον εἶπε τὸ δῖον τῷ Ἀχιλλεύῳ—ἀλλ' ὅτι ἰδιώτερον παρὰ τὰ ἄλλα κατεσκεύαστο· δίκην γάρ, ὥς ἐν αἰχμῇς ἔχειν, καὶ μιᾷ βολῇ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλεύῳ ἐρασαῖς·

Ἦ δορὸς διχόσομον πλῆκτρον.

Δίπλυχοι γὰρ ὀδύνας νιν ἤρικον

Ἀχιλλήϊε δόρατος.

Canebantur ista a choro. Primum tantum esse Sophoclis versiculum credidit Heathius, qui forte non satis attente Scholiastæ verba perpenderat.

IV. Scholiastes Comici ad Vespas 1021. Παιδικὰ ἐπὶ ἀρξέων καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλεύῳ ἐρασαῖς ἐξείληπται· ἐπιδύντων γὰρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ·

Παπαί, τὰ παιδίχ', ὡς ὀρεῖς, ἀπώλεσας.

Confer Suidam, apud quem Eupolidis versus sic e Photii lexico MS. scribendus :

Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς.

V. Athenæus, lib. ix. p. 401. Τίς μνημονεύει, κατὰ τὸ σύνθετον ὁμοίως ἡμῖν, σάαγε, ἐπὶ τῷ ἀγρίῳ σῶς ; Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν Ἀχιλλεύῳ ἐρασαῖς ἐπὶ κυνὸς ἔταξε τένομα, ἀπὸ τοῦ σῶς ἀγρεύειν, λέγων·

Σὺ δ', ὦ σάαγε, Πηλιωτικὸν τρέφος.

Apud Eustathium in Odyss. T. p. 706. legitur : Πηλιωτικὸν βρέφος.

VI. Vide Scholiastam nostrum ad CEd. Col. 494. et Lexicon in Ὀρμάτειος πύθιος. Ad hanc fabulam respiciebat Ovidius his elegis, Trist. ii. 409.

Est et in obscenos deflecta Tragedia risus,

Multaque præteriti verba pudoris habet.

Nec nocet auctori, mellem qui fecit Achillem,

Infregisse suis fortia facta modis.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

I. Pollux, vii. sect. 117. Ἐπὶ δὲ καὶ τὰς οἰκοδόμους Ὅμηρος τέκτονας καλεῖ, καὶ ἀρχιτέκτων εἴηται παρὰ Πλάτωνα· βιαία γὰρ ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέϊ Δαϊδάλῳ Τεκτόναρχος Μοῦσα.

II. Schol. MS. Platonis : Σαρδάνιος γίλως—Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω

τὴ χαλκῇ, ἐν Ἡφαιτος ἐδημιούργησε Μίνωϊ, φύλακα τ' ἴσθαι παύσασθαι, ἔμφυχον ὄντα, τὸς πελάζοντας φησὶ κατακαύσεια ἀναιρεῖν· ὁδὸν, ἀπὸ τῆ σεσηγῆναι διὰ τὴν φλόγα, τὸν σαρδάνιον φησὶ λεχθῆναι γέλωτα· ἐμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ. Confer Parœmiographos in Σαρδάνιος γέλως.

III. Schol. Apollonii Rhodii ad iv. 1638. Τάλας δὲ τὴν μὲν τοῦ γένους ἐκείνου τῇ χαλκῇ. Ὅλος δὲ χαλκῆς ὡς σύριγγα εἶχεν ἐπὶ τῇ σφύρῳ ὑμῖν περιεχομένην· σύριγξ δὲ ἔστιν ἡ περιβήτη· ῥαγίσσης αὖν τῆς σύριγγος εἶμαρτο ἀλῶναι αὐτόν· τὸτο δὲ καὶ Σοφοκλῆς φησιν ἐν Δαιδάλῳ. Perperam ibi legitur ἐν Τάλῳ, cujus nominis nulla fuit Sophoclis fabula.

IV. Vide Lexicon in Γοργάδων. Ἐσέφθην.

ΔΑΝΑΗ.

Vide Scholiaſtam noſtrum ad Ajacem initio: et Lexicon in Ἀντίμετρον. Ἀφροδισία. Βεράχιον. Δαιμονίζεσθαι. Ζῆ.

ΔΟΛΟΠΕΣ.

Vide Lexicon in Εὐναῖος.

ΕΛΕΝΗ. ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ. ΕΛΕΝΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΙΣ. ΕΛΕΝΗΣ ΓΑΜΟΣ.

Fabulas quibus argumentum præbuit Helenæ historia, omnes conjungo; nescio quatuorne dicam, an tres, an solummodo duas. ΕΛΕΝΗ citatur nude a Comici enarratore ad Equites 84. ubi duos senarios profert, quos supra in Ægeο dedimus. ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ laudatur ab auctore argumenti Ajacis, et ita quidem, ut intelligatur exhiberi in hoc dramate, si modo scriptum fuit umquam, debuisse Helenam e Troja ereptam, non autem Thesei facinus, qui illam necdum maturam rapuerat. Reliquarum duarum certior est auctoritas. Versus ex Ægeο nescio cur Grotius ad *Helenæ nuptias* retulerit potius quam ad *Helenæ repetitionem*: tam hujus quam alterius esse possint. Ex alterutra videntur esse verba quæ e Tragico innominato profert Eustathius in Iliad. Γ. p. 301. Σαφέςτερον δὲ καὶ ἀνθροπικωτερον τὸ τῆς Ἑλένης εἶδειν κάλλος, ἢ εἰπὼν Τραγικός·

ἦν καλλίστην

Χρυσοφαῆς ἥλιος αὐγάζει.

I. Schol. Euripidis ad Phœnicias 312. Εἰ γὰρ καὶ Ἑλληνικῶς ἐλάλουν αἱ Φοίνισσαι, ἀλλ' ἔν γε τὴν πάτριον ἀπήχησιν ἴσωζον τῆς Φωνῆς, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσῃ·

Καὶ γὰρ χαρακτηρὲς αὐτὸς ἐν γλώσῃ τί με
Παρηγορεῖ Λάκωνος ὁσμᾶσθαι λόγῳ.

II. Erotianus in lexico Hippocr. Θράσσει . . . ἔστι δὲ ὀχλεῖ, ὡς
καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσῃ φησί.

Γυναῖκα δ' ἐξελόντες, ἢ θράσσει γένυν,

Ὡς τῷ μὲν αἰόλον γραφίοις ἐνημμένοις.

Legitimi sunt quidem isti senarii, sed qui sensus ex iis elici possit
non video.

III. Strabo, lib. xiv. p. 643. A. Οἱ δὲ τὸν Κάλχαντά φασιν ἀπο-
θανεῖν ὑπὸ λύπης, καὶ κατὰ τι λόγιον λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης
ἀπαιτήσῃ, ὡς εἰμαρμένον εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττοι ἐαυτῷ μάντι
περιτύχῃ.

IV. Plutarchus in comparatione Lycurgi et Numæ, p. 77. ubi
de puellarum educatione agit, et de φαινομήσιν Lacænis: Τῷ γὰρ
ὄντι τῷ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες ἃς ἦσαν ἀνεξέσκαμμέναι κάτωθεν,
ἀλλ' ἀνεπλύσσοντο, καὶ συνανηγύμνεν ἴλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρόν· καὶ
σαφέστατα τὸ γιγνόμενον εἶρηκε Σοφοκλῆς ἐν τούτοις·

Καὶ τὰν νέορτον, ἃς ἔτ' ἄσολος χιτῶν

Θυραῖον ἀμφὶ μηρόν

Πτύσσεται, Ἑρμιόνα.

Ita Valckenarius in Eurip. Diatribæ, p. 221. Tragici verba fani-
tati restituit. Choricæ cantici hæc particula non aliunde sumi po-
tuit quam ex *Helenæ repetitione*. Nihil tale de Hermione dudum
nupta dici potuit in cognomine dramate.

V. Eustathius in Iliad. γ. p. 1280. ex Athenæo, p. 76. Κατὰ τὸ
ἄρξεν λέγει ἱερὸς, ἢ ἀγρία συκῇ· ὅθεν ἢ ῥῆμα ἐξινάζειν παρὰ Σοφοκλεῖ
ἐν Ἑλένης γάμῳ, ἔνθα τ' ἀρξεν τῷ τῷ δένδρῳ ἐκάλεσεν ὀνόματι, εἰπὼν,

Πέπων δ' ἱερὸς ἀχρεῖος ὦν

Ἐς βρῶσιν, ἄλλως ἐξερινάζεις λόγῳ.

παροιμιᾶν δὲ αὐτὸ τὸ νόημα, ὅμοιον τῷ ἀπαίδευτος ὦν, πῶς ἂν ἐτέρως
παιδεύσεαι; Priorem senarium sic integrari posse opinabatur Ca-
saubonus:

Πέπων δ' ἱερὸς αὐτὸς ὦν ἀχρεῖος.

Sed Ionicum ἀχρεῖος probabile non est adhibuisse Sophoclem. Ver-
tit Grotius:

Caprificus ipse mollis et nulli usui

Alios tuo sermone caprificos facis.

Sensum non magis adiecutus esse videtur, quam Casaubonus, qui
proverbium simile esse ait illi apud Terentium: *Tute lepus es et*

supplementum quaeris : ἐξεργάζειν λόγῳ est oratione maturum reddere, aptum rebus agendis. Sicque accipit Eustathius : ἀπαιδεύεις ὡς ἐτίε-
ξας παιδεύεις.

V. Vide Lexicon in Ἀναχαιτίξει. Νένωται.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

I. Stobæus, Floril. tit. xxxviii. p. 153.

Φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκληια τοῖς φθονημένοις

Νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ π' τοῖς καλοῖς πλεόν.

II. Idem, tit. lxxiii. p. 311.

Ὡ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα, γύναι·

Κάκιον ἄλλ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἔστι ποτὲ

Γυναικὸς, ἢ εἴ τι πῆμα γίνεται βροτοῖς.

Tres hi versus una serie continuantur in Reg. cod.

III. Sophoclis Epigonos Latine expresserat Attius, cujus versum laudat Cicero, Tusc. ii. 25. "Tum Cleanthem, quum pede ter-
ram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse :

Audisne hæc, Amphiaræ sub terram abdite ?

Sophoclis Epigonorum ab Attio converforum meminit Cicero in libro de oratorum optimo genere, cap. vi. *Nec Andromacham igitur, aut Antiopam, aut Epigonos Latinos recipiant. Sed tamen Ennium, et Pacuvium, et Attium potius quam Euripidem et Sophoclem legunt.* Euripidis Andromacham apud Romanos docuit Ennius : Antiopam Pacuvius : Sophoclis Epigonos Attius. Hinc erroris arguitur Davisius, qui ad Tusc. ii. ex Æschyli dramate converfos fuisse ait Attii Epigonos.

IV. Athenæus, l. xiii. p. 584. ubi e Lyncei commentariis Gnathænæ meretricis faceta aliquot dicta refert : Ἀνδρονίκε δὲ τοῦ τραγῶδῃ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερῆκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇ, καὶ τῷ παιδὶς κλελεύοντος τὴν Γινάθαιναν προαναλῶσαι, ἔφη·

Ὀλόμενε παίδων, ποῖον εἴρηκας λόγον ;

Senarius est ex ipso dramate, quod Andronicus histrio modo cum plausu egerat, quemque ipse recitaverat : inde responsi acumen. Æschyli Epigonos Andronicum egisse opinatur Fabricius, qui ejus meminit in notitia Tragicorum deperditorum. Sophoclis drama, ut nobilius, intelligi probabile est.

V. Vide Scholiastam nostrum ad CEd. Col. 391.

ΕΡΙΦΤΛΗ.

I. Stobæus, Floril. tit. i. p. 3.

Ἀρετῆς βέβαιαι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόλαι.

II. Idem, tit. vii. p. 47.

Ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν γέρον οὐ μαλάσσεται.

III. Idem, tit. xliii. p. 163.

Ὅπερ δὲ μὴ τὰ ῥᾶς ἔλευθέρως λέγειν

Ἐξεσι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα,

Ἀμαρτίαι σφάλλασι τὴν σωτηρίαν.

IV. Idem, tit. xcix. p. 417.

Πῶς ἔν μάχῳμαι θνητὸς ὦν δείχ τύχη,

Ὅπερ τὸ δεινὸν ἱλπίς οὐδὲν ὠφειλῇ;

V. Idem, tit. cxviii. p. 485.

Γήρως προσόντος σῶζε τὴν εὐφημίαν.

VI. Clemens, Strom. vi. p. 741.

Ἀπελθ' ἐκείνης ὕπνος ἱατρὸς νόσου.

In Clemente legitur sine sensu: ἀπελθ' ἐκείνης ὕπνον ἱατρὸν νόσου. Conjeceram ἀπὸ ἡλθ' ἐκείνης ὕπνος ἱατρὸς νόσου. Quod dedi, Valckenario debeo. Grotius verterat: *Adi soporem, qui mali hujus remedium est.*

VII. Appendix Vat. Proverb. ii. 49. Καὶ γὰρ Ἀργεῖος ὄρεῖς. Αὐτὴ Σοφόκλειος· πεποιήται γὰρ Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγυσαι·

Καὶ γὰρ Ἀργεῖος ὄρεῶ.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀτενῶς πρὸς ὅτι ἔν βλεπόντων, καὶ καταπληκτικόν τι δοκοῦντων ὄρεῶν· οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων· καμωδῶνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.

VIII. Excerpta Ruhnkenii e Stobæi cod. MS.

Ἡ γλῶσσ' ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχει,

Ὅπερ λόγοι σδίνεσι τῶν ἔργων πλέον.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

I. Eustathius in Odyss. Δ. p. 144. Σοφοκλῆς δὲ, φασὶν, ἐν Ἑρμῖονη ἴσορεῖ, ἐν Τροίᾳ ὄντος ἔτι Μενελάου, ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμῖονην ὑπὸ τῷ Τυνδάρεω τῷ Ὀρέστῃ· εἴτα ὕστερον ἀφαιρεθεῖσσαν αὐτῇ, ἐκδοθῆναι τῷ Νεοπτόλεμῳ κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ὑπόσχεσιν· αὐτῇ δὲ Πυθοῖ ἀναιρεθέσιος ὑπὸ Μαχαιρέως ὅτε τὸν Ἀπόλλων τινύμενος τὸν τῷ πατρὸς ἐξεδίκει φόνον, ἀποκαίλασθαι αὐτὴν αὐτὴν τῷ Ὀρέστῃ· ἐξ ᾧ γενέσθαι τὸν Τισαμενὸν, φερονύμῳς οὕτω κληθέντα παρὰ τὴν μίαν μένους τίσιν, ἵπτι ὁ πατὴρ Ὀρέστης ἐτίσατο

τες φωνῆς τῇ Ἀγαμέμνوني. Confer interpretem Hygini ad fab. exxiii. ubi ex his Eustathii verbis corrigitur Scholiastes Euripidis ad Orest. 1687. Hinc colligi potest, quodnam fuerit dramatis argumentum, recuperata ab Oreste Hermione Proinde ad illud pertinere non possunt versus a Plutarcho servati, a Valckenario restituti, quos exhibui supra in Helenes repetitione.

II. Stephanus: Ἀγυαί, τόπος δηλῶν τὴν ἐν τῇ πόλει πορευτὴν ὁδόν — τὸ τοπικόν, ἀγυαῖος. Σοφ. Ἐρμῖον·

Ἄλλ' ὃ πατέρ' ἄγυαίς γῆς ἀγυαῖα πῖδοι.

III. Vide Lexicon in Γνωστός.

ΕΥΜΗΛΟΣ.

Fabulae nomen inditum ab Eumelo heroë. Cognominibus autem ex multis quis ille fuerit, incertum est. Vide notas ad Ovidii Metam. vii. 390.

Vide Lexicon in Ἀσάμινθος. Ὀδός.

ΕΥΡΥΑΛΟΣ.

Euryalus filius fuit Ulyssis et Euippes, quem ab ipso patre Ulyssis interfecit alii narrant, alii vero a Telemacho. Vide Parthenii Erotica, cap. iii. cujus inscriptio est: Περὶ Εὐρίππης ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρυάλη. et Eustathium in Odyss. II. p. 597.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ.

Vide Lexicon in Ἀδύλας.

ΖΩΣΤΗΡΕΣ.

Pollux, vii. sect. 68. Ὁ τε τῆς Ἀμαζόνος Ζωστήρ, καὶ ἡ ἐν ταῖς Σοφοκλέους Ζωστήρσιν ἐπιζώσας λέγει γέν' ἔχοντας ἐζώσας ἔρασαι ἱματίων ἐπιζώσας. Miror ad hæc Pollucis verba nihil observasse doctissimum Hemsterhusium. Quæ in iis tamquam e Sophocle proferuntur depravata sunt, multoque etiam magis fabulae titulus. Nullibi, præterquam hoc in loco, memorantur Sophocleis *Cingula*, sive *Baltei*; nec quid sub tam absurdo titulo latere possit excogitare queo.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩ Σατυρικός.

Hic est sincerus fabulae titulus in integrum restitutus ab acutissimo Toupio, Epist. crit. p. 123. *Hercules in Tænaro, quod Laconicæ promontorium est, ad inferos descendit, ad Cerberum, canem il-*

lum tricipitem, in lucem educendum: hinc fabulæ satyricæ nomen et argumentum. Scripturæ compendia erroribus anſam dedere. Ex H. ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩ Σ. fecerunt omiſſa prima litera ἐπὶ Ταινάροις vel Ταιναρίοις. Ex alio compendio ΗΡΑΚΛΗΣ Ε. Τ. ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ, fecerunt, omiſſis duabus mediis, Ἡρακλῆς Σατυρικός.

I. Athenæus, lib. ix. p. 375. Χοῖρον δὲ Ἰῶνες καλῶσι τὴν Θήλειαν, ὡς Ἰππώναξ—καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ Ταιναρίοις

Τοιγαρὲν

Ἐδεὶ φυλάξαι, χοῖρον ὥς τε δεσμίαν.

II. Pollux, x. ſect. 110. Προσδετέον δὲ τῷ μαγείῳ καὶ ξύλα καύσιμα, καὶ κληματίδας, καὶ ἐκκαύματα, εἰπόντος Σοφοκλέους ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ

Συνέλεγον τὰ ξύλ' εἰς ἐκκαύματα,

Μή μοι μεταξὺ προσδεήσῃεν.

Sic ſcribenda Sophoclis verba, quod miror eruditos viros, qui de hoc Pollucis loco egerunt, fuſiſſe.

III. Vide Ægei fragm. iv. et Lexicon in Ἀλαλίαν. Ἀργέμειν. Κύκλῳ. Οὐ κωφίζει.

IV. Ad hanc fabulam reſpexiſſe videtur Ariſtides his verbis, tom. ii. p. 310. Ἦδη δὲ τις καὶ Σάτυρος τῶν ἐπὶ σκηνῆς κατηρέσατο τῷ Ἡρακλεῖ· εἴτα γ' ἐκυψε προσιόντος κάτω.

ΗΡΙΓΟΝΗ.

Vide Lexicon in Τοπάζειν. Ὑποφρον.

ΘΑΜΥΡΙΣ.

Thamyris, quem perhibent πρῶτον ἄρξασθαι ἐρῶν ἀρξένων, notus ex Homero, Iliad. B. 595. Hujus mentio etiam in Rheto circa finem:

Περῶσα γὰρ δὴ ποταμῖος διαῖξας,
Λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμῖος,
Ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας
Πάγγαιον, ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι
Μῦσαι, μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας
Δεινῷ σοφιστῇ Θρηκί, κατὰφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέννασεν τέχνην.

Hic Thamyris aliis appellatur Thamyras, quo nomine Athenæus Tragicæ fabulam laudat. Ovidius in Arte Amandi, iii. 399.

Tu licet et Thamyran superes et Amæbea cantu.

At Statius, Theb. iv. 182. ubi Homerum æmulatur:

Hic fretus doctas anteire canendo

Aonidas, mutos Thamyris damnatus in annos

Ore simul citbaraque (quis obvia numina temnat?)

Conticuit praeceps.

Vide auctores laudatos ad Ovidii Ibin, 274. Quibus ex omnibus facile colligitur dramatis argumentum, in quo Sophocles ipse Thamyris egit. Athenæus, lib. i. p. 20. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ καλῶς γενεῖσθαι τὴν ᾠρην, ἣν καὶ ὀρχησικὴν διδασκαλίας, καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρω—καὶ τὸν Θάμυριν διδάσκων αὐτὸς ἐκιδάρισεν· ἄκρας δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καδῆκε.

I. Pollux, iv. sect. 75. Μόναυλος, εὖρημα μὲν ἐστὶν Αἰγυπτίων· μέμνηται δὲ αὐτὸ Σοφ. ἐν Θαμίρει. Athenæus, lib. iv. p. 175. Τοῦ δὲ μοναύλου μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρᾳ ἔτως·

Ῥῶκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη,
Λύρα μόναυλος, ἥ τε [χειμῶνων πλέως
Ναὺς ἑρῆμα κωμώσης]

Verba uncis inclusa desperata sunt.

II. Athenæus, lib. xiv. p. 637. Σοφοκλῆς δ' ἐν Θαμίρᾳ·

Πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγαδίδες,
Τὰ τ' ἐν Ἑλλήσιν ἑσάν' ἡδυμελῆ.

Vide Valckenarium ad Theocriti Adoniaz. p. 225.

III. Eustathius in Iliad. B. p. 271. Ὅτι δὲ Θρακικὸς καὶ ὁ Ἀἰῶς, ἡ μεία παρὰ τῷ ποιητῇ, δηλοῖ, φασὶ, Σοφοκλῆς ἐν Θαμύριδι, εἰπὼν·
Ὀρήσαν σκοπιὰν Ζητὸς Ἀἰῶς.

IV. Ad Sophocles drama procul dubio pertinent ista apud Plutarchum in libro de ira cohibenda, p. 455. Ἀλλ' ὀργιζόμεθα καὶ πολέμοις καὶ φίλοις, καὶ τέκνοις καὶ γονεῦσι, καὶ θεοῖς νῆ Δία, καὶ θηρίοις, καὶ ἀψύχοις σκεύεσιν, ὥς ὁ Θάμυρις·

Ῥηγνὺς χρυσόδετον κέρας,
Ῥηγνὺς ἁρμονίαν χορδοτόνῃς λέρας.

V. Hexametros duos ex hoc dramate profert Scholiastes noster ad Cœd. Col. 391. Vide Lexicon in Κάναξις: et Athenæi locum prolatum in Mysis.

ΘΗΣΕΥΣ.

Ad hoc drama pertinere videntur ista in prolegomenis ad Pindari Isthmia: Τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα οἱ μὲν ἐπὶ Σίνδι τῷ Προκρούσῃ διαδιδίναί φασι τὸν Θησεῖα, ἀνελόντα αὐτὸν, ὅτε περ καὶ τοὺς ἄλλους, ὡς φησι Σοφοκλῆς, λέγων περὶ αὐτῷ·

Ὁς παρακτίαν

Στείχων, ἀνημέρωσα κνωδάλων, ὁδόν.

Vide Lexicon in "Ὀμπιον.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΕΝ ΣΙΚΥΩΝΙ ἢ ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ.

ΘΥΕΣΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Duo fuerunt dramata. Prioris actio transfigebatur Sicyone, posterioris Argis. Utriusque argumentum colligi potest ex Hygini fabula lxxxviii.

I. Stobæi Ecl. p. 129.

Πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἀρης ἀνδίσταται.

II. Idem, Floril. tit. xxix. p. 125.

Ὡς νυν τάχος σείχωμεν· εἰ γάρ ἐσθ' ὅπως

Σπυθῆς δικαίας μῶμος ἄφεταί ποτε.

Ex indole linguæ et usu ἄψίλαι legendum est. Male vulgo ἄπιται, et pravum itidem est, quod Heathius suadet, ἄπιηται.

III. Idem, tit. cviii. p. 451.

Πάντων ἄριστον, μὴ βιάζεσθαι θεὸς,

Στέργειν δὲ μοῖραν· τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως

Πολλὰς ἔθηκε τῷ παρόντος ἀμπλακεῖν.

IV. Idem, tit. cxiv. p. 471.

Ἐνεσι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή,

Λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.

V. Idem, tit. cxvi. p. 477.

Καίπερ γέρον ὦν, ἀλλὰ τῷ γήρα φιλεῖ

Χῶ νῦς ὁμαρτεῖν, καὶ τὸ βελεύειν ἂν δεῖ.

VI. Scholiastes Euripidis ad Phœnissas, 238. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θυέστη ἰσορεῖ, καὶ παρ' Εὐβοεῦσιν ὁμοίαν ἀμπελον εἶναι τῇ ἐν Παρνασσῷ, λέγων ἔτως·

Ἐσι γάρ τις ἐναλία [πόλις

Γῆς] Εὐβοείας, ἐνθα Βάκχειος βότρυς

Ἐπ' ἡμαρ ἔρπει· περὶτα μὲν λαμπρᾶς ἔω

Κεκλημάτωνται χῶρος· οἰνάνθης δέμας

Εἴτ' ἡμαρ αὖξει μέσσον, ὁμφακος τρέπον,

Καὶ κλίνεται γε, καὶ αποπερκεῖται βότρυς·

Δεῖλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλασφημένη

Καλῶς ὁπῶρα, κἀνανικερνᾶται ποτόν.

Prodigiosa illa vitis, cujus meminit etiam Scholiastes noster ad Antig. 1148. in Eubææ urbe Nyfa fuisse perhibetur. Stephanus

in Νύσαι—δεκάτη ἐν Εὐβοίᾳ ἴδα διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἄμπειλιν φασιν ἀνθεῖν, καὶ τὸν βότρυν πεπαίνεσθαι.

VII. Vide Lexicon in Ἀκήρυκτον. Ἄλογα. Ἄλωπος. Ἀμέρῳλος. Ἀνταίρυσιν. Ἀπείρουας. Ἀπόδια. Ἀποπλήκτω. Ἀτελῆ. Αὐτόμοιρος. Αὐτόφορτοι. Ἀφροσύμειαι. Ἐτέλλω. Ἐπαίνας. Ἠγόμην.

INAXOS Σατυρικός.

De argumento vide Toupium, Epist. crit. p. 51. et qui dudum ante eum perspexerat fabulam fuisse satyricam, Tib. Hemsterhusium ad Aristoph. Plutum, p. 248.

I. Stobæus, Floril. tit. xlv. p. 179.

Ἐπήνεσ' ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροικία,

Ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνής.

Omissum in impresso Stobæo dramatis titulum addunt codices.

II. Dionysius Halic. Antiq. i. cap. 25.

Ἰναχε γενῆτορ, παῖ κρηῶν

Πατρὸς Ὠκεανῆ, μέγα πρεσβεύων

Ἄργυς τε γύαις ἤρας τε πάγοις

Καὶ Τυρσηνοῖσι Πελασγοῖς.

III. Athenæus, lib. xv. p. 668. emendatus a Toupio, Epist. crit. p. 57. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ ἀφροδισίαν εἰρηκε τὴν λάταγα·

Ξεῖνη δὲ κἀφροδισία

Λάταξ ἅπασιν ὦν ἐπεισκόπτει δόμοις.

IV. Pollux, ix. sect. 50. Μεση δὲ πόλεως, καὶ παιδοικεῖον, καὶ ξενὸν, καὶ, ὡς ἐν Ἰνάχῳ Σοφοκλῆς,

Παιδόκος ξενόσασις.

V. Scholiastes Æschyli ad Prometh. 576. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει.

VI. Schol. Comici ad Plutum, 727. Τὸν Πλούτωνα, Πλούτωνα εἶπε παίζων· ἢ ὅτι καὶ Πλούτωνα αὐτὸν ἱποκοριστικῶς ἐκάλεσεν, ὡς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ Πλούτωνος δ' ἐπίεσδος· καὶ πάλιν·

Τοιοῦδ' ἐμὸν Πλούτων' ἀμεμφίας χάριν.

Idem ad v. 807. Σιπὴν δὲ, ἡ ἀρτοθήκη· ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχῳ Σοφοκλείους, ὅτε, τῇ Διὸς εἰσελθόντος, πάντα μετὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

VII. Idem ad Equites, 1147. Κημὸς—ἦν παρήμερος χύμη, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ.

VIII. Idem ad Aves, 1203. Κυτῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὴν πέτασον· ὡς Ἑρμῆς ἄγγελος ὦν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἰριδος·

Γυτῆ τίς ἦδε; κυκλὰς Ἀρκάδος κυτῆς.

Vide Toupium, Epist. crit. p. 52.

IX. Idem ad Concionantes, 80. Τῷ Πανόπῳ τοῦ τὴν Ἰὼ φυλάττοντος· αἰνίττεται δὲ ὡς ὄντος αὐτῷ δεσμοφύλακος· ἀναφέρει δὲ τὸν ἐπὶ τὸν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ Ἄργον.

X. Vide Lexicon in Ἀελλόθριξ. Ἀναιδείας. Ἀναΐα. Ἀλωπός. Ἀντίπλεστον. Ἀράχνη. Ἀρεὰς κυτῆ. Βῆ. Ἐπίρρημα. Κυάμω. Παλίνσκιον.

ΙΝΩ.

Ex hoc dramate desumptus videtur fenarius, quo facete utitur helluo apud Athenæum, lib. viii. p. 344. Βίων δὲ, προαρπάσαντός τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, σρέψας καὶ αὐτὸς καὶ διαφιλώσας, φαγὼν ἐπειπεν·

Ἰνὼ δὲ τὰπὶ θάτερ· ἐξεργάζετο.

In ea quæ præcedit de alio helluone narratiuncula citatur itidem Tragici nostri, absque auctoris et dramatis indicio, versus ex Antigona 725.

Vide Lexicon in Ἄλυτον.

ΙΞΙΩΝ.

Schol. Apollonii ad Argonaut. iv. 14. Παρὰ τὸ ἶψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίῳ διψῶν φησὶ τὸ βεβλαμμένον. Καὶ Ὅμηρος Πολυδίψῳ Ἄργεϊ· ἰκρίμην· πολλὰκις βεβλαμμένον.

ΙΟΒΑΘΗΣ.

Iobates rex Lyciæ pater fuit Sthenebææ. Vide Apollodori Biblioth. ii. 3. (f. p. 87.) et Hygini fab. lvii.

I. Stobæus, Floril. tit. cxx. p. 489.

Τὸν Ἀΐδαν γὰρ οὐδὲ

Γῆρας οἶδε φιλεῖν.

II. Vide Lexicon in Ἀφύλλωτον.

ΙΟΛΑΟΣ.

Aristophanes, Equitibus, 496.

Ἄλλ' ἴσθι χαίρων, καὶ πράξειας

Κατὰ νῦν τὸν ἑμὸν.

ταῦτα δὲ, inquit Scholiastes, παρὰ τὰ Σοφοκλεῖς ἐξ Ἰολάου.

ΙΠΠΟΝΟΟΣ.

Dramatis hujus meminit Pollux, iv. scđt. 111. ubi docet a gra-

vitae Tragediæ alienum esse, poetas de rebus ad semetipsos pertinentibus ad theatrum verba facere ex Chori persona, quæ materia est comicarum Παρὰδράσειν: id tamen instituisse sæpius Euripidem; at Sophoclem, qui melior eo videri volebat, fecisse rarius, ut in Hipponoo. Fuit autem Hipponous rex Oleni, Peribææ pater, quæ ab Cæneo vitata Tydeum peperit. Vide Apollodori Biblioth. i. viii. 4. (f. p. 37.) *Quæ plura ibi narrantur de parentis in filiam ira, argumentum facere potuero tragediæ Sophoclis.* Verba sunt Heynii mei in egregio ad Apollodorum Commentario, p. 612.

I. Stobæi Ecl. p. 143. et Clemens, Stromat. vi. p. 742.

Πρὸς ταῦτα κρέπει μὴδὲν, ὡς ὁ πάνθ' ὀρῶν

Καὶ πάντ' ἀκούων, πάντ' ἀναπλύσσει χρόνος.

Vide Agellii lib. xii. cap. xi.

II. Stephanus: *Ωλέιος, πόλις Ἀχαΐας, καὶ Αἰτωλίας, Σηλυκῶς λεγομένη. Σοφ. ἐν Ἰππόλῳ.

*Εξ Ὡλέιης γῆς φορβάδος κομίζομαι.

III. Vide Lexicon in Ἀπαλίσσασθαι. Ἀπαρθέειντος.

ΙΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ.

I. Athenæus, lib. xiv. p. 646. *Ιτρίον, πεμμάτιον λεπίς διὰ σπῆμα καὶ μέλιτος γενομένον—Σοφ. *Ιριδι.

*Εγὼ δὲ πεινῶσ' αὖ πρὸς Ἰτρίᾳ βλέπω.

II. Vide Lexicon in Εὐρος. Μίαν μίαν. Quibus in glossis male citatur Σοφ. *Εριδι. Drama ab Iride denominatum fuisse videtur.

ΙΦΙΤΕΝΕΙΑ.

I. Stobæus, Floril. tit. xxx. p. 135.

Τίττει γὰρ ἔδδεν ἐσθλὸν εἰκαία σχολή.

Θεὸς δὲ τοῖς ἀργῶσιν ἔπαρξεται.

II. Athenæus, lib. xii. p. 513.

Νόει πρὸς ἀνδρὶ σῶμα παλὺ περ ὅπως

Πέτρα τραπέσσαι γησίῳ φρονήματος.

Intricata et male structa verba corruptelam ostendunt. Grotius in fine prioris senarii legit ὅμως, quod nihil juvat, et sic vertit:

Similem esse polypo crede, qui, prout est lapis

Ad quem applicatur,vertere ingenium solet.

III. Vide Lexicon in Ἀκρυχίῃ. Ἀπειδάκωτος. Βασιλή. Πενδεξίς. Ὑποφρον.

ΙΦΙΚΛΗΣ.

Iphicles Amphitryonis et Alcmenæ filius, eodem partu, quo Hercules, editus. Ad hoc nomen diversos fabularum titulos refero, quos in libris corruptos esse opinor. Nam quæ citatur a Scholiasta nostro ad CEd. Col. 827. ΙΦΙΚΛΕΙΑ, nulla fuit; nec quæ a Polluce laudatur ΙΟΚΛΗΣ. Sophocles his in locis citari debuit ἐν Ἰφικλειῇ vel forte ἐν Ὀϊκλειῇ. Fuit autem Oicles pater Amphiarai, ad quem confugit nepos Alcmaeon, a Furiis maternæ cædis ultricibus agitatus. Vide Apollodorum iii. vii. 5. (f. p. 197.) Nihil in his conjecturis certi; nec magni momenti res est.

I. Pollux, x. sect. 39. Καὶ τύλη δὲ παρ' Εὐπόλιδος ἐστὶν ἰάζοντι ἐν τοῖς Κόλαξι· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ Ἰοκλεῖ λέγοντι·

Ἀλλὰ καὶ λινοῖζ' ἀφ᾽

Τυλεῖα.

II. Etymol. M. Βεδοίη, πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφ. Ὀρομακλεῖ·

Βεδοίη Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη.

Heathio in Hercule satyrico versus hic hexameter a quovis alio quam a Sophocle profectus videtur. Nescio quare. Num quia hexameter est? At tales in aliis dramatibus erant. Vide in Thamyride.

ΙΧΝΕΥΤΑΙ Σάτυρος.

Vide Lexicon in Ἐνήατα. Ὀρμενός. Ρικνός.

ΙΩΝ.

Stobæus, Floril. tit. ciii. p. 425.

Ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι

Μόνον εὐδαίμονας ὄλβους.

ΚΑΜΙΚΙΟΙ ἢ ΜΙΝΩΣ.

Sincerus hic est fabulæ titulus, quam alii ΚΑΜΙΚΟΙ, alii ΚΩΜΙΚΟΙ inscribunt. Oppidum Siciliæ est Camicus. Vide Stephanum in Κάμικος. A personis quibus constabat chorus denominata fabula, ut Μεκκηνᾶται, Λαρισσαῖοι, Cratini Σεξίφιοι, qui passim etiam gemello errore Σεξίφοι appellati occurrunt. Vide Hemsterhusium ad Pollucem, x. sect. 156. Argumentum erat mors Minois a Cocali filiabus interemti. Videndi præter Diodorum Sicul. in Dædali historia, Scholiastes Pindari ad Nem. iv. 95. et Pausan. p. 531.

I. Athenæus, p. 86. Τῶν γραβήλων μνημονεύει καὶ Σοφ. ἐν Καμικίοις οὕτως·

Ἀλίας γραβήλα τῆσδε τέκνον, εἴ τινα

Δυναίμεθ' εὐρεῖν.

II. Idem, p. 388. Πέριδιξ τοῦ ὀνόματος ἔνιοι σύγγελλοσι τὴν μέσσην συλλαβὴν, ὡς Ἀρχίλοχος· πολὺ δὲ ἐστὶ τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφ. Καμικίοις·

Ὅρνιδος ἦλθ' ἐπάνυμος

Πέριδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

III. Suidas in Πέριδικος ἱερὸν—Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κάμικίοις, τὸν ὑπὸ Διαδόλῃ ἀναιρεθεῖτα Πέριδικα εἶναι τοῦτομα. Sophoclem secutus est Ovidius, quem vide Metam. viii. 236.

IV. Clemens Alex. Strom. vi. p. 741.

Οὐκ ἔστι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη.

V. Vide Lexicon in Κωχεύσιν.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ Σατυρικός.

I. Suidas: Λευκὴ γάδμη· ἐπὶ τῶν ἄδελφα ἀδελφοῖς σημειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς Κηδαλίῳ·

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,

Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ γάδμη.

II. Idem: Ὅνι σκιά. Καὶ, περὶ ὄνι σκιᾶς. Σοφ. Κηδαλίῳ·

Ὅ, τι ἂν γένηται, ταῦτα πάντ' ὄνι σκιά.

III. Athenæus, p. 164. Κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέες Κηδαλίῳ, ἐξ ἑ Μασγιάι, κέντρωνες, ἀλλοτριοφάγοι.

IV. Vide Lexicon in Αὐτοκτίστis. Δέατος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Fabulam hanc solus ex omni antiquitate laudat Erotianus in lexico Hippocrateo, ubi hæc leguntur verba: Ἀντείνυθεν τὸν βλάβης ὑπονοούμενον αἴτιον ἔσσεθαι ἄνθρωπον. Ἀντεῖν δ' ἐκάλεον οἱ παλαιοὶ τὸν σάφρονα· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Κλυταιμνήστρᾳ λέγων· Τὸν δὲ αἴτεον περιδιέοντα οὐχ ὀράτε, καὶ δαῖμα προσπνέοντα ἀντίας θεοῦ. Sunt ista fane quam corrupta, et nescio an emendandi conatum frustratura: huic itaque superfedeo. Sed quid suspicer, interim non celabo: nempe ad superstitem Electram ista pertinere, cujus quum finis sit Clytæmnestræ ultio et mors, hoc titulo potuit a Veteribus citari. Prolata ab Erotiano verba, si quo in codice sincera reperirentur, lacunam forte explerent, quæ est in Electra, v. 1458. Sophoclis

Clytæmnestram laudatam fuisse ab Hesychio in Ἀράβῃ opinati sunt viri quidam docti.

ΚΟΛΧΙΔΕΣ.

Idem in titulo error qui supra in Αἰχμαλωτίσιν. Κόλχοι laudatur fabula, cujus index Κολχίδες. Sic auctor argumenti Promethei Æschylei: Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις.

I. Stobæus, Floril. tit. xxii. p. 115.

Καλὸν φρονεῖν τὸν θνητὸν ἀνθρώποις ἴσα.

II. Athenæus, p. 602. Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι περὶ Γανυμήδους τιτὰ λόγον ποιούμενος·

Μηροῖς ὑπαίδων τὴν Διὸς τυραννίδα.

III. Suidas: Ἀνθυπεργῆσαι χάριν, τὸ ἀνταποδῆναι. Σοφ. Κολχίσι·

Ἦ φῆς ὑπομῦνς ἀνθυπεργῆσαι χάριν;

Hic versus sine dubio Medæ fuit operam Jafoni promittentis, sed sub ea conditione, ut ipse gratiam pro benefactis referret, sibi que vicissim novæ nuptæ maritus vacaret. Hemsterhusius ad Aristoph. Plutum, p. 343.

IV. Schol. Apollonii Rhodii ad iii. 1371. Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι πεποιήκει τοῦ ἀγγέλου τὸν Αἰήτην πυθόμενον περὶ τῶν προσεχημένων οὕτως·

Ἦ βλαστὸς ἐκ ἔβλασεν ὑπὶ χάριος,

Καὶ κάρτα φρίξας εὐλόφῃ σφηνώματι,

Καλκηλάτοις ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδου;

Confer præstantissimi Valckenarii notam ad Euripidis Phœnissas, p. 256. Pravam lectionem σφηνώματι, inepte tuetur Heathius, quo sensu σφηνώματι repositum fuerit haud assequi se fassus. Scilicet lexica sibi facta non arbitrabatur. Henr. Stephani thesaurus cum edocuiisset quid σφηνώμα sit. Hujus dramatis meminit rursus idem Scholiasta, cujus locum damus infra in Scythis.

V. Vide Lexicon in Ἐπαλλαχθεῖσα. Ἦσμεν. Κινάρα. Πέμφιξ.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

Creüsæ memorantur plurimæ, e quibus quamnam in hoc dramate exhibuerit Sophocles, e superstitionibus reliquiis haud facile conjicere est. Probabile est argumentum ex Attica historia peti- tum fuisse, Creüsamque intelligo Erechthei filiam Xutho nuptam, cujus in Euripidis Ione præcipuæ sunt partes,

I. Stobæus, Floril. tit. vii. p. 47.

Ὅσις δὲ τόλμη πρὸς τὸ δεινὸν ἔρχεται,
Ὁρᾷ μὲν ἡ γλῶσσ' ἐστίν, ἀσφαλῆς δ' ὁ νῆς.

II. Idem, tit. xii. p. 79.

Καλὸν μὲν οὖν ἐκ ἑς τὰ ψευδῆ λέγειν·
Ὅτ' ὁ δ' ἔλεθρον δεινὸν ἡ λήθει' ἄγει,
Ξυγγωστὸν εἰπεῖν ἐς καὶ τὸ μὴ καλόν.

III. Idem, tit. xxxviii. p. 151.

Οὔτε γὰρ, ὦ φίλε, γάμον, οὔτ' ὄλθον ἂν
Ἐμμετρον ἔνδον γ' εὐξαίμ' ἂν ἔχειν.
Φθονεραὶ γὰρ ὁδοί.

IV. Idem, tit. xci. p. 373.

Καὶ μή τι θαυμάσης με τῷ κέρδεσ, ἀναξ,
Ὅδ' ἀντέχεσθαι· καὶ γὰρ οἱ μακρὸν βίον
Θνητῶν ἔχουσι, τῷ γε κερδαίνειν ὅμως
Ἀπρὶξ ἔχονται· καὶ πρὸς τὰ χρήματα
Θνητοῖσι τᾶλλα δεύτερ'· εἰσὶ δ' οἱ τινες
Αἰνῶσιν ἄνοσον ἄνδρ'· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ
Εἶναι, πένης ὢν, ἄνοσος, ἀλλ' αἰεὶ νοσεῖν.

V. Idem, tit. ciii. p. 427.

Κάλλιστόν ἐστι τένδικον πεφυκέναι·
Λῶσον δὲ τὸ ζῆν ἄνοσον· ἥδιον δ' ὅτ' ὦ
Πάρεστι λῆψις ὢν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν.

Reg. Stobæi cod. dat v. 2. λῶσον δὲ τὸ ζῆν, quomodo jam emendaverat Pierfonus ad Mæridem, p. 300. Expressit Sophocles sententiam Theognidis in editione nostra, v. 249.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· λῶσον δ' ὑγιαίνειν·
ἥδιον δὲ τυχεῖν, οὗ τις ἕκαστος ἐρᾷ.

VI. Vide Lexicon in Ἀκυσά. Ἀνέκτημαι. Ἰσοθάνατον.

ΚΡΙΣΙΣ Σατυρικῇ.

Inauditus is est ad hanc usque diem et inexpectatus Sophoclei dramatis titulus, quem suadente elegantissimæ doctrinæ viro Thoma Tyrwhitt, auctoribus Herodiano et Dracone Stratonicensi, restituiimus, in malam rem abire iussis et ΚΡΗΣΙΝ, et ΧΡΗΣΕΙ, et ΧΡΥΣῃ, quibus titulis nullas umquam Tragicus noster fabulas edidit. Jocosi autem hujus satyrici dramatis argumentum expositam habes in Luciani dialogo, cujus eadem est inscriptio, ΘΕ-

ΩΝ ΚΡΙΣΙΣ. Unde jam facile intelligere est, cur Veneris et Minervæ diversus ornatus in eo descriptus fuerit.

I. Athenæus, p. 687. Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς ἐν Κρίσει τῷ δαίματι, τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ἡδονὴν τινα ἔσαν δαίμονα, καὶ μέγαν ἀλειφομένην παρὰ γαί, καὶ κατοπιριζομένην· τὴν δ' Ἀθηνᾶν, φρόνησιν ἔσαν καὶ νῦν, ἔτι δ' ἀρετὴν, ἐλαίῳ χρωμένην, καὶ γυμναζομένην. Inter μέγαν et ἐλαίον quid intersit docet Spanheim ad Callim. L. P. 16.

II. Schol. Comici ad Ranas 193. Ὅτι δὲ καὶ κρέας τὸ σῶμα, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει·

Τοῦτος ὦν ἄρξεις σὺ τῷδε τῷ κρέως.

Hæc, ut opinor, dicebat Venus Paridi, promittens ei Helenæ nuptias, quam modo pulcherrimam esse significaverat. Proinde absque interrogatione lego. Grotius, cui de dramatis argumento nihil suboluerat, vertit :

Tun' ergo talis imperes huic corpori ?

III. Pollux, vi. sect. 83. Ἔστι μὲν τοι καὶ τὸ τῆς μαγίδος ὄνομα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει·

Τὰς Ἐκαταίας μαγίδος ὄρπον.

De Hecates cæna vide Hemsterhusium ad Lucianum, tom. i. p. 330.

IV. Ammonius de Diff. Voc. in Βωμός—Παρά δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τῷ βωμῷ κεῖται ἐν Πλεισθένει·

Μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάrais.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ. Lego Κρίσει.

V. Apollonii lexicon Homericum in Ἴονθάδος—Τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ξίζας ἰονθες λέγει Σοφοκλῆς ἐν Κρίσει· (male editum ἐν Χρύσῃ)

Ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχα.

Inde corrigenda Hesychii glossa : Ἐξιονθίζω τρίχα· ἐκδιδωμι· ἔστι γὰρ ἰονθος, ξίζα τριχῶν, ἣ ὑπερέχον.

VI. Vide Lexicon in Βυδοί. Φάρος, qui locus est classicus.

ΚΩΦΟΙ Σάτυροι.

Fabulæ titulus est Κωφοί. Nomen Σάτυροι pars inscriptionis non est, sed a Grammaticis additum, quo indicaretur drama esse satyricum. Vide Bentleii Ep. ad Millium, p. 15.

I. Scholiastes Nicandri ad Theriaca, p. 40. edit. Aldinæ : Ἀλλοι δὲ ἔτω τὸν μῦθον φασίν. Προμηθεΐα τὸ πῦρ κλέψαντα καὶ τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενον οἱ λαβόντες ἐμύνησαν, οὐ καλὴν τῆς χάριτος τίνοιτες ἀμοιβήν· ἐφ' οἷς τὸν Δία φασίν ἐπαινέσαντα, φάρμακον αὐτοῖς ἀγν-

μασίας δοῦναι τοὺς δὲ λαβόντας ἀποφέρειν τὸ δαρηθὲν ἐπὶ ὄνυ· τὸν δὲ, δίψει τεγόμενον ἐλθεῖν εἰς κρήνην, ἣν ἐφύλασσει ὁ ὄφις· καὶ τῷ ποτοῦ ἐρεγγόμενος, ἀπιδότο τῷ γήρῳ τὸ φάρμακον· διὸ πάντας μὲν τὰς ὄφεις κατ' ἑκάστην νεάζειν ἑαυτὸν, ἀποδυομένους τὸ γήρας· τὸν δὲ ὄφιν τῆς κρήνης φύλακα καταλαβεῖν τὸ δῆψος, ὅθεν τοῖς δηχθεῖσιν ἐμποεῖ διψᾶν· ἔστι δὲ ὁ μῦθος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς. Eandem fabulam narrat Aelianus de Nat. Anim. vi. 51.

II. Schol. Apollonii Rhodii ad i. 972. Λέγεται δὲ Ἰηλος καὶ ζῶντι, θηρίδιον πολύπερον· ἐκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλὰς πόδας, ὥσπερ ἡ σκολόπενδρα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις·

Κυλισθεὶς ὡς τις ὄνος ἰσόσπερος.

Huc pertinet Hesychii glossa: "ὄνος ἰσόσπερος· ἔστι δὲ ζῶον πολύπερον, ὁσπρίῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἔχον· τινὲς φάσιν. Gallis appellatur *Cloporie*. Facile poterat ignarissimus quisque levem scripturae mendam in Tragici verbis eluere. Vellem Heathius conjecturae parafilet. Satis erat lexica consulere.

III. Idem ad i. 1126. "Ὅτι δὲ Νύμφη τις Οἰαξίδος γῆς δρεξαμένη τὰς καλυμμένας Ἰθαίης Δακτύλους ἐποίησε, παρὰ Στησιμέδρῳτε εἰληφε· καὶ ὅτι διὰ τὸ ζῆναι αὐτὰς διὰ τῶν χειρῶν, Δάκτυλοι κληθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ αὐτὰς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς σατύροις. Confer Zenobium, Prov. iv. 80. Κέλμεις ἐν σιδήρῳ, ubi male citatur Sophocles ἐν Σατύροις, et Wesselingium ad Diodorum Sic. tom. i. p. 381. 4.

ΛΑΚΑΙΝΑΙ.

Fabulae argumentum e parva Iliade sumtum testatur Aristoteles de Poetica, cap. 23.

I. Pollux, ix. sect. 49. "Ἐστὶ δὲ ἡ ψαλὶς, εἶδος οἰκοδομήματος· ἥπου καὶ Σοφ. ἐν Λακαίναϊς λέγει·

Στενὴν δ' ἔδωμεν ψαλίδα, κοῦκ ἀδάρεθρον.

II. Priscianus, lib. xviii. Attici, ἀρχῶν τετρε καὶ τόδε, ἀντὶ τοῦ κατάρχῳ. Σοφ. Λακαίναϊς·

Θεοὺς ἄρ' ἔ' ποτ', εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν,

Ἀρξασὶ Φρυγὶ τὴν κατ' Ἀργείας ἔδρην,

Ξυναιέσσαιμ' ἂν ταῦτα· μὴ μάχῃ βία.

Male Priscianus in ultimo versu ξυναιῶν ταῦτα.

III. Strabo, lib. viii. p. 364. Τὴν δὲ Λὰν οἱ Διόσκυροι πόλιν ἐκ πολιορκίας ἐλεῖν ἰσχυρῶνται, ἀφ' ἧς δὴ Λαπέσσαι προσηγορεύθησαν. Καὶ Σοφοκλῆς λέγει πρ·

Νῆ τῷ Λαπίρσᾳ, ἢ τὸν Εὐρώταν τρίτον,

Νῆ τῆς ἐν Ἀργεὶ καὶ κατὰ Σπάρτην θεούς.

Hos versus ad Lacænas pertinere probabiliter censet Meursius.

ΛΑΟΚΟΩΝ.

I. Harpocration: Ἀργεὺς δὲ ἐστὶ κίων εἰς ὃξὺ λήγων, ὃν ἱστᾷσι πρὸ τῶν θυρῶν—εἶεν ἂν καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς λεγόμενοι ἀργεῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκίων βωμοὶ, ὡς φασὶ Κρατῖνος καὶ Μέναιδρος, καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Λαοκόωντι, μετὰ γὰρ τὰ Ἀθηναίων ἔδη εἰς Τροίαν, φησί·

Λάμπει δ' ἀργεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ

Σμύρνης σαλαγγῆς, βαρβάρων εὐοσμίας.

Confer Suidam in Ἀργεῖαι· et scholia ad Comici Vespas, 870. ad quem locum hos versus protulit Fl. Christianus cum ridicula versione.

II. Scholiafles Comici ad Ranas, 678.

Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου

Μέδεις πρηνὸς, ἢ γλαυκᾶς

Μέδεις εὐανέμῃ λίμνᾳς

Ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι

Στομάτων.

III. Dionysius Halic. Antiq. i. p. 38.

Νῦν δ' ἐν πύλαισιν Αἰνέας ὁ τῆς θεᾶς

Πάρις, ἐπ' ὧμων πατέρ' ἔχων κεραυνίᾳς

Νῶτα κατασάζοντα βύσσινον φάρος.

Κυκλεῖ δὲ πᾶσαν οἰκετῶν παμπληθίαν·

Συνοπάζεται δὲ πλῆθος, οὐχ ὅσοι δοκεῖς,

Οἱ τῇσδ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας, Φρυγῶν.

In 3. versu proba est lectio νῶτου, pro quo Plutarchus, Moral. p. 100. aliorum deflexa sententia citat μότου· κεραυνίου valet κεραυνόβλητης, fulminis adflati ventis, ut loquitur Virgilius, Æneid. ii. 648. De significatione verbi κυκλεῖ vide Toupit Epist. Crit. p. 31. Emendatos duos ultimos versus damus acutissimi Tyrwhitti certa et eleganti conjectura.

IV. Stobæus, Floril. tit. xxix. p. 129.

Μόχθῃ γὰρ οὐδεὶς τῷ παρελθόντος λόγος.

Stobæi cod. Vindobon. in quo singulis fragmentis multo distinctius quam in aliis libris præpositi scriptorum et operum tituli, ita ut summe laudanda hac in parte librarii diligentia omnem eximat dubitationem de cuiusque fragmenti auctoritate, hunc versum

tamquam e Sophoclis Laocoonte designat; et sequentem, cui male adhæret vulgo hujusce titulus, Sophocli nude tribuit, non adjecto fabulæ indice.

V. Vide Lexicon in *Καταξάνκτης*.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

I. Notum dramatis argumentum, Argonautarum in Lemnum appulsus, cum Lemniis mulieribus congressus, quem narrat Argonauticorum poeta, lib. i. v. 609. Correctum fuisse videtur post primam emissionem, iterumque in scenam inductum. Nam a Stephano in *Δύτιον* laudantur *Λημνίαι πρότεραι*, e quibus hanc *χεῖ-σιν* profert, emendatam ab Adr. Heringa, *Observ.* p. 235.

Φερητίδης τ' "Αδμητος, ἡδ' ὁ Δωτιεύς

Λαπίδης Κορωνός.

II. Schol. Pindari ad Pyth. iv. 303. Πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Λημνίαισι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶν εἰσελθόντας σκά-φῃ.

III. Schol. Apollonii Rhodii ad i. 773. "Οτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις, Ἡρόδωρος ἰσορεῖ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὀπλοῖς φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις τοῖς Ἀργυναύταις, μέχρις αὐτοῦ ἔρχον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μίσγεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάφαι φησίν.

IV. Etymol. M. "Αδως, ἀκρωτήριον Θράκης. Σοφοκλῆς,

"Αδως σκιάζει νῶτα Λημνίας βοός.

ἐν γὰρ τῇ *Λήμνῳ* βῆς χαλκῇ ἴδρυται, ἐφ' ἣν τῇ "Αδῳ ἡ σκιά φθάνει. E Lemniis est hic versus procul dubio. Confer Apollonium, *Argon.* i. 601. Deteriorem lectionem amplexus Grotius *Λημνίας ἀλός*, vertit in *Excerptis* :

Atkos obumbrat Lemnii dorsum maris.

Vide If. Vossii *observat.* ad *Melam*, ii. 2. p. 119.

V. Vide *Αἰχμαλωτίδων* fragm. vii. et Lexicon in *Ἀξύμβλητον*. *Ἀσάλπικτον*. Αὐτὸ δείξει.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

Ad hanc fabulam pertinent versus a Luciano laudati in *Convivio*, p. 436. ubi *Hetæmocles Stoicus* ista scripsisse fingitur : Εἰ δὲ δείπνῃς ἔνεκα ἐργίξεσθαι σοι δοκῶ, τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον· ὅψει γὰρ καὶ τὴν Ἀξίεμιν ἀγανακτῆσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρελάβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν *Θυσίαν*, τὲς ἄλλης θιᾶς ἐσιῶν· φησὶ δὲ περὶ αὐτῶν Σοφοκλῆς·

Συὸς μέγιστον χρεῖμ' ἐπ' Οἰνέως γύαις

Ἀνῆκε Λητῆς παῖς ἐκηβόλος θεά.

Vide Lexicon in Ἀντίβοιον. Ἰξοφόρως. Κυάμω. Φίλανδρον.

MEMNΩN.

Dramatis hujus meminit auctor argumenti Ajacis.

ΜΥΣΟΙ.

I. Stobæus, Floril. tit. xxvi. p. 121.

Ὦς τοῖς κακῶς πρᾶσσεσιν ἡδὺ καὶ βραχὺν

Χρόνον λαθίσθαι τῶν παρεστῶτων κακῶν.

II. Idem, tit. xcvi. p. 405.

Ἀμοχθος γὰρ εὐδαίς· ὁ δ'

Ἦκισ' ἔχων μακάρετατος.

III. Strabo, p. 356. C.

Ἀσία μὲν ἡ ξύμπασα κληίζεται, ξένη,

Πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσηγορος.

IV. Athenæus, p. 183. Μνημονεύει δὲ τῷ τριγώνῳ τούτῳ καὶ Σοφοκλῆς, ἐν μὲν Μυσοῖς οὕτως·

Πολὺς δὲ Φεῦξ τριγώνος, ἀντίσπασά τε

Λυδῆς ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδία.

καὶ ἐν Θαμύρῳ. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαίδαλεῦσι, καὶ Θεόπομπος ἐν Πηνελόπῃ. Εὐπολις δ' ἐν Βάπταις φησίν.

Ὦς καλῶς μὲν τυμπανίζει,

Καὶ διαψάλλει τριγώνοις.

Eupolidis versus dimetri sunt trochaici.

V. Pollux, x. sect. 186. Φαίης δ' ἂν καὶ σισύρηναν, Σοφοκλῆς ἐν Μυσοῖς λέγοντος·

Ψαλίδας, τιάρας, καὶ σισυρνῶδη σολήν.

VI. Vide Lexicon in Ἀβόλος. Ἀποβάδρα. Ἀποσύρει. Ἀπύρει. Ἀστροφής. Ἀφθίτης.

ΜΩΜΟΣ Σατυρικός.

Citatur Sophocles in Μώμῳ et in Κώμῳ. Alteruter titulus ex altero depravatus est. Uter verior sit dijudicare haud facile est.

Vide Lexicon in Ἀλώπηξ. Ἀμφίον. Ἀνατύψαι. Ἀνδρωσκε. Ἀποσκόλυπτε. Ἀρσην.

ΝΑΥΠΛΙΟΣ.

Duplex inscriptio fabulæ: nam alias citatur ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΚΑΤΑΠΛΕΩΝ, alias ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ. Nauplius audita filii

fui morte, Græcorum castra ad Trojam adiit, quumque ab iis frustra petiisset, ut a fraudis auctoribus qua Palamedes damnatus fuerat, pœnas exigerent, in Græciam revertens diversas ad urbes apulit, ubi falsis nuntiis primariorum ducum uxores quæ a mœchis sollicitabantur in crimen impulit. Rem narrat Tzetzes ad Lycophr. 384. Ἀπρακλὸς δὲ ὑποσρέψας—περιπλέων λοιπὸν τὰς χώρας τὰς Ἑλληνίδας, παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταιμνήστραν τὴν τῷ Ἀγαμέμνονος Αἰγίσθῳ· Αἰγιάλειαν τὴν Διομήδεος τῷ εἰῷ Σθενέει· Μῆδαν δὲ τὴν Ἰδομενείῳ ὑπὸ Λεύκῃ. Si diversa fuerunt dramata, ex hoc Nauplii factio sumtum fuerit prioris argumentum : materia autem posterioris nota, fax in Caphareo promontorio edita, qua conspecta Græci, a Troja navigantes, portum esse crediderunt, et ad rupes adliti naufragio perierunt.

I. Schol. Pindari ad Isthm. vi. 10. Τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς Σωτήρος ἔλεγον, καθὰ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ.

Ζεῦ παυσίλυπε, καὶ Διὸς Σωτήρις

Σπονδὴ τρίτη κρατῆρος.

II. Stephanus in Ἀσπίς—Σοφ. ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι·

Ἄλλ' ἄσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον,

Ὡς ἄσπιδᾶχος, ἢ Σκύδης τοξεύμασι.

III. Stobæus, Floril. tit. civ. p. 427.

Τῷ γὰρ κακῶς πρᾶσσοντι μυρία μία

Νύξ ἐστίν· εὖ παθόντας εἶδ' ἐτέρᾳ θανεῖν.

Sic scripti sunt hi versus in Reg. cod. Legendum videtur εὖ παθόντα θητέρα θανεῖν, subintellecτο χρὴ, aut simili verbo, quod in subsequente versu, ab excerptore prætermisso, subiectum fuisse probabile est. Sententia est: *Infelici nox una mille esse videtur; cui bene est, ei statim altero die moriendum est.* Grotius Græca a se parum feliciter emendata sic vertit :

Mala namque passu mille si felicior

Nox una detur, altera mors imminet.

IV. Aristides, tom. i. p. 259. de incendio quo deflagavit Cereis templum : Ποίας Ναυπλίας ΠΑΓΑΣ ΥΠΟΠΥΡΟΥΣ, ὡς ἔφη Σοφοκλῆς, ἄξιον τῇ πυρκαϊᾷ ταύτῃ παραβαλεῖν;

V. Achilles Tatus, Isag. ad Arati Phænom. cap. i. Σοφοκλῆς δὲ Παλαμῆδαι ἀνατίθησιν· λέγοντα γὰρ Ναύπλιον εἰσάγει.

Οὗτος δ' ἐφεῦρε τεῖχος Ἀργείων στρατῷ,

Σταδμῶν, ἀριθμῶν, καὶ μέτρων εὐρήματα·

Κακὴν ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἐνὸς δέκα,

Κἄκ τῶνδ' ἔ γ' αὔθις εὖρε πεντηκοιῖάδας
 Εἰς χίλι· οὗτος εἷς στρατῷ φρυκτωρίαν,
 Ὑπνὸς φυλάξεις, ἔς δ' ἔω σμάντρια
 Ἐδειξε, καίνεφηνεν οὐ δεδειγμένα·
 Ἐφεῦρε δ' ἄσρων μέτρα καὶ περὶ στροφάς,
 Τάξεις τε ταύτας, οὐράνιά τε σήματα,
 Ναῶν τε ποικιμαντῆρσιν ἐνθαλασσίῳ
 Ἄρκτε στροφάς τε καὶ Κυνὸς ψυχρὰν δύσιν.

Sic optime hos versus disposuit et emendavit Heathius, sagaciter observans eos e Palamede non esse, quum in illo dramate Nauplii personæ locus non fuerit. Ista v. 3. ἔτευξε ἐξ ἑνὸς δεκά, et quæ sequuntur, pertinent ad Palamedis commentum in militari disciplina, quo facilem modum reperit militum multitudinem numerandi, divisam in δεκάδας, πεντηκοιῖάδας, χιλιάδας: qua de re videndus Dio Chrysost. orat. de Exilio, p. 225. Grotii versionem, etiam si Græcis, ut oportuit, digestis, non usquequaque congruat, subijcimus tamen:

*Hic Græca decuit castra vallo includere:
 Numerosque mensurasque certosque ordines
 Idem ille reperit, et suas rebus notas:
 Iussitque primum surgere ex uno in decem:
 Construxit inde quinquies decem agmina:
 Millennia deinde: signa quin et bellica
 Disposuit ignes, ante notos nemini.
 Deprendit astris quis modus, quæ sint vice,
 Custodiæ seporis, auroræ indices,
 Regimenque ratibus in salo natantibus
 Plaustrum rotatum, et frigus occidui Canis.*

VI. Eustathius in Iliad. B. p. 172. Παλαμήδης ἐπινοησαμένην κυβείαν καὶ πετρεῖαν ἐν Ἰλίῳ εἰς παραμίδιον λιμὲν καθασχόντος τὴν στρατιάν, λίθος ἐκεῖ ἐδείκνυτο, ἐφ' ᾧ ἐπέστειρον· τῆς δὲ τοιαύτης ἐπινοίας τὴν Παλαμήδης, καὶ τῆς εὐρέσεως δὲ τῶν χρόνων, ἣν καὶ αὐτὴν ἐκεῖνος ἐσοφίστατο, μάστιγα παλάθῃσι Σοφοκλῆν, ὅς ἐν δράματι ὁμνῶντων τῇ εὐρετῇ Παλαμήδει φησίν·

Οὐ λιμὸν οὗτος τόνδ' ἀπῶσε· ξὺν θεῷ
 Εἰπεῖν, χρόνῳ τε διατρέχας σοφωτάτας
 Ἐφεῦρε, φλοίσβῳ μετὰ κόπον καθημένοις,
 Πισσῶς, κύβης τε, τερπνὸν ἀργίας ἄκος;

Nihil tam apertum est, quam hos versus ad eandem Nauplii ἔῃσιν

pertinere, cujus partem ab Achille Tatío servatam supra protulimus. Proinde sunt itidem ex Nauplio : aut si Eustathii fidem sequimur, licet dramatum quibus nunc caremus nullum ipse viderit, ad Palamedem priores alteri etiam referendi sunt. Nihil superest, unde colligere possumus, quænam fuerit harum fabularum æconomia : id tantum apparet, in ea cui materiam dedit Palamedes a Pelafgis infanda sub proditione neci demissus, Nauplii, cujus ex persona ῥῆσις ista recitata fuit, nullas partes esse potuisse. Non enim is in castris Græcorum erat, quando Palamedes Ulyssis fraude oppressus fuit. Ad eandem ῥῆσιν pertinet etiam versus ille a Polluce, Hesychio, Eustathio aliisque citatus :

Καὶ πεσσὰ πεντέγραμμα καὶ κύβων βολάς.

VII. Vide Lexicon in Ἀνόρεος. Ἐλύμνιον. Ἐπίκοτα. Κατελάδα. Ναύκληρον. Ὀλκία. Πισσά. Τρίτος κρατήρ.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ ἢ ΠΑΥΝΤΡΙΑΙ.

I. Eustathius in Odysſ. Z. p. 250. Μάλισα δὲ, φασὶν, ἐπεμελήθησαν ὕστερον σφαιριστικῆς, πόλεων μὲν, κοινῇ Λακεδαιμόνιοι· βασιλείων δὲ, ὁ μέγας Ἀλέξανδρος· ἰδιωτῶν δὲ, Σοφοκλῆς ὁ τραγικός· ὃς καὶ, ὅτε, φασί, τὰς Πλυνρίας ἐδίδαξε, τὸ τῆς Ναυσικάας πρόσωπον σφαῖρα παιζούσης ὑποκρινόμενος, ἰσχυρῶς εὐδοκίμησεν. Haussit ista, ni fallor, ex Athenæi lib. i. cujus nos in epitome, p. 20. legimus de Sophocle scripta : ἄκρως ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικάαν καθῆκε. Sic enim legendum cum Casaubono ; qui, neque Eustathii recordatus, quum perdoctum conderet dramatum Sophoclis catalogum, velut duo diversa Ναυσικάαν recensuit et Πλυνρίας. Unum fuit duntaxat, inscriptum ΝΑΥΣΙΚΑΑ ἢ ΠΑΥΝΤΡΙΑΙ. Valckenarius ad Eurip. Hippol. p. 181. Quam superiori loco Eustathius citat fabulam τὰς Πλυνρίας, eandem in Comment. ad Iliad. Γ. p. 288. innuit his verbis : Ὅτι δὲ τὸ σπουδαίως κιθαρίζειν ἐφιλεῖτο τοῖς παλαιαῖς, δηλῶσι μυροὶ καὶ ᾠαὶ μεθ' Ὅμηρον· μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ κωμικὴ ποίησις, ἔτι δὲ καὶ ἡ τραγικὴ, ἐν ᾗ προλάμπων Σοφοκλῆς περιάδειαι ἐ μόνον δεινὸς εἶναι σφαιρίσαι, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἐδήλωσε δραματικὴ Ναυσικάα, καθὰ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν δηλῆται· ἄλλα καὶ κιθαρίζειν ἄκρως, ἔτι δὲ καὶ ὀρχεῖσθαι καὶ χορεύειν.

II. Vide Lexicon in Ἀναροῖδεϊ. Ἐπειδύτης. Λαμπήνη.

NIOBH.

I. Athenæus, p. 601. Αἰσχύλος μέγας ὦν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τὰς τῶν παιδῶν ἔρωτας· ὁ μὲν, τὸν Ἀ-

χιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὃ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ, τὸν τῶν Νιόβης παίδων. Nio-
ben Sophoclis intelligendam esse et ipsa formula ostendit ὁ μὲν, ὁ
δὲ, quorum prius ad Æschylum, posterius ad Sophoclem referen-
dum: tum Plutarchi locus plane demonstrat, Moral. p. 700. Τῶν
τῷ Σοφοκλέει Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θιησκόντων, ἀνακαλεῖται τις αὖ-
δεν βροχὴν ἄλλον εἰδὲ σίμυλχον, ἢ τὸν ἐρατὴν. Vide Valckenarii
Diatr. Eurip. p. 13. unde hæc petita.

II. Scholiastes Æschyli ad Prometheus, 435. cujus locum emen-
datum damus infra in Phrygibus.

III. Eustathius in Iliad. Ω. p. 1506. Τῆς Νιόβης ἡ συμφερέα κατὰ
μὲν τινος, ἐν Λυδία· κατὰ δὲ τινος ἐν Θήβαις γενέσθαι λέγεται. Σοφο-
κλῆς δὲ τὰς μὲν παῖδας αὐτῇ ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησὶν αὐτὴν δὲ εἰς
Λυδίαν ἐλθεῖν. Ad hanc fabulam respexit Lutatius ad Statii Theb.
lib. vi. Niobe, secundum Homerum, duodecim filios habuit. Sophocles
autem dicit eam quatuordecim habuisse.

IV. Diogenes Laërt. in vita Zenonis, vii. 28. Ἐτελεύτα δὲ ἔτως·
ἐκ τῆς σχολῆς ἀπὸ πρὸς ἐπίπαισε, καὶ τὸν δάκτυλον περιέριψε· παύσας
δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ, φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης· Ἐρχομαι, τί μ' αὐτεῖς;
Vide Valckenarium ad Eurip. Phœnissas, p. 320.

V. Niobes mentio in his Comici versibus in Vespis, 577.

Κἄν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, ἐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν, τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

Verum incertum an Œdipus tragædus Æschyli, Sophoclisne Nio-
ben egerit.

VI. Plutarchus, Sympoticon vi. 6. αὐτὸς παραλογιζόμεθα, δεξ-
μὸν εὐδὺς εἶναι τὸ δερμαῖνον ὑπολαμβάνοντες· καὶ ταῦθ', ὁρῶντες ὅτι
ταῦτ' ἱμάτιον ἐν χειμῶνι δερμαῖναι, ἐν δὲ ἡλίῳ ψύχειν λέγομεν· ὥσπερ ἡ
τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται,

Δεπλοσπαδήτων χλαυιδίων ἐρεπτοῖς

Θάλπεσα καὶ ψύχρεσα, καὶ πόνῳ πόνον

Ἐκ νεκτὸς ἀλλάσσεσα τὸν καθ' ἡμέραν.

Hos versus e Sophoclis Niobe petitos emendavit Valckenarius in
adnotationibus Phalaridis Epistolis præmiis, p. 10. Quæ de hoc
fragmento disputat vir summus ne doctiores quidem legisse pœni-
tebit.

VII. Vide Scholiastam nostrum ad Œd. Col. 716. et Lexicon
in Δερμίδης. Ἐλέμεν. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἦν.

ΝΙΠΤΡΑ ἢ ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΑΚΑΝΘΟΠΛΗΞ.

Argumentum fuit mors Ulyssis pastinacæ radio icti a Telegono filio. Rem his verbis narrat Eustathius in Odyss. A. p. 423. Τηλέγονος ὁ Κίρκης καὶ Ὀδυσσεύς ἠφαιστέυκλον δόρυ ἔχων, οὗ ἀδαμαντίνη μὲν ἡ ἐπιδοξατὶς, αἰχμὴ δὲ, κέντρον θαλαττίας τρυγόνος, χρυσὸς δὲ ὁ στόραξ, καὶ ἔλθων ἐκ Τυρσηνίας εἰς ἀναψηλάφῃσιν τῷ πατρὶ, καὶ λεηλατῶν ἀγνοίᾳ τὰ ὑπερωτικά τῷ Ὀδυσσεύς κτήματα, καὶ εὖρων ἀντίπαλον τὸν πατέρα, ἀνείλεν οὐκ εἰδώς· καὶ ἔτω τῷ κατὰ θάλασσαν αἰὲ κακῶς πρᾶττοιν, ἐκ θαλάττης αὖθις ὁ θάνατος, ὃς ἐπεφνει αὐτὸν, κατὰ καὶ Ὀππιανὸς ἰσορεῖ, τῷ τῆς τρυγόνος κέντρῳ. Pastinacam describit Oppianus Ἀλειτουργικῶν ii. 462. unde, quæ de pilcis hujus radio, quem βέλῳ appellat, huc pertinentia habet, describam :

Κεῖνό ποτ' αἰγανέῃ δολιχίρῃ κωπηέσση
Κίρκη Τηλεγόνῳ πολυφάρμακος ὥπασε μήτηρ,
Αἰχμάζειν δηίοις ἄλιον μόρον· αὐτὰρ ὁ νήσω
Αἰγιδότῳ προσέειπε, καὶ οὐ μάθε πάρεα πέρθων
Πατρὸς ἐοῦ· γεραῶν δὲ βοηδρομέοντι τοκῇ
Αὐτῷ, τὸν μάστευε, κακὴν ἐνεμάξατο κῆρα.
Ἐνθα τὸν αἰολόμητιν Ὀδυσσεά, μυρία πόντε
Ἀλγεα μετρήσαντα πολυκμήτοισιν ἀέθλοισι,
Τρυγὼν ἀλγινόεσσα μιῇ κατενῆρατο ῥίπτῃ.

Hanc fabulam Pacuvius latinam fecit, sed libere, Romanorum tragicorum more, qui, servata Græcorum dramatum æconomia, multa mutabant in moribus et sententiis. Vide Ciceronis Tuscul. ii. 20. Dubitare non debebat Casaubonus, quin Sophocles Νίπτρα ediderit. Verum non est Pacuvium novo titulo ΝΙΠΤΡΑ inscripsisse fabulam, cui Sophocles indicem fecerat Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ. Sophoclei dramatis index fuit Νίπτρα ἢ Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ, ut aliæ multæ fuerunt fabulæ duplici titulo insignitæ. Νίπτρα citat Suidas in Παρυσία, quod Casaubonum fugerat. Apollodorus Tarsensis eodem titulo Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ tragædiam scripserat, teste Suida, cujus verba luxata. Vide Hemsterhusii notam ad Thomam M. in Ἀκανθοπλήξ.

I. Stephanus in Δωδώνη—λέγεται καὶ Δωδών, ἥς τὴν γενικὴν Σοφ. Ὀδυσσεὺς Ἀκανθοπλήξ·

Νῦν δ' ἔτε μ' εἰς Δωδῶνος, ἔτε Πυθικὰς

Γύας τις ἂν πείσειεν.

καὶ δοτικὴν·

Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέσιος βροτῶν.

τῆς μὲν τοι Δωδώνης, Δωδωναίος· καὶ τὸ θῆλυ, Δωδώνις. Σοφ. Ὀδυσσεῖ
Ἀκανθοπλήγι·

Τὰς δεσπιωδὲς ἐρίας Δωδωνίδας.

Stephani interpretes dramatis titulum imperite verterunt, ULYSSES SPINIS FLAGELLATUS, ULYSSES FLAGRIS CÆSUS. Verti debuit ULYSSES PASTINACÆ RADIO VULNERATUS. Plinius, l. ix. sect. 72. *Radius super caudam eminens trygonis, quam nostri pastinacam appellant, quincunciali magnitudine. Arbores infixus radici necat : arma, ut telum, perforat : vi ferri, et veneni malo.*

II. Scholiastes MS. Homeri ad Iliad. A. 135. Καὶ Σοφ. ἐν Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλήγι·

Εἰ μὲν τις ἔν ἔξεισιν· εἰ δὲ μὴ, λέγε.

Ad eundem Homeri locum, ubi variis exemplis ellipsin illustrat, Eustathius hunc e Sophocle senarium profert, sed omisso dramatis titulo.

III. Ad hanc fabulam respicit Philosophus in libello de Poetica cap. xiv. Ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ.

IV. Vide Sophoclis vitam, et Lexicon in Ἀθηρογράφον. Ἐλαιά-
εσσα. Παρυσία.

ΞΟΑΝΗΦΟΡΟΙ.

Scholiastes Æschyli ad Sept. Theb. 310. Εἴρηται δὴ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέες, ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἐαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἀλίσκεται. Vide Stanleii notam ad ejusdem Æschylei dramatis v. 223.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ MAINOMENOS.

Argumentum, Ulysses furorem simulans, ne ad Trojam navigare cogeretur, et a Palamede fraudis convictus. Προσποιούμενον γὰρ αὐτὸν μαίνεσθαι, Παλαμίδης ἔλεγξεν, inquit Scholiastes noster ad Philoct. 1053. Hac de re exstant apud Ciceronem de Officiis, iii. 26. Pacuvii versus ex Armorum judicio :

*Cujus ipse princeps jurisjurandi fuit,
Quod omnes scitis, solus neglexit fidem :
Furere assimulavit ; ne coiret, insilit.
Quod ni Palamedis perspicax prudentia
Istius percepisset malitiosam audaciam,
Fide sacratæ jus perpetuo falleret.*

Inde Ovidius, Metam. xiii. 36.

*Detrectavitque furore
Militiam fisco : donec solertior isto,
Sed sibi inutilior, timidi commenta retexit
Naupliades animi, vitataque traxit in arma.*

I. Pindarus, Isthm. vi. 86.

*Τὸν Ἀργείων τρόπον
Εἰρήσεται πῦρ κὲν βραχύστοις.*

Ad quæ Scholiastes ; Μανρελόγοι μὲν ἔν οι Ἴωνες· σύντομοι δὲ ἔ μέ-
ρον Λάκωνες, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι. Σοφ. Ὀδυσσεὺ Μαινομένῳ·

*Πάντ' εἶσδα, πάντ' ἔλεξα τὰν τεταλμένα.
Μῦθος γὰρ Ἀργολισὶ συντέμνειν βραχύς.*

II. Vide Lexicon in Ἑμπερίκῳ. Ἡμαλάψαι. Θρεκτοῖσι. Θριά-
ζειν. Μάγνον.

OINOMAOΣ ἢ ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ.

Una eademque fuit fabula, quæ modo Hippodamiæ, modo CE-
nomai titulo citatur.

I. Stobæus, Floril. tit. xxvii. p. 121.

*Ὅρκῳ δὲ προεθέντος, ἐπιμελίζερα
Ψυχὴ κατέστη· δισσὰ γὰρ φυλάσσεται,
Φίλων τε μέμψιν, καὶς διὸς ἀμαρτάνειν.*

II. Athenæus, p. 410. Σοφοκλῆς Οἰνομά·

Σκυδίσι χειρόμακλον ἐκκεκαρμένον.

Huic senario accommodata est Hefychii glossa a Lennepio ad Pha-
laridis epist. p. 73. emendata : Οἱ Σκύδαι τῶν καμβαιμένων ἐν πολέ-
μοις ἀνδρῶπων τὰς κεφαλὰς ἐκθέροντες, τοῖς δέσμασιν ἀντὶ χειρομάκλων
ἐχρῶντο. Eodem sensu glossam emendavit Tourpius ad Suidam iii.
p. 40. sed aliquanto minus veteris scripturæ vestigiis insistent.

III. Idem, p. 564. Σοφοκλῆς δὲ περὶ τοῦ κάλλους τοῦ Πέλοπος
διαλεγομένην ποιήσας τὴν Ἱπποδάμειαν, φησὶν·

*Τοίαν Πέλοψ, ὕγχα θηρατρῆϊαν
Ἔρωτος, ἀγρῆπὴν τιν' ὁμμάτων ἔχει·
Ἐνθάλλεται μὲν αὐτὸς, ἐξοπλᾷ δ' ἑμὲ,
Ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν, ὥς τε τέκτονος·
Παρὰ σταθμὴν ἰδόντος ὀρθεῖται κανόνι.*

Sunt admodum depravati hi versus apud Athenæum : eos exhibeo,
uti emendati leguntur in notis ad Euripidis Hippolytum 468. nisi
quod in ult. v. ubi in Athenæo legitur παρὰ σταθμὴν ἰδόντος, veram

lectionem restitui, quam conjectura leni, facili et certissima adsecutum est ingeniosi Tyrwhitti acumen. Valckenarius legebat *παρὰ σαθρὴν ἰσῆντος*, constante itidem metro, nec malo sensu. Studio, ut videtur, doctissimos viros carpendi Toupius ad Theocriti Scholiastem p. 211. tum alia, tum istud *ἰόντῳ* tuetur, quod ego prorsus mendosum esse statuo. Eleganti metaphora Theognis dixit: *εἴμι παρὰ σαθρὴν ὀρθὴν ὁδόν*. Sed qui extra metaphoram loquitur de fabro materiam æquante, non dicit eum *ad perpendicularum ire*, dum amussim dirigit; bene vero, eum *oculo perpendicularum servantem*, amussim dirigere. Toupii reliqua prætermitto, quæ ei nollem excidisse. Hos versus a se parum feliciter emendatos ita vertit Grotius:

*Quas illecebras ille, vim venaticam
Amoris acre fulgur oculorum gerit?
Etiam ille quoties saltat, æquali modo
Me contuctur, sicut artificem faber
Quum jacet amussim, lineam rectam facit.*

IV. Aristophanes, Avibus, 1337.

*Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
Ὃς ἂν ποταδείην ἀτρυγέτα
Γλαυκᾶς ὑπὲρ οἴδμα λίμνας.*

Hos versiculos Comicum e Sophoclis Cœnomao traduxisse Scholiastes monet. Simile votum observes in Cœd. Col. 1136. et in Euripidis Hippolyto, 739.

V. Diogenes Laert. in vita Arcefilai, iv. 35. Πρὸς δὲ τὸν δανειζόμενον καὶ φιλόλογον, εἰπόντα τι ἀγνοεῖν, ἔφη·

*Λήθεις γάρ τοι κἀνέμων διέξοδοι
Θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.*

ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τῆς Οἰνομίας Σοφοκλέους.

Confer Suidam in Διέξοδοι et in Λήθεις, ubi demum versus isti emendate scripti leguntur: quod Grotium fugisse miror, cujus versio, in Excerptis videnda, a Græcorum sensu quam longissime remota est. Arcefilaus vocem *τόκος* alio sensu accipiens, jocum ex ambiguitate petebat, innuens scænatorem nihil aliud nosse nec cogitare, quam tempus exigendæ usuræ.

VI. Hesychius: Ἀρφαῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοσῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέος τὸν Οἰνόμαον.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Vide Lexicon in Ἀκισρον. Δροπά.

ΠΑΝΔΩΡΑ ἢ ΣΦΥΤΡΟΚΟΠΟΙ.

I. Athenæus, p. 476. ubi de voce κέρας *rosculum* significante :

Καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρα·

Καὶ πλῆρες ἐκπιῶν τι χρύσειον κέρας

Τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης.

II. Vide Lexicon in Ἐνερθέρα. Κεχήλωμαι. Ὀργασμός.

ΠΕΛΙΑΣ.

Erotianus in Glossario Hippocrateo : Παιδικὸν πάθος· παιδίαν
ἔν, τὴν παιδοτροφίαν· ἔθεν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Περίᾳ φησί·

Λευκὸν γὰρ αὐτὴν οὐκ ἐπαίδευσεν γάλα.

ΠΕΡΙΔΑΟΣ.

Vide Lexicon in Καρπομένης.

ΠΗΛΕΥΣ.

I. Clemens Alex. Strom. vi. p. 748.

Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκιστὴς μόνῃ

Γερονταγωγῷ, κἀναπαιδεύω πάλιν.

Πάλιν γὰρ αὖτις παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ.

Profert hos versus etiam, sed minus emendate, Scholiastes Comici ad Nubes, 1419. Medii parodia est in Equitibus, 1096. ubi Demus isficiario ait :

Καὶ μὴν ἑμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τετονὶ

Γερονταγωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.

Vide Toupium, Cur. nov. in Suidam, p. 33.

II. Ὅμορξοθῶ, συνθέλω,

Συμπαραινίσσας ἔχω,

Προσῦδια μεγάλα

Σεμνὰ προσιέναι δεοῖσιν.

Ἴτω δὲ Πυθιάς βοᾷ τῷ θεῷ.

Hos versus in Aves transtulit Comicus, 851. e Sophoclis Peleo, teste Scholiasta, illisque sua false immiscuit.

III. Vide Lexicon in Κυκνίτις. Λιποψυχεῖν. Μὴ νόμισον. Ξηραλοίφεῖν.

ΠΟΙΜΕΝΕΣ.

I. Tzetzes ad Lycophronem, 529. Ἴσορει ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν, ὑπὸ τῷ Ἑκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον. Inde excogitari potest fabulæ argumentum, cui titulum fecit Chorus e pastoribus constans.

II. Sextus Empiricus adversus Grammaticos, p. 286. Οὔτε γὰρ ἐν τέχνῃς τιὸς μεμαθήκασι, ὅτι αἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες, ἰὼ βαλλὴν λέγοντες, ἰὼ βασιλεῦ λέγουσι Φρυγισί· ἀλλὰ παρ' ἄλλων ἀκούσαντες. Hesych. Βαλλήν, βασιλεὺς Φρυγισί.

III. Harpocration in Νάνιον. Ὅτι γὰρ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἴγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν·

Ἐωθινὸς γὰρ πρὶν τιν' αὐλητῶν ὄρῃν,
Θαλλὸν χιμαίραις προσφέρων νεοσπάδα,
Εἶδον στρατὸν γείχοντα παραλίαν πείτραν.

Leguntur hi versus etiam apud Athenæum, p. 587. Ad primum pertinet Hesychii glossa: Αἰλητὴν, τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων. In 3. lego una voce παραλίαν. Sic in Thefeo παρακτίαν γείχων.

IV. Athenæus, p. 319. Τῶν πηλαμίδων μνημονεύει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν·

Εἶθ' ἡ πάροικος πηλαμὶς χιμαίζεται,
Πάροικος Ἑλλησποντὶς, ὠραία δέρεος
Τῷ Βοσπορίῳ, τῷδε γὰρ θαμίζεται.

Huc referri potest Hesychii glossa: Θαμίζεται, ὁμιλεῖ.

V. Plutarchus, Vit. parall. p. 795. Οἱ Σοφοκλέες βοτῆρες ἐπὶ τῶν ποιμνίαν λέγουσιν·

Τούτοις γὰρ ὄντες δεσπότες θαλεύομεν,
Καὶ τῶνδ' ἀνάγκη καὶ σιωπῶντων κλύειν.

Ad nullam aliam Sophoclis fabulam melius quam ad Pastores hi versus referri possunt.

VI. Vide Lexicon in Ἀμφήμερον. Ἀναλῶσαι. Βάρις. Βερεκύντα. Θρηγεῖν. Ἰαννα. Κυκνήτις. Ξανῶ. Φοινικίσις. Ψό.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ ἢ ΜΑΝΤΕΙΣ.

I. Etymologicon Regium MS. citatum in Valckenarii Diatr. Eurip. p. 200. Πολυίδος. Οὕτω καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τῷ Ἀρχιβίῳ καὶ ἔτι, φησὶν, πολυίδων μάντις ἦν· ἔγωγε καὶ τὸ δῶμα ἐπιγραφεῖται παρὰ Ἀρξυφάνει· μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος· καὶ Σοφοκλῆς δὲ Μάντεσι συνέσσει·

Ὁρῶ πρὸ χειρῶν Πολυΐδῃ τῷ μάντεως.

καὶ πάλιν·

Οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυΐδῃ τῷ κοιρανῶ.

Eadem nominis scriptura apud Clementem Alex. Strom. i. p. 399. ubi inter insignes vates recensetur Πολυΐδός τε ἐν Ἀργεῖ, καὶ ἐν Μεγάροις, οἳ μέμνηται ἡ τραγωδία.

II. Euripidis Schol. ad Phœnissas, 1290. Τῆς κύσεως τὸ γόμα ἐρίῳ δεσμῦντες ἐπετίθεισαν τῷ πυρὶ, καὶ παρετήρην πῶς ξαγῆσεται, καὶ πῦρ τὸ οὖρον ἀκοντίσει. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσι·

Τὰς μαλλοδετεῖς κύσεις.

III. Stobæus, Floril. tit. xxix. p. 127.

Οὗτοι γ' ἐφίξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνα.

Vide Valckenarium ad Phœnissas, p. 217.

IV. Porphyrius de Abstinentia, lib. ii. p. 134. edit. Ultrajectinæ. Clemens Alex. Stromat. iv. p. 565.

Ἦν μὲν γὰρ οἶδς μαλλός, ἦν δὲ καμπέλου

Σπονδὴ τε, καὶ ῥαξ ἐντεθησαυρισμένη·

Ἐνὴν δὲ συμμιγῆς ὅλαις παγκαρπία,

Λιπὸς τ' ἐλαίας, καὶ τὸ ποικιλώτατον

Ξουθῆς μελίσσης κηρόπλαστον ὄργανον.

Ultimum versum citat Schol. Euripidis ad Phœnissas, 116. ubi docet ὄργανον poni pro ἔργον, ἐκ τοῦ ποιεῖντος τὸ ποιοῦμενον. Confer Xylandri et Cafauboni notas ad Strabonem, p. 16.

V. Schol. Comici ad Ranas, 596. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν ἐπὶ τιῶν ὀρνέων·

Τοὺς γλαμυρὺς κατὰ φορβάν.

VI. Vide Lexicon in Ἀνταΐας. Ἀραιῶν.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

I. Strabo, lib. x. p. 470. Ὁ δ' οὖν Σοφοκλῆς ποιήσας τὸν Μενέλαον ἐκ τῆς Τροίας ἀπαίρειν σπεύδοντα ἐν τῇ Πολυξείνῃ, τὸν δ' Ἀγαμέμνονα μικρὸν ὑπολειφθῆναι βεβλόμενον, τῷ ἐξιλάσασθαι τὴν Ἀθηνᾶν χάριν, εἰσάγει λέγοντα τὸν Μενέλαον·

Σὺ δ' αὖθι μίμνων τήνδε κατ' Ἰδαίαν χθόνα

Πόιμνας Ὀλύμπῃ συναγαγὼν θυηπόλει.

II. Stobæus, Ecl. Phys. p. 129. In Excerptis Grotii, p. 165. Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερυσία λίμνη ταυτὸν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξείνῃ τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν εἰσάγει λέγυσαν·

Ἦφ τὰς ἀπαίωνάς τε καὶ μελαμβασθεῖς

Λιπῆσα λίμνας ἦλθον ἡχούσας γόοις,

Ἀχέροντος ὄξυπλήγος ἄρσενας χοάς.

In primo versu lego ὦ, cui, vel propter quod, relatum ad id quod præcedebat. Vulgo legitur sine ullo sensu ὦ. Reposui μελαμβά-
δεῖς pro vulgato μελαμβάφεῖς, quarum vocum confusionem breviter
adtigi ad Æschyli Prometheum, 219. Valckenario placuit μελαμ-
φαεῖς, cujus omnino adeunda nota ad Phœniissas, p. 367.

III. Idem, Florilegii tit. xlix. p. 187.

Οὐ γάρ τις ἂν δύναιτο παρωατῆς στρατοῦ

Τοῖς πᾶσι δεῖξαι καὶ προσαρμέσαι χάριν·

Ἐπεὶ εἴδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι

Οὐτ' ἐξεπομβρῶν, οὐτ' ἐπαυχμήσας, φίλος

Βροτοῖς ἂν ἔλθοι γ', εἰ δίκην λόγων ὄφλοι.

Πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός τ' ἂν, ἐκ θνητῆς τε φύς,

Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος;

Nemo imperator se potest exercitius

Factare cunctis largitate gratiæ :

Nec ipse qui me latius regnat Deus,

Seu siccat agros, imbre seu fuso rigat,

In jus vocatus omnibus causam probet.

Mortalis ergo, matre mortali satus,

Quinam Jovem ipsum vincerem prudentia ?

Tragici sensum dilucide et eleganter expressit Grotius, sed quem e
Græcis ægre elicias. In codice sic scriptus est quintus versus :
βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγους ὄφλαι. Judicio damnati Atticis dicun-
tur ὄφλειν δίκην, quod hic vix locum habere potest. Aptum senten-
tiæ verbum esset δίκην seu λόγον ὑπέχειν. Ceterum æmulatus est
Sophocles Theognidem cujus hæc est sententia :

Ἀφοῖσιν δ' οὐπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.

Οὐδὲν θαυμαστὸν, Πολυπαίδη· εἰδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς

Οὐδ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὐτ' ἀνέχων.

IV. Schol. Apollonii Rhodii ad ii. 1123.

Ἀπ' αἰθέρος δὲ καὶ πὸ λυγαίης νέφους.

V. Ad Polyxenam respexisse videtur Longinus, sect. 15. Ἀκρω-
ς δὲ καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τῇ θνήσκοντος Οἰδίπῃ καὶ ἐαυτὸν μετὰ διοσημείας
τινὸς θάπλοντος πεφάνισται, καὶ, κατὰ τὴν ἀπόπλυν τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ τοῦ
Ἀχιλλέως προφανομένη τοῖς ἀνασμένοις ὑπὲρ τῶν τάφῃ. Scilicet in hoc
dramate inducebatur Achillis umbra, quodque apud Euripidem
narratur initio Hecubæ, id Sophocles spectatorum subjecerat oculis.

VI. Vide Lexicon in Ἄπειρος. Ἡρωληριασμένοι. Παράξεμα.

ΠΡΙΑΜΟΣ.

Pollux, x. sect. 147. Οἰκοδόμῃ δὲ σκεύη, λεῖαι, γλαρίδες, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Πριάμῳ. Idem, vii. sect. 118. Καὶ λατύπες δὲ, Σοφοκλῆς, ὅπως καὶ ἐργαλεῖα τῶν λατύπων ὀνομάζει λείας καὶ γλαρίδας.

ΠΡΟΚΡΙΣ.

Vide Lexicon in Ἐπιτιμητής.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Schol. Pindari ad Pyth. v. 35. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ Προμηθεΐ, ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ, θέλων λέγειν τῆς φρονήσεως ἀντέχεσθαι, καὶ μὴ τῆς μεταμελείας.

ΡΙΖΟΤΟΜΟΙ.

I. Macrobius, Saturnal. lib. v. 19. Hæc res nonne quæstione digna est, unde Virgilio æneæ falces in mentem venerint? Ponam itaque Virgilianos versus, mox et inde Sophoclis, quos Maro æmulatus est.

*Falcibus et messæ ad lunam quærantur ænīs
Pubentes herbæ nigri cum lacte veneni.*

Sophoclis autem tragœdia id, de quo quærimus, etiam titulo præfert. Inscribitur enim Ῥιζοτόμοι, in qua Medeam describit maleficas herbas fecantem, sed averfam, ne vi noxii odoris ipsa interficeretur; et succum quidem herbarum in cados æneos refundentem, ipsas autem herbas æneis falcibus exsecantem. Sophoclis versus hi sunt:

Ἡ δ' ἐξοπίσω χερὸς ὄμμα τρέπεσ'
Ὅπὸν ἀργινεφῇ γάζοντα τομῆς
Χαλκίοισι κἀδοῖς δέχεται.

Et paullo post:

αἱ δὲ καλυπταὶ
Κίσαι ῥιζῶν κρύπτεσι τομάς,
Ἄς ἥδε βοῶσ', ἀλαλαζομένη,
Γυμνὴ χαλκίοις ἡμα δρεπάνοις.

II. Schol. Apollonii Rhodii ad iii. 1213. Ὅτι δὲ ἡ Ἐκάτη δρυὶν κλάδῳ σέφεται καὶ δράκοντι, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις παρεισάγει τὸν Χορὸν λέγοντα.

Ἥλις δίσποτα

Καὶ πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας
 Ἑκάτης ἔγχος, τῷ δὲ Ὀλύμπῳ
 Πολλὴ φέρεται καὶ γῆς, καίεσ'
 Ἰερὰς τριόδους, σεφανωσαμένη
 Δρυσι καὶ πλεκτοῖς
 Ὀμῶν σπείρησι δρεκόντων.

Nescio quo errore Grotius fragmentum hoc ad Polyxenam retulerit. In scholiis MS. legitur: τὸ δὲ Ὀλύμπῳ πολλῶ φέρει καὶ γῆς, καίεσ'—Vide Valckenarii Diatr. Eurip. p. 167.

II. Vide Lexicon in Ἀϊτώσας.

ΣΑΛΜΩΝΕΥΣ Σατυρικός.

De hac fabula videndus Bentleius Epistolæ ad Millium, p. 59.

I. Athenæus, p. 487. Καλεῖται δὲ Μάτης, καὶ τὸ ἐπὶ κοτλάβῃ ἐφιστηκός, ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον, ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ χάλκειον ἔφη κέρα, λέγων οὕτως

Τὰδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
 Τῷ καλλικοτλαβῶντι νικητήρια
 Τίθῃμι, καὶ βαλόντι χάλκειον κέρα.

Vide Meurfii Græciam ludibundam in κοτλαβισμός.

II. Vide Lexicon in Θῆμα. Καρικοί. Πέμφιξ.

ΣΙΝΩΝ.

Vide Lexicon in Αἰδύσσειν. Ἀναιθύσσω. Ἀξίετος. Ἀρξήλιον. Ἐνδρίακτος.

ΣΙΣΤΦΟΣ.

Vide Lexicon in Ζεύγος.

ΣΚΥΘΑΙ.

I. Schol. MS. Apollonii Rhodii ad iv. 223. Φερεκύδης δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ τὴν Μηδείαν φησὶν ἄραι τὸν Ἀψυρίον ἐκ τῆς κοίτης μικρὸν ὄντα, Ἰάσονος εἰπόντος εἰς τὰς Ἀρσανάτας ἐνεγκεῖν αὐτόν· ὡς δὲ ἐδιώκειτο, σφάξαι τε αὐτὸν τὰς Ἀργονάτας, καὶ μελίσανθας εἰς τὸν ποταμὸν ἐμβαλεῖν. Σοφοκλῆς ἐν μὲν Κολχίσῳ ἐν τῇ Αἰήτῃ οἶκον σφαγῆναι φησὶ τὸν Ἀψυρίον· ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις οὐχ ὁμομήτριόν φησὶ τὸν Ἀψυρίον τῇ Μηδείᾳ. Οὐ γὰρ ἀπὸ μιᾶς, φησὶ, κοίτης ἔβλαστον· ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρῃ βλαστάνεσκε· τὴν δ' Εἰδυῖα πρὶν ποτε Ὠκεαίῃ κρήνην τίχτειν. Latentes in his trochaicos tetrametros numeris suis restituit Valckenarius, Diatr. Eurip. p. 224.

Οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς ἔβλαστον· ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος

Τίνον ἄρτι βλαστάνεσκε· τὴν δ' Ἰδυῖα πρὶν ποτε
᾽Ωκεανῷ κόρη γ' ἔτικτεν.

II. Idem ad iv. 248. Ἑκαταῖος δὲ ἰσορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φῶσιν, ὅδ' ὡς διὰ Τανάϊδος ἐπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλῆν καδ' ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύδαις ἰσορεῖ.

III. Athenæus, p. 189. Καλῦσι δ' ἀρσεικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ Θεκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, καὶ πάντες οἱ καλολογάδην συγγεαφεῖς· οἱ δὲ ποιηταὶ δηλυνῶς. Σοφ. Σκύδαις·

Κρημινούς τε καὶ σήραγγας, ἧδ' ἐπακτίας

Αὐλῶνας.

Observavi Abreschius ad Thucydidem, p. 471. hæc ad verbum fere in rem suam transfulisse Virgilium, Georg. iii. 276.

Saxa per et scopulos et depressas convallis.

IV. Vide Lexicon in Ἀχίλλειον. Ἀψάλακλος.

ΣΚΥΡΙΑΙ.

I. Notum argumentum fabulæ. Vide Hyginum, cap. xcvi. et Philostrati junioris iconem, cui titulus Achilles in Scyro, p. 863. ubi Sophoclei dramatis meminit : Σκυρος, νῆσος, ἣν ὁ θεὸς Σοφοκλῆς ἀνεμύθεα καλεῖ. Constabat Chorus e Scyriis puellis, unde fabulæ titulus, qui sæpe perperam scriptus occurrit Σκύριοι, pro Σκέρεια. Joanni Toupio non adfentior adfirmanti unam fuisse fabulam gemino titulo insignitam *Scyrias et Achillis amatores* : cujus rei si quem auctorem habuit, omnino falsus est. Diversas fabulas fuisse vel inde liquet, quod in Ἀχιλλεύως ἐραταῖς inducebatur Peleus, cujus in Σκυρίαις nullæ poterant esse partes. Illa satyrica erat ; hæc tragica.

II. Plutarchus, Moral. p. 34. et 72.

Σὺ δ' ὦ, τὸ λαμπρὸν φῶς ἀποσβέννους γένους,

Ξαίνεις, ἀρίστε πατέρους Ἑλλήνων γεγώς.

His verbis sedentem inter puellas in Scyro Achillem increpabat Ulysses. In posteriore Plutarchi loco pro ἀποσβέννους legitur e glossmate καταισχύνων. Sunt autem isti versus e Scyriis Sophoclis, quod e stylo et comparatis secum duobus Plutarchi locis satis est probabile.

III. Stobæus, Floril. tit. li. p. 199.

Φιλεῖ γὰρ ἄνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέας.

IV. Idem, tit. lix. p. 225.

Οἱ ποιτοναῦται τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,

Οἷς οὔτε δαίμων, οὔτε τις θεῶν νύμων
 Πλῆτόν ποτ' ἂν νείμειεν ἀξίαν χάριν·
 Λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῇσιν ἐμπολὰς μακρὰς
 Ἄει παραρρέποντες οἱ πολύφθοροι,
 Ἴσως ἂν ἡ κέρδαναν, ἢ διώλεσαν.

V. I. cī. v. 3. νείμειεν. ult. Ἴσως ἂν ἡ κέρδαναν auctoritate codicis firmantur, in quo distincte scriptum ἐπὶ ῥοπῇσιν. Credideram olim legendum esse ἐπὶ ῥιπῇσιν. Nunc vero nihil muto: ῥοπή hic sperandi momenta significat. Vox est πολύσημος, quæ in utramque partem accipitur. In Trachin. 82. veteres critici per κίνδυνον exponunt. In 3. versu libri omnes habent πλούτῃ mendose.

V. Idem, tit. cxvii. p. 483.

Πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γέγρα κακὰ,
 Νῦς φρεῖδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί.

Horum senariorum alterum laudat Clemens Alex. Cohort. ad Gentes, p. 73. ubi non ἔργ', sed ὧτ' ἀχρεῖα, aures inutiles, legitur.

VI. Idem, tit. cxix. p. 509.

Ἄλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ,
 Καὶ τὸν θανόντα δακρυοῖς ἀνίσταται,
 Ὁ χερσὸς ἥσσον κτῆμα τῷ κλαίειν ἂν ἦν.
 Νῦν δ', ὧ γεραιέ, ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει,
 Τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν.
 Κάμοι γὰρ ἂν πατήρ γε δακρυῶν χάριν
 Ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς.

V. 6. κάμοι—πατήρ γε codicis est scriptura. Grotius dedit καί μοι πατήρ γε.

VII. Vide Lexicon in Ἀποσιδής. Αὐτόστυλον. Ἀχρήμαλον. Εὐωρεος.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

I. Stephanus. Κυχεῖος, πάλος περὶ Σαλαμῖνα. Σοφοκλῆς Τεύκρω.

II. Aristophanes, Nubibus 583. Βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.
 Ad quæ Scholiastes, παρὰ τὰ ἐκ Τεύκρου Σοφοκλέους·

Οὐρανοῦ δ' ἄπο

Ἦστραψε, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.

III. Stobæus, Floril. tit. cxliii. p. 503.

Ὡς ἄρ', ὧ τέκνον, κενὴν

Ἐτερπόμεν σε τέρψιν εὐλογομένην,

Ὡς ζῶντος· ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθῆσά με

Ἔσται· Ἐριννὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον.

THREYS.

I. Ad hoc drama adludit Comicus in Avibus, 100. ubi Epops rostrum ridenti Euelpidi Epops ait :

Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμαίνεται

Ἐν ταῖς τραγωδαῖσιν ἔμὲ τὸν Τηρέα.

Ad quæ sic Scholiastes : ἐν γὰρ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπαριθμώμενον, καὶ τὴν Πρέκνην· ἐν ᾧ ἔσκαψε πολλὰ τὸν Τηρέα. Idem argumentum post Sophoclem tractavit Philocles, quem in eadem fabula perstringit Comicus, v. 282. ubi hæc habet Scholiastes : ὁ Σοφοκλῆς πρῶτος τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἴτα Φιλοκλῆς.

II. Stobæus, Floril. tit. x. p. 71.

Φιλάργυρον μὲν πᾶν τὸ βάμβαρον γένος.

III. Idem, tit. xiii. p. 83.

Θάρσει· λίγων τάληθες, οὐ σφαλεῖ ποτε.

Lemma huic versui præfixum in Reg. cod. Σοφ. κλ. Τηρεῖ. In alio quo usus est Ruhnkenius noster, adscriptum ἐκ Τερσεσίε, quo nomine nullum Sophocles drama edidit. In Vindobon. Εὐριπ. Τηρεῖ. eodem errore quo deceptus fuit Apostolius, Proverb. x. 12.

IV. Idem, tit. xx. p. 107.

Ἄνθρωπος ἐκεῖνος, αἱ δ' ἀνούστεραί γ' εἶμι

Ἐκεῖνον ἡμύναντο καρτερώτερον.

Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι θυμωδεὶς βροτῶν

Μεῖζον προσάπτει τῆς νόσε τὸ φάρμακον,

Ἰατρός ἐστιν οὐκ ἐπισήμων κακῶν.

In Reg. cod. lemma adscriptum 1. versui Σοφ. et 3. τοῦ αὐτοῦ Τηρεῖ. Hoc statim 1. versui adpositum in Vindobon. continuatis una serie quinque versibus.

V. Idem, tit. xxii. p. 115.

Θνητὴν δὲ φύσιν χρὴ θνητὰ φρονεῖν,

Τοῦτο κατειδόμενος ὥς ἐκ ἔστιν

Πλὴν Διὸς ἑδεὶς τῶν μελλόντων

Ταμίαις, ὅ τι χρὴ τετελείσθαι.

Hos anapæstos e Sophoclis Tereo esse, fidem faciunt duo Stobæi codices.

VI. Idem, tit. xxxix. p. 157.

Πολλά σε ζηλῶ βίε,

Μάλισα δ' εἰ γῆς μὴ πεπιέρασσαι ξείνης.

Perperam in libris κάλλιφα.

VII. Idem, tit. lxxviii. p. 283.

Νῦν δ' ἔδ' ἐν εἰμι· χωρὶς ἀλλὰ πολλάκις
 Ἐβλεψα ταύτη τὴν γυναικείαν φύσιν,
 Ὡς ἔδ' ἐν εἰσμεν· αἱ, νέαι μὲν ἐν πατρὸς
 Ἡδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον.
 Τερπινῶς γὰρ αἰεὶ πάντας ἡ ἦνοια τρέφει.
 Ὅταν δ' ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' εὐφρονες,
 Ὡδούμεθ' ἔξω, καὶ διεμπολούμεθα
 Θεῶν πατρῶων τῶν τε φουσάντων ἅπο·
 Αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας, αἱ δὲ βαρβάρους,
 Αἱ δ' εἰς ἀήδη δώμαθ', αἱ δ' ἐπιζῶσθαι.
 Καὶ ταῦτ', ἐπειδὴν εὐφρόνη ζεύξη μία,
 Χρεῶν ἐπαινεῖν καὶ δοκεῖν καλῶς ἔχειν.

V. 5. legendum videtur ἡ ἦνοια. V. 10. ἀήδη δώματα est lectio codicis. Impressi habent ἀληθῆ. Neutrum sententiæ satis aptum videtur. Quibuscumque moribus sit et qualicumque fortuna utatur vir hospes vel barbarus, cui puella nuptum datur, haud fecus *insueta* est, quo ducitur, domus. Si per ἀληθῆ δώματα intelligas virum beatum et bene moratum, nec aliter intelligere possis, nihil est quod conqueratur puella tali conjuncta viro. Acutissime conjicit juvenis egregius felicitis ingenii, cujus ante duos annos prodiit libellus emendationum in priscos auctores, scripsisse poetam: αἱ δ' εἰς σαλευτὰ δώμαθ', *in domos quas fortuna adversa exagitat, calamitatum fluctibus quassatas*. Hanc metaphoram amat Noster. Vide Œd. Tyr. 23. Antig. 169. Electr. 1080. Ἐπιζῶσθαι valet ἐπιψυγα, *flagitiosas domos, vituperio dignas*. Quæ significatio Gesnerum latuit, qui vertit, *aut in veras familias, aut auxiliares*. Melior non est Grotii versio. Hunc locum adtigit Valckenarius ad Eurip. Hippol. 628. Erudito viro suboluit veram vocem latere, quam eruit juvenis Germanus F. Jacobs.

VIII. Idem, tit. lxxxvi. p. 355.

Ἐν φύλῳ ἀνθρώπων μί' ἔδειξεν
 Πατρὸς καὶ μητρὸς ἡμέας ἀμέρεα
 Τοὺς πάντας· ἐδεῖς ἔξοχος
 Ἄλλος ἔβλασεν ἄλλῃ.
 Βόσκει δὲ τὰς μὲν μοῖρα δυσμερίας
 Τὰς δ' ὕλκος ἡμῶν
 Τὰς δὲ θαλείας ζυγὸν
 Ἔσχειν ἀνάγκας.

IX. Idem, tit. xcvi. p. 409.

Τὰν δ' ἀνδρώπε ζῶαν ποίκιλομήτιδες ἄται
Πημάτων πάσαις μεταλλάσσειν ὤραις.

X. Idem, tit. cv. p. 435.

Μήπω μέγαν εἵπης, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδης.

Versus hic ad Tereum pertinet, non ad Tyronem, ad quam fabulam male refertur in Stobæi libris. Eo utitur Cicero ad Atticum, iv. 8. Heathius legendum esse contendit μήπω μέγ' εἵπης. Nimirum ne anapæstus sit in secunda sede: sed fallitur, ut et Gronovius ad Ciceronem.

XI. Idem, tit. cviii. p. 457.

Ἀλγεῖνά, Πρόκητ' ὄλον' ἀλλ' ὅμως χρεῶνα
Τὰ θεῖα θνητὸς ὄντας εὐπετῶς φέρειν.

XII. Aristoteles de Poëtica, cap. xvi. ubi de variis agnitionibus agit, exemplo utitur e Sophoclis Tereo petito. Locum difficilem, in cujus intellectu non consentiunt interpretes, fatis mihi sit indicasse: Καὶ ἐν τῷ Σοφοκλέει Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή.

XIII. Vide Lexicon in Αἴγλη. Φάρος.

ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ Σατυρικός.

I. Dionysius Halic. Antiq. lib. i. p. 10. Μαρτυρεῖ δέ με τῷ λόγῳ Σοφοκλῆς μὲν ὁ τραγωδοποιὸς ἐν Τριπτόλεμῳ δράματι· πιπρίσκει γὰρ αὐτῷ Δημήτρει διδάσκειν Τριπτόλεμον, ὅσῃν χώραν ἀναγκασθήσεται σπεῖρων τοῖς διδόνειν ὑπ' αὐτῆς καρποῖς διεξιλεῖν· μνησθεῖσα δὲ τῆς ἐφ' ἑαυτῷ πρώτων Ἰταλίας, ἣ ἐστὶν ἀπὸ Ἀκρας Ἰαπυγίας μέχρι Σικελικοῦ, καὶ μετὰ τούτῃ τῆς ἀπὸ τῆς ὠψιμῆς Σικελίας, ἐπὶ τὴν ἐσπέρην Ἰταλίαν αἰθρὶς ἀναγέφει, καὶ τὰ μέγιστα τῶν οἰκούντων τὴν παράλιον ταύτην ἐθνῶν διεξέρχεται, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Οἰνώτρων οἰκήσεως ποιησαμένη· ἀπόχρη δὲ ταῦτα μόνα λεχθέντα τῶν ἱαμβέων, ἐν οἷς φησι·

Τὰ δ' ἐξόπισθε, χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ

Οἰνωτρία τε πᾶσα, καὶ Τυρσηνικός

Κόλπος, Λιγυρική τε γῆ σε δέξεται.

II. Plinius, libro xviii. cap. 12. Sophocles Poeta in fabula Triptolemo frumentum Italicum ante cuncta laudavit, ad verbum translata sententia :

Et fortunatam Italiam frumento canere candido.

III. Sophoclis Triptolemi meminit Strabo, lib. i. p. 27. ubi docet Homerum in Geographicis accuratorem senioribus poetis.

IV. Athenæus, p. 67. Μνημονεύει Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ τῷ ταριχηρῷ γάρῃ. Versus exstat integer in Pollucis Onomastico, vi. sect. 65.

Οὐδ' ἡ τάλαινα δῶσα ταριχηρῷ γάρῃ.

Herodianus Pierfoni, p. 437. Ὁ γάρῃ ἀρσενικῶς, τὸν ἰχθύων γάρῃ καὶ γάρῃ τὸν ἰχθυηρόν. Σοφοκλῆς.

V. Idem, p. 110. Ὅρίνδῃ δ' ἄρτι μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, ἥτοι τῷ ἐξ ὀρύξης γινομένῃ, ἢ ἀπὸ τῷ ἐν Αἰθιοπία γιγνομένῃ σπέρματος, ὃ ἔστιν ὅμοιον σησάμῳ.

VI. Idem, p. 447. ex Casauboni emendatione: Τὸν δὲ κρήθινον οἶνον, καὶ βρύτον τινὲς καλεῖσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ.

Βρύτον δὲ τὸν χερσαῖον εἰδεῖν χαμαί.

VII. Harpocratio: Μελίγη, ὁσπρίῃ ἐς τὸ σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι. Θηλυκῶς δὲ Σοφ. Τριπτολέμῳ, Κνήμη μελίνης.

VIII. Scholiastes Pindari ad Olymp. x. initio: Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ.

Θὲς δ' ἐν φρενὸς δέλτοισι τὰς ἐμοὺς λόγους.

IX. Vide Scholiastam nostrum ad Œd. Col. 517. et Lexicon in Ἀμάλλαι. Ἀμφιπλιξ. Ἀπυνδάκωλος. Ἀφρέσμων. Δαίς. Εἰς ὀρεδόν. Ἑλεκη. Ζευγηλάτης. Θαιρός. Ἰαννα. Ἰλλυρίς.

ΤΡΩΙΛΟΣ Σατυρικός.

I. Schol. Pindari ad Nem. iii. 60. Περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως τῆς Θέτιδος, καὶ Σοφοκλῆς φησὶν ἐν Τρωίλῳ.

Ἐγνημεν ὡς ἔγνημεν ἀφθόγγως γάμους,

Τῇ πανημόρφῳ Θέτιδι συμπλακεῖς ποτέ.

II. Pollux, x. sect. 165. Ξίφης δὲ ὄνομα ἔοικεν εἶναι βαρεβαρικόν ἢ σκαλμῇ, Σοφοκλῆς εἰπόντος ἐν Τρωίλῳ.

Σκαλμῇ γὰρ ὄρχεις βασιλὶς ἐκτέμνεσ' ἐμούς.

III. Vide Lexicon in Ἀμάσεται. Ἀνδρόπαις. Ἀπέσκη. Ἀπισθ. Ἀσας. Ἀσόλοικον. Ἐλαιῖται. Ἑρκη. Ἰήϊος. Καταρβύλοις. Ναρόν. Σακοδερμίτης.

ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΑΙ.

I. Stobæus, Floril. tit. lix. p. 227.

Τί τῷδε χάσμα μεῖζον ἂν λάβοις ποτέ

Τοῦ γῆς ἐπιψάυσαντα, χυπὸ τῷ γέγῃ

Πυκνῆς ἀκῆσαι ψεκᾶδος εὐδούση φρενί;

Partem hujus fragmenti refert Cicero in epist. ad Atticum, 7. li-

bri ii. *Cupio istorum naufragia ex terra intueri: cupio, ut ait tuus amicus Sophocles, καὶ ὑπὸ σέγγη πυκνᾷς ἀκούειν* ψευδὸς εἰδούση φρενί. Sic Sophoclea leguntur in Ciceronis editione, qua utor, Jos. Oliveti, ad quæ nihil ille adtulit præter jejunam nescio cujus notulam. Nescio unde in Ciceronem venerit istud καὶ ὑπὸ σέγγη, et reliqua, ut ea dedi. Andr. Schottus, qui Ciceronis locum protulit ad Zenobii Prov. iii. 95. dedit etiam καὶ ὑπὸ—Verum insuavem istum hiatum refugiebant Attici poetæ, quibus solemne καὶ ὑπὸ contrahere in χυπὸ, priore longa, ob crasin. Scripsisse opinor Sophoclem χυπὸ τῷ σέγγη, posito τῷ pro τινι, quod, ut minus frequens, librariis fraudi fuit. Heathio placet καὶ σέγγης ὑπο, quæ emendatio minus probabilis est.

II. Stephanus in Χαλδαῖσι.—Εἰς δὲ Χαλδαῖσι ἔθνος πλησίον τῆς Κολχίδος. Σοφ. Τυμπανισαῖς.

Κόλχος τε, Χαλδαῖός τε, καὶ Σύρων ἔθνος.

III. Vide Scholiastam nostrum ad Antig. 992. et Lexicon in Ἀθήμων. Ἀνετῶς. Ἀντιγέφυ. Δράκαυλος. Ἐλύμους.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

Stobæus, Floril. tit. cv. p. 431.

Οὐ χρέη ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας
Ἀνδρὲς, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἥδη βίος
Διεκπερανθῆ, καὶ τελευτήσῃ βίον.
Ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κῶλιν γῶ χρέοντα
Πάμπλετον ἔλκον δαίμονος κακῆ δόσις,
Ὅταν μετασῇ, καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε.

ΤΥΡΩ.

Tyronis historiam narrat Homerus, Odyss. Λ. 234. ubi tamen nihil est quod in scena exhiberi potuerit. Argumentum fuit Tyro a filiis agnita, quos ex Neptuno pepererat, quosque statim a partu exposuerat, Neleo et Pelia: hi Sideronem Tyronis novercam interfecerunt. Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρειὰν ἀπέκτειναν Σιδηρῶ, auctore Apollodoro, p. 46. editionis Heynii, cujus in notis omnia collecta quæ ad Tyronis historiam pertinent. Fabulam bis edidit Sophocles, unde modo prior, modo posterior Tyro citatur.

I. Aristoteles de Rhetorica, lib. ii. cap. 25. "Ἄλλος τύπος, τὸ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κατηγορεῖν, οἷον ὡς ὁ Σοφοκλῆς·

Σαφῶς Σιδηρὸν καὶ φοροῦσα τοῦνομα.

Ex alia fabula quam e Tyrone senarius hic esse non potest.

II. Comicus in Lyfistrata, 138.

Οὐκ ἐτὸς ἂφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδίαί.

Οὐδὲν γὰρ ἴσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.

Ad quem locum Scholiafies : Εἰς τὴν Σοφοκλέους δὲ Τυρῶ ταῦτα συντίθει, ἐκδεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφην. Alius : Εἰς τὴν Τυρῶ δὲ Σοφοκλέους αἰνίττεται καθεῖσαν τὰ τέκνα εἰς σκάφος—ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη Τυροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Περίαν.

III. Scholiafies Euripidis ad Oresten in fine : Ἡ κατάληξις τῆς τραγωδίας ἢ εἰς Θρήνον, ἢ εἰς Πάδην καταλήγει· ἢ δὲ κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφανται· ὅθεν ἰρᾶται τόδε τὸ δράμα κωμικῇ καταλήξει χρησάμενον· διαλλαγαὶ γὰρ πρὸς Μενέλαον καὶ Ὀρέστην· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλκήσιδι ἐκ συμφορῶν εἰς εὐφροσύνην, καὶ ἐν Τυροῖ Σοφοκλέους ἀναγνώρισμα κατὰ τὸ τέλος γίνεται.

IV. Aristoteles de Poetica, cap. xvi. Εἶδη δὲ ἀναγνωρίσεως· πρώτη μὲν ἢ διὰ σημείων· τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφυτα, τὰ δὲ ἐπικείμενα· καὶ τούτων τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον ἐλαί· τὰ δὲ ἐκτὸς, τὰ περιδέραια· καὶ οἷον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης.

V. Pollux, iv. sect. 141. ubi describit tragicas personas : Τυρῶ πελιδνὴ τὰς παρειὰς παρὰ Σοφοκλεῖ.

VI. Scholiafies Aristophanis ad Aves, 276. "Ἐξεδρον χάραν ἔχων }
'Εκ τῆς Σοφοκλέους δευτέρας Τυρῆς ἀρχή·

Τίς ὄρνις ἔτος ἐξεδρον χάραν ἔχων ;

VII. Athenæus, p. 99. ubi χορτασθῆναι pro κορυσθῆναι adhiberi ostendit : Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ·

Ὅν τοῖσι παγχόρτοισιν ἐξενίζομεν.

VIII. Idem, p. 475. Μνημονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφῶ. Σοφοκλῆς δὲ Τυροῖ·

Προσῆναι μέσην

Τράπεζαν ἀμφὶ σιτία καὶ καρχήσια.

Proferuntur hæc etiam a Macrobio, Saturnal. v. 21. Quæ autem apud Athenæum sequuntur, ipsius verba sunt, rem apud Tragicum narratam obiter explicantis : πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσελήθηναι τοὺς δράκοντας, καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρχήσια. Casauboni errorem corrigit Gataker. tom. i. p. 500.

IX. Stobæus, Floril. tit. xx. p. 107.

Πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὀρεῖ.

X. Idem, tit. xlvī. p. 177.

"Ακων δ' ἀμαρτῶν οὐ τις ἄνθρωπος κακός.

Qui præcedit versus Euripidis est in Auge : hic autem Sophoclis in Tyrone. Singulos suis auctoribus tribuit cod. Vindob.

XI. Idem tit. lxxxvii. p. 355.

Πολλῶν δ' ἐν πολυπληθείᾳ

Οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλός,

Οὔτ' ἀχρείων ὁ λῖαι κακός·

Βροτῶν δὲ πῖσιν ἐδέν.

XII. Idem, tit. xcix. p. 417.

Τίκτησι γάρ τοι καὶ νόσος δυσθυμία.

XIII. Idem, tit. cx. p. 459.

Μὴ σπείρει πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα.

Σιγῶντος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων.

XIV. Idem, tit. cxvi. p. 475.

Γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνος τριβή.

XV. Ælianus de Nat. Animal. lib. ii. cap. 10. Μάλιστα δὲ κυμῶσα ἵππος ἀβροτάτη τέ ἐστι καὶ θρυπικωτάτη· ἀτιμάζει γὰρ ἀναβῆναι τὴς ὄντος αὐτῇ· ἵππῳ δὲ γαμνημένη ἡδεταί, καὶ ἐαυτὴν ἀξιοῖ τῶν μεγίστων· ὅπερ ἐν συνειδότες οἱ βεβλόμενοι ἡμίονος σφίσι γενέσθαι, ἀποθρέσασθαι τῆς ἵππου τὴν χαίτην εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν, εἴτα μὲν τοι τὴς ὄντος ἐπάγασιν· ἡ δὲ ὑπομένει τὸν ἄδοξον ἥδη γαμέτην, πρῶτον αἰδεμένη· καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἵσκει μεμνησθαι τῆ πάσης. Morem equas tondendi, quo facilius asinos admittant, tangit rursus xii. 16. versusque ipsos Sophoclis profert xi. 18. Θήλειαν δὲ ἵππον εἰς ἀφροδίσια λυτήσασαν πάνυ σφόδρα παῦσαι ῥαδίως ἐστίν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ἢ τις αὐτῆς ἀποκείρη τὰς κατὰ τὴ τένοντος τρίχας· αἰδεῖται γάρ, καὶ οὐκ ἀγανακτήσει, καὶ παύσεται τῆς ὕβρεως καὶ τῆ σκιζτήματος τῆ πολλῆ, καλῆφῆσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ· τὲτό τοι καὶ Σοφοκλῆς αἰνίττεται ἐν τῇ Τυροῖ τῷ δράματι· πειπύηται δὲ οἱ αὐτὴ λέγεται, καὶ ἡ λέγει, ταυτὰ ἐστὶ·

Κόμης δὲ πένθος λαγχάνω πάλλω δίκην,

"Ἡ τις ξυναρπασθεῖσα βεκόλων ὕπο,

Μάνδραις ἐν ἱππεύουσιν ἀγρία χερσὶ

Θείρος θρειστῇ ξανθὸν αὐχένων ἀπο·

Κύρσασα δ' ἐν λημῶνι ποταμίων ποτῶν,

"Ἰδὼ σκιᾶς εἰδῶλον, αὐγασθεῖσ' ὑπὸ

Κυραῖς ἀτίμως διατετιλμένην φόβῳ.

Κεῖνην ἀνοικτίρμων τις οἰκτεῖται ἐν

Οἷαισιν αἰσχύνῃσιν οἷα μαίνεται

Πενθεσσα, καὶ κλαίεσα τὴν πάρος φέβην.

Hæc a Tyrone proferebantur, contumelias querente, quibus a no-verca Siderone adficiebatur haud autem minus indigne a librariis mulcati fuerunt hi versus, quos fœde depravatos legas apud Ælianum, et pessime interpolatos in Excerptis Grotii, cui infelicissime omnium cessisset emendandi eorum conatus, nisi manum iis etiam admovisset Reiskius. Descriptos eos habeo perquam accurate e duobus codicibus Bibliothecæ Regiæ. In 1. v. ex λαχανοπώλου pronum erat veram lectionem eruere λαγγάνω πώλου, quod jam occupaverunt Tyrwhittus meus et Heathius. In 5. codicum lectio σπασθεῖσα cassâ est, ne quidem pro σπάσασα, σπασαμένη, sensu *ducendi, bibendi* accipienda. Conjectura Heathii ἀφεθεῖσα probari nequit, unde absurdus oritur sensus. Nam qui se equa in flumine videre possit, a quo fuerit abacta? perspicuum est enim nomina ποταμίων ποτῶν pendere a participio cuius in locum librariorum stupor suffecit illud σπασθεῖσα. Quod sententia flagitat reposui, κέρσασα. In 6. uterque cod. habet ἴδῃ, recte. Unus διατετιλμένη: ambo φούρης: mendose. Reliquorum tam concinna est lectio, ut de emendationis veritate nemo dubitare possit, nisi quis forte minus credat vocem φέβην tam paucis interjectis bis a Poëta fuisse adhibitam. Sane in ultimo versu legi malletm τὴν πάρος χλιδήν.

XVI. Vide Lexicon in Δυσθυμία. Ἐξηνοθεοσκός. Ἐχθίμα. Ἡνεγκον. Ταυροφάγον.

ΥΒΡΙΣ Σατυρική.

I. Stobæus, Floril. tit. xxvi. p. 119.

Λήθην τε καὶ τὴν πάντ' ἀπεσερμημένην

Κωφὴν, ἀναυδον.

II. Athenæus, p. 657. Δείφανα δὲ ἀρσενικῶς εἰρηκε—Σοφ. Ὑερεῖ
Ἐσθίειν ἰδέλω τὸν δέλφανα.

ΤΔΡΟΦΟΡΟΙ.

Vide Scholiastam nostrum ad Antigonom, v. 1. Philocteten, 1226, et Lexicon in Κοινός. Ὀχος.

ΦΑΙΑΚΕΣ.

Nullibi, quod sciam, occurrit hic dramatis titulus, præterquam in Lexico MS. Bibliothecæ Cænobii Benedictini ad S. Germanum

Parisiiis, cujus excerpta mihi misit doctissimus Ruhnkenius. Vide Lexicon in Ἀποσημῆναι. Ἀρτύματα.

ΦΑΙΔΡΑ.

I. Stobæus, Eclog. p. 133.

Περὶ ὧσι' ἄφυκτά τε
Μήδεα παντοδαπᾶν βελᾶν
Ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται
Κερκίσιν Αἴσα.

II. Idem, Floril. tit. xvii. p. 95.

Οὐ γὰρ δίκαιον ἄνδρα γενναῖον φρένας
Τέρπειν, ὅπε μὴ καὶ δίκαια τέρψεται.

III. Idem, tit. xliii. p. 163.

Οὐ γάρ ποτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἀσφαλὴς πόλις,
Ἐν ἧ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα
Λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβῶν
Πανοῦργα χερσὶ κέντρα κηδεύει πόλιν.

Emendandi pruritum sedabit Theognis, ad quem Sophocles respexisse videtur:

Δαξ ἐπίτῃα δῆμῳ κενεόφρονι, τύπτει δὲ κέντρῳ
Ὅξεϊ, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει.

Profert hos versus Luciani Scholiastes ad Lexiphanem, tom. ii. p. 336. ubi perperam legitur χερσὶν ἔργα κηδεύει.—χερσὶ dat cod. Reg. pro vulgato χειροῖν.

IV. Idem, tit. lxiii. p. 245.

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται,
Οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
Ψυχὰς ταράσσει, καὶ πὶ πάντων ἔρχεται.
Καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει, καὶ δέλων ἐγκλίνεται.

Tres primos versus tamquam Euripidis profert Clemens Alex. Strom. vi. p. 745. unde eos Grotius, Excerpt. p. 435. inter Euripidis fragmenta ex incertis dramatibus retulit, non recordatus se eos jam in Florilegio pro Sophocleis exhibuisse, aliamque dedit versionem:

*Non feminarum, non virum præcordia
Cupido domitat sola, sed Superum quoque
Perurit animos; penetrat et pñti vada.*

Clementis in 3. versu recepiimus lectionem ταράσσει, quam melio-

rem judicamus Stobæana χαράσσει. Aristophontis perquam lepidum fragmentum exstat de Amore apud Athenæum, p. 563. quem a Diis e cælo ejectum fingit, quia θεοὺς ἰτάρατ' ἱ, ἐμβάλλων τ' αἰσέεις.

V. Idem, tit. lxi. p. 287.

Οὕτω γυναικὸς οὐδὲν ἂν μείζον κακὸν
Κακῆς ἀνὴρ κτήσαιντ' ἂν, ἐδὲ σώφρονος
Κρεῖσσον παθὼν δ' ἕκαστος ὧν τύχη λέγει.

Hesiodi sententia est in Operibus, 702. quem æmuletur Noster :

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιοι ἄλλοι.

VI. Idem, tit. lxxiv. p. 321.

Ἐγγινωτε, καὶ ἀσχετοὶ σιγῶσαι τὸ γὰρ
Γυναιξὶν αἰσχρὸν ἐν γυναιξὶ δι' εἶναι.

VII. Idem, tit. cv. p. 439.

Τὸν δ' εὐτυχοῦντα πάντ', ἀριθμήσας βροτοὺς,
Οὐκ ἔστιν ὅντως ὅντιν' εὐρήσεις ἔνα.

VIII. Idem, tit. cvii. p. 457.

Αἴσχη μὲν, ὃ γυναικεῖς, οὐδ' ἂν εἰς φύγοι
Βροτῶν ποθ', ὃ γὰρ Ζεὺς ἐφορμήσοι κακά.
Νόστος δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν.

Perperam Grotius, ver. 2. ὃ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσει, cod. καὶ—ἐφορμήσοι.

IX. Vide Lexicon in Ἀγκύραι. Ἄγρος. Ἀελλάδεις. Ἀκλιπτοί. Ἀπίπτουσι. Αὐτόμολοι. Ἀψιφείς. Κυλλαίων. Μῶλυς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΙΑ.

I. Stobæus, Floril. tit. cxxi. p. 493.

Ἄλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος ἱατρὸς νόσων.

II. Agellius Noctium Atticarum, lib. xiii. cap. 17. Sophoclis versum e tragædia laudat, cujus titulus in impressis corruptus est. Mihi certum videtur Sophocleum tragædiam nullam scripsisse cui titulus fuerit ΦΥΛΑΕΤΙΔΕΣ. Quæ proferuntur ad hunc locum doctorum virorum conjecturæ, sunt omnes futes et rejiciendæ. Amplectenda erat lectio codicum eorum in quibus plane scriptum Φιλοκτήτης. Sic autem Agellius: *Sed etiam ille versus non minus notus:*

Γέρον γέροντα παιδαγωγῆσω σ' ἐγώ.

et in tragædia Sophocli scriptus est, cui titulus est Φιλοκτήτης, et in Baccis Euripidi.

III. Priscianus, lib. xviii. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτῆτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ.

Ὅσμης μόνον γ' ὥς μὴ βαρυθῆσις δέ μου.

ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ὁσμῆς.

IV. Vide Lexicon in Δράκοντα. Δρυοπαγῇ. Ζηλῷ. Ῥακτηρίοις.

ΦΙΝΕΥΣ Σατυρικός.

Ad hanc fabulam pertinent quæ leguntur apud Scholiastam Apollonii Rhodii, ii. 178. Ἐπὴρώθη δὲ τὰς ὄψεις ὁ Φινεύς κατὰ μὲν ἰνίους ὑπὸ τοῦ Ἥλιου, διὰ τὸ πολὺν χρόνον αἰτῆσαι μᾶλλον ζῆν, ἢ βλέπειν· κατὰ δὲ ἰνίους, ὅτι ἐπιβούλευσε Περσεΐ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Ὀαρεδον καὶ Κεράμβιν, πεισθεὶς διαβολαῖς Ἰθαΐας τῆς αὐτῶν μητρειᾶς. Scholiastes noster ad Antig. 992. aliis nominibus Cleopatrarum filios appellat.

I. Aristophanes, Pluto, 635.

Ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας.

ad quem versum Scholiastes ita notat: Ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ γίχος.

II. Pollux, vii. sect. 193. Τὸ δὲ τῶν καπήλων ἐργαστήριον, καπηλεῖον εἰρήκασιν οἱ κωμωδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμωδούμενον ἐν Σοφοκλέως Φινεΐ.

Βλέφαρον κέκλειται γ', ὡς καπηλεῖον θύρας.

Vide Toupium ad Suidam, ii. 68.

III. Athenæus, p. 119. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεΐ ἔφη·

· Νεκρὸς τάριχος εἰσορᾷν Αἰγύπτιος.

Jocose de Phineo hoc dictum, cui, ut eum describit Argonauticum Poeta, ii. 200.

πίνω αὐθαλέος χρεὼς

Ἐσκήλει, ῥίνοι δὲ σὺν ὀσεία μοῦνον ἔεργον.

Ad eundem plane modum quo de seniculo macie extenuato et rugoso dicimus: *il ressemble à une momie*. Ceterum e paucis hujus fabulæ reliquiis satis clare liquet satyricam eam fuisse. Si Hesychio fides in Ἀχάλλευτα et Stephano in Βόσπορος, bis edita fuit: sed litera titulo adjecta, quam pro numerali nota acceperunt librarii, olim, ut conjicio, Σ fuit, et compendiosè Σατυρικῶ notabat.

IV. Stephanus: Βόσπορος—Σοφοκλῆς δ' ἐν Φινεΐ πρῶτῳ διὰ διφθόγῃς ἐν πρὸ τέλους φησὶ τὸ κύριον·

Οὐδ' αὖν τὸ Βοσπόρειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ.

V. Vide Lexicon in Ἀπειώτισαν. Ἀρτύμασι. Ἀχάλλινα. Καλαῖ-ῥάκτης. Μάσακας.

ΦΟΙΝΙΞ.

Argumentum fuisse videtur Phœnix paternam fugiens domum

ob imprecationes irati Amyntoris. Rem ipse narrat Phœnix in oratione ad Achillem, Iliadis ix. 447.

Vide Lexicon in Κινάρια. Φοξέας γυνή.

ΦΡΙΞΟΣ.

I. Stephanus in "Αγν.—περάσιος· ἔτω γὰρ καὶ τὸ θηλυκὸν εὐρίσκειται, περάσια γῆ, ἐν Φρίξῳ Σοφοκλέους·

"Ορεια κελεύθου τῆσδε γῆς περάσιος.

II. Vide Lexicon in 'Αφελής.

ΦΡΥΓΕΣ.

Stobæus, Floril. tit. viii. p. 51.

Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ καγαθοὺς, ὧ παῖ, φιλεῖ

"Αρης ἐπαίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσσῃ θρασεῖς,

Φεύγοντες ἄτας, ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν.

"Αρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λογίζεται.

In 2. versu ἐπαίρειν in codice superscriptum vulgato συναίρειν.

Tragœdiam hoc titulo fecit etiam Æschylus, ad quam pertinet observatio Scholiastæ ejusdem Tragici ad Prometheus, 435. in qua mentio fit Phrygum Sophoclis ex librarii errore. Notum est ex Comici Ranis, 943. in Phrygibus Æschyli Achillem sedentem, capite velato et diu tacentem in scena conspectum fuisse: itidemque Nioben ab Æschylo exhibitam fuisse, quod forte Sophocles, quum Nioben doceret, imitatus est. Euripides apud Comicum, ubi Æschylo vitia incipit objicere, hæc ait:

Πρώτιστα μὲν γὰρ δὴθ' ἵνα τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας,

'Αχιλλέα τιν', ἡ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,

Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

Ad quæ veteres Critici hæc notant: 'Ο 'Αχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι, καὶ οὐκ ἀποκρυβόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυγῇ ἢ "Εκτορος λύτρους· οὐδὲν δὲ ὁ 'Αχιλλεὺς φθίγγεται. Alius: εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυγῇ ἢ "Εκτορος λύτρους 'Αχιλλέα, ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἔδην φθίγγεται. Inde liquet Æschylei Scholiastæ notam sic scribi debuisse: Σιωπῶσι παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα, ἢ δὲ αἰθάδειαν, ὡς 'Αχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγῇ Αἰσχύλου, ἢ διὰ τὴν συμφορὰν, ὡς ἡ Νιόβη παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.

ATQUE hæc sunt Sophoclis fabulæ, quarum in antiquis monumentis memoria extiat. Longe quidem plures Fabricius in catalogo Sophoclis tragædiarum deperditarum recensuit titulos: sed falsi et conficti sunt perquam inepte, alii ex male acceptis auctorum testimoniis, alii ex scripturæ mendis, ut quum librarii scripserunt Ἀκάμας pro Ἀδάμας: Ἀκίραιοι, Κίραιοι, Σκίραιοι pro Σκίραιοι: Ἰππωνι pro Ἰππίνω, etc.

ΑΠΑΝΙΣ non est titulus dramatis apud Hesych. in Ἀπάνθωπος: sed initium glossæ, quæ sequi debebat. Fœde mulcatus fuit Hesychius, optimi lexicæ conditor, a male feriato homine, qui brevium quod habemus confecit. Ex ista mutila voce nescio quot absurdos titulos commenti sunt interpretes, quibus omnibus catalogum suum auxit Fabricius.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ non est Sophoclis tragædia: verum Euripidis. Illi solius Stobæi fide tribuitur, cujus in Floril. tit. lix. legitur hic senarius Sophocli adscriptus:

Ναῦς ἡ μεγίστη κρεῖσσον ἢ μικρὸν σκάφος.

At in Reg. Stobæi codice lemma huic versui adpositum Euripidi eum adjudicat perspicua scriptura Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ. Bene itaque Barnesius eum Euripidei Erechthei fragmentis contulit.

ΙΔΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ nulla fuit. Vide supra ad Ἀντηνορίδας.

ΙΟΚΑΣΤΗ nulla fuit. Male accepta Eustathii verba ad Odyss. A. p. 67. Παρὰ Σοφοκλεῖ γοῦν ἡ Ἰοκάστη τοὺς ἐν Θήβαις εὐγενεῖς, Χόρας ἀνακτα; λέγει. Hæc quidem dicit Iocasta, non autem in cognomine dramate, verum in Œdipo Tyr. 930.

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ. Nullum fuit hoc titulo Sophoclis drama diversum a Phædra; ut nec ullus fuit Euripidis Atreus diversus a Thyeste. Inde recte accipias Arriani verba in Dissert. Epiet. p. 149. Ἐμοὶ δὲ μὴ ἀρεκῇ τὸ φαινόμενον; καὶ ποῖα τραγωδία ἄλλη; ἀρεκῇ ἔχει; Ἀτρεὺς Εὐριπίδου τί ἐστι; τὸ φαινόμενον. Οἰδίπους Σοφοκλέους τί ἐστι; τὸ φαινόμενον. Φοίνιξ; τὸ φαινόμενον. Ἰππίλιτος; τὸ φαινόμενον. Intellege Atreum in Euripidis Thyeste, et Hippolytum in Sophoclis

Phædra; nisi malis transpositas forte voces in sedem suam sic reponere: Ἰππόλυτος Εὐριπίδα τί ἐστὶ—Ἀτρεΐς; τὸ φαινόμενον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ nulla fuit unquam. Casaubono fraudi fuit prava editio scholiorum in Hesiodum. Locum, quo deceptus fuit, uti legi debet, damus infra, xcvi. In editione Dan. Heinsii, p. 234. b. non comparent voces ἐν Κασάνδρᾳ, quæ addi debebant ad citationem ex Lycophrone.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ. Non fuit hoc nomine drama Sophoclis. Citat quidem Scholiastes Comici ad Ranas versum ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέως: sed vitium ibi est e male accepto scripturæ compendio; et legendum ἐκ Μελανίππης σοφῆς. Vide Valckenarii Diatr. Eurip. p. 49.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ commentitius est titulus. Vide Kusterum ad Suidam in Κατελάς.

ΤΕΚΜΗΣΣΗ haud minus stulte excogitata fuit quam Ἰοκάστη, ex his Eustathii verbis ad Iliad. Δ. p. 780. Ἡ δὲ τῷ Σοφοκλέως Τέκμησσα ἐν τῷ, Ὡς μὲν ὠδίνειν τι φῆς, τὸ ὑπερβολικῶς λυπεῖσθαι, ὠδίνειν εἰπεῖσα—quæ pertinent ad Ajacem 805.

EX INCERTIS TRAGÆDIIS.

I. Stobæus, Eclog. p. 119.

Θεοῦ δὲ πλεονήν ἐχ' ὑπερπεπῆδ' ἀβροτός.

II. Ibidem, p. 125.

Τὸ χεῦσεον δὲ τῆς Δίκης

Δέδορκεν ὄμμα, τὸν δ' ἄδικον ἀμείβεται.

III. Ibidem, p. 133.

Κλύετε Μοῖραι,

Διὸς αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχόταται

Ἐξόμεναι.

IV. Ibidem.

Ἐξῆς ἄρ', ἐδὲ γῆς ἐνεθ' ὄχθ' θανόν;

Οὐ γὰρ περὶ μοίρας ἡ τύχη βιάζεται.

V. Ibid. p. 141.

Πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει.

VI. Ibid. p. 171.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θεῖα, κρυπτόντων θεῶν,
μάθοις ἂν, ἢδ' εἰ πάντ' ἐπεξέλθοις σκοπῶν.

VII. In Eclogarum Stobæi editione Antverpiensi leguntur ista Sophoclis, p. 17.

Χρόνος αὖ χαρὲ ἅμα κρατεῖ τερμώσιν βίῃ
Πόλλ' ἂν εὐρίσκει σοφὰ μαιομένοις.

Emendandi conatus Grotio et Heathio male cessisse mihi videtur :
judicent periti, an melius conjecerim :

Χρόνος αὖ μακρὸς ἅμα κραταιᾷ
Ἀχρημοσύνη βίῃ
Πόλλ' ἂν εὐρίσκει σοφὰ μαιομένοις.

VIII. Stobæus, Floril. tit. ii. p. 13.

Σκαιοῖσι πολλοῖς εἰς σοφὸς διόλγυται.

IX. Tit. iii. p. 17.

Ἐσθλῆ γὰρ ἀνδρὸς τοὺς ποιῶντας ὠφελεῖν.

Hunc versum Sophocli adscribere debebat Grotius : non autem
pravum senarium excudere e philosophi nescio cujus sententia quæ
præcedit in Gesneri edit. p. 36. Ὡς ὄψις ἐν ἰφθαλμῷ, πῆς ἐν τῇ ψυχῇ.

X. Tit. iv. p. 27. seqq.

Ἄλλ' οἱ κακῶς πρᾶσسونτες, οὐ κωφοὶ μόνοι,
Ἄλλ' οὐδ' ὀρῶντες εἰσορῶσι τὰ μφανῆ.

Ὡς δυσπέλαγον ἐστὶν ἀμαθία κακόν.

Ἡ δὲ μαρτία

Μάλισ' ἀδελφῇ τῆς πονηρίας ἔφυ.

Ἐνταῦθα μὲν τοι πάντα τὰνδρώπων νοσεῖ,
Κακοῖς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά.

Ταῦτ' ἐστὶν ἄλγισ', ἂν, παρὸν θίσσαι καλῶς,
Αὐτός τις αὐτῷ τὴν βλάβην προσθῇ φέρων.

XI. Tit. v. p. 35. seq.

Οὐκ ἔς' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά.

Hunc versum Sophocli diserte tribuit Plutarch. de Aud. Poët. p. 47.

Χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς ἡδοναῖς οὐ χρεῖ ποτε.

XII. Tit. viii. p. 53.

Οὐ τοῖς ἀδύμοις ἢ τύχη ξυλλαμβάνει.

XIII. Tit. xiii. p. 83.

Αἰδῶς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.

Ἡ γὰρ σιωπὴ τῷ λαλοῦντι σύμμαχος.

Eadem sententia Chorus in Trachiniis 826. Deianiram hortatur, ut objectum a filio crimen dissolvat.

XIV. Tit. xviii. p. 97.

Τί ταῦτ' ἐπαινεῖς; πᾶς γὰρ οἰνωθεὶς ἀνὴρ

Ἦσων μὲν ὀργῆς ἐστὶ, τῷ δὲ νῦν κενός·

Φιλεῖ δὲ, πολλὰν γλῶσσαν ἐκχέας μάτην,

Ἄκων ἀκούειν ἄπερ ἐκὼν εἶπεν κακῶς.

Hi versus citantur partim a Plutarcho, Moral. p. 89. et Clemente Alex. p. 181.

XV. Tit. xxiv. p. 119.

Κλέπτων δ' ὅταν τις ἐμφανῶς ἐφειρεθῇ,

Σιγᾶν ἀνάγκη, καὶ καλὸν φέρη σόμα.

Ἡ δεινὸν ἄρ' ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὦν

Αὐτῷ ξυνεῖδη.

XVI. Tit. xxviii. p. 123.

Ὅρκοισι γὰρ τοι καὶ γυνὴ φεύγει πικρὰν

Ὀδῖνα παίδων· ἀλλ' ἐπ' ἀν' ἀλήξει κακοῦ,

Ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἀλίσκεται,

Πρὸς τῷ παρόντος ἡμέρης νικωμένη.

Ὁρκος γὰρ οὐδεὶς ἀνδρὶ φηλήτη βαρύς.

XVII. Tit. xxix. p. 129.

Πόνος μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς.

XVIII. Tit. xli. p. 161.

Μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπης ἔπος.

Κλεῖθρον γὰρ οὐδέν· ὥς δ' ἄν εὐπετὶς λάβοις,

Γλώσσης κρυφαῖον ἔδεν εἰ διέρχεται.

XIX. Tit. xliii. p. 165.

Ὅπου γὰρ οἱ φύσαντες ἡσσωνται τέκνων,

Οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις.

Ex Pierfoni certa emendatione dedi φύσαντες pro veteri lectione φυλάσσοντες, cui nescio cur Grotius suffecerit φυλακίῃρες haud meliori sensu, nec minus reclamante metro.

Νόμοις ἐπισθαι τοῖσιν ἐγγύροις, καλόν.

XX. Tit. xlv. p. 175.

Πολλῶν καλῶν δεῖ τῷ καλῶς τιμωμένῳ·

Μικρὸν δ' ἀγῶνος εἰ μέγ' ἔρχεται κλέος.

XXI. Tit. liv. p. 205.

Γινῶμαι πλεον κρατῦσιν, ἢ σθένος χρεῶν.

XXII. Tit. lxii. p. 237.

Εἰ σῶμα δούλον, ἀλλ' ὁ νῆς ἐλεύθερος.

XXIII. Tit. lxiii. p. 239.

ὦ παῖδες, ἢ τοὶ Κύπρις, ἢ Κύπρις μόνον,

Ἀλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.

Ἔστι μὲν Ἀθῆς, ἔστι δ' ἄφθιτος βία,

Ἔστι δὲ λύσσα μαινὰς, ἔστι δ' ἴμερος

Ἀκρατος, ἔς' οἰμωγμός· ἐν κείνῃ τὸ πᾶν,

Σπεδαῖον, ἡσυχαιῶν, ἐς βίαν ἄγον.

Ἐντίκειται γὰρ πνευμόνων ὅσοις ἔστι,

Ψυχὴ τίς ἐχὶ τῆσδε τῆς θεῆς βορά;

Εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων πλωτῶ γένει·

Ἐνέστι δ' ἐν χέρσῃ τετρασκελεῖ γονῇ·

Νωμᾶ δ' ἐν οἰωτοῖσι τέκνῃς πτερόν,

Ἐν θηροῖν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω.

Τίν' ἢ παλαιῶς ἐς τρεῖς ἐκβάλλει θεῶν;

Εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τάληδ' ἢ λέγειν,

Διὸς τυραννεῖ πνευμόνων, ἄνευ δορός·

Ἄνευ σιδήρεα πάντα τοὶ συντέμνεται

Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βελεύματα.

Primos hujus fragmenti versus recitat Plutarchus *Moralium* p. 757.

In 8. βορά Grotii emendatio est. Tam priorum editt. βορὰς lectio est, quam codicis, quem in ceteris secutus sum. Notanda est hypallage πνευμόνων ὅσοις, pro πνείμοσιν ὅσων. Sic enim ordinanda et supplenda est phrasis: ὅσων γὰρ ἐν πνείμοσιν ἐκτῆκεται ἢ Κύπρις, τούτων τίς ψυχὴ οὐ γίνεται τῆσδε τῆς θεοῦ βορά;

XXIV. Tit. lxvii. p. 275.

Τίς δ' οἶκος ἐν βροτοῖσιν ὠλεΐσθῃ ποτὲ,

Γυναῖκος ἐσθλῆς χωρὶς, ὀγκωδεῖς χλιδῇ;

XXV. Tit. lxxiii. p. 311.

Κατ' ὄφρα δὲ γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή.

XXVI. Tit. xcvi. p. 385.

Πενία δὲ συγκαταεισα δυσσεβέϊ τρόπῳ

Ἀρδὴν ἀνέϊλε καὶ κατέτρεψεν βίον.

Hi versus supra foccum adsurgunt, et Sophocleo colore nitent. Librarii errore Diphilo tributi sunt, cujus nomen proxime sequenti versui præscribi debuit.

XXVII. Tit. xcvi. p. 395. et seqq.

ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος·

Ὡς ἔδ' ἐν ἑσμέν, πλὴν σκιαῖσιν εἰκότες,
Βάρους περισσὸν γῆς ἀναστρωφόμενοι.

Οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν.

Ὡ δαῖμον, ὡς ἔκ' ἐς' ἀποστροφῇ βροτοῖς
Τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.

Ζῶοι τις ἀνδρώπων,
Τὸ κατ' ἡμᾶρ ὅπως ἡδίστα πορροῦντων,
Τὸ δ' ἐς αὖριον αἰεὶ τυφλὸν ἔρπει.

Hi versus in codice Vindob. tribuuntur Sophocli.

XXVIII. Tit. cviii. p. 457.

Στέργεν δὲ τὰμπεςόντα, κ' εὖ θέσθαι πρόπω
Σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ γένειν τύχην.

XXIX. Tit. cxī. p. 463.

Ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τὰς πολλὰς βροτῶν.

XXX. Tit. cxviii. p. 485.

Οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς
Θεῖα ξύνεστιν ἡμέρα τετραμμένος,
Προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα.

XXXI. Tit. cxxii. p. 497. seq.

Τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον, ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἡμείρει βίη,
Ἦ δειλός ἐστιν, ἢ δυσάλγητος φρένας.

XXXII. Tit. cxxiii. p. 503.

Θανόντι κείνῳ συνθανεῖν μ' ἔρω ἔχει.
Ἦξεις, ἐπείγῃς μὴδὲν, εἰς τὸ μόρσιμον.

XXXIII. Excerpta Ruhnkenii e Stobæo MS.

Τάληθες αἰεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγος.

XXXIV. Porphyrius in libro de Styge apud Stobæum, serm. ciii. p. 563. Ἡ τε γὰρ αἰγιερός, ὡς φασιν ἄλλοι τε καὶ Πλούταρχος, φιλοπειθής καὶ ἀτελής πρὸς καρπογονίαν· διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τισὶ φησί·

Οὐ χρεὶ ποτ' ἀνδρώπων
Μέγαν ὄλβον ἀποβλέψαι.

Τανυφλοίου γὰρ ἰσαμέριος

Ὅστις αἰγείρε βιοτὰν ἀποβάλλει—

Sophoclea dedi ad fidem Reg. codicis. Sententia haud absoluta est. Pro ἀτελής in Porphyrii verbis codex habet εὐτελής.

XXXV. Idem de Antro Nympharum, cap. xviii. Πηγαὶ δὲ καὶ
 ῥάματα οἰκεῖα ταῖς ὑδριάσι Νύμφαις, καὶ ἔτι γε μᾶλλον Νύμφαις ταῖς ψυ-
 χαῖς, ὥς ἰδίως μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, ἥδονῃς ἔσας ἐργαστικάς· ὅθεν
 καὶ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικεῖως ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη·

Βομβεῖ δὲ νεκρῶν σμήνος, ἄλλη δ' ἔρχεται.

XXXVI. Helladius, Chrestom. p. 4. Ὅτι ὁ εἰς ἄλχος, ὁ καὶ παροιμια-
 ζόμενος,

Ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδαρ γράφω.

ἔστι μὲν Σοφοκλέους· τοῦτον δὲ παρρωδήσας ὁ Φιλωνίδης ἔφη·

Ὅρκος δὲ μοιχῶν εἰς τέφραν ἐγὼ γράφω.

οἱ δὲ τὰς γυναῖκας σκώπτοντες φασίν,

Ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Sic ultimum versum, qui Xenarchi Comici est, recitat Athenæus,
 p. 441. ubi alia multa facete dicta profert in mulierum temulen-
 tiam.

XXXVII. Athenæus, lib. i. p. 23. Κατακεῖσθαι δὲ λέγεται, καὶ
 κατακεκλίσθαι—ἔστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακεῖ-
 σθαι. Σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τοῦτό φησιν.

Ἐπικαίόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ

Μέσον εἰς τὸν αὐχέν' εἰσαλόιμην.

Videntur ista derivata ex Hercule ad Tænarum.

XXXVIII. Ibidem, p. 33.

ὦ γλῶσσα σιγήσασα τὸν πολὺν χρέονον,

Πῶς δῆτα τλήσει πρᾶγμ' ἐπεξελθεῖν τόδε;

Ἡ τῆς ἀνάγκης ἔδδεν ἐμβριδέεσθον,

Ἵφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον.

XXXIX. Idem, lib. ii. p. 39. Ἀπὸ τ' ἀλλοιότητος τὴν γνώμην, καὶ πρὸς
 τὸ ψευδὲς τρεπέσης εὐθυμίας, ἢ γίνεῃ κατὰ τὴν μέθην—Σοφοκλῆς φησὶ,
 Τὸ μεθύειν πημονῆς λυτῆριον.

XL. Eustathius ad Iliad. A. p. 769. Ὡς τὸ δρυμὸν καὶ ὁ δρυμὸς,
 καὶ τὰ ἄλλα, οὕτω διγενεῖς καὶ τὸ μόρον· καὶ ἀρσεινικὸν μὲν αὐτῷ ἐν τῷ,

Πρῶτον μὲν ὅψει λευκὸν ἀνδρῶντα εἶχον,

Ἐπειτα φοιρίζαντα γογγύλον μόρον·

Ἐπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον.

Sophoclis versus sunt teste Athenæo, p. 51. et auctore lexicæ MS.
 in Bibl. Sangerm. cui soli tertius versus debetur in Αἰγύπτιον γῆρας.
 Non est in Athenæi epitome, quam descriptissimè videtur Eustathius:
 quamquam, si opus integrum habuit, versum illum omittere po-
 tuit, ut inutilem rei quam proposuerat confirmandæ.

XLI. Athenæus, lib. iii. p. 99. et ex eo Eustathius ad Odysf. 4. p. 810. Ἐπὶ δὲ μόχλος ἢ μόνον μηχανῆς ξύλον τι, ἀλλὰ καὶ θίξας ἔχεις, ὁ καὶ ἐπιβλῆς ἐν Ἰλιάδι· τροπικῶς δὲ καὶ ὁ φύλαξ παρὰ Σοφοκλεῖ, αἶον·

Θάρσει· μέγας σοι τῷδ' ἐγὼ φόβῳ μόχλος.

Subjicit Athenæus : Καὶ ἄλλοις δὲ τὴν ἄγνωστον Σοφοκλῆς ἰσχάδα κέκληται, διὰ τὸ κατέχειν τὴν ταῦν·

Ναῦται δ' ἐμμεύσαντο νηὸς ἰσχάδα.

XLII. Idem, lib. vii. p. 277.

Χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερῶόθει,

Σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην.

Sic a Poeta hos versus scriptos fuisse opinor in Achillis Amatoribus, ubi Peleus narrabat, quo modo Thetide per vim potitus fuisset : et primo quidem describebatur ad litus accedens marina Dea, delphino forte vecta, circumnatante piscium turba, qui dominam caudis adulabant. Facete Sophocleis Athenæus usus est, cujus hæc verba sunt : Πολλῶν οἶν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς ἐκάστας ὥρας ἐνδαιμίμεθα· κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλεῖα, Χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερῶόθει σαίνουσιν οὐραίοισιν, ἢ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας.

XLIII. Idem, lib. x. p. 428. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν δράματι σατυρικῷ φησὶν ὡς ἄρα,

Τὸ πρὸς βίαν πειῖν

Ἴσον κακὸν πέρυκε τῷ διψῇ βίᾳ.

XLIV. Idem, lib. x. p. 433. Τὸ διψὸς γὰρ πᾶσιν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ, τὴν περὶ τῆς ἀπολαύσεως· διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησὶ·

Διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφείρων σοφά,

Οὐκ ἂν πλεόν τέρψεις ἢ πειεῖν δίδους.

XLV. Idem, lib. xi. in fragmento a Casaubono edito, p. 494. ἐν Ἀγύβαλλος—λίγυσι δὲ καὶ πρὸχεν ἄρυσιν· Σοφοκλῆς·

Κακῶς σὺ πρὸς θεῶν ὀλεμένη,

Ἢ τὰς ἀρύγεις ὧδ' ἔχῃς ἐκώμασας.

Huc pertinet Helychii glossa : Ἀρύγεις, τὰς ἀπνευστὶ πόσεις· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυσῆρας καὶ ἀρυσίχως ἐκάλουν.

XLVI. Idem, lib. xv. p. 688. Καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ τὰς ἀπολειυμένας τῷ φόβῳ πεποίηκε λεγούσας·

Θυμῷ δ' ἔκ' ἐτι φαιδρὰ χορεύει

Τάρεβας θυγάτης.

Trepidationem, τὴν πάθησιν τῆς καρδίας, filiam Pavoris appellat. Est autem φαιδρὰ neutrum plurale adverbii vice, ut in Cæd. Col. 324. quod frequentissimum.

XLVII. Etymol. M. p. 601. extrema : Νεῖκος, ἡ φιλονεικία, παρὰ τὸ νέοις ἰοικέναι· ἡ γὰρ φιλονεικία τοῖς νεαροῖς ἀρμόζει. Σοφοκλῆς·

Ἵκερις δὲ τοι

Οὐ πά ποθ' ἦλθες εἰς τὸ σῶφρον ἵκετο,

Ἄλλ' ἐν νέοις ἀνθεῖ τε καὶ φθίνει πάλιν.

Etymologici mendas deterfit Pierſonius ad Moerſin, p. 181.

XLVIII. Clemens Alex. Pædag. iii. p. 286. Ἀεραδίατον ἵπποισι δίζων νεανίαν ὁ Σοφοκλῆς, λέγει·

Γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.

Verbum est ἐμπρέπεις, perperam ab editoribus pro nomine acceptum : non animadverſum errorem in verſione retulit Grotius :

Qui mentiuntur feminas amictibus.

XLIX. Idem, Strom. v. p. 659.

Καὶ τὸν θεὸν τοῖς τὸν ἐξέπίσσεσθαι,

Σοφοῖς μὲν αἰνικτῆρα δεσφάτων αἰεὶ,

Σκαιοῖς δὲ φαῦλον καὶ βραχεῖ διδάσκαλον.

Duos posteriores verius profert Plutarchus, Mor. p. 406. Æque vera videretur ſententia, ſi duabus tranſpoſitis vocibus legeretur :

Σκαιοῖς μὲν αἰνικτῆρα δεσφάτων αἰεὶ,

Σοφοῖς δὲ φαῦλον καὶ βραχεῖ διδάσκαλον.

Sed alterum tuetur auctoritas librorum. In his nihil decerni poſteſt, quum ignoretur a qua perſona et qua occaſione ſententia recitata fuerit.

L. Idem, Strom. v. p. 716. et Eusebius, P. E. p. 680.

Τὴν τῷδε γάρ τοι Ζεὺς ἔγχευε μητέρα,

Οὐ χρυσομορφος, οὐδ' ἐπημφισμένος

Πτίλον κύκκιον, ὡς κέρην Πλευρωνίαν

Ἵππημυζεύσειν· ἀλλ' ὁλοσχερὴς ἀνέχευε.

* * * * *

Ταχὺς δὲ βαδμοῖς νυμφικοῖς ἐπεσάδην

Ὁ μοιχὸς - - - - -

Ὁ δ' οὔτε δαιτὸς, ἔτε χέρνιβος δίγων

Πρὸς λέκτρον ἦε, καρδίαν ὠδαγμένον·

Ὅλην δ' ἐκείνην εὐφρόνην ἐδρύπλιετο.

E ſatyrica fabula Hercule ad Tænarum verſus hi derivati eſſe videntur : non enim de alius, quam Herculis natalibus, furtoque Jovis cum Alcmena concubitu in illis agitur. In ultimo verſu Eusebius legit, ἰδόμενον.

LI. Idem, p. 722. Juſtinus de Monarchia, p. 167.

Ἦσαι γὰρ, ἔσαι κεῖνος αἰῶνος χρόνος,
 Ὅταν πῦρὸς γέμοντα θησαυρὸν σχάσῃ
 Χρυσωπὸς αἰθήρ, ἥ δὲ βοσκηθεῖσα φλόξ
 Ἄπαντα τὰ πίνγεια καὶ μετάρσια
 Φλέξει μανείσα - - - - -
 - - - ἐπ' ἂν δ' ἄρ' ἐκλίπη τὸ πᾶν,
 Φρῶδος μὲν ἔσαι κυμάτων ἅπας βυθὸς,
 Γῆ δ' ἐδράνων ἔρημος· οὐδ' ἄλλ' ἔτι
 Πτερωτὰ φῦλα βατάσει πυρούμενος.
 Κἄπειτα σώσει πάνθ' ἃ πρόσθ' ἀπώλεσεν.

Hi versus non magis sunt Sophoclis, quam illi qui proxime sequuntur, quorum suppositionem abunde demonstravit Bentleius in Epistola ad Millium. Eos certatim alter alterum describentes a Justino usque omnes allegarunt Christianorum dogmatum vindices. Unum Clementem, p. 63. et 717. adire satis fuerit.

Εἰς ταῖς ἀληθείαισιν, εἰς εἶναι θεός,
 Ὃς ἑρᾶνόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν,
 Πόντε τε χαροπὸν οἶδμα κἀνέμων βίας.
 Θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίαν πλανώμενοι
 Ἰδρυσάμεσθα, πημάτων παραψυχὴν,
 Θεῶν ἀγάλατ' ἐκ λίθων, ἥ χαλκίους,
 Ἡ χρυσοτεύκτες, ἥ λεφαντίνους τύπες·
 Θυσίας τε τούτοις καὶ καλὰς πανηγύρεις
 Νέμοντες, ὥτως εὐσεβεῖν νομίζομεν.

LII. Idem, Strom. ii. p. 494. Εὖ γὰρ ἡ τραγῳδία περὶ τοῦ Ἀδου γράφει·

Πρὸς δ' οἶον ἤξεις δαίμονα,
 Ὃς ἔτε τούπεικίς οὔτε τὴν χάριν
 Ἡδὴ· μόνην δ' ἔφερε τὴν ἀπλῶς δίκην.

Auctorem horum versuum Clementi non nominatum, Sophoclem esse testatur Plutarchus in Erotico, p. 761. Primi in fine a mala manu additæ voces ὡς ἔρωτα litura emendandæ erant. Grotius substituit ὡς ἀρηρότα: Fleathius aliud, ad mentem Latini interpretis.

Quædam apud Clementem leguntur, quæ ille scribendi festinantia et memoriæ lapsu Sophocli falso tribuit. Æschyli versus Choeph. 503. quos in promptu habebat, codice non inspecto, allegavit tamquam Sophoclis, Strom. ii. p. 504. Ibid. iv. p. 574. Tragico nostro tribuit sententiam quæ Euripidis est in Œdipo,

teste Stobæo, Floril. tit. i. Porro, p. 726. poetæ nescio cujus epici hexametros profert duos, e quibus Grotius in Excerptis pravos anapæstos fecit, quos pro Sophocleis nemo agnoscat. Hoc idcirco moneo, ne quis opinetur me imprudentem ista prætermisissē. Hea-
thii, licet in superstitum scenicorum poetarum lectione valde triti, errores sunt hujus generis non pauci. Sed quis memoria ita pol-
leat, ut quæcumque legerit, simul ac fiunt obvia, statim recordetur apud quem auctorem prius illa viderit? Duo senarii, quos citat Suidas in Ἀξίος λαβεῖν, Euripidis sunt in Medea, 323. Versus quem citat in Ψεῦσον, Aristophanis est in Thesmoph. 877. Proverbium quod in voce Ἀνδῶν inter duas Sophocleas χεήσεις importune in-
fertum fuit ab inepto librario, quodque suo loco juxta literarum seriem legitur, pro Sophocleo fragmento venditari non debebat.

LIII. Plutarchus in Timoleonte, p. 253. Τῶν δὲ Τιμολέοντος ἔρ-
γων ἑδὲν ἔστιν, ὃ μὴ τὰ τῷ Σοφοκλέει ἐπιφωνεῖν ἔπρεπεν·

Ὡς θεοὶ, τίς ἄρα Κύπρις, ἢ τίς ἴμερος

Τοῦδε ξυνήψατο ;

LIV. Idem in Pompeio, p. 661. et de Aud. poetis, p. 33.

Ὅς τις δὲ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται,

Κεῖναι ἔτι δέσλος, καὶ ἐλεύθερος μόλη.

LV. Idem in Alexandro, p. 667. Philippus Alexandrum filium πείθειν ἐπειρᾶτο μᾶλλον ἢ προσάτειν, καὶ τοῖς περὶ μουσικὴν καὶ τὰ ἐγ-
κύλεια παιδεύουσι ἐ πάντι τι πιστεύων, τὴν ἐπιστάσιον αὐτῷ καὶ κατάρ-
τισιν, ὡς μείζονος ἔσαν πραγματείας, καὶ κατὰ τὸν Σοφοκλέα,

Πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάων δ' ἅμα,

μετεπέμψατο Ἀριστοτέλην. [Conf. Op. Mor. p. 767.]

LVI. Idem in Demetrio, p. 911. Ὁ Σοφοκλέης Μενέλαος ταύτην εἰκόνα ταῖς αὐτῷ τύχαις παρατίθησιν·

Ἀλλ' οὐμὸς αἰεὶ πτόμος ἐν πυκνῷ θεῷ

Τροχῷ κυκλεῖται, καὶ μεταλλάσσει φύσιν.

Ὡσπερ σελήνης δ' ὅψις εὐφρόνας δύο

Στῆναι δύναντ' ἂν ἔ ποτ' ἐν μόρφῃ μιᾷ,

Ἀλλ' ἐξ ἀδήλου πρῶτον ἔρχεται νέα,

Πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πλεθρυνένη,

Χῶταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη φανῇ,

Πάλιν διαῖρεῖ, καὶ πρὶ μὴδὲν ἔρχεται.

[Conf. Op. Mor. p. 282.]

LVII. Idem in Artaxerxe, p. 1025. Καθόλου μὲν ὥσως τὸ Σοφοκλεῖσι·

Ταχεῖα περὶ τῶν κακῶν ὁδοιπόρεῖ.

LVIII. Idem in libro de Aud. poetis, p. 16.

Ἔργα δὲ παντὸς ἢν τις ἄρχηται καλῶς,
καὶ τὰς τελευτὰς εἰκὸς ἔσθ' ὅπως ἔχαιν.

Ibid. p. 17.

Στενωπὸς Ἄδᾱ καὶ παλὶξροῖα βυθῷ.

Ibid. p. 21.

Τὸ κέρδος ἡδὺ, καὶ ἀπὸ ψευδῶν ἦν.

Perperam Grotius in fine senarii dedit ἐν. Eamdem sententiam vide in Æthiopibus i. et Electræ in v. 61. quem Heathius inter incerta fragmenta retulit.

Οὐκ ἐξάγασσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι.

Γένοιτο καὶ ἀπλῆτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ.

Οὐδὲν κακίων πῶλος, εἰ καλῶς φρονοῖ.

Ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν

Τίς χάρις, εἰ κακόβελος φροντὶς

Ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλεῖτον;

Ὡς τρισόλβιοι

Κεῖνοι βροτῶν, οἱ ταῦτα δερχθέντες τέλη

Μόλωσ' ἐς Ἄδᾱ τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ

Ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

In fabulæ loco, unde hæc derivata, mentio erat forte τοῦ λαιμῶνος τῇ τοῖς μύταις ἀνακειμένην, cujus Sophoclem auctorem laudat Scholiastes Comici ad Ranas, 347.

Ibid. p. 23.

Τυφλὸς γὰρ, ὃ γυναῖκες, οὐδ' ὄρων Ἄρης

Συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά.

LIX. Idem, Moral. p. 77. et 619.

Ὅτῳ δ' ἔρωτος δῆγμα παιδιῶν προσῆ.

Vide Valckenarium ad Phœnissas, p. 138.

Ibid. p. 84. Ἡ δὲ προκοπὴ τὰς ὑπερβολὰς πρότερον καὶ τὰς ἐξύτης τῶν παθῶν ἀνίησι,

Πρὸς ἅπερ οἱ μαργῶντες ἐντονώτατοί,

κατὰ τὸν Σοφοκλέα. Tragici verba ufui suo accommodavit. At is scripserat non ἅπερ, sed ὅσπερ, ὥσπερ, seu πρὸς ταῦτά γ' οἱ—

LX. Idem libro de Fortuna, p. 98.

Τὰ μὲν διδαντὰ μανθάνω, τὰ δ' εὖρετὰ

Ζητῶ· τὰ δ' εὖκτα παρὰ θεῶν ἡγησάμην.

Ibid. p. 99. Clemens Protreptico, p. 78.

Βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρώναξ λεώς,
Οἱ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην σατοῖς
Δίκνοϊσι προσηρέπεσθε.

Vide Lexicon in Χειρώνακτες et Gatakerum, tom. i. p. 493.

LXI. Idem in Consolatione, p. 107.

Σὺ δ' ἄνδρα θνητὸν, εἰ κατέφθιτο, γένεις,
Εἰδὼς τὸ μέλλον ἔδιν εἰ κέρδος φέρει.

LXII. Idem in Conjugal. præcept. p. 141. Ταῖς Λυσάνδρου θυγατρᾶσιν ὁ τύραννος ὁ Σικελικὸς ἱμάτια καὶ παλῶκια τῶν πολυτέλων ἔπεμψεν· ὁ δὲ Λύσανδρος ἐκ ἔλαβεν, εἰπὼν· Ταῦτα τὰ κόσμια καταισχυρεῖ μὲ μᾶλλον ἢ κοσμήσει τὰς θυγατέρας· πρότερος δὲ Λυσάνδρου Σοφοκλῆς τῷτο εἶπεν·

Οὐ κόσμος, ἐκ, ὃ τλήμων, ἀλλ' ἀκοσμία
Φαίνουσ' ἂν εἶναι, σῶν τε μαργότης φρενῶν.

LXIII. Idem in Quæst. Rom. p. 280. Διὰ κέρον καὶ πηλομοιῆν ἐξυερίζουσι καὶ βόες καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι καὶ ἄνθρωποι, ὡς πε καὶ Σοφοκλῆς πεποίηκε·

Σὺ δὲ σφαδάζεις, πῶλος ὡς εὐφορβία.
Γαστήρ τε γὰρ σὺ καὶ γνάθος πλήρης—.

LXIV. Idem de EI apud Delphos, p. 394.

Οὐ νάβλα κωκύουσιν, ἔ λύρα, φίλα.

LXV. Idem de Orac. def. p. 414.—Πολλὰ καλὰ τῇ Σεῇ διδόντων ἀνθρώποις, ἀθάνατον δὲ μηδέν ὥς ἐ θνήσκειν καὶ τὰ θεῶν, θεὸς δὲ ἐ, καλὰ τὸν Σοφοκλῆα. Senario non admodum eleganti sententiam concluderunt :

Θνήσκει δὲ καὶ τὰ τῶν θεῶν, θεοὶ δ' ἄρ' ἔ.

Verbis suis Tragici sententiam expressit Plutarchus, sed ad versus non respexit, quos a Philostrato conservatos fuisse credidit Gatakerus, non recordatus se eos legisse in Œdipo ad Colonom, 635. Est horum sententia prorsus diversa.

Ibid. p. 417.

Ὁ ὕμνος δ' ἀλέκτωρ αὐτὸν ἔγε πρὸς μύλην.

Grotius aliter ac Plutarchus accepit, legendo αὐτὸν, et vertit :

Meus

Se sponte pullus ad molam falsam tulit.

LXVI. Idem de Ira cohib. p. 458. Καὶ τὸν Νεοπτόλεμον ὁ Σοφοκλῆς καὶ τὸν Εὐρύπυλον ὀπλίσας, Ἐκόμπασ' ἀλοιδύεσθαι, φησὶν,
Ἐξήξάτην ἐς κύκλα χαλκίων ὄπλων.

Ibid. p. 463. Ὁ δὲ Σοφοκλῆς λέγων ὅτι

Τὰ πλεῖστα φερῶν αἰσχυρὰ φράσεις βροτῶν,
ἀγαν ἔοικεν ἡμῖν ἐπεμδαίνειν καὶ κολουεῖν. Eundem senarium laudat
rursus in libro de fraterno amore, p. 481.

LXVII. Idem de Animi tranquill. p. 468. Ὡσπερ οἱ Σοφοκλέες
ἰατροὶ

Πικρῶν πικρὰν κλύζουσι φαρμάκῳ χολήν.

Sic prolatus senarius in præcedenti tractatu, p. 463. tacito aucto-
ris nomine: at in libro de Facie in orbe lunæ, p. 923. sic legitur,
et quidem, meo iudicio, rectius:

Πικρὰν πικροῖς κλύζουσι φαρμάκοις χολήν.

LXVIII. Idem de Garrulitate, p. 504. Ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλέες Νέ-
σως τὸν Αἰάντα τραχυόμενον τῷ λόγῳ πρᾶύων, ἡδυνῶς τὸτο εἰρηκεν

Οὐ μέμφομαί σε· δρῶν γὰρ εὖ κακῶς λέγεις.

Idem senarius rursus occurrit p. 810. Non aliunde traductus vi-
detur, quam e Syndipnis.

Ibidem, p. 511. Πρῶτον μὲν οἷν ἐν ταῖς τῶν πέλας ἐρωτήσεσιν, σαυτοῖ
ἔθιξε σιωπᾶν, μέχρις οὗ πάντες ἀπείπωται τὴν ἀπόκρισιν.

Οὐ γάρ τι βελῆς ταυτὸ καὶ δρόμος τέλος.

ὡς φησιν ὁ Σοφοκλῆς.

LXIX. Idem de Vitioso pudore, p. 530. Κακὴ δὲ (ἡ δυσωπία)
θαλάμῃ καὶ γυναικωνιδίῳ ἐπίτροπος· ὡς φησιν ἡ παρὰ τῷ Σοφοκλέϊ
μετανοῦσα πρὸς τὸν μοιχόν·

Ἐπώσας, ἐξέιδωψας.

LXX. Idem, Sympof. i. problem. 8.

Βραδεία μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολή

Μόλις δι' αὐτὸς ἐρχεται τρυπώμενε,

Πέζξω δὲ λεύσσων, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.

Ibid. ii. problem. 5. Καὶ Σοφοκλῆς εἰρηκεν περὶ τῶν Τρώων, ὡς

Φίλιπποι καὶ κερυλλοὶ,

Σὺν σάκει δὲ

Καδωνοκρότῳ παλαισαί.

Ibid. viii. problem. 9. Τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν, ὅτι μὴ πρότερον ἦν,
ἀπιστευμένων εἰ γέγονε νῦν, οὐ φαύλως εἰπόντος·

Ἄπαντα τὰ γέννητα πρῶτον ἦλδ' ἄπαξ.

Sic senarium scribendum esse ostendit Valckenarius Diatr. Eurip.
p. 222. Prava est Grotii conjectura, unde nata versio a Sophoclis
et Plutarchi sententia prorsus aliena:

Quidquid fit usquam, cœpit aliquando id semel.

Ibid. ix. problem. 14. Ὁ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεὺς φησὶ Σειρήνας εἰσαφικέσθαι Φόρκι κόρας ἀδρῆντος τῆς Ἄδης νόμους. Sumta hæc ex Ulyssis fermone in dramate, ut opinor, Ὀδυσσεὶ ἀκανθοπλήγι. Operam luderet, qui ex his verbis integros senarios concinnare vellet. Perspicue nihil video, nisi prioris finem :

Σειρήνας εἰσαφικόμην.

LXXI. Idem in Amatorio, p. 758. Ἐνθυσιασμῷ δὲ τὸ μαντικὸν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας καὶ κατοχῆς· τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου,

Κἀπὶ Κορυβάντεσσι χορεύσατε,

φησὶ Σοφοκλῆς.

Ibid. p. 768.

Φίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστέρημένοι

Χαίρουσιν· οἱ δ' ἔχοντες εὐχονται φυγεῖν.

LXXII. Idem in libro An feni sit gerenda resp. p. 792.

Λάμπει γὰρ ἐν χρεαίαισιν ὥσπερ εὐπρεπῆς

Χαλκὸς, χρόνῳ δ' ἀργῆσαν ἤμυσε ζέγος·

Hac comparatione cum alibi utitur Plutarchus, tum in libro de Occulte vivendo, p. 1129. ubi pro εὐπρεπῆς minus bene legitur ἐργον. Ovidius, Amorum i. viii. 51.

Æra nitent usu: vestis bona quærit haberi:

Canescunt turpi tecta relicta situ.

Ibid. p. 802. Τὴν γὰρ Ἐργάνην οὔτοι μόνον θεραπεύουσιν, ὥς φησι Σοφοκλῆς. Οἱ παρ' ἄκμοι τυπάδι βαρεῖα καὶ πλεγαῖς ὑπακούσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργῶντες. Ista in senarios digessit, aliisque Sophocleis conjunxit, quæ dedimus supra, LX. Gatakerus ibi laudatus ad hunc modum :

Λίκνοισι προσρέπεσθε, καὶ παρ' ἄκμοι

Τυπάδι βαρεῖα τὴν ὕλην ὑπῆκοον

Πλεγαῖς τε πολλαῖς δημιουργεῖτ' ἄψυχον.

Sed præterquam minime apparet ista olim sic continuata fuisse, sunt isti senarii non unam ob mendam Sophocle indigni: solet ille primam in ὕλην producere, et media in ἄψυχος nullibi correpta invenitur.

LXXIII. Idem de Herodoti malign. p. 854. Ἀλλὰ

Δαινὸν τὸ τᾶς Πειθῆς πρόσωπον,

ὥς φησιν ὁ Σοφοκλῆς.

LXXIV. Idem de Solert. anim. p. 959.

Τιθασὸν δὲ χῆνα, καὶ περιτρεχᾶν

Ἐφείστον οἰκέτιν τε.

Ibid. p. 985. Ἀλλὰ ἡμῖν γε πάλαι τὸ τῷ Σοφοκλέους δεδογμένον ἐστίν·

Εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος

Σύγκολλα τὰμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

Perperam in impressis legitur συγκολλᾷτ' ἐς μέσον ἀμφοῖν τέτακται.

In Valckenarii schedis lectionem e codice enotatam reperio τεκταίνεται, unde in proclivi fuit fenarii numeros restituere. Græca male constituit Grotius; verum sententiam eleganter expressit :

Quamvis diffidens sententia

Facile jugatur, media si placeat via.

LXXV. Idem in libro contra Epicurum, p. 1093. Sophoclis quædam profert a librariis tam male habita, ut non interpretem, sed vatem, desiderent : Μεσομανεῖ δ' ἐλάφθην δ' ἄν, καὶ τῷ ποτὶ δειρᾶν, ἔρχομαι δ' ἐκ τε λύρας, ἐκ τε νόμων. Ista emendata dabit forte Wytttenbachius in editione operum Plutarchi moralium, quam avide exspectamus. Si quid interea conjicere licet, ad hunc fere modum scripta olim exstitisse videntur :

Μεσομανεῖ δ' ἐλάφθην δακέτω·

ποτὶ δευράδα

ἔρχομαι ἐκ τε λύρας, ἐκ τε νόμων.

LXXVI. Scriptor vitæ Homeri in Opuscul. mythol. Thom. Gale, p. 367. Πάλιν δὲ τὸ Ὀμήρου (Ἰλ. Γ. 65.)

Οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,

Σοφοκλῆς παρέφρασεν, εἰπὼν·

Θεοῦ τὸ δῶρον τέτο· χερὶ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ

Διδῶσι, φεύγειν μὴδὲν, ὃ τέκνον, ποτέ.

LXXVII. Homeri Scholiastes ineditus ad Ἰλ. Τ. 292. cujus locum protulit Valckenarius ad Phœnissas, p. 526. Ἐπιτείνεται τῇ ἔπει τὰ παθήματα· καὶ Σοφοκλῆς·

Ὅψις γὰρ ὧτων κριτικώτερα πολύ.

In fine fenarii codex habet πάντως, Valckenario mutatum in πέλει.

LXXVIII. Eustathius ad Ἰλ. Φ. p. 1325. Διαγνωμονῆντος Ἀχιλλέως ὅτι τε εὐψύχως ἔτι διάκειται, καὶ διερεῶ ποδὶ, καθ' Ὀμηρον, ἢ χλωρὸν γόνυ, κατὰ Θεόκριτον, ἔχων βαίνει· καὶ ἔπω δέος,

Εἰς ἀλίσσαντα καταπεσεῖν αὐτὸν, ζῶντι ποδὶ χρώμενον.

ὡς φησι Σοφοκλῆς.

LXXIX. Idem ad Odyss. Ε. p. 227. Λέγει δὲ περὶ Σοφοκλῆς τὸ, Τηρῆντα τῆς λέγουσας καὶ συνάγουσας τὰς ἑφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγεῖρουσιν· εἰπὼν τέτο ἐκεῖνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἱ τὰς ἀκάνθας ὀρεῖσσι καιρῶν διμῶ. Fefellit procul dubio memoria Eustathium : quæ tamquam

Sophoclis profert, Tragicum minime redolent; Aristophanis potius esse crediderim. Non raro alios pro aliis auctores laudat Eustathius, ut quum Iliad. A. p. 814. ὑποφαγίστατος καὶ βλακίστατος e Sophocle profert, quæ sunt Xenophontis. Ὀμνυμι (male pro ἔμνυ) πείδον γῆς ad Iliad. Δ. p. 332. Sophocli tribuit, quod legitur in Eurip. Medea, 751. Æschyli versum in Agamemnone, 278. pa-rumper depravatam Sophocli adscribit ad Odyss. T. p. 706.

LXXX. Cicero ad Atticum ii. 16. Cnæus quidem noster jam plane quid cogitet nescio:

Φυσᾷ γὰρ ἢ σμικροῖσιν αὐλίσκοις ἔτι,

Ἄλλ' ἀγρίαις φύσαισι φορβεῖαις ἄτερ.

Hos versus, quorum auctorem Cicero non laudat, Sophoclis esse compertum est ex Longino περὶ ὑψους, sect. 3. Γελάται ἔτι μάλλον τὰ Κλειτάρχου· φλοιώδης γὰρ ὁ ἀνὴρ, καὶ φυσῶν, κατὰ τὸν Σοφοκλέα, Οὐ σμικροῖς μὲν αὐλίσκοις, φορβεῖαις δ' ἄτερ. De tibicinum capistro videndus Salmasius ad Solinum, p. 585.

LXXXI. Dionysius Halic. de structura orationis, tom. ii. p. 15.

Μύω τε καὶ δέδορκα, καὶ ξανίσταμαι,

Πλεῖον φυλάσσω αὐτὸς, ἢ φυλάσσομαι.

LXXXII. Pindari Scholiastes ad Olymp. i. 97.

Λύσω γὰρ, εἰ καὶ τῶν τριῶν ἐν οἴσομαι.

Idem ad Pyth. ii. 125. Οἱ γὰρ Φοῖνικες παλιγκάπηλοι καὶ Σοφοκλῆς·

Ὡν ἐθὺς καὶ παρᾶσιν, ὡς Φοῖνιξ ἀνὴρ

Σιδώνιος κάπηλος.

Idem ad Pyth. iv. 215.

Χῶρος γὰρ οὗτός ἐστιν ἀνδρώπη φρενῶν,

Ὅπερ τὸ τεργιδόν καὶ τὸ πημαῖνον φύει·

Δακρυρροεῖ γὰρ καὶ τὰ τυγχάνων.

Ibidem, 222.

ὦ γῆ Φεράϊα, χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδαρ,

Ἵπερεία κρήνη, νῆμα θεοφιλέστατον.

Idem ad Nem. x. 59. Καὶ γὰρ τὸ πρῶτον, ἔσχατον ποτὶ δύναται γενέσθαι, καὶ τὸ ἔσχατον, πρῶτον κέχρηται καὶ Σοφοκλῆς τῷ ἐσχάτῳ, ἀντὶ τῆς πρώτης·

Ἔχει γὰρ ἔδραν Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν.

Legitur vulgo ἥδη γὰρ ἔδρα.

Idem ad Nem. xi. 7.

ὦ πρῶρα λονεῖς ἐρίαι.

LXXXIII. Scholiastes Æschyli ad Persas, 181.

Ἐδοξάτην μοι τὰ δύο γυναῖκ' εὐείμονες.

Ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ Σοφοκλῆς τὸ

Ἐδοξάτην μοι τὰ δύο ἡπίερω μολεῖν.

Prave scriptum vulgo senarium sic restituit Valckenarius, cujus emendationem protulit Pierfonus ad Herodianum, p. 435.

LXXXIV. Scholiastes Euripidis ad Oresten, 491.

Ὅργῃ γέροντος ὤφε μαλθακὴ κοπίς

Ἐν χειρὶ δέηγετ', ἐν τάχει δ' ἀμβλύνεται.

Absurde vulgo legitur *κοπίς*, cui aptari non possunt duo sequentia verba: at cultri acies acuitur et obtunditur: *κοπίς* reponendum esse jam viderat Valckenarius ad Hippol. p. 240. Hoc nomen aversati videntur librarii; nam ubi ponendum erat in Antig. 610. pro eo scripserunt *κόνις*, haud minus inepte. Sic etiam apud Lucianum in Asino, 40. ubi legendum absque ulla dubitatione, *ἐγὼ δὲ τὸ μέλλον ἤδη προσεζώμενος, κρύπτειν ἔγνων τὸ σώζειν ἑμαυτὸν ἐκ τῆς κοπίδος*: meliores libri pro *κοπίδος* habent *κονίδος*, eodem errore: at deteriores, quos sequuntur impressi, habent *καινίδος*, quod Græce perito nemini sincerum videri possit. Præterea male legitur posteriore versu *δέηγει*. Grotius lectionis vitium non animadvertit, sed in versione bonam saltem sententiam dedit, licet Græcis, uti legi debent, minus congruam:

Ævi senilis ira, seu tenuis vapor,

Subito excitari, subito et exstingui solet.

Idem, ibid. 603.

Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κέλευ.

Proverbialis est senarius sine auctoris nomine sæpe citatus. Vide Erasmi Adagia, chil. i. cent. iii. 9.

LXXXV. Idem ad Medeam, 33. Ἀτιμάσας ἔχει. Ἀτίμῳς ἀντὶ τῷ ἡτίμησε καὶ Σοφοκλῆς.

Παῖδας μὲν οὖς ἔφυσ' ἀναλώσας ἔχει.

καὶ πάλιν

Εὐφημίαν μὲν πρῶτα κηρύξας ἔχω.

Horum senariorum prior de Thyeste dictus videtur. Hujus Atticis exempla in superstitibus Sophoclis fabulis occurrunt per multa, geminumque gemellum in Antig. 22.

LXXXVI. Scholiastes Comici ad Nubes, 1162. Λυσάντας πατρῶν μεγάλων κακῶν· λίαν τὰς τῷ πατρὸς ἀνίας—τὸν Σοφοκλέα μυκλήριζεν λέγοντα.

Ζεὺς ἐπὶ νόστον ἄγει

Τὸν νικομάχαν καὶ πανσανίαν

Ἀτρεΐδαν.

Sic scribenda et digerenda videntur Tragici verba. Conf. Suidam in *Λυσανίας*.

LXXXVII. Idem ad Aves, 1240. Διὸς μακέλλη· τῆτό φησι παρὰ τὸ Σοφόκλειον,

Χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαίετρα φῆ.

LXXXVIII. Idem ad *Lyfistratam*, 8. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς· ἀντὶ τῆ ἐσκυθροπακείαν· ἀπὸ τῆ παρακολυθῆντος· τοιῆτο γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. Ὅμηρος· (Ιλ. Ο. 102.)

Οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν ἰάνθη.

καὶ Σοφοκλῆς·

Ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰάνθῃ χαρᾷ.

Confer Suidam in *Τοξοποιεῖν*.

LXXXIX. Philo Judæus, tom. ii. p. 448. Τὸν ἀλφευδῶς ἐλεύθερον ἀναζητῶμεν, ᾧ μόνῃ τὸ αὐτοκρατὲς πρόσσεσι—ἀναφδέγεται γὰρ ἐκεῖνο τὸ Σοφόκλειον, ἐδὲν τῶν Πυθοχρήτων διαφέρειν. Θεὸς ἐμοὶ ἄρχων, θνητῶν δὲ ἐδὲ εἷς. Senarium restituit Grotius.

Ἄρχων δ' ἐμοὶ θεὸς ἐστὶ, θνητῶν δ' οὐδὲ εἷς.

XC. Achilles Tatius *Isagoges* ad *Arati Phænomen.* cap. i. initio :

Μισῶ γὰρ ὅστις τὰ φανῇ περισκοπεῖ.

Idem, *ibid.* ubi de astronomiæ inventoribus : Σοφοκλῆς δὲ εἰς Ἀτρείαν τὴν εὐρεσιν ἀναφέρει λέγων· Πᾶς προσκυνεῖ δὲ τὸν τρέφοιλα κύκλον ἡλίου, quæ verba ad senarii numeros sic revocavit Grotius :

Στρέφοντα κύκλον ἡλίου πᾶς προσκυνεῖ.

XCI. Scriptor vitæ *Arati* apud *Petavium*, p. 151.

Ἥλιος οἰκτείρειέ με,

Ὅν οἱ σοφοὶ λέγουσι γεννητὴν θεῶν,

Καὶ πατέρα πάντων.

XCII. Scholiastes *Aristidis*, tom. ii. p. 235. ad hæc verba :

Ἀλλ' ἡ μὲν παροιμία καὶ Ὅμηρος φησί· τὸ Ἀλiviς πληγεῖς νῦν ἴσχει, παροιμία· τὸ δὲ Παδὼν δὲ τε νήπιος ἔγνω—Ὅμηρος γὰρ εἰπόντος τὴν ἀρχὴν, ὕστερον εἰς παροιμίαν ἐλύθη, ὥσπερ καὶ τὸ

Φίλος κακῶς πράξαντος ἐκποδὼν φίλος,

Σοφοκλῆς δὲν, παροιμιῶδες γέγονε.

XCIII. *Strabo*, lib. vii. p. 295. Σοφοκλῆς λέγει περὶ τῆς Ὠριθυίας, ὡς ἀναρπαγεῖσθαι ὑπὸ Βορέε κομισθεῖν

Ἵπὲρ τε πάντων πάντ' ἐπ' ἔσχατα χθονός,

Νυκτός τε πηγὰς, ἔραν' ἃ' ἀιαπλυχὰς;
Φοίβη τε παλαιὸν κῆποι—.

Hi versus e Phineo desumpti videntur. -

XCIV. Idem, lib. xv. p. 687.

Ὅθιν' κατεῖδον τὴν βεβακχυμένην
Βροτοῖσι κλεινὴν Νῦσαν, ἣν ὁ βούκερῶς
Ἰακχος αὐτῇ μαῖαν ἡδίστην νέμει.

XCV. Stephanus: Αἶα, πόλις Κόλχων—ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας ἄλλη,
ὣν μίμνηται Σοφοκλῆς· τῆς μὲν προτέρας, λέγων,
Εἰς Αἶαν πλέων.

τῆς δὲ δευτέρας, οὕτως·

Ἔστιν τις Αἶα Θεσσαλῶν πάγκληρία.

XCVI. Idem. Ἀνακτόριον, Ἀκαρναντίας πόλις—τὸ ἰθνηκόν, Ἀνακλό-
ριος, καὶ Θηλυκὸν Ἀνακτορία, ἡ γῆ· καὶ Ἀνακτοριεύς. Σοφοκλῆς δὲ φησι
διὰ διφθόγγου·

Ἀνακτόρειον, τῇσδ' ἐπώνυμον χθονός.

Locus hic perquam mendosus vulgo legitur, in quo Sophoclis se-
narius plane contrarium illius, quod propositum fuerat, evincit.
Nam metri ipfa ratio ostendit Tragicum Ἀνακτόρειον scripsisse, non
Ἀνακτόριον.

XCVII. Idem: Ἀρτάκη, πόλις Φρυγίας—τὸ ἰθνηκόν, Ἀρτακηνός·
Σοφοκλῆς δὲ Ἀρτακεὺς εἶπε·

Τί μέλλει· Ἀρτακεῖς τε καὶ Περικύσιοι;

XCVIII. Scholiastes Hesiodi ad Theogon. v. 30.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθελίους ὄζον.
παρέσον ἡ δάφνη ἐνεργεῖ πρὸς τοὺς ἐνδυσιασμούς. Σοφοκλῆς·
Δάφνην φαγὼν ὀδόντι πρὶν τὸ γόμα.
καὶ Λυκόφρων ἐν Κασάνδρᾳ· (6.)

Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαϊμῶν ὄπα.

Male positæ voces ἐν Κασάνδρᾳ errori, quem supra notavi, occasio-
nem dederunt, quo creditus fuit Sophocles tragædiam fecisse Cas-
sandræ titulo.

XCIX. Dicæarchus de statu Græciæ, p. 16. Αἱ δὲ γυναῖκες τῶν
Θηβαίων τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, εὐθμοῖς εὐσχημονέσασαί τε καὶ εὐπρε-
πέσασαί τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι γυναικῶν· μαρτυρεῖ Σοφοκλῆς·

Θήβας λέγεις μοι ταῖς πόλιν ἐπιδασόμες,
Οὐδ' ἂν μόνον τίκτεσιν αἱ θνηταὶ θεούς.

C. In Excerptis Ruhnkenii e Stobæi codice MS.

Ἐπὶ πείπρακται πᾶν τὸ τῷ θεῷ καλῶς,

Χωρῶμεν ἤδη, παῖδες, εἰς τὰ τῶν σοφῶν
 Διδασκαλεῖα μεσιτικῆς παιδείματα.
 Προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καὶ ἡμέραν αἰεὶ,
 ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα.
 Παῖς δ' ὦν κακὸν μὲν δεῖν τι ποιοῖν ἐπίσταται,
 Αὐτὸς παρ' αὐτῶν μανθάνων ἄνευ πόνου·
 Τὰ χρηστὰ δ' ἔδ' ἂν τὸν διδάσκαλος λάβῃ,
 Ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ κέκτηται μόλις.
 Ταῦτ' οὖν φυλαξόμεσθα, καὶ μοχθητέον,
 ὦ παῖδες, ὥς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν
 Δοκῶμεν εἶναι, κἀποδημῆντος πατρός.

V. 8. in apographo Ruhnkenii scriptum erat

Τὴν χρηστάδ' οὐδ' ἂν τὸν διδασκτὸν λάβῃ.

CI. Ex eodem cod. in quo adpositus est dramatis titulus mihi
 plane incogniti. Sic lemma habet Σοφοκλῆς Φοιῶν.

Νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ μαθεῖν σε δεῖ,
 Καὶ πόλλ' ἀκῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά.
 Αἰεὶ τι βούλει χρήσιμον προσμανθάνειν.

CII. Ex eodem cod.

Οὐχὶ παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν.

LEXICON SOPHOCLEUM

EX

EDITIONE BRUNCKIANA.

LEXICON SOPHOCLEUM

CONTINENS

MULTA EX DEPERDITIS FABULIS FRAGMENTA ET VOCES
TAM EX ILLIS QUAM E SUPERSTITIBUS A VETERIBUS
GRAMMATICIS ENOTATAS ET EXPOSITAS.

ΤΟ Α ἀντὶ τῆ ὧν τέτακται· καὶ ἐν Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ· (763.)

Περάξας· ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦς· ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ (Œd. Col. 1165.)

Αἰτεῖς ἃ τεύξῃ.—*Suidas*.

ΑΒΑΙ. περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, ἔ· μαλῖτον Ἀπόλλωνος Ἀεαίω. Σοφοκλῆς.

Hesychius. Pertinet ad Œd. Tyr. 918. *Eustathius* ad Il. B. p.

211. Τὴν δὲ ξηδεῖσαν Ἀεαν Ἡρόδοτος πληθυντικῶς Ἀεας λέγει· ἔνθα
καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος φησὶ πλούσιον· καὶ Σοφοκλῆς δὲ ὁμοίως πληθύνει·
παρ' ἐκείνῳ δὲ ὀξύνοται κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων αἱ Ἀεαί.

ΑΒΕΒΗΛΑ, τὰ ἄεστα χωρία καὶ ἱερά, καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσι βάσιμα,
μόνοις δὲ τοῖς θεραπεύουσι τὰς θεούς· βέβηλα δὲ ἐλέγγοτο τὰ μὴ ὅσια,
μηδὲ ἱερά· οὕτως Σοφοκλῆς. *Lexicon MS. Sangerm.*

ΑΒΟΛΟΝ ἵππον. Σοφ. Μυσοῖς. *Idem*. Confer *Hesychium* in Ἀβολος.

ΑΒΟΥΛΟΣ γάσις. Σοφοκλῆς. *Phrynichi Apparat. Sophist.* Ex Œdipo
Tyr. 646.

ΑΒΡΩΤΟΣ, ὁ νῆσις, παρὰ Σοφοκλεῖ. *Pollux*, vi. 39.

ΑΓΑΖΕΙΣ, ἀντὶ τοῦ θρασύνει. Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΓΑΜΗΤΟΣ, ἀντὶ τῆ ἄγαμος. Σοφ. *Idem*.

ΑΓΑΣΜΑΤΑ, σεβασματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιοτο. Σοφοκλῆς κίχρηται.
Suid.

ΑΓΕΝΝΗΤΩΝ, δυσγενῶν. *Hesychius*. Pertinet ad Trachin. 61. et
Alodas vii.

Τὸν ΑΓΗΡΩ, Σοφοκλῆς· καὶ Πλάτων τὸν ἀγῆρω κόσμον. *Pollux*, ii. 14.

ΑΓΚΥΡΑΙ, ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλειαί. Σοφ. Φαίδρα.

Ἄλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἀγκύραι βίῃ.

Lex. MS. Sangerm. et Hesychius. In illo dramatis titulus, in hoc senarius omissus. [Conf. Suid. v. χαλάσω.]

ΑΓΛΩΣΣΟΝ Σοφοκλῆς τὸν βάρβαρον εἶπε. *Pollux*, ii. 109. e Trachin. 1077.

ΑΓΝΙΣΑΙ, τὸ θῦσαι, καὶ διαφθεῖραι κατ' αἰτίφρασιν ἕως Σοφ. ἐν Ἀμφιαράῳ. *Lex. MS. Sangerm. et Hesychius.* In illo dramatis titulus omissus.

ΑΓΝΩΤΑΣ φίλος ἀγνώμονας, ἀνεπιστήμονας. *Hesych.* ex *Æd. Tyr.* 693.

ΑΓΟΣ, ἄγνισμα θυσίας. Σοφ. Φαίδρα. *Hesych.*

ΑΓΧΑΖΕ, ἀντὶ τῷ ἀναχώρει ἕως Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΓΧΗΡΗΣ, ὁ ἰγγύς. Σοφ. Ἀθάμαντι. *Hesych.* apud quem librarii errore legitur ἀγχιρήης. Vide not. ad *Electr.* 89.

ΑΓΩΓΕΥΣ, ὁ ἱμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυῶν ἕως Σοφοκλῆς. *Photii Lexicon MS.*

ΑΓΩΝΑΡΧΑΙ, ἀγωνίζεται, ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. Σοφοκλῆς. *Suidas* ex *Aj.* 573.

ΑΓΩΝΟΘΕΤΙΝ (cod. Ἀγωνόθητην) μοχθηρῶς ἐκάλεσε Σοφοκλῆς τὴν ἀγώνοθεσίαν. *Pollux*, iii. 141.

ΑΔΑΓΜΟΣ, ὁδᾶξησμός, ὅπερ ἐστὶ κησμός ἕως Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.* e Trachin. 783.

ΑΔΑΣΤΑ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι (54.) τὰ ἀμέριστα, καὶ ἀδιαίρετα. *Etymol. M.* in Δατᾷ.

ΑΔΗΜΟΝ, οὐκ ἐνδημον ὄντα. Σοφ. Τυμπανισαῖς. *Hesych.*

Ἀδικότροπος ἐρεῖς, καὶ Ἀδικοχρέματος, ὡς Κράτης καὶ ΑΔΙΚΟΧΕΙΡΟΣ, ὡς Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sang.*

ΑΔΟΞΑ, παραδοξα, καὶ ἂ οὐκ ἂν τις εἰδῆσεν. Σοφ. Ἀκτισίῳ. *Hesychius.*

ΑΔΟΞΑΣΤΟΝ, ἀνέλπιστον, Σοφ. Εὐρυσάκει. *Hesych.*

ΑΔΡΕΠΑΝΟΝ, ἄδρεπτον, θεοῖς ἀνακείμενον. Σοφοκλῆς. *Hesych.*

ΑΔΡΥΝΑΙ, ἄδρυν καὶ μέγα ποιῆσαι. Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sang.*

ΑΔΩΡΑ, κακώδωρα, τὰ ἐπὶ κακῷ διδόμενα. Σοφ. *Suidas* ex *Aj.* 674.

ΑΕΙΖΩΝ—Σοφοκλῆς δὲ τὴν εἰδεῖν εἶπεν, Ἀείζως γενεά. *Lex. MS. Sang.*

ΑΕΙΖΩΝ, πένθος ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς, Ἀείζων ἔλκος. *Idem.*

ΑΕΙΡΟΜΑΙ, ἄνω αἴρομαι. Σοφ. Τραχινιαῖς (220.) *Hesych.*

ΑΕΙΦΟΡΟΣ, αἰιδαλής. Σοφ. Τηλέφῳ. *Hesych.*

"Αελλα, συσροφὴ ἀνέμῳ· καὶ ΑΕΛΛΑΙ, φωναὶ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαί-
δρᾳ. *Etymol. M.*

ΑΕΛΛΑΔΕΣ φωναὶ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φαίδρᾳ. *Etymol. MS. Leydenſe*
citatum a Valckenario ad Eurip. Hippol. p. 291.

ΑΕΛΛΑΔΩΝ ἵππων· ταχέων. Σοφ. Οἰδίποδι Τ. *Hesych.* 'Αιλλάδων,
ταχέων. *Etymol. M.* Depravata est apud Suidam scriptura in 'Α-
ελλώδεις ἵπποι. Legendum, 'Αελλάδες ἵπποι· αἱ ταχεῖαι· καὶ τῷτο
τραγικόν. Vide notata ad Œd. Tyr. 467. [f. 475.]

ΑΕΛΛΟΘΡΙΞ, ποικιλίδριξ· ἡ παριέρων κ' συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας·
παρὰ τὴν ἄελλαν. Σοφ. Ἰνάχω. *Hesych.*

ΑΕΛΠΤΟΝ, ἀνέλπιστον· ἡ σκληρὴν, δυσχερεῖς. Σοφ. Suid. ex Aj. 657.

ΑΖΕΙΝ, τὸ γένειν. Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.* Lege αἰάζειν.

ΑΖΕΙΩΤΑΙ, ἔθνος τῆς Τρωάδος. Σοφ. Συνδείπνω. *Hesych.*

ΑΖΗΣΙΑ· ἔτως ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται· οἱ δὲ, τὴν εὔτρα-
φῇ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΘΑΥΜΑΣΤΩΣ. Σοφοκλῆς εἶπων. *Idem.*

ΑΘΕΜΙΣΤΑ καὶ ἀνύσια δρᾶν, Δειναρχος εἶπε καὶ Σοφοκλῆς. *Idem.*

ΑΘΕΩΣ διέφθαρται· ἀντὶ τοῦ δεινῶς καὶ ἀπαραισθήτως. Σοφ. (Œd. Tyr.
262.) Τῆσδε γῆς ὡδ' ἀδείως διεφθαρείης· οἷον μηδεὶς δεῦ ἐπικρατίας
παρούσης. *Pbrynichi Appar. sordijſt.*

ΑΘΗΡΟΒΡΩΤΟΝ ἔργον· τὴν τορύνην, ἢ τὴν ἀθήραν ἀνακινῶσι. Σοφ.
'Οδυσσεὶ ἀκανθοπλήρη. *Hesych.* Integer senarius exstat in scholiis
ad Odyſſ. A. 127. Ὁ μόντοι Σοφοκλῆς ἀπεδείξατο τῆς ἀθήρας τὸ κί-
νηθρον, λέγων οὕτως·

"Ωμοις ἀθηρόβρωτον ἔργον· φέρων.

Profert eum Eustathius quoque ad Odyſſ. A. p. 422. ubi de for-
ma nominis quædam addit ad grammaticam spectantia.

ΑΘΡΑΚΤΟΣ, ἀτάραχος· καὶ τὸ συνεχίδη, ΕΘΡΑΧΘΗ Σοφοκλῆς λέγει.
Lex. MS. Sang.

ΑΙΓΑΗ, χιτών. Σοφ. Τηρεῖ. καὶ πῶδῃ παρὰ Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάνχαις.
Hesych.

ΑΙΟΤΥΣΣΕΙΝ, ἀνασιεῖν. Σοφ. Σίνωνι. *Hesych.*

ΑΙΚΑΛΛΟΝΤΕΣ, σημαίνει τὸ σαίνοντες, ὅπερ οἱ κύνες ποιῶσιν· ὁ μὲν
τοι Σοφοκλῆς καὶ ΠΡΟΣΣΑΙΝΕΙΝ. *Pbrynichi Appar. sordijſt.*

ΑΙΜΑ, τὴν μάχαιραν παρὰ Σοφοκλεῖ. *Etymol. M.* Ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν
'Ηλέκτρᾳ (1412.) Αἷμα τὴν μάχαιραν ἔφη. *Hesychius.* Σοφοκλῆς δ'
ἐν Ἐλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν Αἷμα φησίν. *Suidas.*

ΑΙΜΑΤΟΠΡΟΦΟΝ. Σοφοκλῆς·

Τίς ὦδ' ἄνωθεν ἐστὶν ἡ αἱματορροφός;

Lex. MS. Sangerm.

ΑΙΜΑΤΩΣΑΙ, ἀντὶ τῆ φονεύσαι. Σοφ. *Idem.*

ΑΙΜΥΛΟΣ—Πλάτων Αἰμύλος Ἐρως φησὶ, καὶ Σοφοκλῆς. *Idem.*

ΑΙΝΩ, παρήνι, παραιτούμαι· καὶ ἱπαινῶ. Σοφ. Ἀλκμαίωνι. *Hesych.*

Αἰνῶ, παραιτῆμαι. Σοφ. *Suidas.*

ΑΙΟΛΗ νύξ· ἦτοι μέλαινα· ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Σοφ. Τραχινίαις.

(94.) *Hesych.*

ΑΙΟΛΙΖΕΙΝ, τὸ ποικίλλειν· ἔτως Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΙΡΕΙ, ἀναιρεῖ, φονεύει. Σοφ. *Suidas* e Philoct. 442.

ΑΙΣΤΩΣΑΣ, διαχέας καὶ τήξας. Σοφ. Ῥιζοτόμοις.

Κόρην αἰσώσας πυρί.

De Jasone, qui Medeam urebat. *Hesych.* ubi male scriptum κόρον.

ΑΙΤΝΑΙΑ πῶλος· ἡ Σικελική· ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρους. Σοφ. Οἰδίποδι Κ.

(317.) *Idem.*

ΑΙΧΜΟΔΕΤΟΣ, αἰχμάλωτος. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. *Idem.*

ΑΙΩΝΑ, ζῶην, βίον. Σοφ. *Suidas* e Trachin. 2.

ΑΚΕΣΤΡΟΝ. Σοφ. Παλαμήδει. *Hesych.*

ΑΚΗΡΥΚΤΟΝ, ἄγνωστον· ἀφανὲς δὲ Σοφ. Θυέστη. *Idem.*

ΑΚΛΑΥΣΤΟΣ, παρ' Ὀμήρῳ καὶ Σοφοκλεῖ. *Pollux*, ii. 64. *Ced. Col.*

1786. Antig. 29. 859. *Electr.* 918.

ΑΚΛΕΠΤΟΙ, ὅ παρὰ λογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σοφ. Φαίδρα. *Hesych.*

ΑΚΛΗΡΙΑ, ἀντὶ τῆ ἀτυχία· ἔτως Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΚΟΛΑΣΤΟΣ ὄχλος, Εὐριπίδης ἔφη. (Hecub. 607.) Ἀκόλαστον δὲ σώμα, Σοφοκλῆς. *Idem.*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ, ἡ ἀκολουθήσεις. Σοφ. *Idem.*

ΑΚΟΝ, ἀκούσιον. Σοφ. Οἰδίποδι Κ. (1032.) *Hesych.* apud quem in Ἄκων post Ἀκόμης duplici menda hæc glossa depravata.

ΑΚΟΣΜΕΙΝ, τὸ μηδὲν ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖν, ἀλλ' ἀκολασαίνειν.

Σοφ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΚΟΥΕ ΣΙΓΑ. Κρατῖνος.

Ἄκουε σῖγα, πρόσεχε τὸν νῦν, δεῦρ' ὄρα.

καὶ Σοφοκλῆς.

Ἄκουε σῖγα· τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;

Idem.

ΑΚΟΥΣΕΙΩΝ, ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφ. *Idem.* Verbum desiderativum, cujus similia multa collegit Pierfonus ad Mœridem,

p. 14.

ΑΚΟΥΣΕΤΗΝ, Σοφοκλῆς ἔφη. Ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης. *Idem.*

ΑΚΟΥΣΙΑ, τὸ παῖγμα. Σοφ.

Ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκυσίαν.

Idem.

ΑΚΟΥΣΙΜΗ, ἀντὶ τῆ ἀκυσή. Σοφ.

Σπονδὴ γὰρ ἢ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη,

οὐ πρὸς θυραίων οὐδ' αὖτ' ἀκυσίμη.

δύναται καὶ φωνὴ ἀκυσίμη λέγεσθαι. *Idem.*

ΑΚΟΥΣΤΑ· ὡς ἐν τῇ Κρεούσῃ Σοφοκλῆς·

Ἄπελθ', ἄπελθε, παῖ· τὰδ' ἔκ' ἀκυσά σοι.

καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλὰκις· ὁ μὲν τοι Σοφοκλῆς ΑΚΟΥΣΙΜΑ φησί.

Idem.

ΑΚΡΟΥΧΕΙ, ἄκρον ἔχει. Ἄκροι δὲ, ἕως τῆς Ἀργείας, ἐφ' οὗ Ἀγέμιδος

ἱερὸν ἰδρύσασθαι Μελάμπους, καδάρης τὰς Περσιτίδας. Σοφ. Ἰφιγενεία.

Hesych.

ΑΚΡΟΥΨΙΟΝ, τὸ τῇ χώρῃ περικυκλωμένον. Σοφ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΚΤΕΝΙΣΤΟΣ. Σοφ. *Pollux*, ii. 34.

ΑΚΤΙΤΗΣ λιθός· ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀκτῆς. Σοφ. Ἀκισίω. *Hesych.*

ΑΛΑΛΙΑΝ, πονηρίαν, ἀταξίαν. Σοφ. Ἐπὶ Ταινάρῳ Σατ. *Idem.*

ΑΛΕΞΑΙΘΡΙΟΝ, θερμὸν σκέπασμα. Σοφ. Ἀμφιαράφ. *Idem.*

ΑΛΕΥΣΩ, αἰτὶ τοῦ φυλάξω. Σοφ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΛΙΝΟΥΣΙ, ἀντὶ τοῦ λεπλύνεσι. Σοφ. *Idem.*

ΑΛΙΤΡΟΣΥΝΗ, ἀμαρτία· καὶ ΑΛΙΤΡΙΑ. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν λέγει. *Hesych.*

ΑΛΚΑΘΩ καὶ ἀλκάθειν, Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος· σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΛΛΑ, ἀντὶ τῆ ὅταν. (ἴσρ. καὶ) Σοφ. *Idem.*

ΑΛΛΑΧΘΗΤΕ, ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφ. *Suidas et Lexicon MS.*

Sangerm. Verbum simplex pro composito.

ΑΛΟΓΑ, ἄρρητα. Σοφ. Θυέση. *Hesych.*

ΑΛΟΙΜΑΤΑ, χρίσματα. Σοφ. Ἀκισίω. *Idem.*

ΑΛΟΙΜΟΣ. τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις, ἀλοιμὸς ἔλεγον. Σοφ.

Μαριεύς ἀλοιμός· ἢ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐπιείσα ἐπαλείψεις, καθάπερ αὖτ' ἐπὶ τῶν οὐτῶν ἐν αὐτῷ. *Etymol. M.* Μαριεύς dictus ab urbe Cypri Mario, quæ postmodo appellata fuit Arsinoë.

ΑΛΥΒΑΣ (feu potius Ἀλίβας) ὄρος παρὰ Σοφοκλεῖ· ἢ πόλις· οἱ δὲ, λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἐν Τρεβίᾳ. *Hesych.* ΑΛΙΒΑΣ, νεκρὸς, ἢ ποταμός—

Idem. Videtur hoc nomine appellasse Sophocles Inferorum paludem aut fluvium. Vide *Fragm. inc. lxxviii.*

Πλάτων δὲ καὶ τὸ Ἀλυπτήτως ἔφη, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ΑΛΥΠΗΝΤΟΝ.

Pollux, iii. 98. Vide *Trachin.* 171.

ΑΛΥΠΟΝ ἄνθρωπος ἀνίας εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπὶ τινος πρᾶγματος, ὃ λύπης ἀπαλλάττει, ἔτις ἂν χεῖσαιο, ὡς Σοφοκλῆς ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ ἐπὶ οἶνε πρῶτον γευσάμενων τῶν κατὰ τὸν χορὸν Σατύρων· Πρόθεν ποτὲ ἄλυπον ὦδε εὔρον ἄνδρος ἀνίας; *Lex. MS. Sangerm.* Vide *Valckenarii Diatr. Eurip.* p. 179.

ΑΛΥΤΟΝ, ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Σοφ. Ἰνός. *Hesych.* Exstat eodem sensu in *Electr.* 232.

ΑΛΩΠΗΞ, ὄρχησός τις· καὶ ΑΛΩΠΕΚΙΑΙ, Σοφ. Μώμω· ὅπερ ἐστὶν ἐν σώματι πάθος γενόμενον. *Hesych.*

ΑΛΩΠΙΟΣ, ἀλωπεκάδης, πανῆργος. Σοφ. Θυέση καὶ Ἰνάχω· οἱ δὲ, ἀφανὴς κατὰ τὴν πρόσοψιν. *Idem.*

ΑΜΑΛΛΑΙ, δρεγάματα, δέσμαι τῶν ἀσυχύων. Σοφ. Τριπτολέμω. *Idem.*

ΑΜΑΡΤΕΙΝ, ἀκολοθεῖν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκλήτῃ (234.) ἐπὶ τῷ ἀποτυχεῖν. *Idem.*

ΑΜΑΣΕΤΑΙ· ἀπὸ τῆς ἀμύσεως· οἶονεὶ σφάζει. Σοφ. Τρωίλῳ. *Idem.*

ΑΜΒΛΥΣΚΕΙ, ἱξαπλοῦ· κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλει· καὶ ἐκπιτρώσκει. Σοφ. Ἀνδρομέδῃ. *Idem.*

ΑΜΗΤΩΡ, κακομήτωρ. Σοφ. Ἠλέκτρῳ. (1160.) *Idem.*

ΑΜΙΣΘΟΣ, χωρὶς μισθοῦ. Σοφ.

Ἀμισθος ὁ ξένος πορεύεται.

Pbrynichbi Apparat. sorphist. et Hesych.

ΑΜΟΡΦΩΤΟΝ, ἀδιατίπαιον. Σοφ. Θυέση τῷ ἐν Σικυῶνι. *Hesych.*

ΑΜΠΥΚΕΣ, τὰ διαδήματα, ἢ χαλινοὶ, ἢ τροχοί· ἔτις Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκλήτῃ, (688.) διὰ τὸ κυκλοιεῖς. ΑΜΠΥΚΤΗΡΙΑ ΦΑΛΑΡΑ. Σοφ. Οἰδίποδι ἐν Κολώνῳ. (1124.) *Idem.*

ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ. Θενυδίδης μὲν ἀντὶ τῷ ἀμείβεσθαι· Σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τῷ χάριτας ἀποδιδόναι. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τῷ ἀπαλεῖξθαι. Κυρίως γὰρ τὸ ἀμύνομαι ἐπὶ τῶν προηδικημένων, καὶ εἰς μάχην μετὰ τοῦτο κεινημένων λέγεται. *Bibl. Coislin.* p. 231. *Suidas.*

ΑΜΥΧΝΟΝ, τὸ μὴ μυσαρὸν, ἀλλ' ἀγνὸν καὶ καθαρὸν· οὕτω Σοφοκλῆς· γράφεται δὲ καὶ ΑΜΥΧΡΟΝ. *Suidas.* Tertiam formam Sophocle auctore profert, ἀμυχνόν, mendose, ut opinor. Sic μυσαχνός, μυσαχνός, ψυδνός, ψυδρός, de quibus vide doctos viros quos laudavimus ad Theognidem, 124.

ΑΜΦΗΜΕΡΟΝ, τὸν ἀμφημερινὸν περιτόν. Σοφ. Ποιμίσσι·

Κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου.

Suidas.

ΑΜΦΙΑΙΝΑ ΚΡΟΥΠΑΛΑ. Σοφ. Αἰχμαλωτίσι·

Πατὴρ δὲ χεῖρεσσι' ἀμφίλιν' εἰσδὺς κρούπαλα.

Hesych.

ΑΜΦΙΝΕΙΚΟΣ, περιμάχητος, ἐκαντίος ἔχων λόγους. Σοφ. Τραχινιαίς.

(105. 536.) *Idem.*

ΑΜΦΙΟΝ, ἔνδυμα. Σοφ. Μῶμω. *Idem.*

ΑΜΦΙΠΛΗΞ, ἐκατέρωθεν πλήσσεια. Σοφ. Οἰδίπ. Τυρ. (425.) *Idem.*

ΑΜΦΙΠΛΑΙΞ, περιεάδην· πλήσσεισθαι γὰρ, τὸ βῦδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφ. Τριπτολέμω·

Δράκοντε θαιρὸν ἀμφιπλίξ εἰληφότε.

Etymol. M. ΑΠΕΠΑΙΞΑΤΟ· ἀπεσείσατο, ἀπέφυγεν· πλίξ γὰρ, τὸ βῆμα· καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα· ἔνθεν καὶ τὸ περιεάδην, ΑΜ-

ΦΙΠΛΑΙΞ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμω. *Aristoph. Schol. ad Acbaru.*

217. Vid. *Pollucem*, ii. 172. et *Koenium* ad libellum de Dialectis,

p. 258.

ΑΜΦΙΠΡΤΜΝΟΝ, πλοῖον ἐκατέρωθεν περιέμναι ἔχον. Σοφ. Ἀιδρομέδω.

Hesych.

ΑΜΦΙΤΕΡΜΩΣ, ἀποτέλεσματισμένως. Σοφ. Ἀμφιτέριω. *Idem.*

ΑΜΦΩΒΟΛΑ, παρὰ Σοφοκλεῖ, αἱ διὰ σπλάγγην μαθεῖναι. *Eustathius* ad *Odyss.* A. p. 39.

ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ ΦΑΡΟΣ, χιτών. Σοφ. Ἰνάχω. παρὰ τὸ, χλαιαν τ' ἡδὲ χιτῶνα τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. *Hesych.*

ΑΝΑΙΘΥΣΣΩ, ἀνασείω. Σοφ. Σίνωνι. *Idem.*

ΑΝΑΙΤΟΣ, ἀελαβής καὶ ἀναιτίατος. Σοφ. *Suidas* ex *CEd.* Col. 820. ubi legimus ἀνατος.

ΑΝΑΔΩΣΑΙ, ἀφανίσαι. Σοφ. Ποιμέσιν. *Hesych.*

ΑΝΑΝΤΑ—Σοφοκλῆς δὲ Ἰνάχω, τὰ μὴ νεκολημένα· παρὰ τὸ ἀνείν, ὃ ἐστὶ καλῶς πόντα πτίσσειν. *Idem.*

ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΟΣ, ἀπειρος. Σοφ. (*Aj.* 655.) καὶ ἀνάριθμοι, πλείους ἀπειροί. *Suidas.*

ΑΝΑΡΚΤΟΝ, ἀνπότακτον, ὃ ἐδίδε ἤρξει. Σοφ. Αἰθίοψι. *Hesych.*

ΑΝΑΡΟΙΒΔΕΙ, ἀναξέροφει. Αἰσχύλος Σαλαμινιαίς, ἀντὶ τῷ διαπνέειν. Ὅμηρος δὲ, ἀναπνέει, καὶ ἀναροφήματα ποιεῖντα ἤχον· καὶ Σοφ. ἐν Ναυσικάῳ, ἀντὶ τῷ ἀναξέειπναι. *Idem.*

ΑΝΑΣΤΡΕΦΩΝ, ἀρνούμενος. Σοφ. *Idem.*

ΑΝΑΣΤΥΨΑΙ, συγνάσαι. Σοφ. Μῶμω. *Idem.*

ΑΝΑΤΟΣ, ἀελαβής. *Idem.* Pertinet ad *CEd.* Col. 820.

ΑΝΑΧΑΙΤΙΖΕΙ, ἀναπείθει, ἀναχαλινού, ἀνακρούεται, ἀναποδίδει· κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων. Σοφ. Ἑλένης ἀπαιτήσθαι. *Hesych.* Ἀναχαι-

τίξει, αἰτιατικῇ, ἀναποδίζει, ἐγκόπει. Ἀναχαιτίζειν Σοφ. τὸ ἀπει-
θεῖν, καὶ ἀντιτείνειν. *Suidas*.

ΑΝΑΨΥΧΟΥΣΑ, ξεραίνουσα, ἐπιτίσσα. Σοφ. *Hesych*.

ΑΝΔΡΟΠΑΙΣ, ἀνδρούμενος ἢ δὴ παῖς, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων παῖς.

Σοφ. Τρωίλῳ. *Idem*. Καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τῷ Τρωίλῳ·

Τὸν ἀνδρόπαيدا δεσπότης ἀπώλεσα.

παῖδα μὲν τῇ ἡλικίᾳ, ἄνδρα δὲ τῷ φρονήματι. *Schol. Pindari ad Pyth.*

ii. 121.

ΑΝΕΙΔΕΝ, ἀντὶ τοῦ ἔλαβε. Σοφ. ἐν Αἴαντι. (237.) *Thomas M.*

ΑΝΕΚΤΗΜΑΙ, ἀνείληφα. Σοφ. Κρεούσῃ. *Hesych*.

ΑΝΕΤΩΣ, ἀνατεταμένως. Σοφ. Τυμπανισαῖς. *Idem*.

ΑΝΕΥΦΗΜΗΣΕΙ, ἀνοιμάξει, καλὰ ἀνίφρασιν. Σοφ. Τραχινίαις. (796.)

Idem.

ΑΝΕΧΕΙΝ, ἄνεσιν ἔχειν. *Idem*. Pertinet ad *Æd. Tyr.* 182. quod
interpreti observatum non fuit.

ΑΝΗΚΕΣ, ἀνῆκον. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. *Idem*.

ΑΝΘΗΜΕΡΟΝ, σήμερον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Σοφ. Δανάῃ. *Idem*. *Legen-*
dum videtur ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ.

ΑΝΘΟΒΟΣΚΟΝ, ἀνδοτρόφον. Σοφ. Αἰδίῳψι. *Idem*.

ΑΝΘΡΩΣΚΕ, ἄνω θρῶσκε, ὥρχοῦτο. Σοφ. Μύμῳ. *Idem*.

ΑΝΟΡΕΟΣ πόλεμος· ἀνδρείος, ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σοφ. Ναυπλίῳ.

Idem.

Τὸν δὲ ἄνοσον, καὶ ΑΝΟΣΗΤΟΝ Σοφοκλῆς. *Pollux*, iii. 107.

ΑΝΤΑΙΑΝ, ἔντοπον, χαλεπὴν. Σοφ. Ἀκρυσίῳ. ΑΝΤΑΙΑΣ, πολεμίας,
ἐχθρᾶς. Σοφ. Πολυτίδῳ. *Hesych*.

ΑΝΤΑΙΡΟΥΣΙΝ, ἀντιλέγουσιν. Σοφ. Θυέσῃ. *Idem*. Ubi male scriptum
ἀντέροῦσιν.

ΑΝΤΑΡΗΣ νεκτερίς ὄψεσι, φησὶ Σοφοκλῆς. *Suidas*. Locus mutilus
unde nullus sensus elici potest. Vertit tamen *Heathius*: *Ei op-*
posita Minerva nocturne oculos habens. Sane ille *Lyncei oculos ha-*
bebat, qui Minervam ibi videret.

ΑΝΤΗΡΕΙΣ, ἀντιθέτες. Σοφ. Ἡλέκτρᾳ· ἀπὸ τῶν ἐρυσσόντων, ὅταν κατ'
ἴσον ἐλαύνωσι, καὶ μὴ ἐπὶ θάτερα περιωδῆται ἡ ναῦς. *Hesych*. Per-
tinet ad v. 89.

ΑΝΤΙΒΟΙΟΝ, ἰσόβοιον· ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον. Σοφ. Μελεάγρῳ.
Hesych.

ΑΝΤΙΠΛΑΣΤΟΝ. Σοφ. Ἰνάχῳ·

Πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἰναχός

Τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκηκότων.

ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαγον, ὅμοιον. *Idem.*

ΑΝΤΙΠΡΩΡΑ, ἀντιπρόσωπα· πρῶρα γὰρ, τὸ πρόσωπον· καὶ ΑΝΔΡΟ-
ΠΡΩΡΟΝ, ἀνδροπρόσωπον. Σοφ. Τραχινίαις. (227.) *Idem.*

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΩ, ἀνταξιῶ. Σοφ. Τυμπανισαῖς. *Idem.*

ΑΟΙΝΟΣ. ὁ μὲν Σοφοκλῆς ἐπὶ τῷ νήφοντος ἀπὸ οἴνου· δύναται δ' αἰ τις
καὶ ἐπὶ τῶν τελέως μὴ γενομένων οἴνου, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον.
Pbrynichi Appar. forbiß. CEd. Col. 101.

ΑΞΕΣΤΟΥΣ, τραχίας. Σοφ. Σίνωνι. *Hesych.*

ΑΞΥΜΒΑΗΤΟΣ, ὁ ἀσύγκριτος, ὁ καὶ ἀπαράβλητος· ἢ καὶ ὃ οὐκ ἔστιν
ἀπαντῆσαι, ὡς Σοφοκλῆς περὶ Φησίον·

* Ἀπλαγον, ἀξύμβλητον ἐξεδρεψάμεν.

Eustath. ad Odyss. A. p. 40. ΑΞΥΜΒΑΗΤΟΝ, ὃ μηδεὶ ἀπαντᾷ
δύνατον, ἢ ἀσυνάντητον. Σοφ. Λημνίαις. *Hesych.*

ΑΟΡΝΟΣ λίμνη—εἶναι δὲ καὶ γενομαντεῖον ἐν τῇ Τυρσηνίᾳ λίμνη Σοφ.
ἱστορεῖ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΠΑΙΟΛΗΜΑ, ἀποκάδαρμα, ἢ ἀποπάτημα, ἢ ἀποπλάνημα. Σοφ.
Hesych.

ΑΠΑΛΕΞΑΣΘΑΙ, ἀποφυλάξασθαι. Σοφ. Ἰππόνορ. *Idem.* Est etiam
in Aj. 166.

ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ, σκληρὸς, ἀνόητος, ἄφρων, ἀνελεήμων. Σοφ. *Idem.*

ΑΠΑΡΘΕΝΕΥΤΟΣ, ἀκέραιος, καθαρά. Σοφ. Ἰππόνορ. *Idem.*

ΑΠΕΙ, ἀντὶ τῷ ἀπελεύσει. Σοφ. *Suidas. CEd. Tyr. 439. Antig. 250.*

Sic ἔξει, *CEd. Col. 964.* futurum est, *exibis.*

ΑΠΕΙΘΗΣ, ἀνυπότακτος, ἄπιστος. Σοφ. Αἰχμάλωτίσιν. *Hesych.*

ΑΠΕΙΡΟΝΑΣ, ἀπειράτους. Σοφ. Θυέση. *Idem.*

ΑΠΕΙΡΟΣ—λέγει Ὁδρὸς, ὅτι σημαίνει χιτῶνα διεξοδοὺ μὴ ἔχοντα, ὡς
παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Πολυξέει·

Χιτῶν ἄπειρος ἐνδυτήριος κακῶν.

Etymol. M.

ΑΠΕΝΩΤΙΣΑΝ, ἀπέσρεψαν τὰ νῶτα. Σοφ. Φινεῖ. *Hesych.*

ΑΠΕΠΤΥΣΕ λόγους· ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τῷ ἀπεστέρεψεν. Σοφ.
Φαίδρα. *Idem.*

ΑΠΕΣΚΗ· τόξον ἀπίσκη· εἶναι δὲ, γυμνὰ θήκαις τόξα. Σοφ. Τρωίλῳ.
Idem. Tragicis fenarii initium fuisse videtur, καὶ τόξ' ἀπίσκη—.

ΑΠΕΣΤΑΤΕΙ, ἀπείχεν, ἀπεχωρίζετο—οὐκ ἀπεσάτει, οὐ παρήλλαττει.
Σοφ. *Suidas ex CEd. Tyr. 762.*

ΑΠΙΣΤΕΙ, ἀπειδεῖ. Σοφ. Αἰθίοψι. *Hesych.*

ΑΠΙΣΤΟΣ, ἀπαράπιστος, ἀπειθής. Σοφ. Τρωίλῳ. *Idem.*

ΑΠΛΑΚΗΤΟΝ, ἀναμάρτητον. Σοφ. Τραχινίαις. (122.) *Idem.*

ΑΠΛΗΓΙΣ, τὸ ἀπλὴν ἱμάτιον, ὅπερ Ὅμηρος ἀπλοῖδα καλεῖ. Σοφ.

Τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος.

Elymol. M.

ΑΠΟΒΑΘΡΑ, ἀποβατηρία, ἡ κλίμαξ νεώς. Σοφ. Μυσοῖς. *Hesych.*

ΑΠΟΔΡΑΣ, οὐκ ἀποδράσας· ὡσαύτως καὶ ἀπέδρα, καὶ ἐπὶ πρώτῃ τῶν ἐνικῶν καὶ ἐπὶ τρίτῃ τῶν πλεθυντικῶν· ἔκ ἀπέδρων. Σοφ. ἐν Αἴαντι. (167.) *Thomas Mag.*

ΑΠΟΔΡΟΜΟΝ, ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις, ἡ παλινδρομον, ἡ μετ' ἐπ' ἀν-
οδον. Σοφ. Ἀκρίσιφ. *Hesych.*

ΑΠΟΘΕΑ, ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σοφ. Θυέση. *Idem.*

ΑΠΟΔΩΠΙΣΑΙ. Σοφ. *Pollux*, vii. 43.

ΑΠΟΜΟΡΦΑ, ξένα, οὐκ ὁμοία τοῖς ἡδιστίν· ἔτως Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΠΣΠΑΝΚΤΩ ποδὶ, μανιώδει. Σοφ. Θυέση *Σικυννίφ. Hesych.*

ΑΠΟΣΗΜΗΝΑΙ, ἀντὶ τῷ δηλῶσαι. Σοφ. Φαίαξιν. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΠΟΣΚΟΛΥΠΤΕ, ἀποσέπιζε καὶ ἀνερύλλε. Φασὶ καὶ τὸν περιτετρη-
μένον τὸ αἰδοῖον, ἀπισκολουμένον. Σοφ. Μάμμ. *Hesych.*

ΑΠΟΣΤΙΒΗΣ, ἀποπεφοιτηκώς· ἐ τὴν αὐτὴν τρίβον γείδων, ταῖσι φοι-
τῶν. Σοφ. Σκυρίαίς. *Idem.*

ΑΠΟΣΥΡΕΙ, ἀποσπᾷ. Σοφ. Μυσοῖς. *Idem.*

ΑΠΟΤΡΟΠΟΝ, ὃ τις ἀν ἀποτρέποιτο. Σοφ. Οἰδίποδι *Tur.* (1345.)
Idem.

ΑΠΟΦΑΝΘΕΙΣ, ἐν τῷ φανερῷ καταγὰς. Σοφ. Ἀκρίσιφ. *Idem.*

ΑΠΟΦΑΝΩΣΑΙ, εἰς τὸ φανερὸν καταστῆσαι· ἔτως Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΠΥΝΔΑΚΩΤΟΣ, ἀπύδμενος. Σοφ. Τριπτολέμω· ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ, πύν-
δακα, τῷ ξίφει τὴν λαβὴν ἔφη. *Hesych.* Τὴν δὲ ἀπύδμενον κύλικα ἐν
Τριπτολέμῳ Σοφοκλῆς ἀπυνδάκωτον ὠνόμασεν·

Ἀπυνδάκωτος ἐ τραπεζῆται κύλιξ.

Pollux, x. 79. ΠΥΝΔΑΞ, ὃ πυδμὴν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ὄθει,
παροιμία τὸ

Ἀπυνδάκωτος ἐ τραπεζῆται κύλιξ.

ἤγον ἀπυδμένιος. Σοφοκλῆς δὲ τὴν λαβὴν τῷ ξίφει, πύνδακα εἰρη-
κειν, ὡς φησι Πausanias. *Suidas.* Ψυχρὸν ἐστὶ, τὸ ὑπερβάλλον τὴν οἰ-
κίαν ἀπαγγελίαν, οἶον

Ἀπυνδάκωτος ἐ τραπεζῆται κύλιξ.

ἀντὶ τῷ, ἀπύδμενος ἐπὶ τραπέζης κύλιξ ἐ τίθεται· τὸ γὰρ πρῶγμα ἔτω
μικρὸν ὄν, ἐ δέχεται ὄγκον τοσούτου λίξεως. *Demetrius Phal. de Eloc.*

ΑΠΥΤΡΟΥ, ἄδύτε. Σοφ. Μυσοῖς. *Hesych.*

ΑΠΩΣΤΟΣ, ἐκδιωγμένος. Σοφ. *Suidas* ex Aj. 1038.

ΑΡΑΙΑΣ, βλαβεράς. Σοφ. Ἀλκμαίωνι. *Hesych.*

ΑΡΑΙΟΝ, κατάρατον ὡς τὸ,

Ὅ πρόσθεν ἐλθὼν, ἦν ἀραίος μοι νέκυσ.

οἷον ἀρὰν προσετρίβετο καὶ κατ' εὐχῆς. Σοφ. Πολυίδω. *Idem.*

ΑΡΑΧΝΗ θηλυκῶς, τὸ ὕφασμα· ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς, τὸ ζώον.—

θηλυκῶς δὲ Σοφ. Ἰνάχρ.

Πάντα δ' ἐρίδων ἀραχνῶν βρίθει.

Suidas.

ΑΡΓΕΜΩΝ, τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων· οἱ δὲ, ὀφθαλμῶν.

Σοφ. Ἐπὶ Ταινάρῳ Σατ. *Hesych.*

ΑΡΗ, λήψη, οἴση. Σοφ. Αἴαντι Μαινγ. (193.) *Idem.*

ΑΡΗΝΟΒΟΣΚΟΣ. Vide infra Ἐρηνόβοσκός.

Φραδῆς, φραδῆς, ἀπὸ τοῦ φράζω ὡς τὸ, Φραδῆς ἰὼν ἔργα τίτεται· ἴδει σύνδετον δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ΑΡΙΦΡΑΔΗΣ ἀνὴρ. *Eujiatb.* ad Iliad. A. p. 102.

ΑΡΚΑΣ ΚΤΗΝ. Ἀρκαδικὸς πῖλος. Σοφ. Ἰνάχρ. *Hesych.* Vide dramatis illius Fragn. viii.

ΑΡΟΤΟΥΣ, τὲς ἐναυτοῦς· ἔτως Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.* ΑΡΟΤΟΥΣ, ἐναυτοῦς. Σοφ. Τραχινίαις. (838.) *Hesych.*

ΑΡΠΗΝ, δρέπανον. Σοφ. Κώμῳ Σατυρικῷ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΡΡΑΓΕΣ ὄμμα, ὃ δακρυόν ᾧ τρέπῃ φαμέν, κατεξέαγη με δάκρυον. Σοφ. . . . Σατυρικῷ. In dramate quodam Satyrico, cujus titulum omisit librarius. *Hesych.*

ΑΡΡΗΤΟΝ, ἄφρατον, ἀνιτέρετον, ἀπέρξετον, ἄφρων, αἰσχρὸν. Σοφ. Σίανι. *Idem.*

ΑΡΤΑΜΟΣ, κρεεργός, μάγειρος· τάτλει αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φονέως. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΡΤΑΝΗ, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ δεσμῷ ἐν Ἀντιγόνη (54.) Πλεικίαισι ἀρτάναισι ἀγχόταις. *Etymol. M.* ΑΡΤΑΝΗ, κυρίως μὲν ἡ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σοφ. δὲ ἐν Αἰχμαλωτίῳ ἐπὶ τοῦ δεσμῷ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΡΤΥΜΑΣΙ, τοῖς πρὸς τὴν θυρίαν εὑρεπιζομένοις. Σοφ. Φινεῖ. *Hesych.*

ΑΡΤΥΜΑΤΑ, οἰχὴ ἢ δέσματα. Σοφ. Φαίαξιν. *Lex. MS. Sangerm.* Ὅτι ΑΡΤΥΜΑΤΑ εἴρηται παρὰ Σοφοκλεῖ Καὶ βορᾶς ἀρτύματα. *Athenæus*, p. 67. Vocem tamen minus probant Atticistæ. Vide Mœridem in Ἠδῶναι. Quod autem apud Athenæum proxime sequitur, τὸ δὲ ῥῆμα καίται παρὰ Σοφοκλεῖ, librarii errore deprava-

vatum est. Conjiciebat Valckenarius Athenæum reliquissē παρὰ Σοφίλῳ ἐν Ἀνδροκλεῖ, quæ forte compendiosè scripta auctorem Epitomes fefellerunt. Sane ista Ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς e comœdia sunt.

ΑΡΥΘΜΩΝ, ἀσυμφώνων. Σοφ. Αἰγίσθῳ. *Hesych.*

ΑΡΩΜΑΤΑ, ἀρωματίζματα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀροῦν τὰ ἄλφιστα ἔτω λέγεται. Σοφ. Ἀκρίσιῳ. *Hesych.* Ex literarum serie liquet scribi debuissē ἀρώματα, ut in Comici Pace, 1158. ubi ἀρώματα metri lex non admittit.

Αἵματος ἄσαι Ἀρεῖα· αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ· ἢ αἵματι μολύναι καὶ χρεῶσαι αὐτό· ἄση γάρ, ἢ ἔσπαρτα· ὅθεν καὶ ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ἐν ἣ τὴν ἄσπην μινύθοντες ἐλούοντο. Σοφ. Εὐμήλῳ. *Idem.*

ΑΣΑΛΠΙΚΤΟΝ ὤραν· τὸ μεσονύκτιον· ἐσπέρας γὰρ καὶ ὅσθρις ἐσάλπιζον. Σοφ. Δημνίαις. *Idem.*

ΑΣΑΣ, βλάψας, ἔβλαψας. Σοφ. Τρωίλῳ. *Idem.*

ΑΣΕΠΤΟΝ, ἀσεβές. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. *Idem.*

ΑΣΚΟΠΟΝ, ἄδειτον. Σοφ. Αἰαντι. Μαιν. (21.) *Idem.* ΑΣΚΟΠΟΝ, ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον· καὶ ἀσκητοῦς λώβη, ἀπροόρατος· τετέστιν ὁ θάνατος. *Suidas.* Pertinet ad Electr. 870. ΑΣΚΟΠΟΣ, ἀνόητος, ἀπροόρατος. *Hesych.*

ΑΣΟΛΟΙΚΟΝ, ἡμερον, προσωπνές, ἐ βάρβαρον. Σοφ. Τρωίλῳ. *Hesych.*

ΑΣΠΑΘΗΤΟΝ χλαῖναι· τὴν δορὰν, παρ' ὅσον οὐχ ὕφανται. *Idem.* Σπάθη, ὅθεν καὶ τὸ σπαδᾶν, καὶ τὸ ΑΣΠΑΘΗΤΟΣ χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ. *Pollux*, vii. 36. ex *Hesychio* emendatus.

ΑΣΤΟΜΟΣ, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σοφ. Ἀκρίσιῳ. *Hesych.*

ΑΣΤΡΑΦΗΣ, σκληρός. Σοφ. Μυσοῖς. *Idem.*

ΑΤΕΛΗ, ἀδάπανα, ἐκ ἔχοντα τελείσματα. Σοφ. Θυέση. *Idem.*

ΑΤΙΜΑΓΕΛΗΣ, ὁ ἀποσάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος· ἔτιως Σοφοκλῆς. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΤΜΗΤΟΝ, ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον. Σοφ. Ἀμφιτρώωνι. *Hesych.*

ΑΤΡΑΚΤΟΣ, κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' οὗ τὸ νῆμα περιειλεῖται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βέλεος· τὸν γὰρ βαλόντ' ἀτρακτιον οἶδε Σοφοκλῆς. *Etymol. M.* e Trachin. 727.

ΑΤΩΜΕΝΗ, ἄτη συνεχομένη. Σοφ. *Idem.* Pertinet ad Antig. 17. Qui subjiiciuntur duo senarii sunt in eodem dramate, 319.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, ὁ αὐτόχειρ· ὁ σύγκειται παρὰ τὸ εἶναι, ὅπερ ἐστὶν ἀφείναι, καὶ τὸ αὐτό· οἷον ὁ ἀφείς ξίφος ἢ ἄλλο τι πρὸς τὸ ἀποκτεῖναί τινα. Σοφοκλῆς δὲ λύσας τοῦνομα, ΑΥΤΟΕΝΤΗΣ εἶπεν· ἐς δὲ πολιτικώτερον τὸ αὐθέντης. *Phrynichi Appar. sophist.* e quo notam

hanc edidit Stœberus nostras ad Thomam, p. 205. Pertinet ad
Ced. Tyr. 107. Electr. 274.

ΑΥΛΩΠΙΝ, αἰλὰς ἔχουσαν. Σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μαυρὰν, αὐ-
λῶπιν εἶπεν. *Hesych.*

ΑΥΤΟΓΝΩΤΟΣ. Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσεν ἔργα. Σοφ. ἀντὶ τοῦ αὐθαί-
ρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος. *Elymol. M. ex Antig.* 887.

ΑΥΤΟ ΔΕΙΞΕΙ. μένεται δὲ τῆς παροιμίας καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δημείαις
οὕτως·

Ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοῦργον, ὡς ἐγὼ, σαφῶς.

Schol. Platonis MS.

ΑΥΤΟΚΤΙΣΤΟΥΣ δόμους· ἐ κατεσκευασμένους, ἀλλ' ἐκ ταυτομάτου γε-
γεννημένους, ἢ τὸς μὴ ᾠοδομημένους. Σοφ. Κηθάλιων. *Hesych.*

ΑΥΤΟΜΟΙΡΟΣ, μονόμοιρος. Σοφ. Θυέση Σικυνωίων. *Idem.*

ΑΥΤΟΜΟΛΩΣ, προδοτικῶς. Σοφ. Φαίδρα. *Idem.*

ΑΥΤΟΝ. Σοφοκλῆς ἀντὶ τῷ ἑμαυτόν. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΥΤΟΠΑΙΔΑ, αὐτὸν τρόπον τινὶ παιδα ὄντα· ὕτως Σοφοκλῆς. *Idem.*
Pertinet ad Trachin. 839.

ΑΥΤΟΣΣΥΤΟΝ, αὐτοκέλευτον. Σοφ. Σκυρίαις. *Hesych. et Lex. San-
germ.*

ΑΥΤΟΦΟΡΤΟΙ, αὐτοδιάκονοι· κυρίως δὲ, οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφ.
Θυέση Σικυνωίων. *Hesych.*

ΑΦΑΝΤΟΝ ῥῶς· τὸ ἐκ πυρίτε λίθου. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ. (300.)
Suidas.

ΑΦΑΡΜΑΚΟΝ χρεῶμα Οἰδίποδος· ἄνευ ἄνδρος· ἄνδρ' γὰρ, τὰ φάρμακα·
καὶ τὰ βαφεῖα, ΦΑΡΜΑΚΩΝΑΣ Σοφοκλῆς ἔφη. *Hesych.*

ΑΦΕΛΗΣ. Σοφ. Φρίξω. *Lex. MS. Sangerm.*

ΑΦΕΨΙΑΣΑΜΗΝ, ἀφωμίλησα. Σοφ. Ἀντηνορίδαις. *Hesych.*

ΑΦΘΙΤΟΥΣ γυνάμας, ἀμετατρέπλους. Σοφ. Μυσοῖς. *Idem.*

ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΑΙ, ἀνίσταί, ἀπώδειν τῷ ὅσις γεγεννημένοι. Σοφ. Θυέση
δευτέρω. *Idem.*

ΑΦΡΑΚΤΟΣ, ἀφύλακτος. Σοφ. Αἴαντι Μαιν. (921.) *Idem.*

ΑΦΡΑΣΜΩΝ, ἀπόντος. Σοφ. *Lex. MS. Sangerm. et Hesych.*

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ἄγχα. Σοφ. Δανάη.

Γόνον τε μήλαν, κῆφροδισίαν ἄγχα.

Hesych.

ΑΦΥΛΛΩΤΟΝ πέτρων· ἄπορον, ἄδενδρον· οἷον λεωπετρίαν. Σοφ. Ἰσθά-
τη. *Idem.*

ΑΧΑΛΚΕΥΤΑ τρίπανα· τὰ φρίγια πυρεῖα. Σοφ. ἐν Φινεῖ δευτέρω.
Idem.

AXANES, τὸ μὴ ἔχον γένη, ἢ ἄροφον ἐπὶ τοῦ λαδουρίδα Σοφοκλῆς.

Pbrynichi Appar. sorphist.

ΑΧΕΙΡΩΤΟΝ Σοφοκλῆς εἶπε τὸ ἀχειρούρητον. *Pollux*, ii. 154.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ πλάκα· τὴν Ἀχιλλεύς νῆσον, τὴν Λευκὴν λεγομένην· εἰσὶ δὲ καὶ Ἀχιλλεύς δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον. Ἀχιλλείων, Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· καὶ ΑΧΙΛΛΙΩΝ Σοφ. Σκύθαις· ἔνι δὲ, τῶν λευκῶν· τινὲς δὲ Ἀχιλλεῖον σπόγγον φασίν, ὃ τὰς ὀφθαλμοὺς ἀποψῶλαι. *Hesych.* ΑΧΙΛΛΗΙΔΕΣ, κριδῶν εἶδος, ὃν μέμνεται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. *Erotianus*, *Lex. Hippocr.* Comici locus quem respiciunt est in Equitibus, 816. Κριεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν· σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

ΑΧΝΗΝ Λιδῆς κερκίδος. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν· ἄχνην, τὸ ἄκρον, κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον. *Hesych.*

ΑΧΡΗΜΑΤΟΝ, ἀδάπανον. Σοφ. Σκυρίαις. *Idem.*

ΑΨΑΛΑΚΤΟΣ, ἀκνήτος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. Σοφ. Σκύθαις. *Idem.*

ΑΨΑΥΣΤΟΣ, ἐπὶ τῷ μὴ θίγοντος, μηδὲ ἀψαμέει. Σοφ. *Pbrynichi Appar. sorphist.* ex *Ced. Tyr.* 988.

ΑΨΕΦΕΣ, ἀφρόντιστον. Σοφ. Φαίδρα. *Hesych.* et *Lex. MS. Sangerm.*

ΒΑΙΑΙ, μικραὶ καὶ βαιὸς, ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἶς. Σοφ. (*Ced. Tyr.* 769.)

Πότερον ἐχώρει βαιός; καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσιν·

Ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥςτε δεύτερα.

καὶ αὖθις (*Aj.* 292:) Ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαι'. *Suidas.*

ΒΑΙΟΝ, ὀλίγον, μικρόν. Σοφοκλῆς δὲ Οἰδίποδι *Tyr.* ἀντὶ τοῦ ἄφρονος καὶ πολλός. *Hesych.* Mire depravata hæc glossa. Scripserat forte Grammaticus: Βαιὸν, ὀλίγον, μικρόν. Σοφ. δὲ Οἰδίπ. ἐν Κολωνῷ (1263.) οὐ βαιὰ, ἀντὶ τῷ ἄφρονα καὶ πολλά.

Ἡ δὲ ΒΑΙΤΗ ἐστὶ μὲν προμήκης χιτῶν· οὕτω δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς σκηναὺς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ. *Pollux*, vii. 70.

Παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν καμφοδιοποιῶν ὀνομάζεται τι μίρον ΒΑΚΚΑΡΙΣ—μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς. *Athenæus*, p. 690.

ΒΑΝΑΥΣΟΣ, κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πωρὸς ἐργαζόμενος· καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην. Σοφ. (*Aj.* 1140.)

Οὐ γὰρ βάνταυσον τὴν τέχνην ἐκτεσάμην.

Etymol. M. e Tragico emendatum.

ΒΑΡΙΣ, κατ' αἰτίας καὶ πλοῖα. Σοφ. ἐν Παιμέσι ΒΑΡΙΔΑΝ λέγει τὸν αὐτὴν, ἢ τὸν τῆς βάρους ἐπιβεβηκότα. *Lex. MS. Sangerm.*

ΒΑΣΑΝΟΣ, λίθος ἐστίν, ἢ τὸ χρυσίον πασατριβόμενον διημάζεσα· ἔτως Ἀντιφῶν, καὶ Πίνδαρος, καὶ Σοφοκλῆς. *Suidas.* Vide infra, Ἡρακλεία λίθος.

ΒΑΣΙΑΗ, ἡ βασιλεία. Σοφ. Ἰφιγενεία. *Hesych.*

ΒΑΣΚΑΝΟΣ, φδοτερός, ἀχάριτος, συκοφάντης. Σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάτκανον ἐπὶ τοῦ ἀχάριστος· καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. *Hesych.*

ΒΑΥΒΑΝ. Vide infra in Λαπίζειν.

ΒΕΒΗΛΟΣ, ὁ μὴ ἰσὺς τόπος, ἀκάδατος καὶ βατὸς πᾶσιν· ὁ βέσιμος παντί· πρὸς αἰτιδιαφορὰν τῷ ἀδύτῃ· λέγεται βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιὰς καὶ ἀκάδατος, ἡ καὶ ἀμήτος· ἀπὸ τῷ τόπῳ· ὁ ἐν ἀνέροις τόποις ἄξιος διατρέχειν. Σοφ. δὲ ἐν Συνδείπνῳ βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησί. *Etymol. M. e Schol. ad Œdipum Col. 9. emendatum.*

ΒΕΡΕΚΥΝΤΑ βρόμον. Φρύγιοι αὐλόν. Σοφ. Ποιμίσιν. *Hesych.*

ΒΙΔΗΝ, εἶδος κροίματος. Σοφ. Ἀκρίσιω·
ὥς· ἐπιψαλεῖν

Βίδην τε καὶ ξιναυλίαν.

ἄλλοι, βίδον. *Idem.*

ΒΑΙΖΕΙΝ, καὶ Ἀττικῶς βλιττεῖν, τὸ ἀφαίρειν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, τετέστιν ἐκπιέζειν καὶ θλίβειν. Σοφοκλῆς,
Ἥ σφηκιὰν βλιττεσιν εἰρόντες τινά.

Etymol. MS. Leydensis in Excerptis Valckenarii.

ΒΟΙΚΛΕΨ, παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ Ἑρμῆς. *Athenæus, p. 409.*

ΒΟΙΩΤΙΟΣ νόμος· ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἡμερούντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων, ὥς φησι Σοφοκλῆς·

Ὅταν τις ἄδῃ τὸν Βοιωτικὸν νόμον.

Zenobius, Proverb. ii. 65.

ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ, ὁ πλάκαμος ἢ τριχάς. Σοφ. *Etymol. M. ex Electr. 907.*

ΒΟΥ. ἀπὸ τοῦ, βοός. Σοφ. Ἰνάχω. *Lex. MS. Sangerm.*

Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῇ πρὸς Ἰννοκράτους ἐπιστολῇ λέγει, ὅτι κατὰ τὴν δαμάλιν Σοφ. ἔφη, Γηγενὴ ΒΟΥΒΑΛΙΝ. *Enstasib. ad Odyss. I. p. 350.*

ΒΟΥΠΡΩΡΟΝ—σημαίνει δὲ καὶ τὸν βεπρίσωπον. *Hesych.* Pertinet ad Trachin. 13.

ΒΡΑΒΕΥΣ, οὗ βραβευτής. Σοφ. ἐν Ἠλέκτρῳ. (692.) ἔστι δὲ ἀμυνοδότης, ὁ τὰ βραβεῖα τοῖς νικῶσι διδούς. *Thomas Mag.*

ΒΡΑΧΙΣΤΟΝ, βραχύτατον. Σοφ. Δανάη. *Lex. MS. Sangerm.*

ΒΡΙΑΚΧΟΣ, θηλειῶς ἡ βράκχη, ἡ βριαεὺς ἰακχάζουσα. Σοφ. Ἐγὼ δὲ χερσὶν ἀγρίαν βρίακχον. *Etymol. M.*

ΒΡΥΖΟΥΣΗΣ καλὴς· ἐν Ἀδάμαντι ἀμαζούσης, ἡ ἐγκύματος. *Hesych.* Incertum utrum ad Æschyli an ad Sophoclis drama hoc pertineat.

ΒΥΔΟΙ, οἱ μυητικοί· ἡ κερμά τι. Σοφ. Κρίσει. *Hesych.*

ΒΩΛΟΝΑΙ· οἱ μὲν, κολώναι· οἱ δὲ, τὸ Κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ἀνακινῶσθαι, παρὰ Σοφοκλεῖ. *Idem.*

ΓΕΡΩΝ, παλαιός· λέγει δὲ, φασὶ, καὶ Σοφοκλῆς πληθυντικῶς· Σὺ γὰρ γέροντα βουλευείς· ἤγουν παλαιά, ἀρχαῖα. *Eustatb. ad Odyss. x. p. 780.*

ΓΛΟΙΑΣ, ἡ κακοήδης ἵππος καὶ πολυδίκη, παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ γλοῖης, τὸ αὐτό. *Hesych.* Corrupta hæc sunt : γλοιάδα ἵππον si dixit Sophocles, significationem arceffere malim a nomine γλοῖος, quo utitur Comicus, *Nub. 448.* intelligamque de equo lapsui obnoxio.

ΓΝΩΜΩΝ, συνετός. Σοφ. *Hesych.*

ΓΝΩΣΤΟΣ, ἀντὶ τῆ γνώσεως. Σοφ. Ἐρμῖον. *Lex. MS. Sangerm.*

ΓΟΡΓΑΔΩΝ, ἀλιάδων. Δαιδάλω Σοφ. *Hesych.*

ΓΡΑΙΚΟΥΣ. Vide infra in ΠΑΙΚΟΥΣ.

Ὀνοματοποιῖα κατ' ἐναλλαγὴν· ὡς τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ.

Οἱ γὰρ ΓΥΝΑΝΔΡΟΙ καὶ λέγειν ἡσκηκότες.

ἀντὶ τῶ ἀνδρόγυνου. *Tryphon. MS. περὶ τρόπων.*

ΔΑΙΜΟΝΙΖΕΣΘΑΙ. Σοφ. Δανάη. *Lex. MS. Sangerm.*

ΔΑΙΣ, ἡ δι' ἐράνων εὐωχία. Σοφ. Τριπυλόμεν.

Ἦλθεν δὲ Δαῖς θάληα πρεσβίση θειῶν.

Hesych. Senarium vertit Grotius :

Accessit hic Daps, quæ Deūm antiquissima est.

ΔΕΑΤΟΣ, δέος. Σοφ. Κηδαλίω. *Idem.*

ΔΕΛΗΤΙΟΝ, τὸ δέλεαρ. Σοφ. Ἔχει τὸ δελήτιον· ἡ Σάφρων. *Etymol. M.* Sophronis potius quam Sophoclis esse videtur.

ΔΕΡΜΙΣΤΗΣ. Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὴν σκώληκα οὕτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφύκλειον ἐξηγούμενος, ὅτι ἔφιν ἀπέδωκε· μή ποτε δὲ μᾶλλον ἂν ὅστις τὰ δερμάτα ἐσθίει, δερμίστης. *Harpocration.*

ΔΗΜΟΚΟΙΝΟΣ, δημόσιος βασιανστής· ἡ ὁ δήμιος, ἤγεν ἔκ τῶ δήμου εἰς τὸ φοιεῖν κληρωθείς. Σοφ.

Οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινοσ οἷχεται.

Etymol. M.

ΔΙ' ΟΥΔΕΝΟΣ ποιεῖσθαι τόδε. Σοφ. *Pbrynichi Appar. sophist.* Pertinet ad *CEd. Col. 611.*

ΔΙΨΙΑ ΚΟΝΙΣ, ξερά. *Hesych.* Pertinet ad *Antig. 435.*

ΔΙΩΚΤΟΣ παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ ἀγὼς φυγᾶς, τραγικῶς. *Pollux, ix. 158.*

ΔΡΑΚΑΥΛΟΣ. Σοφ. Τυμπανισαῖς· ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ δοκεῖ παρ' αὐταῖς

αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέρκωπος διγατράσιν· ἥ ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέρκωπι ὄντι διφρεῖ· ἥ ὅτι συναυλίζεται μία τῶ ἐν τῇ ἀκροπύλει δράκοντι, προσημερεύουσα τῇ δεῇ. *Etymol. M. Suidas. Hesych.*

ΔΡΑΚΟΝΤΑ, τὸ κηρύκιον. Σοφ. Φιλοκτήτῃ. *Hesych.*

ΔΡΟΠΑ, δρεπιά. Σοφ. Παλαμήδει. *Idem.*

ΔΡΥΟΠΑΓΗ γόλον, τὸν πάσσαλον. Σοφ. Φιλοκτήτῃ. *Idem.*

ΔΥΣΑΛΓΗΤΟΣ, ἀσυμπαθής. *Suidas ex CEd. Tyr. 12.*

ΔΥΣΑΥΛΟΣ, δυσαύλιος. Σοφ. Ἀλεξάνδρῳ. *Hesych.* Est etiam in Antig. 363.

ΔΥΣΘΥΜΙΑ. Σοφ. Τυροῖ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΕΓΓΕΛΩΣΑ, καταγελῶσα. *Hesych.* Pertinet ad Electr. 809.

ΕΓΚΑΤΑΖΕΥΞΑΣ, συνδεῖς, συναρμόσας. Σοφ. (Aj. 747.) *Suidas.*

ΕΓΚΟΤΗΜΑ, ὀργή, μανία· εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ κότῳ καὶ ΕΝΕΚΟΤΟΥΝ παρὰ Σοφοκλεῖ. *Hesych.*

ΕΓΧΟΣ, τὸ δῆν· ἰστέον ὅτι ἔγχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὅμηρος· ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔγχος κέκληκεν, οἶον· Τὸ δ' ἔγχος ἐν ποσὶν κυλινδεται· καὶ τὸ πῦρ, οἶον· Ἐγχος ἰέμενον· τὸ τὴν ὁρμὴν ἔχον. *Etymol. M.* Posterius pertinet forte ad Ῥιζολόμων, Fragm. ii.

ΕΔΟΣ, ἡ μόνον τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰκὼν. Σοφ. ἐν Ἠλέκτρῳ. (1392.) *Thomas Mag.*

ΕΙΚΑΘΕΙΝ, εἰκείν, κατὰ παραγωγὴν. *Suidas e Schol. ad CEd. Col. 1242.* ΕΙΚΑΘΕΙΝ, ὑποχωρεῖν, ὑπέκείν. Σοφ. (Electr. 1020.) *Idem.*

ΕΙΣ ΟΡΘΟΝ φρονεῖν· ἀντὶ τῆς, καλῶς φρονεῖν. Σοφ. Τριπτολέμῳ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΕΚΒΑΒΑΞΑΙ, ἐκβαλεῖν. Σοφ. ἐν Ἀντηνορίδαις. *Hesych.*

ΕΚΚΕΚΩΠΗΤΑΙ, ἐξήρτυται. Σοφ. Συλλόγῳ. *Idem.*

ΕΚΠΕΛΕΙ, ἔξερει. *Idem.* Pertinet ad Antig. 484. quod jamdudum observatum fuerat Gatakero, Opp. tom. i. p. 526.

Διφορεῖται ΕΚΤΟΠΟΣ, ΕΚΤΟΠΙΟΣ, ὁ ἄμορφος παρὰ Σοφοκλεῖ. *Philemon Grammaticus MS.*

ΕΛΑΙΑΕΣΣΑ νηδύς. Σοφ. Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλήγῃ. ἤτοι ΛΑΙΑΕΣΣΑ, ἀντὶ τῆς σκαιά, ἀγρία· ἥ ἀπὸ τῆς ληίζεσθαι, πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθίεσσα· ἥ ἀπὸ τῆς ἑλαίης, λιπαρά. *Hesych.*

ΕΛΑΙΟΥΤΑΙ θρίξ. Σοφ. Τρωίλῳ. Ἀρίσταρχος, ἐυπαίνεται· βέλτιον δὲ, λαμπρεύεται. *Idem.*

ΕΛΚΗ, λύπαι. Σοφ. Τριπτολέμῳ. *Idem.*

ΕΛΛΑΣ, ὁ ἄνθρωπος. Σοφ. Αἴαντι Λοκρῷ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΕΛΥΜΝΙΟΝ. Καλλίστρατός φησι τόπον εἶναι Εὐβοίας. Ἀπολλώνιος δὲ παῖον φησιν εἶναι πηλείον Εὐβοίας. ΝΥΜΦΙΚΟΝ δὲ τινες αὐτό φασιν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἑρᾷ ἐκεῖ συνεγένετο· μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς· Πρὸς πέντραις Ἑλυμνίαις· καὶ ἐν Ναυπλῳ· Νυμφικόν τ' Ἑλύμνιον. *Schol. Comici ad Pacem*, 1126.

Τοὺς ΕΛΥΜΟΥΣ αἰλῆς, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ τε καὶ Τυμπαρισταῖς, ἢ καὶ ἄλλες τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τὰς Φρυγίας. *Athenaeus*, p. 176.

ΕΛΥΤΡΟΝ, κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνείλημα· ὁμοίως καὶ ἡ θήκη τοῦ τόξου· καὶ πηληδυντικῶς Σοφ. ΕΛΥΤΡΑ. *Etymol. M.*

ΕΜΑΣΧΑΛΙΣΘΗ. Σοφ. ἐν Ἠλέκτρῳ (447.) ἔδος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ὁπότε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβελῆς τινα, τὸ ἔργον ἀφοσιωμένοις, ἀκρωτηριάξαι τὸν νεκρὸν, καὶ τῶν μορίων ὀρμαδὸν ποιήσαντας, κρημνάσαι κατὰ τὰ τραχήλια καὶ τῶν μασχαλῶν διεύροντας· ἀφ' ἧ δὴ καὶ ΜΑΣΧΑΛΙΣΜΑΤΑ προσηγόρευσαν αὐτά. Σοφ. ἐν Τρωίλῳ Πλήρη μασχαλισμάτων εἶρηκε τὸν φονεύσαντα. *Suidas*.

ΕΜΠΕΡΑΜΟΣ, ἔμπειρος. Σοφ. Ὀδυσσεὶ μαινομένῳ. *Hesych.*

ΕΜΠΛΕΥΡΟΥ, ἐνάλλα εἰς τὰς πλευράς. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. *Idem*.

Μέρη δὲ κλίνης καὶ ΕΝΗΛΑΤΑ. Σοφ. ἐν Ἰχνηυταῖς Σατ. ἔφη· Ἐνήλατα ξύλα τρίγομφα διατορεῦσαι σε δεῖται. *Pollux*, x. 34. *Corrupta Tragici verba varie et frustra tentata*.

ΕΝΘΡΙΑΚΤΟΣ, ἐνθεσιῶν· καὶ ἐνδείακτος. Σοφ. Σίνωνι. *Hesych.*

ΕΝΟΑΜΙΣ. Ἦν τι γένος μάντεω ἔτω καλούμενον, διὰ τὸ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας, μαντικὰς γίνεσθαι· ὄλμοι δὲ λέγονται, οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἐν ὄλμῳ εὐνάσω. Ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ΕΝΟΑΜΙΟΣ, ἀντὶ τῆ μαντικός. *Etymol. M.* Confer *Zenobium*, *Proverb.* iii. 63.

ΕΝΟΠΑΙΣ, ἐνωτίοις· τῇ προσώδιᾳ ὡς διόπαις. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. *Hesych.* ΕΝΟΠΑΙΣ, τοῖς ἐνωτίοις· ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤτων ὀπαῖς ἐπικεῖσθαι. Σοφ. *Etymol. M.* *Perperam apud Hesych.* Ἐνώταις.

Τοῖς δὲ δεσπόταις, τῷ μὲν ἀνδρὶ καὶ λάσανα ἀναγκαῖα, καὶ ἀμῖς, ἦν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ΕΝΟΥΡΗΘΡΑΝ καλεῖ. *Pollux*, x. 44. Ἀμῖς, γαμνίον, ᾧ ἐνερεῖσι. Σοφ. δὲ ἐν Πανδώρα ΕΝΟΥΡΗΘΡΟΝ καλεῖ· Αἰσχύλος δὲ, ἑράτην. *Lex. MS. Bibl. Regiae*.

ΕΝΣΤΑΤΗΣ. Τὸ ἐνικλᾶν Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν φησί· τὴν γὰρ ἐν πρὸδεσιν ἀντὶ τῆς ἀντὶ εὐρίσκει, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἰ-αντι· (104.) Τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω· ἀντὶ τοῦ ἀντιστάτην. Ὡρεός. *Etymol. M.*

ΕΝΣΤΕΡΝΟΜΑΝΤΙΑΙΣ, ἰγλατρημύδοις. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. *Hesych.*

ΕΝΤΕΛΛΩ, ἀντὶ τῷ ἐντέλλομαι. Σοφ. Θυέση. *Lex. MS. Saugerm.*

ΕΞΑΛΥΞΩΜΑΙ, φυλάξωμαι. Σοφ. Αἴαντι ματιγ. *Hesych.* Pertinet ad v. 665.

ΕΞΟΡΜΕΝΙΖΩ. Vide in Ὀρμενος.

Ἄτλινῶς μὲν ἔξπεν καὶ ἔκκλινον λέγεται, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ
ΕΞΠΗΧΥΣΤΙ. *Philemon Grammaticus MS.* Confer *Etymol. M.*
in Ἐξάκλινον, p. 346.

ΕΠΑΙΝΟΥΣ, τὰς κρίσεις, καὶ τὰς συμβουλίας, καὶ τὰς ἀρχαιοεσιίας.
Σοφ. Θυέση Σικυννίῳ. *Hesych.*

ΕΠΑΛΛΑΧΘΕΙΣΑ, ἐπαλλάξασα. Σοφ. Κολχίσιν. *Idem.*

ΕΠΕΙΚΑΖΩ, ῥοχάζομαι. Σοφ. (*Electr.* 665.) *Suidas.*

Ἐπεὶ καὶ ὁ ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ ἐστὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, ὅστις βούλοιο
καὶ τούτῳ τῷ ὀνόματι βοηθεῖν φαύλῳ ὄντι, ληπτέον αὐτὸ ἐκ τῶν Σοφο-
κλέους Πλυντρίων·

Πέπλος τε νῆσαι, νεοπλυνεῖς τ' ἐπενδυτάς.

Pollux, vii. 45. ubi legitur τεύειν. *Gatakerus*, *Miscell.* p. 496.
emendabat κτενίζειν. Præstat id quod post *Canterum* et *Bentlei-*
um dedimus.

ΕΠΗΓΓΕΛΛΟΜΗΝ, παρενέαλθεν, ἐπέτελλον. Σοφ. Ἡλέκτρα. (1024.)
Hesych. Confer *Thomam Mag.* in Ἐπαγγέλλω.

ΕΠΗΛΙΣ, ἡ ἐπὶ τῷ προσώπῳ μελανία, καὶ τὸ πῶμα τῆς λάρνακος, ὡς
φασιν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Σοφοκλῆν· ἡ δ' αὐτὴ, καὶ Ἐφελίς κοινῶς,
ὡς ἀπὸ τῷ ἦλε. *Euflatb.* ad *Odyss.* Z. p. 263.

ΕΠΙΚΟΤΑ, ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἂν τις μέμψαιτο. Σοφ. Ναυπλίῳ κατὰ-
πλέοντι. *Hesych.*

ΕΠΙΚΡΟΥΜΑ, ἐπίπληγμα, ἡ ἐπιχάραγμα· διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ
Ἄργῳ. Ἐπικρούμα χθονὸς Ἀργείας. Σοφ. Ἰνάχω. *Hesychius* emen-
datus a *Jo. Toup*, *Epist. Crit.* p. 177. *Senarii* finis erat :

Ἐπικρούματ' Ἀργείας χθονός.

ΕΠΙΜΑΣΣΕΤΑΙ, ἐπαύξεται ἐπὶ πλεόν· ἀπὸ τῷ μάσσορος, ὃ ἐστὶ μακρο-
τέρον· οἱ δὲ, ἐφάψεται, ψηλαφῆσει, ἡ οἶον ἐ λιμώσσει, ἀλλὰ καὶ
προσεπιμάσσειται πλείω. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν. *Hesych.*

ΕΠΙΞΕΝΟΥΣΘΑΙ—πορεύεσθαι. Σοφ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ, καὶ Αἰσχύλῳ
Κρήσσαις. *Idem.*

Τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ΕΠΙΠΛΑ λέγουσι, τὴν οἶον ἐπιπόλαιον κλῆσιν,
καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένην. Σοφ. Ἀδάμαντι. *Harprocratation* in
Ἐπιπλον.

ΕΠΙΣΕΙΟΥΣΗΣ, ἐπιτελευμένης· ἀπὸ τῶν τὰς ἡϊας ἐπιχαλῶντων. Σοφ.
Ἀχαιῶν Συλλόγῳ. *Hesych.*

ΕΠΙΣΙΓΜΑΤΑ, ἐπισημαίματα. Σοφ. Ἀδάμαντι ἱππαλαγμάτα.

Hesych. a Ruhnkenio emendatus. Vide Valckenarium ad *Sel. Theocriti Idyllia*, p. 98.

ΕΠΙΣΠΑΣΕΙ, ἐπιτείχεται. Σοφ. Ἀτρεΐ ἢ Μικίνας· ἐπὶ τῶν τοῖς λίνοις λαμβανόντων. *Hesych.* a Casaubono emendatus.

Τοὺς βραβεύτας, καὶ ἐπιτάτας ὠνόμαζον· ὅθεν καὶ τὸ βραβεύειν, ΕΠΙ-
ΣΤΑΤΕΙΝ Σοφοκλῆς. *Pollux*, iii. 145.

ΕΠΙΣΤΩ, γίνωσκε. Σοφ. *Suidas*. Ex *Œd. Tyr.* 672. *Trachin.* 185. *Philoct.* 1363. *Electr.* 618.

ΕΠΙΤΙΜΗΤΗΣ. τῇ λέξει κέχρηται Σοφοκλῆς, εἰπὼν ἐν τῇ *Πρόκλιδι*·

Κολασαί, καπιτιμηταί κακῶν.

Pollux, ix. 140.

ΕΠΙΤΙΜΙΑ, τὰ ἐπὶ τιμῇ τινα γινόμενα. Σοφ. *Suidas* ex *Electr.* 921.

ΕΠΩΜΟΤΟΝ, τὸ ἔρχε ἐγγυητήν. Σοφ. *Suidas* e *Trachin.* 1204.

ΕΡΓΟΙΣ παθῶν, ῥήμασιν ἀμύνεται. Σοφ. *Phrymichi Appar. sophist.*
Proverbialem locutionem duxit ex *Œd. Col.* 924. Confer *Suidam* in ἀμυνόμενοι.

ΕΡΗΝΟΒΟΣΚΟΣ, ὁ προβατοβοσκός· ἐν *Τυροῖ* δευτέρῳ Σοφ. *Etymol.*

M. Ἀρηνοβοσκός, προβατοβοσκός. Σοφ. *Τυροῖ*. Καὶ γράφεται δὲ Ἐρῆνοβοσκός διὰ τε τοῦ ε καὶ τῶν δύο ρ. *Hesych.* Ἐρῆνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκός ἐν *Τυροῖ* β Σοφοκλῆς· ἴσως ἀπὸ τῆ ἄρη. *Photii Lexicon MS.*

ΕΡΚΕΣΙ, δικτύοις. Σοφ. Ἀδάμαντι δευτέρῳ. *Hesych.*

ΕΡΚΗ, ὅπλα. Σοφ. *Τρωίλῳ*. *Idem.*

ΕΣΕΦΘΗΝ, ἐσεβάσθην, ἡσέχαπα, ἡσχύνην. Σοφ. *Δαίδαλῳ*. *Hesych.*

Ἐσεφθην, τὸ ἐσεβάσθην. Σοφ. *Photii Lexicon MS.*

ΕΣ ΤΕ, σημαίνει τὸ ἕως ἄν. Σοφ. (*Aj.* 1202.) Ἐς τ' ἐγὼ μελὴν τά-
φου μελιδῶ· γέγονε δὲ παρὰ τὴν ἐς πρέθεσιν καὶ τόν τε, ἵν παρὰ-
πληρωματικὸν παρελημμένον· διὸ καὶ ψιλοῦται Ἀττικῶς· Δωριεῖς δὲ
δασύνουσιν, ἀπὸ τοῦ ἕως τε κατὰ συγκοπὴν ἡγούμενοι εἶναι. *Etymol. M.*

ΕΥΕΙΡΟΝ, εἰέριον. *Photii Lex. MS.* e *Trachin.* 688.

ΕΥΚΑΡΠΟΝ ΚΥΘΕΡΕΙΑΝ καλῶς ὁ Σοφοκλῆς τὴν Ἀφροδίτην προση-
γέρευσε. *Plutarchus, Moral.* p. 144.

ΕΥΝΑΙΟΣ, ἐγκυκερυμένος. Σοφ. *Δόλοψιν*·

Εὐναῖος εἶη δραπέτιν γένην ἔχων.

Photii Lex. MS. et *Etymol. M.* Εὐναῖος, λαγῶς. Σοφ. *Δόλοψιν*.
καταπτηχῆς. *Hesych.* Vide Jo. Toup addenda ad *Theocrit.* p.

ΕΥΝΟΥΧΟΙ, οἱ τὴν εὐνὴν ἔχοντες, ὡς γεοῦχοι· εὐνοίχης δὲ Σοφοκλῆς καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς τοὺς εὐνεῖς, καὶ μὴ μετασχόντας ὕπνῳ, τετέστι τηρέντας· οὐχ ὅπερ λαμπάδες εὐνοίχοισιν ὄμμασιν. *Etymol. MS. Biblioth. Reg.*

ΕΥΟΡΝΙΘΕΙΑΝ. Σοφ. ἐπὶ οἰωνῶν. *Photii Lex. MS.* Εὐορνιθία κατὰ τοὺς παλαιὰς παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα. *Eustath. ad Odyss. B. p. 83.*

ΕΥΣΟΙΑ, εὐσθένεια, σωτηρία. *Hesych. ex Œd. Col. 403.* Εὐσοια, εὐσθένεια· ζῶντά τ' εὐσθίας χάριν. *Suidas.*

ΕΥΣΤΟΜΟΣ ἵππος, καὶ αἰλὸς, καὶ ἄσμα—καὶ ἀνδρὶνες παρὰ Σοφοκλεῖ (*Œd. Col. 18.*) εὐστομῆσιν. *Pollux, ii. 100.*

Εὐτυχία. Εὐρῆται καὶ ΕΥΤΥΧΕΙΑ παρὰ Σοφοκλεῖ. *Etymol. M. in Θυσία.*

ΕΥΩΡΟΣ γάμος. Σοφ. "Ἰρίδι. ἥτοι ὥριος ἢ ὀλίγωρος· οὕτω γὰρ λέγεσθαι κατὰ ἀντίφρασιν· ὡς ὁ αἰτὸς ἐν Σκυρίαῖς χρῆται τῷ ΕΥΩΡΙΑΖΕΙΝ. *Hesych.*

ΕΦΥΜΝΕΙΣ, ἐπάδεις. Σοφ. Ἀλκάδαις. *Idem.*

ΕΧΘΙΜΑ, μισήματα. Σοφ. Τιζοῦ. *Idem.* Vide Pierfonum ad Herodianum, p. 436.

ΕΧΡΩΜΑΤΙΣΘΗ, συνεχρώσθῃ. Σοφ. Ἀδάμαντι. *Idem.*

ΕΨΙΑ—ὀμιλία. Σοφ. Ἀδάμαντι δευτέρῳ. *Idem.*

ΖΑΜΕΝΗΣ, ὀργίλος, καὶ λοιδορός, καὶ βίαιος. Σοφ. *Suidas ex Aj. 137.*

ΖΕΥΓΗΛΑΤΗΣ. Σοφ. Τριπτολέμῳ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΖΕΥΓΟΣ ΤΡΙΠΑΡΘΕΝΟΝ. Εὐριπίδης Ἑρεχδεῖ, καὶ Σοφ. Σισύφῳ· καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεύγος ἔθηκε· παραδίδεται δὲ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἄρμασι τινὲς ἐχρήσαντο. *Hesych.*

ΖΕΥΞΙΔΕΩΣ, ζευκτὸς λαός· ἢ ᾧ ἵπεξευγμένοι εἰσὶ λαοί. Σοφ. Ἀνδρομέδῃ. *Hesych.* Ζευξίλειος, ᾧ ἵπεξευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. *Photii Lex. MS.*

ΖΗ, ἀντὶ τῇ ζῆδι. Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ ἐν Ταύροις (705.)

Ἄλλ' ἔρπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός.

Σοφ. Δανάῃ·

Ζῆ, πῖνε, φέρεε.

Lex. MS. Sangerm. Vide Biblioth. Coislin. p. 482. In Sophoclis fragmento pro φέρεε, malit quis forte τέρεπ. Ὡς καὶ ἀπὸ τῇ δρῶ, τὸ δρῶ, ἀντὶ τοῦ παρᾶττε, καὶ ἀπὸ τῇ ζῶ, τὸ ζῆ, προσκλιτικῶς καὶ αὐτὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ, Ἰπλούτῃ τε γὰρ κατ' οἴκοι, εἰ βούλει, μεί-

γα, καὶ ξῆ· ἐξ οὗ δηλαδὴ τὸ ξῆδι γίνεται. *Eustath.* ad Odyss. Θ.
p. 322. Confer Schol. ad Antig. 1183.

ΖΗΛΩ, μακαρίζω. Σοφ. Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ. *Hesych.*

ΖΗΜΙΑΝ ΛΑΒΕΙΝ, ἀντὶ τῆ ζημιωθῆναι· ἔτως Σοφ. *Photii Lex. MS.*

ΖΥΓΑΣΤΡΟΝ, τὸ κιβώτιον, ὡς φησι Σοφ. (Trachin. 705.) Κόλῳ ζυ-
γάστρω· κυρίως ἡ ξυλίνη σορός. *Etymol. M.*

ΖΩΜΑ, ἡ ζώνη· ὁ ζῶσμα. Σοφ. ἐν Ἠλέκτρᾳ. (454.) *Thomas Mag.*

ΖΩΣΑΣ, ἱναργεγέρας, ἢ ἀπολλυμένας. Σοφ. (Οἰδ. T. 45.) ΟΡΩ ΖΩ-
ΣΑΣ, ἀντὶ τῆ, ὅ σφάλλονται, ἀλλὰ τῆ ἀποδοχομένης τοχάζομαι κα-
λῶς. *Suidas.*

Η pro HN. Τὸ δὲ μονοσύλλαβον ἢ οὐχ εὐρίσκομεν παρ' Ὀμήρῳ κατὰ
τῆς δυνάμεως ταύτης, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑτέρας μόνον. (scilicet pro ἦφ)
τῶν δὲ Ἀττικῶν ἔστι παρὰ Κρατίῳ ἐν Πυτίνῃ·

Τυτὴ δ' ἐκείνα πρότερον ἦ, νῦν δ' ἢκ' ἔτι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ·

Ἦ γὰρ φιλὴ γὼ τῶνδε τῆ προφερέρεα.

καὶ ἐν Οἰδίποδι Τυρ. (1143.)

Ἦ δ᾽ ἄλλος οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἰκοτραφής.

Porphyr. Scholia MS. in Homerum ad Ἰλ. E. 533. ἦ pro ἦν apud
Comicum sæpius occurrit.

ΗΓΟΜΗΝ, διηγόν. Σοφ. Θύετῃ δευτέρῳ. *Hesych.*

ΗΓΡΙΩΣΑΙ, ἀντὶ τῆ ἐσκληρυνσαι. Σοφ. *Suidas* c *Philoct.* 1359.

ΗΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΕΝΟΙ τὰς ἑαυτῶν ἑκάστοι πατρίδας, ἀντὶ τῆ λελυ-
μασμένοι· οἱ γὰρ λυμαινόμενοί τινας, εἰδῶσι περικόπῃν αὐτῶν τὰ
ἄκρα, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Πολυξένη· τὸ μὲν τοι ἡκρωτηριασμένοι, ἀντὶ
τῆ ἐνεργητικῆς κεῖται τῆ ἡκρωτηριακότητος. *Harporat.*

ΗΜΑΛΛΑΨΑΙ, κρύψαι, ἀφανίσαι. Σοφ. Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. *Hesych.*

ΗΜΙΚΑΚΟΝ Εὐκλείδης λέγει, καὶ Σοφοκλῆς. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἡμι-
κάκως. (Thesmoph. 456.) *Pollux*, vi. 161. *Ridiculus est Phry-*
nichus vocem adeo classicis scriptoribus adhibitam damnans.

ΗΝΕΓΚΟΝ, ἐπὶ πρώτῃ προσώπῃ. Σοφ. Τυροῖ. Ἀριστοφάνης Θεσμοφο-
ριαζούσαις (742.) *Lex. MS. Sangerm.* CEd. Col. 537.

ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΛΙΘΟΣ—κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς ἐν Λυδία
πόλεως· διὸ καὶ Σοφοκλῆς Λυδίαν λίθον αἰτὴν καλεῖ. *Hesych.* *Bac-*
chylides :

Λυδία μὲν γὰρ λίθος

Μανύει χερσόν.

ΗΣ, terminatio accusativi pluralis. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ΕΑΣ συνεσταλμέ-

ως καὶ ΕΙΣ κατὰ κράσιν, καὶ εἰς ΗΑΣ καὶ ΗΣ, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ.
(Aj. 390.) Τούς τε διαράχας ἐλέσας βασιλῆς. *Draco Stratonicensis*
περὶ μέτρων. Verius, opinor, Gregorius de Dialecticis: Τὰς ἀπὸ
τῶν εἰς ΕΥΣ εἰς ΕΙΣ πληθυντικὰς εὐθείας, διὰ τοῦ Η γράφουσιν, ἰπ-
πῆς, βασιλῆς, Πλαταιῆς. Vide notam ad Ajacis versum supra
citatum.

ἩΜΕΝ, ἀντὶ τοῦ ἤδημεν· καὶ ἦγε, ἀντὶ τοῦ ἤδατε. Σοφ. Κόλχοις·

Ἵμεῖς μὲν ἔκ ἄρ' ἦγε τὸν Προμηθεῖα.

Etymol. M. in Ἡσμεν.

ΘΑΙΡΟΣ, ὁ δῖκων ἀπὸ τοῦ ἄνω μέγας ἕως κάτω στροφεὺς τῆς θύρας, ἡ
ἄξων. Σοφ. Τριπίλემω. *Hesych.* Ἐν δὲ ῥητορικῇ λεξικῇ εὔρεται καὶ
ὅτι θαιρὸς, ὁ ἄξων παρὰ Σοφοκλεῖ. *Eustath.* ad Iliad. M. p. 878.

Vide supra in Ἀμφιπλίζ.

ΘΕΑΝΗ νῆσος· ἡ ἐκ θεοῦ θεῖα. Σοφοκλῆς Τυροῖ. *Hesych.*

ΘΕΛΑΤΟΣ, ἰπὸ θεῶν πεμφθεὶς. *Photii Lex. MS.* Pertinet ad *Æd.*

Tyr. 263.

ΘΗΛΑΣΤΡΙΑ, τροφός· ἔστι δὲ Ἰακόν. Σοφ. Ἀλεξάνδρῳ. *Hesych.*

ΘΗΛΕΙΑ, ἐκ τοῦ θήλος· ἡ παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γεννᾶν ὅθεν καὶ ἡ
ὑπομβρος νύξ παρὰ Σοφοκλεῖ θήλεια καλεῖται. *Etymol. M.*

ΘΗΜΑ, δίκη, τάφος, ἀνάδημα. Σοφ. Σαλμωνεῖ. *Hesych.*

ΘΡΕΚΤΟΙΣΙ νόμοις· ἀντὶ τοῦ τραχέσι. Σοφ. Ὀδυσσεὶ μαινομένῳ ἔνιοι
δὲ, κρεκτοῖς. *Idem.*

ΘΡΗΝΕΙΝ ἐπιδάς· ἐπιφωνεῖν καὶ ἐπιδάειν. Σοφ. Αἴαντι (583.) τοῦτ-
έστιν, ἔκ ἔστιν ἱατροῦ σοφῆ ἰδίον ἐπιδαῖς χρῆσθαι, τοῦ τραύματος ἥδη
τομῆς δεομένῳ καὶ ἐν Ποιμέσι·

Λόγῳ γὰρ ἔδδεν ἔλκος οἶδά πε χαλόν.

Suidas. Grotius vertit :

Ego voce factum vulnus baud ullum scio.

ΘΡΙΑΖΕΙΝ, φυλλολογεῖν, ἐνθεσιᾶν, ἐνθεσιάζειν. Σοφ. Ὀδυσσεὶ μαινο-
μένῳ. *Hesych.*

ΘΩΧΘΕΙΣ, θωρηχθεῖς, μεθυσθεῖς. Σοφ. Διονυσιακῷ. *Idem.* Non est
dramatis titulus Διονυσιακός. Scribendum forte ἐν Διονυσιακῷ τινι
Σατυρικῷ, vel δράματι, ut supra in Ἀλυπον.

ΙΑΝΝΑ· ἐν μὲν Αἰχμαλωσίῃσι Σοφοκλεὺς ἀπέδωκεν Ἑλληνική· ἐπεὶ Ἰαν-
νας τὴς Ἑλληνας λέγουσιν· ἐν δὲ Τριπίλემῳ, ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν
Ποιμέσι· τινὲς δὲ, τὴν Ἑλένην· ἐπεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλλήνας
Ἰωνας λέγουσιν· ἐν δὲ Τρωίᾳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ΙΑΙ· ἡ ὄνομα γυ-
ναικός. *Idem.*

Ἰδρεις—αἰδρεις· ἡ γενικὴ αἰδρεως, ὡς ὄφεις ὄφεις· καὶ αἰδρεῖ καὶ αἰδρεῖ· ἔ γάρ δεῖ διὰ τοῦ δ.—ὥς ἀμάρτημα τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ΙΔΡΙΔΑ. *Etymol. M.* in αἰδρεοι. Confer Eustathium ad Iliad. Γ. p. 309.

ΙΕΡΟΛΑΣ, ἱερεύς. Σοφ. Αἰχμαλώτοις· ὡς καὶ τὸν γέροντα γερόιταν, ἢ γερόντιαν λέγει. *Hesych.* ab Adr. Heringa emendatus.

ΙΗΟΥΣ καμάτας· τὰς κατὰ τὸν τόκον, ἐν ᾧ ἰᾷσι φωνάς, διὰ τὰς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτεσαι· τινὲς δὲ, τὰς θρηνητικὰς πόνους, ἀπὸ τοῦ ἱαλέμεν. Σοφ. Οἰδίποδι Τυρ. *Idem.*

ΙΗΙΟΣ—ἐπὶ δὲ τοῦ θρήνου ψιλοῦται. Σοφ. Οἰδίπ. Τυρ. (182.) Οὔτε γὰρ ἔκγονα κλυτὰς χθονὸς αὔξεται, οὔτε τόκοισιν ἰῶν καμάτων τῶν θρηνητικῶν. *Orionis Thebani Etymol. MS.* Confer vulgatum *Etymol.* in Ἰάλεμος.

ΙΗΙΟΣ—ἀλλὰ καὶ θρήνον σημαίνει, ὡς Σοφ. Τρωίλῳ. *Hesych.*

ΙΚΤΙΝΑ—καὶ ἡ ὄξυς, ὁ ἱκτινος. Σοφ. Ἰκλινος ἐκράξε παρασίρας κρείας. *Lex. MS. Bibl. Reg.*

ΙΚΤΟΡΕΥΣΟΜΕΝ, ἱκετεύσομεν. Σοφ. Αἰχμαλώτισι. *Hesych.*

ΙΛΛΑΔΑΣ, γονὰς ἀγελείας, καὶ τὰς συτροφάς. Σοφ. Ἀκρίσιῳ. *Idem.*

ΙΛΛΥΡΙΣ ΓΟΝΗ, ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρὸς γενεά· γράφεται δὲ καὶ γυνή· ὁ δὲ Καλλίστρατος, γίη, ἀντὶ τῇ γῇ· χρῶνται γὰρ ἔτως. Σοφ. Τριπτόλεμῳ. *Idem.*

ΙΞΟΦΟΡΟΥΣ δρίας· τὰς ἰξὸν φερούσας. Σοφ. Μελέαργῳ. *Idem.*

ΙΠΠΟΒΟΥΚΟΛΟΙ. Σοφ. *Pollux*, vii. 185.

ΙΠΠΟΜΑΝΗΣ. Σοφ. Αἶαντι. (143.) Σὲ τὸν ἵππομανῆ· ἦτοι πολέμιον καὶ ἵπποις ἐπιμαίνόμενον· ἢ τὸν μέγαν καὶ ἄρετον· εἶδε γὰρ ἡ προσθήκη τῶν τοιούτων ζώων, τὸ μέγεθος τῇ ὑποκείμενῃ δηλῆν, ὡς θυμὸν ἵππογνώμονα, τὸν μεγάλης γνώμης· καὶ βούπαις· ἵππομανῆς ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῷ λειμῶνος, ἦτοι ὅπως ἵπποι μαίνονται· ἢ τὸν εὐανδῆ, ἐν ᾧ εὐανδῆς βόλῃ, ὥς μαίνεσθαι τὰς ἵππους διὰ τὸν καιρὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς χλόης τοῦ λειμῶνος· τὴν μεγάλως μεμηνυῖαν· καὶ τὸν ἀνδρῆτα τῇ χλόῃ· ἐπεὶ καὶ φυλλομανῆς. *Etymol. M.*

Τὸ δὲ ΙΣΟΘΑΝΑΤΟΝ Σοφοκλὲς εἰπόντος ἐν Κρεούσῃ, ἔ πάνυ ἀνεκτόν. *Pollux*, vi. 174.

ΚΑΘΑΓΙΖΩ, συντελέσω, καὶ καθιερώσω· παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐκ τῶν ἐναϊτιῶν, ἐπὶ τῇ μαιίνειν τέτακται. *Hesych.* Pertinet ad Antig. 1093. Priori significatione occurrit apud Comicum, Av. 567. *Lyfistrat.* 238.

ΚΑΘΕΛΩΝ, Δημοσθένης ἀντὶ τῷ ἀνελών, ἦτοι ἀποκτείνας· καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.* Vide infra in Ὀδός.

KANNABIS. Σοφ. Θάμυρα. Ἡρόδοτος δ'. *Lex. MS. Sangerm.*

KARIKOI τράγοι, ὡς εἰτελῶν ὄνται. Σοφ. Σαλμάνει' εἰ μὴ ἄρα ἰπο-
συγχείων, τὲς Κιλικίης. *Hesych.*

Κάρτα—τὸ δὲ δειδῶν KAPTA παρὰ Σοφοκλεῖ' Καρίαι μελῆαι τε. *Athenæus*, p. 52.

KARPOMANHES, εἰς κέρων ἐξερίζεσθαι. Σοφ. Περιλάω. *Hesych.*

KATAGNONAI, ἐπιγινῶναι, μέμψασθαι. Σοφ. Ἀδάμαντι προτέρη.
Idem.

KATAINEESANTOS, συγκαταθεμένον. Σοφ. *Suidas ex CEd. Col.*
1704.

KATAPBYΛOIS, χλαίνας ποδήρεσι, ὥς τε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλλας χαλᾶ-
σθαι. Σοφ. Τρωίλῳ. KATAPBYΛOS, χλαῖς ποδήρης ἕως τῶν ἀρ-
βυλῶν. *Hesych.*

KATAPPAKTES, ὀχετὸς, ῥύαξ· καὶ ὁ αἰτός. Σοφ. Λαοκύννῃ· ἢ τὰς
Ἀρπυίας ἐν Φινεῖ. *Idem.*

KATETEXETHAI τῶν Ἀχαιῶν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εἶχεσθαι
ἔτιος Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.*

KATEΦRONEE, κατείνει· φρονεῖν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὸ νοεῖν· μέ-
μνηται καὶ Σοφ. ἐν Ἀχαιάδῃ καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ. *Erotiani Lex. Hip-
pocr.* Corruptus est prioris fabulæ titulus. Conjici possit ἐν Ἀ-
χαιῶν Συλλόγῳ, ἐν Ἀλωάδαις.

KATHNARISMEANA, ἀπολωλῆτα, ἐκδιδασμένα, ἐκκλιμεμένα. Σοφ. Αἴ-
αντι μασίγ. (26.) *Hesych.*

KATOTΛAΔA. Σοφ. Ναυπλίῳ·

Ἐπιύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατελάδι.

τὴν κατίλλεσθαι καὶ κατείργεσθαι· καὶ ἐξουλης δίκης, ἢ ἐξείργεως· οἱ δὲ,
τῇ πανολέθρῳ ἰσομένη τοῖς Ἑλλήσιν· οὐλον γάρ, τὸ ὀλέθριον· καὶ ἡ
κατὰ πρόδεσις αὐξήσειν ἔχει· ἡ ζοφώδης, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ σῶμα γι-
νομένης οὐλῆς· μελάντεροι γάρ· ἡ καταιγίδας ἔχουσιν καὶ συσροφὰς
αἰέμων· εἴλλειν γάρ, τὸ συσρέφειν. *Photii Lex. MS.* unde eximiam
hanc glossam protulit Kusterus ad Suidam, t. ii. p. 281. Ejus-
modi noctem pulchris versibus describit Argonauticorum poeta,
iv. 1695.

Νύξ ἐφόβει, τήνπερ τε κατελάδα κηλίσκουσι,
Νυκτ' ὀλοήν· ἐκ ἄστρα διίσχανεν, ἐκ ἀμαρυγαί
Μήνης· ἐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἥ τις αἰὶδὴ
Ἵρῳρει σκοτὶν μυχάτων ἀνῖσσα βεβέδρων.

KATPOC, κακός· οὕτως Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.*

KEKONA, παρὰ Σοφοκλεῖ' ἀπὸ τοῦ κτεῖνω, ἐκίονα, κέκονα. *Etymol. M.*

ΚΕΧΗΛΩΜΑΙ, πόδας δέδεται, συνέχραμμαι τὰς πόδας· χηλεύειν γὰρ, τὸ ῥάπειν· καὶ χηλινόν, τὸ πλεκτόν, ὃ Ἀνακρέων· καὶ χήλωμα, τὸ σπαργίον, Σοφ. Πανδώρα, ἢ Σφυροκόποις. *Hesych.*

ΚΗΡΥΚΕΙΟΝ. ἔστι προσηγορικόν, καὶ σημαίνει πᾶσαν ῥάβδον κήρυκος· ἔστι καὶ κτηλικόν, σημαῖνον τὸ τῷ κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύκειον. *Etymol. M.*

Κιμμερίας φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ὑποκάτω τῷ Πόντῳ εἶναι· γράφεται καὶ **ΚΕΡΒΕΡΙΟΝ**· καὶ ἔοικε καὶ Σοφοκλῆς περιπεπλωμέναι τῇ τοιαύτῃ γραφῇ· ὁμοίως καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. (187.) *Idem.*

ΚΙΝΑΔΟΣ, ἐπὶ τοῦ θηρίου—καὶ ἡ λοιδορία οἰκείως ἂν ἔχοι ἐπὶ τῶν πολυκινήτων—καὶ τῷ κινάδει Σοφοκλῆς. *Idem. Spectat ad Aj. 103.*

ΚΙΝΑΚΗ, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ. *Idem.*

Κινάρα· ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσις **ΚΥΝΑΡΑΝ** καλεῖ· ἐν δὲ Φοίνικι, **ΚΥΝΑΡΟΝ**·

Κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει γύην.

Athenaeus, p. 70. Ἀπὸ κυνὸς λέγεται συντεθεῖσθαι παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ ἡ **ΚΥΝΑΡΟΣ** ἄκανθα, ἡ καὶ κυνάρα,—ἣν ἡ κοινὴ γλῶσσα κυνόσκατον—ὀνομάζειν οἶδεν. *Eustath.* ad *Odyss.* P. p. 663.

ΚΝΩΔΟΝΤΟΣ, τῆς ἀκμῆς τῷ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν· ἀπὸ δὲ τῷ μέρῳ τὸ ὅλον ξίφος δηλοῖ. Σοφ. *Suidas.* ex *Aj. 1044.*

ΚΟΙΝΟΣ—ἀδελφός. Σοφ. Ἀντιγόνη·

ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα.

καὶ ἐν Ὑδροφόροις· Πολύκοινον Ἀμφιτρίτην. *Hesych.*

ΚΟΚΚΟΒΟΑΣ ὄρνις, ὃ ἀλεκτρυὼν, παρὰ Σοφοκλεῖ. *Eustath.* ad *Odyss.* Δ. p. 145.

ΚΡΑΝΑΑ πόλις· τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. *Schol. Comici ad Acharn. 75.*

Κραναιὴν πόλιν, τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ Κραναιῶ. *Hesych.*

ΚΡΟΤΗΜΑ, ἐπὶ τῶν δολίων τάσσεται. *Idem.* Κεκροτημένοι· ἀντὶ τοῦ ἐρραπισμένοι· ἐδάδεις πανούργων ἔργων· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῷ κειροτημένῳ χαλκῷ· καὶ Σοφ.

Τὸ πάνσοφον κρότημα, Λαίρτες γόνος.

Theocr. Schol. Vide *Valckenarium* ad *Sel. Idyll. p. 357.*

ΚΤΩΜΗΝ, σὺν τῷ ι. Σοφ. ἀντὶ τοῦ κταομένην. *Etymol. M.* Pertinet ad *Trachin. 194.* Sic *Æd. Col. 833.* ζῶμεν.

ΚΥΑΜΩ ΠΑΤΡΙΩ. Σοφ. Μελεάγρῳ· ὡς καὶ τῶν Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων διεκλήσαν δὲ αὐτὰς κυάμω, καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν, ἐλάττανεν· ἀντίγει δὲ τὰς χρόνους, ὡς καὶ ἐν Ἰνάχῳ, Κυαμόβολον διαστήν. *Hesych.* Vide *Toupii Epist. Crit. p. 54.*

"Εστὶ ΚΥΔΟΣ ἀρσενικῶς, καὶ σημαίνει παρὰ Συρακουσίοις τὴν λοιδορίαν· ἀπὸ γοῦν τοῦ κίδου, ΚΥΔΑΖΩ. Κιδάζεται τοῖς πᾶσι Ἀργείοις· αὐτὸ τοῦ λοιδορεῖται. Σοφ. Αἴαντι. (733.) *Etymol. M.* in Ἐκυδάσσατο.

ΚΥΚΝΙΤΙΣ, ἥς ὁ Κύνος ἐσασίλεισε. Σοφ. ἐν Πηλεΐ, καὶ ἐν Ποιμέσι, Βοὴν Κυκνήτιν. *Stephanus.*

ΚΥΛΛΑΙΝΩΝ ΚΑΤΩ. Σοφ. Φαίδρα· τὰ ὅτα καταβαλὼν, ὅπερ οἱ σαίνοντες κύνες ποιεῖσιν·

"Εσαινεν οὐρᾷ τῶτα κυλλαίνων κάτω.

οἶον τὸ, (Odyss. P. 302.)

Οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' ἔσφηε, καὶ ἔατα κάεθαλεν ἄμφω.

Hesych.

ΚΥΜΒΗ, πλοῖον εἶδος. Σοφ. *Photii Lex. MS.*

ΚΥΡΟΣ, ἐπιτευκτικὴ, καὶ κυρία. Σοφ. *Suidas* ex *Electr.* 925.

ΚΩΧΕΤΟΥΣΙΝ, ὀχοῦσι, μετεωρίζουσι. Σοφ. Καμικίοις·

Πιστοὶ γε κωχεύουσιν ἀμφορεῖ δέμας.

Hesych. ex *Etymol.* Regio MS. emendatus a Ruhnkenio in *Auctario.*

ΛΑΓΟΣ. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῃ Σατυρικῷ πλεθυντικῇ ὀνομαστικῇ·

Γέραντοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἱκτινοὶ, λαγοί.

Athenæus, p. 400. In *Lexico MS. Bibliothecæ Reg. scriptum* ἱκτίς καὶ λαγοί. Forte verum est ἱκτίδες, λαγοί.

ΛΑΙΘΑΡΓΟΣ· δηλοῖ μὲν κύνα· τροπικῶς δὲ σημαίνει καὶ ἐπίθελον ἄνθρωπον κρύφα βλάπλοντα· καὶ ἐστὶν ἐκεῖνος ὥσπερ εἰ φασὶν λαθροθήκης, ἀπὸ κυνῶν. Σοφ.

Σαίνεσα δάνεις, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

Eustath. ad Odyss. p. 164. Confer *Suidam.* Vocem λαίθαργος Plautus in *Bacchidibus* e Græco translatis, novo, quod solens confixit, vocabulo reddidit *clam-mordax*, quod interpretibus non fuit observatum, v. ii. 27.

Et, præter eos agnos, meus est istic clam-mordax canis.

Erat in Græca fabula versus hujusce forte non multum abssimilis.

Ὅμοιός σὺν αὐτοῖς ἐστὶ λαίθαργος κύων.

ΛΑΜΠΗΝΗ, εἶδος ἀμάξης, ἐφ' ἥς ὀχέονται. *Hesych.* "Εστὶ δὲ τέτονον ἡ λαμπήνη ἐν τῇ Σοφοκλέους *Ναυσικάῳ*. *Pollux*, x. 52.

ΛΑΠΙΖΕΙΝ, παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ συρίζειν· καὶ ΒΑΤΒΑΝ, τὸ κοιμᾶσθαι, οἶον·

ἡ δὲ προῦκαλεῖτό με

Βαυδᾶν μετ' αὐτῆς.

Eustath. ad Odyll. p. 546.

ΛΕΥΓΑΛΕΑ, ^{διὰ ξοχός} οὕτως Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.* ΛΕΥΓΑΛΕΟΝ, τὸ ὑγρόν. Σοφ. Μύρω λευγάλεω. *Etymol. M.*

ΛΕΥΚΗΝ ΗΜΕΡΑΝ, τὴν ἀγαθὴν. Σοφ. Ἀδάμαντι. *Lex. MS. Sangerm.*

ΛΗΚΥΘΙΣΤΗΣ, ὁ μικρόφωνος· οὕτως Σοφ. *Photii Lex. MS.* Vide Suidam in voce.

ΛΙΒΑΝΟΝ λέγει τὸ δένδρον· τὸ δὲ θυμιάμενον, λιβανωτόν· εἰ καὶ διὰ τὴν ποιοτικὴν Λίβανον καὶ τοῦτο Σοφοκλῆς λέγει. *Phrynichus Ecl. nom. Att.*

ΛΙΓΔΟΙ, χοάναι, τύποι, εἰς οὓς κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων· ἦσαν δὲ πύλιννοι. Σοφ. *Hesych.* ἐν Γλίδε χοάναι. Pertinet ad versum e Captivis servatum a Polluce. *Fragn. ii.*

ΛΙΚΝΟΙΣΙ ΠΡΟΤΡΕΠΕΣΘΑΙ. λίκνα ἰσάντες προστάγεσθαι· ἅ ἐστι κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθετο, ἅπερ εἰςὶ καρποὶ πύρινοι. *Idem.* Pertinet ad fragmentum e Plutarcho et Clemente relatum inter incerta LX.

ΛΙΠΟΥΥΧΕΙΝ. Σοφ. Πηλεΐ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΛΙΤΡΑ. ἦν μὲν νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τῷ γάμῳ Ἐπίχαρμός τε καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο. Σοφοκλῆς δὲ ΛΙΤΡΟΣΚΟΠΟΝ φησὶ τὸν ἀργυραμοιβόν, ἀπὸ τῷ νομίσματος. *Photii Lex. MS.*

ΛΥΚΟΚΤΟΝΟΥ θεῶ. Σοφ. Ἠλέκτρα. (6.) Ἀρίσταρχος, διὰ τὸ τὸν θεὸν νόμιον εἶναι, καὶ τὴν τῶν βοσκημάτων φυλακὴν ποιούμενον τὸν Ἀπόλλωνα, ἀναιρεῖν τὰς λύκας· ἐστὶ γὰρ ὁ λύκος ἱερὸν Ἀπόλλωνος. *Hesych.*

ΛΥΜΕΩΝ, ὁ φθορεύς. Σοφ. *Suidas* ex Aj. 574.

ΜΑΓΑΔΙΣ, ψαλτικὸν ὄργανον· ὅτως Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.*

ΜΑΓΝΟΝ. Σοφ. Ὀδυσσεὺς τὸν μέγαν, τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα. *Idem.*

ΜΑΙΕΥΤΡΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ μαῖαν. Σοφ. Ἀλεξάνδρῳ. *Lex. MS. Sangerm.*

ΜΑΡΕΙΝΗ, ἡ μεμαρασμένη ὕλη, καὶ τοὺς ἀνδρακευτάς. Σοφ. *Photii Lex. MS.*

Δίγονος ΜΑΣΘΛΗΣ, διπλῆς ἱμάς· ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆ αἵματος ἐκέχρωτο. Σοφ. Ἀνδρομέδα·
ἰδὲ δὲ Φοίνιον

Μάσθλητα δίγονον.

Etymol. M. ΜΑΣΘΛΗΤΑΣ, ἱμάντας, ἡνίας· καὶ ἡ μάσθλη, ἡνία. Σοφ. Ἀνδρομέδα καὶ Συνδείπνοις. *Hesych.*

ΜΑΣΤΑΚΑΣ, τὰς ἀκρίδας Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.* Ἐν δὲ ἤτοι-
κα λείκῃ εὔρηται καὶ ΜΑΣΤΑΚΕΣ, αἱ ἀκρίδες· καὶ λέγεται κεῖσθαι
τῷτο παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φινεῖ. *Eustath. ad Odyss. p. 168.*

Ἡ μέλπεσα γαρεῖσθαι, μελλονόμω· βελτιν δὲ, ὡς Σοφοκλῆς ἀνίστασι,
τῆς ΜΕΛΛΟΤΑΜΟΥ· ταύτην δὲ καὶ ΤΑΛΙΝ καλεῖ. (*Antig. 640.*)
Pollux, iii. 45.

ΜΗΛΑ. Σοφοκλῆς, φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης, διζεῖν αἱ πε καὶ
τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν. *Eustathius ad Iliad. p. 828.* Σοφο-
κλῆς γὰρ, φασί, τὸν Ἀχιλλεῖα τραφῆναι εἰπὼν ἐν τῷ Πηλῷ πᾶν μῆ-
λον θηρῶντα, διζοῖ αἱ τὰ θηρία πάντα μῆλα καλεῖν. *Idem. ad O-*
dyss. p. 384.

ΜΗ ΝΟΜΙΣΘΝ, ἀντὶ τῷ, μὴ νομίσης. Σοφ. Πηλεῖ. *Lex. MS. Sangerm.*
Sic apud Comicum μὴ ψεύσῃ, *Thesmoph. 870.* ubi vide
quæ notavimus.

ΜΗΤΗΡ, ἡ τεκοῦσα—ἡ μαςὸν ἐπισχοῦσα, ὡς Σοφοκλῆς. *Pollux,*
iii. 10.

ΜΗΧΑΝΟΠΡΑΦΟΣ, ἐπιμητῆς κακῶν, κατασκευαστής· τὰ φαῦλα μηχαν-
ώμενος. Σοφ. *Suidas ex CEd. Tyr. 395.*

ΜΙΑΙΝΕΣΘΑΙ καὶ ΕΚΜΙΑΙΝΕΣΘΑΙ, τὸ διεφθεῖναι. Σοφ. *Photii Lex.*
MS.

ΜΙΑΝ ΜΙΑΝ, ἀντὶ τοῦ κατὰ μίαν. Σοφ. Ἐξιδί. *Lex. MS. Sangerm.*
Eadem loquendi forma, qua μᾶλλον μᾶλλον dicunt, quod apud
Suidam vide, et ὅσον ὅσον apud Comicum *Vespis, 213.* Latini
magis magis, minus minus. Vide Hieron. Columnam ad Ennii
fragmenta, p. 99.

ΜΙΝΥΠΕΤΑΙ, ἄδει, κλαίει, θρηνηῖ, εἰφάνως λείπει. Σοφ. *Suidas ex CEd.*
Col. 703.

ΜΝΕΙΑΝ, τὴν νύκτα. Σοφ. Ἀλεξάνδρῳ. *Lex. MS. Sangerm.* Eam-
dem glossam habent Photius et Suidas, sed absque dramatis in-
dice. *Electr. 394.*

ΜΟΛΙΒΟΣ καὶ ΜΟΛΥΒΔΟΣ· εἰ μὲν ἰ ἐστὶν, τὸ δ' οὐκ ἔστιν, οἶον·

Καὶ μόλις ὥς δίκτυον

κατῆγε.

-

-

-

Σοφοκλῆς· εἰὰν δὲ τὸ ν, τὸ

δ. *Etymol. M.* Legitur apud Plutarchum, *Moral. p. 75.* inno-
minati Tragici verius, qui forte idem est, quem Etymologici
auctor laudat, ab alterutro immutatus. Juxta Grammatici ca-
nonem senarius apud Plutarchum sic scribi debuit:

Μολιβδὸς ὥς δίκτυον κατέσπασεν.

ΜΥΝΔΟΣ. μίνδος ἰχθύς, Σοφοκλῆς· ὁ μὴ αἰδῶν· ὁδὸν καὶ ἑλλοψ, ἀπὸ

τῷ ἱλασιπῇ τὴν ὄπα ἔχειν. *Etymol. M.* Vide Casaubonum ad *Athenæum*, p. 538.

ΜΥΝΗΣ, *nomen proprium*. Τὸ γὰρ Μύνης, "Ὀμηρος μὲν Μύνητος κλίνει" *Σοφοκλῆς* δὲ ἰσοσυλλάβως. *Eustath.* ad *Iliad.* 1020.

ΜΩΛΥΣ, ὁ ἀμαθής. *Σοφοκλῆς* δὲ Φαίδρα, ΜΕΜΩΛΥΣΜΕΝΗ, *παρμένη*. *Hesych.* Timon Philiassius apud *Diog. Laërt.* vii. 170. Cle-anthem, qui erat obtusi et tardi ingenii, μωλύτην appellat.

ΝΑΡΟΝ, τὸ ὑγρὸν, παρὰ τὸ νῶ ξῆμα· δηλοῖ τὸ ῥέω· ὁ μέλλων νάσω· γίνεταί· ναρός· καὶ τὸ ἐδέτερον, ναρόν. *Σοφ.* Τρωίλῳ·

Πρὸς ναρὰ δὲ κρηναῖα χωρῶμεν ποτά.

ἔτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων· καὶ ἴσως ἡ συνή-
θια τρέψασα τὸ α εἰς ε, λέγει νερόν. *Orionis Thebani Etymol. MS.*

Confer vulgatum *Etymologicum* et *Salmasium* ad *Hist. Augus-
tam*, p. 311.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΝ πλάτην, ναυτικήν. *Σοφ.* Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ. *Hesych.*

ΝΕΝΩΤΑΙ, νενόηται· παρὰ *Σοφοκλεῖ* Ἑλένης γάμῳ. *Etymol. M.*

ΝΕΥΡΟΣΠΑΔΗΣ ἄτρακτος, παρὰ *Σοφοκλεῖ* ἐν *Φιλοκτήτῃ*. (293.) ὃν ἀφίησί τις, τῇ νευρᾷ ἐπισπώμενος αὐτόν. *Suidas.*

ΝΗΛΙΠΟΥΣ, ὁ ἀνυπόδητος. *Idem* ex *Œd.* Col. 362.

ΝΩΜΩΝ, κρίνων, ἐξετάζων. *Σοφ.* *Idem* ex *Œd.* Tyr. 308. ubi glossa, ἱρυνῶν, σκοπῶν. *Plato* in *Cratylō* citatus a *Musgravio* ad *Eurip.* *Phœniſſ.* 1290. τὸ νωμῶν καὶ τὸ σκοπεῖν ταυτόν.

ΞΑΝΩ, κοπιάσω. *Σοφ.* Ποιμέσιν. Ἐκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βεβλόμενος μά-
χεσθαι, φησὶν·

Ἦδὺ ξανῆσαι, καὶ προγυμνάσαι χεῖρα.

Pbotius, Suidas. Senarium vertit *Grotius* :

Sic dulce manibus prælio proludere.

ΞΑΣΜΑ, *Σοφοκλῆς.* *Pollux*, vii. 30. Sic nimirum appellavit τὸ ξαν-
θὸν ἔριον.

ΞΗΡΑΛΟΙΦΕΙΝ ἐλέγετο χωρὶς λυτρῶν ἀλείφεισθαι.—μήποτε καὶ τὸ ὑπὸ
τῶν ἀλειπιῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι ἔτως ἔλεγον. *Σοφ.* Πηλεῖ·

Καὶ ξηραλοιφῶν εἵματος διὰ πλυχῶν.

Harprocrat.

ΞΥΜΒΟΛΟΥΣ, τὰς διὰ τῶν πιασμῶν οἰωνισμὰς ἔλεγον· ἀνεντίθεντο δὲ ἔ-
τοι Δήμητρι· τινὲς δὲ, τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένης μαντείας, ἃς Φι-
λόχορος φησι Δήμητρα εὐρεῖν. *Σοφ.* Ἀχαιῶν συλλόγῳ. *Hesych.*

ΞΥΝΕΡΞΕΤΕ, ἀποκλείσετε. *Σοφ.* *Suidas* ex *Aj.* 597.

ΟΔΟΣ. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτες φησὶν, Ἡ ἐν ὁδῷ καδελάν·
ἀντὶ τῷ ἐν λόγῳ καὶ ἐνέδρα· τοιοῦτον δὲ εἶναι καὶ τὸ Ὀμηρικόν φασι,

(Il. A. 151.) Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι· εἰ δὲ ψιλῶδείῃ ἢ προτέρᾳ, σημαίνει τὸν βαθμὸν, ὡς παρὰ Λυσία ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. — Ἡ ἐν ὁδῷ καθελὼν, ἀντὶ τῆς, ἐνεδρεύοντα ἐλὼν, τετέστιν ἐν τινὶ ἐνέδρᾳ καταβαλὼν—Καθελὼν. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους φησὶν, Ἡ ἐν ὁδῷ καθελὼν, ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἢ ἀποκτείνας· ἐχρήσαντο δὲ ἔτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμήλῳ. *Harpocratonis* tres istæ glossæ sic conjungendæ erant, ut intelligeretur quænam esset *χεῖσις*, quam ille Sophoclis auctoritate firmarit, nempe nominis ὁδὸς, adhibiti pro λόχος vel ἐνέδρα. Tenuati ὁδὸς significantis βαθμὸν usum e Sophocle etiam confirmare poterat, apud quem hoc sensu occurrit in *Œd. Col.* 58. 1661.

ΟΔΟΣ, ὁδός. Σοφ. *Suidas* ex *Œd. Col.* 1661.

ΟΙΑΤΑΝ, κωμήτην· οἶαι γὰρ αἱ κῶμαι. *Hefysch.* ΟΙΗΤΑΣ, τὰς κωμήτας. Σοφ. Ἀνδρομέδα. *Photii Lex. MS.*

ΟΙΑΤΙΔΟΣ ΕΚ ΝΟΜΟΥ. Σοφ. Οιδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ. (1116.) τῆς προβατευομένης ἐκ νεμήσεως· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς δῆμ᾽· κακῶς, οὐ γὰρ ἔγγυς κεῖται. *Hefysch.* Ἀπὸ δὲ τῶν οἴων, καὶ οἰάτιδος νομοῦ μέμνηται τις παλαιός, τοῦ ἀπὸ προβάτων κατανεμομένου. *Enstatib.* ad *Iliad.* p. 1225.

ΟΚΡΙΑΖΩΝ, τραχυρόμενος. Σοφ. *Photii Lex. MS.*

ΟΛΕΘΡΙΟΝ· μέχρι θανάτου. Σοφ. Ὀλέθριον αἰκίζε. *Suidas* ex *Aj.* 402.

ΟΛΚΙΑ Σοφοκλῆς τὰ πηδάλια ἐν Ναυπλίῳ ὠνόμασε. *Pollux*, x. 134.

ΟΛΟΣΠΑΔΕΣ, ὅλαι κατατεινόμεναι καὶ κατασπώμεναι. Σοφ. *Photii Lex. MS.*

Τὰς δὲ ταῖνας, ΟΛΟΣΤΗΜΟΝΟΥΣ ΤΟΛΥΠΙΑΣ Σοφοκλῆς ὠνόμασεν. *Pollux*, vii. 32.

ΟΜΜΑΤΕΙΟΣ ΠΟΘΟΣ. διὰ τὸ ἐκ τῆς ὁρᾶς ἀλίσκεσθαι ἔρωτι. Ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίγνεται ἀνθρώποις ἔρᾶν· καὶ Σοφ. ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ΟΜΜΑΤΑ ΠΛΑΤΥΛΟΓΧΑ φησὶν. *Hefysch.* a Jo. Toup emendatus, *Epist. crit.* p. 133.

ΟΜΟΓΝΙΟΙ ΘΕΟΙ, οὓς οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀφιάζεσιν. *Photii Lex. MS.* Pertinet ad *Œd. Col.* 1398.

ΟΜΟΥ. Vide ad *Antig.* 1180.

ΟΜΠΙΝΙΟΝ ΝΕΦΟΣ, μέγα, πολὺ, ὑψηλόμενον. Σοφ. Θεοῖ. *Suidas* et *Photius* in *Lex. MS.* ubi Ὅπνιον.

ΟΝΑΙΑΤΟ, ἀπολαύσειαν. Σοφ. *Suidas* ex *Electr.* 213.

ΟΠΙΣΑΜΒΟΝ. ταύτην Χρυσίππος τάττει κατὰ τῶν χεῖρον ἐν τοῖς πρά-

γμασι προβαίνοντων, παρὰ τὸ αἰὶ ὀπίσω βαίνειν μέμνηται δὲ τῇ δό-
ματος Σοφοκλῆς. *Appendix Vatic. Proverb. iii. 36.* Ἐν δὲ τῷ κατὰ
σοιχείων λεξικῷ καὶ ΟΠΙΣΑΜΒΩ εἴρηται, ἡ εἰς τοῦπίσω ἀναχωρησις.
Eustath. ad Iliad. p. 806.

ΟΡΓΑΣΑΙ, τὸ πηλοποιῆσαι ἐστὶ, καὶ ἰγερῶ ξηρὸν μίξαι. Σοφ. Θέλωμι
πηλὸν ὀργάσαι. *Etymol. M. in Ὀρῖαδα γῆν.* Confer Hefychium in
Ὀργάσαι. Comicus, *Av. 839.* Πηλὸν ἀποδοῦς ὀργασον.

ΟΡΓΑΣΜΟΣ, μαλακμός· μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Παιδῶν
λέγων·

Καὶ πρῶτον ἄργον πηλὸν ὀργάζειν χερσὶν.

καὶ Ἀττικοὶ δὲ ἰδίως λέγουσιν ὀργάσαι, καὶ τὰ ὑγρὰ τοῖς ξηροῖς μίξαι
καὶ ἀναφρεῖσαι, καὶ οὖν πηλὸν ποιεῖν. *E Scholiis MS. in Hippo-
cratem. Vide Timæi Lexicon Platon. p. 129.*

ΟΡΘΟΚΕΡΩΣ, ὀρθόκερξ. Σοφ. *Photii Lex. MS.* Κέρας ἡ κίον· ὃ καὶ
Ὅμηρον δηλῶν τινες ἔφασαν, εἰπόντα τὸν Πάριον, Κέρ' ἀγλαόν. (*Il. A.*
385.) ὣθεν καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, Ὀρθόκερως φρεσὶν, ὣον ὀρθόκερξ.
Pollux, ii. 31.

ΟΡΘΟΠΤΕΡΟΝ. Σοφ. Αἰδίοφιν· ὀρθὸς ἔχοντα κολωνίος· τὰ γὰρ εἰς
ὑψος ἀνέχοντα, πλερὰ ἔλεγον, καὶ τὰ περιστά. *Photii Lex. MS.*
Vide Hefychium in Ὀρδοπίτερος.

ΟΡΘΟΦΡΩΝ, ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν· ὣτως Σοφοκλῆς.
Photii Lex. MS.

ΟΡΜΕΝΟΣ, ὃ τῆς κράμβης ἀσφάραγος παρὰ Ἀττικοῖς, διὰ τὸ ἐξορθεῖν
καὶ βλαστάνειν, ἦγεν ὃ ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκώς· ὣθεν καὶ ΕΞΟΡ-
ΜΕΝΙΖΩ ῥῆμα. Σοφ.

Καὶ ἐξορμενίζει, καὶ ἐπισχολάζεται

βλάστη.

τείσιν ὃ σχολὴν ἡ βλάστη ἔχει, ἀλλὰ δηλονότι ἐμῶ εἰς αὔξην κατὰ τὰ
ἐξορμενίζοντα φυλά. *Eustathius ad Iliad. p. 857. Athenaeus, p. 62.*

ΟΥΔΕΝ ΕΡΓΟΝ, οὐδὲν ὄφελος. Σοφ. *Suidas in Ἐργον εἰπεῖν· ex*
Aj. 863.

ΟΥΚ ΕΚΦΡΩΣΙΝ, ἐκ ἐξαφῶσιν. Σοφ. *Photii Lex. MS.* Vide Comi-
cum, *Vesp. 156.*

ΟΥ ΚΩΦΙΖΕΙ, ὃ βλάπτει. Σοφ. ἐν Ἐπὶ Ταινίῳ Σατ. *Ibid.* ubi male
scriptum οὐκ ᾤφιζεν. Vide Hefychii interpretes ad glossam οὐ
κωφεῖ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΧΝΗ, ἡ δρόσος. *Suidas ex Œdipo Col. 713.*

ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΑΧΟΣ, τὸν κοινωτέον. Σοφ. *Photii Lex. MS. ex Antig.*

ΟΥΡΙΣΑΙ, ἀποκαταστήσαι εἰς ἔθρον. *Idem.* Pertinet hæc glossa ad
Ced. Tyr. 714. Nomen Σοφοκλῆς, quod subjici debebat librarii
errore in fine præcedentis glossæ positum fuit, αἶράν, αἰδοῖον.
Σοφ.

ΟΦΕΛΑΜΑ, αὐξήμα. Σοφ. *Idem.*

ΟΧΟΣ ΑΚΕΣΣΑΙΟΣ. ἰδοὺν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπεδαῖται· ἡ γὰρ
ἸΑκεσσα, Σικελικὴ πόλις. Σοφ. Ἰδοφόροις. *Idem.*

ΠΑΘΑΙ, αἱ συμφοραὶ—πάδας δηλονότι, πάδη, ξυμφοράς. Σοφ. *Sui-*
das, Ced. Col. 7. Aj. 295.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΟΝ, ζοφερόν. Σοφ. Ἰνάχω·

Χειμῶνι σὺν παλινσκήῳ.

Harprocrat.

ΠΑΠΠΟΣ, ἀκάνθης ἄνθημα· ἐπὶ γηράσῃ καὶ ἀποξηράνδῃ, καὶ ἐπὶ
ἀνέμων ἐκρηπίζεται, καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλει. *Hesych.* Pertin-
et ad Sophoclis senarium, quem ferveravit *Plutarchus*, Moral.
p. 1100.

Γράϊας ἀκάνθης πάππος ὡς φυτώμενος.

ΠΑΡΑΚΡΟΥΕΤΑΙ, ἀπὶ τοῦ ἐξαπατᾶ—μετῆνται δὲ τοῖνομα ἀπὸ τοῦ
τῆς ἰσάντας τι, ἢ μετρεῦντας κρούειν τὰ μέτρα, καὶ διασεύειν ἕνεκα τῷ
πλεονεκτεῖν· καὶ Σοφοκλῆς πε·

Ὡς μήτε κρούσης, μήδ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς.

Harprocrat., quem falso citasse suspicor. Pentameter hic ele-
giacus Theognidis potius quam Sophoclis esse videtur.

ΠΑΡΑΡΥΜΑ ΠΟΔΟΣ. Σοφ. Πολιξίῃ. ὡς κρεμαμένων τιῶν ἰφασμα-
των ἐκ τῷ εἵματος πρὸς κάλλος· τινὲς δὲ, σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν· οἱ
δὲ, ὑπόδημα. *Hesych.*

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΙ, τὰ τριάκοντα γάρδια παρὰ Πέρσαις· παρ' Αἰγυπτίοις
δὲ, ἐξήκοντα· παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ ἐπὶ τῷ αἰγίλῳ εἰρηλαί.
Etymol. M.

ΠΑΡΕΣΤΙΝ, ἐκ παντὸς δυνατὸν εἶναι. *Photii Lex. MS.* Pertinet ad
Ced. Tyr. 785.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ. λέγεται ἔτις ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων θαυσιλείας—καὶ ἐπὶ
τῷ παρῆναι, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτεροις Σοφοκλέους
τὴν παρῆσαν

Τῶν ἐγγυὲς ὄντων.

Photii Lex. MS. et Suidas.

ΠΑΤΡΟΚΤΟΝΟΣ. Σοφ. ὁ γὰρ πατροφόντης. καὶ μητροφόντης, ποιητι-
κός. *Pollux*, iii. 13.

ΠΕΛΟΝ, ὑπέφαιον· ἀγροῦντες δὲ τινες γράφουσι πέλιον· ὡς καὶ Σοφ. ἐν Ποιμέσι, καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ φησί.

Κυνὸς, πελῆς τε μηκάδος ἑνὸν βοός.

Erotiani Lex. Hippocrat.

ΠΕΜΦΙΞ· νυνὶ δὲ ἀρκέσει τοῖς γραμματικοῖς ἀκολοθήσαντα, κατὰ τὴν ἐκείνων διάταξιν εἰπεῖν τι περὶ τῶν κατὰ τὴν πέμφιγα σημαινομένων· δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πονοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις λέγειν·

Ἄπῃξε πέμφιξ Ἰονίῃ πέλαις πόρῃ.

καὶ ὁ αὐτὸς ἐν Σαλμωνεῖ Σατυρικῷ·

Καὶ τάχ' ἂν Κεραύνια

Πέμφιξι βροντῆς καὶ δυσσομίας βάλοι.

ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτίνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κόλχοις κατὰ τὰδε τὰ ἔπη·

Κάπεδαύμασά

Τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσεῖαν ἰδών.

ἐπὶ δὲ τῷ νέφει δοκεῖ τελέχθαι κατὰ τὸδε τὸ ἔπος ἐν Σαλμωνεῖ Σατυρικῷ παρὰ Σοφοκλεῖ·

Πέμφιγι πᾶσαν ὄψιν ἀγγέλω πυρός.

Galenus, Comment. i. ad Hippocratis περὶ τῶν ἐπιδημίων, vi. p. 454. edit. Basil. emendatus a Bentleio Epist. ad Millium, P. 57.

ΠΕΝΘΕΡΟΣ, τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πειθερὸν, τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλεύς·

Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνεσσα πειθερῶν·

ἀντὶ τῷ γαμβρῶν. *Suidas.* Γαμβρὸν δὲ, τὸν νυμφίου, ἢ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖον· ἐναλλάσσειν δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. Σοφοκλῆς δὲ τὸν πειθερὸν ἀντὶ τῷ γαμβροῦ λέγει. *Etymol. M.* in Γάμος. Vide not. ad *Œd. Tyr.* 70.

ΠΕΣΣΑ ΠΕΝΤΕΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΚΥΒΩΝ ΒΟΛΑΣ. Σοφ. Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ. (fragm. vi.) παρ' ὅσον πίνετε γραμμαῖς ἔπαιζον· διαφέρει δὲ πετλεία κυθείας· ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναξέριπυσιν· ἐν δὲ τῇ πετλείᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινῶσι. *Hesych. Pollux, ix. 97. Eustatbius ad Odyss. p. 28.* Πετλεία, ἢ πεσσειά, ὡς Σοφοκλῆς. *Pollux, vii. 203.*

ΠΗΛΟΣ· κάπηλος, ὁ μεταβολεὺς, καὶ οἰνοπώλης· παρὰ τὸ χεῖν τὸν πηλόν, ἦγεν τὸν οἶνον· τινὲς οἰνται ἐν αὐτῷ ἐνὸς εἶναι, πηλόν καὶ οἶνον, ἐκ τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ·

Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίδων τυεῖσθαι

ὁ μὲν ἔν Σοφοκλῆς εὐεπίφορος εἰς τὸν πηλόν. *Etymol. M.* Vide Gatakerum, Operum tom. i. p. 446. et Toupium ad Suidam, ii. 66. Inde inter fragmenta Sophoclis retulit Heathius hæc verba εὐεπίφορος ἐς τὸν πηλόν, quæ Sophoclis non sunt, sed grammatici significantis usum vocis πηλὸς Sophocli adamatum fuisse et frequentatum, ut quum ad Aj. 618. Scholiastes ait : εὐεπίφορος δὲ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελοποιίας· et ad Antig. 909. εὐεπίφορος Σοφοκλῆς εἰς τὸ ΤΡΕΦΩ ἀντὶ τῷ ΕΧΩ λέγειν. Non animadvertit mancā et mutilā esse Suidæ notā, quæ ex Etymologo suppleri debet.

ΠΟΡΕΥΝΕΤΑΙ, ὁδύεται· ἀπὸ τοῦ πόρε. Σοφ. *Photii Lex. MS.* Pertinet ad Philoct. 794.

ΠΡΟΝΟΥΣΤΕΡΟΣ, ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Σοφ. Αἴαντι μακρογούρω (119.) *Lex. MS. Sangerm.* Προιούτερος, προμηδέτερος, προνοητικώτερος. *Suidas.* Male in Photii Lexico scriptum προνοετέρος, ἀντὶ τῷ προνοητικώτερος. Σοφ.

ΠΡΟΣΤΑΘΗΡΙΟΣ Ἀπόλλων· ἐπὶ πρὸ τῶν θεῶν αὐτὸν ἰδρύετο. Σοφ. *Photii Lex. MS.* Pertinet ad Electr. 639.

ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ. (Σοφ. Οἰδίποδι Τυρ. 419.)

Ὡς οὐ Κρέοντος προσάτω γεγράφομαι.

ἀπὸ τῷ Ἀθήνῃσι κίμει ἀνάγκη εἰς τὸς ἥρωας· ἔμενοι γὰρ προσάτην οἱ μέτοικοι· καὶ οἱ μὴ ἀπογεαφόμενοι τῷτον, ἀπρεσασίᾳ δικὴν ὄφειλον. *Hesych.*

ΠΡΟΣΧΗΜΑ· καὶ ἡ πρὸφασις, καὶ τὸ οἰονεῖ προκαλίμμη· ἔτι δὲ καὶ τὸ καλλώπισμα. Σοφ. ἐν Ἡλέκτρᾳ (527. 684.) *Thomas Mag.*

ΠΤΕΡΥΓΕΣ, τὰ πηδάλια. Σοφ. *Photii Lex. MS.*

Τὸ ΠΤΥΟΝ, καὶ πλεον ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ὕστερον, ὡς Αἴλιος Διοκρίσιος φησὶ· πτόον δὲ Σοφοκλῆς, ἀκολυθῶν δηλαδὴ τῷ ποιητῇ. *Eustath.* ad Iliad. p. 925.

ΠΥΓΑΡΓΟΣ, εἶδος αἰετῶ. Σοφοκλῆς ἐπὶ τῷ δαίλῳ, ἀπὸ τῆς λευκῆς πυγῆς, ὥσπερ ἐναντίας μελαμπύγης ἀπὸ τῆς ισχυρᾶς. *Etymol. M.*

ΠΥΝΔΑΞ. Vide in ΑΠΥΝΔΑΚΩΤΟΣ.

ΡΑΙΚΟΥΣ. οἱ βάρβαροι τὸς Ἑλλήνας. Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. *Photii Lex. MS.* At juxta Eustath. ad Ἰλ. M. p. 846. Sophocles voce Γραικοὶ usus est : ΓΡΑΙΚΟΥΣ, ἡ μὲν συνήθεια καὶ Σοφοκλῆς δὲ περ κατὰ τὸς παλαιούς, καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ διὰ τῷ ἐν ἀρχῇ γ· προσφέρουσιν ἐπὶ Ἑλλήνων· οἱ βάρβαροι δὲ Ραικοὺς φασὶ δίχα τῷ γ, ὡς ἐν παλαιῷ εὐρεται ἑθνορικῶ λέξικῶ.

ΡΑΚΤΗΡΙΟΙΣ ΚΕΝΤΡΟΙΣΙΝ. ἀντὶ τῷ ταῖς κόπαις, διὰ τὸ ἀράττεσθαι· καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ·

Μέλη βοῶν ἀναυδα καὶ ῥακτήρια.

ἀντὶ τοῦ ψοφῶδη καὶ δορυβῶδη. *Hefych.*

Πᾶς ὁ περὶ ῥῶδης αἰγιαλὸς, ῥαχίας καλεῖται· καὶ γῆ δέ τις ἐν τοῖς μείαλοις ἔτω καλουμένη· παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ΡΑΧΙΑ λέγεται ἡ τῷ ὄρους. *Etymol. M.* in Ῥάχης.

ΡΑΧΟΙ, αἱ μυρίκιναι ῥάβδοι.

Ῥάχοισιν ὀρεκάδος εἴγης.

Σοφοκλῆς δὲ, τὴν φραγμὴν ποίμνης. Ῥάχες, τὰς ἀνανδῶδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι. *Photii Lex. MS.*

ΡΑΨΩΔΟΣ ΚΥΩΝ, ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφ. *Idem.* Pertinet ad *Oed.* *Tyr.* 399·

ΡΕΙΤΑ. ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς, καλούμενα Ῥεῖτά· ἔτως Σοφ. Ῥεῖτῶν, τόπος ἱερῶν ῥευμάτων. *Idem.*

ΡΗΤΩΡ, συήγορος, δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κρήνης παρὰ Σοφοκλεῖ. *Photii Lex. MS. et Suidas.*

ΡΙΚΝΟΣ, ὁ πεφρικῶς παρὰ Σοφοκλεῖ. ΡΙΚΝΟΥΣΘΑΙ, τὸ δλίκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διασρέφεισθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥικνεῖσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι, ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνεσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπλιστα τὴν ὁσφύν. Σοφ. Ἰχθυεταῖς. *Photii Lex. MS.*

ΡΥΤΗΡΕΣ, χαλινοὶ, ἱμάντες, ἡνίαί. Ῥυτῆρι κρούων γλετὸν ὑπὲρ ποδός· Σοφ. *Idem.* Confer *Hefych.* in Ῥυτῆρι κρούων. *Sophoclis versus sic scribendi.*

Καὶ μὴν ὑβρίζων αὐτίκ' ἐκ βάθρων σ' ἐλῶ

Ῥυτῆρι κρούων γλετὸν ὑπὲρ ποδός.

ἐλῶ futurum est Atticum pro ἐλάσω.

ΣΑΓΜΑ, ἡ θήκη τῷ ὅπλῃ· σάγη δὲ, τὸ ὅπλον. Σοφ.

Κάλλιςα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Suidas. Σάκος, ἀσπίς· ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι ΣΑΓΗΝ, τὴν ἄλην πανοπλίαν λέγουσιν, ὡς Σοφοκλῆς. *Apollonii Lex. Homericum.*

ΣΑΚΟΔΕΡΜΙΤΗΣ. Σοφ. Τρωίλῃ· οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δερματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ' ὕσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα. *Photius et Lex. MS. Sangerm.* Confer *Hefychium* in Σακοδερμειγῆς.

ΣΑΛΑΒΗΝ. Σοφοκλῆς τὴν ὀπὴν. ΣΑΛΑΜΒΗ, ὀπὴ, καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS.* Prior glossa est etiam in *Lex. MS. Sangerm.*

ΣΑΛΗΤΟΝ. Σοφ. Ἀνδρομέδῃ ἀντὶ Σαρπίδος· ἡ βαρβαρικὴ χιτῶνα· οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί. *Hesych.*

ΣΕΙΡΙΟΤ κυρὸς δίκην. Σοφοκλῆς, τὸν ἀστῆρος κύμα· ὁ δὲ Ἀρχιλόχης, τὸν ἥλιον. Ἴκνκος δὲ, πάντα τὰ ἄστρα. *Idem.*

ΣΕΛΑΣ οἱ μόνον πτερύς, ἀλλὰ καὶ ἥλη· ὁδε παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ ἐπὶ, ὡς ἐν ἡπειρωτικῇ εἴρηται λεξιμῇ. *Eustath.* ad *Odyl.* p. 758. Hinc collige *fenestrata*, quae ἐπὶ communiter dicitur, Sophoclem appellasse σέλας.

ΣΕΜΝΑ τῆς σῆς παρδίνε μυθήρια. Σοφ. τὰ ἀξέζητα, καὶ ἀειξηγητα μυθήρια. *Hesych.*

ΣΙΑΓΟΝΟΣ δὲ μνημονεύει Σοφοκλῆς Ἀμύνῳ

Σιαγίνας τε δὴ

Μαλθακὰς τίδησι.

Athenæus, lib. iii. p. 94.

ΣΙΚΑΟΣ (*Lex. Sangerm.* ΣΙΓΑΟΣ) καὶ τὸ ἐνάντιον, καὶ εὐδμοὶς βαρβαρικὸς δυνάμενος ὁπτῶ ὄσολος Ἀστικὸς· ἔτιω Σοφ. *Photii Lex. MS.*

ΣΙΑΦΙΟΤ ΛΕΙΜΩΝ. Σοφ. πρὶ γῆς ἐν Λιεύῃ τὸ σίλφον φερύσσης. *Hesych.*

ΣΟΥΣΘΩ παρὰ Σοφοκλεῖ (*Aj.* 1431.) ἐν τῷ σοῖσθω σιναιξεδιν. *Philemon Grammat. MS.*

ΣΟΦΙΣΤΑΣ μὲν καὶ σοφὸς ἔλεγεν τὸς ποιητάς. Σοφ.

Μέν' εἰς σοφιστὴν τὸν ἑμόν.

Schol. Pindari ad *Isthm.* v. 36. Οἱ παλαιοὶ σοφὸς ἐκάλεον ἅπαντας τὰς τεχνίτας· καὶ Σοφοκλῆς δὲ, φασί, τὸν κιθαρωδὴν, σοφιστὴν λέγει. *Eustath.* ad *Iliad.* p. 1028. Confer *Athenæum*, p. 632.

ΣΤΑΘΜΟΣ, ἡ ἵππυλις, ἣν Σοφοκλῆς μεταπλάσας ΣΤΑΘΜΑ λέγει. *Philemon Grammat. MS.* Pertinet ad *Ced. Tyr.* 1159.

Ἐγγασγέμυδος ἡ Ἐγγασγέμαντιν Σοφοκλῆς ΣΤΕΡΝΟΜΑΝΤΙΝ φησίν. *Schol. MS. Platonis.* Confer *Pollucem*, ii. 162. et *Suidam* in Ἐγγασγέμυδος.

ΣΤΟΜΩΔΗ, τὰ εὖφομα, καὶ εὖφημα. Σοφ. *Pollux*, ii. 101.

ΣΤΡΑΒΑΛΟΚΟΜᾶΝ, ἐλακισμῶν. *Hesych.* ἐλακίμος, ἐλακισφαλος· τὸν δὲ τοιοῦτον τραυόλοκομᾶν Σοφοκλῆς ἀνόμασιν. *Pollux*, ii. 23.

ΣΥΑΓΡΟΣ. Σοφοκλῆς τὸ σύαγρος ἐπὶ κυρὸς τάσσει, ἀπὸ τοῦ σὺν ἀγρεύειν. *Lex. MS. Bibl. Reg.* Vide in Ἀχιλλ. Ἐξαγαῖς, fragm. v.

ΣΦΑΓΕΥΣ παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ τὸ ξίφος. *Pollux*, vi. 192. Pertinet ad *Aj.* 826.

ΣΧΟΛΗ. ἀντὶ τοῦ εἶδ' ὄλης, βραδείας, ἑδαμῆς. Σοφ. *Smilis ex Ced.* *Tyr.* 442. Sic etiam *Antig.* 396.

ΣΩΚΕΙΝ, τὸ ἰσχύειν. Σοφ. ἐν Ἠλέκτρᾳ. (118.) *Etymol. M.* in Σῶκος. *Eustath.* ad *Iliad.* p. 796.

ΤΑΡΒΕΙ, φοβεῖται· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὰρβεῖν, ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. *Suidas* ex *Œd.* Col. 296.

ΤΑΥΡΟΦΑΓΟΝ, τὸν Διόνυσον. Σοφ. ἐν Τυροῦ· ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βῆς ἐδίδοτο· ἢ τὸν ὠμηγῆν· ἀφ' ἧς ἐπὶ τὸν Κρατῆιον μίληνεται τένωμα. *Etymol. M.* e scholiis ad *Comici Ranas*, 360. quæ *Suidas* etiam descripsit.

Τελούμενοι, οἱ τὰ μυθικὰ διδασκόμενοι· σύζοιχον δὲ τῇ τοιαύτῃ σημασίᾳ καὶ τὸ δηλῆν τὴν θυσίαν ΤΕΛΟΣ, ἢ χρῆσις καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. *Philemon Gramm. MS.*

ΤΕΩΣ—Σοφ. ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ πρὸ μικροῦ. *Suidas.*

ΤΗΤΑΣΘΑΙ, γιρίσκεσθαι. Σοφ. *Idem.* (*Philoct.* 387. *Œd.* Col. 1689.

ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΤΟΥ ΟΒΕΛΟΥ· ἐπὶ τῶν ἀναιρεμένων τὰ χίρωνα ἀντὶ τῶν κρεττόνων ἢ παροιμία, ἀπὸ τῶν ἀπείρως δερασσομένων κατὰ τὸ πεπτρωμένον τῶν ὀβελίσκων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς. *Photii Lex. MS. Suidas. Zenobius, Prov.* vi. 19.

ΤΟΠΑΖΕΙΝ, τοχάζεσθαι, ἐνδυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἡεργόνη·

ἀ δὲ

Δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σάφως θίλω.

Etymol. M. Eadem fere in *Photii Lexico* leguntur: Τοπάζειν, οἷον τοχάζεσθαι, ἐνδυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν· καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ Ἡεργόνη·

ἀ δὲ

Δοκῇ τοπάζων, ταῦτ' ἰδεῖν σάφως θίλω.

διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγεται. *Legisse videtur δοκῇ τόπαζον.* *Idem* est δοκῇ, quod δόκησις. *Vide not. ad Trachin.* 425.

ΤΡΑΣΙΑ λέγεται ὁ τόπος ἐνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται, παρὰ τὸ τερσαίνειν· ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ ἐτέρῳ Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἄλλω ἐτίθη τὴν λέξιν. *Lex. MS. Bibl. Reg. et Scholion in Mediceo Cod. ad Æliani Hist. Anim.* iii. 10.

ΤΡΙΤΟΣ ΚΡΑΤΗΡ. Σοφ. Ναυπλίῳ καταπλέοντι· ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκινῶντο κρατῆρες τρεῖς· καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίης καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον· τὸν δὲ δεύτερον, Ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον, Σατύρης. *Hesych.* *Vide Nauplii fragm.* i.

ΤΡΟΠΑΙΑ, ἡ ἐναντία πλοή· ἔτως Σοφ. *Photii Lex. MS. et Etymol. M.* Male in utroque scriptum τρεῖς παῖα.

Κύλας, καὶ τροχὸς, τὰ τεῖχη. ΤΡΟΧΟΝ δὲ, τὸ τεῖχος, ὡς Σοφ. Ἡρα-
κλειῖ. Κυκλώπειον τροχόν. *Hesych.*

ΤΥΦΩΝ, ἀπὸ τοῦ τυφῶτος. Σοφ. *Idem.*

ΤΥΧΗ, συτυχία, παρὰ Σοφοκλεῖ. *Suidas.*

ΤΩ ΧΕΙΡΕ, Ἀττικόν ἐστι· σύνθεσις γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς χρησθῆναι τοῖς ἀρ-
σενικοῖς ἄρσενος ἐν τοῖς δηλητικοῖς ὀνόμασι—καὶ ὁ Σοφοκλῆς (*Electr.*
983.)

Ἴδεσθε τῶδε τὴν κασιγνήτω, φίλοι.

ἀπὸ τῆς ταύτης τῆς κασιγνήτης. *Lex. MS. Bibl. Reg. Confer Scho-
liafam ad CEd. Col. 1741. et Eustathium ad Iliad. p. 613.*

ΥΠΑΡΧΟΣ, ὁ ἐφ' ἐτέρας ἀρχόμενος· ὁ ὑποταγμένος ἐτέρω· ὁ μὴ ὢν
αὐτοκράτωρ. Σοφ. *Suidas ex Aj. 1124.*

ΥΠΕΙΚΑΘΩΝ, ὑποχωρῶν· καὶ ὑπεκάθοιμι. Σοφ. *Idem.*

ΥΠΟΥΛΟΝ εἶπε Σοφοκλῆς τὸν δοῦρον ἵππον· παρεργὴν αὐτὸ ἐκ τοῦ
σκηπτικῆς λεγομένη ὑπούλη ἔδου, τῇ κατ' ἄνδρα μὴ ἐγὼς ἔχοντα
τῇ τρέπε, ὡς ἀπὸ ἐλευθέρου, ἀ δοῦντα ἐγὼς εἶναι, ἐκ εἰς παιτεῖς, φασί,
καθαίρει· ἀλλὰ δηλαδὴ ὑπὸ τῇ προφανομένῃ ἐλθὼν κακόν τι κρύπται.
Eustath. ad Odyss. p. 168.

ΥΠΟΦΡΟΝ, κρυφαῖον, ὡς φησιν ὁ Ταρναντῖνος· μαρτυρεῖ καὶ Σοφ. ἐν Ἡ-
ρακλεῖ, λέγων·

Νῦν δ' εἴρη ὑποφρος ἐξ αὐτῶν, ἔως

Ἀπώλεισέν τε καὶ τὸς ἐξαπώλειτο.

μείνεται ἡ αὐτὸς καὶ ἐν Ἱφιταίᾳ. *Erotiani Lex. Hippocr. Prior se-
narius ita corruptus est, ut sine meliori libro restitui non possit.*

ΥΨΑΤΧΕΙΝ, μεγαλυχεῖν. Σοφ. *Pterynicēdi Appar. serbisl. Hesych.*

ΦΑΡΚΙΔΑ, τὴν ἐκ τῆς γῆρας ῥιπίδα· ἔτως Σοφ. *Lex. MS. Sangerm.*
in quo mendose scriptum φαρμακίδα.

Ὅθεν καὶ τὸ ΦΑΡΟΣ συνέλλων τὸ α, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κρίσει Σαλ-
κιῇ,

Καὶ δὴ φάρεϊ τῷδ', ὡς ἐμοὶ, καλύπτεται.

καὶ ἐν Τηρεῖ,

Σπεύδουσαν αὐτὴν, ἐν δὲ ποικίλῳ φάρει.

ἀναλοῦντες ἐν ἑξῆς ἐκτείνων τὸ α, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμινίαις·

Ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἴσοι ἔσαντ.

*Herodiani Liber MS. περὶ διχρήμων. Draco Stratonicensis περὶ μέ-
τρων, MS.*

ΦΑΥΛΟΝ—τεδίκη δ' αὖ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν·

Εἰ μικρὸς ὦν τὰ φαῦλα νικᾷς ἔχω.

Suidas et Etymol. M.

ΦΙΔΑΝΔΡΟΝ περὶ τὴν Ἀταλάντην εἶπεν ὁ Σοφοκλῆς, διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι, ἡμῶν πάλιν ἐπὶ ἄλλῳ πράγματι τατρίντων τοῦτο. *Hermogenes de formis orat.* p. 412. Pertinet ad Meleagrum.

ΦΛΕΓΕΙ, ἀπὸ τῆ ζωपुरεῖ. Σοφ. ΦΛΕΓΩΝ, ζωपुरῶν, ἀνεγείρων. *Suidas* ex *Lj.* 196.

ΦΟΙΝΙΚΙΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΣΙ. Σοφ. Ποιμέσιν· ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκοιμήναι. *Hesych.*

ΦΟΡΒΑΣ γενῆ, παρὰ Σοφοκλεῖ, φασὶν, ἐν Φοίνικι, ἢ πολλοῖς προσομιλῶσα τροφῆς χάριν. *Eustath.* ad *Iliad.* p. 1117.

ΦΥΓΓΑΝΕΙ. Σοφ. ἀπὸ τῆ λανθάνει. *Suidas* ex *Electr.* 132.

ΦΥΤΑΛΜΙΟΣ. Σοφ.

Προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμῷ πατρὶ.

Etymol. M. in Φυτάλμιος. *Eurip. Rheso,* v. 923.

Λέκτροις ἐπλάσθην Στρώμονος φυταλμίοις.

unde emendandus etiam *Hesychius*: Φυταλμίοις, φυτευτικοῖς, γονίμοις. Alio significato occurrit in *Ced. Col.* 148.

ΧΑΡΙΝ καὶ τὴν δωρεάν, καὶ τὴν ἀντίχαριν λέγει. Σοφ. ἐν Αἴαντι (522.) *Thomas Mag.*

ΧΕΙΜΑΜΥΝΑ παρὰ Σοφοκλεῖ ἢ παρὰ Ὀμήρῳ ἀλεξάνεμος. *Lex. MS. Sangerm.* Confer *Hesychium.*

ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΕΣ παρὰ Σοφοκλεῖ. *Pollux,* ii. 151. Χειρώναντας, χειροτέχνας. Χειρώναξ λέως, ὁ χειροτέχνης. *Hesych.* Vide fragm. Inc. LX.

ΧΕΡΣΕΥΕΙ. Σοφ. Ἰωνι·

κεῖνος μὲν

βυσάδας αὐτὰς ἐπιχερσεύει.

ἐπιχερσεύων ἔχει, ἢ ὅπως ἐμβάλλει. *Hesych.* emendatus a Jo. Toup, *Epist. crit.* p. 102.

ΧΛΩΡΑΝΘΕΙΣ, ἀπὸ τοῦ χλωρὸς γενηθεῖς· οὕτως Σοφ. *Suidas.*

Μεσαιὸς—ὁ δὲ Σοφοκλῆς ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΝ αὐτὸν φησι. *Schol. Comici ad Ran.* 1065.

Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ΧΡΥΣΩΠΙΔΕΣ ἄλλοι νύχοντο, ὥς οἱ γλαυκώπιδες ἐκλίδη. *Eustath.* ad *Odyss.* p. 17.

ΨΑΚΑΛΑ, τὰ ἐμβρυα, καὶ τὰ ἄρτι δὴ γεγενητά, ὅθεν καὶ ψακαλοῦχοι μητέρες παρὰ Σοφοκλεῖ. *Eustath.* ad *Iliad.* p. 688. Idem ad *Odyss.* p. 350. ex *Aristophanis Grammatici* libro περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν. Ἐμβρυα δὲ τινα καὶ ἄρτιγενῆ δὴ, ψάκαλα λέγει καλεῖσθαι καὶ ὀρταλίχες· ὅθεν φησὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

ψακαλοῦχοι

Μητέρες, αἵ γες τ' ἐπιμασίδιον

Γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνουσιν.

ΥΟ. ἐπίφθεγμα ἐν Ποιμέσι Σοφοκλέους. *Etymol. M.* in Ἐχθές.

ΨΥΧΗ, καὶ ἡ φύσις, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτρᾳ (777.) Τῆς ἐμῆς
ψυχῆς γεγώς· ἦγεν ἐκ τῆς ἐμῆς φύσεως. *Philemon MS. et Thomas
Mag.*

ΩΣ, λίαν. Σοφ.

Θαυμασὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει.

Suidas. Vide not. ad *Æd. Col.* 15.

ΩΣ ΕΜΟΙ. Σοφ. ἐν Ἀντιγόνη (1175.) κατελλείψας εἶπεν τοῦ, ἐμοὶ δο-
κεῖ, ἢ ἐμοὶ κριτῇ, ἢ τινος τοιούτου. *Lex. MS. Sangerm.* Vide *Toupi-
um* ad *Suidam*, ii. 187. *Valckenarium* ad *Eurip. Hippol.* 324.
et *Schol.* ad *Aj.* 395.

Ἦς δὲ ὅτε καὶ τοῦ ΩΣΤΕ λείποντος, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ἡ σύνταξις βλά-
πτεται, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ (Æd. Tyr. 1324.) Τὸ γὰρ νόσημα μεῖ-
ζον ἢ φέρειν. *Philemon Grammaticus MS.*

FINIS LEXICI SOPHOCLEI.

INDEX LOCORUM SOPHOCLES

IN SUIDÆ LEXICO CITATORUM

SECUNDUM ORDINEM FABULARUM ET VERSUM.

EX AJACE.

V.

1	in voce	πειρα.	108	in voce	εγκεινος Ζεύς.
6		νεοχάρακτα.	118		προγούερος.
8		βάσις—εὔριν— Λακαίνης.	120		καίρια.
15		ἄποπτος.	121		ἄτη.
17		εὐφήμε—κώδων.	122		ἔμπης.
23		τρανές.	125		εἰδωλον bis.
25		λείας.	134		ἀγχιάλεα.
26		κατηναρισμένας.	135		βάδρα.
27		ἐπιστάτης.	137		ζαμενής—κακόθρας.
29		ὀπτῆρας.	139		πελείαδες.
30		νεοῖζάντω.	141		φθιμένης.
32		σημαίνομαι.	143		ἵππομανῆ.
34		καίρια.	148		ψιδυρίζει.
50		μαρτῶσαν—μαιμῶ- σα.	151		κλύει.
51		γνώμη.	154		εἰς.
56		ἐαχίζων.	157		φθόνος.
59		φοιτῶντα.	159		ῥῦμα.
72		ἄπευδύνει.	165		ἀπαλέξασθαι.
82		ἄκω.	172		Ταυριώτη et Ταυ- ροπόλον.
89		ᾧ ἔτος.	179		Ἐνυάλιος.
90		τί βαιόν.	183		ἀρισερά—δέξια— φρενόθεν.
96		μὴ ἐχί.	186		δέσσειπτον.
103		κίναδος.	187		φάτις.
105		δισμώτης.	189		ὑπεβαλλόμενοι.

190	in voce ἄσωτία—Σίσυφον.	351	in voce ἀμφίδρομον.
191	μή μοι ἄναξ.	360	ποιμένων.
194	ἄνα—ἰδράνων— μακράωνι.	361	συνδαίξον.
197	ἀτάρκτητος.	362	πῆμα.
199	καυχάζεται.	365	ἀφοβόσπλαγχνος.
205	ὠμοκρατής.	369	ἄψορξος.
211	δοριάλωτον.	377	τί δ' ἦτ'.
212	ἀνέχει.	381	ἄλημα—κακοπινέ- σατον.
214	ἄρξῃτον.	383	ξὺν τῷ θεῷ.
216	ἀπελωθήθη.	384	ἀτώμενος.
219	χειροδαίκτα.	389	ἄλημα.
220	χρηστήρια.	394	ἐν σκότῳ—ὡς γ' ἐμοί.
221	αἴθοπος.	402	ὀλέθριον.
225	ὑποκληζομέναν.	408	δίπαλτος.
227	τὸ προσέριπον.	412	νέμος—πύρος.
229	παραιπλήγας.	417	ἀμπνοάς.
244	δεννάζων.	421	οἶον.
252	ἐρέσσειν.	430	αἶ, αἴ.
256	ἄπλαστος—αἶσα.	439	οὐδ' ἔργα.
257	σεροπή.	441	τοῖσ' ἐτα.
261	ὑπολείπει—τὸ γάρ.	445	πανταργῶ.
264	φρεῖδα.	450	ἀδάμαστος—γοργῶ- πις.
266	ἐξ ἀπλῶν.	472	ἄσπλαγχνος.
271	ἐξ ἀπλῶν.	473	αἰσχρόν.
278	δέδοικα.	475	ἥμαρ.
285	ἄκρας νυκτός—λαμ- πλῆρες.	477	θερμόν—πριάμενος.
288	χρήματ'.	479	ἀλλ' ἢ καλῶς—εὐ- γενής.
289	πεῖραν.	481	ὑπόβλητον.
290	ἔτε τε.	483	μέδεσθαι.
292	βαίος.	485	ἀναγκαία.
295	πάδας.	491	εὖ φρονῶ.
298	ἡυχέινει.	493	συνηλλάγην.
307	διώσσουντες.	495	χρεῖαν.
308	ἐρεπίοις.	501	ζῆλος—ἰάπλῳν.
310	ἀπρίξ.	503	λατρεία.
314	κυρεῖ.		
350	ὀρῶ νόμῳ.		

507 in voce	κληρεῖχον.	655 in voce	ἀναρίθμητος—περι-
511	διοίσταται.		σκελές.
512	ὀρφανισῶν.	657	ἄελπιον.
515	ἡίστασας.	660	ἐδηλύνθη—σιδηρέ-
520	μνήσις.		αν.
522	χάρις.	663	εἶμι.
548	νόμοις—ὠμοκραλῆς.	666	ἄπειρος.
550	ᾧ παῖ.	670	κεδέν.
552	ζηλῶν.	673	ἀλλ' ἔς'
554	ἐν τῷ φρονεῖν.	674	ἄδωρα—ἰχθυῶν—
555	κάρτα.		μονονυχί.
559	κούφη.	675	εἴσομαι.
560	ἀτάλλων.	678	νιφοσβεῖς.
564	τηλωπός.	681	αἶα· ἥς—λευκή ἡ-
566	ἀσπιδηφόροι.		μέρα.
567	ἐπισκήπτω.	683	ἄημα.
571	γρηθοσκόος—μυ-	688	ἰχθυαντέος.
	χός.	691	λιμήν.
573	ἀγωνάρεχαι—λυ-	702	ἔφριξα.
	μεών.	704	ἀλίπλαγκτος.
575	Εὐρυσάκης—πύρε-	708	Νύσια.
	παξ.	709	αὐτοδαῆ.
580	ἀπάντες—ἐπισκή-	710	ἰάψης.
	τες.	722	πάνδυτα.
581	φιλοκίλισον.	725	φλέγει.
582	πύκαζε—ἐπωδός.	726	ἀναύδητον.
583	δρηνεῖν.	727	μετανεγνώσθη.
587	σωφρονεῖν.	731	Μυσίων.
588	μὴ προδοῦς.	732	στρατήγιον.
590	κάτοισθα—ὀφειλέ-	733	κυδάζεται.
	της.	735	ἥρασσον.
597	ξυιέρξειθ'.	736	οὔτις.
599	μῶρα.	738	ὥς ἐκ ἀρκέσοι.
605	παλαιός.	741	διεπεραιώθη.
615	ἔφεδρος.	743	ξυναλλαγή.
620	οἰοβότης.	746	ἐγκαταξέυξας.
622	τὰ δὲ πρίν.	759	τοσῦτον.
627	ἐντροφος.	764	ἐμφανές—εἰμας-
633	ἀηδών.		μένη.

769 in voce	ἀγόνητα—τὰ γάρ.	955 in voce	δόξαν.
778	ὁμῶ.	959	ἀνάκλητος.
795	δηία.	965	ὑπερβριδής.
797	ξυρεῖ.	968	κελαινώπαν.
807	ὑπαυλον.	976	βλέποντες.
814	πρός ητ'.	977	δορός.
816	ἀγκών.	979	ἴσασι.
831	θηγάνη.	981	γλεῦκος.
832	περισεύλας.	985	θεοῖς.
834	εὐσκευῶμεν.	986	κενόν.
842	προτρέπω.	987	ἀνία.
843	ἀσφαδᾶς—κοιμί- σαι—πομπαῖος.	990	ἐπίσκοπον.
846	αἰὲ παρθένης.	993	ἡμπόληκας.
848	τανύποδας.	999	περισερχέεις.
850	αὐτοσφαγῆ.	1005	κενῆς.
851	τῶς.	1024	κατασπείρας.
854	ἴτε—ποινή.	1025	ποῖ.
856	διφρηλαῖων—αἰπύν —ἐπισχών.	1027	εὐπρόσωπος.
860	δύστηνος.	1033	κακανδρία.
861	κλύει—φάτις.	1036	δύσοργος.
863	ἔργον.	1038	ἀπώσος.
877	πόνος πόνω.	1041	πολλοί.
879	συμμαθεῖν.	1043	κνώδοντος.
898	ἔριος.	1045	ἀποφθίμενον.
902	πάρεαυλος.	1047	τύχη.
906	οἶχωκ'.	1048	ἀντυγες.
909	περιπλυχῆς.	1049	πρισεῖς.
918	περιπετέεις.	1052	πίσημα.
921	ἄφρακτος.	1053	Ἐρινύς.
922	αἰθρις.	1054	ἄλριος—δημιουργός.
925	δυγράπελος.	1055	μηχανοῖζάφος.
933	ἀκμαῖος.	1057	ὅτω δὲ μή.
935	οἶος—ὦ δύσμορ'.	1121	ὑπαρχος.
937	ἔμελλε.	1177	ἡνιξάμην.
947	ἄρχων.	1192	προσρόπαιος.
948	ἀρισόχειρ.	1194	ἐξημημένος.
954	ἐγτίως.	1198	πλόκον.
		1207	δορυσσόντων.
		1211	ἄφρον.

1221 in voce	ἐπιλοβόν.	1327 in voce	προδῆλως.
1247	ἐψηλοτέρως.	1375	ἐμπληκτοί.
1294	ιδώλεια.	1403	ἐπιβρόντητος.
1302	δραπέτης.	1422	ἀμφίπυρος.
1321	πρὸς αἵματός.	1424	ἴλη.

EX ELECTRA.

V.

3 in voce	πρόθυμος.	140 in voce	δύσφορα.
5	οἷτροπλῆγα.	144	ἔφιν.
30	μεθάρμοσον.	145	ἀτυζόμενος—οἶκ- τρῶς.
35	χρῆ.	147	ἄραρέ με—ἀηδών.
36	ἄσκευον.	160	ἀχέων.
42	ἠνδισμένον.	165	ἀκάματα.
48	ἔξ ἀναγκαίας.	167	οἰχνῶ.
51	χλιδή.	168	ἀνήνυτον—μυδαλῆα.
54	τύπωμα.	177	ὑπέραλγῃ.
58	φλογισόν.	178	μήδ' οἷς.
59	λύπη—τί γάρ με.	180	χρόνος.
62	ἦδη.	181	περιτροπέων—ἀνε- πίτροπον—ἀπερί- τρόπος.
65	ἱπαυχῶ.	182	βούνομον.
71	ἀρχέπλουτος—κα- τάστατην.	185	ἀρχῶ—οἰκονομᾷ— υπερίσταται.
75	ἐπιστάτης—καιρός.	191	ἀνάξια.
86	φάος.	197	γένυς.
89	ἀντήρεις—πλαγάς.	199	φράσας.
96	ἔξεινισε—ξενία— φρίνιος.	211	ποινή.
102	ἀεικῶς.	213	διαίτατο.
103	ῥιπᾶς.	221	πλάθειν.
110	Περσέφονη.	228	καίρια.
118	σῶκῶ.	231	ἄνετέ μ'.
120	δύστηνος.	235	ἄτη.
130	φύγγανει.	244	ἔκτμος.
135	ἁλύειν.		
137	πάγκαιτος.		

277 in voce	τλήμων.	684 in voce	πρόσχημα.
282	ἔμμηνα.	688	δρόμοις.
291	δύσθεος.	692	βραθεῖς.
301	ἰλακτεῖ.	698	θεός—ἰσχύων.
303	ἀναλκίς—ἰλακτεῖ.	719	χνόας.
307	μέλλω.	722	τήλη—σύριγγ.
320	ὀκνῶν.	723	ἰχθυήσας—ἀεί--σει-- ραῖος.
337	ὑφειμένη.		ἄστομοι.
363	ἱππευκάδων.	726	
381	κατηρεφία.	729	βαρκαίοις—ὄχοις.
384	ὑμνήσεις—ὑμνεῖν.	732	ναυάγιον.
405	κενόν.	733	δεινά.
413	συγγένεσθε—ἀλλὰ νῦν.	734	ἀνακωχεύειν--πε- ρισπᾶν.
417	πολλά τοι.	736	ἤλαυνε.
421	ἐφ' ἐτίας.	737	τῷ τέλει.
444	μασχαλίσθηναι.	768	ὦ Ζεῦ.
447	ἱμασχαλίσθηναι.	783	πρωτατῶν.
451	φόβας.	825	κεραυνοί--φαιέων.
453	ἀλιπαρῇ--ἄ ^π χω-- ζῶμα.	845	πάμφυχος.
468	λογισμός.	850	μελέτωρ.
484	ἀμναςεῖ.	856	ἴσως.
493	χαλκόπους.	860	παρεργάτης.
494	ἄλεκτρα.	867	χηλαργοῖς.
511	πρόρρηξις.	869	τμητοῖς.
518	ἀναιμῆναι.	870	ἄσκοπος.
527	πρόσχημα.	881	ἱασίς.
551	δύσθυμος.	893	ἀνήκεστον.
569	ἔξεκίνησεν.	906	νεωρῇ.
582	ὁμᾷ.	921	ἐπιτίμια.
586	σκηψίς.	925	κῦρος.
608	τόμαργος.	948	φερέγγυος.
610	ἰδρῖς.	951	πόνος.
618	ἐπίσσω.	959	πράκτορα.
620	ἔξωρα.	964	ποῖ ποτε.
626	νῖν.	978	φιλεῖ.
654	εὐημερεῖσαν.	1011	λύει.
665	ἱππευκάδω.	1015	ἀντιάζω.
		1019	ἐκιδάειν.

1021 in voce	πρόνοια.	1224 in voce	ἡσκημένον.
1032	εἰκός.	1260	ἀνέφελον.
1049	ἔχθιον.	1303	περιττά.
1053	ἔχθιον.	1307	χρόνος.
1060	πολλῆς.	1394	ἐξ οἶων—λιπαρεῖ.
1064	ἄνωθεν.	1398	ἐπιτίμια.
1108	ἀξήμιος.	1400	τάπτιμια.
1148	ὄγκος.	1411	ἰδύλια.
1149	φίλος.	1412	αἶμα.
1190	ἐπισκοπῶν.	1454	προάστειον.
1200	ἕξις.	1486	χαρτόν.

EX ŒDIPPO TYRANNO.

V.

2 in voce	θοάζετε.	137 in voce	ἀπατέρη.
3	ἕξεσθαι.	143	ἰκτῆρας.
4	πόλις.	154	φοβερά.
12	ἀνάλητος—δυσάλη- γυτος.	161	φήμη.
18	λεκτοί.	173	ἡνύσατε.
27	σκήψας.	177	πρόπας.
33	συμφορά.	178	ἔγχος.
34	συναλλαγῇ.	181	Ἰήτων.
35	σκληρᾶς ἀοιδῆ.	196	ὄμαυλος.
41	πρόσφοποι.	202	νωτίσαι.
44	ζώσας.	223	ἀπότιμος.
54	κεῖν ἀνδρώπων.	254	κατεύχεσθαι.
58	γνωτός.	256	ἀμοιρεῖσθαι.
74	τῆ καδήκοντος.	298	κωφά.
87	δύσφορα.	304	ᾧ μή'τι—τάςθες.
106	ἐπιτέλλει.	308	καμῶν.
108	δυσέκμαρτον.	309	χθονογίδη.
110	ἄλωτόν.	324	φεῦ.
114	θεωροί.	343	ἐργάνειας.
116	συμπράκτωρ.	344	ἄτεγκτος.
130	ποικιλῶδες.	364	τρέφεισθαι—τάλει- σιν.

379 in voce	τυφλός.	672 in voce	ἐπίσω.
380	ἐνειδίξω.	708	παραφρόνιμος.
386	πῆμα.	761	ἄπεσάτει.
388	πλεονεξία—πολύ-	769	βαιός.
	ζηλος.	775	οἰκεύς.
390	δωρητόν.	779	ἄποπλον.
391	χειρίζω.	794	ἡγόμην.
395	μηχανοῤῥάφος—ὑ-	807	ἄτιμος.
	φείς—μάγος.	814	ἄσρονομία.
396	ἀγύρτης.	821	πωλικῆς.
399	ῥαψῳδός.	842	ἄναγνος.
401	τῦπρόντος.	857	πεφασμένης.
409	ἀγηλατεῖν.	865	μονόζωνοι.
418	ζῶ.	892	ὔβρις.
419	γεγραψομαι.	898	τὸ καλῶς.
425	ἀμφιπλήξ.	902	ὑπέροπτα.
426	δεινόπης.	908	κέρδος—ὑπέροπτα.
436	ἐκτριβήσεται.	917	γῆς ἀμφαλός.
439	ἄπει.	918	Ἄβαι.
441	σχολή.	925	ἐξαίρεσιν.
447	αἰνικτά.	930	δοξάσαι.
480	ἀναμπλάκητοι.	935	ἔνυς.
491	δεινά.	979	ξυναλλαγή—συ-
523	ἀτλήτω—βάξις.		αλλαγή.
526	μακροαίωνας.	1410	τὸ γάρ.
536	ὀρδῆς.	1428	ὑπόσα.
548	μῶρα.	1430	ἀλλ' ἔδε γ'.
552	οἶσθ' ὥς.	1434	διγεῖν.
553	δεινός—λέγειν.	1443	γελασῆς.
557	εἴτοι.	1445	βόσκεισαν.
576	φρονῶ.	1455	πειθῆ.
588	κομίζεται.	1457	προσῆγορος.
652	δυοῖν.	1470	οἰκητής.
655	ἄρεαῖος.	1550	πάντα μὴ βού-
670	ἐναγῇ φίλοι—ἐνα-		λόν.
	γές.	1557	ἐλπίσειν.

EX ŒDIPO COLONEO.

V.

4 in voce	σπάנים.	325 in voce	σημαίνει.
7	πάσαι.	353	σύννομοι.
14	εἴπει—ταλαίπωρος.	361	νηλίπης.
16	ἰρός.	383	οἷα.
19	οὔ.	384	ἀλιτηρεῖ.
39	Εὐμενίδες.	403	εὐσοίας.
42	νῖν.	478	προξένει.
43	ἄλλα.	480	κατάσσειπον.
50	προσρέπω.	482	χοάς.
64	ξυνοσία.	486	λαβαῖς.
72	καταρτύσων.	502	ἄπυσα.
77	δαίμων.	521	τέκεα—τοῖς τεκῆσι.
87	ἀγνώμονες.	523	δαινόν.
88	ἰξέχρη—τερμία.	531	τῷ τοι.
99	νήφάλιος.	555	ἐπιτροφή.
101	ἀσκήπαρυν.	608	προσφορά.
103	πέραςις βίβη.	610	λῆσις.
114	νῖν.	650	σαφής.
116	εὐλάθεια.	658	δυρύξενος.
119	ἐκτόπιος.	690	πολλαὶ δ'.
125	ἄστιθές.	695	πλώσιμον.
128	ἀδέρκτως.	703	μινύρεται.
130	εὐφήμη.	706	ἀν' ἔς ἔχων.
142	εὐδαίμονες.	713	ἔρανία ἄχνη.
147	φυτάλμιος.	723	εἶρνα χθόνος.
188	ἀντιπέτρα.	750	Νηρηίδες.
193	λάας.	763	νεωρεῖ.
217	κατατρυφή.	773	ἰκῆ.
262	δόξα.	780	βιοσερεῖ.
288	ἰχέγγυον.	794	ᾧ πάντα.
296	ταρεῖ.	819	πάρουλος.
313	φίλος.	820	ἀναιτος.
317	Αἰτναία.	828	τόμωσις—ὑπέβλη-
318	ἡλιουσερέης—πλατύ-		τον.
	πιλος.	839	λῦμα.
321	ἄρ' εἰν.	840	γλώσση.

842 in voce	χαρίς.	1554 in voce	ἀκερδῆς χάρις.
847	μαρτύρομαι.	1559	σφίν.
923	ἀμυνόμενοι.	1562	ἄκραν.
930	νέμω.	1565	ἀγίζων.
944	δεῦρ' ἤξά.	1572	ὀμβρία.
955	σπεύδαν.	1577	νέορτον.
955	βλαύτη.	1648	αἰένυπνος.
971	παρίσασαι.	1654	αἰεί.
974	ἐκδίκως.	1658	οἷσθ' ὥς.
985	πληθύνω.	1661	ὁδός.
989	μέτοιχος.	1664	κοίλῃ--ξυνηθάλα.
1009	δυμός.	1667	ἄχερδος.
1124	φάλαρα.	1668	δυσπινεῖς.
1125	ἱππεία Ἀδάνα.	1671	πρὸς ὄψιν.
1164	βασάσαι.	1677	χθονίας.
1200	μέλθ.	1681	πτύξας.
1203	δανμάσας ἔχω.	1689	τητᾶσθαι.
1204	βάρος.	1691	λύγδην--μοῦσαι
1212	εἰχρῆιν.		καλαί.
1215	περᾶτος.	1704	καταίνεσον.
1218	ἐμπόλιν.	1717	ἀσαντί.
1221	ἐκέρων--ἠκέρων.	1721	ἐπίσκοιον.
1235	προσάτης.	1729	ἐξέπραξεν.
1529	ἀξίωμα.	1730	δύελλα.
1536	εὐραμία--ἀτραπή.	1737	παρεΐμην.
1544	τῷ τῆτο.	1746	ἀλόγισα.
1548	ἀμφίσταλαι--ὄτλο-	1768	τὸ φέρον--φέρειν.
	θον.	1799	ἄχος.
1552	ἐναΐσιμος.	1856	πρόσφορα.

EX ANTIGONA.

V.			
217 in voce	ἀρέσκηα.	640 in voce	τάλις.
250	ἄπη.	766	εἰ μή.
256	εὐφλος.	861	ποταίνιον.

E TRACHINIIS.

V.

2 in voce	αἰῶνα.
13	γενεάς.
29	πόνος πόνῃ.
58	ἄρτίπυς.
94	αἰόλα.
126	ἀποτρέειν.
184	ἱπίσω.
231	χαρτόν.
288	ἄζηλον.
300	ταρσεῖ.
474	ἀλλὰ ταῦτα—ἕρος.

599 in voce	Νέσσοις.
754	οἶμοι.
758	ἄζηλον.
804	ἐνδατούμενος.
807	πρόσεδρος.
830	ἕγκος.
1081	πρεσβεύεσθαι.
1204	ἱπώμοτος.
1217	ἀραιός.
1246	οἶμοι.

E PHILOCTETE.

V.

1 in voce	ἄσειπλος.
12	ἄκμήν.
19	ἄμφιτρήτον.
32	οἰκοποιός.
33	σιμποί.
34	ὑπόμεγον.
35	φλαύεργος.
36	πυρεῖον.
95	βούλομαι.
98	γλῶσσα.
136	προὔχειν.
163	ὄγμος.
178	παλάμαι.
181	λασίοις.
214	ἔξειδρος.
239	προσέσχευ.
247	προσέσχευ.
272	προσέσχευ.

292 in voce	ἄτρακτος—νευρο-
	σπαδής.
299	ἄφαντον φῶς.
300	πυρίτης.
381	δύσοργος.
386	τητᾶσθαι.
391	διδάσκαλος.
436	παλαιστῆς.
441	αἶρε.
451	παλιντρεῖν.
463	εἰζέω.
473	ἔξ ἀπόπυ.
474	πρὸς νύ σε.
479	φορά.
503	διάκονος.
504	τόλος.
508	θάτερα—ἀερο-
	σφαλεῖς.

959 in voce	ὀρείων—προβλήτες.	1034 in voce	ὕγιες.
968	κακοπινέσαστον.	1354	τύχη.
969	καπνῖ σκιά.	1359	ἠγρίωσαι.
975	αὔθις.	1363	ἐπίσω.
976	ψιλός.	1488	εὐσεβεῖν.
977	ὀρειβάτης.	1489	εὐσεβεῖναι.
982	ῥύσιον.		

INDEX
IN
SOPHOCLEM.

NOTARUM EXPLICATIO.

A.	Antigone.	F.	Fragmenta incerta.
Aj.	Ajax.	Ph.	Philoctetes.
C.	Œdipus in Colono.	T.	Œdipus Tyrannus.
E.	Electra.	Tr.	Trachiniæ.

A.

A FINALE accusativi nominum in εως semper produci-
tur, C. 1528.

ἀβάρετος, Lacænis, 1.

ἄδατος, T. 738. C. 162. 707.

Aloadis, 11:

ἀβλαβής, T. 237. E. 652.

ἀβελία, A. 1256. E. 400. 431.

ἄβελος, T. 646. C. 995. A.

1038. Tr. 143. E. 548. 970.

ἄβρος, Tr. 532.

ἄβροτος, A. 1148.

ἀβρύνεσθαι, C. 1404.

ἀγακλειτός, Tr. 867.

ἀγαλμα. πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλε-
ται, A. 715. 1128.

ἄγαμος, T. 1523. A. 879. ἄγα-
μος γάμος, T. 1245.

ἄγαν, adverb. ultima longa, C.
1329. cf. T. 447.

ἀγγελία, Aj. 222. E. 171.

ἀγγέλλειν, T. 612. C. 1494. Aj.

859. 1243. 1393. E. 41.
1481.

ἄγος, E. 1124. 1211. Tr. 631.

ἀγείρειν, C. 1371. E. 697.

ἀγελαῖος, Aj. 175.

ἀγέλη, Aj. 168. T. 26.

ἀγέννητος, C. 1028. Tr. 756.

Aloadis, 7. F. 70.

ἄγευσος, A. 589.

ἀγηλατεῖν, T. 410.

ἀγήρεως, A. 617.

ἀγίζειν, C. 1565.

ἀγκύλη, T. 213.

ἀγκών, Aj. 816.

ἀγλαΐα, E. 213.

ἀγλαΐσμα, E. 914.

ἀγλαός, T. 153.

ἀγλαῶψ, T. 223.

ἄγλωσσος, Tr. 1077.

ἀγνεία, T. 883.

ἀγνίξειν, A. 551. Aj. 664.

ἀγνοεῖν, Tr. 78. E. 1505.

ἄγνοια, Tr. 354. 425. Ph. 130.

ἀγνός, C. 37. Tr. 264. 291.

ἀγνωμοσύνη, Tr. 1282.

ἀγνώμων, C. 87. Tr. 480.

ἀγνώς. ὁ μὴ γινώσκων, T. 1153.

cf. C. 574. ὁ μὴ γινωσκόμενος,

T. 697. A. 1013. Ph. 1036.

pro ἀγνώμων, T. 693.

ἄγονος, T. 27.

ἀγορὰ, T. 20. 167. Tr. 376.
430.

ἀγορεύομαι, Tr. 610.

ἀγορεύω, C. 879.

ἄγος, T. 1447. A. 262. 786.

ἄγεα, C. 1005. Aj. 64. 93. 407.
890.

ἄγεαπλος, A. 460.

ἄγεαυλός, A. 355.

ἀγρεύειν, Scyriis, 3.

ἀγρευτής, C. 1147.

ἄγριος, T. 1092. 1234. 1375.

- C. 361. A. 984. 1245. 1286.
 Tr. 992. et passim.
 ἀγριούσθαι, Ph. 1359.
 ἀγροβάτης et ἀγροβότης, Ph. 217.
 ἀγρόνομος, T. 1122. A. 799.
 ἀγυιὰ, A. 1150. C. 747.
 ἀγυιαῖος, Hermione, 2.
 ἀγυιεύς, Laocoönte, 1.
 ἀγύμναστος, Tr. 1100.
 ἀγύρτης, T. 396.
 ἀγχίαλος, Aj. 135.
 ἀγχιπύλοισι, A. 981.
 ἀγχιεῖον, A. 180.
 ἀγχιεῖη, Tr. 260.
 ἀγχιεὺς, T. 938. E. 1111.
 ἀγχιτέμμων, Captivis, 7.
 ἀγχόνη, T. 1396.
 ἀγχοῦ, Tr. 979. Acrisio, 12.
 ἀγχοτάτος, F. 2.
 ἀγωγή, C. 694.
 ἀγὼν μάχης, Tr. 20. ἐξιδος, Aj.
 1182. ἀγὼν, E. 684. Acrisio,
 11.
 ἀγωνάρεχνης, Aj. 573.
 ἀγῶνιος, Aj. 195. Ἀγῶνιος Ζεὺς,
 Tr. 26.
 ἀδαγμός, Tr. 783.
 ἀδαῆς, Ph. 848. 1196.
 ἀδάκρυτος, A. 893. Tr. 107. 1216.
 ἀδάμαστος, T. 214. 1346. Aj.
 450. C. 1642.
 ἀδαμάντινος, Phædra, 1.
 ἄδατος, Aj. 54.
 ἄδεια, C. 460.
 ἀδελφεὰ, *foror*, var. lect. C. 552.
 ἀδελφός, *congruens, consentaneus*,
 C. 1327. A. 198. F. 2.
 ἄδερκτος, active, C. 1264.
 ἀδέρκτως, C. 128.
- ἄδηλος, T. 616. Tr. 683. 711.
 F. 56.
 ἀδηλόω, C. 35.
 ἀδήϊος, C. 1603.
 ἀδηφάγος, Ph. 316.
 ἀδικεῖν, C. 170. A. 1071. Ph.
 1063.
 ἀδίκως, E. 113.
 ἀδινός, Tr. 860.
 ἀδμής, C. 1111. A. 359.
 ἄδμητος, C. 1386. E. 1253.
 ἄδουκτος, C. 53.
 Ἄδρατος, C. 1367.
 ἄδωρον δῶρον, Aj. 674.
 ἄεθλον, Tr. 514. Ph. 1160.
 ἀεικῆς, E. 193. 208.
 ἀεικῶς, E. 102. 218.
 ἀείμνηστος, Aj. 1185.
 ἀείρομαι, Tr. 220.
 ἀεῖζέετος, C. 482.
 ἀεικούσιος, Tr. 1279.
 ἀελιος, C. 1309.
 ἀελλαῖος, C. 1136.
 ἀελλόπης, T. 475.
 ἄελπτος, C. 1182. Tr. 206. Aj.
 657. 727.
 ἀέλπιως, E. 1277.
 ἀέξειν, C. 1637. Aj. 226.
 ἄζηλος, Tr. 288. 758. E. 1484.
 ἀζήμιος, E. 1108.
 ἄζομαι, φοβοῦμαι, T. 157.
 ἄζω, C. 132.
 ἀηδὼν, C. 704. Aj. 634. E. 107.
 1083. Tr. 980.
 ἀήθης, Tr. 882. Tereo, 7.
 ἄημα, Aj. 683.
 Ἀδάνια ἱππία, C. 1125.
 ἀδάνιατος, T. 924. A. 798. Ph.
 1466.

ἄθρολος, A. 211. 473. 708. Aj.

1196. 1324. Ph. 354.

ἄθεος, T. 676. Tr. 1054. E. 123.

ἀθίως, T. 264. E. 1187.

ἄδικτος, T. 910. 916. C. 39.

1591. Tr. 699.

ἀθλεῖν, C. 591.

ἄθλιος, C. 223. 599. T. 380.

Ph. 1066.

ἀθλίως, A. 26. E. 1184.

ἄθλος, A. 868. Tr. 80.

ἀθρεῖν, C. 1087. A. 1089. 1230.

1234.

ἀθυμεῖν, T. 766. Tr. 679. Aj.

587. E. 771.

ἀθυμία, A. 243.

ἄθυμος, T. 327. A. 1233. F. 12.

ἀθυρόμομος, Ph. 189.

Ἄδως, Lemniis, 4.

ai et e a librariis confusæ, C.

216. A. 776.

αἶα, E. 95. Ph. 1191.

αἰάζειν, Aj. 432. 915.

αἰανός, Aj. 681. E. 508.

αἰγερος, Ægeο, 6. F. 34.

αἶγλη, T. 217. A. 619. Ph. 852.

αἰγυπιδός, Aj. 169.

αἰδηλος, Aj. 613.

αἰδοῦμαι, T. 659. 1447. Aj. 508.

1373.

αἶδος, ab αἶς, C. 1285.

αἰδόφρων, C. 241.

αἰδώς, C. 1333. F. 13.

αἰείθερος, A. 904.

αἰεῖδός, A. 113. 1053. Ænomao, 4.

αἶδειν, Aj. 286. Ph. 1061.

αἰδέριος, C. 1138.

αἶδοψ, Aj. 222.

αἶδριος, A. 363. Achillis am. 1.

αἶδων, Aj. 147. 222. 1107.

αἰκία, C. 781. E. 489. 513. 517.

αἰκίζομαι, active, T. 1173. Aj.

65. 111. passive, A. 212.

αἰκίζω, A. 425. Tr. 851. Aj.

402.

αἰκισδός, A. 212.

αἰλιнос, Aj. 632.

αἶμα, gladius, E. 1412. οἱ πρὸς

αἶμαλος, cognati, Aj. 1322. αἶ-

μα κτείνας, Syndipnis, 9.

αἶμας, Ph. 707.

αἰμάσσειν, A. 1189. Aj. 453.

920. Ph. 1030. E. 90.

αἱματηρὸς, C. 579. A. 987. Tr.

779. Ph. 705. E. 757.

αἱματόεις, A. 534.

αἱμοδαφής, Aj. 219.

αἱμοῤῥαγής, Ph. 846.

αἱμύλος, Aj. 388.

Αἰνέας ὁ τῆς Θεοῦ, Laocoönte, 3.

αἰνεῖν, consentire, promittere, Ph.

1438.

Αἰνῖαν, E. 708. 726.

αἶνιγμα, T. 401.

αἰνικτῆς, F. 49.

αἰνικτὸς, T. 447.

αἰνίσσομαι, Aj. 1177.

αἶνος, C. 739. Ph. 1420.

αἰόλος, Tr. 11. 94. 134. 847.

Aj. 1044. Ph. 1186.

αἰπεινός, Tr. 871. Ph. 1027.

αἰπόλιον, Aj. 375.

αἰπύς, Aj. 856.

αἶρειν, ferre, Aj. 545. auferre,

Ph. 442. erigere, Ph. 900.

907. αἶρειν δειλίαν, Aj. 75.

ἄλκον, 129. αἶρεσθαι κακὴν φά-

τιν, 193. κλοπὴν ποδοῖν, 247.

- πένθος, T. 1256. πόνον, A.
 919. δίκην, E. 34.
 αἰρεῖσθαι μάλλον, *malle*, T. 593.
 Ph. 47. ἀγὼν ἤρεθῃ, C. 1210.
 αἵρεσις, Aj. 265.
 αἶσα, Aj. 256. Phædra, 1.
 αἰσθάνομαι, C. 305. Aj. 1335.
 Ph. 255. 450. A. 1322.
 αἴσιος, T. 52. C. 34.
 αἴσιμος, C. 1552.
 αἴσσειν, ἄσσειν, C. 944. 1326.
 1569. Tr. 400. 856. T.
 1093. Aj. 32. 258. E. 713.
 1421. transitive, Aj. 40.
 αἴσῳ, ἤσῳ, Aj. 515.
 αἴσχιζα, adverbial. T. 375.
 αἴσχιζος, T. 1429. Aj. 1078.
 1337. Ph. 930. E. 488. 588.
 αἰσχίων, E. 561.
 αἴσχος, Phædra, 8.
 αἰσχροκέρδεια, A. 1068.
 αἰσχεῶς, Ph. 268. 1263. E. 595.
 αἰσχύνειν, C. 984. A. 535. Aj.
 1322. E. 520. 1089.
 αἰσχύνεσθαι, T. 1098. E. 256.
 A. 546.
 αἰσχύνῃ, Tr. 66. Aj. 1098. E.
 617. Tyrone, 15.
 αἰτητός, T. 392.
 αἰτία, Tr. 365. 957. Aj. 28.
 1070.
 αἰτιῶμαι, T. 616. Ph. 389.
 Αἰτιαία πῶλος, C. 317.
 αἰτοῦμαι, C. 501. 610. A. 789.
 Aj. 836. Ph. 777. F. 60.
 αἰχμάζεν, Tr. 359. Aj. 97.
 αἰχμαλωτὶς, Aj. 71. 1245.
 αἰχμάλωτος, Tr. 422. 541.
 αἰχμή, Tr. 872. 898. Ph. 1345.
 αἶω, C. 1850.
 αἰωρεῖσθαι, E. 1408.
 ἀάδαρτος, T. 264.
 ἀάλυπλος, T. 1448.
 ἀκαλυφής, Ph. 1365.
 ἀκάμας, Tr. 114.
 ἀκάμαλος, A. 345. 616. E. 165.
 ἀκάρπως, T. 262.
 ἀκάρπωτος, Aj. 176.
 ἀκέλευτος, Aj. 1301.
 ἀκέομαι, A. 1039. Tr. 1053.
 ἀκερδής, C. 1554.
 ἀκεσῆς, C. 746.
 ἀκήλητος, Tr. 1016.
 ἀκήρατος, C. 484. 722.
 ἀκήρυκτος, Tr. 45.
 ἀκίνητος, C. 651. A. 1039. 1072.
 Tr. 888.
 ἄκλαυτος, ἄκλαυτος, C. 1786. A.
 29. 859. 888. E. 918.
 ἄκλητος, Aj. 289.
 ἀκμαῖος, Aj. 933.
 ἀκμή, T. 760. 1053. 1274.
 1513. C. 1121. A. 988. Aj.
 822. Ph. 12. E. 22. 1354.
 ἀκούτης, Tr. 534.
 ἄκοιτις, Tr. 511. 1065. 1165.
 ἀκόλθετος, C. 751.
 ἄκον, ἀκούσιον, T. 1261. C. 244.
 1032.
 ἀκόρετος, C. 120. E. 122.
 ἄκος, C. 1335. Aj. 363. ἄκος
 ἀργίας, Nauplios, 6.
 ἀκοσμεῖν, A. 741. Ph. 391.
 ἀκοσμία, F. 62.
 ἄκοσμος, A. 671.
 ἀκούειν, *audire, perbibere*, T. 922.
 C. 1043.
 ἄκυσμα, C. 532.

ἄκρυστον, T. 1190. E. 342.

ἄκρυστος, T. 1343.

ἄκραιφνής, C. 1209.

ἄκρατής, C. 1300.

ἄκρατος, E. 788. F. 23.

ἄκράτωρ, Ph. 492.

ἄκροδίνιον, Tr. 764.

ἄκρος μάντις, E. 1531. ἄκρας
νυκτὸς, Aj. 285. τὰ ἄκρα, τὰς
summae, Polyido, 3.

ἄκτένιστος, C. 1326.

ἄκτέριςτος, A. 1083. 1221.

ἄκτῆ, C. 1103, 1304. Ægeo, 1.
et alibi.

ἄκτις, C. 1312. A. 100. Tr. 698.
1103.

ἄκων—ἄκοντας φιλεῖν, C. 809.

ἄκων ἁμαρτάν, Tyrone, 10. ἄ-
κοῖεν, F. 14.

ἄλαλαγῆ, Tr. 209.

ἄλαλάζειν, A. 135. ἐν Πιζοτό-
μοις, 1.

ἄλάμπετος, C. 1733.

ἄλαμπής, Tr. 704.

ἄλάομαι, T. 1527. C. 362. 457.
1428. 1760. Tr. 304. Aj.
23.

ἄλαός, C. 1519.

ἄλάσσορος, A. 985.

ἄλαστος, C. 557. 1553. 1743.

ἄλάστωρ, C. 822. Tr. 1108. 1251.
Aj. 373.

ἄλγειν, C. 433. 777. 797. A.
474. 778. Tr. 1085. Aj. 377.
801. E. 1207.

ἄλγεινός, T. 1558. C. 1735. A.
4. 445. 869. Aj. 494. E.
764. Tereo, 11.

ἄλγεινός, A. 442. Ph. 1039.

ἄλγηδών, C. 528.

ἄλγημα, Ph. 343. 1200.

ἄλγησις, Ph. 805.

ἄλγισα, adverbial. C. 1238.

ἄλγιστος, T. 690. 1269. Aj. 1012.

F. 10.

ἄλγισιν, A. 64.

ἄλγύνειν, T. 340. 454. 1086.

A. 236. 474. Tr. 465. 489.

Ph. 489. 1049.

ἄλκῆς, Ph. 879.

ἄλκπτῆς, A. 929. E. 494.

ἄλκπτως, F. 65.

ἄλξῃεν, T. 179. 547.

ἄλξήτωρ, C. 141.

ἄλξίμορος, T. 171.

ἄλξῃεια, A. 1207. Tr. 91. 402.

Aloadis, 9. Creüfa, 2.

ἄλξῃεις, adverbium ironicae in-
terrogationis, T. 358. A. 769.

ἄλκπτος, ἄλληλῃος, Tr. 1002.

ἄλκμα, Aj. 381. 389.

ἄλκτης, C. 51. 160. 779. 1004.
1153.

ἄλκας, et ἄλκᾶδης, Aj. 889.

ἄλκῃας, F. 78.

ἄλκλυτος, Aj. 1236.

ἄλκτυπος, A. 965.

ἄλκῃος, μάταιος, C. 1539.

ἄλκῃος, C. 748. Camiciis, 1. et
alibi.

ἄλκπταγκτος, Aj. 602. 704.

ἄλκῃδος, Aj. 412.

ἄλκῃς λόγων, C. 1071.

ἄλκσκειν, T. 550. 584. A. 46.

Aj. 657. 1284. Ph. 1375.

1379. 1486. E. 124. C. 797.

1118.

ἄλκῃτος, C. 384.

- αἰσιώω, C. 735. Tr. 262.
 αἰλίως, Ph. 861.
 αἰκλή, A. 1042. T. 42. 199. Ph. 1180. αἰκλήν λαμβάνειν, T. 226. ποιεῖσθαι, C. 472. τίθεσθαι, 1594.
 ἄλκιμος, Tr. 973. Aj. 401. 1336. Ph. 329.
 ἀλλὰ, *adhortandi adverbium*, Tr. 814.
 ἀλλαγή, T. 1235.
 ἀλλάσσω, A. 958.
 ἀλλαχοῦ, C. 43.
 ἄλλοθεν, E. 1237. Ph. 1125.
 ἀλλόθροος, Tr. 857. Ph. 547.
 ἀλλόκοτος, Ph. 1220.
 ἀλλότριος, C. 144. A. 1273.
 ἀλλοτριόφαγος, *Cedalion*, 3.
 ἄλλως, *frustra*, T. 341.
 ἄλμα, Aj. 1304.
 ἄλοᾶν, *Ægeo*, 3.
 ἀλόγιστος, C. 1746.
 ἀλόγως, C. 129.
 ἄλοξ, T. 1240.
 ἄλοχος, T. 191.
 ἄλσος, C. 10. 99. 125. 518. A. 857. E. 5.
 ἀλύειν, T. 713. Ph. 175. 1223. E. 135.
 ἀλύπητος, Tr. 171. C. 1733.
 ἄλυπος, T. 601. C. 1589. 1848. E. 1008.
 ἄλυρος, C. 1287.
 ἀλύσκειν, A. 494. E. 629.
 ἀλφειῆς, Ph. 719.
 ἀλώσιμος, Ph. 884.
 ἄλωσις, Tr. 292. Ph. 62.
 ἄλωτος, T. 111.
 ἀμαδία, F. 10.
 ἀμαιμάκετος, T. 186. C. 126.
 ἀμαξιτός, T. 735. 749.
 ἀμαρτάνω, T. 629. C. 1023. 1334. A. 926. 938. 1274. Aj. 155. 1113. Ph. 234. *Cenomaos*, 1. Tyrone, 10.
 ἀμάρτημα, A. 1275.
 ἀμαρτία, C. 1022. Tr. 490. Ph. 1254. 1278. *Eriphyle*, 3.
 ἀμαυρός, C. 179. 1073. 1710.
 ἀμάχητος, Ph. 199.
 ἄμαχος, A. 810.
 ἀμάω, A. 610. ἐν Ῥιζοτόμοις, 1.
 ἄμβαςις, C. 1125.
 ἀμβλύνεσθαι, F. 84.
 ἄμβροτος, T. 165.
 ἀμείβειν, *transire, egredi*, Ph. 1294.
 ἀμείβεσθαι, *commutare*, Tr. 750. *punire*, F. 2. *respondere*, Aj. 779. Ph. 382. 865.
 ἄμεινον, *adverb.* T. 1500. C. 825.
 ἀμελεῖν, T. 111. E. 239.
 ἀμέμπτως, Ph. 1511.
 ἀμεμφία, *Inacho*, 6.
 ἀμενηνός, Aj. 900.
 ἀμέριμος, Aj. 1225.
 ἀμήτωρ μήτηρ, E. 1160.
 ἀμηχανεῖν, E. 1180. Ph. 340.
 ἀμήχανος, A. 79. 90. 92. 181. 369. E. 140. *Thyeste*, 3.
 ἄμικτος, Tr. 1111.
 ἄμιλλα, C. 1118. E. 867.
 ἀμίλλημα, E. 495.
 ἀμιλλητήρ, A. 1077.
 ἄμιππος, A. 996.
 ἀμμένειν, Tr. 339. 537. 660. E. 1407. 1415.
 ἄμμιγα, Tr. 851.
 ἄμμορος, Ph. 183.

ἄμνησέω, E. 484.
 ἄμοιβός, A. 1079.
 ἄμοιρος, T. 256. A. 1083. Aj.
 1344.
 ἄμοχθος, Tr. 150. Myfis, 2.
 ἄμπέλος, C. 17. Tr. 717. Polyido, 4.
 ἄμπέχω, C. 319.
 ἄμπλακεῖν, A. 560. 922. 1248.
 Thyeste, 3.
 ἄμπλάκημα, A. 51.
 ἄμπλάκητος, Tr. 122.
 ἄμπνέω, Ph. 904.
 ἄμπνοή, Aj. 417.
 ἄμπυκτῆριος, C. 1124.
 ἄμπυξ, Ph. 688.
 ἄμυγμα, Aj. 640.
 ἄμυνάδα, C. 1070.
 ἄμύνομαι, C. 924. Tr. 282. Te-
 geo, 4.
 ἄμυντέον, A. 688.
 ἄμύνω, T. 913. C. 442. 1190.
 Ph. 611.
 ἄμφίπειν, A. 1130. E. 653.
 ἄμφίκης, Aj. 286. E. 487.
 ἄμφι θυμῷ, *præ ira*, Syndipnis, 2.
 ἄμφιάλος, Ph. 1510.
 Ἀμφιάρεως, C. 1378.
 ἄμφιβάλλειν, A. 350. ἄμφιβάλ-
 λεισθαι, A. 1105.
 ἄμφιβληστρον, Tr. 1069.
 ἄμφίγνος, Tr. 512.
 ἄμφιδέξιος, T. 1274. cf. C. 1174.
 ἄμφίδρομος, Aj. 353.
 ἄμφιδύω, Tr. 614.
 ἄμφίδηκτος, A. 1315.
 ἄμφίδρεπτος, Tr. 581.
 ἄμφίδυρος, Ph. 160.
 ἄμφικεῖσθαι, C. 1691. A. 1301.

ἄμφικίων, A. 291.
 ἄμφικλυτος, Tr. 765. 793.
 ἄμφίλογος, A. 112.
 ἄμφίλοφος, A. 358.
 ἄμφικεικῆς, Tr. 105.
 ἄμφικέκτητος, Tr. 536.
 ἄμφινοεῖν, A. 382.
 ἄμφιπέπλειν, Tr. 955.
 ἄμφιπλεκτος, Tr. 529.
 ἄμφιπληκτος, Ph. 698.
 ἄμφιπλήξ, T. 425. Tr. 947.
 ἄμφιπολεῖν, C. 712.
 ἄμφίπολος, Tr. 873.
 ἄμφίπυρος, Tr. 218. Aj. 1422.
 ἄμφίρυτος, Aj. 134.
 ἄμφίσημι, C. 1377. 1548. Aj.
 735.
 ἄμφιστομος, C. 486.
 ἄμφιτερῆς, Ph. 19.
 Ἀμφιτρίτη, T. 214.
 ἄμφιχαίνειν, A. 119.
 ἄν geminatur, T. 139. 347.
 1072. C. 814. 1032. E. 699.
 ἄν per *ferre, fortassean*, aut per
verbum soleo reddendum. Ph.
 293.
 ἄν cum verbis aut participiis
 præsentis temporis, C. 794.
 Ph. 1086.
 ἄν potentiale a Brunckio resti-
 tutum, C. 42. 203. 592. 1236.
 1483. Aj. 933. E. 920. 1028.
 Ph. 916.
 ἄν, var. lect. Aj. 1111. Ph.
 581.
 ἀνάγειν, Aj. 131. Tr. 215. Ph.
 887. Scyriis, 6.
 ἀναγής, T. 670.
 ἀναγιγνώσκειν, T. 1374.

- ἀναγκάζειν, E. 223. 258. C. 616.
 953. 1034.
 ἀναγκαῖος, Aj. 485. 814. E. 48.
 Ph. 1355.
 ἀναγκαίως, Tr. 736.
 ἀνάγκη, E. 311. T. 896. C. 297.
 Ph. 545. 945. 1053. 1378.
 Paſtoribus, 5. Tereo, 8.
 ἀναγνος, T. 842. 1404. C. 1000.
 ἀναδείκνυμι, E. 1482.
 ἀναδοχὴν, Tr. 838.
 ἀναζέω, Tr. 715.
 ἀνάδημα, A. 292.
 ἀναΐδεια, E. 609.
 ἀναιδής, E. 624. C. 913. 1015.
 Ph. 84.
 ἀναιδῶς, T. 362.
 ἀναιρεῖν, Aj. 237. E. 1146. T.
 1054. Tr. 567.
 ἀνακαλεῖν, E. 695. C. 1441. Tr.
 927. Ph. 813.
 ἀνακινεῖν, E. 458.
 ἐνακινεῖν, Tr. 1275.
 ἀνακίνησις, T. 746.
 ἀνακινῆσθαι, Thyeste, 6.
 ἀνακλαίειν, Ph. 962.
 ἀνακούειν, E. 81.
 ἀνακεφίζειν, T. 23.
 ἀνακούφισις, T. 226.
 ἀνακλεις, *primores civitatis*, T. 930.
 C. 968. Tr. 1000.
 ἀνάκτορον, *berile*, F. 38.
 ἀνακυκλεῖσθαι, var. lect. Ph. 813.
 ἀνακυβεῖν, A. 429. 1241.
 ἀνακυχεύειν, E. 734.
 ἀναλαμβάνειν, Ph. 1279.
 ἀνάληγτος, Aj. 959. Tr. 128.
 ἀναλγήτως, Aj. 1350.
 ἀναλκίς, E. 303.
 ἀναλώω, *secunda longa*, T. 1196.
 F. 85. cf. Aj. 1068.
 ἀνάλυσις, E. 142.
 ἀνάμιγδα, Tr. 528.
 ἀναμιγνύειν, E. 717.
 ἀναμιμνήσκειν, T. 1153.
 ἀναμπλάκητος, T. 480.
 ἀνάνδρος, T. 1527. C. 994. Tr. 312.
 ἀνάνδρωτος, Tr. 111.
 ἀνάξιος, E. 191. C. 1516. A.
 705. Ph. 444. 1037.
 ἀναξίως, Aj. 1409. Ph. 696.
 ἀναπαιδεύω, Peleo, 1.
 ἀναπαύειν, C. 1175. Tr. 1278.
 ἀνάπαυλα, E. 879. Ph. 647. 899.
 ἀναπίπτειν, E. 731.
 ἀναπνέειν, Aj. 274. T. 1251.
 ἀναπλεῖν, Ph. 1267.
 ἀνάπλημι, A. 1314.
 ἀναπύειν, A. 1021.
 ἀναπύσσειν, E. 641. Hipponoo, 1.
 ἀναπλυχαὶ ἐρανῆ, F. 93.
 ἀναρδρος, Tr. 1119.
 ἀναρτίδμητος, Aj. 655.
 ἀναρτίδμος, E. 251. T. 176. 183.
 ἀναρήγνυμι, ἀναρήσσω, Aj. 236.
 T. 1094.
 ἀναρπάζειν, Aj. 1006. E. 854.
 ἀνάρσιος, Tr. 651. 866. Syn-
 dipnis, 1.
 ἀναρχία, A. 683.
 ἀνασπᾶν, Aj. 302.
 ἀνάσπαστος, A. 1200.
 ἀνάσσειν, Aj. 1120. E. 845. Ph.
 141.
 ἀνάσσεις, Ph. 279.
 ἀνάστατος, C. 442. A. 684. Tr.
 39. 244.
 ἀναστεινάζειν, Aj. 943.

ἀναισίνειν, Tr. 956. Ph. 744.
 ἀναστρέφειν, Ph. 454.
 ἀναστρέφῃ, A. 232.
 ἀνάσχετος, C. 1723. Tr. 734.
 Ph. 1013.
 ἀνασώζειν, E. 1139. T. 1377.
 ἀναπαύσσειν, Tr. 222.
 ἀναταί, A. 491.
 ἀνατίλλειν, C. 1310. Ph. 1166.
 ἀνάτλημι, C. 243.
 ἄνατος, C. 820.
 ἀνατρέπειν, A. 1287. ἀντίτροφα,
 Tr. 1026.
 ἀναυδῆτος, Aj. 726.
 ἀναυδος, Aj. 961. E. 1298. C.
 1339. 1469. Tr. 874. 985.
 ἐν ὕψει, F. 42.
 ἀναρᾶναι, C. 1287. Nauplio, 5.
 ἀνδρεία, ἀνδρία, E. 989.
 ἀνδραγατεῖν, T. 100.
 ἀνδρόφθορος, A. 1034. Ph. 269.
 ἀνδρόκτονος, Alcmaeone, 2.
 ἀνδρόφρων, F. 25.
 ἐνέδην, Ph. 1182.
 ἄνειμι, Tr. 780.
 ἀνεκτία, C. 937.
 ἀνεκτός, T. 437. A. 288.
 ἀνέλπιτος, E. 187. Tr. 686.
 ἀνεμῶεις, Tr. 970.
 ἄνεμος, A. 141. 941. Ph. 240.
 ἀνέμων διέξοδοι, CEnomao, 5.
 ἀνεπίφθορος, Tr. 1051.
 ἀνέρεσθαι, Aj. 314. T. 1335. C.
 207.
 ἀνέχεσθαι, Ph. 634.
 ἀνευφημεῖν, Tr. 796.
 ἀνέχειν pro ἔχειν, C. 706. pro
 ἀναίλλειν, Tr. 207. pro τιμᾶν,
 Aj. 212. ἀνέχει λόφος, C. 1643.

ἀνέχεσθαι, Aj. 75. E. 1034. A.
 473. Tr. 280. Ph. 416.
 ἀνέφελος, E. 1260.
 ἀνήκειν, Tr. 1035.
 ἀνήκετος, Aj. 52. E. 894. T. 98.
 Ph. 187.
 ἀνικητος, E. 1427.
 ἀνίκητος, C. 708.
 ἀνημερώ, Theseo.
 ἀνήνεμος, C. 709.
 ἀνήνυτος, E. 168.
 ἀνηνύτως, Scyriis, 6.
 ἀνὴρ, præterquam in melicis pri-
 mam semper corripere statuit
 Brunckius: vide C. 657. 1556.
 Tr. 395. Ph. 215.
 ἀνὴρ ὅδε, ego, Aj. 78. 446. 833.
 T. 542. 834. 848. 1037.
 1156. 1485. C. 676. 1394.
 1542. 1689. A. 1046. Tr.
 1191. 1217. Ph. 1064. 1415.
 ἀνήμεδος, Aj. 608. Tr. 251.
 ἀνδραπίσαι, Tr. 791.
 ἀνδεῖν, Tr. 1105. F. 40. 47.
 ἀνδρὸς, A. 972.
 ἀνδρίζεσθαι, E. 43.
 ἀνδρίστημι, Aj. 1248. C. 672. A.
 524. 1108.
 ἀνδρουπεργεῖν χάρι, Colchidibus,
 3.
 ἀνθ' ὧν, quia, quapropter, T. 272.
 C. 279. 1008. A. 1080.
 ἀρία, media longa, Aj. 988.
 1024. 1157.
 ἀνᾶν, Aj. 266. 273. 1013. A.
 325. 556. Ph. 927.
 ἀναξῶς, A. 322.
 ἀνίημι, Aj. 1232. E. 518. 723.
 T. 278. 1308. 1426. C. 1679.

- Α. 585. 1113. Ph. 648. 777.
 Meleagro.
 ἀνίκηλος, C. 1585. 1638. A. 792.
 Ph. 79.
 ἀνίππος, C. 954.
 ἀνίπταμαι, Aj. 702.
 ἀνίσημι, Aj. 799. E. 138. T.
 1227. C. 280. 1351. Tr.
 997. Scyriis, 6.
 ἀνισορεῖν, T. 586. C. 1046. Ph.
 256.
 ἀνότης, Aj. 162.
 ἄνοια, E. 926. 1060. A. 611.
 Tereo, 7.
 ἀνοίγει, Aj. 344. C. 529.
 ἀνοικτίρμων, Tyrone, 15.
 ἀνοίκτως, T. 191.
 ἀνοιμωκτεῖ, Aj. 1244.
 ἀνοιστέον, A. 278.
 ἀνολδος, Aj. 1175. A. 1038.
 1278.
 ἀνολολύζειν, E. 752. Tr. 208.
 ἀνόμαλος, Ægeo, 1.
 ἀνόματος, Ph. 877.
 ἄνομος, C. 140. Tr. 1112.
 ἀνόνητος, Aj. 769. 1289.
 ἀνορθῶν, T. 46. 51. 848.
 ἄνορμος, T. 431.
 ἀνόςσις, T. 361. 1320. 1384. C.
 287. 1001. 1036.
 ἀνοσίως, Ph. 260.
 ἄνοσος, Creüsa, 4.
 ἀνορούω, T. 896.
 ἄνος, Aj. 774. A. 99. 287. 568.
 Tereo, 4.
 ἀνούσερος, Tereo, 4.
 ἀνταία (πληγή), E. 197. A.
 1314.
 ἀντακούειν, Aj. 1160. T. 552
 ἀνταμείβεσθαι, C. 848. 1338.
 Ph. 233.
 ἀνταμύνεισθαι, A. 654.
 ἀντανίσταμαι, Tr. 448.
 ἀνταυδῶν, E. 1509.
 ἀντάω, C. 1515. A. 993.
 ἀντειπεῖν, E. 379. C. 1054. 1344.
 A. 1065.
 ἀντείρηκα, A. 47. ἀντειρήσεται,
 Tr. 1200.
 ἀντερείδω, Ph. 1444.
 ἀντέχομαι, Ph. 914. Creüsa, 4.
 ἀντέχω, C. 1722. Ph. 177. 851.
 ἀντήλιος, Aj. 816.
 ἀντήρης, E. 89.
 ἀντιάζειν, Aj. 492. E. 875. T.
 201. Ph. 822.
 ἀντιβαίνειν, E. 577.
 ἀντιδίδωμι, C. 236. A. 1079.
 ἀντιδρῶν, C. 275. 1008. 1014.
 1255.
 ἀντίδυρος, E. 1457.
 ἀντικύρειν, C. 100. 1753. Ph. 552.
 ἀντιλέγειν, T. 417.
 ἀντιλογεῖν, A. 383.
 ἀντίος, Aj. 1301.
 ἀντίλυρος, Tr. 654.
 ἀντισατεῖν, Ph. 649.
 ἀντίπαις, Syndipnis, 3.
 ἀντίπαλος, A. 127.
 ἀντιπάσχειν, Ph. 591.
 ἀντιπέμπειν, T. 314. Tr. 551.
 ἀντίπετρος, C. 188.
 ἀντίπλευρος, Ægeo, 1.
 ἀντιπλήξ, A. 599.
 ἀντίποινον, E. 594. Ph. 319.
 ἀντίπραγος, Tr. 227.
 ἀντίρροπος, E. 119.
 ἀντίσπατος, Tr. 783. Myfis, 4.

- ἀντίσθεμος, E. 573.
 ἀντιτείνειν, A. 725.
 ἀντιτίω, Aj. 1105.
 ἀντίτυπος, E. 136. Ph. 703.
 1506.
 ἀντίφθορος, E. 250. Ph. 1185.
 ἀντιφωεῖν, Aj. 784. E. 1533.
 A. 277. Tr. 1130. Ph. 1093.
 ἀντιχαίρειν, A. 155.
 ἀντλεῖν, E. 1306.
 ἀντομαι, C. 247. 254.
 ἀντυξ, Aj. 1049. E. 748.
 ἀνυμέναιος, C. 1286. A. 888.
 929.
 ἀνύμφευτος, A. 991. E. 167.
 ἀνυμφος, E. 494. 1189.
 αὐτῷ, A. 237. 816. Tr. 323.
 αὐνῶ, T. 174. C. 1838. A.
 1192. Ph. 721. 728.
 αὐω θεοί, A. 1084. Phædra, 4.
 F. 23.
 ἀνώγειν, T. 96. C. 959. 1669.
 Tr. 1263. Aj. 1381. Ph. 54.
 E. 1487.
 ἀνώδυνος, Ph. 904.
 ἀνώνυμος, Tr. 381.
 ἀνωφελής, E. 1165.
 ἀνωφελήτος, A. 656. E. 1150.
 ἄξιος, Ph. 220.
 ἄξετος, C. 19.
 ἀξίνη, A. 1121.
 ἀξιῶν, T. 963. 1470. C. 606.
 1008. 1359. 1417. 1442.
 Tr. 415. Aj. 1133. Ph. 63.
 ἀξίωμα, C. 1521. 1529.
 ἀξιόμνητος, Tr. 707.
 ἄξων, E. 747.
 αἰοδῆ, A. 895.
 αἰοδός, T. 36. Tr. 1018.
 αἰοικος, Tr. 304. Ph. 541.
 αἰοικος, C. 101.
 αἰοικος, Tr. 854. Aj. 564.
 αἰολλῆς, Tr. 522. Ph. 1515.
 ἀπαγγέλλειν, T. 977.
 ἀπάγειν, T. 1370. 1547. C. 689.
 909. A. 1099. Ph. 964.
 1014.
 ἀπαγεῖν, Ph. 229.
 ἀπαίδευτος, F. 100.
 ἀπαίδισ, T. 1043.
 ἄπαις, Tr. 928.
 ἀπαίσσω, ἀπάσσω, Tr. 193. Aj.
 448.
 ἀπαιτεῖν, Ph. 366.
 ἀπαίων, Polyxena, 2.
 ἀπαλέξειν, Aj. 166.
 ἀπαλλαγῇ, A. 1340.
 ἀπαλλάσσειν, C. 820. A. 250.
 406. 428. 604. 780. Ph. 901.
 ἀπαμάω, Ph. 756.
 ἀπαμελῶ, Ph. 661.
 ἀπαμπλακῶ, Tr. 1155.
 ἀπαράσσειν, Tr. 1032.
 ἀπαρκεῖν, C. 1852.
 ἄπαρνος, A. 441.
 ἀπαρνούμαι, A. 450. Tr. 487.
 Aj. 96. Ph. 534.
 ἀπαρχῇ, Tr. 186. 774.
 ἀπατᾶν, T. 602. Tr. 508. Aj.
 818. Ph. 952. 972. E. 171.
 ἀπάτη, A. 627. 641. Ph. 1164.
 1257.
 ἀπάτωρ, C. 1448. Tr. 304.
 ἀπανδᾶν, T. 244. Aj. 752. Ph.
 1329.
 ἀπαντος, Aj. 1206.
 ἀπεικάζειν, Tr. 143. C. 16. A-
 chillis am. 1.

- ἀπειλεῖν, T. 458. C. 851. 1093.
 ἀπειλή, C. 687. A. 397.
 ἀπέιλημα, C. 692.
 ἄπειμι, *absum*, T. 1269. 1316.
 1517.
 ἄπειμι, *ab eo, abibo*, T. 237. 452.
 455. Tr. 419. Ph. 125. 1095.
 ἀπειπεῖν, C. 1843. A. 411. Tr.
 802.
 ἀπειργάζειν, C. 912.
 ἀπείργειν, Aj. 51. 70. 428. 963.
 1297. Ph. 1402. Phædra, 4.
 ἀπειρέσιος, Aj. 940.
 ἄπειρος, A. 1205. 1264. Tr. 146.
 313.
 ἀπείρων, T. 1107.
 ἀπελαύνειν, C. 94. 626. 1431.
 ἀπὲρ et ἀπερὶ, E. 191.
 ἀπερίτροπος, E. 183.
 ἀπερύκειν, C. 164. Aj. 186.
 ἀπέρχασθαι, C. 1227. 1718. A.
 829. Ph. 821. Ægea, 1. E-
 riphyle, 6.
 ἀπενδύειν, T. 104. Aj. 72. Syn-
 dipnis, 7.
 ἀπενάζειν, Tr. 1258.
 ἀπεχθής, A. 50.
 ἀπήνη, T. 772. 831. πωλική, 822.
 Ἀπία, *Peloponnesus*, C. 1368. ἀπία
 γῆ, *longinqua regio*, 1758.
 ἀπιδέω, Ph. 1493.
 ἀπισεῖν, *non credere*, Aj. 953. pro
 ἀπειθεῖν, A. 225. 387. 667.
 Tr. 1199. 1240. 1245. 1256.
 Ph. 1388.
 ἀπισία, βλαστάνει, C. 638.
 ἄπιστος, Aj. 692. Ph. 889.
 ἀπλάκητος, var. lect. T. 480.
 Tr. 122.
 ἄπλατος, Tr. 1109. Aj. 256.
 ἄπλετος, Tr. 1000.
 ἄπλητος, E. 1352.
 ἄπλευτος, F. 58.
 ἡ ἀπλῶς δίκη, F. 52.
 ἀπὸ πατρὸς λόγῳ, C. 794. ἀπὸ
 ζυτῆρος, C. 955.
 ἀποβαίνειν, C. 158. 162.
 ἀποβάλλειν, F. 34.
 ἀποβλάπτειν, Aj. 954.
 ἀποβλαστάνω, C. 550.
 ἀποβλέπειν, F. 34.
 ἀπόγονος, C. 219. 551.
 ἀποδείκνυμι, E. 1482.
 ἀποδημεῖν, F. 100.
 ἀποδιδράσκειν, Aj. 167.
 ἀποδίδωμι, Ph. 947. 955.
 ἀποδύρομαι, E. 1128.
 ἀποδευμάζειν, C. 1657.
 ἀποδνήσκειν, Tr. 1176.
 ἀποιεῖν, T. 1017.
 ἀποικία, *Laocoönte*, 3.
 ἀποικίζειν, C. 1455. Tr. 972.
 ἄποικος, T. 1541.
 ἀποιμάζειν, A. 1238. Ph. 281.
 ἀποίνητος, E. 1071.
 ἀποίχομαι, Tr. 42.
 ἀποκαίρειν, Ph. 156.
 ἀποκαλεῖν, Aj. 738.
 ἀποκάμνειν, C. 1859.
 ἀποκλάειν, T. 1488. Ph. 704.
 ἀποκλείειν, T. 1409.
 ἀποκλίνειν, T. 1216.
 ἀποκρίνειν, T. 652.
 ἀπολείπειν, Ph. 1187. 1207. E.
 186. ἀπολείπεσθαι, E. 1175.
 ἄπολις, C. 1422. A. 376. Ph.
 1046.
 ἀπόλλυμι, T. 1462. 1475. C.

574. A. 725. Aj. 1020. Achillis am. 4. fut. ἀπολῶ, Ph. 838.

ἀπολύειν, A. 1280. 1320.

ἀπολωδᾶσθαι, Aj. 217.

ἀπόμαγμα, Captivis, 1.

ἀπομαντήρ, ibid.

ἀπόμνυμι, Ph. 1325.

ἀπόναμαι, E. 213.

ἀποιέμω, Syndipnis, 6.

ἄπονος, C. 1656.

ἀπονοσφίζειν, T. 488. Ph. 1003.

ἀπόνως, C. 304.

ἀπόξενος, T. 205.

ἀποξενῶμαι, E. 779.

ἀποπαύειν, C. 1860. Aj. 1224.

ἀποπερκοῦσθαι, Thyeste, 6.

ἀποπλήκτως, Ph. 737.

ἀποπλήσσειν, A. 1203.

ἀπόπλοις, T. 1019. C. 205.

Tr. 658.

ἄποπτος, T. 781. Aj. 15. E.

1521. ἐξ ἀπόπτε, Ph. 473.

ἀπόπλυτος, C. 1448.

ἀπορεῖν, T. 494. Tr. 1259. Ph.

919.

ἀπορδοῦν, A. 647.

ἀπορίπτεν, Aj. 1038. E. 1024.

ἄπορος, T. 709. C. 527. 1794.

1816. A. 364. Ph. 875. 918.

ἀπορῥέω, E. 1006.

ἀπορῥήτος, A. 44.

ἀπορῥυεῖν, A. 1033.

ἀποσδέννυμι, Scyriis, 2.

ἀποσκεδάζειν, T. 138.

ἀποσκοπεῖν, T. 765. C. 1259.

ἀποσπαῖν, T. 1299. 1453. C.

917. 949. Aj. 1043. 1195.

E. 811.

ἀποσάζειν, A. 971.

ἀποσαστέω, T. 762. A. 1005.

ἀποσεύχειν, Tr. 706. E. 801.

ἀποσέλλειν, Ph. 126. 455. 1334.

E. 71. 671. C. 1382.

ἀποσέλλεσθαι, *proficisci*, T. 115.

C. 577. 768.

ἀποσερίω, T. 331. 1402. Aj.

793. Ph. 954. 1318. E. 815.

956. 1291.

ἀποσερίσχω, C. 389.

ἀποσερέφειν, T. 334. 439. 1174.

C. 1337. 1468.

ἀποσεροφῆ, C. 1543. F. 27.

ἀπόσεροφος, Aj. 69.

ἀποσυγῶν, C. 183. 723.

ἀποσυλῶν, C. 1395.

ἀποσώζειν, Ph. 1419.

ἀποτέγγειν, var. lect. T. 1310.

ἀποτέμνειν, Ph. 1237.

ἀποτίδατος, Tr. 1047.

ἀποτίειν, A. 1352.

ἀπότιμος, T. 223.

ἀπότομος, T. 895.

ἄποτος, Aj. 324.

ἀποτρέπω, Tr. 1031.

ἀπότροπος, T. 1345. Aj. 612.

ἀποτρέφειν, A. 346. Tr. 126.

ἄπυρος, T. 203.

ἄπυς, Ph. 641.

ἀποφάσκειν, T. 493.

ἀποφείγειν, T. 1203.

ἀποφεύγειν, C. 1820. Ph. 1195.

ἀπόφημι, C. 322.

ἀποφθίειν, Tr. 722. Aj. 1046.

ἀποφθίνειν, Ph. 462.

ἀποφράγνυμι, A. 247.

ἀποψύχειν, *expirare*, Aj. 1050.

ἄπρακτος, A. 1047.

- ἀπρίξ, Aj. 310. ἀπρίξ ἔχουσιν, Creüsa, 4.
 ἀπροσδόκητος, E. 1023.
 ἀπροσήγορος, C. 1342. Tr. 1108.
 ἀπρόσμαχος, Tr. 1114.
 ἀπροσμίλος, C. 1300.
 ἄπλομαι, A. 185. Tr. 1027. C. 867. 1010. 1620. Thyeste, 2.
 ἀπύειν, Aj. 896.
 ἄπυρος, Tr. 698.
 ἄπυτος, C. 502.
 ἀπωθεῖν, T. 242. 653. 685. Tr. 30. 220. 1265. Aj. 446. Ph. 1150. E. 950. Nauplio, 6.
 ἄπωθεν, A. 1220. Tr. 829.
 ἀπώμοτος, A. 394. 400.
 ἀπωγός, Aj. 1038.
 ἀπωτέρω, T. 137.
 ἀρά, T. 303. 426. 763. 839. C. 916. 1440. 1449. A. 433.
 ἀξαγωγός, C. 1680.
 ἀγαῖος, T. 284. 654. 1322. A. 879. Tr. 1218. Ἀγαῖος Ζεὺς, Ph. 1211.
 ἀγάομαι, T. 259. 1323. C. 1007. 1454. 1471. 1515. Tr. 48.
 ἀγάσσειν, T. 1307. A. 52. 986. Aj. 736. Ph. 378.
 ἀγατός, A. 983.
 ἀγεῖν, Iphigenia, 1. F. 72.
 ἀγγῆς, C. 702. Tr. 688.
 ἀγγία, Nauplio, 6.
 ἀγγιφεῖς, ἐν Πιζοτόμοις, 1.
 ἀργίπες, Aj. 237.
 Ἀργολιστὶ μῦθος, Ulyssē Fur.
 ἀργός, T. 295. C. 1676. Ph. 98.
 Ἄργος, τὸ Δωρικόν, C. 1366.
 ἄρδην, adverb. A. 436. Aj. 1296. F. 26.
 ἀρέσκειν, Aj. 384. E. 411.
 ἀρετός, T. 1116. A. 506.
 ἀρετὴ, gloria, Ph. 1466.
 Ἄρη μίξουσιν, C. 1101.
 ἀρήγειν, Aj. 329. 1026. 1202. E. 115. 531.
 ἄρηξις, C. 865. E. 882.
 ἄρδρον, Tr. 792.
 ἀριθμεῖν, Phædra, 7.
 ἀριθμῶν εὐρημα, Nauplio, 5.
 ἄριστα, adverbial. T. 1065. 1390. ὅπως ἄριστα, Ph. 636.
 ἀριστεία, Aj. 443.
 ἀριστεῖον, Aj. 464. Ph. 1475.
 ἀρίστος, Aj. 183.
 ἀριστεύειν, Aj. 435. 1317.
 ἀριστεύς, Aj. 1321.
 ἀριστόμαντις, Ph. 1376.
 ἄριστος, T. 448. 1454. Aj. 1397. Ph. 1024. 1319. Scyriis, 2.
 ἀριστόχειρ, Aj. 947.
 ἀρεῖν, arcere, propulsare, Aj. 535. præstare, Aj. 439. 591. προσ-
 αρχεῖν, βοηθεῖν, C. 266. Tr. 724. Aj. 738. 835. E. 324. Ph. 284.
 ἄρκεσις, C. 74.
 ἀρκέον, T. 638. Aj. 864.
 ἄρκτος, Tr. 132. ἄρκτε σφοδαί, Nauplio, 5.
 ἀρκύσατα, E. 1506.
 ἀρματηλάτης, E. 702.
 ἀρμόζειν, C. 197. 963. A. 576. 1324. Tr. 700. 744. E. 1308.
 ἀρμόνια, Thamyri, 4.
 ἀρμός, A. 1230.
 ἀρνεῖσθαι, T. 579. Ph. 119. Aloadis, 11.

ἀρνήσιμος, Ph. 75.
 ἄρνησις, T. 586. E. 529.
 ἄρνημαι, A. 915. Tr. 724. Ph.
 859.
 ἄροτος, T. 278. Tr. 69. 838.
 ἄροτρος, A. 347.
 ἀροῦν, T. 1506. 1518.
 ἄρρεα, T. 1288. Tr. 32. Aj.
 1303.
 ἀροῦσθαι, Io.
 ἀρπάζω, Aj. 2. 6. 785. A. 317.
 1053. Ph. 653.
 ἀρρήκτος, Aj. 577.
 ἀρρήκτος, T. 309. C. 1056. A.
 562. Aj. 214. 784.
 ἀρρῶξ, A. 257.
 ἄρσεν, *validus*, Ph. 1501. ἄρσει-
 νες χοαί, *Polyxena*, 2.
 ἀρτάνη, T. 1297. A. 54.
 ἀρτηρία, Tr. 1071.
 ἀρτίκολλας, Tr. 781.
 ἀρτίπας, Tr. 58.
 ἀρτίχρυσος, Tr. 700.
 ἀρτίως, T. 78. 251. 482. 764.
 et passim.
 ἀρυγεῖς, F. 45.
 ἀρχαιόγονος, A. 992.
 ἀρχαιόπλευτος, E. 1411.
 ἀρχαῖος, C. 716. 1447. 1703.
 ἀρχέπλευτος, E. 72.
 ἀρχή, *imperium*, T. 756. 924.
 ἀρχηγετεῖν, E. 83.
 ἀρχηγέτης, T. 770.
 ἀρχηγός, C. 61.
 ἀρχῆθεν, *Andromeda*, 5.
 ἀρχήν, *omnino*, A. 92. Ph. 1268.
 E 441.
 ἄρχω, *impero*, T. 640. C. 67.

Aj. 1126. pro κατάρχω, E.
 524. 554. *Lacænis*, 2.
 ἄρω, E. 147.
 ἄρωγῇ, C. 1151. Ph. 878. 1174.
 ἄρωγός, T. 127. 215. C. 1067.
 1351. Aj. 201. 357. 846.
 Ph. 1246. E. 456. 464. 1399.
 et passim.
 ἀρώσιμος, A. 575.
 ἀσαφής, T. 447.
 ἀσέθης, T. 1403. 1462. C. 859.
 ἀσπετεῖν, A. 1350.
 ἄσπετος, T. 909.
 ἄσημος, A. 258. 1016. 1025.
 1226. Tr. 879.
 ἀσήμων, C. 1739.
 ἀσθενής, C. 1088.
 ἄσιτος, C. 362. Aj. 324.
 ἀσκειν, C. 968. E. 454. 1224.
 ἀσκέπαρνος, C. 102.
 ἄσκευος, C. 1084. E. 36.
 ἄσκοπος, C. 1754. Tr. 250. Aj.
 21. Ph. 1139. E. 870. 1330.
 ἄσμενος, Tr. 18. 768. Ph. 274.
 ἀσπάξασθαι, T. 604. Ph. 361.
 ἄσπετος, Tr. 978.
 ἀσπιδίτης, *Nauplio*, 1.
 ἀσπιδούχος, *ibid.*
 ἄσπις, C. 1595.
 ἀσπιστήρ, Aj. 566.
 ἀσπλαγχνος, Aj. 472.
 ἄσσουν, C. 755.
 ἀταγής, *Achillis am.* 2.
 ἀτακτὶ, C. 1315. 1717.
 ἄσπειρος, Ph. 2.
 ἀτένακτος, Tr. 1091. 1216.
 ἀτεργής, T. 237. Aj. 787.
 ἀτεροπηγής, Ph. 1227.

- ἄσιβης, C. 125. Aj. 666.
 ἄσιτης, Alexandro, 1.
 ἄσολος χιτῶν, Helena, 4.
 ἄσολος, E. 726.
 ἄσραπὴ, C. 1536. Teucro, 2.
 ὀμμάτων, Œnomaο, 3.
 ἄσραπτεν, C. 1122. Teucro, 2.
 ἄσροφος, C. 503.
 ἄσρων μέτρα, Nauplio, 5.
 ἄσύνολος, A. 361.
 ἄσφάδατος, Aj. 844.
 ἄσφάλεια, T. 51.
 ἄσφαλῆς, T. 625. C. 1353. Aj.
 1268. E. 743. Creüsa, 1.
 Phædra, 3.
 ἄσφαλῶς, T. 621. C. 1227. A.
 168.
 ἄσχαλλειν, T. 956.
 Ἄταλάντη, C. 1387.
 ἀτάλλειν, Aj. 560.
 ἀτάομαι, A. 17. 318. Aj. 269.
 384.
 ἀτὰρ, Tr. 54. 774.
 ἀταρβῆς, Tr. 23.
 ἀτάρβητος, Aj. 197.
 ἄταφος, C. 1813. A. 29.
 ἄτεγκλος, T. 344.
 ἄτεκνος, E. 166.
 ἀτελεύτητος, T. 344.
 ἀτελής, Ph. 795. 863. E. 1018.
 ἀτεινής, A. 837.
 ἄτη, C. 200. 542. 548. 1307.
 Tr. 864. Aj. 196. E. 1313.
 A. 4. Tereo, 9. Phrygibus.
 ἀτηρὸς, Tr. 268. Ph. 1304.
 ἀτίζειν, C. 1215.
 ἀτιμάζειν, T. 348. 1110. C. 50.
 290. 1338. 1474. A. 22. 77.
 550. 578. Aj. 98. 1359.
 ἀτιμᾶν, Aj. 1148.
 ἀτιμία, E. 1041.
 ἄτιμος, T. 671. 685. 808. C.
 52. 1343. A. 5. 78. Aj. 426.
 Ph. 1056. E. 1221.
 ἀτίμως, C. 441. E. 1187. Ty-
 rone, 15.
 ἀτλητεῖν, T. 523.
 ἄτλητος, T. 811. Aj. 223.
 ἀτμίζαν, Laocoönte, 1.
 ἄτομος, Tr. 203.
 ἄτρακτος, Tr. 727. Ph. 293.
 ἄτρετος, T. 594. Aj. 365.
 ἀτρεύετος, Œnomaο, 4.
 ἄτρευτος, Aj. 799.
 ἄτρωτος, C. 961.
 ἀτλαταῖ, Ph. 750. 803.
 ἀτύζομαι, E. 149.
 αὐαίνω, Ph. 977. E. 821.
 αὐγάζειν, Ph. 220. Helena, 1.
 αὐγάζεσθαι, Tyrone, 15.
 αὐγὴ, Ph. 1228.
 αὐδᾶν, T. 865. 959. 1430. C.
 914. 1701. Ph. 131. 243.
 435.
 αὐδῆ, T. 1357. C. 244. 329.
 Aj. 990.
 αὐθαδία, T. 557. A. 1040.
 αὐθαίμων, Tr. 1057.
 αὐθαίρετος, T. 1262. C. 539.
 αὐθις πάλιν, C. 377. Ph. 345.
 1261. αὐθις αὖ πάλιν, Ph.
 975. C. 1483.
 αὐθόμαιμος, C. 348. 1133.
 αὐλεις, A. 18.
 αὐλὴ, A. 797. Tr. 206. Ph. 153.
 αὐλητῆς, Pastoribus, 3.

εὐλιον, Ph. 19. 977. 1115. 1178.
 εὐλισκος, F. 80.
 εὐλὼν, Tr. 101.
 εὐξεν, τιμᾶν, T. 1012.
 εὐπνος, C. 717. 1648. Aj. 890.
 εὐπνος ὕπνος, Ph. 869.
 εὐρα, C. 1326. Tr. 971. Ph.
 1189. Ægeo, 6.
 εὐριον, C. 594. T. 1109. Tr.
 962.
 εὐτάγγιλος, C. 346. Ph. 575.
 εὐτάδελφος, A. 1. 509. 707.
 εὐταρκής, C. 1112.
 εὐτὴν, clamor, T. 193.
 εὐτογέννητος, A. 876.
 εὐτόγνωτος, A. 887.
 εὐτοδαής, Aj. 709.
 εὐτοείτης, T. 107. E. 274.
 εὐτοῖς ὅπλοισι, subaud. σὺν, Am-
 phiarao, 5.
 εὐτόκλητος, Tr. 396.
 εὐτοκτινέω, A. 56.
 εὐτόνομος, A. 832.
 εὐτόξικλος, Ph. 35.
 εὐτόπαις, Tr. 839.
 εὐτόποιος, C. 730.
 εὐτόπρεμος, A. 725.
 εὐτότολος, Ph. 502.
 εὐτοσφαγής, Aj. 852.
 εὐτῆ, pronomen trium persona-
 rum, C. 900. 1021.
 εὐτεγῆς, A. 52.
 εὐτοφόντης, E. 274.
 εὐτόφωρος, A. 51.
 εὐτόχης, T. 239. 274. 1362.
 A. 178. 312. 912. 1189.
 1321. Tr. 1210. Aj. 57. E.
 961. Alcmaëone, 2.
 εὐτοχειρὶ, adverb. E. 1025.

εὐχερίζεν, Aj. 298.
 εὐχημα, C. 742. 745.
 εὐχὴν, A. 1235.
 εὐω, clamo, vociferor, T. 1291.
 Tr. 574. E. 832. inclamo,
 voco, C. 1669.
 εὐφαιρῶ, Ph. 956. εὐφαιροῦμαι,
 Aj. 100. Ph. 380. 1341.
 εὐφαιδάνω, A. 507.
 εὐφαιῆς, T. 670. C. 1626. 1755.
 F. 90.
 εὐφαιρίζεν, C. 1790. A. 261. Tr.
 689.
 εὐφαντος, T. 568. 851. Ph. 300.
 εὐφας, adverb. Tr. 136. 538.
 834.
 εὐφασπάζειν, Tr. 557.
 εὐφαιτος, T. 1346. C. 1533.
 εὐφειγῆς, C. 1551. 1619.
 εὐφειδεῖν, A. 420. E. 986.
 εὐφείλχειν, C. 888.
 εὐφείρπειν, ἀπείχεσθαι, C. 503.
 Tr. 826. 828. Aj. 1180.
 εὐφεις, carceres, E. 688.
 εὐφειγῆλος, C. 153.
 εὐφειτος, A. 345. F. 23.
 εὐφειτογῆς, Aj. 311. Troïlo, 1.
 εὐφίμει, T. 207. 328. 607. 879.
 1548. C. 764. 874. 905.
 1344. 1538. A. 1097. E.
 1026. Achillis am. 1.
 εὐφικνέμαι, T. 273. 939. 952.
 954. C. 2. 311. 661. et pas-
 sim.
 εὐφίλητος, C. 1777.
 εὐφίλος, T. 676. C. 1301. A.
 888. Aj. 624. Ph. 231. 1046.
 E. 821.
 εὐφίστημι, E. 778. 918. impera-

tivus aor. 2. ἀποστήτω, Tr. 441.
 ἀφνός, E. 459.
 ἀφρόητος, T. 904.
 ἄφοδος, C. 1390. Aj. 366.
 ἄφορμος, C. 238.
 ἀφορμῶ, C. 1540. ἀφορμῶμαι, C. 1466.
 ἄφρακτος, Aj. 921.
 ἄφρατος, Tr. 707. 1074.
 ἀφράτως, E. 1276.
 ἀφρίξειν, E. 721.
 ἀφροντίσως, Tr. 370. Aj. 355.
 ἀφρόνως, Aj. 777.
 ἀφροσύνη, C. 1294. A. 389.
 ἄφρων, E. 947.
 ἀφύης, Ph. 1042.
 ἄφυκτος, Tr. 269. Ph. 106. E. 1406. Phædra, 1.
 ἀφώνητος, C. 1348.
 ἄφωνος, Aj. 171. τῆς ἀφῶς, C. 916.
 ἀφώνως, C. 129.
 ἄχαλκος, T. 200.
 ἀχείρωτος, C. 730.
 ἄχερδος, C. 1667.
 ἀχέω, E. 160.
 ἄχθομαι, Ph. 680. 993.
 ἄχθος, A. 1186. Aj. 965. E. 119. 206. 1122.
 ἄχνη, Tr. 861. C. 713.
 ἄχνηται, A. 639.
 ἀχόρευτος, E. 1075.
 ἄχορος, C. 1287.
 ἄχος, A. 1261. 1297. Tr. 1053. Aj. 153. 200. 962. 972. E. 155. 858.
 ἀχεῖρος, C. 654. Helena, 5. Scyllis, 5. Tyrone, 11.
 ἄψαυτος, active, T. 988.

ἀψιγής, E. 499.
 ἀψευδεῖν, Tr. 476.
 ἀψορῆτοι, adverb. Tr. 919. E. 53. 1456.
 ἄψορῆτος, T. 439. A. 392. Aj. 369.
 ἀψόφητος, Aj. 321.
 ἄψοφος, Tr. 984.
 Absoluti casus, T. 101. C. 1182. A. 266.
 Accusativus pronominis vice genitivi cum accusativo rei, T. 737. C. 114. Ph. 1338.
 Adverbia in *θεν* habitum in loco significantia, *πῶθεν* pro *πῶδι*, Tr. 1027. *ἐγγύθεν* pro *ἐγγύδι*, T. 1290. *ἀνωθεν*, *κάτωθεν*, Ph. 28. *ὅθεν* pro *ὅδι*, Ph. 714. *ἄνωθεν* pro *ἄνω*, E. 1064. Scholia ad A. 527.
 Anapæstus in paribus senariis locis, Ph. 497. Tr. 296. cf. C. 384. 1231.
 Articulus relativus casu substantivi, non verbi, E. 1134. cf. Aj. 493. A. 1102.

B.

Βαδισέον, E. 1536.
 βαθμός, F. 50.
 βάθος πλοῦτος, Aj. 130.
 βάθρον, T. 142. C. 267. 1663. 1733. A. 866. Aj. 135. 871. Ph. 1027.
 βαθύρρητος, Tr. 1211.
 βαθύρρητος, Tr. 568.
 βαδυσκαφής, E. 437.

βαίνω, *ab eo*, T. 1092. C. 82.
 1291. A. 777. Tr. 887. Ph.
 280. 283. et passim. εἰ βέθη-
 κώς, E. 985. ἐν πόνῳ βέθηκώς,
 C. 1424. ἐν κακοῖς, E. 1062.
 ἐπ' ἐσθλᾷ μοίρᾳ, 1100. βέθηκε
 pro τέθηκε, C. 1750. Ph. 500.
 βαιὸς, T. 769. C. 1263. Tr.
 339. Aj. 90. Ph. 20. 289.
 866. Inacho, 1.
 βακχειώτης, C. 710.
 βακχεῖν, A. 140.
 βακχιῶσθαι, F. 94.
 βαλδῖς, A. 134.
 βαλλῆν, *Pastoribus*, 2.
 βάναντος, Aj. 1140.
 βάξις, T. 527. Tr. 87. Aj. 494.
 1017. E. 640. 1012.
 βάπτεν, Aj. 95.
 οἱ βάρεαροι, *Andromeda*, 5. τὸ
 βάρεαρον γένος, *Tereo*, 2.
 βαρεαρεῦμαι, A. 1014.
 βάρος, C. 422. 1204. A. 1270.
 Tr. 329. Aj. 209. E. 945.
 1146. F. 27.
 βαρυαχῆς, C. 1631.
 βαρυάλητος, Aj. 200.
 βαρυερεμέτης, A. 1129.
 βαρυεῶς, Ph. 704.
 βαρύνομαι, T. 800. Tr. 155.
 Aj. 41. Ph. 911. E. 822.
 Philoct. in *Troja*.
 βαρύντομος, C. 1518. Ph. 1124.
 βαρὺς, T. 688. C. 415. 1268.
 A. 778. 1265. Tr. 239. 1218.
 Aj. 995. 1036. Ph. 372.
 1073. Alete, 3.
 βαρύγονος, T. 1264.
 βαρύφυκος, Aj. 319.

βάσανος, T. 501. 518. εἰς βάσα-
 νον εἰ χερῶν, C. 875.
 βασίλεια, Aj. 1319. A. 953.
 βασιλῖς, A. 953.
 βάσις, Tr. 343. 981. 984. Aj. 8.
 42. Ph. 701. 1418. 1444.
 βασάζειν, C. 1164. A. 222. Aj.
 838. 932. Ph. 664. 1155.
 E. 1499. et passim.
 βατὸς, *Aloadis*, 11.
 βαφῆ, Aj. 660.
 βεβαιος, A. 1098. Tr. 630. Ph.
 72. *Eriphyle*, 1.
 βέβηλος, C. 10.
 βέλος, C. 1585.
 βῆμα, C. 189. E. 164.
 βῆσαι, C. 705. Aj. 198.
 βία, Aj. 1351. E. 258. βία τινός,
invito aliquo, C. 844. 901.
 998. A. 59. 79. 919. ἐκ βίας,
 Ph. 570. 968. πρὸς βίαν, F. 43.
 βιάζομαι, A. 674. Aj. 1179.
 E. 577. *Thyeste*, 3. F. 3.
 βιάζω, A. 66. 1083.
 βιβάζω, *futurum βιβῶ*, C. 394.
 βιβρώσκω, A. 1034. Tr. 1071.
 βιδωρος, Ph. 1191.
 βίος, ὁ καθ' ἡμέραν, C. 1429.
 βιοερεῆς, C. 780.
 βιώσιμος, A. 572.
 βιωτὸς, C. 1766.
 βλάβη, C. 1251. A. 1063. 1116.
 Tr. 855. Aj. 1342. Ph. 631.
 1356. E. 303. 1048. *Aloa-*
dis, 9. F. 10.
 βλάπτειν, ἐμποδίζειν, Aj. 456. E.
 699.
 βλαστάνειν, T. 1397. A. 303.
 569. 924. Tr. 405. Aj.

1322. Ph. 1349. E. 240. 592.
 Alete, 7. Scythis, 1. et pal-
 sim.
 βλάση, T. 736. C. 1027. A.
 838. Tr. 386.
 βλασόν, C. 729.
 βλασός, Colchidibus, 4.
 βλεπίδς, T. 1366.
 βλέφαρον, A. 104. 1310. Phi-
 neo, 2.
 βοή, C. 1693. Peleo, 2.
 βολαὶ ἡλίε, Aj. 886.
 βομβεῖν, F. 35.
 βορὰ, T. 1484. A. 30. 1029.
 1052. Ph. 277. 311. F. 23.
 βόρειος, C. 1304.
 βόσκειν, A. 1260. Tr. 147. Aj.
 559. Ph. 316. 1196. Atreo, 1.
 Tereo, 8. F. 29.
 βόσκημα, Tr. 775. E. 366.
 βότρυχος, E. 451. 907.
 βοτῆς, T. 856. 1063. 1088.
 1130. 1135. Aj. 232.
 βοτὸν, Tr. 703. Aj. 145. 324.
 βότρυς, Thyeste, 6.
 βοδερῆς, Tr. 191.
 βοδυτεῖν, C. 942.
 βούδυτος, C. 1565.
 βούκερως, F. 94.
 βηκόλος, Aj. 54. Tr. 1108. Ty-
 rone, 15.
 βούλευμα, T. 45. A. 185. 1278.
 Ph. 562. F. 23.
 βηλεύομαι, T. 545. 757. 1388.
 A. 783. Tr. 598. Ph. 1258.
 βηλευτέον, E. 16.
 βηλεύω, T. 614. 720. 1438. A.
 273. 1193. Tr. 820.
 βελλῆ, Phædra, 1. F. 68.
 βούλημα, Aj. 44.
 βενόμας, βούνομος, E. 182. βού-
 νομαι ἀγέλαι, T. 26.
 βούς Δημνία, Lemniis, 4.
 βραβεύς, E. 692. 711.
 βραδύνειν, C. 1699. Ph. 1440.
 βραδύς, Aj. 750. βραδύς χρόνος,
 C. 926. Tr. 608.
 βραδυτής, A. 944.
 βράχιστος, A. 1330. ὡς βράχιστα
 εἰπεῖν, C. 1177.
 βραχὺς, E. 759. 1119. Ulyssē
 Fur. ἐν βραχεῖ συντιθέναι, in
 pauca conferre, E. 675. βραχὺν,
 adverb. E. 1319. ὁ βραχὺς
 νικᾷ μέγαν, C. 932.
 βρέμειν, A. 599.
 βρίθειν, Aj. 130.
 βροντῆ, C. 1531. 1584.
 βρότειον γένος, Andromeda, 5.
 βρόχος, A. 1236.
 βρύειν, C. 16. E. 424.
 βρύκειν, Tr. 1004. Ph. 752.
 βρύτον, Triptolemo, 6.
 βρυχᾶσθαι, T. 1296. Tr. 818.
 921. Aj. 322.
 βρύχειν, βέβρυχα, Tr. 1089.
 βρῶσις, Helena, 5.
 βύσσινος, Laocoönte, 3.
 βῶλος, Aj. 1303.
 βωμναῖος, Captivis, 5.
 βώμιος, A. 1309.
 βώμος, C. 942. 953. 1220. Lao-
 coönte, 1.
 Γ.
 Γαῖόχορος, T. 166. C. 1127.
 γάλα, E. 901. Pelia.

γαλήνη, E. 905.

γαμβρός, T. 70.

γαμφώνυξ, T. 1225.

γάρ, reddendum per *scilicet, ergo*,
in interrogatione, T. 1058.

Ph. 249.

γάρος, Triptolemo, 4.

γαστρός παῖς, Syndipnis, 3.

γεγώνω, C. 212. Ph. 241.

γείτων, C. 1595.

γεῖῶν pro καταγεῖῶν, Ph. 1153.

pro ἐπιγεῖῶν, Aj. 971. 1062.

γεῖῶσθαι, C. 1488.

γελασῆς, T. 1443.

γέλως, A. 557. 658. Aj. 79. 303.

383. E. 1325. C. 957.

γέμειν, T. 4. Ph. 897. Pandora.

γενεῶ, A. 960. Aj. 190. 202.

γενέθλα, E. 128. 228.

γενέθλιος, C. 1027.

γενέθλον, T. 189. 1446. A. 1163.

Ph. 458.

γενεῖας, Tr. 13.

γένειον, T. 1308. Syndipnis, 3.

γένεσις, Tr. 384.

γενέτης, *filius*, T. 478.

γενῆς, γενῆδος, A. 255.

γενναῖος, T. 1492. 1531. C. 77.

1707. Tr. 313. Aj. 951. 1372.

Alete, 4. 7. τὸ γενναῖον, ἡ

γενναϊότης, C. 8. 596. 1097.

1711.

γενῶν σῶμα, Aj. 1096.

γέννημα, T. 1187. A. 477. 639.

Tr. 319.

γεννητῆς, *parens*, T. 1304. F. 91.

γεννητῶρ, Inacho, 2.

γένυς, Ph. 1235. E. 198. 487.

γεραῖος, C. 1764.

γεραίτερος, C. 1359.

γέρας, Ph. 1089. 1403. E. 445.

689. C. 1461.

γερονταγωγεῖν, C. 361. Peleo, 1.

γεύεσθαι τιος, *experiri, aggredi*,

A. 1017. Tr. 1117. Aj. 855.

γηθῶ, γέγηθα, T. 376. Ph. 1049.

E. 1244. 1458.

γῆρας, C. 635. 1009. Aj. 1036.

Iobate, 1. εἰς γῆρας χερόν,

Acrifio, 2. γῆρας Αἰγύπλιον,

F. 40.

γηράσκω, γηράω, T. 891. C. 760.

E. 968. Acrifio, 7. γηρεῖναι,

C. 921.

γηροβοσκός, Aj. 571.

γήτης, Tr. 32.

γίγας, Ægeo, 1.

γλαμυρός, Polyido, 5.

γλαυκός, Tr. 716. C. 733. Lao-

coönte, 2. CEnomao, 4.

γλαυκῶπις, C. 738.

γλήνη, T. 1308.

γλύκιος, Ph. 1507.

γλυκὺς, Aj. 981. 1221. C. 802.

γλώσση δεινός, C. 840. σοφός, A-

loadis, 11.

γλωχίς, Tr. 694.

γνάθος, F. 63.

γνάπλω, Aj. 1050.

γνήσιος, Aloadis, 10. Iphige-

nia, 2.

γνώμα, Tr. 602.

γνωρίζειν, T. 546.

γνωστός, T. 369.

γνωτός, T. 404. Inacho, 1.

γοῶσθαι, T. 1280. Tr. 51. 954.

γογγύλος, F. 40.

γονεὺς, T. 1516.

γονή, C. 1256. 1359. A. 652.

962. 991. Aj. 1113.

γός, C. 1680.

γοργῶπις, Aj. 450. F. 60.

γούνατα, C. 1678.

γύαλος, Ph. 1109. C. 1563.

γύη, C. 59. A. 575. Inacho, 2.

Meleagro. Niptris, 1.

γυμνός, Aj. 464. ἐν Ῥιζοτόμοις, 1.

γυμνῶ, A. 416.

γυναικεῖος, A. 1301. T. 915.

Tereo, 7.

Δ.

Δάημι, ἰδάνη, E. 170.

δαίειν, Tr. 778.

δαιμόνιος, E. 1284.

δαῖος, C. 731. 1099. Aj. 365.
795.

δαίνυμαι, Tr. 784. 1104. δαίσα-
σθαι, E. 545. Syndipnis, 9.

δακθυμός, Ph. 715.

δάκνειν, A. 323. Tr. 258. 1133.
Aj. 1138. Ph. 382. 1396.

δακρύειν, T. 66. 1507. 1536. C.
1320. 1423. Ph. 364.

δακρυρροεῖν, T. 1494. Tr. 330.
809. E. 1328. F. 82.

δακρυρροον ὄμμα, C. 1788.

δαμάζειν, δαμάη, A. 838. Tr.
439. Ph. 201. 338. E. 847.

δάπειν, T. 698.

δαρὸν, Tr. 65. δαρὸς χρόνος, Aj.
414.

δάσκιος, Tr. 13.

δασμός, C. 662. T. 36.

δασύς, Tr. 566.

δεδογμένα, C. 1496.

δεῖδω—δεδία, C. 1539. δεδοικα,
Aj. 278. 584. E. 1286. T.
786. 1093. A. 1125. Tr. 310.
464. 639. 676. Ph. 499. 795.
1300. Syndipnis, 8.

δείκνυμι, T. 622. C. 1207. 1602.
A. 37. Tr. 1095.

δείλαιος, T. 1373. C. 527. Tr.
776. 923. 1046. E. 855. A.
1284.

δείλη, Thyeste, 6.

δειλία, T. 544. Aj. 1033. E. 353.
1033. Atreo, 1.

δειλός, Aj. 1332. 1379.

δεῖμα, C. 373. 1535. Tr. 110.
Aj. 1230. Ph. 950. E. 412.

δαιμαίνειν, C. 505. Tr. 89. 488.

δαιματώ, Syndipnis, 2.

δαινός, T. 491. 764. A. 332.
1108. Ph. 462. Aj. Locr. 1.

Alete, 7. Aloadis, 11. Syn-
dipnis, 9. F. 15. τὸ δεινόν, E-
riphyle, 4. Creüfa, 1.

δαινῶς, T. 766. Tr. 916.

δαινῶψ, C. 85.

δειρὰς, A. 843. Aj. 706. Ph.
497.

δεῖσθαι τινος, C. 1233.

δέλτος, Tr. 47. 160. 696. Tri-
ptolemo, 7.

δέλφαξ, ἐν Ὑδρῇ.

δέμας, C. 1620. Tr. 925.

δέμνιον, Tr. 918. 932.

δεννάζειν, A. 770. Aj. 243.

δεξιόσειρος, δεξιόχειρος, A. 144.

δεξιῶμαι, E. 982.

δεξιῶμα, C. 646.

Νον, εἰς Νον, T. 1437. πρὸ τοῦ
 δέοντος, Ph. 912.
 δέος, C. 225. Aj. 1098.
 δέσκομαι, T. 397. 421. Tr. 706.
 760. Aj. 85. 359. 425. E.
 905. C. 948. F. 58.
 δέσμιος, Aj. 299. Ph. 617. 689.
 δέσμιος, Aj. 62. 72. A. 970. A-
 crisio, 3.
 δέσμωντης, Aj. 105.
 δέσμωντις, Aj. 234.
 δέσπῳζειν, Tr. 367.
 δέσποινα, Tr. 49. 183. 413. E.
 628.
 δέσποτης, Ph. 265. E. 766. A.
 1289.
 δέσποτις, E. 599. Tr. 411.
 δεύτερος, C. 796. πολὺν δεύτερον,
 C. 1292. τὰ ἄλλα δεύτερα,
 Creüsa, 4.
 δέω, Aj. 376.
 δῆγμα, F. 59.
 δῆθεν, ironicum, Tr. 386.
 δῆλημα, T. 1516.
 δηλοῦν, T. 811. 1060. 1461. C.
 583. 608. 817. 1583. A.
 248. 315. et passim.
 δῆμιονος, Aj. 1054.
 δημόλευτος, A. 36.
 δημότης, C. 79. A. 701. Aj. 1090.
 δημοῦχος, C. 471. 1143. 1413.
 δηοῦν, C. 1384.
 δῆτα, Aj. 1243. C. 844.
 διὰ, δι' ὀργῆς, iracunde, T. 826.
 δι' ὀργῆς ἦκειν, irasci, C. 960.
 δι' ἐδεινὸς ποιῆσθαι, nibili facere,
 C. 611. διὰ τάχους, cito, Tr.
 604. Aj. 833. δι' αἰῶνος, sem-
 per, E. 1030. διὰ χρόνου, Ph.

771. διὰ δίκης εἶναι τιτὶ, A.
 753. διὰ τέλους, plene, Aj. 694.
 διὰ χειρὸς ἔχειν, pro ἐν χειρὶ,
 A. 1272. διὰ χειρῶν λαβεῖν, A.
 928. διὰ σέγωνι ἔχειν, 650. διὰ
 φρενῶν pro ἐν φρεσὶ, A. 1072.
 δι' ἄτων, A. 1202.
 διαβάλλειν, Ph. 589.
 διάβορος, Tr. 689. 1101. Ph. 7.
 διάγειν, C. 1690. E. 784.
 διαγιγνώσκειν, E. 1192.
 διαδέχομαι, Tr. 30.
 διάδοχος, Ph. 888.
 διαίρετος, Tr. 166.
 διαΐσσειν, διάσσειν, T. 218. Tr.
 1100.
 διαΐσσω, Tr. 896.
 δαίαιτα, C. 365. 784. E. 1079.
 δαιτυῶσθαι, C. 802. 983.
 διακοιῖν, Ph. 290.
 διάκονος, Ph. 503. Antenoridis, 2.
 διακωλύειν, C. 1854.
 διαμπερὲς, Ph. 804.
 διαπεραιοῦν, Aj. 741.
 διαπέταμαι, T. 1341.
 διαπορθεῖν, Aj. 906.
 διαπράσσειν, Tr. 797.
 διαπρύσιος, C. 1549.
 διαπύσσειν, A. 720.
 διαραίνειν, Tr. 14.
 διαρηγνύω, Aj. 845.
 διαροίζειν, Tr. 577.
 διαρῆξω, Aj. 1284. F. 56.
 διάσημος, Ph. 211.
 διασκεδάννυμι, fut. διασκεδῶ, C.
 647. 1406. A. 293.
 διασπείρειν, A. 1022. Tr. 795.
 E. 750. 1306.
 διάστροφος, Tr. 807. Aj. 447.

- διατίλης, C. 1584.
 διατίμνω, Syndipnis, 9.
 διατίλλεσθαι, Tyrone, 15.
 διάτορος, T. 1053.
 διατριβή, Nauplio, 6.
 δίαυλος, δρόμος, E. 693.
 διαφανής, T. 773.
 διαφέρειν, T. 329. Tr. 327. Aj.
 511.
 διαφθείρειν, T. 446. A. 1243.
 Ph. 512. 1097. E. 308.
 διαφθορά, T. 581. Aj. 1314.
 C. 579.
 διαφθορεῖσθαι, Aj. 332.
 διδακτός, T. 308. Tr. 64. 684.
 E. 346. F. 60.
 διδασκαλεῖον, F. 100.
 διδάσκαλος, Ph. 392. F. 49.
 διδάσκω τὸ φρονεῖν, A. 1352.
 διδυμος, C. 1767. E. 208. 1086.
 A. 979.
 διειδῖναι, C. 299.
 διειπεῖν, T. 402. 873. Tr. 22.
 διεκπεραῖνω, Tyndareo.
 διεμπολᾶν, Ph. 586. Tereo, 7.
 διεξέρχομαι, Ph. 1465.
 διεργάζεσθαι, C. 1482.
 διέρπειν, A. 271.
 διέρχεσθαι, C. 601. Tr. 484. Aj.
 1018. Ph. 259. 751. F. 18.
 διέχω, T. 736.
 διήκω, C. 310.
 διηλιφής, Syndipnis, 3.
 διήνεμος, Tr. 331.
 διήημι, διήκα, C. 1017.
 διΐστημι, C. 1733.
 δικάζειν pro καταδικάζειν, T.
 1245.
 δικαίος, νεγus, Tr. 414.
 δικαῖον, T. 6. 583. 652. C. 1415.
 1713. Tr. 1260. Aj. 1091.
 δικαίως, ἀσφαλῶς, ἀληθῶς, T.
 872. 1314. Aj. 547.
 δικαστής, Aj. 1155.
 δικεῖλλα, A. 256.
 δίκη, A. 393. 866. E. 530.
 1048. C. 571. δίκη, E. 70.
 A. 94. ἐν δίκη, Tr. 1086. οὐ
 δίκη, E. 563. Ph. 1263. σὺν
 δίκη, E. 612. 1047. Tr. 283.
 δίκης φάος, Ajace Locro, 1.
 χρύσειον ὄμμα, F. 2.
 δίκην, *instar*, Tyrone, 15.
 δικρατής, A. 150. Aj. 252.
 δικτυόκλωστος, A. 353.
 δίκτυον, F. 16.
 δίλοφος, A. 1139.
 δίβολος, C. 1534.
 διογενής, Aj. 91.
 διοίγειν, T. 1318. 1326. Aj.
 346.
 διοίχομαι, Aj. 988. C. 601.
 διόλλυμι, T. 233. 450. 1179.
 A. 174. 228. Tr. 472. 1046.
 Aj. 849. F. 8. διώλισσα, *oblit-*
us sum, T. 326.
 δόμνυμι, Tr. 259. 382. Aj.
 1250.
 Διόνυσσος, C. 711.
 διοπτεύειν, Aj. 307.
 διορίζειν, T. 742. 1102.
 δίπαλτος, Aj. 408.
 διπλάζειν, Aj. 268.
 δίπτυχος, Achillis am. 3.
 δίπυλος, Ph. 975.
 δίσκημα, Acrisio, 12.
 δισσάρχης, Aj. 389.
 δισσοί, δισσά, Aj. 48. 57. 960.

- E. 647. C. 330. A. 982. Tr.
 102. 175. Ph. 267.
 δίςολος, C. 1110.
 δίςομος, C. 955. Ph. 16.
 διφρευτής, Aj. 868.
 διφρηλατεῖν, Aj. 856.
 διφρηλάτης, E. 755.
 διφυής, Tr. 1111.
 δίχα, C. 629. Ἀτρειδῶν δίχα, Aj.
 761.
 διχοστατεῖν, F. 74.
 διχόσομος, Achillis am. 3.
 διψῆν, F. 43. 44.
 δίψιος, A. 252. 435.
 διώδυνος, Tr. 790.
 διώκειν, Aj. 1016. Ph. 568. E.
 740.
 διώκομαι, *propere, curro*, E. 877.
 διώμοτος, Ph. 602.
 διωμή, A. 1203. 1263.
 δυοφερὸς, E. 91.
 δόκησις, T. 697. Tr. 433.
 δολερὸς, Ph. 1140. E. 122.
 δολιόπης, E. 1410.
 δόλιος, T. 396. Ph. 617.
 δολόμυθος, Tr. 852.
 δολυποιδὸς, Tr. 845.
 δόλος, Ph. 1317.
 δολῶ, Ph. 130. 1324.
 δολῶπις, Tr. 1067.
 δοξάζειν, Ph. 552.
 δόρη, C. 647.
 δορίληπτος, Aj. 146.
 δορύξενος, C. 659. E. 46.
 δορύσσης, C. 1378.
 δορύσσω, Aj. 1207.
 δόσις, Tyndareo.
 δελείας ζυγὸν, Tereo, 8.
 δούλευμα, A. 767.
 δούλιος, Aj. 499.
 δῆλος, δῆλαι γινῶμαι, Tr. 53.
 δελῶ, Tr. 261. 474.
 δῦπος, Aj. 880.
 δεριάλωτος, Aj. 211.
 δερίληπτος, Aj. 904.
 δράκων, Tr. 12. 847. 1116. A.
 128. Achillis am. 2.
 δράμημα, T. 202.
 δρᾶν τινα τι, T. 656. Aj. 1341.
 Ph. 318. 816. 940. 963. δει-
 νὰ, T. 651. κακῶς, T. 559.
 654. Aj. 1173. δρᾶν τι, C.
 765. τὰ δρώμενα, C. 1206.
 1715.
 δραπέτης, Aj. 1302. Acrisio, 3.
 δραστείιν, Aj. 326. 586. Ph.
 1274.
 δράσσομαι, A. 241.
 δραστῆον, T. 1464. Tr. 1220. E.
 1025.
 δρέπανον, ἐν Ῥιζοτόμοις.
 δρίον, Tr. 1029.
 δρομαῖος, Tr. 944.
 δρομάς, Ph. 689.
 δρυμὸς, T. 1420.
 δρὺς, ἐν Ῥιζοτόμοις.
 δυεῖν, T. 1311. Tr. 958.
 δύνη, A. 1317. Aj. 951.
 δύμι, A. 1231. Lacænis, 1.
 δύναμις, A. 612.
 δύνασις, A. 963.
 δυναστεία, T. 601.
 δυνάτης, A. 617.
 δύσάθλιος, C. 336.
 δυσαίων, C. 148.
 δυσάληγτος, T. 12. F. 31.
 δυσάλωτος, C. 1801.
 δυσαμερία, Tereo, 8.

- δυσαπάλλακτος, Tr. 976.
 δύσαυλος, A. 363.
 δυσθελία, A. 95. 1281.
 δυσγένεια, T. 1098.
 δυσδαίμων, T. 1333. A. 280.
 Tr. 785.
 δύσειδης, Aloadis, 11.
 δυσέρις, E. 1403.
 δυσήνεμος, A. 598.
 δύσθιάτος, Aj. 1023.
 δύσθεός, E. 291.
 δυσδεράπεντος, Aj. 614.
 δυσδρήνητος, A. 1225.
 δυσδυμία, Tyrone, 12.
 δύσδυμος, E. 220. 552.
 δύσις, Nauplio, 5.
 δυσκάδατος, A. 1295.
 δυσκληής, A. 50.
 δύσκληια, Aj. 143. Epigonis, 1.
 δυσκληώς, E. 1012.
 δυσκόμισος, A. 1347.
 δύσκριτος, Tr. 966.
 δυσλόγιος, Aj. 40.
 δυσμαχεῖν, Tr. 499. δυσμάχη-
 τέον, A. 1118.
 δυσμένεια, E. 621. 1130.
 δυσμενής, T. 554. A. 193. 664.
 Aj. 122. 565. 671. E.
 409.
 δυσμή, C. 1310.
 δύσμοιρος, C. 334.
 δύσμορος, T. 679. C. 226. 342.
 378. 586. E. 1189. et pas-
 sim.
 δύσνιπτος, Tr. 696.
 δύσνοια, E. 656.
 δύσνευς, A. 218.
 δύσοις, C. 1761. Ph. 514.
 δύσομζος, A. 364.
 δύσοργος, Tr. 1134. Aj. 1036.
 Ph. 381.
 δυσοσμία, Ph. 897.
 δυσούρις, T. 1347.
 δυσπάρενος, Tr. 804.
 δυσπέλαγος, F. 10.
 δυσπειτής, A. 1065.
 δυσπινής, C. 1668.
 δύσπνευς, A. 230. 595.
 δυσπότητος, C. 1685.
 δύσπονος, A. 1288.
 δύσποκτος, T. 907. 1087. 1205.
 C. 1498. A. 881. Tr. 303.
 E. 1205.
 δυσπραξία, C. 1464. Aj. 770.
 δυσπρόσοις, C. 1342.
 δυσπρόσοπις, E. 462.
 δυσπρόσωπος, C. 290.
 δυσσίβεια, A. 307. 936. E. 1401.
 Tr. 1262.
 δυσσεβείν, Tr. 1261. Aloadis, 8.
 δυσσεβής, C. 284. 1254. A. 520.
 522. Aj. 1310. Alete, 7.
 δυσάλαινα, T. 1267. C. 1511.
 1815. Tr. 311. 663. Aj. 410.
 E. 286.
 δυσέκμαρτος, T. 109.
 δύσενος, T. 1279.
 δύσηνος, T. 809. 874. 1090. 1280.
 C. 357. 564. 1653. A. 1239.
 Tr. 16. et passim.
 δυσομεῖν, C. 1041.
 δυσράπελος, Aj. 925.
 δυσυχεῖν, T. 270. C. 415. 834.
 1515. A. 1173. Aj. 701.
 δυσυχής, Tr. 879. E. 604. 940.
 1162. Alete, 7.
 δυσφημεῖν, E. 901. 1188.
 δυσφημία, Ph. 10. Ægeo, 2.

δυσφιλής, C. 1323.
 δυσφορεῖν, E. 257.
 δυσφορεός, T. 87. Aj. 51. 651.
 E. 144.
 δυσφώρας, T. 789. 802.
 δυσφρων, A. 1275.
 δυσχείρωμα, A. 128.
 δυσχεραίνειν, C. 1347.
 δυσχέρεια, Ph. 479. 923.
 δυσχερής, A. 260. Aj. 1412. E.
 935.
 δυσώδης, Ph. 1060.
 δυσώνυμος, C. 544. Aj. 926. A-
 loadis, 11.
 δωδέκατος, Tr. 838.
 δῶο, Ph. 46. restitutum a Brunc-
 kio pro δέω.
 δῶμα, E. 10.
 δῶρεα, Aj. 1051.
 δῶρημα, C. 4. 674. Tr. 612.
 681. 789. Aj. 671. 1320.
 Ph. 118.
 δωρητὸς, T. 392.
 δῶρον, C. 604. δῶσαν τῷ μὲν δέμας
 σοὶ δῶρον.
 Dativus pro genitivo, schema
 Colophonium, A. 874. Aj.
 37. T. 275.
 Dativus causam significans per
 ob-vel propter reddendus, A.
 397. 1233. Aj. 82. 531. Ph.
 1040.

E.

Ἐα, C. 1548.
 ἔα, imperativus ἔα quandoque
 monosyllabon est, T. 1472.

VOL. II.

A. 95. C. 1246. ἔασθαι, Tr.
 333.
 ἐγέλῃ, C. 1404. E. 279. 809.
 ἐγείνης, T. 460. 1188. 1451.
 1527. C. 1229. A. 205. 670.
 E. 430. 1344.
 ἐγγενῶς, T. 1256.
 ἐγγράφειν, Tr. 160.
 ἐγγυτέρω, C. 1281.
 ἐγείρειν, C. 1861.
 ἐγερτὶ, A. 419.
 ἐγκαλεῖν, T. 721. Ph. 331. E.
 780.
 ἐγκαταξενύω, Aj. 747.
 ἐγκατασκήπειν, Tr. 1103.
 ἐγκαρπος, T. 25. ἐγκαρπα, Tr.
 242.
 ἐγκίμαι, Ph. 1356.
 ἐγκλείειν, A. 186. 511. Tr. 588.
 Aj. 1291.
 ἐγκλημα, Tr. 365. Ph. 326.
 ἐγκληρος, A. 825. 848.
 ἐγκλίσσεται, Phædra, 4.
 ἐγκονέω, Tr. 1271. Aj. 822.
 1007.
 ἐγκρατής, T. 960. C. 1077. A.
 480. 726. Ph. 76.
 ἐγκύρειν, E. 869.
 ἐγχευάχας, C. 1109.
 ἐγχεῖν, Syndipnis, 4.
 ἐγχερεῖν, E. 1032.
 ἐγχεῖρημα, T. 548.
 ἐγχος, T. 178. gladius, T. 1286.
 A. 1250. Tr. 1031. 1051.
 Aj. 287. 667. C. 731. ἐς Πι-
 ζοτόμοις.
 ἐγχερίμπειν, E. 904.
 ἐγχεύεις, C. 124. 922. Tr. 186.
 E. 67.

B b

- ἔγχωρος, Ph. 702. F. 19.
 ἐγῶδα, ἐγὼ οἶδα, Syndipnis, 8.
 ἐδεσθός, A. 212. Tr. 690.
 ἔδος, T. 905.
 ἔδρα, T. 2. C. 1225. 1228. Tr.
 1168. Aj. 791. 799. 890.
 Ph. 158.
 ἔδρανον, C. 172. 237. Aj. 194.
 ἐδῶλιον, Aj. 1294. E. 1411. Syn-
 dipnis, 8.
 ἔζομαι, T. 32. Aj. 249. 309. et
 passim. ἡσδῶ, C. 192.
 εἴσεσθαι δάκρυα, A. 533.
 εἰ γὰρ, *utinam*, T. 80. E. 1442.
 εἶδος Ἠλέκτρας, E. 1183. Tr.
 1086.
 εἶδω, *video*, Ph. 354. 450. *scio*,
 T. 1065. A. 235. E. 662.
 859.
 εἶδωλον, C. 111. Aj. 126. Ph.
 970.
 εἰκάζειν, T. 412. C. 1574. 1749.
 A. 1258. ἡκασα, E. 664.
 εἰκάθω, T. 663. C. 1242. 1393.
 A. 1108. Tr. 1193. Ph. 1390.
 E. 398. 1020.
 εἰκαῖος, Iphigenia, 1.
 εἰκασθός, Tr. 712.
 εἴκειν, A. 729. Aj. 1260. Ph. 470.
 εἰκῆ, *temere*, T. 998.
 εἰκότως, C. 445. 1032.
 εἶπω, τὸ εἰκός, Attice, non εἰκνός,
 T. 74. C. 355. A. 735. et
 passim.
 εἴλειν, A. 346.
 εἰλύομαι, Ph. 294. 712.
 εἴμαρμαι, Tr. 172.
 εἴμι, πορεύσομαι, C. 516. 1417.
 Tr. 87. Aj. 663. Ph. 133.
 466. 1391. E. 477. ἦισαν,
 Tr. 522.
 εἶναί τινος, T. 936. Ph. 390.
 εἰνοδία Ἐκάτη, ἐν Ῥιζοτόμοις.
 εἰργάθειν, E. 1285.
 εἰργεῖν, T. 129. Tr. 348. 1273.
 Aj. 764. 806. Ph. 576. 1453.
 E. 724. C. 876.
 εἰρεσία, Aj. 249.
 εἰρετέον, Aj. 1267.
 εἰσάγειν, Tr. 29. Ph. 684. E. 39.
 Aloadis, 11.
 εἰσαεῖ, εἰσαῖν, T. 283. 1032. C.
 736. Tr. 1218.
 εἰσακούειν, C. 294. 1716. A. 9.
 Tr. 341. 430. Aj. 318. 800.
 E. 38.
 εἰσάλλομαι, A. 1347.
 εἰσαναβαίνειν, T. 895.
 εἰσάπαξ, C. 1484. Ph. 123. 448.
 εἰσεαίνειν, C. 1052. A. 1219.
 Tr. 302.
 εἰσβάλλειν, Aj. 60.
 εἰσγράφειν, Tr. 1183.
 εἰσδέχεσθαι, T. 246. Tr. 380.
 E. 1134.
 εἰσδύνειν, T. 1348.
 εἴσσειμι, Tr. 1215. Ph. 548. 976.
 εἰσέρχεσθαι, T. 327. C. 385.
 962. 968. Tr. 1183. Aj. 329.
 E. 687. 702. et passim.
 εἰσιδεῖν, T. 105. 787. 1068. 1071.
 1294. 1334. Tr. 768. Aj. 29.
 70. 766. 1171. E. 270. A.
 482. Ph. 1244. et passim vice
 simplicis ιδεῖν.
 εἰσκηρύσσειν, E. 692.
 εἰσκομίζειν, T. 1450.
 εἰσλεύσσειν, Aj. 260.

- εἰσοίκησις, Ph. 541.
 εἰσόπλομαι, T. 1255. 1326. 1433.
 C. 1504.
 εἰσὸρξῃ, T. 22. 1140. C. 290.
 806. 1154. 1423. A. 30. 294.
 587. Tr. 926. Syndipnis, 8.
 et passim.
 εἰσορμᾶν, A. 30. Tr. 930.
 εἰσπαίειν, T. 1283.
 εἰσπέμπειν, T. 724.
 εἰσπιπίειν, Aj. 55.
 εἰσπλέω, T. 431.
 εἰσχειρίζειν, T. 392.
 εἶτα, ἔπειτα, inter participium
 et verbum, plerumque per
 tamen reddenda, C. 268. 281.
 Aj. 772. 1113.
 εἶωθα, *consuetus sum*, Ph. 962.
 εἰωδότης, E. 1485.
 ἑκάτι, Tr. 278. 357. Ph. 678.
 ἑκατόμπως, C. 750.
 ἑκαίειν, Tr. 685. Ph. 361. 917.
 Ægeo, 5.
 ἑβάλλειν, T. 394. 407. 619. 868.
 C. 658. 663. 804. 1322. 1372.
 Aj. 980. 1083. 1405. Ph.
 609. 1430. F. 23.
 ἑβιάζειν, Ph. 1157.
 ἑβόλη, A. 256.
 ἑβρωμα, Tr. 713.
 ἑγχοτος, T. 1495. C. 615. Aj.
 853.
 ἑδακρύνω, Ph. 281.
 ἑδεῖκνυμι, C. 1076. E. 350.
 ἑδέχομαι, Ph. 124.
 ἑδιδάσκειν, T. 38. 1391. C.
 1609. A. 304. Tr. 951.
 1261. Ph. 441. 613. E. 397.
 623.
 ἑδιδάμι, T. 1059. Ph. 1426.
 ἑδικος, C. 975. ἑδικως, A. 940.
 ἑδραμεῖν, θυμὸς ἑδραμῶν, C. 451.
 803.
 ἑδύω, Colchidibus, 4.
 ἑηθέλος, T. 169. Meleagro.
 ἑηλος, C. 1094. Ph. 9. 782.
 847. Aloadis, 12.
 ἑθεάζειν, T. 1284.
 ἑθήσκειν, Tr. 577.
 ἑθορέω, C. 239.
 ἑθύω, E. 574.
 ἑδωπίω, F. 69.
 ἑκαλεῖν, T. 605. Tr. 1222. Ph.
 1296.
 ἑκαλύπτειν, Aj. 1022. F. 5.
 ἑκαυμα, Herc. in Tænaro, 2.
 ἑκείμαι, A. 1023.
 ἑκείρω, Cnemao, 2.
 ἑκηγεύσσειν, C. 443. A. 27. 209.
 ἑκκινεῖν, T. 362. Tr. 997. 1258.
 E. 569.
 ἑκκλέπειν, Tr. 444. Ph. 56. 991.
 ἑκκομπάζειν, E. 571.
 ἑκκρίνειν, Ph. 1471.
 ἑκκριτος, Aj. 1319.
 ἑκκυλίνθειν, T. 831.
 ἑκλαγχάνειν, E. 762.
 ἑκλαμβάνειν, Ph. 1475. C. 1402.
 ἑκλάμπειν, Aj. Locro, 1.
 ἑκλανθάνεσθαι, C. 1060.
 ἑκλείπειν, Ph. 59. 483. 932. E.
 19. 991. 1155.
 ἑκλήγειν, E. 1327.
 ἑκλύειν, T. 35. 1022. A. 1124.
 Tr. 21. 666. Aj. 531. 1242.
 ἑκλυσις, T. 314.
 ἑκλυτήριος, T. 400.
 ἑκλωβάομαι, Ph. 333.

- ἐκμαίνειν, Tr. 1158.
 ἐκμανθάνειν, T. 117. 294. 584.
 854. 1084. 1104. 1460. C.
 602. 1067. et passim.
 ἐκμάσσειν, E. 448.
 ἐκμετρεῖν, T. 814.
 ἐκμετρος, Creüsa, 3.
 ἐκνέμειν, Aj. 369.
 ἐκνόςιος, Tr. 1139. Ph. 626. 1356.
 ἐξ ἐκυσίας, *de industria*, Tr.
 740.
 ἐκπαγλα, adverbial. C. 748. ἐκ-
 παγλος, E. 206.
 ἐκπείθειν, T. 1043. Tr. 1157.
 ἐκπειράομαι, T. 368.
 ἐκπέλει, *licet*, A. 484.
 ἐκπέμπειν, T. 317. 908. C. 1412.
 1735. A. 19. Tr. 280. Aj.
 617.
 ἐκπέμψασθαι, *arcessere*, T. 970.
 ἐκπηδᾶν, Tr. 178.
 ἐκπείν, Pandora.
 ἐκπίνειν, A. 538. E. 787.
 ἐκπίπτειν, C. 799. A. 690. Aj.
 1196. E. 751.
 ἐκπλέω, Aj. 1118. Ph. 385. 584.
 1415.
 ἐκπλήθειν, Tr. 257. Ph. 772.
 ἐκπληρώ, E. 710.
 ἐκπλήσσειν, T. 941. A. 439. Tr.
 24. 390. 638. Aj. 33. Ph.
 229. E. 1051.
 ἐκπνέω, Aj. 1045. 1167.
 ἐκπαδῶν, A. 1327. 1341. Aj.
 1019. F. 92.
 ἐκπορεθεῖν, Tr. 1120.
 ἐκπορίζειν, Ph. 302.
 ἐκπράσσειν, T. 385. C. 996.
 1372. 1730. A. 309. Tr.
 680. Aj. 45.
 ἐκπροτιμάω, A. 925.
 ἐκπυνθάνεσθαι, C. 204. Aj. 215.
 ἐκπωμα, Ph. 35. Acrisio, 11.
 ἐκραίνειν, Tr. 794.
 ἐκρηγνύω, Aj. 786.
 ἐκρίπτειν, T. 1433. E. 514.
 ἐκσημαίνειν, E. 1197.
 ἐκτέλλομαι, T. 1300.
 ἐκτέφειν, T. 3. 19.
 ἐκσώζειν, T. 451. 775. C. 1185.
 1432. A. 724. Aj. 1147. Ph.
 494. 502. E. 13. 984.
 ἐκτείνειν, Tr. 692.
 ἐκτείνεσθαι, T. 154. Aj. 1419.
 Ph. 878.
 ἐκτελευτάω, Tr. 172.
 ἐκτελέω, Tr. 1203.
 ἐκτέμνειν, Tr. 1212.
 ἐκτίθηναι, Ph. 5. Acrisio, 11.
 ἐκτιμᾶν, E. 64.
 ἐκτιμος, E. 244.
 ἐκτίνειν, C. 512. A. 868.
 ἐκτίσασθαι, Aj. 304.
 ἐκτόπιος, T. 174. 1369. C. 119.
 ἐκτοπος, C. 238. Tr. 32. 1148.
 ἐκτρέπειν, T. 825. 870. Aj. 53.
 E. 352.
 ἐκτρέφειν, T. 846. 1417. E. 13.
 Ægeō, 1. F. 58.
 ἐκτρίβειν, T. 256. 436. Ph. 299.
 ἐκ τῶνδε, *debinc, postea*, T. 243.
 290. 1282. Aj. 537. 834.
 ἐκφαίνειν, T. 251. 337. 1082.
 A. 264. 313. Ph. 83. F.
 38.
 ἐκφέρειν, C. 1489. Tr. 505. 754.
 Aj. 7. Ph. 660. E. 60.
 630.

ἐκφύγειν, T. 111. 859. C. 257.

A. 966. E. 393.

ἐκφοβῆναι, T. 1008. C. 273. E.
278. 1452.

ἐκφορτίζειν, A. 1045.

ἐκφύειν, ἐκφῦναι, T. 270. 445.
846. 1036. 1103. 1520. C.
1039. 1430. Aj. 1312. Ph.
90.

ἐκφυλάσσειν, C. 289.

ἐκχέω, Ph. 13. E. 1306. F. 14.

ἐκχρήζειν, ἐξέχρη, C. 88.

ἐκχωρεῖν, Aj. 680.

ἐλαία, C. 733.

ἐλάσσω, C. 1477.

ἐλαύνειν, T. 28. 98. 824. C. 268.

Tr. 1062. fut. ἐλῶ, T. 426.

Aj. 504. 767. præt. pass. ἐλή-
λαμαι, Aj. 275.

ἐλαφβολία, Aj. 178.

ἐλαφβόλος, Tr. 218.

ἐλαφρός, Acrisio, 12.

ἐλέγχειν, T. 341. 802. A. 266.
440. Ph. 341. E. 1371.

ἐλέγχος, T. 611. C. 1362. Ph.
99. Alete, 5.

ἐλεεῖν, Ph. 311. 507. 990.

ἐλεεινός, ἐλεινός, T. 687. Tr. 537.
Ph. 1158.

ἐλεινῶς, Ph. 891.

ἐλελίζων, ἐλελίχθων, A. 160.

ἐλευθερία, E. 1544.

ἐλεύθερος, Tr. 52. 63. Aj. 1039.
1277. Ph. 1023. 1034. F.
20.

ἐλευθερεῖν, T. 725.

ἐλευθερώς, E. 1315. Eriphyle, 3.

ἐλικτός, Tr. 12.

ἐλίζ, ἐλικες βοές, Aj. 374.

ἐλίσσειν, A. 237. Aj. 358.

ἐλκος, A. 663. Ph. 659.

ἐλλείπειν, A. 592. Tr. 90. Aj.
1396. E. 738.

ἐλλός, Aj. 1314.

ἐλπίζειν, *metuere*, Tr. 113. Aj.
810.

ἐλπις, ἐλπίδων ἐς τί δαίμων ἐλαύ-
νει; C. 1833.

ἐλως, Aj. 841.

ἐμβαίνειν, T. 822. C. 413.

ἐμβάλλειν, C. 1457. Tr. 1197.
1213. Ph. 487.

ἐμβατεύειν, T. 844. C. 711.

ἐμβλέπειν, E. 1001.

ἐμβριθέτερος, F. 38.

ἐμμανής, E. 296.

ἐμμέμονα, Tr. 1000.

ἐμμένειν, T. 359. C. 675. Tr.
339. Aj. 350.

ἐμμεσῶ, E. 715.

ἐμμηνος, T. 1157. E. 283.

ἐμμιγνύω, C. 1112.

ἐμπαίειν, E. 908.

ἐμπαίζειν, A. 810.

ἐμπαλιν, Tr. 362. E. 649. C.
664.

ἐμπαξ, Aj. 564.

ἐμπας, Aj. 122. 1355.

ἐμπεδος, C. 1745. A. 175. Tr.
840. Aj. 647. Ph. 1226.

ἐμπέδως, Tr. 494.

ἐμπειρος, T. 44. C. 785. 1197.

ἐμπελάζειν, Tr. 17. 761.

ἐμπίπτειν, T. 1293. C. 997.

1212. A. 793. Tr. 1269. Aj.

375. Ph. 709. 988. E. 218.

F. 28.

ἐμπίπτεν, Aj. 58. 185. 309

- ἐμπλέκειν, T. 1295.
 ἔμπλεος, Tr. 1037.
 ἔμπληκτος, Aj. 1375.
 ἐμποδίζειν, Ph. 437.
 ἐμποδῶν, T. 128. 453.
 ἐμπολᾶν, T. 1044. A. 1048.
 1075. Tr. 93. 254. Aj. 993.
 ἐμπόλη, Scyriis, 4.
 ἐμπόλημα, Tr. 547.
 ἐμπόλητος, Ph. 422.
 ἔμπολις, C. 1218.
 ἐμπορεύεσθαι, T. 464. E. 407.
 F. 54.
 ἔμπορος, C. 25. 307. 956.
 ἐμπρέπειν, E. 1193. F. 48.
 ἐμπρέθειν, Ph. 814.
 ἔμπυος, Ph. 1418.
 ἔμπυρα, τὰ, A. 1017. E. 407.
 ἐμφανής, T. 928. C. 788. 1571.
 A. 454. Tr. 202. 295. 617.
 Ph. 538. E. 1115. 1483. A-
 lete, 7. F. 10.
 ἐμφανῶς, T. 96. 542. A. 666. Tr.
 282. Aj. 457. E. 929. F. 15.
 ἐμφέρειν, C. 1044.
 ἐμφέρης, Aj. 1171.
 ἐμφοδος, C. 39.
 ἔμφρων, T. 444.
 ἐμφύειν, ἐμφῦναι, T. 307. C.
 1175. 1558. Scyriis, 5.
 ἐμφύλιος, T. 1427. C. 1450. A.
 1277.
 ἔμφυλος, C. 420.
 ἔμφυτος, C. 1742. F. 27.
 ἔμφυχος, C. 1556. A. 1181. E.
 1230.
 ἐν abundat, Ph. 61. 103. 1189.
 E. 1147. 1192. ἐν τινι εἶναι,
 γίγνεσθαι, κεῖσθαι, T. 322. C.
 251. 405. 435. 1513. σώζε-
 σθαι, Aj. 519.
 ἐναγής, T. 670.
 ἐναίρειν, C. 886. Ph. 969. 979.
 ἐναίσσιος, C. 1552.
 ἐνάλιος, C. 942. 1563. Aj. 566.
 Thyeste, 6.
 ἐναλλάσσειν, Aj. 208. 1079.
 ἐνάλλεσθαι, T. 271. 1292.
 ἐναντα, adverb. A. 1307. ἐναν-
 τίων, C. 1057.
 ἐναντίος, Aloadis, 8.
 ἐναντιῖσθαι, Ph. 652.
 ἐναρα, Aj. 177.
 ἐναργής, T. 543. C. 965. A. 269.
 806. Tr. 11. 228.
 ἐναργῶς, E. 884.
 ἐναριθμεῖν, T. 1212.
 ἐναρίζειν, C. 1814. Tr. 94.
 ἐναυλίζειν, Ph. 33.
 ἔναυλος, Ph. 159.
 ἐνδατεῖσθαι, T. 214. Tr. 804.
 ἐνδεής, C. 1495. Ph. 379. 531.
 ἐνδεικνύω, C. 49.
 ἐνδέω, illigo, C. 542.
 ἐνδηλος, A. 411. Syndipnis, 5.
 ἐνδικος, T. 561. 1441. C. 980.
 1098. A. 214. Aj. 1299.
 τὸ ἐνδικον, verum, justum, T.
 1178. C. 1051. Ph. 949.
 Alete, 1.
 ἐνδίκως, T. 135. Aj. 1359. Ph.
 376. 530.
 ἐνδόμυχος, Ph. 1503.
 ἐνδυτήρ, Tr. 687.
 ἐνδύω, Tr. 772.
 ἐνεδρος, ἐνοικος, Ph. 154.
 ἐνεργεῖν, Ph. 20. 675.
 ἐνεσι, T. 586. A. 219. E. 529.

ἐνζεύγνυμι, T. 737.
 ἐνθακεῖν, C. 1358. E. 269.
 ἐνθάκησις, Ph. 18.
 ἐνθαλάσσιος, Nauplio, 5.
 ἐνθάλπεσθαι, CEnomao, 3.
 ἐνθανεῖν, C. 824.
 ἔνθεος, A. 975.
 ἐνθερμαίνειν, Tr. 372.
 ἔνθερος, Ph. 708.
 ἐνθησαυρίζεσθαι, Polyido, 4.
 ἐνθήσκειν, C. 824.
 ἐνθύμημα, C. 296. 1263.
 ἐνθύμιος, T. 758. Tr. 111.
 ἐν pro ἐνεσι, T. 178. 606. C.
 1195. Ph. 657. poeticum ἐν
 pro ἐν, Tr. 7.
 ἐνιαυσίος, Tr. 168.
 ἐνιδεῖν, Ph. 875.
 ἐνταΐειν, C. 822. Ph. 478.
 ἐντέπειν, T. 358. 861. C. 206.
 987. Tr. 406. 482. et passim.
 ἐντοσεῖν, T. 338. 567. A. 61. 675.
 Tr. 587. Aj. 115. Ph. 28.
 1486.
 ἔντομος, T. 330.
 ἔνυες, T. 935.
 ἔνυυμι, εἰμένος σκότον, C. 1776.
 ἐννυχεύειν, A. 795.
 ἐννύχιος, C. 1628. Aj. 181. 1222.
 1229.
 ἐννυχός, Tr. 509.
 ἐνόδιος, A. 1213.
 ἐνοικεῖν, C. 1603.
 ἔνοικος, T. 1552. Tr. 1108.
 ἔνοπλος, T. 477.
 ἔνορκος, A. 375. Ph. 73. 826.
 ἐνσεΐειν, A. 1286. Tr. 1103. E.
 739.
 ἐνσκήπτειν, T. 28.

ἐνστάτης, Aj. 104.
 ἐντάφια, τὰ, E. 328.
 ἐντέλης, Tr. 773.
 ἐντέλλειν, Ulyssé Fur.
 ἐντήκειν, Tr. 470. E. 1326. F.
 23.
 ἔντιμος, A. 25. 77. E. 241.
 ἐντολή, Aj. 568.
 ἐντόπιος, ἐντοπος, C. 885. 1527.
 Ph. 215. 283. 1201.
 ἐντρέπεσθαι, T. 743. 1075. 1257.
 C. 1611. Aj. 90. E. 521.
 ἐντριβής, A. 183.
 ἐντροπή, C. 303.
 ἔντροφος, C. 1427. Aj. 628.
 ἐντυγχάνειν, Aj. 433. Ph. 1367.
 1371. Alodis, 11.
 ἐνυερίζειν, Ph. 345.
 ἐνυδρος, Ph. 1500.
 ἐνώμοτος, Aj. 1132.
 ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει, C. 841. ἐξ
 ἅπαντος κερδαίνειν, A. 318.
 ἐξαγγέλλειν, T. 148. C. 1458.
 ἐξάγειν, C. 99. 862. F. 58.
 ἐξάγιςτος, C. 1596.
 ἐξαίρειν, T. 926. C. 268. 371.
 A. 230. Tr. 150. 1209. Aj.
 1085. ἐξαίρεσθαι, Tr. 498.
 E. 1490.
 ἐξαιρεῖν, Tr. 249. Ægeo, 1. He-
 lena, 2. ἐξαιρεῖσθαι, C. 563.
 E. 1214.
 ἐξαίτεϊν, T. 1286. C. 5. 613.
 1392. Tr. 10. E. 658.
 ἐξαίφνης, C. 1681. 1694. A. 423.
 Tr. 929.
 ἐξακρῶ, Ph. 382. 478. E. 555.
 ἐξακριβῶ, Tr. 433.
 ἐξαλλάσσειν, Aj. 474.

- ἐξάλλομαι, T. 1342.
 ἐξαλεύσασθαι, Aj. 665.
 ἐξαμαρτάνειν, A. 754. Ph. 96.
 1040. 1253. E. 1046.
 ἐξαμαρτίαι, A. 564.
 ἐξαμάω, Tr. 33. Aj. 1197.
 ἐξανώγεσθαι, Ph. 578.
 ἐξαναγκάζειν, C. 630. 1243. Tr.
 1274. E. 622.
 ἐξαναστρέφειν, F. 87.
 ἐξανεργίσκω, Ph. 1017.
 ἐξανέχεσθαι, C. 1238. Ph. 1393.
 ἐξάνημι, C. 1440. Ph. 715.
 ἐξατίστημι, C. 48. A. 303. Ph.
 371. E. 946. F. 81.
 ἐξάνειν, T. 160. C. 1632. Tr.
 1040. Aj. 939.
 ἐξαπαλλάσσομαι, E. 1008.
 ἐξαπείδω, C. 1719.
 ἐξαπόλλυμι, E. 590.
 ἐξαποφθείρειν, Tr. 726.
 ἐξαράομαι, A. 434.
 ἐξαργεῖσθαι, Ph. 563.
 ἐξαρκεῖν, *sufficere, satis esse*, C. 6.
 1178. Ph. 464.
 ἐξαρκῆς, Tr. 338.
 ἐξαρεπάζειν, C. 1071.
 ἐξάρχειν, E. 559.
 ἐξασκεῖν, C. 1674.
 ἐξατιμάζειν, C. 1443.
 ἐξαιδῶν, Ph. 399. 1273.
 ἐξαιχέω, A. 396. Ph. 890.
 ἐξαφαιροῦμαι, E. 1163.
 ἐξαφίημι, Tr. 72.
 ἐξαφίστημι, C. 588.
 ἐξεγείρειν, T. 65. Tr. 996.
 ἐξεδρος, Ph. 214. Tyrone, 6.
 ἐξειδέναι, T. 37. 105. 129. C.
 274. 373. et passim. ἐξήδην,
 ἐξήδη, A. 466. ἐξήδεις, ἐξήδης,
 Tr. 1005.
 ἐξιμι, ἐκπορεύσομαι, E. 75. ἐξίη,
 Ph. 780. ἐξίων, Ph. 99. A-
 lete, 5.
 ἐξειπιῖν, T. 767. C. 1598. Tr.
 316. E. 523. F. 18.
 ἐξείργειν, E. 1307.
 ἐξελαύνειν, C. 369. 389. 859.
 1357. 1453. Syndipnis, 9.
 ἐξελέγχειν, T. 305. A. 405. Tr.
 377.
 ἐξελευθεροσομεῖν, Aj. 1275.
 ἐξέλκειν, Ph. 294.
 ἐξεμπολάω, A. 1048. Ph. 306.
 ἐξεπάρδειν, C. 1258.
 ἐξεπεύχομαι, Ph. 677.
 ἐξεπίσμαι, C. 581. 1655. A.
 299. Tr. 633. Aj. 316. 441.
 et passim.
 ἐξεπομῶρῶν, Polyxena, 3.
 ἐξεργάζομαι, A. 268. 390. 434.
 Tr. 719. Aj. 377.
 ἐξερευνάω, T. 266. E. 1106.
 ἐξερέω, *dicam*, Aj. 423.
 ἐξερινάζειν, Helena, 5.
 ἐξερημόω, E. 1016.
 ἐξέρομαι, Aj. 103. Ph. 444.
 ἐξέρπειν, Ph. 297.
 ἐξέρυκω, Ph. 428.
 ἐξέρχασθαι, T. 88. 1030. 1103.
 C. 439. 1036. Ph. 43.
 ἐξερῶ, *dicam*, T. 227. 343. 819.
 955. C. 1349. A. 331. et
 passim, ἐξεῖρηκα, Tr. 378. ἐξ-
 εῖρημαι, T. 1003. ἐξεῖρήσεται,
 Tr. 1202.
 ἐξεῖν, *licet*, T. 836. C. 84. 329.
 1468. A. 513. Aj. 1120.

1345. 1390. Acrifio, 8. *ἔξον*,
E. 367.
ἔξεται, C. 208. Aj. 587.
ἔξέρημα, T. 386.
ἔξερύσκειν, T. 120. 312. C. 1021.
1615. Tr. 25. Aj. 1073.
Ph. 291.
ἔξέφικμαι, Aj. 806.
ἔξηγῆμαι, C. 1349. 1596. 1660.
Aj. 320. E. 427.
ἔξηκειν, T. 1536. A. 908. Tr.
1173. Ph. 200. 686. E.
1333.
ἔξιδού, Ph. 872.
ἔξιδρύειν, C. 11.
ἔξικετεύω, T. 779.
ἔξικνῆμαι, C. 366. Aj. 1062. E.
389. Tereo, 7.
ἔξικω, T. 1206.
ἔξιονδίξω, *Judicio*, 5.
ἔξις, *vid. in ἴσος*.
ἔξισώ, *activum*, T. 1528. E.
740. *neutrum*, T. 433. E.
1200. *ἔξισωτίον*, T. 416.
ἔξιστημι, A. 570. 1117. Aj. 82.
681. Ph. 1081.
ἔξιχνοσκοπεῖν, Tr. 275. Aj. 1016.
ἔξοδοιπορεῖν, E. 20.
ἔξοδος, C. 1353. A. 1198. Tr.
51. 541. Aj. 287. 809.
ἔξοικήσιμος, C. 27.
ἔξοιμάζειν, A. 433. Aj. 317.
ἔξοίχομαι, C. 918.
ἔξόλλυμι, Tr. 85.
ἔξόμιλος, Tr. 981.
ἔξομματῶσαι, Phineo, 1.
ἔξόμνυμι, A. 541.
ἔξομοῖν, Aj. 549.
ἔξοιειδίξιν, C. 1045. Ph. 386.
E. 290.
ἔξοπλῆν, *Cenomaos*, 3.
ἔξορδῆν, A. 83.
ἔξορμῆν, Tr. 1105.
ἔξορμᾶσθαι, C. 30. A. 1247. Tr.
946. Aj. 773.
ἔξοσία, *Alodis*, 11.
ἔξοχος, Tereo, 8.
ἔξοφρίζειν, E. 295.
ἔξυπερθε, Ph. 29.
ἔξυπηρετεῖν, Tr. 1172.
ἔξυφηγῆμαι, C. 1080.
ἔξωθεῖν, C. 441. 804. 1361.
1395. 1428. Aj. 1265. Ph.
1170.
ἔξωρος, E. 620.
ἔοιγμεν, *εἰοίκαμεν*, Aj. 1256.
ἐπαγγέλλομαι pro αἰτῶ, E. 1024.
ἐπάγειν, A. 368. Tr. 382. Aj.
1208.
ἐπαιδῆμαι, A. 516.
ἐπαινεῖν, C. 697. 976. 1060. A.
1114. Aj. 536. 1377. 1398.
E. 403. 593. 1050. *Æthiop.*
1. *Inacho*, 1. Tereo, 7. F. 14.
ἐπαινος, C. 752. 1476. A. 676.
Aj. 527.
ἐπαίρειν, *attollere, erigere*, T. 1307.
Ph. 910. *afferre*, E. 636. *suf-*
citare, T. 647. *impellere*, T.
1359.
ἐπαΐσσειν, ἐπάσσειν, Aj. 301. 305.
ἐπαισδάνομαι, T. 432. C. 1416.
1700. A. 1197. Aj. 553.
1015. Ph. 1332.
ἐπαισχύνεσθαι, T. 647. C. 1033.
Aj. 1324. Ph. 952.

- ἐπαιτεῖν, T. 1437. C. 1429.
 ἐπαιτεῖσθαι, E. 1130.
 ἐπειτιόομαι, T. 657. A. 496. E.
 606. 634.
 ἐπαίω, Aj. 1280.
 ἐπακούειν, T. 727. 813. C. 727.
 Ph. 1463.
 ἐπάκτιος, Tr. 1167. Aj. 413.
 Scythia.
 ἐπαντός, C. 1595. Tr. 263. 498.
 Aj. 1313.
 ἐπαμαξεύω, A. 257.
 ἐπαμφιευνώω, F. 50.
 ἐπαναιρεῖσθαι, C. 437.
 ἐπανάσσεις, A. 539.
 ἐπάνειμι, *redibo*, Tr. 652.
 ἐπανύειν, Tr. 1012.
 ἐπάξιος, C. 474. 792. E. 977.
 ἐπαξιοῦν, C. 1567. Ph. 816. E.
 660.
 ἐπαξίως, T. 133.
 ἐπαπειλεῖν, A. 414. 763. Aj.
 312. E. 781.
 ἐπαπορεῖν, Tr. 1259.
 ἐπαράομαι, E. 390.
 ἐπαρήγειν, E. 1203.
 ἐπαρεῖν, C. 811. A. 621. Aj.
 360. Acrisio, 9.
 ἐπάρεσις, C. 460.
 ἐπαρκοῦτως, E. 356.
 ἐπαυδᾶν, Ph. 399.
 ἐπαυλον, T. 1158. C. 701.
 ἐπαυχεῖν, A. 489. E. 65.
 ἐπαυχεῖν, Polyxena, 3.
 ἐπεγέλᾶν, Aj. 454. 984. 1008.
 ἐπεγείρειν, C. 524.
 ἐπεῖ, ἐπεὶ τοι pro εἰ δὲ μὴ, T.
 398. 441. E. 347. 354.
 ἐπείγειν, C. 1610. Ph. 505. 1497.
 E. 1464. F. 32.
 ἐπείδω, Tr. 904.
 ἐπεικάζω, C. 149. Tr. 1236. E.
 665.
 ἐπεῖναι, Aj. 1235.
 ἐπεισκήπτειν, Inacho, 3.
 ἐπείσοδος, C. 763.
 ἐπεισπίνειν, C. 970.
 ἐπεμβαίνειν, C. 979. E. 458.
 839.
 ἐπεμβάλλειν, C. 476.
 ἐπεμπίνειν, Aj. 42.
 ἐπενδορῶ, Tr. 934.
 ἐπενδρῶσκω, T. 477.
 ἐπεντείνω, A. 1248. Aj. 451.
 ἐπεντέλλω, A. 224.
 ἐπεξεργάζομαι, A. 1298.
 ἐπεξέρχεσθαι, A. 763. F. 6. 38.
 ἐπέρχεσθαι, A. 159. 711. Tr.
 137. 1196. Aj. 438. E. 1312.
 Phædra, 4.
 ἐπέυχομαι, T. 257. C. 497.
 1079. Tr. 16. 822. Ph. 1322.
 1516.
 ἐπέχειν, active, C. 1497. Aj. 50.
 858. Ph. 352. 902. E. 519.
 neutraliter, E. 1387. ἐπίσχεις,
 subsiste, C. 903. 1231. Ph.
 546.
 ἐπήβολος, A. 498. Alcæone, 1.
 ἐπηλυς, Ph. 1219.
 ἐπιβαίνειν, C. 175. 185. Aj. 138.
 144. Ph. 195. 1509. E. 494.
 ἐπιβάλλειν, Tr. 130. E. 1260.
 ἐπιβλέπειν, T. 1554.
 ἐπιβλεύειν, T. 626.
 ἐπιβλευτής, Aj. 737.

ἐπιβρόντητος, Aj. 1403.

ἐπιγιγνώσκω, A. 973. Aj. 18. E.

1311.

ἐπιδικεύω, T. 1426. E. 1482.

ἐπίδημος, T. 502.

ἐπιεικής, C. 1189. F. 52.

ἐπιέναι, Tr. 117. ὁ ἐπιών, ὁ τυ-
χών, T. 401. C. 785. *succes-*
ſor, C. 1602.

ἐπιζέω, Tr. 853.

ἐπίηρα φέρειν, T. 1113.

ἐπιθυμῶ, Tr. 626.

ἐπιθυμίαμα, T. 932.

ἐπιδύειν, Ph. 1087.

ἐπίκαιρος, T. 894. Aj. 1423.

ἐπικινδύνως, Ph. 508.

ἐπικλήμα, ἔγκλημα, κατηγορία,
T. 235. 537.

ἐπίκρος, T. 504. C. 1284.

ἐπικρυφίζω, Aj. 1428.

ἐπικραίνω, Ph. 1514. ubi ἐπέκρα-
ιν Doricum est pro ἐπέκρην.

ἐπικρέπειν, Aloadis, 11.

ἐπικτείνω, A. 1042.

ἐπικτησις, Ph. 1382.

ἐπικτῶμαι, A. 858.

ἐπικυρῶ, T. 266. E. 795.

ἐπικωλύω, E. 285. 807.

ἐπικωλύω, Ph. 1271.

ἐπιλαγχάνω, C. 1299.

ἐπιλαμβάνω, A. 743.

ἐπιλήθομαι, E. 146. 179.

ἐπίληπτος, A. 412.

ἐπίλοιπος, Ph. 24.

ἐπιμελέστερος, CEnomao, 1.

ἐπιμέμονα, Ph. 521.

ἐπιμέμφεσθαι, Tr. 124.

ἐπιμένειν, C. 1795. Tr. 1192.

ἐπιμιάομαι, Ph. 1440.

ἐπιμολεῖν, Tr. 868.

ἐπινίκιος, C. 1144. E. 694.

ἐπινίσσομαι, C. 721.

ἐπίνοια, A. 395.

ἐπινυμφίδιος, A. 825.

ἐπινωμῶν, A. 143. Ph. 169.

ἐπιπείδομαι, E. 1501.

ἐπιπλήσσειν, C. 1810. Aj. 288.

ἐπιπλόμιος, T. 1345.

ἐπιπνέω, A. 140.

ἐπιπόδιος, T. 1376.

ἐπίπολος, T. 1353.

ἐπίπορος, C. 1630. Tr. 666. 842.

ἐπιρξάσσειν, C. 1573.

ἐπιρξήσσειν, T. 1275.

ἐπιρξοδεῖν, Tr. 268. F. 42.

ἐπιρξοδος, A. 419. Tereo, 7.

ἐπιρξωνύω, C. 693.

ἐπίσαγμα, Ph. 767.

ἐπίσημος, A. 1272.

ἐπίσης, *vid. in ἴσος*.

ἐπισκέπτομαι, Aj. 865.

ἐπίσκηος, Aj. 580.

ἐπισκήπω, *mando*, T. 260. 1467.

Tr. 816. Aj. 763. et passim.

Cum accusativo personæ,

Tr. 1237. *arguo, accuso*, A.

1319.

ἐπισκιάζω, Tr. 931.

ἐπίσκιος, C. 1721.

ἐπισκοπεῖν, T. 1557. A. 1150.

E. 1190.

ἐπίσκοπος, C. 113. A. 225.

1162. Aj. 991.

ἐπισπᾶν, Aj. 780.

ἐπισπείδειν, E. 469.

ἐπίταμαι, T. 597. 672. 867. C.

54. 294. et passim.

ἐπίτασις, A. 231.

- ἐπισατεῖν, T. 1047. Achillis
 am. 2.
 ἐπισάτης, C. 943. Aj. 27. E.
 76. 704.
 ἐπισείθειν, C. 57.
 ἐπισέλλειν, T. 106.
 ἐπισένειν, Tr. 964.
 ἐπισήμη, T. 1134. Tr. 342. A.
 732. Ph. 1085.
 ἐπισήμων, Tereo, 4.
 ἐπισέφειν, E. 443.
 ἐπισολή, Andromeda, 3. *mandatum*, C. 1672. Tr. 500. Aj.
 792.
 ἐπιτοναχίω, T. 195.
 ἐπιτρατεύειν, Tr. 75. 366. Aj.
 1075.
 ἐπιτρέφειν, A. 1123. Tr. 575.
 1198.
 ἐπιτρέφεισθαί τινος, Ph. 608.
 ἐπιστροφή, T. 134. C. 555.
 1100.
 ἐπιτάσσειν, C. 882. A. 675.
 ἐπιτηδεύειν, E. 311.
 ἐπιτίμιον, E. 921. 1400.
 ἐπιτρέπειν, A. 1119. Tr. 1031.
 ἐπιτρέχειν, A. 596.
 ἐπίτριπλος, Aj. 103.
 ἐπιτύμβιος, A. 913.
 ἐπίφαντος, A. 853.
 ἐπιφωνεῖν, C. 1845.
 ἐπιχαίρειν, Aj. 136. 976.
 ἐπίχαρτος, Tr. 1278.
 ἐπίχειρον, A. 831.
 ἐπιχωρεῖν, A. 225.
 ἐπιχώριος, T. 958. 1065. Col-
 chidibus, 4.
 ἐπιψαύειν, Aj. 1411. Ph. 678.
 1286. Tympanifis, 1.
 ἐπίφυλος, A. 770.
 ἔποικος, C. 519. E. 191.
 ἐποικτεῖρειν, T. 686. 1494. Aj.
 121. Ph. 321. 1099. 1358.
 E. 926. 1205.
 ἐποικτίζειν, T. 1327.
 ἔπομαι, C. 179. 769. 1612. F.
 19.
 ἐπονομάζειν, E. 286.
 ἐπόρω, *incito*, E. 1282.
 ἔπος, *res*, T. 1164. C. 456. Aj.
 1289. ἔπος κακόν, C. 764.
 ἔπερος, Tr. 970.
 ἐπόψιμος, T. 1343.
 ἐπόψιος, C. 1671. A. 1122. Ph.
 1068.
 ἐπιάλογχος, C. 1370.
 ἐπιάδοιον σάκος, Aj. 577.
 ἐπιάπυλος, A. 101. 120.
 ἐπιάτομος, F. 99.
 ἐπωδὴ, C. 1258. *ἄροειν vel ἄρνεῖν*
 ἐπωδᾶς, Aj. 583.
 ἐπάμοτος, Tr. 434. 1204.
 ἐπάνυμος, T. 219. C. 66. 1386.
 Aj. 430. 575. Camiciis, 2.
 F. 23. 96.
 ἐπωφελεῖν, C. 454. 563. A. 558.
 Ph. 926. 1411. E. 580.
 1011.
 ἐπωφέλημα, Ph. 278.
 ἔραμαι, *cupio*, C. 525. Aj. 982.
 ἐρᾶν, A. 90. 226. 1338. Aj.
 695. Ph. 660. 669. Acrisio,
 7. Aloadis, 11. Laocoonte, 3.
 ἐρασῆς, T. 609.
 ἐργάζομαι, C. 861. 901. Syn-
 dipnis, 4.
 ἐργασίω, Tr. 1248. Ph. 1028.
 ἐργασίον, Tr. 701.

ἔργατης, T. 878. A. 258. βοῦς
 ἔργατης, Syndipnis, 4.
 ἔργατις, Ph. 98.
 ἔργειν, ἔργεσθαι, T. 909. 912.
 ἔργμα, A. 860.
 ἔργον ἐς, *opus est*, A. 741. Aj.
 12. ἄδιν ἔργον, Aj. 863. ἔρ-
 γοισιν κακὰ, C. 816.
 ἔρεβος, Aj. 394. C. 1455.
 ἔρεθίζειν, A. 977.
 ἔρεῖδειν, C. 1174. A. 1250. Aj.
 309.
 ἔρείκειν, Achillis am. 3.
 ἔρείπειν, C. 1438. 1532. A. 605.
 ἔρείπιον, Aj. 308.
 ἔρεισμα, C. 59.
 ἔρεμνός, A. 711. Aj. 376.
 ἔρέσσειν, A. 164. Tr. 570. Aj.
 251. Ph. 1163.
 ἔρευτα, T. 574.
 ἔρυναν, T. 744. A. 274. Alo-
 ad. 6.
 ἔρημία, C. 1012.
 ἔρημος, T. 1530. C. 515. 1792.
 A. 784. 931. Ph. 231.
 477.
 ἔρητύειν, C. 159.
 ἔριννός, C. 1364. 1499. A. 611.
 Tr. 912. E. 1086.
 ἔρινός, Helena, 5.
 ἔρις, C. 1297.
 ἔριστός, E. 222.
 ἔρκειος Ζεύς, A. 493. τέγη, Aj.
 108.
 ἔρκος, Aj. 60. 1291. E. 841.
 ἔρμαιον, A. 403.
 ἔρμηνεύω, C. 411.
 Ἐρμῆς ὁ πομπός, C. 1618.
 ἔρτος, C. 1168.

ἔρομαι, *interrogo*, T. 768. 1186.
 C. 584. Ph. 583.
 ἔρπειν, ἔρχεσθαι, C. 145. 515.
 1621. 1658. 1714. A. 374.
 629. 1224. Ph. 1011. Acri-
 fio, 2. et passim.
 ἔρρειν, C. 1858. E. 57. 251.
 931.
 ἔρύκειν, Tr. 123. Ph. 1282.
 ἔρυμα, Aj. 467.
 ἔρυτός, Aj. 741.
 ἔρω, *dicam*, T. 768. C. 116. 845.
 1035.
 ἔρως, C. 380. 449. Ph. 669. A-
 chillis am. 1. F. 32.
 ἔρωτᾶν, Tr. 407. Ph. 57.
 ἔσθημα, E. 270. F. 48.
 ἔσθης, C. 1323. 1674.
 ἔσπερος, Aj. 285. 816. 883.
 ἔσπομαι, A. 1210. Tr. 572.
 1091.
 ἔσσομαι, poeticum pro ἔσομαι,
 E. 820.
 ἔς τε, ἐς τ' ἄν, pro μέχρις οὔ, ἔως
 ἄν, A. 421. Aj. 1136. 1202.
 Ph. 1368. E. 104. 755.
 ἔσία, T. 984. C. 426. 660.
 1565. 1806. Tr. 671. Aj.
 871. F. 82.
 ἔσιούχος, A. 1095.
 ἔσιώτης, Tr. 971.
 ἔσχάρα, A. 1028. Captivis, 5.
 Judicio, 4.
 ἔσχατις, Ph. 145.
 ἔσχατος, Aj. 4. E. 736. 906.
 ἔσχατα χθονός, F. 93.
 ἔταιρία, Aj. 692.
 ἔταιρος, C. 1465.
 Ἐπειολῆς, C. 1360.

- Ἐτίολος, C. 1381.
 ἐτήτυμος, Tr. 1081. Ph. 1326.
 ἐτητύμως, E. 1481.
 ἐτοιμάζειν, Tr. 365.
 ἔτυμος, Ph. 207. A. 1326.
 εὖ, διδούς, C. 669.
 εὐαγής, T. 940. A. 527.
 εὐαγρός, C. 1144.
 εὐάζειν, A. 1148.
 εὐαής, Ph. 849.
 εὐαίων, Tr. 81. Ph. 850. F. 58.
 εὐάνεμος, Aj. 198. Laocoonte, 2.
 εὐάρματος, A. 857.
 εὐβοτρύς, Ph. 555.
 εὐβελία, A. 1062. 1110.
 εὐβελος, C. 1002.
 εὐγενής, A. 38. Aj. 480. 524.
 1114. Ph. 339. 895. C. 761.
 εὐγμα, A. 1199.
 εὐγνωστος, Aj. 714.
 εὐδαιμονεῖν, A. 512.
 εὐδαιμονία, A. 1348.
 εὐδαιμονίζειν, C. 142.
 εὐδαίμων, T. 1223. C. 286.
 1624. A. 588. Ph. 728.
 εὐδειν, T. 65. Ph. 275. εὐδων νέ-
 κυσ, C. 648. εὐδουσα φρήν,
 Tympanitis, I.
 εὐδρακής, Ph. 868.
 εὐειρος, Tr. 688.
 εὐέπεια, T. 951.
 εὐεργετεῖν, Ph. 679.
 εὐεργέτης, A. 290.
 εὐημερεῖν, C. 643. E. 655.
 εὐήμερος, Aj. 719.
 εὐήρετος, C. 748.
 εὐδάλαστος, C. 743.
 εὐθύνειν, A. 184. Aj. 542.
 εὐύπκος, C. 700. 743.
 εὐκαιρος, C. 32.
 εὐκάρδιος, Aj. 364. Ph. 542.
 εὐκαρπος, Aj. 680.
 εὐκερως, Aj. 64. 297.
 εὐκηλος, E. 243.
 εὐκληής, T. 168. Aj. 508. 706.
 Ph. 482. 1468.
 εὐκλεια, A. 714. Aj. 436. 465.
 Ph. 484. E. 979. 1089. A-
 lete, 5.
 εὐκρότης, A. 436.
 εὐκταῖος, Tr. 243.
 εὐκτός, F. 60.
 εὐλάθεια, C. 117. E. 1000.
 1350.
 εὐλαβεῖσθαι, T. 47. 624. Tr.
 1145.
 εὐλεκτρος, A. 807. Tr. 524.
 εὐλογεῖν, C. 752. Ph. 1352. Teu-
 στο, 3.
 εὐλοφῶ, Aj. 1303. Colchidibus,
 4.
 εὐμαδής, Tr. 623. Aj. 15.
 εὐμάρεια, Tr. 196. Ph. 287.
 714.
 εὐμαρής, E. 180.
 εὐμέτεια, C. 658.
 εὐμενής, C. 499. A. 218. 1214.
 E. 455.
 εὐμητος, Tr. 109.
 Εὐμολπίδαι, C. 1108.
 εὐμορφος, Alodis, 11.
 εὐνάζειν, T. 980. Tr. 107. 1022.
 1059.
 εὐνάομαι, C. 1641. Tyrone, 9.
 εὐνατήριον, Tr. 935.
 εὐνή, E. 93. 114. 438.
 εὐνήτρια, Tr. 939.
 εὐνις, Tr. 572.

- εὐνοῖν, Aj. 698.
 εὐνοια, Ph. 1193. 1360. εὐνοια
 παρέχειν τῇ, Tr. 721.
 εὐνομία, Aj. 723.
 εὐνους, C. 512. 807. 1733. A.
 215. Aj. 833. Ph. 1316.
 1389. E. 1209. Alete, 1.
 εὐνώμας, Aj. 608.
 εὐοδόω, C. 1500.
 εὐορμος, Ph. 224.
 εὐοσμία, Laocoonte, 1.
 εὐπατρίδης, E. 163. 865.
 εὐπατρις, E. 1087.
 εὐπειρος, Aj. 151.
 εὐπειτής, F. 18.
 εὐπειτῶς, Tereo, 11.
 εὐπλοια, T. 431. Ph. 1511.
 εὐπρέως, Ph. 893.
 εὐποτμότατος, Syndipnis, 1.
 εὐπραξία, C. 1624.
 εὐπρεπής, F. 72.
 εὐπρόσωπος, Aj. 1028.
 εὐπῶλος, C. 743.
 εὐρέτις, Alete, 1.
 εὐρετός, F. 60.
 εὐξημα, T. 1126. Nauplio, 5.
 εὐξιν, *sagax*, Aj. 8.
 εὐρίσκειν, T. 68. 108. 448. 554.
 Alodis, 11. εὐρόμην Atticum,
 non εὐράμην, Aj. 1042.
 εὐρως, Ph. 497.
 εὐρύνωτος, Aj. 1268.
 εὐρώδης, Aj. 1209.
 εὐρώεις, Aj. 1186.
 εὐσεβῆν, A. 742. 936. Tr.
 1238. Aj. 1367. Ph. 1487.
 E. 310.
 εὐσεβεια, A. 884. Ph. 1489. E.
 974.
 εὐσεβής, C. 283. 291. 1187. Ph.
 86. E. 591. Alete, 7.
 εὐσεβία, C. 184. A. 955. E.
 252.
 εὐσεβῶς, T. 1452.
 εὐσεπίος, T. 883.
 εὐσημος, A. 1033.
 εὐσκευέω, Aj. 834.
 εὐσκίαςος, C. 1784.
 εὐσοια, C. 403.
 εὐσταλής, Ph. 793.
 εὐστολος, Ph. 522.
 εὐστομα ἔχειν, *filere*, Ph. 202.
 εὐστομῆν, C. 18.
 εὐτυχῆν, T. 88. 1499. A. 17.
 1173. Tr. 195. Aj. 263.
 1030. 1145. E. 951. 1314.
 εὐτυχής, C. 312. 1625. Aj. 550.
 E. 768. 1005. Ajace Locro,
 4.
 εὐτυχῶς, T. 1017. A. 712.
 εὐϋφής, Tr. 611.
 εὐφάρετρας, Tr. 212.
 εὐφημία, Tr. 181. Eriphyle, 5.
 F. 85.
 εὐφημος, C. 130. Aj. 362. 592.
 E. 632. 1218.
 εὐφορέϊα, F. 63.
 εὐφώρας, Ph. 893.
 εὐφραίνειν, C. 1418. Aj. 280.
 469.
 εὐφρόνη, E. 19. 261. Tereo, 7.
 F. 56.
 εὐφρων, Aj. 420. 715. E. 163.
 εὐχαιρ, C. 485.
 εὐχένης, Ph. 526. *δέσθαι ἐν εὐχε-*
ρῇ, leve ducere, Ph. 896.
 εὐχλοος, C. 1671.
 εὐχομαι, T. 1533. C. 1383.

- præteritum passivum activa
significatione ἔγμαι vel ἔ-
γμαι, Tr. 619.
- ἐῤχος, Ph. 1232.
- ἐῤχευσος, Ph. 396.
- ἐῤώνυμος, Tr. 943.
- ἐῤώπης, T. 198.
- ἐῤῶπις, Tr. 532.
- ἐῤῶψ, A. 536.
- ἐφαγισεύειν, A. 253.
- ἐφαγνίζειν, A. 202.
- ἐφαλος, Aj. 192.
- ἐφάπιομαι, C. 907. Aj. 1191.
- ἐφάπτω, pro ἐφάπιομαι, *capessō*,
Tr. 950.
- ἐφαρμόζειν, Tr. 632.
- ἐφεδρος, Aj. 615. Ph. 405.
- ἐφέπομαι, A. 647.
- ἐφέσπερος, C. 1114.
- ἐφέσπομαι, *obsequor*, unde ἐπί-
σπη, E. 963. ἐπισπείσθαι, 1043.
- ἐφέσιος, T. 32. Tr. 209. 266.
616. E. 421. F. 74. Ἐφέσιος
Ζεύς, Aj. 492.
- ἐφευρίσκω, T. 1243. 1442. C.
517. 993. 1322. A. 287.
Nauplio, 5. F. 15.
- ἐφήκειν, A. 1271. Aj. 34. E.
306.
- ἐφῆμαι, Ph. 1152.
- ἐφημέριος, A. 800.
- ἐφημοσύνη, Ph. 1172.
- ἐφίεμαι, *mando, jubeo*, T. 785.
1074. C. 1676. Aj. 112.
116. 1010. Tr. 290. Ph.
628. 783. *cupio*, Ph. 1353.
E. 144.
- ἐφίημι, Aj. 1314. E. 556. 558.
633. 651.
- ἐφικνεῖσθαι, *affequi*, Polydo, 3.
ἐφίμερος, T. 1396. Achillis am.
1.
- ἐφιππος, E. 735.
- ἐφίστημι, T. 796. C. 585. Tr.
343. 1186. Aj. 958. οἱ ἐφε-
στῶτες, *magistratus*, Aj. 1091.
- ἐφορᾶν, Tr. 1285. E. 176. 827.
- ἐφορμάω, C. 846. Aj. 290. 1162.
Phædra, 8.
- ἐφουρίζειν, Aj. 969. 1402.
- ἐφυμνεῖν, T. 1306. A. 669. 1313.
Myfis, 4.
- ἐχέγγυος, C. 288.
- ἐχέσθαι τινός, *prehendere, retinere*,
Aj. 1200. Æthiop. 1. Creū-
sa, 4.
- ἐχθαίρειν, Aj. 458. Ph. 60. E.
178. 1040. 1381.
- ἐχθεῖν, Aj. 459. Ph. 517.
- ἐχθιστος, T. 28. 1543. A. 141.
Aj. 667. 1353. 1390. Ph.
1319.
- ἐχθίων, T. 280. A. 86. Aj.
1073. Ph. 693. E. 1053.
1195.
- ἐχθοδοπός, Aj. 944. Ph. 1165.
- ἐχθος, Ph. 60. E. 1040.
- ἐχθρα, Aj. 1374.
- ἐχθραίνομαι, A. 93.
- ἐχθραντέος, Aj. 688.
- ἐχθροδαίμων, T. 835.
- ἐχθρότατος, T. 1372.
- ἐχω, κατέχω, κωλύω, T. 1408. C.
442. 942. pro εἶμι, C. 569.
626. Aj. 320. Ph. 22. pro
προσέχω, seu κατέχω, *appello*,
Ph. 308. cum genitivo, T.
353. 728. cum participio,

T. 585. 718. 720. 750. C.
 851. 1202. 1544. A. 22. 805.
 1284. Tr. 37. Aj. 22. E. 592.
 et passim. γινῶσι δ' ὡς ἔχον
 ἔχῃ, C. 1080.
 ἔω, C. 745.
 ἑωδιος, Pastoribus, 3.
 ἑώρα, T. 1295.
 ἑωος, E. 18.
 ἑως, C. 78. Tr. 151. 610. Aj.
 556. Ph. 777.
 ἑως ἄν, T. 853. C. 115. 1426.
 Tr. 700. Ph. 1027.
 Ellipsis imperativi δεῖ in preci-
 bus, T. 202. indefiniti τις,
 Aj. 190. E. 1338. nominis
 ἐδδ' cum verbo ἀνέειν et com-
 positis, C. 1652. E. 1480.
 participiorum ὄρων, ἀκέων, λεί-
 γων, Aj. 136. 738. 801. præ-
 positionis εἰς, C. 1610. 1647.
 Aj. 517. ἐπὶ, Ph. 639. ad-
 verbii μάλλον, Aj. 981.

Z.

Ζάλη, Aj. 352.
 Ζαμενής, Aj. 137.
 Ζεύγνυμι, T. 845. Tr. 545. Ph.
 1053.
 Ζέω, C. 447.
 Ζήλος, Aj. 503. C. 998.
 Ζηλῆν, Aj. 552. Tereo, 6.
 Ζηλωτὸς, A. 1175.
 Ζημία, T. 528.
 Ζήτημα, T. 286.
 Ζήτησις, Tr. 55.
 Ζητητέος, Aj. 470.

Ζητητὸς, C. 402.
 Ζιγὸς, Aj. 249. plurale ζυγὰ,
 Aj. 957. E. 740.
 Ζυγωτὸς, E. 704.
 Ζῶμα, E. 454.
 Ζωτῆς, Aj. 1049.

H.

Ἡ μῆν, C. 850. Tr. 260.
 ἡγεμῶν, T. 823. C. 293. 1612.
 ἡγητὴρ, C. 1591. 1659.
 ἡγητῆς, T. 1291.
 ἡγεμαι, C. 364. Aj. 1120. 1125.
 E. 1044. οἱ ἡγούμενοι, *magis-*
tratus, Ph. 390.
 ἡδεῖν et ἡδῆ, T. 441. A. 18. 454.
 E. 1024. 1191. ἡδεις, ἡδῆ, T.
 1553. Ph. 1038. ἡδεῖς, ἡδῆς,
 A. 453.
 ἡδέως, A. 442.
 ἡδέτα, adverbial. Tr. 334. F.
 27.
 ἡδιστος, T. 1018. C. 331. 447.
 836. A. 444. 1044. Aj. 79.
 105. Ph. 537. Alodis, 11.
 Creüsa, 5.
 ἡδῶν, T. 600. Aj. 1030.
 ἡδομαι, T. 461. 956. Tr. 378.
 Aj. 1104. Ph. 723. 903.
 1352. Alete, 3.
 ἡδονή, C. 814. 1268. 1671. A.
 399. 1179. Achillis am. 1.
 καδ' ἡδονῇ, C. 944. Tr. 200.
 E. 1538.
 ἡδυεπής, T. 151.
 ἡδυμελής, Thamyri, 2.
 ἡδύπνοος, E. 482.
 ἡδύπολις, T. 518.

- ἡδύς, T. 82. E. 935. A. 12.
 ἡθάς, E. 374.
 ἡθεός, T. 18.
 ἡκίσα, T. 631. 1072. 1407. Ph.
 432. 489. 529.
 ἡκω' ἡκέ μοι τὰ τεῦδε πειθεῖν πῆ-
 ματ', C. 771.
 ἡλεκτρος, A. 1050.
 ἡλίκος, T. 15.
 ἡλιοσειρής, C. 318.
 ἡλιῶτις ἀκτίς, Tr. 710.
 ἡμέρα ἡ ἐς αὔριον, C. 595.
 ἡμερεύειν, E. 789.
 ἡμέριος, Aj. 208. 398. A. 800.
 ἡμεροσκόπος, A. 259.
 ἡμύω, F. 72.
 ἡνεμόεις, A. 360.
 ἡνιοτρόφος, E. 733.
 ἡπαρ, A. 1321.
 ἡπιος, Ph. 708. 745. E. 1468.
 ἦς, terminatio nominativi plu-
 ralis nominum in εὖς, Aj.
 189. 390. cf. T. 18. E.
 1147.
 ἡσσοῦσθαι, Aj. 1259. F. 19.
 ἡσσητέιον, A. 689.
 ἡσσον, adverb. Aj. 276. 1346.
 ἡσσων, A. 445. 691. 758. Tr.
 496. E. 1029. Scyriis, 6.
 F. 14.
 ἡσυχάζειν, T. 628.
 ἡσυχαιός, F. 23.
 ἡσυχία, C. 195.
 ἡσυχος, A. 1101. Aj. 325. ἐν
 ἡσυχῇ, quiete, C. 83.
 ἡφαιστότευκτος, Ph. 1013.
 ἡχεῖν, C. 1570. Tr. 879. Po-
 lyxena, 2.
 ἡχῶ, Ph. 190. E. 109.
- Θ.
- Θακίῦν, T. 20. C. 373. Tr. 23.
 Aj. 106. 325. 1192.
 θάκημα, C. 1222. 1243. 1445.
 θᾶκος, C. 9. A. 1011.
 θαλαμηπόλος, T. 1238.
 θαλάσσιος, T. 1432.
 θάλλειν, A. 1178. Tr. 239. Ph.
 262. 425. E. 262. 958. C.
 713.
 θαλλός, E. 424. C. 487.
 θάλπειν, A. 423. Tr. 710. 1099.
 Ph. 38. E. 894.
 θάλπος, A. 1098.
 θαμά, Ph. 437. E. 526. 1150.
 θαμβεῖν, A. 1260.
 θαμίζειν, C. 704. Pastoribus, 4.
 θανάσιμος, T. 568. 978. Tr.
 771. Aj. 517. 1052. Ph.
 840.
 θανατηφόρος, T. 190.
 θανατόεις, A. 1276.
 θαπτεῖν, Aj. 1159.
 θαρσεῖν, Aj. 804. 1275. C. 504.
 676. 759. Ph. 147. 676. 787.
 E. 316.
 θάρσος, Ph. 606. 820. E. 414.
 481. C. 49.
 θαρσύνειν, passive, E. 922.
 θάσσειν, T. 168.
 θᾶσσον, T. 438. C. 860. 881.
 944. et passim.
 θαυμαστός, C. 1736. Ph. 192.
 θεία, Tr. 23. Ph. 543. 665. E.
 1484.
 θείαμα, T. 1326. Aj. 1011.
 θειατός, Aj. 927.

- Σηλάτος, T. 263. 1011. A. 284.
 Phædra, 8. F. 27.
 Σείος, C. 1607.
 Σέλγειν, Tr. 359. 723.
 Σελήσας, C. 790. Σελήσαιμι, C. 1195.
 Σέλκτρον, Tr. 594.
 Σελοντής, Aj. 24.
 Σέμις, C. 1712. 1809. A. 1273.
 Σεμιτός, T. 1012. C. 1841.
 Σεογενής, A. 845.
 Σεόδημος, E. 709.
 Σεοπρόπος, Tr. 835.
 Σεοσεής, C. 264.
 Σεοφιλέσματος, F. 82.
 Σεραπεύειν, Ph. 150.
 Σερίζειν, Aj. 239.
 Σερίζεσθαι, Tyrone, 15.
 Σερμαίνειν, Aj. 478.
 Σέσιον, Aj. 722.
 Σεσμὸν, Alexandro, 1.
 Σεσμὸς, Aj. 1123.
 Σεσπιέπεια, T. 471.
 Σεσπίζειν, C. 401. 1493. 1586.
 A. 1066. 1103. Tr. 1147.
 Ph. 619. E. 1451.
 Σέσπισμα, T. 990.
 Σεσπιωδὸς, Niptris, 1.
 Σέσφατος, T. 926. 1198. C. 1024. 1542. Tr. 86. 1166.
 Σεωρεῖν, C. 1140.
 Σεωρία, T. 1512.
 Σεωρὸς, T. 114. C. 426.
 Θήβαι Ὀγυγίαι, C. 1852.
 Θήβης ἄστυ, C. 1384.
 Σηγάνη, Aj. 831.
 Σήγειν, Aj. 585.
 Σήκη, C. 1846. F. 84.
 Σηλύνειν, Aj. 660.
 Σῆλυς, Tr. 1079. 1092. Atreo, 1.
 Σῆξ, C. 1639. Tr. 565. 577.
 Σήξα, Aj. 565. Ph. 618. 860. 1175.
 Σηρᾶν, T. 550. C. 1081. A. 92. Aj. 2. Ph. 981. 1035. E. 1060.
 Σερατέος, Ph. 117.
 Σηρατήριος, Cnemao, 3.
 Σηροβολεῖν, Ph. 166.
 Σησαύρισμα, Ph. 37.
 Σησαυρὸς, Aj. 1194. A. 30.
 Θεσιδᾶν ἀκμὰ, C. 1121.
 Σητεία, T. 1048.
 Σιγγάνειν, C. 340. Ph. 676.
 Σίλειςσθαι, Amphiarao, 1.
 Σητογενής, A. 846.
 Σοάζειν, T. 2.
 Σολερός, Aj. 206.
 Θορίκιος πίτερος, C. 1666.
 Σορυβείω, Aj. 164.
 Σόρυθος, Aj. 142. Ph. 1295.
 Σούριος, Aj. 212. 618. 1231.
 Σράσος, Tr. 739. Ph. 105. E. 481. 1001.
 Σρασύνεσθαι, Ph. 1427.
 Σράσσω, Helena, 2.
 Σρασὺς, T. 89. Aj. 1161. 1333. E. 523. Ph. 107.
 Σρασυσομεῖν, Ph. 384.
 Σραύειν, Ph. 297. E. 731. 747.
 Σρέμμα, T. 1163. Tr. 583. 1109. 1115. Ph. 246. E. 624.
 Σρεπτήριον, C. 1328.
 Σρηνεῖσθαι, Tyrone, 13.
 Σρηῖνος, C. 1834. 1861.
 Σρεῖξ, C. 1696.
 Σροεῖν, dicere, C. 624. 1490. Tr.

191. 540. 1248. A. 67. 595.
 796. 960. et passim.
 θρομβώδης, Tr. 715.
 θρόνος, E. 269. T. 168. 245. 407.
 Syndipnis, 6. et passim.
 θρώσκειν, Tr. 58. 1045. C. 750.
 θυάς, θυιάς, A. 1165.
 θυγάτηρ τάρβης, F. 46.
 θύνειν, Athamante.
 θύελλα, C. 1731. A. 995. E.
 1157.
 θυηλή, E. 1448.
 θυηπολεῖν, Andromeda, 5. Polyxena, 1.
 θυμα, T. 247. C. 954. Tr. 291.
 1012. E. 575.
 θυμίαμα, T. 4.
 θυμός, ἐς θυμὸν βάλλειν, T. 994.
 θυμὸν πωληῶσαι, Ph. 327. θυ-
 μὸς πλήρης, C. 812. cf. ἐκδρα-
 μών.
 θυμοῦσθαι, T. 352. C. 801.
 1485. A. 483. 1268. Tr. 552.
 1246. Aj. 1037. Ph. 326. 945.
 Tereo, 4.
 θυμοφθορεῖν, Tr. 145.
 θύραζε, θύραθεν, Tr. 1039.
 θυραῖος, Tr. 542. 60. Aj. 804.
 Ph. 159. E. 315. 520. He-
 lena, 4.
 θύρασι, foris, C. 414.
 θυρῶν, T. 1273. E. 330.
 θυφάς, A. 1031.
 θυτήρ, Tr. 622. 672. 1208.
 θῶκος, A. 1011.
 θωπεύειν, C. 1058. 1401. E.
 399.
 θύσσειν, C. 1695. Aj. 308.
 335.
- I.
 ἰαίνειν, F. 89.
 ἰάπτειν, Aj. 501. 710.
 ἰᾶσθαι, Tr. 1226. Scyriis, 6. F.
 10.
 ἱασίς, T. 68. E. 882.
 ἱατῆρ, Tr. 1225.
 ἱατορία, Tr. 1019.
 ἱατρός, Eriphyle, 6. Tereo, 4.
 Philoct. in Troja.
 ἰαύειν, Aj. 1223.
 ἰάχειν, Tr. 652. ἰαχέων, T.
 1249.
 ἰδρις, C. 541. Tr. 661. E. 610.
 Captivis, 1.
 ἰδρυτέον, Aj. 820.
 ἰδρύω, Tr. 68.
 ἱεμαι, T. 1273. A. 438.
 ἱεμαι, cupio, Tr. 523.
 ἱεραὶ Δαδωνίδες, Niptris, 1.
 ἱέω, ἱημι, E. 598.
 ἱήϊος, T. 182. Apollinis epithet-
 on, T. 1115.
 ἰκάνειν, E. 8. 1108. C. 603.
 ἰκέσιος, A. 1244. Ph. 501. Ἰκέ-
 σιος Ζεὺς, Ph. 490.
 ἰκετεύειν, T. 41. C. 140. 245.
 1392. 1479. Ph. 955.
 ἰκέτης, C. 44. 500. 661. 1063.
 Aj. 1191. Ph. 476. 953.
 ἰκέτις, T. 939.
 ἱκμενος, ἰκόμενος, Ph. 500.
 ἰκνέομαι, T. 326. 807. 817. 931.
 1273.
 ἰκνοῦμαι, ἰκετεύω, C. 1066. Aj.
 589. Ph. 476. 955. E. 136.
 ἰκτῆρ, T. 143. 195.

ἰκτῆριος, T. 3. 335. Aj. 1194.
C. 978.

ἰλαος, C. 1550.

ἰλειω, Tr. 776. Aj. 1028. E.
657. 1394.

ἰλη, Aj. 1424.

ἰλλειν, A. 346.

ἰμείρειν, T. 59. 394. 595. E.
1059. F. 31.

ἴμερος, C. 1804. A. 807. Tr.
483. Ph. 353. E. 544. A-
chillis am. 1. F. 16. 23.

ἴνα, ὥπως, ὥς, ut, cum imper-
fecto vel aoristo indicativi, T.
1413. E. 1140. cum futuro
indic. E. 1453.

ἰὸς, sagitta, Tr. 576. 583. Ph.
167. venenum, Tr. 730. 784.
846.

ἰσπεία, E. 507.

Ἰσπεία, Minervæ cognomen, C.
1125.

ἰσπικὸς, E. 719. 732. 756.

ἰπποδάμων, Tr. 1111.

ἰπποδέτης, Aj. 241.

ἰππόκομος, A. 117.

ἰππονόμος, Aj. 232.

ἵππος, C. 746.

ἰππότης, C. 60. 954.

ἰπλάμαι, ἰπτόμην, πλίσσαι, πλό-
μενος, T. 17.

ἰσαμερίος, F. 34.

ἰσθμὸς βραχὺς βίω, Syndipnis, 2.

ἰσόθεος, A. 848.

ἰσόμοιρος, E. 87.

ἴσος, justus, æquus, T. 693. Ph.

559. 695. ἰξ ἴσθ, T. 61. 571.

636. 1038. C. 258. A. 522.

655. Tr. 326. ἐπ' ἴσης, E.
1068.

ἰσόσπριος, ὄνος, ἐν Κωφοῖς, 2.

ἰσοτέλειος, C. 1285.

ἰσῦν, T. 31. 589. E. 688.

ἰσορεῖν, Tr. 386. 401. 408. 424.
E. 318. 1107. C. 36.

ἰσορεῖσθαι, interrogari, Tr. 420.

ἰσχυρεῖν, C. 353.

ἴσως, E. 856.

ἰσχύειν, T. 364. Tr. 238. Aj.
502. 1426.

ἰσχυρὸς, Ph. 968.

ἰσχύς, Aj. 118. Ph. 105. ἰσχύς
γῆς, C. 637.

ἴριον, Iride.

ἰσγῆ, Ph. 759.

ἴσγξ, Cnemao, 3.

ἰύξεν, Tr. 800.

ἰχνεύειν, T. 484. Aj. 20.

ἴχνος, T. 109. Aj. 6. 32.

ἰωή, Ph. 219.

Imperativi tertia dualis pro ter-
tia plurali Attice, Aj. 100,
cf. E. 440.

K.

καγχάζειν, Aj. 199.

κάδος, ἐν Ῥιζοτόμοις.

καθαγίζειν, καθαγίζειν, A. 1093.

καθαίρειν, purgare, Tr. 1029.
1078.

καθαίρειν, A. 280. 389. Tr. 485.

1078. Aj. 517. Tyndareo.

καδάπλω, A. 1236. Tr. 1068.

καδαρμὸς, T. 99. 1259. C. 479.

- καθαρὸς, C. 1645.
 καθάρσιος, A. 1157.
 καθαρῆς, E. 70. Captivis, 1.
 καθέξομαι, C. 1668.
 καθέρπω, Aloadis, 12.
 καθερίσκειν, A. 401.
 καθήκειν, T. 75.
 κάθημαι, C. 1220.
 καθημέριος, E. 1437.
 καθίζειν, C. 21.
 καθίημι, Aj. 1302.
 καθικνεῖσθαι, T. 828.
 καθίστημι, T. 722. C. 23. 369.
 A. 422. 441. 668. 1125. Aj.
 1093. Ph. 900. E. 712. Cē-
 nomao, 1.
 καθοπλίζειν, E. 1093.
 καθιερίζειν, C. 1015. 1605. Aj.
 153. Ph. 1402. E. 524.
 κάθυδρος, C. 154.
 καθύπερθεν, E. 1096.
 καίειν, E. 759. ἐν Πιζοτόμοις.
 καίνειν, T. 356. C. 568. A.
 1325. E. 822.
 καινίζειν, Tr. 880.
 καινοπαθής, Tr. 1293.
 καινοποιεῖν, Tr. 886.
 καινόν τι δ' ἐστὶν καινόν, C. 754.
 καίριος, T. 643. A. 735. Aj.
 120. 1103. Ph. 646. 883.
 E. 230. C. 842.
 καιρὸς, Ph. 472. 858. 1496. E.
 22. 31. 39. 75. 1307. et pas-
 sim. ἐν καιρῷ, C. 843.
 κακάγγελτος, A. 1296.
 κακανδρία, Aj. 1033.
 κάκιον, adverb. T. 436. Ph.
 1086.
 κάκισα, adverbial. A. 706. 907.
 κάκιστος, T. 342. 1454. C. 777.
 917. A. 187.
 κακίαν, A. 1292. Ph. 1129. E-
 pigeonis, 2. F. 58.
 κακόβελος, F. 58.
 κακογείτων, Ph. 703.
 κακόθροος, Aj. 138.
 κακοπυνής, Aj. 381.
 κακὸς, T. 841. 1082. 1418.
 1454. C. 274. A. 38. Tr.
 445. Aj. 319. Ph. 457.
 κάκοσμος, Syndipnis, 2.
 κακοσομεῖν, E. 599.
 κακότης, *flagitium*, C. 537. α-
 τυμνα, E. 238.
 κακῆργος, T. 724. Aj. 1062.
 κακῶσθαι, C. 265. Tr. 1086.
 Ph. 231.
 κακόφρων, A. 1116.
 κάλαμος, Captivis, 3.
 καλλιδοῦς, Tr. 650.
 καλλισοτρης, C. 714.
 καλλικοτλαεῖν, Salmoneo.
 κάλλισα, adverbial. T. 1192.
 καλλιστεῖον, Aj. 435.
 κάλλιστος, T. 323. A. 1332.
 Creüsa, 5.
 καλλίων, T. 55.
 καλλύνειν, A. 502. F. 56.
 καλὸς, *prima producta*, Ph. 1342.
 1421. εἰς καλὸν, *pro καλῶς*,
 T. 78. ἐν καλῷ, E. 386.
 κάλυμμα, Aj. 245. E. 1497.
 κάλυξ, T. 25.
 καλύπτειν, C. 286. A. 28.
 καλυπτός, active, A. 1023. ἐν Πι-
 ζοτόμοις.

- καλχαίνειν, A. 20.
 κάματος, C. 1296. E. 129. 233.
 κάμειν, Tr. 1231. E. 534.
 κάμπλειν κῶλον, C. 19. ἔδραν, 85.
 βίον, 91.
 καναχή, A. 132. Tr. 652.
 κανών, Ctenomao, 3.
 κάπετος, Aj. 1184. 1420.
 καπηλεῖον, Phineo, 2. κάπηλος,
 F. 82.
 κάρα, C. 591. κινδυνεύματ' ἐν τῷ
 μῶ κάρα.
 καράτομος, E. 52.
 καρπῆμαι, Tr. 207.
 κάρτα, adverb. C. 66. 305. A.
 671. 909. Tr. 418. 1234.
 Aj. 527. 581. 1376. E. 314.
 1293. Inacho, 1. Colchidi-
 bus, 4.
 καρτερεῖν, Aj. 659. Ph. 1306.
 κάρτερος, Aj. 678.
 καρτερώτατος, Terco, 4.
 καρχήσιον, Tyrone, 8.
 κασιγνήτη, C. 1148.
 κάσις, C. 1507.
 καλαδαίνειν, A. 833. Tr. 512.
 κατάγεσθαι, Ph. 360.
 κάταγμα, Tr. 708.
 κατάγνυμαι, Syndipnis, 2.
 καταδέρκομαι, Tr. 1017.
 κατάδηλος, C. 1278.
 καταζεύγνυμι, A. 959.
 καταδήσκειν, κατθανεῖν, C. 448.
 635. A. 470. 521. 561. 918.
 καταιδῆμαι, T. 666.
 καταινεῖν, C. 445. 1704. 1708.
 καταισδάνομαι, T. 430.
 καταισχύνομαι, T. 1445. Ph.
 1422.
 καταισχύνω, E. 611.
 κατακηλεῖν, Tr. 1020.
 κατακλίειν, Ph. 30.
 κατακοιμάω, T. 889. 1252.
 κατάκρας, adverb. C. 1306. A.
 207.
 κατακυρφή, C. 217.
 κατακτᾶσθαι, Tr. 806. Aj. 779.
 1273.
 κατακτείνειν, T. 845. 862. C.
 1030. A. 503. 781. Tr. 753.
 E. 281. A. 1342.
 κατακυρώ, A. 948.
 καταλγέω, Ph. 372.
 καταλίπω, Ph. 822.
 καταλλάσσειν, Aj. 755.
 καταλύσιμος, E. 1261.
 καταμελίνειν, T. 706.
 καταμελεῖν, Aj. 45. 923.
 κατάμεμπλος, C. 1298. 1771.
 κατανδρακόω, E. 58.
 κατανικᾶσθαι, Aloadis, 7.
 καταντίον, A. 518.
 κατανύειν, E. 1480.
 καταξάνειν, Aj. 739.
 κατάξιος, Ph. 1037.
 καταξιόω, Ph. 1123.
 καταξίως, C. 966. E. 802.
 καταπειλεῖν, C. 691. 1209.
 καταπέφνειν, Aj. 911. E. 488.
 καταπίπτειν, F. 78.
 καταρακόω, Tr. 1119.
 κατάρατος, T. 1371.
 καταργυρώ, A. 1089.
 κατάρκει, *satis est*, Aloadis, 9.
 καταρτῆμαι, A. 448.
 καταρξάκτης, C. 1661.
 καταρξέπειν, A. 1172.
 καταρξήγνυμι, A. 686.

- καταβρύχης, A. 1022.
 καταβρύχης, Ph. 960.
 καταρτύνειν, C. 72. A. 484.
 κατάρχειν, C. 1074. Tr. 1151.
 κατασβέννυμι, C. 435. Aj. 1168.
 κατασκάπτειν, C. 1486. Ph. 1025.
 κατασκαφή, C. 1383. A. 932.
 κατασκαφής, A. 903.
 κατασκήπιω, C. 1066.
 κατασκηιάζω, fut. κατασκηῖω, C. 419.
 κατάσκιος, E. 424.
 κατασκοπή, Ph. 45.
 κατασπείρειν, Aj. 1024.
 κατασάζειν, Ph. 7. 844.
 κατάσασις, Aj. 1264.
 κατασάτης, E. 72.
 κατασείδειν, C. 480.
 κατασείνειν, C. 1507. E. 880.
 κατασεφής, Tr. 181.
 κατάσηκτος, Aj. Locro, 6.
 κατασφατύνειν, Tr. 444.
 κατασφείβειν, F. 26.
 κατασροφή, C. 104.
 κατασφάττειν, T. 749.
 κατασχέδειν, A. 1214. E. 756.
 κατάσχετος, A. 1267.
 κατασχολάζειν, Ph. 128.
 κατατήκεσθαι, A. 989. E. 189.
 κατατίδημι, C. 231. 1280.
 καταυδάω, A. 86.
 κατάφημι, T. 515.
 καταφθείρειν, T. 339.
 καταφθίνω, T. 989. Ph. 269. 349. E. 262. F. 61.
 κατάφρακτος, A. 970.
 καταψάω, κατάψηλαι, Tr. 711.
 πατείδω, *conspicio, cognosco*, T. 117. 233. 346. 1060. 1154. C. 1545. 1762. Tereo, 5. F. 94. A. 1235. κατήδειν καλήδη, Tr. 87.
 κατεικάζειν, C. 351.
 κατεκαίρειν, A. 883.
 κατεναγίζειν, Aj. 26.
 κατεργάζομαι, A. 57. Tr. 1119. E. 1028.
 κατερητύειν, Ph. 1462.
 κατέρχομαι, C. 628. A. 206.
 κάτευγμα, T. 939.
 κατευνάζειν, A. 844. Tr. 95. Ph. 709.
 κατεύχομαι, T. 254. C. 1645. Tr. 777. Aj. 392.
 κατέχειν, T. 801. C. 383. 394. 925. 1774. A. 415. 509. Aj. 142. 415. 1186. Ph. 10. 224. 273. 700. E. 505. καλέχειν γνώμη, C. 1317. καλίσχες, E. 1017.
 κατηγορεῖν, T. 522. 537. Aj. 918.
 κατήγορος, Tr. 827.
 κατήκοος, A. 653.
 κατηρεφής, A. 897. Ph. 275. E. 383.
 κατιέναι, A. 908.
 κατίσημι, *scio*, T. 945.
 κατισχύειν, C. 359.
 κατοικεῖν, C. 375. 1059. Ph. 40.
 κατοικίζειν, C. 664. A. 1081.
 κατοικτείρειν, T. 13.
 κατοικνίξειν, T. 1202. C. 397. 474. 1347.
 κατοικνεῖν, E. 962.
 κατοπτεύω, Aj. 840. Ph. 125.

- κατορθεῖν, C. 1557. E. 418.
 κατερίζειν, Tr. 840.
 κάτοχος, Tr. 996.
 κατώρυξ, A. 785. 1112.
 καῦμα, C. 363. A. 423.
 κεδνός, Aj. 672.
 κειμήλιον, E. 440.
 κείρειν, Aj. 55.
 κέκλωμαι, T. 163.
 κέλαδος, E. 739.
 κελαινός, A. 1310.
 κελαινώπης, Aj. 968.
 κελεύομαι, C. 771.
 κέλευσμα, A. 1233.
 κέλλειν, Tr. 817.
 κένανδρος, C. 972.
 κενός, Tr. 502. Aj. 1005. Ph.
 31. E. 333. 405. 1026. 1060.
 ἐν κενοῖς, ματαίως, Aj. 986.
 κενοῦν, T. 29.
 κεντεῖν, A. 1042. Aj. 1262.
 κέντρον, Ph. 1067. E. 718. T.
 828. Phædra, 3.
 κέντρων, Cedalion, 3.
 κέρως, Thamyri, 4. Pandora.
 κεράτης, E. 570.
 κερασφόρος, Alodis, 12.
 κεραύνιος, A. 1153. Laocoonte, 3.
 κεραυνός, C. 1572.
 κερδαίνειν, A. 318. 1049. Tr.
 194. 235. Aj. 107. Æthiop.
 1. Creüsa, 4.
 κέρδιος, Aj. 754.
 κέρδος, A. 316. 1059. 1329. T.
 396. Aj. 1366. Ph. 112. E.
 61. 769. C. 605. 1486.
 κερκίς, A. 988. Phædra, 1.
 κερυκός, F. 70.
 κερῦσσα ἑλάφος, Alodis, 12.
 κερτομεῖν, Ph. 1264.
 κερτόμησις, Ph. 1265.
 κερτόμιος, A. 968. 974.
 κέρτα σιδηρὰ, Ægea, 3.
 κεύθειν σιγῇ, Tr. 1006. κρυφῇ,
 A. 85. κεύθειν προ κεύθεσθαι,
 T. 987. C. 1593. A. 923.
 Aj. 641. E. 874.
 κεύθος, A. 829.
 κηδεμῶν, A. 555. Ph. 196.
 κηδεύειν, T. 1355. C. 783. Tr.
 1243. E. 1147. Phædra, 3.
 κήδευμα, T. 85.
 κήδομαι, T. 1080. Aj. 203. Ph.
 171. 630. E. 1066.
 κῆδος, C. 392.
 κηκίς, A. 1020.
 κηκίω, Ph. 707. 797.
 κηλητήριον, Tr. 584.
 κηλὶς, T. 852. 1405. C. 1196.
 E. 448.
 Κήναιον ἄκρον, Tr. 765.
 κῆπος Εὐβοίας, Ægea, 1.
 κῆποι Διός, Io. Φοῖβη, F. 93.
 κῆρ, T. 480. Tr. 135. 461. Ph.
 42. 1195.
 κηρόπλαστος, Polyido, 4.
 κήρυγμα, T. 358. A. 8. 460. E.
 685.
 κήρυξ, C. 1581. T. 821.
 κηρύσσειν, E. 608. Acrisio, 11.
 Κηφισός, C. 719.
 κικλήσκων, T. 219. C. 1648.
 κίναδος, Aj. 103.
 κινδύνευμα, C. 591. A. 42.
 κισσῆρης, A. 1145.
 κισσός, C. 706.
 κίση, ἐν Ῥιζοτόμεις.
 κιχάνω, C. 1520.

- κινέω, C. 1557. Aj. 572. 666.
 κλαγγή, Tr. 212.
 κλάζειν, A. 113. 1014.
 κλαίειν, T. 1511. Tr. 156. 980.
 E. 287. 1128.
 κλαῦμα, A. 944. Ph. 1292.
 κλαυτός, κλαυτός, C. 1425.
 κλείθρον, κλήθρον, T. 1293. 1318.
 1325. A. 1200. F. 18.
 κλεινός, T. 8. Ph. 582. 663. E.
 8. 302. 696. 1183.
 κλέος, Ph. 254. 1385. E. 60.
 991. F. 20.
 κλέπειν, *fallere, furtim facere*,
 A. 692. 1232. Tr. 247. Aj.
 189. 1156. Ph. 653. E. 37.
 56. C. 1063.
 κλεπίειν, Ph. 58.
 κλέπις, Aj. 1154.
 κληδών, C. 262. Ph. 258. E.
 1116.
 κληζειν, T. 48. 752. 1191. 1472.
 Myfis, 3.
 κληματώω, Thyeste, 6.
 κληρος, A. 402. Aj. 1302. E. 712.
 κληρέχως, Aj. 508.
 κλής, κλείς, C. 1107. Tr. 1052.
 κλίμαξ, Tr. 530.
 κλίνειν πόδα, C. 189.
 κλισία, Aj. 192.
 κλιτύς, A. 1158. Tr. 275.
 κλονεῖν, C. 1305. 1308. Tr. 149.
 κλοπεύς, A. 499. Ph. 78.
 κλοπή, *dolus, astutia*, Ph. 1053.
 κλύδων, T. 1555. C. 1760. E.
 735.
 κλύειν κακῶς, E. 526. Syndip-
 nis, 8.
 κλύζειν, F. 67.
- κλυτός, A. 1130. T. 180. Aj.
 177. 375.
 κλών, C. 496. A. 724.
 κνίζειν, T. 805.
 κνισμός, Salmoneo.
 κνυζόμαι, C. 1641.
 κνώδαλον, Tr. 729. Theseo.
 κνώδων, A. 1247. Aj. 1044.
 κοῖλος, C. 391. 1452. 1664.
 κοιμᾶν, Ph. 659. E. 511.
 κοιμίζειν, Aj. 683. 843.
 κοινολεχῆς, E. 97.
 κοινόπλευς, Aj. 881.
 κοινόπυς, E. 1110.
 κοινότοκος, E. 864.
 κοινωνεῖν, Tr. 555.
 κοινωνός, Tr. 743. Aj. 284.
 κοίρανίδης, A. 952.
 κοίρανος, C. 1352. 1842. Polyi-
 do, 1.
 κοίτη, Tr. 939. C. 1783.
 κολάζειν, Aj. 1127. 1179.
 κολαγῆς, T. 1168. C. 452. E.
 1492.
 κολεός et κελεός, Aj. 741.
 κόλπος, A. 1133. Triptolemo, 1.
 κολώνη, E. 900.
 κομήτης, Tr. 576.
 κομίζειν, T. 588. 694. Aj. 63.
 Ph. 862. C. 616. 1476.
 Hipponoo, 2.
 κομπάζειν, Aj. 1141. E. 1532.
 κομπεῖν, C. 1211. 1273. 1410.
 Aj. 781. 1247. Ph. 863.
 κόμπος, A. 129. Aj. 96.
 κομψεύειν, A. 330.
 κόνις ξαγείσα, Amphiarao, 4.
 κόνις, κοπίς, A. 610.
 κοπίς, F. 84.

- κόσμος, Ph. 901.
 κορέννυμι, Ph. 1185.
 κοσμεῖν, A. 402. 688. 913. Aj.
 1122. Ph. 1092. E. 1145.
 κόσμιος, τὸ κόσμιον, E. 878.
 κούρειον, Andromeda, 5.
 κυρὴ, Tyrone, 15.
 κουφίζειν, A. 43. Tr. 1043. Aj.
 1304. Ph. 742.
 κωφάνοος, A. 349. 628.
 κούφος, C. 1294.
 κῶζειν, κέκρωγα, Aj. 1253.
 κραινεν, C. 300. 462. 912. 969.
 981. Tr. 129. Aj. 1969.
 κραιάτα, neutrum, T. 271. A.
 775. Ph. 1029. 1503.
 κραταιός, Ph. 1138.
 κρατεῖν, T. 54. 417. 1222. 1550.
 C. 413. 418. 673. 882. 1271.
 1451. Ph. 1328. E. 1181.
 Aloadis, 9. F. 21. οἱ κρατίε-
 τες, T. 538. A. 675. E. 342.
 398. 1020.
 κρατήρ, C. 155. 485. 1664. Syn-
 dipnis, 4.
 κρατιστεύειν, Tr. 103.
 κρατίστος, T. 40. 998. 1553. C.
 701. Ph. 885. A. 1330.
 κράτος, τὰ κράτη, T. 245. 594.
 777. C. 405. 1397. A. 60.
 172. 491. Aj. 1035. et
 passim. κράτος τυραννικόν, C.
 386. νικηφόρον, Tr. 189. κρά-
 τος ἀριστίας, Aj. 443. ισχύος,
 Ph. 603.
 κρατύνειν, T. 14. Ph. 370. 1087.
 1190. E. 176. C. 1379.
 κρείας, corpus, Judicio, 2.
 κρείσσω, κρείττω, T. 1395. C.
 605. 1495. A. 63. Aj. 456.
 Ph. 682. 1275. E. 1494.
 Aloadis, 8.
 κρεματός, T. 1294. 1297. A.
 315. 1235.
 κρημνός, Aj. 732. Scythis.
 κρήνη, C. 718. Ægea, 4. Ina-
 cho, 2. F. 82.
 κρηπὶς, Tr. 1010.
 κρητὴρ, *vid.* κρατήρ.
 κρίνω pro ἀνακρίνω, A. 405. Tr.
 198. 318. 392. Aj. 587. E.
 1474. pro κατακρίνω, Tr.
 737.
 κρίσις, Tr. 270. Ph. 1078. E.
 686.
 κριτικώτερος, F. 77.
 κριτός, Tr. 27. 249.
 κρίκος, C. 717.
 κροτητός, E. 716. Thamyri, 1.
 κρινός, Tr. 14.
 κρυπλίον, A. 279.
 κρυπλός, Ph. 1140. E. 160.
 κρύσταλλος, Achillis am. 1.
 κρυφαῖος, Aj. 909. F. 18.
 κρυφῶν, adverb. A. 85. 297. 1268.
 Tr. 702.
 κρύφιος, Tr. 364. Ph. 1366.
 κρύψασθαι, Aj. 246.
 κρωσσός, C. 491.
 κτείνω, T. 123. 139. 285. 316.
 Aj. 57. et passim.
 κτερίζειν, A. 210.
 κτέρισμα, C. 1475. E. 436.
 937.
 κτήμα, A. 793. C. 1082. A-
 chillis am. 1. Scyriis, 6.
 κτήμι, κτείνω, ἔκτα, Tr. 38.
 κτήσιος, Tr. 703.

κτῆσις, Tr. 165. 234. E. 1305.

Eriphyle, 1.

κτίζειν, A. 1113. Tr. 915. C. 747.

κτυπεῖν, C. 1526. 1677. Tr. 800.

κτίπος, C. 1533. 1570. Ph. 1501. E. 716.

κυβερνᾶν, Aj. 35.

κυβευτῆς, F. 29.

κύβοι, Nauplio, 6.

κυδάζειν, Aj. 733.

κυκλόμαι, E. 735.

κυκλᾶς, Inacho, 8.

κυκλεῖν, A. 232. Tr. 132. E. 1383. Aj. 353. Laocoonte, 3.

F. 56. κυκλεῖν βάσιν, Aj. 19.

κυκλῶεις, T. 167.

κύκλον, F. 66.

κύκλος, *cætus, corona*, Aj. 760.

oculus, T. 1301. C. 736. *or-*

bis solis vel cuiusvis astri, Ph.

833. 1392.

κύκνειος, F. 50.

κυλίειν, E. 50. ἐν Κωφοῖς, 2.

κυλίνθειν, A. 597.

κύλιξ, Aj. 1219.

κυματοαγῆς, C. 1307.

κυματοπλήξ, C. 1305.

κύμωη, Andromeda, 2.

κυναγὸς, E. 565.

κυνῆ, C. 319. Aj. 1304. Ina-
cho, 8.

κυνηγετεῖν, Aj. 5.

κυνηγία, Aj. 37.

κυνοσπάξαιλος, A. 1212.

κυρέω, κύρω, T. 406. C. 229.

251. 1139. 1372. 1778. A.

882. Ph. 375. 446. 551. cum

participio, T. 602. 1004. C.

427. 599. 1221. 1373. Aj.

1362. Ph. 449.

κύριος, T. 1474. C. 292. 1096.
1714.

κυρίως, Ph. 64.

κύρος, C. 1862. E. 925.

κύσις, Polyido, 2.

κύτος, Tr. 12. E. 1148.

κύων, T. 399. E. 1406. Ajace

Locro, 6. κύων βόληρ, Aj. 297.

κώδων, Aj. 17.

κωδωνόκετος, F. 70.

κωκύνειν, A. 28. 210. 1310.

κώκυμα, A. 1091. 1220. Aj.
321.

κωκυτὸς, Tr. 880. Aj. 862. E.
108. F. 64.

κῶλον, C. 19. 180. Ph. 42. A-
crisio, 3.

κωμάζειν, F. 45.

κωτίλλειν, A. 767.

κωτίλος, Phædra, 3.

κωφὸς, T. 298. Aj. 922.

Λ.

Λαβῆ, C. 486.

λάβρος, Aj. 1166.

λάβγδην, Phædra, 3.

λαβγχάνειν, E. 753. C. 824. 1828.

Ægeo, 1.

λαδίπονος, Tr. 1039. Aj. 721.

λάβρα, T. 394. 806. C. 367.

Tr. 542. Aj. 1156. E. 1161.

λαδραῖος, Tr. 381. 388. 931. E.
1469.

λάϊνος, C. 1667.

λαῖφος, Tr. 570.

λακεῖν, A. 1106. Tr. 837.

λακπάτητος, λαξπάτητος, A.
1287.

λάλημα, A. 326.

λαμβάνειν φέρον, C. 762. ἄρξῃν,
C. 865.

λαμπάς, C. 1103.

λάμπειν, T. 196. 481. E. 66.
Laocoonte, 1.

λαμπρός, C. 1206. T. 81. E.
17. 687. 1136. λαμπρὰ ἔπη,
C. 753. λαμπρᾶς ἔω, Theseo,
6.

λαμπρύνεσθαι, Phineo, 1.

λαμπρῆς, Aj. 286.

λανθάνω, E. 746. 1423. A. 9.
T. 923. Ph. 46. 157. 510.

λαθίσθαι, *obliviſci*, Myſis, 1.

λάος, λάω, *saxum*, C. 194.

Λαπέρσαι, Lacænis, 3.

λασιαύχην, A. 357.

λάταξ, Inacho, 3.

λατρεία, Tr. 843. Aj. 503.

λατρεύειν, C. 106. Tr. 35.

λάτρευμα, Tr. 361.

λάτρεις, Tr. 70.

λάφυρον, Tr. 657. Aj. 93.

λίαινα, Aj. 1006.

λίεης, Tr. 565. E. 1420. Acri-
ſio, 11.

ληλατεῖν, Aj. 343.

λεία, Aj. 26. 54. 145.

λείειν δάκρυ, C. 1315.

λειμών, Tr. 203. Aj. 144. 664.

Tyrone, 15.

λειμωνιάς, Ph. 1500.

λειμώνιος, Aj. 607.

λείπομαι, *deficio*, *vincor*, C. 508.

Aj. 1262. E. 476.

λείφανον, E. 1119.

λεκτός, T. 19. Ph. 642.

λέσχη, C. 162. A. 166.

λείειν, λιδοβολεῖν, C. 448.

λευκανθής, T. 761.

λεύκασπις, A. 107.

λεύκιππος, E. 708.

λευκόπωλος, A. 682.

λεύσσω, fut. λεύσω, C. 737. 920.
1713.

λέχος, *uxor*, Tr. 27. Aj. 211.
κρύφιον λέχος, *concupina*, Tr.
364.

λέχερις, C. 193. A. 1345.

λέγειν, C. 1799. Tr. 929. 1136.
Aj. 258. 742. Ph. 781.
1435.

λήθη, Syndipnis, 1. Thyeste, 4.

λήθομαι, E. 169. 344. 1302. λη-
σόμενος, *passive*, E. 1262.

λήμα, C. 928. 1015. E. 1453.

λήμμα, A. 319.

ληρεῖν, Tr. 442.

λησμοσίνη, A. 157.

λήσις, C. 611.

λήψις, Creüſa, 5.

λίαν, *priore producta*, E. 1286.

λιβάς, Ph. 1245.

λίγδος, *Captivis*, 2.

λιγνός, A. 1140. Tr. 807.

λιγυρός, Aj. 242.

λίγεια ἀηδών, C. 703.

λιδοκόλλητος, Tr. 1277.

λιδόλευτος, Aj. 254.

λιδοσπαδής, A. 1230.

λιδόσρωτος, A. 1218.

λίχιος, F. 60.

- λιμήν, T. 428. 1237. A. 1012.
 1295. Aj. 692.
 λίμνη, E. 138. Tr. 646. Lao-
 coonte, 2.
 λινόρξαφης, Iphicle, 1.
 λιπαρεῖν, T. 1456. C. 810. 1265.
 λιπαρής, C. 1181. E. 453.
 1396.
 λίπος, A. 1034.
 λίσσομαι, C. 1630. T. 1083.
 λιτή, C. 1066. 1374. 1627.
 λογίζεσθαι, T. 469. Aj. 827.
 Phrygibus.
 λόφος, res, C. 1212. Aj. 1285.
 λόγχοι, sagittæ, Tr. 521.
 λοιβή, Ph. 8. E. 52. 272. F.
 82.
 λοιμός, T. 28.
 λοισθίος, A. 907. 1234. τὰ λοι-
 σθι' αἰτῇ τῇ βίῃ, C. 610.
 λοισθίων, adverbial. Aj. 468.
 λοιπός, Philoct. in Troja.
 Λοξίας, Apollinis cognomen, T.
 418. E. 82.
 λουτρά, lavacra, C. 1670. Aj.
 1422. balnea, Tr. 643. Aj.
 663. libationes in inferiis, E.
 84. 436.
 λόφος, A. 298.
 λοχαγός, A. 145.
 λοχάω, A. 1087.
 λοχεύομαι, C. 1387.
 λοχίτης, T. 770.
 λόχος, C. 1145. 1436.
 λύγδην, C. 1692.
 λυγίειν, Tr. 792.
 λυγρός, A. 834. Aj. 317. 506.
 1227. Ph. 1470.
 λύειν, λυσίτελεῖν, E. 1011. λύειν
 τέλη, T. 324. λύειν τὸ τέλος
 βίῃ, C. 1797.
 Λύκειος, T. 938. E. 7. 647.
 657. 1397.
 λυκοκτόνος, E. 6.
 λῦμα, C. 839. Aj. 664.
 λυμαίνομαι, C. 902.
 λυμαντής, Tr. 806.
 λυμεὼν, Aj. 574.
 λύμη, E. 1201.
 λυπεῖν, T. 74. A. 579. 1096.
 Aj. 1158. E. 1319. λυπεῖσθαι,
 C. 850. Aj. 267. 338. 1105.
 E. 1176.
 λύπη, C. 1281. A. 324. Tr. 335.
 Ph. 68. 1223. E. 656.
 λυπηρός, C. 1240. E. 559. A-
 loadis, 5.
 λυπηρῶς, Ph. 933. E. 769.
 λύσσα, F. 23.
 λυσσαίνειν, A. 644.
 λυσσᾶν, T. 1289. A. 498.
 λυσσώδης, Aj. 452.
 λυτήριος, E. 449. 637. 1522. F.
 39. λυτήριον λύπημα, Tr. 563.
 λωβάομαι, A. 54. Tr. 1049.
 λώβη, A. 803. Tr. 1014. Aj.
 182. 562. 1409.
 λωβητής, A. 1086.
 λωβητός, Tr. 547. 1086. Aj.
 1405. Ph. 616. 1131.
 λῶον, adverbial. T. 1057.
 λωπίειν, Tr. 942.
 λῶτος, T. 1086. Ph. 1201. Æ-
 geo, 2. Creüsa, 5.
 λωφάω, Aj. 61.
 λῶων, T. 1534. Tr. 749. Aj.
 1282. 1433. Ph. 1107. 1128.

M.

Μὰ supprimitur, οὐ τὸν pro οὐ

μὰ τὸν, T. 674. E. 1069.

μαγαδῖς, Thamyri, 2.

μαγῖς, Judicio, 3.

μάγος, T. 395.

μάδημα, Ph. 940.

μάδησις, Tr. 457. 724. E.
1038.

μαῖα, F. 94.

μαίεσθαι, Aj. 287.

μαιμάω, Aj. 50.

μαινᾶς, F. 23.

μαίεσθαι, C. 1607. A. 139.

776. 801. 1166. Aj. 81. E.

1159.

μακαρίζειν, T. 1220.

μακάριτος, Myfis, 2.

μακέλλη, F. 87.

μάκιστος, μέγιστος, T. 1332. Ph.
870.

μακραίων, T. 526. 1118. C. 149.

A. 999. Aj. 194.

μακρὰν, adverb. T. 228. 1017.

Ph. 26. E. 325. 1407.

μαλακῖς, A. 794.

μαλάσσειν, Aj. 598. Ph. 1372.

Acrisio, 6. Eriphyle, 2.

μαλερός, T. 199.

μαλθακός, Ph. 638. Pandora. F.
84.

μαλθακῶς, C. 808.

μαλθάσσειν, A. 1208.

μαλλῖς, C. 488. Tr. 703.

μαλλοδετής, Polyido, 2.

μάνδρη, Tyrone, 15.

μανθάνω, E. 1035.

μαῖα, T. 1331. A. 971. 973.
Aj. 216.

μανῖας, Aj. 59.

μαντεία, E. 501. T. 402.

μαντιῶν, T. 415. 489. C. 466.

Tr. 77. 1181.

μαντιῶς, T. 21.

μαντεύεσθαι, Aj. 757.

μάντευμα, T. 965. 972. 1011.

C. 400. 1490. A. 1025.

μαντική (τέχνη), T. 319. 728.

μαραίνειν, T. 1359. C. 1325.

Aj. 725.

μαργότης, F. 62.

μαρμαρέεις, A. 619.

μάρπηιεν, C. 1755. Tr. 792. Aj.

444.

μαρτυρεῖν, T. 1051. C. 1330.

A. 521. 1007. Tr. 428. 916.

Aj. 354.

μαρτύρεσθαι, C. 847.

μάσσω, Syndipnis, 4.

μασῆς, Tr. 746. C. 469.

μασιγίας, Cedalion, 3.

μάσιξ, Aj. 242. 1271. Ajax

Locro, 4.

ματὸς, Tr. 942. E. 778.

μασχαλίζειν, E. 447.

ματάζειν, T. 910.

μάταιος, Tr. 574. 596. 876.

904. 962. Aj. 1181. E. 644.

C. 814.

ματαίως, Tr. 957.

ματεύειν, T. 1071. 1080. C.

208. 1825. Ph. 1240. E.

1113.

μάτην, frustra, temere, T. 373.

893. 1076. C. 1089. 1521.

- falſo*, T. 617. C. 259. Ph. 348. E. 63. 1306. *Acritio*, 1.
- μάχη, C. 1297.
- μεγαλάνυμος, A. 152.
- μέγας, T. 761. 1007. et *passim*.
μεγάλαι θεαί, C. 715. μέγα, *adverbial*. T. 1042. A. 1182.
- μείζων, T. 783. C. 452. 625. 906. A. 188. Ph. 416. 461.
- μείζον ἢ φέρειν, T. 1324. μείζον ἢ κατ' ἀνδρωπον, C. 625.
- μέγιστος, T. 795. 1229. C. 498. *Ajace Locro*, 4. μέγιστα, *adverbial*. C. 732. ὡς μέγιστα, Ph. 467.
- μέδαν, A. 1131. *Laocoonte*, 2.
- μεδαρμόζειν, E. 31.
- μεδέπομαι, E. 1058.
- μέδῃ, T. 798.
- μεδίημι, T. 131. 803. C. 880. 961. 1502. A. 664. Tr. 200. *Aj.* 373. Ph. 785. 958. E. 630. 649. 1292.
- μεδίτημι, Ph. 468. μετάταδι, C. 158. *Tyndareo*.
- μέδῃ, C. 494.
- μεδέσσερον, Tr. 723. Ph. 1161.
- μειλίχιος, C. 155.
- μειόνως, C. 105.
- μείων, C. 387. *Aj.* 264. 439. *Alloadis*, 9.
- μελαγχαίτης, Tr. 850.
- μελάγχολος, Tr. 582.
- μέλαθρον, Ph. 1474. 1499. E. 1283.
- μελαμβαδής, *Polyxena*, 2.
- μελάμφυλλος, C. 495.
- μέλειν, μέλεισθαι, T. 1487. C. 682. 1120. 1498. A. 885. 1337. *Aj.* 698. 1009. Ph. 1064. E. 74. 461. 1466.
- μέλειος, C. 245. A. 990. 1325. Ph. 722. 1119.
- μελετᾶν, C. 166.
- μελέτη, Ph. 197.
- μελέτωρ, E. 851.
- μέλημα, Ph. 151.
- μέλλειν, *cupitari*, C. 218. 1698. E. 320. 1353. A. 505.
- μελλόγαμος, A. 639.
- μελλένυμφος, A. 644. Tr. 210.
- μέλος, *Aj.* 991. *Thamyri*, 1.
- μεμπής, *active*, Tr. 453. *passive*, C. 1091.
- μέμφομαι, A. 1171. Tr. 477.
- μέμψις, Ph. 1347. *Θenomaos*, 1.
- μένειν, οὐδὲν ἐν ταύτῳ μένει, *Alete*, 6.
- μενιῶναι, *Aj.* 341.
- μένος, E. 612. μέλαν μένος, *sanguis*, *Aj.* 1430.
- μέριμνα, T. 747. 1481. A. 870.
- μεριμνᾶν, T. 1144.
- μερίμημα, Ph. 187.
- μεσόμφαλος, T. 488.
- μέσσοις *poeticum*, pro μέσος, A. 1237. 1250.
- μεσός, C. 801.
- μεσώ, A. 286. 426.
- μέτα, μέτεσι, A. 48.
- μεταδόλλεσθαι, E. 1275.
- μεταγιγνώσκειν, *Aj.* 728. Ph. 1302.
- μετάγνοια, E. 583.
- μετάδρομος, E. 1405.

μεταίτιος, Tr. 264. 454. 1250.
 μεταλλαγή, Ph. 1162.
 μεταλλάσσειν, Tereo, 9. F. 56.
 μεταλλάσσεισθαι, F. 17.
 μετανίστημι, C. 171.
 μεταξὺ, Herc. in Tænaro, 2.
 μετάρσιος, A. 1021. Tr. 799.
 μετασπᾶν, C. 808.
 μετάστας, A. 729.
 μετατίθημι, Ph. 520.
 μετὰφέρειν γνώμην, Ph. 985.
 μέτεμι, μείλεσσομαι, E. 432. 479.
 μετέρχεσθαι τινα, Ph. 346.
 μέτεσι, T. 642. C. 595. A. 1084.
 E. 538.
 μετέχειν, T. 1486. C. 1554. A.
 541. Ph. 251.
 μετοικία, A. 902.
 μέτοικος, T. 460. C. 989. A.
 864. 880.
 μετόπιν, Ph. 1218.
 μετρεῖν, T. 569. Aj. 5. CEno-
 mao, 3.
 μετριάξιν, Ph. 1212.
 μέτριος, C. 1276. Ph. 180.
 μή, ἦ, ante diphthongum cum
 ea coalescunt, T. 13. 229.
 1012. C. 1217. A. 33. Tr.
 325. et passim.
 μηδαμᾶ, C. 530. 1163. 1773.
 μήδομαι, Tr. 900. 990. Ph.
 1142. 1167.
 μῆκος, C. 1201. A. 399. 452.
 μηχανύειν, C. 502. 1182. E. 1516.
 μηλοσφαγεῖν, E. 282. Judicio; 4.
 μῆνις, T. 718. C. 1393.
 μηνίω, C. 1020. 1339. A. 1191.
 Tr. 278. E. 572.
 μηνύειν, T. 102. 1405. C. 1252.

μή τοι, μή τι, Tr. 387. Creü-
 fa, 4.
 μητρόπολις, C. 740. A. 1135.
 μητρώος, Tr. 831. C. 1260. E.
 1453.
 μηχανήμα, C. 795.
 μηχανόεις, A. 371.
 μηχανορῥάφος, T. 395.
 μηχανῶ, Aj. 1056.
 μηχανῶμαι, C. 1090. Tr. 595.
 Ph. 298.
 μιαίνειν, C. 1439. A. 1056. A-
 lete, 4.
 μιαιφονος, E. 495.
 μιαιφός, A. 757. Tr. 1004.
 μίασμα, T. 97. 249. 321. 1031.
 A. 178. 787. 1054.
 μιάσων, T. 361. E. 277. 605.
 μιγνύειν, T. 810. 1014.
 μίμνειν, C. 665. 1094.
 μινύθω, C. 718.
 μινύρομαι, C. 703.
 μίσσημα, E. 291.
 μισθαρεῖν, A. 308.
 μῖσος, C. 1457. A. 771. Ph.
 1017.
 μιτρώδης, μιτώδης, A. 1236.
 μνάσμαι, T. 49. 572. 1076.
 1422. Tr. 1152. E. 1265.
 C. 1426. 1625.
 μνάσις, Syndipnis, 1.
 μνημεῖον, Ph. 1478.
 μνήμη, Aj. 521.
 μνημονεύειν, Aj. 1290. Ph. 122.
 F. 100.
 μνήμων, Aj. 1407.
 μνηστῆρ, Tr. 9. 15.
 μνηστis, Aj. 520. 523. 1286.
 μογερός, E. 93.

αἶγος, C. 1825.
 μῶρα, T. 882. *fatum, fors*, T. 732. 1479. C. 1286. 1520. 1616.
 ἁοῖραν νέμειν τινὶ, *satisfacere alicui*, Tr. 1254.
 μοιρίδιος, C. 232. A. 963.
 μολεῖν, T. 35. 965. C. 428. E. 39. 164. 456. 1247. et passim.
 μόλπη, Ph. 216.
 μομφή, Aj. 180.
 μοναρχία, A. 1177.
 μόνιμος, T. 1353.
 μόναιλος, Thamyri, 1.
 Μόριος Ζεύς, C. 737.
 μόρσιμος, A. 242. F. 32.
 μοῦνος, T. 312. 1439. C. 926. 1314. A. 314. 716. Tr. 281. 1225. Aj. 1293.
 μεσιχή, F. 100.
 μετομανής, F. 75.
 μοχθεῖν, C. 364. Tr. 1064.
 μέχθημα, C. 1687.
 μοχθηρός, Ph. 257. E. 601.
 μοχθητεῖον, F. 100.
 μόχθος, C. 106. 333. 450. 1427. Ph. 486. 1131. Achillis am. 2. Laocoonte, 4.
 μόχλος, F. 41.
 μυδαλῆος, E. 168.
 μυδᾶν, T. 1309. A. 416. 1020.
 μύδρος, A. 270.
 μύειν, A. 427. Tr. 1026. F. 81.
 μῆλος, Tr. 794.
 μυθεῖν, Aj. 876. 1060. 1181.
 μυκᾶσθαι, Aj. 322.
 μύλη, F. 65.
 μύξη, Alodis, 12.

μυτιόκαρπος, C. 708.
 μυρίος, ὁ χερόνος, C. 644. μυρία ἑξ, Nauplio, 3.
 μύσος, T. 138.
 μυχός, A. 1352. Aj. 572. Ph. 1041.
 μῦμαι, C. 877. Tr. 1152.
 μῦμος, Thyeste, 2.
 μυρία, T. 544. Aj. 1169. F. 10. Masculinum duale de feminis, C. 1747. E. 983.
 Masculinum plurale participium, seu pronomen de singulari femina, A. 938. cf. E. 401. duale, C. 1747.

N.

Νάβλα, F. 64.
 ναί, C. 27. 1829. Ph. 376.
 ναίειν, C. 846. ἐνάσθην, Iphicle, 2.
 ναιχί, T. 701.
 νᾶμα, A. 1143. Tr. 936. F. 82.
 ναμέρτεα, Tr. 176.
 ναοφίλαξ, Syndipnis, 7.
 ναπαῖος, T. 1045.
 νάπη, T. 1419.
 νάπος, C. 153. Tr. 443. Aj. 902.
 νάρμισσος, C. 715.
 ναυάγιον, E. 732. 1473.
 ναύαρχος, Aj. 1249.
 ναυβάτης, Aj. 348. Ph. 249. 273. 304. 586. 1055.
 ναυκληρεῖν, A. 1006.
 ναυκληρία, Syndipnis, 7.
 ναύκληρος, Ph. 129. 554.
 ναυκράτωρ, Ph. 1100.

- ναύλοχος, Tr. 642. Aj. 460.
 ναυτολεῖν, Ph. 248. 283. 352.
 557. Andromeda, 2.
 ναυτικός, Aj. 1294.
 ναυτίλλεσθαι, A. 728.
 ναυτίλος, Tr. 547. Aj. 1165.
 Ph. 223.
 νεάζειν, C. 387.
 νεανίας, E. 752. C. 348.
 νεᾶνις, A. 794. Tr. 311.
 νεᾶρς, C. 488. A. 163.
 νεάτος, A. 639. 819. Aj. 1204.
 νεηκυνής, Aj. 831.
 νεηκόνητος, E. 1412.
 νεῖκος, T. 498. 721.
 νεμεσητός, Ph. 1222.
 νέμεσις, Ph. 525. 611. C. 1836.
 νέμος, Aj. 413.
 νέμω, T. 248. C. 1461. Tr.
 166. 402. Aj. 265. Ægeo,
 1. Syndipnis, 6. pro νομίζω,
 C. 931. Tr. 490. Aj. 1348.
 E. 151. *teneo, possideo.* T.
 210. 245. 587. Aj. 1035. Ph.
 397. Ægeo, 1. νέμεσθαι, *ve-*
sci, Ph. 718. νέμειν χάριι ἀξι-
 αν, Scyriis, 4.
 νεόθεν, C. 1517.
 νεόποκος, C. 488.
 νεόρξαντος, Aj. 30. 839.
 νεόρξυτος, E. 900.
 νέορτος, C. 1577. Tr. 911. He-
 lena, 4.
 νεοσπάς, A. 1215. Pastoribus, 3.
 νεοσσός, A. 431.
 νεοσφαγής, Tr. 1146. Aj. 546.
 908.
 νέτομος, A. 1294.
 νεοχάρακλος, Aj. 6.
 νεοχμός, A. 162. Ph. 758.
 νέρτερος, C. 1618. 1647. 1732.
 A. 760.
 νευροσπαδής, Ph. 293. A. 534.
 νεφέλη, C. 1138.
 νεωρής, C. 763. E. 907.
 νεωσι, E. 1055.
 νεώτερον βούλευμα, Ph. 567.
 νηδύς, C. 1328.
 νηλεής, A. 1211. T. 189.
 νηλῆπας, C. 362.
 Νηρήϊδες, C. 751.
 νήπιος, T. 664.
 νησιώτης, Captivis, 6.
 νῆσος· ἐν τῇ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῳ,
 C. 728.
 νήφειν, C. 101.
 Νίκη, Minervæ cognomen, Ph.
 135.
 νικητήριον, Salmoneo.
 νικηφόρος, Tr. 189.
 νικομάχης, F. 86.
 νίπλειν, T. 1259.
 νιφάς, C. 1115.
 νιφάεις, T. 481.
 νιφοσιδής, Aj. 679.
 νόδος, Aj. 1032. Aloadis, 10.
 νομάς, T. 1376. C. 719. Tr.
 275. Aloadis, 12.
 νομίζειν, T. 39. A. 189. 749. C.
 834. 1674. Aloadis, 9.
 νόμιμον, E. 1102. A. 461.
 νόμισμα, A. 302.
 νομός, C. 1116.
 νοσήλεια, Ph. 39.
 νόσημα, Aj. 338. T. 315. 1324.
 Ph. 767. 921. Achillis am. 1.
 n d 2

νόσος, *via*, Ph. 43.
 νοσφίζειν, T. 711. Ph. 694. 1473.
 νόστος, *auster*, Ægeio, 1.
 νοσθεῖν, C. 620. 1257. Aj.
 1175. Ph. 1318. 1360. E.
 597. 1031.
 νοστέτμα, E. 345.
 νόκτερος, Aj. 217. E. 412. Syn-
 dipnis, 7.
 νυμφεῖον, A. 574. 903. 1219.
 Tr. 937.
 νυμφεύειν, A. 665. 827.
 νύμφευμα, T. 999.
 νυν encliticum pro δὴ corripitur,
 Aj. 87.
 νύξ, C. 1758.
 νύχιος, Ph. 878. C. 1312.
 νώδυνος, Ph. 44.
 νωμᾶν, ἐρευνᾶν, σκοπεῖν, T. 308.
 κινεῖν, T. 476. F. 23.
 νώνυμος, E. 1090.
 νωτίζειν, T. 201.
 νῶτον, Aj. 110. E. 720. Tr.
 1064. 1106. Laocoonte, 3.
 Neutrum plurale vice adverbii,
 T. 902. C. 324. 732. 1182.
 1584. A. 552. 907. 1332.
 Aj. 197. E. 165. 393. 968.
 Ph. 500. Syndipnis, 4. Col-
 chidibus, 1. F. 46.
 Nomen substantivum adjectivi
 loco cum cuiusvis generis
 substantivis iungitur; sicque
 primitiva adhibentur pro pos-
 sessivis, T. 596. A. 1183.
 Tr. 53. Ph. 226. 1517. cf.
 A. 1014.

Σ.

Ξαίνειν, Scyriis, 2.
 ξενία, C. 529.
 ξενίζειν, E. 96. Tyrone, 7.
 ξενόσασις, C. 91. Inacho, 4.
 ξενῆμαι, Tr. 65. Ph. 306.
 ξιφοκτόρος, Aj. 10.
 ξόανον, Thamyri, 2.
 ξουδός, Polyido, 4.
 ξυνός, Aj. 181.
 ξυγεῖν, Aj. 797.
 ξυζόν, βαίνειν ἐπὶ ξυζῆ, A. 1008.

Ο.

Ὁ articulus; vice pronominis
 οὗτος, T. 1101. E. 45. vice
 articuli relativi seu postposi-
 tivi, T. 1400. 1448. C. 308.
 780. 1323. Tr. 47. 741. Ph.
 14. A. 1098. et passim.
 ὄγκος, C. 1224. 1406. Tr. 830.
 E. 1148.
 ὀγκώω, F. 24.
 ὀγμεύειν, Ph. 164.
 ὀδαγμός, Tr. 783.
 ὀδίτης, Ph. 148.
 ὀδοιπορεῖν, T. 820. 1046. C. 100.
 884. 896. 1315. Aj. 1247.
 E. 1105. F. 57.
 ὀδοιπόρος, T. 300.
 ὀδός, ἑδός, var. lect.: C. 58. 1661.
 ὀδός, *modus, ratio*, T. 319. οἶω-
 νῶν ὀδοί, C. 1379.
 ὀξερός, Ægeio, 5.
 ὀδύνη, Aj. 262. Tr. 992. 1003.

1039. Ph. 185. 1170. A-
chillis am. 3.
ἔδυνάω, E. 806.
ἔδυσσεν, T. 1249. C. 1505. A.
704. Aj. 327.
ἔδυσμα, Tr. 50. 953.
ἔδωτὸς, C. 508.
Οἰάτιδος ἐκ νομῆ, C. 1116.
οἱ ἐγὼ, E. 676.
εἴαξ, F. 55.
οἴαδε, Ph. 258. 505. 964. E.
388.
οἰεῖα κακὰ, C. 798.
οἰέτης, T. 1133. C. 347. Tr.
925. Laocoonte, 3.
οἰέτις, F. 74.
οἰεὺς, T. 775.
οἰέω, C. 1401. 1605.
οἴκησις, A. 904. Ph. 31.
οἰκητῆρ, C. 654.
οἰκητῆς, T. 1471.
οἰκητὸς, C. 28. 39.
οἰκήτωρ, Tr. 286. 1177. Aj. 396.
517. C. 761.
οἰκίζειν, C. 819. Syndipnis, 9.
οἴκοθεν, Aj. 1071. 1120.
οἴκος· ἴκω παρὸς οἴκας, C. 774. ἢ
πᾶσις οἴκοι, C. 792.
οἰκονομεῖν, E. 192.
οἰκοποιός, Ph. 32.
οἴκωρεῖν, C. 356. Ph. 1366.
οἰκούρημα, Ph. 889.
οἰκούριον, Tr. 551.
οἴκωρς, Peleo, 1.
οἰκτεῖρειν, C. 110. 246. 259. Tr.
471. 1050. 1087. Aj. 510.
Ph. 312. 1070. Tyrone, 15.
F. 91.

οἰκτεῖρειν, T. 1529. C. 583. Tr.
316. 868. 914. Ph. 230.
οἴκτος, A. 871. Tr. 302. 814.
877. Aj. 525. 905. Ph. 988.
E. 100. C. 1707.
οἰκτρὸς, T. 58. 1483. Tr. 247.
1088. Ph. 1196.
οἰκτρῶς, Tr. 1097. Ph. 1071. E.
102. 145.
οἰμωγῇ, Tr. 796. 803. Aj. 317.
Ph. 191. E. 122.
οἰμωγμός, F. 23.
οἰμῶζειν, C. 855. A. 1224. 1240.
Aj. 953. 978. E. 790.
οἰνάνθη, Thyeste, 6.
οἰνόχυτος, Ph. 723.
οἰνώ, Tr. 272. F. 14.
οἰνώψ, T. 220. ubi solus Tri-
clinius scripsit οἶνοπα. In
Brunckii codice D. οἰνώπαν
ab οἰνώπης, C. 706.
οἰοδότης, Aj. 620.
οἰόζωνος, T. 865.
οἰσέον, C. 1425. A. 316.
οἰσρέω, Tr. 665.
οἰσρημα, T. 1349.
οἰσροπλήξ, E. 5.
οἰσρος, A. 1014. Tr. 1270.
οἶτος, E. 169.
οἶχνεῖν, Aj. 565. E. 167. 315.
οἶχομαι cum participio, C. 302.
948. 1064. Aj. 1018. 1288.
Ph. 419. F. 4. et passim. οἶχο-
μαι, οἶχωκα, perii, Tr. 1159.
Aj. 906. 1147. Thamyri, 1.
οἶωνοδέτης, T. 492.
ὀκλάζειν, C. 194.
ὀκνεῖν, T. 765. 768. 941. 995.

1005. E. 322. Aj. 81. Ph. 94. et passim.
 ὀκνηρὸς, T. 853.
 ὄκνος, T. 1198. C. 680. Tr. 7. Aj. 82. Ph. 228. 908. E. 323. et passim.
 ὀλεΐζειν, T. 1557. E. 695. Tyn-dareo. F. 24.
 ὀλεΐως, C. 1797.
 ὄλος, T. 1223. 1313. 1314. Alete, 6. 10.
 ὀλέθριος, Tr. 858. 893. Aj. 402. 810. C. 1757.
 ὀλεθρος, T. 438. 672. 1166. Creüsa, 2. de persona, T. 1370.
 ὀλέκειν, A. 1296. Tr. 1030.
 ὀλίγος, A. 636.
 ὀλισθαίνειν, E. 748.
 ὀλκός, E. 869.
 ὀλλυμι, C. 407. fut. ὀλῶ, T. 456. A. 762. Tr. 731. Ph. 1428.
 ὀλλυσθαι, T. 657. 677. 818. 841. 1177. A. 774. ἔλωλα, pcrüi, T. 778. 968. 975. 1186. C. 1650.
 ὀλόεις, Tr. 530.
 ὀλόμενος, Epigonis, 4.
 ὀλός, E. 847.
 ὀλοσχερής, F. 50.
 ὀλοφύρεσθαι, E. 148.
 ὀλυμπος ὁ θεῶν, C. 1726.
 ὀμαιμος, T. 651. C. 329. 335. 1034. 1470. 1855. A. 518. E. 12.
 ὀμαίμων, C. 1340. Tr. 1163. Aj. 1329. ὀμαιμονέστερος, A. 492.
 ὀμαρτεῖν, C. 1718. Thyeste, 5.
 ὀμαυλος, T. 197.
 ὀμβριος, C. 1572.
 ὀμβρος, T. 1310. C. 363. 722.
 ὀμέσιος, Niptris, 1.
 ὀμευνέτις, Aj. 501.
 ὀμιλεῖν, T. 375. 1209. Aj. 648. 1220.
 ὀμίλημα, E. 495.
 ὀμιλία, T. 1510. Aj. 881. Ph. 71. E. 420.
 ὀμματοσερής, C. 1325.
 ὀμνυμι, Tr. 1201. 1204. Ph. 361.
 ὀμογενής, T. 1385. Alcmaëone, 2.
 ὀμόγνητοι θεοὶ, C. 1398.
 ὀμόθεν, E. 157.
 ὀμοκλεῖν, E. 714.
 ὀμολογεῖν, Ph. 1004.
 ὀμόπιτοις, A. 744.
 ὀμοῖξοθεῖν, A. 542.
 ὀμόςπλαγχτος, A. 517.
 ὀμόςπορος, T. 268. 468. Tr. 216.
 ὀμόςτολος, T. 221.
 ὀμῆ, ἔγγυς, A. 1194. Ph. 1247.
 ὀμφαξ, Thyeste, 6.
 ὀμφή, C. 103. 577. 1416.
 ὄναξ, E. 427. Acrisio, 6.
 ὄνειδίζειν, T. 380. 420. 449. 1444. 1521. C. 787. 1026. 1057. Aj. 1315. Ph. 530.
 ὄνειδος, T. 531. 803. 816. 1054. 1515. C. 786. 1022. Tr. 258. 469. Ph. 483. 863.
 ὄνημι, ὄναμαι, T. 656. C. 1097. Tr. 579.

ἰήσιμος, A. 1007. Tr. 1031.
Aj. 674.

ἴησις, C. 292. 465. A. 626.
Aj. 400. E. 1067.

ἰνομάζομαι, active, T. 1040.

ἰξύθηκτος, A. 1309.

ἰξυκώκυτος, A. 1322.

ἰξύνειν, Tr. 1192.

ἰξυπλήξ, Polyxena, 2.

ἰξύς, Aj. 1017. Ph. 821. E. 30.
739.

ἰξύτονος, Aj. 636. Ph. 1121. E.
245.

ἰξύφωνος, Tr. 980.

ἰξυχόλως, A. 967.

ἰπαδός, C. 1149. Tr. 1280.

ἰπάων, C. 1162. A. 1120.

ἰπηνίκα, C. 447. Ph. 469.

ἰπισθιν, Aj. 1266. A. 651.

ἰπλίξισθαι, E. 1002.

ἰπός, ἐν Ῥιζοτόμοις.

ἰπτῆρ, Aj. 29.

ἰπτός, A. 481.

ἰπώρα, Tr. 716. Thyeste, 6.

ἴπως, *quomodo*, pendens a verbo
vel expresse vel supplendo,
cum futuro indicativi con-
struitur, Œd. T. 414. Tr.
462. Athamantis fragm. cf.
Aj. 557. Ph. 56. 79. ἴπως
μὴ cum futuro indicativi con-
struitur, numquam cum ao-
risto primo subjunctivo vocis
activæ vel mediæ, T. 1094.
E. 969. Ph. 1097.

ἰργαίνειν, transitive, T. 543.
neutrum, Tr. 561.

ἰργانون, Aj. 380. *opus*, Polyi-
do, 4.

ἰργῆ, τρέπος, T. 345. A. 362.
887. 969. Aj. 647. 1172.

ἰργία, A. 1025. Tr. 778.

ἰργίξιν, T. 347. 372.

ἰρέγειν, Ph. 1232. C. 891.
1192.

ἰρεϊβάτης, Ph. 978.

ἰρειος, Tr. 801. 1182. Ph.
960.

ἰρεσιβάτης, ἰρεσσιβάτης, T. 1119.
A. 356.

ἰρέτερος, Ph. 395.

ἰρθιος, A. 1220. E. 685. C.
1695. Alodis, 12.

ἰρθέκραντος, A. 1217.

ἰρθέπας, A. 996.

ἰρθός, A. 196. Tr. 378. E. 725.
744. ἰρθοῖς ὅμασιν ἰρᾶν, T.

1406. εἰς ἰρθὸν ἐκφέρειν, C.

1489. δι' ἰρθῆς, A. 1006. κατ'

ἰρθὸν, T. 88. ἰρθᾶ, adverbial.
T. 427. 922.

ἰρθῆν, T. 39. C. 408. A. 169.
686. 1172. Ph. 841. 1336.

Œnomao, 3.

ἰρθῶς, T. 558. 1469. A. 99. E.
557. 1046.

ἰρίξιν, A. 458. Tr. 241. 767.
Ph. 645. Ægeo, 1.

ἰρκιος, C. 1708. A. 311. ἰρκιῶ
Ζεύς, Ph. 1362.

ἰρκοι γυναικός, E. 36.

ἰρκαμοτιῆν, A. 271.

ἰρκαῖν, A. 135. Aj. 175.

ἰρμασθαι, C. 1123. 1221. 1393.
1506. A. 1122. Tr. 877.

Aj. 198. 1241. Ph. 470. 533.

E. 70.

ἰρμεῖν, C. 146.

ὀρμὴν, Tr. 733. Ph. 240. καὶ
 ὀρμὴν, Ph. 573.
 ὀρμίζειν, Ph. 553.
 ὄρμος, Ph. 220. 305.
 ὀρνιθοσκοπός, A. 1011.
 ὄρνις, οἰον, T. 52.
 ὀρνυμαι, T. 173. C. 1385.
 ὀρούειν, T. 896. E. 1470.
 ὀρύσσειν, Aj. 668.
 ὀρφανίζειν, Tr. 959.
 ὀρφανιστής, Aj. 512.
 ὀρφανός, Aj. 662. F. 25.
 ὀρχημα, Aj. 709.
 ὄρω, ὄρσω, ὄρωρα, ὄρμενος, T. 187.
 C. 1693. A. 1072.
 ὀσμᾶσθαι λόγῳ, Helena, 2.
 ὅσος—οὐχ ὅσον δοκεῖς, Laocoon-
 te, 3.
 ὀτρύνειν, Aj. 60. 782. E. 28.
 1278.
 ὀτλοός, ὀτοός, C. 1549. Aj.
 1221.
 οὐ μὴ construitur cum futuro
 indicativi, Tr. 996. Ph. 385.
 cf. C. 421. 896. 1079. E.
 43.
 οὐδαμᾶ, A. 841.
 οὐδίζειν, Triptolemo, 6.
 οὐκ ἔσθ' ὅπου, ὅπως, ὅτε, Aj.
 1088. T. 456.
 οὐλίος, Aj. 945.
 οὐνομα, Ph. 254.
 οὐράνη, Syndipnis, 2.
 οὐρανία ἄχρη, C. 713. ἀστραπή,
 C. 1536.
 οὐρεσιώτης, Ph. 1177.
 οὐρίζειν, T. 714.
 οὐρεῖος, Aj. 898. 1102. Ph. 358.
 793. Syndipnis, 7.

οὐρεός, Tr. 475. 828. Ph. 876.
 οὐσία, Tr. 928.
 οὐ τι πον, *num?* Ph. 1262. οὐ
 τι πω, C. 1027. 1435. Aj.
 106.
 οὐχί, T. 1034. C. 376. 1082.
 1095. 1272. A. 3. 470. et
 passim. Restitutum a Brunck-
 io, T. 1012. C. 1263.
 ὀφειλέτης, Aj. 591.
 ὀφελος, Ph. 1424.
 ὀφθαλμός, *documentum*, T. 1006.
 ὀφλεῖν κακίαν, T. 520. δίκην, Po-
 lyxena, 3.
 ὀφλισκάνειν, A. 476. 1040.
 ὀχημα, Tr. 668. E. 742.
 ὀχθη, A. 1145. Ph. 733.
 ὀχθος, Tr. 533. Ph. 736.
 ὀχλεῖν, T. 454.
 ὄχος, T. 827.
 ὄψις, *oculus*, T. 1359. σελήνης,
 F. 56.
 Optativus cum particula *ἂν* fu-
 turi vim habet et imperativi,
 T. 95. 351. 578. A. 450.
 1120. E. 1521. Aj. 88.

Π.

Παγετώδης, Ph. 1110.
 παγκάκιστος, A. 753. Tr. 1140.
 παγκαρπία, Polyido, 4.
 πάγκαρπος, T. 83. πάγκαρπα
 ξύματα, E. 637.
 παγκευθής, C. 1633.
 πάγκλαυτος, πάγκλαυτος, A. 842.
 Tr. 664. E. 1091.
 παγκληγία, F. 95.

- πάγκοινος, A. 1061. 1131. E.
 138.
 παγκοίτης, A. 815. 821.
 παγκόνιτος, Tr. 512.
 παγκρατής, C. 636. Aj. 684.
 Ph. 690. 1012. Phædra, 4.
 πάγος, *collis*, C. 1002. 1672. A.
 417. 997. Tr. 643. 1207.
 Captivis, 7. Alodis, 12. I-
 nacho, 2. *glacies*, A. 363.
 Ph. 296. Achilles am. 1.
 πάγχαλκος, A. 147.
 πάγχορτος, Tyrone, 7.
 πάγχερις, Tr. 674.
 πάγχερσος, Aj. 92. E. 512.
 πάθη, ἡ, C. 7. A. 990. Aj.
 295.
 πάθημα, T. 562. 1271. C. 374.
 Tr. 145. Ph. 194. 341.
 πάθος, τὸ, T. 859. C. 631. et
 passim. τὸ συμβεβηκὸς πρᾶγμα,
 T. 751. τὸ συντυχὸν πάθος,
 Aj. 313.
 παιάν, T. 5. Tr. 214.
 παιδαγωγεῖν, Philoct. in Troja.
 παιδεύειν, C. 589. 974. Tr. 458.
 Aj. 600. Ph. 1399.
 παίδευμα, F. 100.
 παιδοκτόνος, A. 1313.
 παιδοποιεῖν, E. 591.
 παιδοτρόφος, C. 733.
 παιδεργία, T. 1279.
 παίειν, C. 567. A. 177. 1286.
 1315. 1321. Tr. 1052. 1102.
 Aj. 308. E. 747.
 παίζειν, E. 569.
 παιών, Ph. 169. 853.
 Παιώνιος, Tr. 1224. Ph. 1383.
 πακτῆν, Aj. 580.

- παλαίειν, F. 23.
 παλαιός, *frivulus*, T. 298.
 πάλαισμα, T. 898.
 παλαιστής, Ph. 436. F. 70.
 παλαίφατος, C. 467. 1446. Tr.
 836.
 παλάμη, Ph. 178. 1236.
 παλαμναῖος, Tr. 1223. E. 589.
 πάλιν, T. 868. C. 81. 1468. Ph.
 126. πάλιν ὀρεῖν, *avertere vul-*
lum, Ph. 958.
 παλίντονος, Tr. 520.
 παλιντρεῖδης, Ph. 453.
 παλίντροπος, Ph. 1251. Aj. Lo-
 cto, 4.
 παλίζῳοια, F. 58.
 παλίσσυτος, T. 202.
 πάλλειν, A. 402. Ph. 1153. E.
 712.
 πάλος, A. 281.
 παλτός, A. 133.
 παλύνειν, A. 253.
 παμβῶτις, Ph. 395.
 παμμήκης, C. 1680.
 πάμμηνος, E. 857.
 παμμητωρ, A. 1293.
 πάμμορος, C. 157.
 παμπήδην, Aj. 928.
 παμπληθία, Laocoonte, 3.
 πάμπληκτος, Tr. 513.
 πάμπλητος, Tyndareo.
 πάμπολις, πάμπολυς, A. 624.
 παμφαής, Ph. 735.
 παμφεγγής, E. 105.
 πάμφλεκτος, A. 1018. E. 1146.
 πάμψυχος, E. 845.
 πανάθλιος, C. 1172. Ph. 1054.
 πανάργυρος, Acrisio, 11.
 πάναρχος, C. 1358.

- πανδάκρυτος, Tr. 50. Ph. 700.
 πανδαμάτωρ, Ph. 1513.
 πάνδημος, A. 7. 1155. Aj. 175.
 855. E. 988.
 πάνδικος, Tr. 298. πανδίκως, C.
 1371. Tr. 620. 1263.
 πανδόχος, Inacho, 4.
 πανήμερος, Tr. 673.
 πάνθυτος, Aj. 722.
 παννυχίς, E. 92.
 πάννυχος, A. 158. 1167. πάννυ-
 χα, adverbial. Aj. 942.
 πανόδυτος, E. 1083.
 πάνξεινοι, Acrisio, 11.
 πανεργεῖν, A. 74.
 πανούργημα, E. 1405.
 πανεργία, A. 306. Ph. 413.
 950.
 πανούργος, Ph. 453. Phædra, 3.
 τὸ πανούργον, ἢ πανεργία, E.
 1542.
 πανσαγία, A. 108.
 πανσέληνος, T. 1109.
 πάνσυρτος, E. 857.
 παντάρχας, C. 1141.
 πανταχῇ, C. 122. A. 645.
 πανίλαχῆ, Aj. 1258. 1269. 1386.
 Aloadis, 5. Syndipnis, 5.
 παντελής, T. 949. A. 1028.
 1177.
 παντελῶς, T. 684. Tyndareo.
 πάντιμος, E. 689.
 παντλήμων, T. 1400. E. 150.
 παντογένης, A. 615.
 παντοδαπός, Phædra, 1.
 παντοπόρος, A. 365.
 παντόπλης, C. 1142.
 παντηγός, Aj. 445.
 πανύστατος, Tr. 887. Aj. 869.
- πανώλεθρος, Aj. 850. Ph. 325.
 E. 1015.
 πανώλης, C. 1070. 1329. Ph.
 1395. E. 546.
 παπαί, Ph. 752. 798. 916.
 παπλιάινειν, A. 1245. Aj. 11.
 πάρα, πάρεσι, T. 1269. C. 577.
 844. 1574. A. 1109. 1193.
 Ph. 754. et passim.
 παραβαίνειν, Tr. 507.
 παραβάλλειν, C. 235.
 παραβατός, A. 886.
 παραβώμιος, T. 193.
 παραγγέλλειν, Ph. 1209.
 παραγέειν, T. 993. A. 300. E.
 861. 1409.
 παραγκάλισμα, A. 661.
 παραδείγμα, T. 1217.
 παραδίδωμι, Ph. 65. 403.
 παραινεῖν, T. 937. 1533. C. 477.
 1245. A. 1329. Tr. 683. Ph.
 122. 630. 1389. 1480. E.
 949. 1501.
 παράκειμαι, Ph. 882.
 παράκτιος, Aj. 663. Theseo.
 παράλιος, Aj. 1084. Pastori-
 bus, 3.
 παραλλάξ, Aj. 1106.
 παραλλάσσειν, A. 304.
 πάραλος, Aj. 412.
 παραμείβειν, T. 512. C. 128.
 παραμνύομαι, Tr. 1140.
 παραμνυθεῖσθαι, A. 947.
 παραμύδιον, E. 129.
 παραναιετώ, Tr. 644.
 παραπέμπειν, Ph. 1505.
 πάραπετάννυμι, var. lect. C. 749.
 παραπλήκτος, Aj. 229.
 παραπράσσειν, Aj. 261.

παρὰρήνυμι, παρὲρῶλα, Ph. 845.

παρὰρίπτειν, T. 1514. Scyriis, 4.

παρὰρῶνιά, παρὰρῶνιά, Ph. 662.

π. ρασπᾶν, C. 1249. A. 803. E.

734.

παρὰσατεῖν, T. 408. E. 923.

παρὰγάτης, A. 682.

παρὰγάτης, C. 586. Tr. 905.

παρὰσεῖχειν, T. 827. A. 1269.

πάραυλος, C. 819. Aj. 902.

παρὰφέρειν, C. 1746.

παρὰφρονεῖν, Ph. 833.

παρὰφρόνιμος, T. 709.

παράφρων, E. 474.

παρδαληφρόν δέρις, Ajace Locro, 6.

παρεγγυᾶν, C. 95.

πάρεδρος, A. 809.

παρεικάθειν, C. 1399. A. 1114.

παρέικειν, Ph. 1076.

παρεῖναι, *adesse*, T. 759. 776.

1290. 1437. C. 31. 293.

1160. et *passim*.

παρέρειν, A. 374.

παρεισδέχομαι, Tr. 546.

παρέξιμι, *prætergredior*, A. 60.

παρεξέρχεται, A. 933.

παρεργον, Ph. 479.

παρερχεται, T. 1272. C. 957.

1462. A. 1227. Tr. 230.

917. Ph. 1396. E. 1353.

Laocoonte, 4.

πάρεσι, T. 785. Ph. 368. *παρὸν*,
Syndipnis, 3. F. 10.

παρέσιος, A. 380. E. 271.

παρευδύνειν, Aj. 1088.

παρέχειν, T. 36. 53. 585. Tr.

1277. E. 1151. C. 1348.

1568.

παρήγορος, E. 231.

παρηγορεῖν, Helena, 2.

παρήκω, C. 597. Aj. 753.

παριδεῖν, T. 1526.

παρήμι, T. 291. 353. 706. C.

376. 618. 1276. 1737. A.

1055. 1207. *παρεῖτο*, E. 547.

734. 821.

παρίστημι, T. 645. 930. 1066.

C. 504. 1048. 1085. Tr. 761.

Iphigenia, 1. Myfis, 1. *παρὰ*

σαθήτω, *imperat.* aor. 1. *pas-*

sivi, C. 1334. *παρὰστήσασθαι*,

subigere, C. 971.

πάροικος, A. 1169. *Pastoribus*, 4.

παροιμία, Aj. 673. Inacho, 1.

παρ' οὐδέν, A. 472. παρ' ἑδὲν ἄ-

γειν τι, 34. παρ' ἑδὲν κήδεσθαι

τινος, id est οὐδαμῶς, E. 1343.

παρ' οὐδέν ἐστὶ μοι τοῦτο, T.

1002.

παρουσία, Aj. 540. E. 954.

1110. 1264.

παρωδεῖν, Tr. 362.

πάσσομαι, A. 208.

πασάς, A. 1221.

πάσχειν, C. 1608. Ph. 1467. τί

πάθω; *quid agam?* Tr. 990.

τί πέπονθας, *quid accidit tibi?*

Ph. 747. ἔρσις πεπονθώς, 924.

εὖ πάσχειν, Nauplio, 3. *πα-*

δων, *expertus*, Phædra, 5.

παταγεῖν, Aj. 168.

πάταγος, A. 127. Tr. 527.

πατάσσειν, A. 1109. Ph. 755.

παλεῖν, A. 756. Aj. 1165. 1352.

Phædra, 3.

πάτριος, T. 1415. Ph. 1243.

πατριώτης, T. 1110.

πατρογενής, A. 950.

πατροκτόνος, T. 1319. C. 28.
999.

παίροφόντης, T. 1462. Tr. 1141.

πατεῖος, C. 1455. A. 995.
1190. Tr. 571. 1184. Ph.
369. 956. E. 413. Syndip-
nis, 9. παῖξος Ζεὺς, Tr. 766.
Θεοὶ πατεῖοι, C. 789. Tereo,
7.

παύειν, C. 1834. A. 975. Ph.
1419. E. 797. παύει pro παύ-
ου, Ph. 1308. παύεσθαι, T.
643. A. 91. Tr. 596. Aj.
263. 483. 1370. Ph. 1313.
1470. C. 1095.

παῦλα, C. 89. Tr. 1271. Ph.
1367.

παῦρος — τὰ παῦρ' ἔπη, Acrisio, 4.

παυσανίας, F. 86.

παυσίλυπος, Nauplio, 1.

παυσήρ, Ph. 1484. E. 306.

παυσήριος, T. 150.

πιδάω, Aj. 685.

πιδιάς, A. 426. Tr. 1075.

πιδόν, C. 752. Hermione, 2.

πειδαρχεῖν, Tr. 1194.

πειδαρχία, A. 687.

πιίδομαι, πιδοῦ, ἐπιδόμην, πιδέ-
σθαι, T. 661. 1083. 1084.
1455. C. 1245. 1399. 1509.
Tr. 1244. Ph. 1255. E. 431.
1021. 1213.

πειθῶ, E. 564. F. 57. 73.

πεινᾶν, Iride.

πειῖρα, Aj. 2. 290. 470. 1076.
E. 473.

πειρᾶσθαι, C. 796. 808. Ph.
150. E. 470. 1258. Tereo,

6. *πέπειρα*ναι, passiva signifi-
catione, Tr. 590.

πεισέον, T. 1537. Ph. 1021.

πελάγιος, Tr. 661.

πέλαγος, C. 695. 1828.

πελάζειν, Aj. 899. Ph. 157. 304.
1192. 1365. 1453. C. 1167.
1844.

πελᾶν, Ph. 1179. E. 499. C.
1115.

πέλας, οἱ *πέλας*, alii, Aj. 1170.
E. 553. Alodis, 8.

Πελασγοὶ Τυρσηνοὶ, Inacho, 2.

πελάτης, Ph. 687. 1193.

πέλαα, Aj. 140. Ph. 292.

πελειᾶς, C. 1137. Tr. 175.

πέλω, συμ, T. 253. Tr. 1177.
E. 267. *πέλομαι*, Aj. 159.

πέμπειν, *deducere, transvehere*, Tr.
422. 580. Ph. 501. 934. 1408.
pro μεταπέμπειν, C. 629. A.
167.

πενδεῖν, C. 1836.

πενδερός, C. 1367.

πενία, F. 26.

πεντάεθλον, E. 693.

πεντέμορφος, Troilo, 1.

πεντηκοντάς, Nauplio, 5.

πεξᾶ, Ajace Locro, 5.

πέπειρος, Tr. 741.

πέπλος, Tr. 687. 771. 787.
941.

πέπλωμα, Tr. 622.

πεπερωμένος, C. 434. A. 1339.

πέπων, C. 450. Helena, 5.

πέρα, T. 74. 351. C. 261. 678.
Ph. 335. 1322. E. 635. 1515.
1541. Epigonis, 2.

περαίνειν, Aj. 22.

- παραιτέρω, Tr. 676. 965.
 πέρασις, C. 104.
 Πέργαμον, Ph. 350. 356. 620.
 πέριξ, Camiciis, 2.
 πέρω, T. 1477. C. 735. Tr.
 248. 369. 474. 763. Ph.
 621.
 περίαλλα, adverb. T. 1249.
 περιβαίνειν, A. 1223.
 περιβλέπειν, C. 1051.
 περιβόητος, T. 201,
 περιβρύχιος, A. 342.
 Περίδοος, C. 1665.
 περιιδεῖν, *spernere, negligere*, T.
 1526.
 περιμένειν, A. 1305.
 περιναίετ' αὖ, Tr. 644.
 πέριξ, A. 1309.
 περιπετής, A. 1237. Aj. 918.
 περιπολεῖν, T. 1285.
 περίπολος, A. 1165.
 περιποτάομαι, T. 490.
 περιπλύσσειν, A. 898.
 περιπλυχῆς, Aj. 909. 927.
 περιρρέω, E. 364.
 περίρρυτος, Ph. 1. 242.
 περισκελῆς, A. 481. Aj. 658.
 περισκόπειν, E. 903. F. 90.
 περισπερχῆς, Aj. 999.
 περισσεύω, E. 1303.
 περισσός, T. 860. Aj. 769. E.
 156. 1255. Aload. 5. F. 27.
 περισσά. δεῖν, πρᾶσσειν, Tr.
 626. A. 68.
 περιτέλλειν, A. 915. Aj. 832.
 1189. Ph. 452.
 περιτεφῆς, E. 901.
 περιτεροφῆ, Nauplio, 5.
 περιτέλλεσθαι, T. 159.
 περιφανῆς, Aj. 66.
 περίφαντος, Aj. 228. 603.
 περιφανῶς, Aj. 81.
 περιφραδῆς, A. 354.
 περιχαρῆς, Aj. 702.
 περιώσιος, Phædra, 1.
 περόνη, T. 1300.
 περονίς, Tr. 942.
 πέσημα, Aj. 1052.
 πεσσοί, Nauplio, 6.
 πέτομαι, T. 495. 1341.
 πέτρα, C. 1115.
 πετραῖος, A. 838. Tr. 642. Aj.
 706. Ph. 464.
 πετρήρης, Ph. 1294.
 πέτρινος, Ph. 161.
 πετρώδης, A. 785. 970.
 πευκήεις, A. 125.
 πεύκινος, Tr. 1214.
 πέφνειν, T. 1518.
 πηγνύω, Aj. 830. 832. E. 422.
 πηδᾶν, Aj. 30. 1296.
 πήδημα, Aj. 844.
 πηκτὴ, Thamyri, 2.
 πηκτὶς, Thamyri, 1. Myfis, 4.
 πηκτὸς, Aj. 918.
 πηλαμῖς, Pastoribus, 4.
 πῆμα, C. 1260. 1525. Tr. 43.
 131. Aj. 363. 967. Ph. 510.
 778. E. 583. Epigonis, 2.
 πημαίνειν, C. 878. 947. Tr. 48.
 728. Aj. 1173. 1331.
 πημονή, T. 371. 1261. A. 332.
 Tr. 380. 1205. E. 945.
 πίερα, Tr. 779.
 Πιερίδες, Syndipnis, 1.
 πικρὸς, A. 429. Tr. 694. Aj.

500. 981. 1023. 1256. 1376.
Ph. 257. 516. C. 633. 1681.
πικρῶς, Alete, 5.
πιμελή, A. 1023.
πίμπλημι, E. 731. 912.
πιννοτήσης, Amphiarao, 2.
πίνος, C. 1324.
πίομαι, C. 649.
πιπράσκω, Tr. 256. Ph. 1002.
πίπτειν εὖ, E. 1495. πίπτειν ἐς
τοσῶτον αἰκίας, C. 781.
πιτεύειν, T. 658. Tr. 67. E.
890.
πίσις, Ph. 828. E. 737. 893.
δυσήκει δὲ πίσις, C. 638. χερὸς
σῆς πίσις, C. 1703.
πισὸς, *fidus, fidelis*, T. 393.
1137. C. 347. 369. et passim.
pro πίσυρος, πεποιθὸς, C. 1086.
τὸ πισὸν, *fides*, Tr. 402. πισὸς,
certus, E. 776.
πισοῦμαι, C. 677. 1094.
πίτνειν, C. 1813. 1821.
πλάζομαι, C. 1295. Aj. 899.
πλάθειν, Ph. 734. E. 222.
πλανᾶν, C. 321. πλανᾶσθαι, C.
308. 360.
πλάνη, T. 67.
πλάνημα, T. 746.
πλάνης, T. 1048.
πλανήτης, C. 3. 122.
πλάνος, C. 1176. Ph. 771. cf.
T. 67.
πλάξ, T. 1122. C. 1634. 1647.
1754. Tr. 277. Aj. 1237.
Ph. 1476.
πλάσσειν, Aj. 148.
πλαστὸς, T. 799.
πλάτη, C. 749. Aj. 358. Ph.
359.
πλατὺς, Aj. 1267.
πλεῖων, T. 255. Tr. 744. Aj.
1134. E. 428. 1371. 1389.
πλεκτὸς, T. 1295. A. 54. ἐν ῥι-
ζοτόμοις.
πλεύμων, *vid. in πνεύμων*.
πλεύρα, Tr. 948.
πλευροῦσθαι, Tr. 955.
πλευροκοπεῖν, Aj. 236.
πλευρὸν, C. 1174. *Ægeo*, 3.
πλέω στόλον, Ph. 1066.
πλέων, Tr. 961. Aj. 363. 885.
E. 203. C. 1275. ἐς πλέον
ποιεῖν, T. 937.
πλέως, C. 1224. A. 732. Aj.
1131. 1169. Ph. 1102.
πλήγῃ, A. 1351.
πληγμα, A. 256. 1294. Tr.
531.
πληθεῖν, C. 544. A. 123. Ph.
527.
πληθος, A. 885. T. 432. 550.
C. 67. A. 593. Ph. 730.
πληθύνειν, πληθύνειν, C. 390. 985.
Tr. 54.
πληκτρον, Syndipnis, 7. Achillis
am. 3.
πλήρης, C. 812. Ph. 1115. Pan-
dora.
πλήρωμα, Tr. 1229.
πλήσσειν, Tr. 948. πληγῆναι, C.
632.
πλόκος, Aj. 1198.
πλετίζειν, T. 30.
πλωάδες, Ph. 1121.
πλώσιμος, C. 695.

πλωτὸν γένος, F. 23.
 πιεῖν μέγ, Syndipnis, 2.
 πνεῦμα ταῦτόν οὔ ποτ' ἐν ἀνδράσι
 βέβηκεν, C. 639. ἀνδρωπός ἐστι
 πνεῦμα, Ajace Locro, 3.
 πνεύμων, Tr. 576. 791. 1071. F.
 23.
 ποδαγός, A. 1210.
 ποδαπός, C. 1222.
 ποδίζουμαι, Acrisio, 3.
 ποδάκης, A. 1116.
 ποδεῖν, Aj. 977. E. 4. 172. Tr.
 104. C. 1575.
 ποδεῖνός, Ph. 1491. E. 1110.
 πόθος, ἐν πόθῳ, vel εἰς πόθον λαμ-
 βάνειν, C. 1751. σὺν πόθῳ γὰρ
 ἡ χάρις, 1165.
 ποῖ, πῦ, Aj. 1254. 1307. 1325.
 ποιήεις, C. 154.
 ποιικίλλειν, Tr. 417. 1137.
 ποικ λόμητις, Tereo, 9.
 ποικίλον μηχανημα, C. 795.
 ποιικιλόσολος, Ph. 346.
 ποιικιλῶδης, T. 130.
 ποιικίλως, Ph. 131.
 ποιικιλώτατος, Polyido, 4.
 ποιμαντήρ, Nauplio, 5.
 ποιμὴν, Aj. 360.
 ποίμνη, Aj. 42. 53. 234.
 ποίμνιον, Aj. 27.
 ποιῶν, E. 566.
 ποίνιμος, Tr. 821. Aj. 854. E.
 212.
 πόκος, Tr. 688.
 πολεύειν, A. 348.
 πόλισμα, C. 1566. Ph. 1470.
 πολίτις, E. 1240.
 πολλά, adverbial. C. 1584. E.
 417. 605. Tereo, 6.

πολλαχῇ, C. 1697.
 πολυάρματος, A. 154.
 πολύγλωσσος, Tr. 1184. E. 643.
 900.
 πολύζηλος, T. 389. Tr. 188.
 πολύθυτος, Tr. 769.
 πολύκερως, A. 55.
 πολύκοινος, Aj. 1212.
 πολυκτῆμων, A. 855.
 πολύνωπος, Tr. 668.
 πολυμήχανος, Ph. 1163.
 πολύμοχθος, C. 160. 1295.
 πολύξεσος, C. 1640.
 πολύπληκτος, A. 625. Aj. 1205.
 πολυπληθία, Tyrone, 11.
 πολύπονος, C. 203. Tr. 120. Aj.
 645. Ph. 790. E. 507.
 πολύπυς, E. 490.
 πολύρξαφος, Aj. 576.
 πολύρξυτος, E. 1445.
 πολυσεφής, T. 83.
 πολύστονος, Ph. 1384. E. 1289.
 πολύσχιςος, C. 1663.
 πολύτλας, πηλύτλας, Aj. 970.
 πολύφθορος, Tr. 484. E. 10.
 Scyriis, 4.
 πολύχειρ, E. 491.
 πολύχρευσος, T. 152. E. 9.
 πολυώνυμος, A. 1127.
 πομπαῖος, Aj. 843.
 πομπεύειν, Tr. 629.
 πόμπιμος, Tr. 569. 885.
 πομπός, T. 297. 715. C. 71.
 756. 1074. 1618. 1732. A.
 170. Tr. 626. Ph. 506.
 πονηρία, F. 10.
 ποιοῦμαι, Tr. 1002.
 ποντίζεσθαι, E. 510.
 ποντία θύελλα, C. 1730.

- ποντοναύτης, Scyriis, 4.
 ποντοπόρος, Aj. 250. Ph. 730.
 πορευτέον, Aj. 699.
 πορευτέος, Ph. 1019.
 πορεύω, *traduco, transveho, mitto*,
 C. 1546. 1673. Tr. 569.
 Aj. 1271. Ph. 523. E.
 803.
 πορθείω, A. 524. Ph. 942. 1448.
 πορθρεύω, Tr. 815.
 πορθμός, Tr. 580.
 πόρπαξ, Aj. 577.
 πόρρωθεν, Tr. 1021.
 πορσύνειν, T. 1497. C. 354. Aj.
 1415. Ph. 794. E. 672. F.
 27.
 πόρσω, adverb. C. 230. E. 215.
 πόρτις, Tr. 539.
 πύρρῳ, T. 940. C. 1142. 1186.
 1528.
 Ποσειδῶν, C. 56. 1220. Ποσει-
 δάωνιος θεός, C. 1564.
 πολαίνιος, A. 861. Achillis ama-
 toribus, 1.
 ποτάμιος, Tyrone, 15.
 ποτάομαι, CEnomao, 4.
 ποτιψάυειν, Tr. 1230.
 πότμος, T. 279. C. 1389. A.
 873. 893. Ph. 1144. F. 56.
 πόντιος, C. 1104.
 πηλύπη σῶμα, Iphigenia, 2.
 πηλυδάφυλος, A. 1147.
 πούς, *funis nauticus*, A. 726. τὰ
 πρὸς, ἐν· ποσὶ, *praesentia, ur-*
gentia, T. 130. A. 1330. παρὰ
 πόδας, Ph. 859.
 πρῆγος, C. 1215. Aj. 21. 347.
 πρακτέον, T. 1460.
 πράκτωρ, Tr. 255. 875. E. 959.
 πρᾶξις, Tr. 155. 298. Aj. 801.
 803. C. 587. A. 1313.
 πρᾶσις, F. 82.
 πρᾶσσειν, εὔ, T. 1025. C. 404.
 Aj. 136. καλῶς, Tr. 1187.
 Alete, 7. κακῶς, Ph. 429.
 1301. E. 1009. 1032. Aja-
 ce Locro, 4. Myſis, 1. Nau-
 plio, 3. πάντα πρᾶσσω, Syn-
 dipnis, 5.
 πρᾶτος, Tr. 280.
 πράττειν, Ph. 659.
 πρέπω, *similis sum*, E. 666.
 πρεσεῖον, Aegaeo, 1.
 πρεσεύειν, *aetate priorem esse*, C.
 1487. *principatum tenere*, Aj.
 1406. Inacho, 2. *satius esse*,
 A. 731. pro τιμᾷ, Tr. 1082.
 πρήθειν, A. 207. Tr. 1215.
 πρίασθαι, A. 1185. A. 477.
 πρίω, Aj. 1049. F. 98.
 πρίων, Tr. 712.
 προάσιον, E. 1457.
 προάσιος, Phrixo.
 προβαίνειν, C. 174. 885. A. 393.
 Ph. 288.
 προβάλλειν, T. 764. Tr. 823. E.
 742.
 πρόσλημα, Aj. 1095. 1236. Ph.
 1036.
 πρόσλης, Ph. 959. 1501.
 πρόσλητος, Aj. 841.
 προβοᾶν, Ph. 221.
 προβολή, Aj. 1230.
 πρόγονος, Aj. 387. 1216.
 προδίδειν, T. 90.
 προδίκνυμι, T. 464. 632.
 πρόδηλος, E. 1455.
 προδήλως, Aj. 1328.

προδιδάσκειν, Tr. 694. Aj. 163.
 Ph. 1043.
 προδίδωμι, T. 339. C. 858. 1705.
 A. 46. Aj. 1033. 1284. Ph.
 946. E. 370.
 προδότης, Ph. 95.
 προδοτος, E. 125. 210. 1080.
 πρόδρομος, A. 109.
 προειπεῖν, T. 359.
 προεξιφέμεται, Tr. 772.
 πρόεχειν, T. 1135. A. 214. Ph.
 139. προέχουσιν, A. 80.
 προήγητης, T. 1323. A. 1002.
 προθυμία, T. 857. Tr. 681. Aj.
 584.
 πρόθυμος, Aj. 37. E. 3.
 προθυμέμαι, Tr. 1135.
 προΐεμαι, Achilles am. 1.
 προῖκα, F. 100.
 προΐσσεσθαι, T. 215. Aj. 814.
 1152. E. 986. 1396. Tyro-
 ne, 8.
 προκάμνειν, Aj. 1287.
 πρόκειμαι, T. 884. C. 1582. A.
 36. 487. 1113. 1336. Tr.
 715. 942. Aj. 427. 1078.
 προκῆδομαι, A. 752. Tr. 983.
 προκηραίνειν, Tr. 29.
 προκηρῆσσειν, A. 34. 467. E.
 686.
 προκλαίειν, Tr. 980.
 προλαμβάνειν, C. 1203.
 προλέγειν, T. 992.
 προλείπειν, Aj. 507. Ph. 1460.
 E. 131.
 προλεύσσειν, Ph. 1398.
 προμανθάνειν, Ph. 545.
 πρόμαντις, E. 477.
 πρόμαχος, Tr. 869.

προμήθεια, Ph. 564. E. 1042.
 1368.
 προμηθής, E. 1084.
 προμηθία, C. 344. 1098. E. 996.
 F. 30.
 προμνησκειν, A. 84.
 προμνάομαι, C. 1130.
 πρόμος, T. 675. C. 938.
 προνέμεσθαι, E. 1402.
 πρόνοια, T. 997. C. 1244. A.
 289. Tr. 836. Aj. 536. Ph.
 787. E. 1021.
 προξενεῖν, T. 1504. C. 478. Tr.
 739.
 πρόξενος, E. 1480.
 πρόπας, T. 177. C. 1301. A.
 872.
 προπάσχειν, C. 233.
 προπάτωρ, Aj. 387.
 προπέμπειν, C. 697. 1738. A.
 1297. Ph. 106. 1235. E.
 1161.
 προπετής, Tr. 714. 993.
 προπηλακίζειν, T. 435.
 προπιτυνεῖν, E. 1398.
 προπονέω, T. 703.
 πρόπυλον, E. 1393.
 πρόρρητος, Tr. 697.
 πρόρρητος, E. 514. 767.
 πρὸς, officium significans cum
 genitivo, Aj. 582. 1090. A-
 load. 2. πρὸς τινὸς λέγειν, *e te*
alicujus dicere, T. 1455. Tr.
 486. πρὸς δικῆς, *jure, merito*,
 T. 1033. E. 1218. πρὸς cum
 accusativo, πρὸς βίαν, *vi*, T.
 824. C. 890. Tr. 392. Ph.
 91. 104. E. 1491. F. 43.
 πρὸς βίαν τιδὸς, *invito quoriam*,
 E e

- C. 689. Aj. 1344. πρὸς ἰσχύος
κράτος, Ph. 603. πρὸς εὐσέλει-
αν, *pie*, E. 466. πρὸς ἡδονήν,
E. 927. Acrisio, 3. πρὸς και-
ρὸν, T. 333. Tr. 59. Aj. 38.
Ph. 1313. πρὸς ὀργήν, E. 371.
πρὸς ἔδην, *nulla de causā*, Aj.
1037. πρὸς ταῦτα, *proinde*, T.
434. Aj. 1134. 1330. E. 385.
822. Hipponoo, 1. πρὸς χά-
ριν, A. 30. 920. T. 1173. Ph.
1185. Æthiopibus, 1. πρὸς
χαρὰν, Tr. 182.
- προσάγειν, Tr. 775. Ph. 239.
προσάγεσθαι, T. 131.
- προσάδειν, Ph. 410.
- προσάπειν, T. 682. C. 240. E.
358. 434. Acrisio, 12. Te-
reo, 2.
- προσαρκεῖν, T. 12. 141. C. 73.
προσαρκεῖσαι χάριν, Polyxena, 3.
- προσαρμόζειν, Tr. 501.
- προσαυδᾶν, T. 360. Aj. 867. 874.
E. 276. 1144.
- προσβαίνειν, T. 1331. Ph. 42.
- προσβάλλειν, Tr. 42. 259. 589.
857. 1154.
- προσβιάζειν, C. 177.
- προσβλέπειν, T. 1207. 1507. A.
1307. Tr. 471. 809. Aj. 346.
896. E. 1232.
- προσβολή, F. 70.
- προσγίνομαι, C. 1262. Tr. 1189.
E. 773.
- πρόσδεγμα, Tr. 637.
- προσδεῖν, Herc. in Tænaro, 2.
- προσδέχομαι, C. 121.
- προσδέχομαι, T. 1449. Tr. 15.
237.
- προσδιαφθείρειν, Ph. 77.
- προσδίδωμι, Ph. 312.
- προσδοκᾶν, Tr. 371. Ph. 797.
- πρόσεδρος, Tr. 807.
- προσεῖδω, T. 184. 1393. C. 140.
1840. Tr. 33. 1155. Aj. 1012.
Ph. 146. E. 646.
- προσεῖκω, προσεικώς, Ph. 924. E.
620.
- πρόσειμι, A. 731. 1266. Tr.
461. Aj. 1098. Ph. 355. Eri-
phyle, 5.
- πρόσειμι, προσειλεύσομαι, E. 439.
- προσειπεῖν, T. 1091. Aj. 538.
1238.
- προσεμβάλλειν, Aj. 1367.
- προσεννέπειν, Aj. 868.
- προσέρπειν, T. 547. A. 629. Aj.
227. 1272. Ph. 800. E.
906.
- προσέρχισθαι, T. 59. C. 1163.
1702. Tr. 810. 1093. Ph.
22. 801.
- προσειγίσκειν, E. 1370.
- προσεύχομαι, A. 1339.
- προσέχειν, *appellere*, transitive,
Ph. 239. neutraliter, 247.
- προσηγορεῖν, E. 1500.
- προσήγορος, T. 1367. 1458. A.
1199. Ph. 1391. Myfis, 3.
- προσῆκειν, T. 833. C. 35. Ph.
232. E. 915. 1148. 1220.
- προσῆμαι, *affideo*, T. 15.
- προσθακεῖν, C. 1228.
- προσθήκη, T. 38.
- προσθίγειν, C. 168. Ph. 9. 838.
- προσίπταμαι, Aj. 282.
- προσκαλεῖν, Aj. 89.
- πρόσκειμαι, T. 240. A. 94. 1237.

Aj. 407. E. 242. 1046. Ale-
te, 2.
προσκήδομαι, Tr. 983.
προσκλίνειν, C. 199.
προσκοπεῖν, A. 699.
προσκυεῖν, προσκύσαι, T. 335. C.
1725. Ph. 540. 666. 789.
1454. E. 1392. F. 90.
προσχύρειν, T. 1330.
προσλαμβάνειν, C. 391. Tr. 1043.
F. 100.
προσλέγειν, C. 72.
προσλεύσσειν, T. 1397. Aj. 546.
1063. Ph. 1096.
προσμανθάνειν, F. 101.
προσμάσσειν, Tr. 1070.
προσμένειν, T. 628. 856. Tr.
394. 534. E. 166. 305.
1249. 1417.
προσμιγνύειν, Tr. 834. Ph. 107.
προσμολεῖν, Tr. 1125. Aj. 72.
732.
προσνέμειν, Tr. 1232.
προσνίσσομαι, A. 131.
προσνωμᾶν, Ph. 725.
προσαμιλεῖν, Tr. 600.
προσέπιλομαι, A. 775. E. 383.
προσορᾶν, C. 248. Tr. 855.
πρόσθετος, Ph. 701.
πρόσθοψις, Aj. 70. E. 1301.
προσπαίειν, A. 867.
προσπελάζειν, T. 1120.
προσπέμπειν, C. 1159. 1414.
προσπύπτειν, C. 1219. Tr. 921.
Aj. 1200. Ph. 46.
προσπίτνειν, C. 1837. Ph. 491.
E. 455.
πρόσπολος, T. 964. C. 779. 952.
1108. 1623. A. 1165. 1228.

1326. Tr. 192.
προσπολεῖν, C. 1155.
προσπνίσσομαι, active, A. 1251.
passive, Tr. 780.
προστάσσειν, C. 507. 1073. A.
681. Ph. 1038.
προστατεῖν, E. 783.
προστατήριος, E. 639.
προστάτης, T. 311. 419. 901.
C. 1235. 1343. Tr. 213.
προστείχειν, T. 79. C. 30.
325.
προστήκειν, Tr. 846. 849.
προστέλλεσθαι, C. 20.
προστίθημι, T. 839. C. 151.
417. 1397. A. 40. 249. Tr.
1240. 1269. προσθέσθαι χά-
ριν, C. 800. βλάβην, F. 10.
ὄρεα προστεθέντος, CEnomao,
1.
προστρέπω, στο, supplico, C. 51.
Aj. 842. F. 60.
προστροπαῖος, C. 1374. Aj. 1192.
Ph. 953.
προστροπή, C. 585.
πρόστροπος, T. 41. Ph. 786.
πρόστρυχάνειν, Ph. 559.
πρόσφατος, Andromeda, 3.
προσφέρειν, C. 494. 815. Ph.
788. E. 436. 1129. F. 44.
προσφδέγγεσθαι, C. 122.
προσφδεγντός, Ph. 1095.
πρόσφδεγμα, Aj. 500. Ph. 238.
προσφιλης, T. 330. A. 910. Ph.
227. 475. 539. 565. 594. E.
674.
προσφιλῶς, E. 444.
προσφορὰ, C. 608. 1335.
πρόσφορος, C. 1857. E. 229.

προσφωνεῖν, T. 246. 837. Tr. 233.

Ph. 957. E. 1220.

προσφώνημα, C. 331. 945.

πρόσχημα, E. 527. 684.

προσχερῆζειν, T. 1175. C. 536.

1222. 1230. 1266. Ph. 1083.

προσχωρεῖν, Ph. 987.

πρόσχωρος, T. 1147. C. 506.

1120.

προσφαύειν, C. 339. T. 682. Ph.

1082.

πρόσωθεν, Aj. 734.

πρόσωπον, T. 456. 541. C. 319.

προσώτατος, E. 393.

προσωφέλησις, Ph. 1450.

προταρβείν, A. 83. Tr. 89.

προτάσσειν, Tr. 167.

προτείνειν, Tr. 1200. Aj. 1287.

Ph. 1018. 1328.

προτίειν, A. 22

προτίθημι, C. 432. A. 222. 786.

1263. Tr. 1066. Aj. 1070.

1311. Ph. 271. 277. et pas-

sim.

προτιμᾶν, Tr. 735.

προτρέπειν, T. 366. 1467. A.

276. E. 1199.

προϋνέπω, Tr. 231.

προὔπιλος, C. 1507.

προφαινείν, Tr. 328. 863. E. 755.

προφαινέσθαι, T. 171. 403.

809. C. 250. 1575. A. 1164.

Ph. 204. 1221. E. 1300.

πρόφαντος, Tr. 1175. 1179.

πρόφασις, Tr. 675. Ph. 1062.

προφέργατος, C. 1601.

πρόφρων, E. 1398.

πρόφρυμι, Aj. 1308.

προφυτεύειν, E. 200.

προφωνεῖν, T. 231. Aj. 1108. E.

109.

πρόχειρος, Ph. 754. E. 1122.

1526.

προχοή, Iphicle, 2.

πρόχως, A. 436.

προχρῆειν, Tr. 709.

προχωρεῖν, Ph. 149.

πρῶ, Tr. 640.

πρῶν, Tr. 801. Laocoonte, 2.

πρῶρα, F. 82.

πρωρατής, Polyxena, 3.

πρωτόγονος, Ph. 181.

πταίνειν, Ph. 218.

πτέροις, T. 516.

πτέρων, Ægeon, 6. omen, C. 98.

πλήρῳξ, A. 115. E. 244.

πτερωτός, C. 1530.

πτηνός, Aj. 140. 168. Ph. 167.

721.

πτήσσειν, C. 1536. Aj. 171.

πτύειν, A. 664. 1246.

πτύσσειν, C. 1682. Helena, 4.

πτυχαί, T. 1045.

πλυχῆς γραμμάτων, Syndipnis, 6.

πτώκαδες, Ph. 1121.

πτῶμα, A. 1058.

πτωχὴ διαίτα, C. 784.

Πυθίαι ἀκταί, C. 1102.

πυθμην, T. 1292.

πυθόμαντις, T. 984.

πυκάζειν, Aj. 582.

πυκινός, Aj. 1226. Ph. 875.

πυκνὸν πατιῆ ἀσπίς, Captivis, 2.

πυκνόπτερος, C. 17.

πυκνόσικτος, C. 1148.

πύκτης, Tr. 449.

πυλάτιδες ἀγοραί, Tr. 642.

πύλη, Aj. 11. 49. E. 820. 1487.

T. 1275. 1292. C. 1639. A.
 145. 1200. Laocoonte, 3.
 πυλωρὸς, Aj. 563.
 πύματος, C. 1299. 1746.
 πυνδάμεσθαι, T. 71. 341. 521.
 612. 1336. 1465. et passim.
 πυργώδης, Tr. 277.
 πυρεῖον, Ph. 36.
 πυρφόρος, T. 27. 209. 216. C.
 56. 1729. A. 138. Ph. 1227.
 πυλοδαμεῖν, Aj. 549.
 πῶλος, C. 1117. 1124.
 πῶμα ταύριον, Ægeo, 2.
 πῶς ἂν, *utinam*, Ph. 807.
 Participium pro infinitivo, A.
 20. Aj. 472. E. 24. 1346.
 1358. T. 1205.
 Periphrasis, C. 1620. Tr. 925.
 Ph. 975.

P.

¶ vim duplicis consonantis ha-
 bet : itaque sana est Aldinæ
 lectio T. 866. cf. A. 324.

παῖδοινομεῖν, Tr. 525.
 παθίως, T. 745. C. 1645.
 πάθυμος, E. 964.
 παίειν, Tr. 272.
 πάκος, Ph. 39. 277.
 τὰ παῖτα, Eriphyle, 3.
 παῖτα, T. 328. 1002. Ph. 1435.
 παῖξ, Polyido, 4.
 παχίλειν, Aj. 56. 299.
 παχίς, Ægeo, 3.
 παψωδὸς, T. 399.
 Πεία, C. 1128.
 πέειθρον, C. 719.

πέλειν, Tr. 292. C. 1803.
 πέθος, A. 535.
 πέειθρον, A. 723.
 πέειν, κατ' οὖρον, Tr. 475.
 πέπειν, T. 866. A. 733.
 πέυμα, C. 156. A. 131.
 πέηνγειν, T. 1095. Tr. 936. Am-
 phiarae, 4. Thamyri, 4. Teu-
 cro, 2. ἐξωγὰ, T. 1311. Tr.
 865.
 πέσις βραχεῖα, Acrisio, 5.
 πέτος, T. 1012. 1320. C. 1056.
 Ph. 768.
 πέγιω, C. 1678.
 πέζω, C. 1662.
 πέμφάματος, C. 1117.
 Πῖται, C. 1312.
 πέπη, A. 141. 942. E. 106.
 πέπιω, Tr. 793. Aj. 239.
 πέπτος, Tr. 361.
 πέπι, Acrisio, 12. πέφθω, Aj. 841.
 πέον, *fluentum*, Aj. 419.
 πέπειν, A. 265. 296.
 πέπειδος, A. 1016.
 πέπαλον, Tr. 521.
 πέπη, T. 980. C. 1578. Tr. 82.
 Scyriis, 4.
 πέφειν, Tr. 1072.
 πέμειν, A. 324.
 πέμα, A. 159.
 πέμαι, T. 72. 320. 1377. C.
 289. Aj. 1293.
 πέσιον, C. 906. Ph. 982.
 πέτηρ, C. 955. Aj. 241.
 πέτος, C. 1669. Aj. 892.
 Reduplicatio, T. 58. 1311. C.
 410. 990. 1724. Aj. 289. E.
 935. 1084.

Repetendæ voces a librariis fe-

mel positæ, E. 1245. 1438.
Cf. var. lect. ad T. 1115. A.
1326. Ph. 1190. 1231.
Res pro persona, T. 85. 128.
1279. A. 326. 767. Aj. 381.
Ph. 951.

Σ.

Σαίνειν, C. 325. A. 1228. Teu-
cro, 3. F. 42.
σαίρειν, A. 415.
σακεσφόρος, Aj. 19.
σαλεύειν, T. 23. E. 1080.
σάλος, T. 24. A. 169. Ph. 274.
σάλπιγξ, Aj. 291.
σάφα, adverb. C. 16. Tr. 1084.
Ph. 123. 1333. E. 674.
σαφέςατα, T. 294.
σαφέςερος, C. 826.
σαφηνής, Tr. 909.
σαφής, T. 398. 997. 1030. C.
650. 1571. A. 411. Tr. 391.
E. 18. et passim.
σαφῶς, T. 612. 721. 865. E.
662.
σδέννυμι, Aj. 1076.
σέβας, A. 310. Ph. 407. 1325.
E. 687.
σέβειν, C. 183. 793. 1442. A.
172. 755. Aj. 676.
σεβίζειν, C. 1062. 1627. A.
955. σεβισθεῖς, et σεβασθεῖς,
C. 663.
σείειν, A. 169. 297. 591. E.
715.
σειραιῶς, E. 724.
σεισμός, C. 96.

σέλας, C. 96. Tr. 616. 1214.
Aj. 867. Ph. 1012. E. 17.
Σελλοί, Tr. 1183.
σέλμα, A. 728.
σεμνόμαντις, T. 564.
σεύομαι, ἐσσέθην, T. 454. C.
119. 1802. Tr. 656. Aj.
294.
σηκός, Ph. 1366.
σῆμα, C. 1582. σήματα ἐγράνια,
Nauplio, 5.
σημαίνειν, T. 79. 952. 1069. C.
379. 735. 1602. 1740. A.
248. Alete, 4. et passim. ση-
μαίνεσθαι, Aj. 32.
σημάντριον, Nauplio, 5.
σημάνταρ, T. 976.
σήραγξ, Scythis.
σδένος, C. 886. F. 21.
σδένω, Aj. 165.
σῖγα, adverb. A. 711. Aj. 75.
Ph. 22. 558. ἔχειν σῖγα, Ph.
261. E. 1249.
σιγῇ, Aload. 4.
σιγηλός, Tr. 421. Ph. 748.
σιδηροβερῶς, Aj. 831.
σιδηροκμής, Aj. 325.
σινδῶν, A. 1236.
σισυρνῶδης, Myfis, 5.
σιτίον, Tyrone, 8.
σιτονόμος, Ph. 1119.
σιωπήσας ἔση, T. 1166.
σιωπή, C. 1694. F. 13.
σκαῖς, Aj. 1242. F. 8. 49.
σκαιοσύνη, C. 1277.
σκαιότης, A. 1040.
σκαλμή, Troilo, 2.
σκεδάννυμι, Tr. 1006.
Σκείρωνος ἀκτῆς χερῶν, Ægeο, 1.

σκήπτωμα, T. 592. Tr. 1094.

Aj. 1047. E. 444.

σκευή, C. 582.

σκηπίος, A. 424.

σκηπίρον, C. 895. 1170.

σκηψίς, E. 586.

σκιὰ, Aj. 126. 301. 1274. E.

1165. Ajace Locro, 3. F. 27.

καπνῆ, A. 1184. Ph. 969. ὅ-
νου, Cedalionē, 2.

σκιάζειν, Lemniis, 4.

σκληρὸς, T. 36. Tr. 1276. Aj.

1138. 1378. C. 808. 1686.

Ægeo, 1.

σκοπεῖν, T. 68. 294. 299. 983.

Ph. 433. 473.

σκοπιὰ, Thamyri, 3.

σκοπὸς, C. 301. 1153. A. 221.

Aj. 958. Ph. 126.

σκορπίος, Captivis, 4.

σκοτεινὸς, T. 1357.

Σκότος, ου, C. 40. 107.

σκοτώ, Aj. 85.

σκῦλον, Ph. 1474. 1477.

σκύμνος, Aj. 1005.

σμῆνος, F. 35.

σμικρὸς, C. 1013. 1225.

σमुγερός, συγερός, Ph. 167.

σमुγερός, συγερός, Ph. 167.

σμύρνα, Laocoonte, 1.

σούσσω, σώω, Aj. 1431.

σοφίζομαι, Ph. 78.

σόφισμα, Ph. 14.

σοφιστής, Alete, 1.

σοφός, Aj. Locro, 2. et passim.

σώφατος, ibid. 4. Nauplio, 6.

σπᾶν, A. 264. E. 563. σπᾶσθαι,

Tr. 799.

σπάνις, T. 1482. C. 519.

σπανιστός, C. 4.

σπάρταγμα, A. 1093.

σπαρταγμός, Tr. 791. 1270.

σπάρταγα, T. 1054.

Σπάρτοι ἄνδρες, C. 1604.

σπασμός, Tr. 818. 1099.

σπείρειν, T. 1519. Tr. 33. Aj.

1310. E. 535.

σπείρη, ἐν Ριζοτόμοις.

σπένδειν, Ph. 1061. E. 272.

σπέρμα, soboles, T. 1277. 1426.

C. 335. 627. 1340. Tr. 308.

Aj. 1410. genus, T. 1096.

C. 213. A. 992.

σπένδειν, C. 955.

σπιλάς, Tr. 691. Laocoonte, 2.

σπλάγχχον, Aj. 1014.

σποδός, T. 21. A. 1019.

σπολάς Δίευσσα, Ajace Locro, 6.

σπονδῇ, Nauplio, 1.

σπορά, A. 1138. Tr. 320. 426.

Aj. 1315.

σπυδάζω, C. 1205.

σπυδαῖος, C. 604. ὄμμας ἐ σπυ-
δαῖον εἰς ὄψιν.

σπυδῇ, T. 797. Aj. 13. Thy-
este, 2.

σάζειν, Aj. 10. Ph. 796. E.
1448.

σαδμᾶσθαι, T. 1130.

σάδμη λευκή, Cedalionē, 1. παρὰ
σάδμη, CEnomao, 3.

σαδμός, E. 1347. σαδμᾶ, T.
1159. Ph. 495.

σαδμῶν εὐρημα, Nauplio, 5.

σάλαγμα, A. 1253.

σαλαγμός, Laocoonte, 1.

σάσις, T. 646. Tr. 1195. C.
1297.

- φατός, Ph. 725. F. 60.
 φεγάζειν, E. 783.
 φεγανός, A. 115.
 φέειν, C. 14. Tr. 1009. Ph. 137.
 E. 1124. φεγεῖν σιγῇ, T. 349.
 φέγεσθαι, Tr. 605.
 φειπτός, Ph. 33.
 φείχειν, C. 665. 670.
 φέλλειν, *mittere*, Tr. 789. C. 770.
traducere, Ph. 1008. *vestire*,
ornare, Tr. 621. *pro μετα-*
φέλλειν, *arcessere*, T. 442. 879.
 C. 302. A. 171. Ph. 61. *φέλ-*
λειν, *φέλλεσθαι*, *prodire*, *pro-*
ficiisci, Aj. 328. Ph. 471. 578.
 649. E. 406. *πλοῦν*, Aj.
 1064. Ph. 932. *ὀδόν*, Ph.
 1462.
 φέναγμα, T. 5.
 φεναγμός, T. 30. 1315.
 φεναζειν, C. 1743. A. 894. Aj.
 998. Ph. 11. 939. E. 1314.
 φενακτός, C. 1734.
 φενάχειν, E. 141. 1082.
 φένειν, T. 64. Tr. 859. Aj. 684.
 Ph. 341. 819. C. 1718.
 φενωπός, T. 1420. F. 58.
 φέργημα, Tr. 1154.
 φέργω, *amo*, T. 1042. C. 1599.
 A. 283. Tr. 284. 586. Aj.
 212. Ph. 463. *boni consulo*,
æquo animo fero, *acquiesco*, *pro-*
bo, C. 7. 534. A. 298. Tr.
 493. 1009. Aj. 1048. Ph.
 545. F. 28. *Thyeste*, 3. *oro*,
supplico, T. 11. C. 1151.
 φερζός, A. 1276.
 φερζόφρων, Aj. 938.
 φερέω, T. 790. C. 905. 1511.
 A. 13. Tr. 180. Aj. 512.
 φερκτός, T. 1367.
 φερνόν, Aj. 638. E. 90. C. 500.
 φερνούχος, C. 723.
 φέρομαι, Tr. 138.
 φεροπή, Tr. 100. Aj. 257.
 φέροψ, A. 1140.
 φέφανος, Aj. 1218. Ph. 862. A-
 thamante.
 φεφάνωμα, C. 716. A. 124.
 φέφειν, A. 437. Aj. 93. E. 53.
 φέφη, *rami supplicatorii*, T. 932.
 φηρίζειν, Aj. 195.
 φιδέω, Aj. 883.
 φίδος, A. 784. Ph. 29. 48. 164.
 493.
 φικτός, Ph. 185. E. 570.
 φολή, C. 1422. 1668. Tr. 777.
 Ph. 227. 312. E. 193. My-
 sis, 5.
 φόλος, *profectio*, *expeditio*, *uer*, C.
 371. 1370. Ph. 247. 250.
 496. 505. 1065. *classis*, Ph.
 273. 937. *cætus*, *multitudo*,
familia, T. 177. Tr. 230. 503.
 571.
 φόμα, *sermo*, T. 434. 686. 725.
 C. 130. 1036. A. 1009. Aj.
 1129. *acies*, Aj. 660.
 φόμαργος, E. 609.
 φόμιον, *os speluncæ*, A. 1231.
frenum, Tr. 1277. E. 1491.
 φόμωσις, C. 829.
 φοναχεῖν, E. 132.
 φοναχῇ, Aj. 203.
 φονόεις, A. 1159. Tr. 903. E.
 147.
 φόνος, A. 599. Tr. 531. Ph. 703.
 759. 1506.

φόρδυξ, Aloadis, 12.
 φόρτυμι, φορέω, Tr. 919.
 φοχάζεσθαι, A. 247.
 φράδεηλος, Camiciis, 1.
 φράπτειν, C. 1585.
 φρατεύεσθαι, Aj. 1130.
 φράτευμα, C. 1481. Ph. 60.
 1471. E. 697.
 φραττηεῖν, Aj. 1119. E. 1.
 φραττήιον, Aj. 732.
 φραττηγίς, Aj. 49.
 φραττηγός, A. 8. Aj. 1125. Ph.
 267.
 φραττηλάτης, C. 1494. Aj. 58.
 1240. Ph. 894.
 φρατόπεδον, Ph. 10.
 φρατός, C. 1390. Tr. 808. 1111.
 Ph. 1330. E. 751. Nauplio,
 5.
 φρέφειν, Tr. 1150. C. 1481. Æ-
 geo, 4.
 φρέφισθαι, pro ἐπιφρέφισθαι, Aj.
 1136.
 φροφάς, Tr. 133.
 φρώνυμι, Tr. 919.
 φρωτός, Tr. 933.
 φρωφάομαι, Tr. 924.
 φυγερός, A. 148. Tr. 1034. Aj.
 1213. 1232. Ph. 1146. 1204.
 Syndipnis, 1.
 φυγέω, T. 687. A. 577. Tr.
 751. Aj. 133. Ph. 88. Aloa-
 dis, 11.
 Στύγιος δόμος, C. 1634.
 φυγιός, T. 688. C. 1237. 1455.
 A. 1240. Tr. 1066. Aj.
 562. Ph. 1165. 1386. E.
 858. 924.
 φυφελίζειν, A. 143.

τίφλος, A. 256.
 σύαχρος, Achillis am. 5.
 συγγεινής, T. 559. 833. 1101. C.
 1219. 1452. Syndipnis, 9.
 τὸ συγγεινές, C. 805.
 συγγίγνομαι, E. 413.
 συγγ γινώσκω, A. 938. Tr. 283.
 E. 259. Phædra, 6.
 σύγγνοια, A. 66.
 συγγνώμη, Tr. 332. Aj. 1339.
 Ph. 1357. E. 402.
 συγγνωμοσύνη, Tr. 1281.
 συγγνωστός, Creüsa, 2.
 σύγγονος, F. 82.
 συγκαταρμόζειν, Aj. 934.
 συγκάμειν, Aj. 1007. E. 993.
 συγκαταζεύγνυμι, Aj. 123.
 συγκαταΐθειν, A. 1216.
 συγκατακτείνειν, Aj. 230.
 συγκατεύχομαι, A. 1338.
 συγκατοικεῖν, C. 1324.
 συγκατοικτίζειν, Tr. 544.
 σύγκειμαι, Aj. 1326.
 συγκεράννυμι, A. 1317. Tr. 675.
 Aj. 905. F. 26.
 σύγκλητος, A. 165.
 συγκοιμᾶσθαι, E. 276.
 σύγκελλα, F. 74.
 συγκομίζειν, C. 612. Aj. 1067.
 συγκύρειν, C. 1469.
 συγχέω, C. 636. Tr. 1245.
 συγχροδία, Myfis, 4.
 συγχράομαι, A. 24.
 συγχωρεῖν, Ph. 1381.
 συγχωρητέον, C. 1491.
 συλᾶν, C. 977. Ph. 418. 1403.
 συλλαμβάνειν, C. 1449. Tr. 1036.
 1169. Ph. 584. F. 12. συλ-
 λαμβάνεσθαι, Ph. 285.

- συλλέγω, Herc. in Tænaro, 2.
 συλλύειν, Aj. 1334.
 συμβαίνειν, Tr. 176. 1168. 1180.
 Aj. 1298. E. 264.
 συμβάλλειν, C. 956. 1544. Aj.
 1340. συμβάλλεσθαι γνώμην,
 C. 1213.
 συμβόλαιον, Ph. 905.
 σύμβολον, Ph. 408.
 συμβουλεύειν, T. 1391.
 σύμβουλος, Ph. 1359.
 συμμανθάνειν, *condocere*, Aj.
 879.
 συμμάζετε, A. 858.
 συμμαρτυρεῖν, Ph. 443. E. 1235.
 συμμαχεῖν, A. 751. Ph. 1406.
 σύμμαχος, T. 135. 253. 282.
 Tr. 1191. Aj. 90. 117.
 1072. E. 997. F. 13. et
 passim.
 συμμετίσχειν, A. 543.
 συμμετρεῖν, T. 73. 982.
 σύμμετρος, T. 84. 1132. A. 393.
 συμμνησ, T. 1312. Tr. 775.
 Polyido, 4.
 σύμμικτος, Aj. 53.
 συμπαίειν, E. 729.
 συμπαίζειν, T. 1128.
 συμπαριναεῖν, Ajace Locro, 4.
 συμπαρσάτης, Ph. 685.
 συμπαρξάμαι, C. 1405.
 συμπίπτειν, T. 113. Tr. 20. Aj.
 429. 467.
 συμπλέκεσθαι, Troilo, 1.
 σύμπλες, A. 547.
 συμπονεῖν, C. 1433. A. 41. Aj.
 1396. E. 992.
 συμπράκτωρ, T. 116.
 συμπράσσειν, Tr. 1193. Aj. 1414.
 συμπτύσσειν, Tr. 704.
 συμφέρω, T. 894. C. 668. 1250.
 1706. Aj. 431. Ph. 132.
 636. 1113. τὸ συμφέρον, *utili-*
tas, Ph. 949.
 σύμφημι, T. 561. 654. C. 1830.
 E. 1270.
 συμφιλεῖν, A. 529.
 συμφορά, T. 852. 1373. 1555.
vox mediæ significationis, E.
 1243. *eventus*, T. 33. 44.
 C. 1540. τὸ συμφέρον, Ph.
 949.
 σύμφορος, C. 477. 619. 1412.
 Achillis am. 1.
 συμφράζεσθαι, A. 370.
 σύμφερος, Ph. 1499.
 συμφουτεύειν, T. 355.
 σύμφωνος, T. 429. C. 646.
 συτάδειν, T. 1132.
 σύν ποιῶ σὺν ἔργῳ, C. 851.
 σύταιμος, C. 998. 1420. 1439.
 A. 204. 494. 670. 805. Aj.
 738. 992.
 συναινεῖν, C. 1578. Ph. 123. E.
 404. 1294. Lacænis, 2.
 συναιρεῖν, Tr. 899.
 συναλγεῖν, Aj. 255. 283.
 συναλλαγή, C. 423. Tr. 858.
 νόσου, T. 979. λόγου, Aj.
 743. δαιμόνων συναλλαγαί, T.
 34.
 συναλλάσσειν, T. 1129. 1150.
 Aj. 493.
 συναντιάζειν, T. 823.
 συναποκείσθαι, C. 1835.
 συνάπτειν, Aj. 1334.
 συναπτέον, var. lect. E. 21.
 συνάπτεσθαι, F. 53.

συναρπάζειν, C. 853. Aj. 16.
498. 851.

συναρπάζεσθαι, Tyrone, 15.

συνασπιστής, C. 392.

συναυδᾶν, Aj. 956.

σύναιλος, T. 1146. Aj. 616.

συνδίζω, Aj. 361.

σύνδετος, Aj. 65. 296.

συνδῆω, Aj. 62. Ph. 1044.

συνδράῃ, E. 500. 1031.

σύμβροτος, C. 1447. Aj. 760.

συνειδέναι, T. 258. 338. 723.

A. 272. συνήδην, C. 1003. F.
15.

συνεῖναι, T. 283. 311. 465. 882.

C. 807. 1001. 1211. Alete,
3. F. 30. et passim.

συνεκσάζειν, C. 593.

συνελίσσειν, E. 748.

συνέμπορος, Tr. 322. Ph. 549.

συνεξακούειν, Tr. 376.

συνέπεσθαι, T. 1145.

συνεποτρύνειν, E. 301.

συνεργάζεσθαι, A. 41.

συνεργάτης, Ph. 94.

συνέργω, συγκαλείω, Aj. 597.

συνέρδω, E. 352. futurum συνέρ-
ξω, Tr. 83.

συνέρχομαι, Aj. 491. T. 580.

συνίσπεσθαι, T. 1551.

συνέσιος, T. 257.

συνετός, T. 507.

συνεύθειν, E. 589.

συνευνάζεσθαι, T. 1001.

σύνευνος, A. 662. Aj. 1318.

συνέχθειν, A. 529.

συνηγχεῖν, Tr. 827.

συνήγορος, Tr. 1181.

συνήδομαι, C. 1463.

συνήθης, Tr. 88. E. 909. σύνηθες
ἔθος, Ph. 915.

συνηρετμῆν, Aj. 1346.

σύνδακος, C. 1332.

συνδάπλειν, Aj. 1395.

συνδέλειν, C. 1409.

σύνδημα, C. 47. 1665. Tr. 161.

συνδραῖν, A. 438. Ph. 1033.

συνδνήσκειν, C. 1764. Tr. 733.

811. Ph. 1489. F. 32.

συνείω, T. 638. A. 409. E.
1363.

συνήμι, T. 354. 638. C. 1031.

A. 1232. Tr. 90. 1137. E.

130. imperat. σύνες, Tr. 881.

συνῆκα, T. 368. Aj. 99. E.

1510.

συνίσσημι, E. 93.

συνίσσημι, C. 528. Tr. 28.

συνίσωρ, A. 548. Ph. 1329.

συνναίειν, Tr. 1253. Ph. 913. E.

243.

συνναυβάτης, Ph. 572.

συνναύτης, Aj. 911.

συννεύειν, T. 1531.

σύννοια, A. 285.

σύννομος, C. 353. Ph. 1482. E.
602.

συνοικεῖν, T. 57. C. 1302. Tr.

554. 1072. Ph. 1198.

σύνοικος, T. 1235. C. 1196. A.

457. E. 787. 820.

συνόμνημι, Ph. 1407. Syndip-
nis, 6.

συνοπάζομαι, Laocoonte, 3.

συνυσία, C. 64. 674. Ph. 527.

959. Ajace Locro, 2.

συνιοφρεῦσθαι, Tr. 882.

συνταλαιπωρεῖν, C. 1198.

συνταράσσειν, A. 1092.
 συνιέμενιν, A. 1115. Ulyssē Fur.
 F. 23.
 συντιδέναι, T. 409. Aj. 303.
 σύντομος, T. 729. A. 452.
 συντόμως, T. 829. συντομωτάτως,
 C. 1649.
 σύντονος, Tr. 940.
 συντιέχειν, C. 156.
 σύντροφος, Aj. 646. 872. Ph.
 172. 204. E. 1196.
 συντυγχάνειν, T. 122. C. 1552.
 Aj. 313. Ph. 323. 693.
 συντυχία, A. 163.
 συνωμότης, C. 1367.
 συνωρίς, C. 949.
 συναφελειν, Ph. 892.
 σύριγξ, Aj. 1429. Ph. 216. E.
 723.
 σφαγεύς, Aj. 826.
 σφαγή, Tr. 582. 730. 769. Aj.
 931. E. 37. 570.
 σφάγιον, Aj. 219.
 σφάγιος, A. 1300.
 σφαδάζειν, F. 63.
 σφάζειν, Aj. 235. 299.
 σφαλερός, Aj. 159.
 σφάλλειν, Aj. 452. 1155. E.
 418. Eriphyle, 3. σφάλλεσθαι,
 C. 76. Tr. 301. 630. 732.
 740. 1129. E. 1512. Te-
 reo, 3.
 σφήκιον, Colchidibus, 4.
 σφι, C. 434.
 σφόδρα, adverb. Aj. 150.
 σφραγίς, Tr. 624. E. 1232.
 σχέτιλιος, A. 47. Aj. 897. Ph.
 373. 953.
 σχῆμα, Ph. 975.

σχίζειν, E. 99.
 σχισοί, T. 752.
 σχολή, T. 1317. Aj. 195. 827.
 Iphigenia, 1.
 σχολῆ, adverb. T. 442. A. 237.
 396.
 σώζειν, Tr. 695. Ph. 779. E. 60.
 C. 1082. 1162. 1410.
 σῶμα, pro persona, τῷ μὲν σῶμα,
 τόδε σῶμα, με, T. 655. C.
 368. E. 1349.
 σῶς, C. 1274. var. lect. Ph. 21.
 ζῶν ibi metro plane repugnat.
 σωτήρ, T. 81. 312. Ph. 1517.
 σωτήρία, A. 192. 446. Aj. 1099.
 Ph. 1436. Eriphyle, 3.
 σωτήριος, C. 500. 830. Aj. 790.
 E. 283. 931. Σωτήριος Ζεὺς,
 Nauplio, 1.
 σωφρονεῖν, T. 597. Aj. 587. 688.
 1276. 1281. Ph. 1291. E.
 309. 470.
 σωφρόνως, Aj. 1094.
 σώφρων, E. 367. Acrisio, 5.

T.

Ταγός, A. 1069.
 ταλαίπωρος, T. 646. C. 14. 92.
 773. 1345. A. 56. E. 1225.
 ταλαίφρων, A. 39. 878. 889. Aj.
 914.
 ταλακάρδιος, C. 562.
 τάλις, A. 640.
 ταμίας, A. 1168. Tereo, 5.
 ταμειεύειν, A. 961.
 τανταλώ, A. 137.
 τὰ νῦν, τανῦν, C. 349. 643. 861.
 τανύπης, Aj. 848.

τανύφλοιος, F. 34.

τάξις, C. 1376.

ταράσσειν, T. 491. A. 1107.

ταρβαλέος, Tr. 974.

ταρβείν, T. 1030. Ph. 770. cum accusativo, C. 296. Tr. 301.

736. Ph. 1281.

ταριχηρὸς, Triptolemo, 3.

τάριχος, Phineo, 3.

Ταρτάρου ἕρβος, C. 1454.

τάσσομαι, C. 898.

ταυροκτοεῖν, Tr. 773.

ταυροκτόνος, Ph. 404.

ταυροπόλος, Aj. 172.

ταυροσφάγος, Tr. 618.

ταῦτα et ταῦτα confunduntur;
T. 292. A. 217. Ph. 1267.

τάφος, *epulum funerale*, E. 1419.

ταφὺς, C. 609. E. 1520.

τάχιος, T. 1265. ὅσον τάχις, A. 1115. E. 1462. ὅτι τάχις, T. 1369. ὡς τάχις, C. 988. 1292. 1481. 1545. 1714. Ph. 756. E. 1519.

τάχος, A. 229. Aj. 825. ἐν τάχει, E. 389. σὺν τάχει, E. 1523. C. 939. 959. ὅσον τάχος, Aj. 1004. Ph. 583. ὅτι τάχος, A. 1327. ἐς τάχος, C. 1463. 1531. Aj. 579. 597. Ph. 947. Thyeste, 1.

ταχύνειν, neutrum, T. 880. C. 218. Aj. 1183. transitivum, Aj. 1421.

ταχύρρητος, C. 1136.

ταχύς, T. 625. Aj. 1283. Ph. 821. ἐκ ταχείας, cito, Tr. 399. ταχεῖ σὺν χειρὶ, C. 1673. ταχὺ, adverbial. Ph. 352.

τέγγειν, T. 1308. 1310. A. 536. 842. Tr. 861. Aj. 1227. Ph. 1502.

τέρειν, Ph. 205.

τεκμαίρεσθαι, T. 935. *Cedalion*, 1.

τεκμήριον, C. 1580. E. 776. 910. 1115.

τεκνολέτεια, E. 107.

τεκνῶν, T. 886. 1246. C. 645.

τεκνῶσα, τεκνῶσσα, Tr. 312.

τεκταίνεσθαι, F. 74.

τελεῖν, T. 260. C. 13. 516. 657. 675. 1473. 1500. Tr. 755. E. 1443. futurum τελεῶ, τελεῖν κέρδος, T. 240. εἰς ἀγὼν τελεῖν, T. 230.

τελειόω, Tr. 1273. C. 1145.

τελεόμηνος, Tr. 837.

τέλειος, Tr. 965.

τελεόω, E. 1545.

τελεσφόρος, C. 1559. Aj. 1407. E. 648.

τελευταῖος, C. 1621. E. 273.

τελευτᾶν, C. 489. Tr. 1268. Aj. 496.

τελευτή, C. 1262. 1288. 1543. Tr. 1272. F. 58.

τελέως, Tr. 1279.

τέλλειν, pro ἀνατέλλειν, E. 701.

τέλος, adverbial. Aj. 391. 1038.

οἱ ἐν τέλει, A. 67. Aj. 1369. Ph. 389. 948. τέλος νυμφικόν, A. 1255. τέλη, C. 1105. F. 58.

τεμένιος, Tr. 767.

τέμενος, C. 134.

τέρας, E. 499. 1332. Tr. 1147.

τερασκόπος, T. 613.

τέγμα τῆς σωτηρίας, C. 758.
 τέγμιος, C. 90. A. 1333.
 τέρπειν, T. 804. C. 833. 1202.
 1346. A. 702. Ph. 465.
 τερπνός, Aj. 521. 982. C. 642.
 τερπνῶς, Tereo, 7.
 τέρψις, T. 1498. C. 799. 809.
 1184. Tr. 295. 832. Aj.
 114. 1220. Teucro, 3.
 τετράορος, Tr. 516.
 τετρασκελής, F. 23.
 τετρώριος, Amphiarao, 4.
 τεύχειν, Nauplio, 5.
 τεύχη, Aj. 573. 578. Ph. 374.
 402.
 τεῦχος, E. 1126. *vas*, Syndip-
 nis, 2.
 τεχνᾶσθαι, A. 500. Tr. 543. 945.
 Aj. 86. Ph. 81.
 τέχνημα, Ph. 36. 951.
 τέκειν, E. 122. 285.
 τέκεσθαι, A. 839. 918. 1020.
 E. 837.
 τηλαυγής, Tr. 533.
 τηλέπορος, A. 994.
 τηλεφανής, Ph. 190.
 τηλικόσδε, T. 1529. C. 768.
 1014. 1178. A. 738.
 τηλικῆτος, C. 784. A. 778. E.
 616.
 τηλόθεν, Aj. 204. 1335. Ph. 210.
 459.
 τηλωπός, Ph. 219. Aj. 565.
 τηνικαῦτα, T. 76. C. 406. A.
 790. Ph. 470. 511. E. 296.
 τηρεῖν, T. 827.
 τητᾶσθαι, C. 1264. 1689. Ph.
 387. E. 267. 1342.
 τιάρα, Myſis, 5.

τί ἐσι; τί εἴπας; τί οὖν; fre-
 quantantur sine aurium of-
 fensione, Ph. 739. 761.
 τιθασός, F. 74.
 τιθῶ, Ph. 1018.
 τίθημι, εὖ θέσθαι, T. 645. E.
 1461. F. 28. θέσθαι καλῶς,
 F. 10. θέσθαι ἐν εὐχερεῖ, *lacte*
ducere, Ph. 896. θέσθαι ῥύσιον,
 C. 906.
 τιθήνη, C. 712. Ph. 713.
 τιθηνοῦμαι, C. 1104.
 τιμᾶν, Aj. 697. A. 216.
 τιμᾶσθαι, C. 1369.
 τιμωρεῖν, T. 107. 136. 140. Ph.
 1290. E. 351. 410.
 τιμωρός, E. 14. 813. 1162. τι-
 μωρὸς δίκη, Alete, 7.
 τινάκτωρ, Tr. 510.
 τινάσσειν, Tr. 521.
 τίνειν, T. 829. C. 662. 1267.
 τίνειν δίκην, Aj. 113.
 τίσασθαι, *ulcisci*, Tr. 1127. Aj.
 182. Ph. 1069. E. 115.
 τίσις, C. 232. 1394.
 τλήμι, T. 610. Aj. 411. Ph.
 481. 544. 891. 1230. et
passim.
 τλήμων, τολμήρως, ἀναιδής, Ph.
 367. E. 277. 441.
 τλητὸς, Aj. 466.
 τμητὸς, E. 749. 869.
 τοῖ, σοῖ, E. 380. 877.
 τόλμα, T. 541. C. 1085. Tr.
 591. Aj. 1023. Creüſa, 1.
 τολμᾶν, Aj. 528. E. 473. 1057.
 C. 180. 794. A. 254. 455.
 927. Tr. 408. 798. 1087. Ph.
 111. 373. 487. Epigonis, 2.

τολμητὸς, Ph. 643.

τολμίσατος, Ph. 1009.

τομᾶν, Aj. 583.

τομῇ, Tr. 713. 903.

τομὸς, Aj. 826.

τοξείειν, T. 1222. A. 1046.

τόξευμα, A. 1097. Nauplio, 2.

τοξευτὸς, Ph. 338.

τοξότης, A. 1045. 1096. Aj. 1139.

τότε, *olim, prius, modo*, A. 397. E. 280. 678.

τὸ τηνίκα, C. 453.

τοῦτο μιν, absque relato τῷτο δέ, T. 611. Ph. 1383. A. 171. C. 453.

τρανὴς, Aj. 23.

τρέμειν, T. 966. 1033. C. 260.

τρέφειν, pro ἔχειν, T. 97. 364. C. 182. Tr. 28. 110. 119. Aj. 503. 1143. Tereo, 7. τρέφεισθαι, διατρίβειν, T. 382. 1401.

τρέφος, Achillis am. 5.

τρέω, C. 1484. 1818. A. 1054. E. 1254.

τριβὴ, T. 1180. A. 583. 1090. Tyrone, 14.

τρίγωνος, Myfis, 4.

τρίδαλος, T. 1082.

τρίκρατος, Tr. 1114.

τρίμηνος, Tr. 167.

τρίοδος, ἐν Ῥιζοτόμοις.

τριπόλις, A. 871.

τρισάθλιος, C. 385.

τρισόλκιος, F. 58.

τρίσπονδος, A. 437.

τρίτος κρατὴρ, Nauplio, 1.

τρέπαιον, Tr. 764. 1118.

τρέπαιος Ζεὺς, A. 147. Tr. 307.

τροπὴ, A. 675. Aj. 1292.

τρόπις, Syndipnis, 7.

τροφεῖα βίη τὰ ἔξω, C. 354. Cæterum de Ægyptiorum institutis, quæ tangit h. l. Poeta, vide dissertationem Dorice scriptam de Turpi et Honesto in fine Galei Opusc. Mythol.

τροφὺς, Aj. 874. Ph. 347.

τροφὴ, δίκαια, διατρίβη, C. 375. 1685.

τροφὸς, C. 793. 1430. Aj. 860.

τροχηλάτης, T. 825.

τροχήλατος, E. 49.

τροχὸς, A. 258. 1077. E. 720. F. 56.

τρυπᾶσθαι, F. 70.

τρυσάνωρ, Ph. 210.

τρύχειν, T. 680. Tr. 112. Aj. 609.

τυλχάνω cum participio, T. 776. C. 587. 1414. 1551. 1651. Tr. 374: et passim; cum accusativo, C. 1165. 1230. A. 789. Ph. 515.

τυλεῖα, Iphicle, i.

τυμβεύειν, A. 900. Aj. 1082. E. 498.

τύμβευμα, A. 1234.

τυμβήρης, A. 261. 959.

τυμβόχωρος, A. 861.

τύπωμα, E. 54.

τυραννεῖν, T. 408. F. 123.

τυραννεύειν, C. 462. Tr. 320.

τυραννὶς, T. 128. 388. A. 512. Aloadis, 11. Polyxena, 3.

τύρανος, C. 1403. Tr. 320. A-jace Locro, 2. Acrisio, 9. adjective, T. 596.

τύρβάζειν, F. 58.
 τύφειν, A. 1021.
 τυφῶς, A. 424.
 τῶς, T. 80. Aj. 852.

Υ.

ὑρερίζειν, Aj. 367. 561. 986.
 1110. 1170. 1275.
 ὕβρις, Aj. 197. 304. 1080. E.
 273. 525. 887. T. 892. C.
 936. A. 315. 488. Tr. 284.
 904. Ph. 401. Lacænis, 2.
 ὕβρις, Tr. 1112. Aj. 1107.
 1111.
 ὑγιής, Ph. 1034.
 ὑγρὸς, A. 1250. Aj. 1303.
 ὕδρα, Tr. 583. 849. 1110.
 ὕλακτεῖν, E. 301. Acrisio, 1.
 ὑλοτόμος, E. 98.
 ὑμνεῖν, Aj. 292. E. 384.
 ὑπαγκάλισμα, Tr. 549.
 ὑπαὶ poeticum pro ὑπὸ in sena-
 riis, A. 1047. E. 713.
 ὑπαίδειν, Tr. 1226.
 ὑπακούειν, Ph. 191.
 ὑπαντᾶν, Ph. 727.
 ὑπαρχή, T. 132.
 ὑπαρχος, Aj. 1124.
 ὑπάρχω, *sum*, A. 944. 1349. Ph.
 227. 714. E. 925.
 ὑπασπίδιος, Aj. 1424.
 ὕπατος, A. 1334.
 ὕπαυλος, Aj. 807.
 ὑπεικάδω, E. 363.
 ὑπεικτέον, Aj. 677.
 ὑπείκω, T. 635. C. 1248. A.

724. Aj. 371. 679. Ph.
 1074. Phædra, 4.
 ὑπειπεῖν, Aj. 213.
 ὑπεκπέμπειν, E. 1368.
 ὑπεκτίθηναι, E. 299.
 ὑπεκτρέπειν, Tr. 558. ὑπεκτρέ-
 πεσθαι, C. 593.
 ὑπεκτρέχειν, A. 1098. Tr. 170.
 ὑπεκφεύγειν, A. 559. 787.
 ὑπεξαιρεῖν, T. 235. E. 1445.
 ὑπεραλγεῖν, A. 641.
 ὑπεραλγής, E. 177.
 ὑπέραυχος, A. 1351.
 ὑπεράχδομαι, E. 179.
 ὑπερβαίνειν, A. 455. 487. 674.
 ὑπερβάλλειν, E. 718. ὑπερβάλλε-
 σθαι, Tr. 593.
 ὑπερβάσια, A. 613.
 ὑπερβολή, καὶ ὑπερβολήν, T.
 1221.
 ὑπερβριδής, Aj. 965.
 ὑπερβιδω, A. 82.
 ὑπέρδικος, Aj. 1138.
 ὑπερδξαμεῖν, A. 461.
 ὑπερεχθαίρειν, A. 130.
 ὑπερίπιασθαι, A. 114.
 ὑπερίσασθαι, E. 190.
 ὑπερίστωρ, E. 856.
 ὑπέρκωπος, Aj. 127.
 ὑπερκτᾶσθαι, E. 219.
 ὑπερμαχεῖν, A. 200. T. 273. Aj.
 1363.
 ὑπερνοεῖν, C. 1823.
 ὑπεροπλία, ὑπεροπεία, A. 132.
 ὑπέροπλα, adverbial. T. 902.
 ὑπέροχος, Tr. 1112.
 ὑπερπηδᾶν, F. 1.
 ὑπερπλήθειν, T. 798. 893.
 ὑπερπονεῖν, C. 358. Aj. 1327.

ὑπερπόντιος, A. 796.
 ὑπέριαιτος, C. 106. A. 344. 695.
 1152. Ph. 407. 1385. Aloa-
 dis, 11.
 ὑπερτελής, Tr. 36.
 ὑπέρτερος, A. 16. 642. E. 457.
 1280.
 ὑπερτιμᾶν, A. 290.
 ὑπερφέρειν, T. 389. C. 1062.
 ὑπέφρων, Aj. 1253.
 ὑπέρχεσθαι, T. 394. C. 1535.
 Ph. 1035. 1260. E. 934.
 ὑπερχλιδᾶν, Tr. 285.
 ὑπέχειν ἄτην, Tr. 1290. δίκην,
 T. 560.
 ὑπήμερος, A. 417.
 ὑπηρετεῖν, T. 225. C. 287. Ph.
 15. 1016. 1052. E. 1002.
 1321.
 ὑπηρέτημα, E. 1376.
 ὑπηρέτης, T. 731. Ph. 53.
 ὑπίλλειν, A. 515.
 ὑπισχυῖμαι, C. 231. 1560. Ph.
 624.
 ὑποβάλλειν, Aj. 188.
 ὑπόβλητος, C. 828. Aj. 481.
 ὑποδίδω, Aj. 169.
 ὑποδύω, Ph. 1140.
 ὑποζευγνύω, Aj. 24.
 ὑποκλέπειν, E. 114.
 ὑποκλήζεσθαι, Aj. 225.
 ὑπολείπειν, E. 91.
 ὑπομένειν, T. 1354.
 ὑπομιμνήσκω, Ph. 1200.
 ὑπόμνυμι, Colchidibus, 3.
 ὑπόπιρος, Ph. 291.
 ὑποπτεῖν, E. 43.
 ὑπόπιης, Ph. 137.
 ὑποσπανίζειν, Aj. 751.

ὑπόστρατος, Tr. 380. Ph. 34. E.
 1404.
 ὑποσενάζειν, Aj. 322. 1020.
 ὑποσένειν, E. 79.
 ὑποσρέφειν, T. 747. Tr. 224.
 ὑποσροφῇ, E. 727.
 ὑποτείνειν, Aj. 262.
 ὕπελος, T. 1417.
 ὑπαργυῖν, Aj. 690. Ph. 53. 144.
 E. 463.
 ὑπεργία, C. 1478.
 ὑποφείρειν, E. 836.
 ὑπιδάσσεσθαι, Ph. 843.
 ὕπιος, T. 830. A. 1202.
 ὕστατος, Tr. 1272. Aj. 875.
 ὕστερος, T. 230. A. 757. Aj. 869.
 Ph. 182. E. 736.
 ὕστεροφθόρος, A. 1086.
 ὑφαίνεσθαι, Phædra, 1.
 ὑφαίρεισθαι, Captivis, 3.
 ὕφαλος, A. 596.
 ὕφαντος, Tr. 1069.
 ὕφειπειν, T. 805.
 ὕφηνεῖσθαι, E. 1535.
 ὕφηνητής, T. 985. 1291. C.
 515.
 ὕφρημι, T. 394. E. 337. A. 537.
 ὕφρημι, Aj. 1110.
 ὕψηλός, Aj. 1247. Laocoonte, 2.
 ὕψιστατος, Aj. 1421.
 ὕψικερος, Tr. 516.
 ὕψικόμπως, Aj. 777.
 ὕψιπέτας, Œnomao, 4.
 ὕψιπολις, A. 376.
 ὕψιπες, T. 885.
 ὕψιπυργος, Tr. 358.
 ὕψιστος, Tr. 1207. Ph. 1219.
 Hypallage, seu Antiptosis, T.
 836. 852. C. 1560. Ph. 327.

Verbalia casum verbi sui regunt,

A. 798.

Verbum duobus substantivis respondens, quorum alteri forsum posito applicari non potest, T. 279. Aj. 1054. E. 437.

Verbum activum tamquam neutrum passiva significatione adhibetur. Sic T. 155. *πάλλων* pro *παλλόμενος*· *κυκλεῖν* pro *κυκλεῖσθαι*, Tr. 132. cf. E. 1383. *κεύθειν* pro *κεύθεσθαι*, et alia multa. Vide C. 75. 1768. A. 477. E. 922.

Verbum activum pro passivo, a nomine adjectivo pendens, ut *οἰκλῆς βόσκειν*, Ph. 1196. *ἄξια δαυμάσαι*, T. 796. *ἄτλητον ὄρεῖν*, 811. *ἔχθιστος ὄρεῖν*, Aj. 829. *λυπηρὰ κλύειν*, E. 559. et alia ejusdem generis multa.

Verba agendi, non actionem, sed consilium significantia, T. 1475. Aj. 1145.

Verba neutra significatione transitive, Aj. 40. 435.

Verbum simplex pro composito. Sic *τέλλειν*, *πέμπειν*, pro *μετατέλλειν*, *μεταπέμπειν*· *κρίνειν* pro *ἀνακρίνειν*· *γελάειν* pro *καταγελάειν*, et alia. Vide Lexicon in *ἀλλάχθητε*.

Verbum compositum sæpe pro simplici ponitur, T. 464. 787.

Visus vocabulis aliorum sensuum perceptiones declarantur, C. 136. Ph. 219.

Φ.

φαέθων, Solis epitheton, E. 826.

φαέθοντι, adverbial. Aj. 942.

φαεινός, Aj. 395. 867.

φαιδρός, E. 1312. 1325. *φαιδρὰ*, adverbial. C. 324. F. 46.

φαίνειν, T. 729. 872. 1078. C.

753. Tr. 1174. Aj. 1379.

Ph. 300. *φανοίην* pro *φάνοιμι*,

Aj. 313. *φαίνεσθαι*, T. 867.

1506. Aj. 170. 1039. E.

1288. *πέφασμαι*, T. 857.

1208. C. 1184. 1613. *πέφην*

να, C. 337. E. 648. *φανείς*,

1274.

φάλαρα, C. 1124.

φανερός, Tr. 617.

φαρμακεύς, Tr. 1156.

φάρμακον, Aj. 1272. Tereo, 2. F. 67.

φάρος, Tr. 933. Aj. 928. Laocoonte, 3.

φάσγανον, Tr. 945. 1080. Aj. 845. 909.

φάσμα, E. 504. 646. 1495.

φατίζειν, C. 137. Aj. 727. var. lect.

φάτις, T. 151. 318. 331. 503. 734. A. 711. 840. et passim.

φάτις, res, Tr. 706.

φauλῆργος, Ph. 35.

φέγγος, Aj. 870. Tr. 1160. Ph. 888.

φείδομαι, Aj. 855. Ph. 756. E. 718.

φέρβειν, Ph. 980.

φερέγγυος, E. 948.

φέρειν εἰς τι, tendere, spectare ad

aliquid, ut εἰς βλάβην, εἰς ἀ-
πλῆν, εἰς φόβον; T. 525. 527.
1010. τὸ φέρων, *quod venit*, C.
1768.
φείρις, T. 1169.
φευκτὸς, Aj. 223.
φεῦξις, A. 368.
φηλήτης, F. 16.
φήμη, T. 43. 86. 162. 483. Tr.
1166. Ph. 867. E. 65.
φθέγγομαι, C. 933.
φθέγγω, Ph. 883.
φθέγμα, C. 913. 1241. 1694.
A. 360. 1162. Aj. 1163. Ph.
1491. E. 18.
φθείρειν, T. 262. 280. Aj. 25.
1408. E. 767. φθείρεσθαι, *va-*
gari, T. 1523.
φθίειν, T. 211. 981. 1224. A.
847. Tr. 1060. 1177.
φθινᾶς, A. 830.
φθίνειν, T. 25. 680. A. 706. Tr.
557. transitive, E. 1438.
φθογγή, T. 1340.
φθόγγος, C. 1681. 1740. A. 430.
1013. 1201. 1228.
φθονεῖν, T. 318. 632. Epigonis,
I.
φθονερὸς, Ph. 1169. Creüsa, 3.
φθόνησις, Tr. 1128.
φθόνος, T. 390. Ph. 789. E.
643. ἀνευ φθόνου, *dicto absit*
invidia, E. 1495.
φθορά, C. 382. A. 1238.
φθορεὺς, Syndipnis, 5.
φιλάδελφος, A. 533.
φιλάργυρος, A. 1067. Tereo, 2.
φίλαυλος, A. 977.
φιλητέον, A. 530.

φιλεῖν, *osculari*, C. 1193.
φίλιος, C. 199. E. 228.
φίλιππος, F. 70.
φίλις, Aj. 853.
φιλοίκετις, Aj. 581.
φιλόπονος, Aj. 889.
φιλότης, Ph. 1150. E. 134.
φιλοτήσιος, E. 1079.
φιλοφρόνως, Aj. 762.
φίλτρον, Tr. 593. 1158.
φίλως, C. 791. Tr. 637. E.
1500.
φιτεύειν, A. 656. Tr. 315. Aj.
1313.
φλαῦρος, C. 408. 1494. Aj.
1181. 1340.
φλεγέθειν, Tr. 100.
φλέγειν, C. 1537. 1770. Aj.
196. 682. 1295.
φλέψ, Ph. 846.
φλογίζειν, Tr. 95. Ph. 1228.
φλογιστὸς, E. 58.
φλοῖστος, Nauplio, 6.
φοβεῖν, T. 304. 1032.
φοβεῖσθαι, T. 235. Aj. 227. Tr.
153. 559. Acrisio, 1. An-
dromeda, 3.
φοβερός, ἐπίφοβος, T. 154.
φόβη, C. 1535. A. 425. E.
451.
φόβημα, C. 731.
φοβητὸς, Ph. 1183.
φόβος, C. 1723.
φοίνιος, T. 24. A. 609. 1253.
Tr. 783. Aj. 783. 930. Ph.
796. E. 99. 1447.
φοινίσσειν, Aj. 110.
φοιτᾶν, T. 485. 1286. A. 796.
Aj. 59.

- φοιτᾶς, Tr. 998.
 φοιτᾶν, Ph. 1238.
 φονεύειν, T. 735. E. 34.
 φονεύς, T. 740. 812. Aj. 1045.
 E. 265. 1196. C. 1426.
 φονή, A. 707. 1015. 1320.
 φόσιος, C. 1762. Tr. 844. 852.
 E. 99.
 φόνος, C. 1016. 1297.
 φορᾶ, Tr. 1228.
 φορέαδην, T. 1341.
 φορεῖας, Ph. 710. Hipponoo, 2.
 φορεῖα, F. 80.
 φορεῖν, A. 786. Aj. 1084. Ph.
 43. 163. 716. 721.
 φορεῖν, C. 1327. 1422. A. 716.
 E. 271. 422. 754. Syndipnis,
 3. 4. et passim. Restitutum a
 Brunckio, T. 1351.
 φόρημα, Ph. 480.
 φορμικτὰ, Ajace Locro, 5.
 φραγμὸς, T. 1408.
 φράζεσθαι, A. 1060. Aj. 1060.
 E. 215. 385.
 φράσσεσθαι, Nauplio, 2.
 φρενόθιν, Aj. 183.
 φρενομόρως, Aj. 631.
 φρενῶν, A. 765. Tr. 52.
 φρέκη, T. 1337.
 φρίτλειν, φρίσσειν, A. 1009. Tr.
 1060. Aj. 702. E. 1428. Col-
 chidibus, 4.
 φρόνημα, A. 175. 182. 213. 361.
 465. Iphigenia, 2.
 φρόνησις, T. 678. Ph. 1106.
 φρόνιμος, Aj. 259. E. 1064.
 φρονούντως, A. 693.
 φρονῶ, C. 825. 1706.
 φροῦδος, C. 692. A. 15. 1259.
 Aj. 264. 746. Ph. 430. 568.
 E. 809. Ajace Locro, 4. Scy-
 riis, 5.
 φρερὰ, Tr. 230.
 φρερεῖν, T. 1500. C. 1068. Tr.
 932. E. 74. Captivis, 4.
 φρούρημα, Aj. 54.
 φρύαγμα, E. 719.
 φρυκτωρία, Nauplio, 5.
 φυγὰς, T. 317. E. 778. 1142.
 C. 391. 443. 457. 1357. A.
 206. 370.
 φύειν, φύειναι, T. 601. 609. 637.
 841. 1038. 1425. C. 1289.
 1359. A. 62. 653. ἔφυν cum
 participio, ut ἰμείρων ἔφυν pro
 ἰμείρω, T. 595. παρέπων ἔφυν,
 pro παρέπεις, 9. φύειν φρένας,
 C. 838. E. 1492.
 φυλακτέος, C. 1244.
 φυλάξεις, ὕπνῃ, Nauplio, 5.
 φυλάττειν, φυλάσσειν, Aj. 793. Tr.
 625. Ph. 779. C. 653. 666.
 1277. Herc. in Tænaro, 1.
 φυλάσσεσθαι, Ph. 460. Ceno-
 mao, 1.
 φυλλάς, C. 708. Tr. 767. Ph.
 33.
 φύλλον, C. 733. Ph. 44. 658.
 Ægeo, 6.
 φύλον, A. 350. T. 19. Ægeo, 4.
 Tereo, 8.
 φύλοπις, E. 1078.
 φύξιμος, A. 799.
 φυσᾶν, Aj. 930. 1429. E. 1403.
 F. 80.
 φυσιώ, A. 1252.
 φύσις, *statura habitus corporis*,
 T. 759. Tr. 312. genus, Tr

383. Aj. 1276. Ph. 1348.
Tereo, 5.
φυτεύειν, T. 812. 892. 1425.
1525. 1535. C. 1389. 1442.
Aj. 967. Ph. 925. Acridio, 5.
φύτευμα, C. 730.
φυτοσπόρος, Tr. 363.
φυτεργός, T. 1503.
φάνημα, T. 332. Aj. 16. Ph. 237.
φυνῶ, C. 1194. 1337. 1467. 1555.
φωρᾶν, F. 66.
φωράζειν, *ibid.*

X.

Χαίνειν, Aj. 1244.
χαίρειν, C. 1502.
χάλαζα, T. 1310. C. 1573.
χαλαῖν, T. 1297. C. 203. 883.
A. 1201. E. 1497.
χαλινός, ἵπποισιν ἀκιστῆρ, C. 746. 1122.
χάλκασπις, Ph. 727.
χαλκεύειν, Aj. 1053.
χαλκήλατος, Acrisio, 11. Colchidibus, 4.
χαλκοβάς, C. 1101.
χαλκόδετος, A. 957.
χαλκωδῶραξ, Aj. 179.
χαλκόπλευρος, E. 54.
χαλκόπληκτος, E. 486.
χαλκόπης, C. 58. E. 493.
χαλκόσομος, Aj. 17.
χάλυψ, χάλυβος, *ferrum*, Tr. 1276.
χαμαικοίτης, Tr. 1182.

χαρὰ, A. 1287. Tr. 131. 204.
χάραγμα, Ph. 270.
χαρακτήρ, Helena, 1.
χαρίζεσθαι, E. 333.
χάρις, C. 613. 813. Aj. 819. 1284. E. 358. εἰς χάριν πράσσειν, T. 1377. C. 1859. χάριν δοῦναι τιπὶ, C. 902. Aj. 1371. ἐπανύειν, Tr. 1012. ἀμείβεσθαι, E. 134. παρέχειν, C. 1247. 1568. προσδέσθαι, C. 800. νέμειν, Aj. 1388. τίρειν, E. 536. κλῆσθαι πρὸς, ἀπὸ, ἐκ τινός, Tr. 194. 478. Ph. 1410.
χάρμα, Tympanistis, 1.
χαρμονή, Aj. 560.
χαροπός, Ph. 1175.
χαρτὸς, Tr. 232. E. 1486.
χεῖμα, Ph. 296.
χειμάζειν, T. 101. C. 1574. A. 397. Ph. 1506. Pastoribus, 4.
χείμαρξος, A. 723.
χειμέριος, C. 1305. A. 341. Ph. 1223.
χειμῶν, A. 681. Aj. 207. 680. 1162.
χείριος, Aj. 495.
χειροδάκτος, Aj. 219.
χειροδείκτος, T. 920.
χειρόμακλον, CEnomao, 2.
χειροποιεῖν, Tr. 907.
χειροτέχνης, Tr. 1018.
χειρῶν, C. 958. χεῖρῆμαι, *active*, C. 1005. 1064. Ph. 93.
χείρωμα, T. 568.
χείρων, Ph. 461. Eriphyle, 3.
χειρῶναξ, F. 60.
χέρνιψ, T. 248. F. 50.

- χερόπληκτος, Aj. 637.
 χερσαῖος, Triptolemo, 6.
 χέρσος, T. 1523.
 χηλαργός, E. 867.
 χηλή, A. 1015.
 χήρα, Aj. 662.
 χηρεύειν, T. 487.
 χθόνιος, C. 1003. 1638. 1677.
 1806. 1835. Aj. 843.
 χθονοσιδής, T. 309.
 χίμαιρα, Pastoribus, 3.
 χιονόκτυπος, Aj. 705.
 χλαίνη, Tr. 549.
 χλιδᾶν, E. 362.
 χλιδή, T. 907. E. 52. 454. F.
 24.
 χλωρός, Tr. 860. Aj. 1083. C.
 705. χλωρὸν αἶμα, Tr. 1072.
 Ita locutus est Euripides quo-
 que Hecub. 123. qui locus
 Virum præstantissimum fe-
 fellit.
 χροάζειν, T. 761.
 χροή, E. 719. 747.
 χροή, C. 482. 490. 1670. A.
 437. 914. E. 408.
 χροῖος δισμῖα, Herc. in Tæna-
 ro, 1.
 χρολή, A. 1022. F. 67.
 χολώω, Tr. 1053. Ph. 378.
 χοραγός, A. 1161.
 χορδοτόνος, Thamyri, 4.
 χορεύειν, T. 915. 1112. A. 1167.
 Aj. 710. F. 46. 71.
 χοροποιός, Aj. 707.
 χορὸς ἰχθύων, F. 42.
 χοροὶ Μῆσᾶν, C. 723.
 χραίνειν, T. 841. C. 381. Aj.
 43.
 χρεάομαι, uitor, Tr. 923. Aj. 115.
 C. 668.
 χρεάω, χρεῖζω, oraculo edo, vatici-
 nor, C. 368. 1491. E. 35.
 χρεῖα, T. 744. 1193. 1456.
 1464. C. 187. 1345. 1838.
 Aj. 978. Ph. 163. 176. 240.
 655. 1032. F. 72.
 χρεῖη, optativus imperfonalis
 χρεῖη, T. 563. 810. C. 272.
 A. 896. Tr. 165. 169.
 χρεῖζω, C. 601. χρεῖζειν τινός, T.
 605.
 χρεῖμα σὺς μέγιστον, Meleagro.
 χρεῖσιμος, T. 897. Aj. 410.
 χρεσμὸς, T. 730. 816. C. 1025.
 E. 38.
 χρεσμωνδός, T. 1226.
 χρεστήριον, C. 631. 1396. Aj.
 220.
 χρετὸς, C. 1069.
 χρεῖν, Tr. 689. 702. 845.
 χρέμπειν, E. 723.
 χρέσιος, C. 454. Ph. 609. 1492.
 χρευσταυγής, C. 717.
 χρύσεος, C. 1106.
 χρυσηλάκατος, Tr. 647.
 χρυσήλατος, T. 1299. Tr. 941.
 χρυσήνιος, C. 725.
 χρυσόδετος, E. 841. Thamyri, 4.
 χρυσόκολλος, Acrifio, 11.
 χρυσομίτρης, T. 218.
 χρυσόμορφος, F. 50.
 χρυσόνωτος, Aj. 858.
 χρυσόρυτος, A. 962.
 χρυσότροφος, T. 212.
 χρυσοφαῆς ἥλιος, Helena.
 χυμὸς, Achillis am. 1.
 χῶμα, A. 1230.

χώννυμι, A. 81. 1218.

χώρις, C. 842.

χωρίτης, Ægeio, 4.

Υ.

Υαλῖς, Lacænis, 1. Myſis, 5.

Ψάμαθος, Aj. 1083.

Ψαύειν, T. 1486. 1531. C. 904.

913. 1193. 1714. A. 974.

Tr. 574. 1230.

Ψέγειν, T. 346. C. 1032. 1236.

A. 700. Aj. 1149. E. 553.

Ψεκᾶς, Tympanitis, 1.

Ψεύδειν, Aj. 1399. C. 1579. A.

395. εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί

με, C. 655.

Ψεύδεσθαι, T. 469. C. 1207. Tr.

457. 725. Aj. 178.

Ψευδοκῆρυξ, Ph. 1344.

Ψευδόμαντις, C. 1154.

Ψεῦδος, E. 1228. A. 329. 668.

1066. 1106. Ph. 109. 864.

Acrisio, 2.

Ψευδοσομεῖν, C. 1189.

Ψευδόφημος, C. 1587.

Ψεύτης, A. 1209.

Ψῆ, Tr. 691.

Ψηφίζειν, Aj. 449.

Ψηφοποιός, Aj. 1154.

Ψῆφος, T. 615.

Ψίδυρος, Aj. 148.

Ψιλός, C. 917. 1084. A. 432.

Aj. 1142. Ph. 976.

Ψόγος, Alete, 5.

Ψοφεῖν, Acrisio, 1.

Ψόφος, Aj. 1135.

Ψυχῇ, C. 1054.

Ω.

Ωγύγιος, C. 1853. Ph. 143.

ὠγών, E. 1524.

ὠδίνειν, Tr. 329. Aj. 805.

ὠδὺς, Tr. 42. F. 16.

ὠδεῖν, T. 249. 838. 1403. Te-

reo, 7.

ὠκεανὸς πατήρ, Inacho, 2.

ὠχειάσθαι, Amphiarao, 1.

ὠκύαλος, Aj. 720.

ὠκύβητος, Ph. 720.

ὠκυπέτης, Tr. 1059.

ὠκύπυς, C. 1150. E. 701.

ὠκυτόκος, C. 721.

ὠλένη, Tr. 943. Pandora.

ὠμησῆς, A. 708.

ὠμοβρεγῶς, Syndipnis, 9.

ὠμόθυμος, Aj. 894.

ὠμοκρατής, Aj. 205.

ὠμόφρων, Tr. 992. Aj. 943. Ph.

195.

ὠμός, A. 477. Aj. 548. Lao-

coonte, 3.

ὠπῇ, F. 82.

ὠ'νῆρ, a Brunckio restitutum, C.

32. 1556. 1734. A. 777.

1103. Aj. 9. 794. 887. 994.

1010. E. 1229. Ph. 214.

ὠνητὸς, T. 1142.

ὦ πόποι, T. 175. Tr. 866.

ὠρα, φροντίς ὥραν ἔχειν, C. 399.

νέμειν, Tr. 57.

ὠραιος, Pastoribus, 4.

ὠσπερεῖ, T. 272.

ὡς πρὸς, Ph. 59. T. 1195.

ω, ει, ω, ου, in unam syllabam
coalescunt, C. 1053. Ph. 592.

Cf. var. lect. T. 340.

αὐτὸς, ὁ αὐτὸς, T. 1237. Ph. 528.

Restitutum a Brunckio, T.
565. E. 923.

ὠφέλεια, E. 950.

ὠφελειῶν, T. 141. 322. C. 449. A.

556. 558. 566. Aj. 690. Ph.

1423. Eriphyle, 4. F. 8. 13.

ὠφέλημα, C. 263.

ὠφελήσιμος, Aj. 1041.

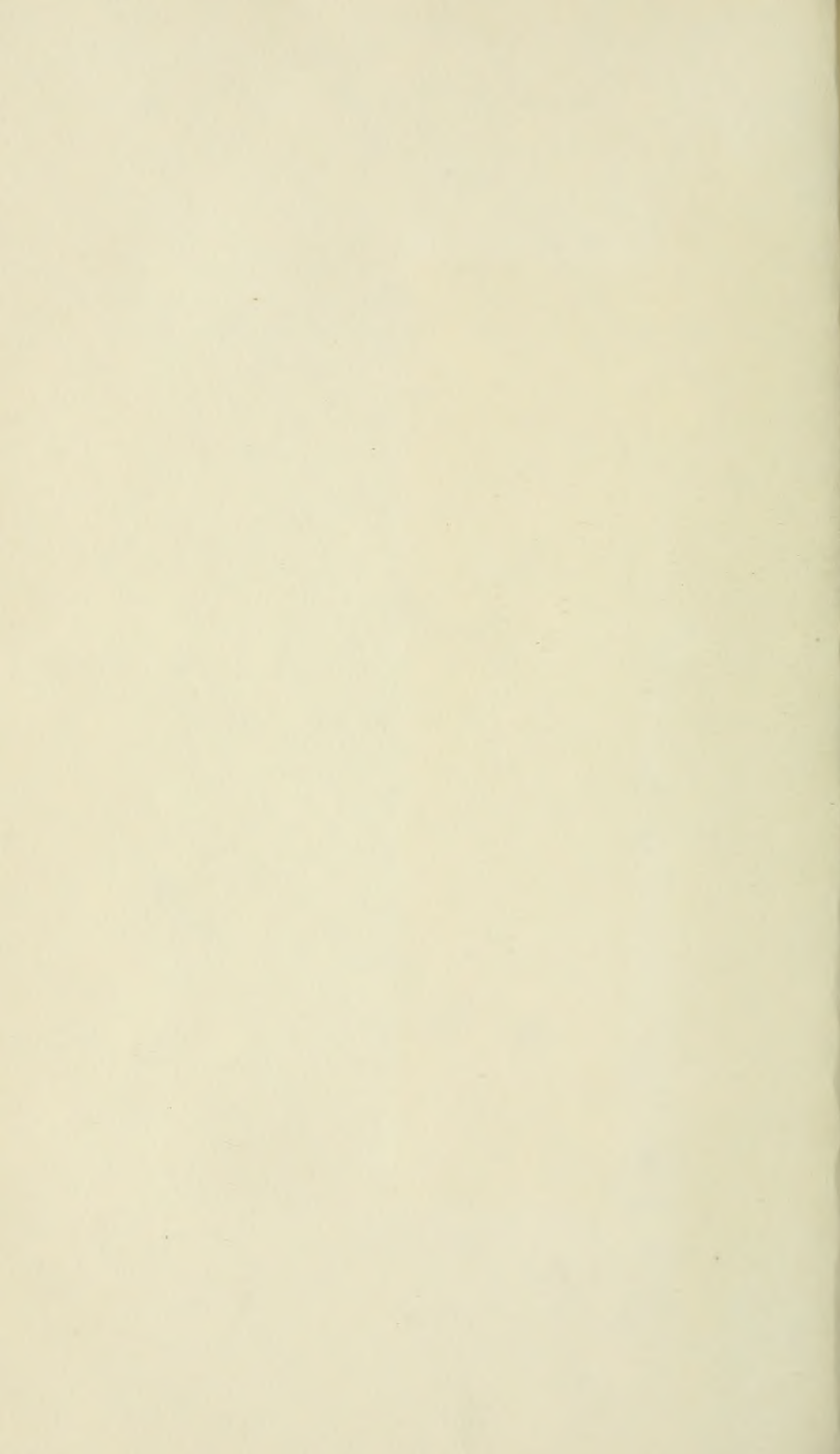
ὠφελήσις, C. 414. Ph. 1450. E.

1037.

FINIS.

7594

Sophocles
Tragoediae septem cum animadversionibus
Vol.2.
Musgravii.

LGr
S712Mu

NAME OF BORROWER.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

